

Giới thiệu Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu

"Một năm sau chúng ta sẽ đường ai nấy đi, không ai làm phiền ai nữa"

Quý Ước chấp nhận cuộc kết hôn giả với Hạ Quý Thần bởi vì cô nghĩ anh sẽ không bao giờ rung động với cô.

Sau khi kết hôn hai người vốn dĩ mà trở thành thật thì cũng không nói làm gì nhưng một năm sau, họ lại chẳng thể chia giường thì đừng nói đến chuyện ly hôn.

Nếu như không thể trâu vào, chẳng lẽ tôi đây trốn còn không được sao?

Quý Ước khẽ xoa chiếc eo mỗi nhừ, nhẹ nhàng treo cửa sổ trốn nhà ra đi.

Cô vốn cho rằng mình đã đi đủ xa, tránh được Hạ Quý Thần thì lại phát hiện ra, người người cô gặp đều cúi mình cung kính nói: "Hạ phu nhân, Hạ tiên sinh đang ở nhà chờ cô"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Đại thần bẫy vào trong ngực

Editor: Jennifer

Beta: Stuki

"Tôi và em cách nhau toàn bộ thanh xuân, nhưng tôi nguyện ý cùng em bước lại trên con đường thanh xuân ấy!" —— Diệp Phi Dạ 《 đại thần bẫy vào trong ngực! 》

-“Buổi tối hôm đó, là anh sao?”

Mười bảy tuổi, Quý Ước có hàng ngàn ảo tưởng, thậm chí có vạn loại phương thức bày tỏ đối với chính người con trai cô thích, nhưng cô không nghĩ tới, khi cô có lấy toàn bộ dũng khí đứng ở trước mặt người ấy, câu đầu tiên mở miệng lại là: “Người con trai vào buổi tối ngày hôm đó, là anh sao?”

Hạ Quý Thần rũ mắt, tư thế dựa vào cột điện, nghe đến câu hỏi của Quý Ước, mí mắt cũng chưa nâng lên, chỉ là mi tâm hơi chau lại, lông mi hơi hơi run, ngay sau đó trên mặt hần liền khôi phục về lãnh đạm không gợn sóng.

Nếu không phải Quý Ước nhìn hần chăm chú, thấy được sắc mặt hơi biến đổi của hần, cô còn tưởng rằng hần căn bản không nghe được câu cô hỏi. Cô không chớp mắt nhìn thiếu niên trước mặt, bình tĩnh đợi một lát, thấy thiếu niên trước sau không có phản ứng gì, nhẹ mím môi, lại mở miệng, tuy vẫn là câu hỏi nghi vấn, nhưng thanh âm lại mang theo vài phần khẳng định: “Buổi tối hôm đó chính là anh, đúng hay không?”

Sau khi Quý Ước hỏi hai lần, Hạ Quý Thần rốt cuộc ngẩng đầu lên. Hần thong thả ung dung quét mắt nhìn Quý Ước, đáy mắt đen nhánh không mang bất luận cảm xúc gì, sau đó liền đứng thẳng thân mình, tỏ vẻ không có chuyện gì, xoay người rời đi.

Quý Ước nhìn theo bóng dáng Hạ Quý Thần, theo bản năng mà nắm chặt nắm tay.

Người đêm đó, khẳng định là anh, sẽ không sai...

Đêm đó, cách anh hôn môi cô, ôn nhu như vậy, khẳng định là không sai...

Tuy rằng cô không biết, vì cái gì đêm nay cùng đêm đó thái độ anh đối với cô có khác biệt lớn như vậy, nhưng thật vất vả cô mới có đủ dũng khí tới tìm anh ấy tỏ tình, cô không thể vì như vậy bỏ dở nửa chừng. Bởi vì cô sợ chính mình sẽ không bao giờ có lần thứ hai có can đảm cùng tự tin như vậy.....

Nghĩ đến đây, Quý Ước hướng Hạ Quý Thần mãnh liệt đuổi theo: “Tôi biết đêm đó người đó là anh, tôi.....”

Quý Ước nói còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần liền đi nhanh hơn một nữa.

Khoảng cách hai người được kéo ra có chút xa.

Quý Ước chạy nhanh vài bước, chạy càng gần: “Tôi, tôi đã rất sớm, liền, liền chú ý tới anh, tôi.....”

Hạ Quý Thần đã đi tới bên đường, nâng lên tay, vẫy xe taxi.

Quý Úc trước khi Hạ Quý Thần kéo ra cửa xe, nhanh chạy đến vươn tay, nắm lấy cổ tay Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần cao hơn Quý Úc rất nhiều, khi nghiêng đầu nhìn cô, là hướng hương từ trên cao nhìn xuống.

Lời nói của Quý Úc đến bên miệng nghẹn lại, nhìn đôi mắt Hạ Quý Thần, có chút khẩn trương nuốt nước miếng một cái, cuối cùng vẫn là thấy chết không sờn mở miệng: “Tôi rất thích anh, thích anh thật lâu, anh.....!”

Hạ Quý Thần đột nhiên nâng tay lên, dùng sức gạt đi bàn tay nhỏ đang bắt lấy vạt áo của mình, Quý Úc tăng lớn lực đạo đầu ngón tay, cùng anh chống lại, mặt tiếp tục mở miệng: “..... Anh... thích tôi sao?”

Những ngón tay đang cầm bàn tay cô của Hạ Quý Thần chợt run lên, lực đạo đình trệ trong chốc lát.

Anh phản ứng như vậy, làm đáy lòng cô phảng phất nghe thấy được thanh âm của những cánh hoa nở rộ.

Anh quả nhiên đối với cô là có cảm giác, nếu không vì sao đêm đó anh sẽ chạm vào cô? Bằng không khi cô mở miệng nói thích anh, anh vì cái gì sẽ kích động như vậy?

Quý Úc ngửa đầu, nhìn đôi mắt Hạ Quý Thần, ánh mắt sáng ngời mà lấp lánh, cô ổn định hô hấp, biểu tình trịnh trọng mở miệng: “Anh nguyện ý làm bạn trai tôi.....”

P/s: Chương đầu khó hiểu, các bạn theo dõi tiếp sẽ hiểu thôi!!:))

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đại thần bẫy vào trong ngực<2gt;

Editor: Jennifer

Beta: Stuki

Cũng không biết đến tột cùng là do nguyên nhân gì kích thích tới Hạ Quý Thần, Quý Úc còn chưa nói xong, ánh mắt Hạ Quý Thần bỗng nhiên trở nên có chút thâm trầm, sâu trong đáy mắt có cái gì đó lan tràn, Quý Úc còn không có kịp mở miệng nói tiếp, Hạ Quý Thần đột nhiên bắt lấy cổ tay cô, kéo cô vào ngực nhỏ cách đó không xa.

Hạ Quý Thần bước chân rất nhanh, một lát hân cùng cô cũng đã tới chỗ sâu trong ngõ, ánh sáng mờ mờ, không một bóng người. Quá hoảng sợ, Quý Úc theo bản năng mà đã mở miệng, cô vừa mới nói từ “Hạ”, Hạ Quý Thần chợt trở tay, dùng sức ấn cô ở trên tường gạch loang lổ: “Nói cái gì đi?”

Không biết là bởi vì phía sau lưng Quý Úc đụng phải tường nổi lên cơn đau, hay vẫn là bởi vì Hạ Quý Thần nói những lời quá khó hiểu, cô tựa như choáng váng, ngơ ngẩn ngẩn ngẩn, cũng không phản ứng.

“Ra một con số đi!” Hạ Quý Thần mở miệng nói.

Đáp lại hân chỉ là tiếng im lặng.

Hạ Quý Thần mi tâm nhíu nhẹ, lại đợi hai giây, nhìn Quý Úc vẫn như cũ không có dấu hiệu muốn mở miệng nói chuyện, phảng phất đã mất đi nhẫn nại, chợt nâng lên bàn tay tới chỗ cổ áo Quý Úc, dứt khoát nhanh nhẹn cái dùng sức, cùng với tiếng “Tê” vang lên, từng hạt cúc bị rút vương vãi, vạt áo trước ngực Quý Úc bị hân thô bạo xé thành hai mảnh.

Buổi đêm đầu mùa hè, nhiệt độ có chút thấp. Trước ngực lạnh lẽo, làm Quý Úc cả người run run, làm cô tỉnh táo lại, sau đó cô mới chậm chậm chuyển đôi mắt đen láy, nhìn thẳng vào đôi mắt Hạ Quý Thần.

Thiếu niên thần sắc lạnh nhạt, cảm nhận được ánh mắt của cô, nhấc lên mí mắt không chút để ý nhìn lại cô. Sau đó dưới cái nhìn chăm chú của cô, tầm mắt chuyển hướng lên da thịt trắng nõn trước ngực đã lộ ra một mảng lớn.

Hân mặt không biểu tình nhìn chăm chăm cô, ngữ khí lạnh lạnh mở miệng: “Thấy được không? Cứ cho là cô cởi sạch quần áo đứng trước trước mặt tôi, tôi đối với cô cũng không nổi lên nửa điểm hứng thú!”

Cùng với thanh âm lạnh lẽo dễ nghe của hân, Quý Úc đáy mắt đầy khiếp sợ.

Trận gió đêm thổi qua, trước ngực lạnh lẽo làm cô nhanh kéo lấy vạt áo của mình khép lại, hai tay ép chặt vạt áo rách nát của chính mình, miễn cưỡng che khuất thân thể.

-“Nếu không phải đêm đó tôi uống rượu, cô cho rằng tôi sẽ chạm vào cô?”.

Đầu ngón tay Quý Úc thật mạnh run run, theo bản năng mà nắm chặt quần áo, bởi vì dùng sức, mu bàn tay đều nổi đầy gân xanh.

Thì ra, đêm đó cô cho rằng là nhu tình mật ý, nhưng chỉ là hấn say rượu loạn tính, gây ra sai lầm, cô lại ngây thơ tự mình đa tình.

Thì ra, sự tình xảy ra chân thật, thế nhưng là vì thế này.

Thì ra, từ thiên đường ngã xuống địa ngục, chỉ cần thời gian ngắn ngủn trong nháy mắt.

“Nói thật cho cô biết, đêm đó tôi căn bản không biết đến cuối cùng ai là người mà chính tôi chạm vào.” Thời khắc này, mọi thứ xung quanh Quý Úc cứ như ngừng lại, chỉ còn mỗi cô cùng lời nói của Hạ Quý Thần, xa xôi như là từ không gian khác truyền đến, mang theo lực độ sắc bén mà lại đã thương vào tâm cô: “Cho nên nói con số đi, đến tốt cùng đêm đó hết bao nhiêu tiền, cô mới bằng lòng cùng tôi thanh toán xong, coi như chuyện gì cũng chưa xảy ra?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Đại thần bẫy vào trong ngục (3)

Editor: Jennifer

Beta: Stuki

Quý Úc cố sức thở, cả người như pho tượng, đứng đại ra.

Kỳ thật cô cũng chỉ là đứng ngẩn ngừ trong thời gian mấy giây, nhưng cô lại cảm thấy như là đã trải qua mấy thế kỷ.

Cô nỗ lực khắc chế cảm xúc chính mình, không cho chính mình mất bình tĩnh. Hồng mắt, ... cô thả lỏng lực đầu ngón tay đang bắt lấy vạt áo, chậm rãi đứng thẳng thân mình.

Cô không có khóc thút thít, cũng không có âm ỉ, thậm chí cả một câu cũng chưa nói, giống như là Hạ Quý Thần trước mặt căn bản không tồn tại, xoay người, hướng về phía đầu ngõ nhỏ chạy đến.

Cô liều mạng mà khống chế bước chân của chính mình, không cho chính mình đi chật vật như vậy, nhưng cô vẫn là cảm lòng không được bước nhanh. Cô vội đi vài bước, phía sau Hạ Quý Thần lại lên tiếng: “Còn có, nếu có thể, tôi hy vọng cô về sau vĩnh viễn không cần lại xuất hiện ở trước mặt tôi.”

Quý Úc chân mềm xuống, suýt nữa ngã quỵ trên mặt đất. Sau vài giây, cô liền cất bước vội vàng mà lao ra khỏi ngõ nhỏ.

Khi đã chạy ra xa rất xa, Quý Úc mới ngừng lại được. Cô không cảm giác được sự mệt mỏi, thất thần ở ven đường đứng ngốc hồi lâu, thẳng đến khi cảm thấy được ánh mắt cô quái đánh giá chính mình của những người trên đường, cô mới chợt nhớ tới áo trên người đã bị Hạ Quý Thần xé rách.

Những lời hấn nói cứ ở bên cô một lần lại một lần vang lên, cổ họng nghèn nghẹn nói không nên lời, đau đớn từ trong lòng lan tràn đến toàn thân. Quý Úc rũ rứt, lại vội vội vàng vàng trở về ký túc xá.

Bởi vì đến thời điểm tắt đèn, bạn cùng phòng đều đã trở lại ký túc xá. Thấy cô trở về, lập tức sôi nổi mở miệng.

-“Quý Úc! Cậu đi tìm nam thần tỏ tình, có thành công không?”

-“Quý Úc! Hiện tại có phải hay không cậu chính thức lọt vào giai đoạn tình yêu cuồng nhiệt, chúc mừng cậu nha...”

-“Mà Quý Úc? Quần áo cậu bị làm sao vậy?”

Đáy mắt Quý Úc mông lung, không phát ra tiếng, trực tiếp đẩy cửa toilet, vọt vào trong. Khóa trái cửa, mở vòi nước, thanh âm nước chảy rầm rầm. Cô như bị ai đó rút hết sức lực, cả người ngồi bệt xuống, đem mặt chôn ở đầu gối, nhỏ giọng khóc nức nở.

Mối tình đầu của cô, trong sáng, mộng mơ cứ như vậy bị giết chết.

Tình yêu của cô, còn chưa có bắt đầu, cũng đã bị đánh cho quân lính tan rã, buông vũ khí đầu hàng.

.....

Hạ Quý Thần muốn Quý Úc không bao giờ xuất hiện ở trước mặt hắn, cô liền thật sự cũng không xuất hiện trước mặt hắn.

Thi đại học kết thúc, những năm học sơ trung cô đến ở tại nhà bà ngoại, Quý Úc không có bao nhiêu kỷ niệm vui vẻ gì. Bỏ lại quãng ký ức thời niên thiếu khi cô từng sống ở thành phố này, trực tiếp đặt vé, bay tới Bắc Kinh – nơi cha mẹ cô sống.

.....

Thời gian như đưa trôi, năm tháng như nước chảy, đảo mắt Quý Úc đã tới Bắc Kinh được bốn năm.

Ở cùng thành phố, nhưng Quý Úc cùng Hạ Quý Thần liên không có liên hệ gì tới nhau. Bốn năm này, hai người, hai tòa thành, cách trời nam biển bắc, càng là không có cái gì quan hệ.

Bắc Kinh gần tháng 10, thời tiết như cũ oi bức khiến người hít thở không thông.

Quý Úc chỉ là xuống lầu lấy chuyển phát nhanh, ở bên ngoài đứng không đến hai phút, đã là không chịu nổi.

Quý Úc không thích cảm giác đồ mồ hôi đầm đìa, trở lại ký túc xá, chuyển phát nhanh cũng chưa mở ra, liền cầm khăn tắm cùng áo ngủ vào toilet.

Mấy bạn cùng phòng đều không ở, ký túc xá chỉ có một mình Quý Úc, bởi vì nhàm chán, cô tắm rửa xong, làm khô đầu, bò lên trên giường tiếp tục xem bộ phim điện ảnh chưa xem xong. Phim điện ảnh kết thúc, đúng lúc cơn buồn ngủ đột kích Quý Úc, cô xem bạn cùng phòng đều còn không có dấu hiệu trở về, đơn giản buông đi động, nhắm mắt đi vào giấc ngủ.

Bởi vì không đặt đồng hồ báo thức, giấc ngủ này của Quý Úc có chút lâu, thẳng đến tiếng chuông di động vang lên, mới đánh thức cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Đại thần bẫy vào trong ngực(4)

Quý Úc nhìn hiển thị trên màn hình điện thoại, là bạn cùng phòng gọi tới. Nhận nghe, Quý Úc còn chưa kịp mở miệng, trong điện thoại liền truyền đến thanh âm của Bạc Hà: “Tiểu Úc! Đêm nay liên hoan ở nhà hàng Ngọc Hoa, 7 giờ, cậu nhớ quên!”

Liên hoan là khoảng thời gian trước đã định ra, Quý Úc có biết. Chỉ là địa điểm, như thế nào bỗng nhiên từ tiệm lẩu biến thành nhà hàng Ngọc Hoa?

Quý Úc ấn đường nhủ lại, “Tại sao lại đổi địa điểm?”

“Là tiểu Nhã đổi.” Nữ nhân sinh ra đều mang theo vài phần tâm tư, Bạc Hà trả lời Quý Úc xong, lại bổ sung: “..... Hình như là cô ấy cùng bạn trai mới sắp xếp lại, như vậy thoát nhìn, người bạn trai mới này của tiểu Nhã có vẻ là người có tiền.”

Tiểu Nhã, tên Lâm Nhã, cũng là bạn cùng phòng của Quý Úc. Là một người nổi tiếng xinh đẹp, ở giới thượng lưu cũng có chút danh tiếng, có thể kết giao với bạn trai là những kẻ có tiền, thật cũng không phải là chuyện bất quá gì lớn cả.

Quý Úc mặt không gợn sóng: “Thì ra là như thế!..”

Bạc Hà thấy thanh âm Quý Úc lãnh đạm, như là bộ dạng hoàn toàn không có hứng thú, cho nên không tiếp tục cùng Quý Úc nói chuyện lan man, chỉ là nhắc nhở cô đừng đến trễ, liền ngắt điện thoại.

Tiện tay ném điện thoại di động ở một bên, Quý Úc bắt đầu động thủ thay quần áo, hoá trang, chờ sau khi cô thu thập xong xuôi, cũng đúng lúc nên xuất phát rồi.

Trước khi ra khỏi ký túc xá, Quý Úc soi gương lần nữa, đánh giá ba vòng của chính mình. Bên trong là hình ảnh một cô gái với làn da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, hoàn mỹ tìm không ra bất luận tí vết gì. Một bộ váy ngắn, lộ ra hai chân thon dài xinh đẹp, eo thon tinh tế mười phần làm người khác phải kinh diễm.

Quý Úc vừa lòng mím cánh môi, sử dụng màu son hồng nhạt, nhẹ thoa đều lên cánh môi khiến đôi môi nhìn có chút tự nhiên như không trang điểm, sau đó cầm túi cùng di động, rời khỏi ký túc xá.

Nhà hàng Ngọc Hoa cách trường học Quý Úc cũng không xa, chỉ là đúng lúc gặp thời điểm mọi người tan tầm, con đường có chút tắc nghẽn. Nên khi Quý Úc đến nơi, mọi người đều đã đến đông đủ, ổn định ngồi trên ghế. Lâm Nhã cầm thực đơn, đang gọi món ăn.

Mười người một bàn, chỉ có hai chỗ không có người. Một chỗ là bên cạnh Lâm Nhã, còn lại là bên cạnh Bạc Hà.

Quý Úc cùng Bạc Hà quan hệ rất tốt. Sau khi chào hỏi mọi người xong, cô liền đi đến cạnh Bạc Hà ngồi xuống.

Thắng đến khi đồ ăn đã được đưa lên trên bàn, mọi người chuẩn bị dùng bữa, vị trí bên cạnh Lâm Nhã vẫn không có người.

Liên hoan không thể thiếu uống rượu, mấy chén qua đi, trên bàn cơm không khí bắt đầu trở nên náo nhiệt.

Trò chuyện cãi cọ ồn ào, trên bàn, đồ ăn vơi đi, người phục vụ mang lên món điểm tâm ngọt. Di động của Lâm Nhã Vang lên, cô ta chỉ liếc mắt nhìn màn hình, đẩy mắt liền treo đầy ý cười, sau đó gấp không chờ nổi ấn nghe điện thoại, “Anh tới rồi sao?”

Không biết trong điện thoại người ta nói cái gì, Lâm Nhã lại đã mở miệng, giọng cô ta vốn là ôn nhu, lúc này càng mềm mại có thể chảy ra nước: “Em tới đón anh.” Nói xong, Lâm Nhã cầm điện thoại, đứng lên.

“Tiểu Nhã, là bạn trai cậu tới đây sao?” Đối với sự tò mò dò hỏi của mọi người, Lâm Nhã không thừa nhận cũng không phủ nhận, chỉ là vui sướng đi thường để lại câu “Tôi đi đón một người”, liền vội vã chạy đi. Không đến năm phút đồng hồ, cửa phòng một lần nữa bị đẩy ra, tất cả mọi người trong phòng không hẹn mà cùng quay đầu nhìn. Quý Úc cũng không ngoại lệ, Lâm Nhã vừa rồi vội vàng vàng chạy ra trở về, phía sau cô ta, còn có thêm một người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Đại thần bẫy vào trong ngực (5)

Quý Úc ngồi gần cửa nhất, cô đang cùng Bạc Hà nói chuyện, thoáng cái quay đầu liền thấy được người con trai phía sau Lâm Nhã.

Nháy mắt, con người Quý Úc nhìn người con trai mờ lớn, đầu ngón tay cô nắm chặt chiếc đĩa, ý cười trên khóe môi nháy mắt bị đình trệ.

Người con trai kia, cô nhận ra được! Cho dù nam nhân kia hóa thành tro cô cũng có thể nhận ra được.

Quý Úc thu hồi tầm mắt, cô có thể cảm giác được Lâm Nhã mang theo người con trai đó hướng bàn ăn tới gần, ngón chân cô giấu trong giày cao gót đều khấn trương đến cuộn tròn lên.

Lâm Nhã đi giày cao gót dẫm ra tiếng vang, thanh âm mềm mại, ôn nhu của cô ta cũng truyền theo tới: “Tôi muốn giới thiệu với mọi người, đây là”

Lâm Nhã tạm dừng một chút, như là do dự cái gì, qua hai giây, mới tiếp tục mở miệng: “..... bạn của tôi, Hạ Quý Thần.”

Hạ Quý Thần!.....Quý Úc lúc này rõ ràng đã biết người đến là ai, nhưng thời điểm nghe đến ba chữ này, thân thể vẫn là không chịu khống chế nhẹ nhàng run lập cập.

Đúng vậy! Không sai, Hạ Quý Thần trong miệng Lâm Nhã, chính là người con trai bốn năm trước đã lấy đi sự trong trắng của cô, Hạ Quý Thần! Chính là đêm của bốn năm trước đó, cô cố lấy dũng khí tỏ tình, thì Hạ Quý Thần đã xé nát quần áo cô, nói với cô những lời lạnh lùng: “Cho dù cô có cởi sạch quần áo đứng ở trước mặt tôi, tôi đối với cô cũng không có nửa điểm hứng thú!”

Hạ Quý Thần còn nói với cô: “Nếu không phải đêm đó tôi uống rượu say, cô cho rằng tôi sẽ chạm vào cô sao?”. Người đó còn nói: “Nếu có thể, tôi hy vọng cô về sau vĩnh viễn đều không cần xuất hiện ở trước mặt tôi!” Đối với Hạ Quý Thần, Quý Úc đều không muốn gặp lại, đều không muốn nhớ đến.

Bốn năm trước, Hạ Quý Thần vẫn còn là học sinh cao trung. Đi đến nơi nào đều là tâm điểm của tất cả mọi người, hiện giờ qua bốn năm, ở trên người hắn lại có sự lắng đọng của thời gian, hơi thở càng trở nên cường đại, đủ để kinh sợ đến mọi người. Cho nên khi Lâm Nhã giới thiệu xong, cả phòng an tĩnh một lát, mới có người phồng lên dũng khí yếu ớt mở miệng chào hỏi.

Hạ Quý Thần vẫn là bộ dáng thành thực, không hay nói chuyện, đối mặt sự tiếp đón của mọi người, cũng chỉ là hơi hơi gật đầu đáp lại. Mỗi động tác đều toát ra sự cao quý, rồi lại xa cách hờ hững.

Quý Úc chung quy không hướng Hạ Quý Thần chào hỏi, cũng không lại ngẩng đầu đi nhìn hắn.

Đại khái là Hạ Quý Thần quá mức hoàn mỹ, mọi người ở phòng đều bị hắn hấp dẫn, cũng không có ai lưu ý đến cô không lễ phép.

Hạ Quý Thần đã đến, đánh vỡ sự náo nhiệt ồn ào, qua một lát, không khí mới một lần nữa vui lên, tất cả mọi người lại bắt đầu miệng lưỡi ồn ào nhốn nháo nói không dứt.

Không hề phòng bị cứ gặp lại như vậy, Quý Úc có chút bất ngờ, lại không tham dự vào náo nhiệt nữa. Cô vẫn duy trì dáng ngồi quy củ, an an tĩnh tĩnh. Cô sợ chính mình thất thố, nỗ lực không cho chính mình suy nghĩ về sự việc của bốn năm trước, nhưng những chuyện cũ đó, vẫn không chịu khống chế mà hiện lên trong đầu cô, nhớ lại.

Thân thể Quý Úc, bắt đầu run nhẹ, cô sợ người xung quanh đã nhận ra chính mình khác thường, liều mạng mà nắm chặt tay, móng nhọn đâm vào lòng bàn tay, mang đến từng trận bén nhọn đau đớn. Lúc Quý Úc nghĩ, chính mình có thể hay không cứ như vậy đem lòng bàn tay bấm nát, Hạ Quý Thần đã

mở miệng, hần tuy rằng không gọi tên ai, nhưng nhà ở người đều biết rõ, hần nói là nói cho Lâm Nhã nghe: “Đổi nơi khác”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đại thần bầy vào trong ngực(6)

Quý Úc vừa mới đắm chìm ở trong suy nghĩ của chính mình, cũng không xác định có thật là Hạ Quý Thần đã nói hay không, nhưng mà cô lại mơ hồ nghe được giọng của hần.

Bốn năm trước, Quý Úc liền biết, Hạ Quý Thần có thanh âm tốt, hần lại có tướng mạo đẹp. Nhưng cô lại chưa từng giống như hôm nay vậy, cảm thấy giọng nói của hần phá lệ rất dễ nghe. Cô biết, là do nhiều nhân tố, vì đây lời nói trong miệng hần.

Đổi địa điểm..... Đây là rốt cuộc muốn kết thúc liên hoan ở chỗ này hay sao?! Như vậy thì cô cuối cùng cũng có thể tìm cơ rồi đi a.....

Quý Úc vốn đã thấy căng thẳng, bắt đầu dần thả lỏng, thế cho nên cô vừa mới như đi vào cõi thần tiên hồi lâu, vẫn có thể nghe người ngồi ghế bên cạnh nói chuyện phiếm.

Nghe được Hạ Quý Thần nói, Lâm Nhã ngoan ngoãn gật gật đầu, “Được!”

Hạ Quý Thần không nói nữa, mà là giờ tay tiếp thực đơn người phục vụ mang tới, chờ người phục vụ rời khỏi, hần lại hỏi lần nữa: “Kim Bích Huy Hoàng?”

“Kim Bích Huy Hoàng” là nơi có tiếng xa hoa ở Bắc Kinh, so với “nhà hàng Ngọc Hoa” này còn muốn hào nhoáng hơn. Nghe thấy vậy, trên bàn mọi người hưng phấn, đáy mắt đều lóe sáng.

Lâm Nhã đem cảm xúc chính mình che dấu thực tốt, vẫn dùng loại thanh âm ôn nhu mềm mại: “Có thể!”

Hạ Quý Thần lại không có nói gì thêm.

Người phục vụ nhanh chóng đưa tới tất cả hoá đơn, hần cũng chưa liếc mắt nhìn đồng giấy tờ trên bàn, trực tiếp đặt bút ký tên.

Lâm Nhã đại khái là rất muốn cùng Hạ Quý Thần nói chuyện nhiều thêm một chút, suy nghĩ một lát, tìm cái đề tài rồi mở miệng nói: “Hạ đại ca, anh biết không? Quý Úc nhà chúng em, hát rất hay.”

Quý Úc bị Lâm Nhã đột nhiên nhắc tới, đầu ngón tay run lên, cả người bắt đầu cứng ngắc, đáy mắt cô loé sáng, theo bản năng hướng chỗ Hạ Quý Thần ngồi nhìn qua.

Hạ Quý Thần đem giấy tờ đã kí đưa cho người phục vụ, lãnh lãnh đạm đạm dựa trở về trên ghế, trên mặt hần không biểu tình, sắc mặt bình tĩnh không có gợn sóng, phảng phất như hai chữ “Quý Úc” trong miệng Lâm Nhã, chỉ là hai chữ vô cùng đơn giản không chút gì đặc biệt.

Cũng đúng, sự tình bốn năm trước, đối với cô mà nói là ấn tượng khác sâu trong thân khó quên. Nhưng với hần mà nói chỉ qua là do rượu – sau – loạn – tính dẫn tới sai lầm, đều qua bốn năm, có lẽ hần sớm đã quên mất những mộng cũ trước kia, đã quên có cô gái gọi là Quý Úc, từng đem lần đầu tiên cho hần, cũng quên mất hần đối với cô gái tên Quý Úc kia, nói qua rất nhiều vô cùng tàn nhẫn cùng tổn thương.

Lâm Nhã nhìn Hạ Quý Thần không có ý muốn trả lời chính mình, liền quay đầu nhìn về phía Quý Úc, mở miệng: “Quý Úc! Mấy ngày hôm trước không phải cậu mới vừa hát bài hát mới sao? Đợi chút tới Kim Bích Huy Hoàng, cậu nhất định phải hát cho mọi người nghe.”

Yêu cầu của Lâm Nhã cũng không phải khó khăn, dựa theo dĩ vãng Quý Úc tất nhiên là sẽ không cự tuyệt, chính là đêm nay có thêm một người tên Hạ Quý Thần..... Quý Úc chuyển mắt, hướng về phía Lâm Nhã, bởi vì Hạ Quý Thần ở đây, cô mở miệng thanh âm có chút nhẹ: “Tôi không thoải mái, muốn về trường học nghỉ ngơi, sẽ không đi.”

“Quý Úc, cậu không thoải mái chỗ nào? Lại nói, hiện tại đều đã muộn thế này, một mình cậu trở về cũng không an toàn, nếu không liền đi cùng bọn mình chơi.....” Lời Lâm Nhã còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần ngồi bên đã đứng lên, trực tiếp xem nhẹ đối thoại của Quý Úc cùng Lâm Nhã, để lại câu “Đi thôi”, liền dẫn đầu cất bước, hướng về phía ngoài cửa đi đến.

Lâm Nhã nhìn nhìn Hạ Quý Thần, mắt thấy bóng dáng muốn biến mất ở cửa, lại nhìn nhìn Quý Úc, do dự không thôi rồi xách túi, vội vàng chạy theo ra ngoài.

Mọi người ở trong phòng, ai đều muốn đi chiêm ngưỡng bề ngoài của “Kim bích huy hoàng”, mọi người đơn giản khách sáo giữ Quý Úc lại hai câu, xem cô thật sự không có ý muốn đi, cũng đều đi theo ra mà tan buổi tiệc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Đại thần bầy vào trong ngực (7)

Trong phòng to như vậy, chỉ còn lại một mình Quý Úc.

Cô không có sốt ruột đứng dậy rồi đi, mà vẫn duy tư thế trước đó, tiếp tục yên tĩnh ngồi trên ghế. Một lúc sau, cô mới nhấc mí mắt lên, đem tầm mắt nhìn về nơi Hạ Quý Thần vừa mới ngồi kia. Cô bình tĩnh nhìn chăm chăm hồi lâu, nhìn đến cuối cùng, ánh mắt đều có chút thất thần.

Người phục vụ thu thập bàn ăn, tiếng vang có chút lớn, chén sứ va chạm tạo thanh âm thanh thúy, quấy nhiễu tâm tư Quý Úc. Lúc này cô mới phục hồi tinh thần, nhẹ nhàng chớp chớp mắt vì nhìn lâu mà có chút nhức mỏi, loá mắt, sau đó đứng dậy, cầm túi, rời khỏi Ngọc Hoa đài.

Vẫy xe taxi, trở lại trường học, Quý Úc không sốt ruột về ký túc xá, mà là trực tiếp đi tới sân thể dục.

Trên sân thể dục có nhóm người đang đá bóng, thanh âm reo hò ầm ĩ, Quý Úc vòng qua đám người kia đi thẳng tìm một chỗ không có ai tương đối an tĩnh, ngồi xuống.

Tinh thần của Quý Úc có chút hoảng loạn, ngay cả chính cô cũng không biết chính mình ngồi xuống đất từ bao giờ. Bây giờ trong đầu đều suy nghĩ tới một số chuyện, chờ đến khi cô lấy lại tinh thần, bên tai cô nhớ tới chính là lời nói của Lâm Nhã: “Tôi muốn giới thiệu anh ấy với mọi người, anh là bạn của tôi, Hạ Quý Thần.”

Hạ Quý Thần.! Quý Úc theo bản năng mà nắm chặt hai tay, lòng bàn tay truyền đến đau đớn, làm cô không thể không tin tưởng, đêm nay không phải là cô nằm mơ, mà là chân thật tồn tại, sau bốn năm, cô thế nhưng gặp lại Hạ Quý Thần.

Một cảm xúc không biết là bi thương hay đau đớn, nháy mắt thôi quét cả người Quý Úc. Sự việc xảy ra bốn năm trước, như một thước phim quay chậm trước mắt cô, từng chi tiết hên lên vô cùng rõ ràng, chân thật.

Có người nói, thời gian là liều thuốc chữa lành vết thương tốt nhất. Bốn năm đều đã qua, Quý Úc cũng cho rằng những chuyện cũ đó sớm đã trở nên mơ hồ phai nhòa theo năm tháng, nhưng khi Hạ Quý Thần thật sự xuất hiện ở trước mặt cô, cô mới biết được, những đau đớn, tổn thương đó, thì ra đều giấu ở trong xương tủy cô.

Quý Úc phí rất lớn sức lực, mới rút cuộc đem cảm xúc chôn xuống, cô vốn định ngồi một mình ở trên sân thể dục tiếp tục an tĩnh một lát, ai biết bỗng nhiên bầu trời nổi lên tiếng sấm rền, có vài giọt mưa nhỏ rơi xuống.

Tháng 10 ở Bắc Kinh, buổi tối thường xuyên sẽ có mưa. Quý Úc vội vàng đứng dậy, hướng ký túc xá chạy tới.

Đứng trước cửa ký túc xá, Quý Úc thấy Bạc Hà, cô vừa định mở miệng kêu tên, giấy tiếp theo liền thấy một hình bóng quen thuộc.

Là Hạ Quý Thần, hần cảm ô, đưa Lâm Nhã trở lại ký túc xá.

Quý Úc không màng mưa càng lúc càng lớn, bỗng dưng liền ngừng bước chân, sau đó khắp nơi nhìn quanh, lùi lại vài bước, trốn ở sau cột đèn đường.

Hạ Quý Thần cùng Lâm Nhã bước thật chậm, chờ đến khi Bạc Hà cùng mấy cô gái đêm nay cùng ăn cơm nói chuyện tạm biệt nhau, chạy lên lầu, hai người mới đi đến cửa bậc thang chỗ ký túc xá.

Hạ Quý Thần cùng Lâm Nhã đồng thời dừng lại.

Lâm Nhã cũng không có sốt ruột vào ký túc xá ngay, mà là xoay người, nhìn Hạ Quý Thần đã mở miệng nói trước.

Bởi vì khoảng cách rất xa, tiếng mưa rơi lại lớn, Quý Úc căn bản nghe không rõ bọn họ đang nói chuyện gì, nhưng cô có thể nhìn ra, bọn họ ăn uống, nói chuyện thực vui vẻ, Lâm Nhã trên mặt tươi cười, càng ngày càng sáng lạn.

Quần áo trên người Quý Úc đã ướt đẫm, gió thổi tới, mang theo những hạt mưa lạnh lẽo, làm cô cả người run run.

Khi Quý Úc đã chịu không nổi nữa, Lâm Nhã rút cuộc bước lên ký túc xá trước bậc thang.

Chờ đến hình ảnh Lâm Nhã biến mất ở cửa ký túc xá, Hạ Quý Thần cảm ô, tiếp tục đứng một lát, mới xoay người, tư thế rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Đại thần bấy vào trong ngực(8)

Trước cửa ký túc xá, chỉ có một con đường này dẫn vào

Buổi tối lúc ăn cơm, Hạ Quý Thần biểu hiện giống như không nhớ rõ cô là ai, nhưng Quý Úc vẫn là không muốn cùng hắn gặp mặt. Huống chi lúc này cô còn bị nước mưa xối ướt như con gà rù, muốn bao nhiêu chật vật thì có bấy nhiêu chật vật, cho nên khi Hạ Quý Thần xoay người, Quý Úc theo bản năng liền đem mắt gấu gao dán ở trên cột đèn đường.

Lúc đầu, Hạ Quý Thần cách còn xa, hai mắt Quý Úc còn dám trộm ngắm nhìn trên người hắn, xem hắn đi nơi nào. Nhưng khoảng cách càng ngày càng bị rút ngắn, Quý Úc sợ Hạ Quý Thần nhận ra chính mình, hô hấp có chút gấp, cả người động cũng không dám động.

Tiếng mưa rơi dần lớn hơn, Quý Úc căn bản không nghe được tiếng bước chân của Hạ Quý Thần, chỉ có thể ở trong lòng chờ nhằm thời gian trôi qua. Khoảng qua bốn năm phút đồng hồ, Quý Úc xác định trong khoảng thời gian này, đủ để cho Hạ Quý Thần đi rất xa, lúc này cô mới nhẹ nhàng thở ra, vội vội vàng vàng rời khỏi cột đèn đường lạnh băng, hướng cửa ký túc xá chạy tới.

Chỉ là cô chạy chưa tới hai bước, cả người bỗng như bị đóng đinh tại chỗ.

Cô nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần đứng phía trước cách cô hai mét, đại não có chút mờ mịt.

Hắn không phải đi rồi sao? Đã qua năm phút, hắn tại sao còn ở nơi này?

Quý Úc như là thấy quỷ, đôi mắt mờ to.

Hạ Quý Thần chắc là đã nhận ra có người đang nhìn hắn, hơi hơi nghiêng đầu, hướng về phía Quý Úc nhìn lại đây.

Thời khắc đó tầm mắt hai người chạm vào nhau, Quý Úc theo bản năng rũ mi mắt xuống, né tránh tầm mắt Hạ Quý Thần, khóe mắt cô lóe dư quang, rõ ràng thoáng nhìn qua đi động trên tay hắn, trên màn hình, chính là trạng thái cuộc gọi đến.

Cho nên hắn sờ dĩ còn ở nơi này, là bởi vì có người gọi điện?

Quý Úc trong đầu đoán già đoán non, thanh âm Hạ Quý Thần lạnh lùng mà lãnh đạm truyền tới: “Có chuyện gì, chờ tôi trở về sẽ gọi lại cho cậu nói chuyện cụ thể.”

Theo sau, ngón tay Hạ Quý Thần, liền dừng ở trên màn hình di động, đem cuộc gọi cắt đứt, sau đó, nâng chân bước đi.

Cô không muốn cho Hạ Quý Thần nhìn thấy bộ dáng chật vật của bản thân, nhưng tình cờ, hắn thấy được, cô cũng không có biện pháp gì.

Mặc kệ hắn là thật sự đã quên cô, hay vẫn là căn bản không muốn có liên hệ với cô, nếu hắn không có ý muốn cùng cô chào hỏi, cô cũng không cần thiết da mặt dày đi tìm hắn nói chuyện.

Quý Úc ở chỗ cũ đứng ba giây, cũng nâng chân lên, hướng ký túc xá đi về.

Hắn cùng cô giống như là hai người xa lạ không chút liên quan gì, đi trên hai đường thẳng song song.

Mưa vẫn rơi, nước mưa trên quần áo Quý Úc bắt đầu chảy xuống, mái tóc vốn thẳng đẹp bị nước mưa làm ướt nhẹ dính bết trên cổ.

Hạ Quý Thần cảm ô, bước chân ổn định lại ưu nhã, trừ bỏ ống quần chỗ có chút ướt, những chỗ khác khô ráo mà lại sạch sẽ.

Khác biệt rõ ràng như vậy, làm đầu cô rũ càng thấp, bước chân bước đi càng nóng vội. Quý Úc đã rất nỗ lực duy trì bộ dáng vân đạm phong khinh. Nhưng khi cô cùng Hạ Quý Thần chạm mặt chính diện, bước chân cô vẫn trở nên có chút lộn xộn, hơn nữa cô muốn mau chóng rời xa Hạ Quý, lại thêm vội vàng, không chú ý nhiều dưới chân. Cứ như vậy không cẩn thận dẫm vào vùng nước, bàn chân bị hăng, cả người liền ngã lăn quay trên mặt đất.

Cùng với đau đớn truyền đến, Quý Úc mới chậm chạp phản ứng.

Như cô nghĩ, Hạ Quý Thần cảm ô đi tới, nghe thấy được động tĩnh, dừng lại bước chân, nghiêng đầu nhìn cô

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Đại thần bấy vào trong ngực (9)

Hắn cùng cô tầm mắt đối diện, đáy lòng Quý Úc “Lộp bộp” một tiếng, bàn tay vô ý thức mà nắm chặt thành quyền.

Tựa hồ đêm nay là lần thứ hai cô cùng hắn gặp lại, ánh mắt hắn lãnh đạm mà lạnh lùng, dường như hắn cùng cô chưa bao giờ quen biết.

Quý Úc nằm ngậy người, thu lại tầm mắt. Không biết Hạ Quý Thần là bởi vì cái gì, cũng không tiếp tục nhìn cô.

Hai người liền duy trì một người đứng một người nằm ngả như vậy trong làn mưa bụi.

Vừa lúc một trận gió thổi tới, làm Quý Úc cả người liền run lập cập.

Hạ Quý Thần đem khung cảnh này thu vào tầm mắt, hơi chau nhú mày, giống như hành động này của cô khiến ý thức hắn trở lại, tiếp tục nhìn chăm chăm cô không đến hai giây, liền nhẹ nhàng băng quơ đem tầm mắt thu trở về.

Không có tầm mắt của hắn, Quý Úc cả người thả lỏng không ít. Cô chống tay, vừa định bò dậy, Hạ Quý Thần bỗng nhiên lại hướng về phía cô nhìn lại.

Quý Úc đang bò dậy bỗng nhiên dừng động tác, thấy Hạ Quý Thần không có ý thu hồi tầm mắt, mắt cô nhìn về hướng hắn, thế nhưng khiến cô bất ngờ chính là hắn đang nhìn chăm chăm cánh tay cô.

Quý Úc theo bản năng cúi đầu, nhìn lại, lúc này mới để ý, cánh tay của cô lúc trước té ngã bị trầy da, có máu không ngừng chảy ra bên ngoài, nhưng rất mau bị nước mưa rửa sạch sẽ.

Cho dù Quý Úc không nhìn Hạ Quý Thần, nhưng cô như cũ có thể cảm giác được tầm mắt Hạ Quý Thần vẫn chăm chú nhìn vào cánh tay cô.

Quý Úc không biết Hạ Quý Thần vì cái gì muốn nhìn xem miệng vết thương của mình, cô căn bản là không muốn suy nghĩ Hạ Quý Thần vì cái gì muốn quan tâm vết thương của cô. Cô chỉ là cảm thấy bị Hạ Quý Thần nhìn có chút mất tự nhiên, trước đem cánh tay co lại đưa ra sau lưng, sau đó mới trộm mà nhắc lên mí mắt, hướng Hạ Quý Thần nhìn qua.

Hắn đã thu hồi tầm mắt, hơi rũ mi mắt, biểu tình đạm mạc cảm ô, đứng ở trong mưa không biết suy nghĩ cái gì.

Quý Úc không ở trên người Hạ Quý Thần lãng phí quá nhiều thời gian, mà là chịu đựng đau đớn truyền từ chỗ cánh tay, từ trên mặt đất đứng lên.

Đầu gối cũng bị thương nhẹ, tuy không nghiêm trọng, nhưng ở dưới nước mưa, phá lệ lợi hại đau hơn, cô không nhịn xuống được, miệng kêu ra âm thanh kêu đau rất nhỏ.

Đại khái là Hạ Quý Thần vô duyên vô cớ liền đứng ở bên cạnh, Quý Úc bản năng lại hướng ánh mắt nhìn Hạ Quý Thần, nam tử quả nhiên nghe được tiếng cô hô đau, tầm mắt lại lần nữa hướng về phía cô quét lại đây.

Tầm mắt hắn ở trên người cô dừng lại đều không đến vài giây thu trở về, đừng nói là biểu tình, ngay cả mí mắt hắn đều không có động đậy. Giống như là cô gái nhỏ đứng trong cơn mưa to, lạnh đến thân mình run rẩy căn bản không tồn tại, liền nhân nhật xoay người, cảm ô, bước không nhanh không chậm, rời đi.

Thân ảnh Hạ Quý Thần biến mất ở trong mưa to một hồi lâu, Quý Úc mới nhẹ chớp chớp mắt, hoàn hồn, bước chân có chút lảo đảo hướng về phía cửa ký túc xá đi đến.

.....

Trở lại ký túc xá, ba bạn cùng phòng đều đã rửa mặt xong tất cả đều đã lên giường.

Bạc Hà đang ở kê mặt ở gối màng, Đường Họa Họa đang ở chơi vương giả vinh quang, Lâm Nhã đang bôi mỹ phẩm dưỡng da, mở di động gọi điện, không biết gọi điện thoại cho ai.

Trước hết nhìn thấy Quý Úc trở về chính là Bạc Hà. Cô ấy ngốc lăng, theo sau liền từ trên giường ngồi dậy: “Tiểu Úc, cậu như thế nào cả người vừa ướt vừa bẩn như thế?”

“Không có việc gì!” Quý Úc cong môi, cho Bạc Hà một nụ cười ý yên tâm, cầm khăn tắm cùng quần áo, hướng về phía phòng tắm đi đến.

“Còn có cánh tay, như thế nào cũng bị thương?” Bạc Hà xuống giường, đi tới bên người Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Đại thần bẫy vào trong ngực (10)

Cùng lúc đó, điện thoại của Lâm Nhã có người nhận, bên trong truyền đến giọng Hạ Quý Thần: “Làm sao vậy?”

Quý Úc vốn định trả lời Bạc Hà, nghe được giọng Hạ Quý Thần, khóe môi hơi nhếch lên, không hề rảnh, chỉ là bước nhanh vào phòng tắm.

Khi Đóng cửa, Quý Úc mơ mơ hồ hồ nghe thấy được di động Lâm Nhã truyền ra thanh âm Hạ Quý Thần: “Tất cả các em đều ở kí túc xá?”

Cho tới khi Quý Úc tắm rửa xong ra, Lâm Nhã đã cúp điện thoại, mấy bạn cùng phòng mỗi người trong tay đều cầm ly trà sữa, đang riu rít tám chuyện không ngừng.

Mở miệng cùng Quý Úc nói chuyện trước tiên chính là Bạc Hà: “Tiểu Úc, cậu không sao chứ?”

Quý Úc lắc lắc đầu, trả lời: “Không có việc gì, chính là không chú ý, không cẩn thận bị té ngã.”

“Vậy là tốt rồi.” Bạc Hà nói xong, liền chỉ chỉ cái bàn của Quý Úc, lại mở miệng nói: “Tiểu Úc, trà sữa của cậu ở nơi đó.”

Đường Họa Họa nói tiếp: “Là bạn trai tiểu Nhã vừa mới đưa tới.”

Bạn trai của Tiểu Nhã Hạ Quý Thần?

Thì ra, trước khi cô bước vào phòng tắm, nghe được Hạ Quý Thần hỏi Lâm Nhã câu hỏi kia, thế nhưng là ý tứ này..... Hoá ra Lâm Nhã muốn mời mọi người trong phòng kí túc xá uống trà sữa.

Quý Úc hướng về phía Lâm Nhã nói câu “Cám ơn”, vì không cho mọi người nhìn ra khác thường, cô ôm trà sữa, lên giường, sau đó đặt ở bên gối, không uống.

Mặt khác ba người kia, vẫn uống trà sữa, vẫn tiếp tục lại tám chuyện xuyên lục địa, đề tài tất cả đều là vây quanh bạn trai mới công khai của Lâm Nhã.

-“Tiểu Nhã, bạn trai kia của cậu thật ga lăng quá mà!”

-“Chính là, buổi tối ở Kim Bích Huy Hoàng, cậu muốn uống trà sữa, Kim Bích Huy Hoàng không có, kết quả sau khi hán đem chúng ta đưa về ký túc xá, liền chạy đi mua cho cậu.”

-“Càng quan trọng hơn là, hán không hút thuốc, cũng không uống rượu. Hơn nữa buổi tối nhiều người chúc hán rượu, hán đều không uống, hán nói cái gì, uống rượu dễ dàng trêu chọc phiền toái. Nam nhân có tự chủ tốt như vậy, quả thực không phải quá tốt hay sao!”

Kế tiếp, vài người lăm nhăm lăm nhăm lại nói chút cái gì, bản thân Quý Úc cái gì cũng chưa nghe vào. Trong đầu cô hoảng hốt tất cả đều là “Uống rượu dễ dàng trêu chọc phiền toái” mấy chữ này, đến cuối cùng, bên tai cô vang lên câu nói của Hạ Quý Thần bốn năm trước, trên cao nhìn xuống cô nói câu kia: “Nếu không phải đêm đó tôi uống say rượu, cô cho rằng tôi sẽ chạm vào cô sao?”

Lại như có thứ gì, đâm vào chỗ sau nhất trong đáy lòng Quý Úc, sắc mặt cô nổi lên sự đau đớn, tái nhợt khác thường.

Những ngày tiếp theo, Quý Úc không có gặp lại Hạ Quý Thần, ngay cả lần nữa nghe lại được tên của Hạ Quý Thần, cũng đều là do tình cờ.

Cuối tuần, như cũ thì Bạc Hà cùng Đường Họa Họa ra ngoài đi dạo phố, ký túc xá chỉ còn hai người Quý Úc cùng Lâm Nhã.

Lâm Nhã đang trang điểm, bỗng nhiên như là nhớ tới chuyện gì, quay đầu nhìn về phía Quý Úc ở trên giường đọc sách: “Tiểu Úc, tớ nhớ rõ cậu đã nói, cao trung là cậu học ở Tô Thành, hơn nữa là A đại, Hạ đại ca cũng là học ở Tô Thành A đại, cậu cùng Hạ đại ca năm đó có biết nhau sao?”

Lúc trước Lâm Nhã hẹn đêm nay đi tham gia dạ tiệc ngoài trời, Hạ Quý Thần tới ký túc xá của Quý Úc, vốn định gọi điện thoại cho Lâm Nhã, kêu cô ta xuống dưới, kết quả điện thoại hết pin tắt nguồn, cũng phải mất một lát mới có thể khởi động máy lên, hán chần chờ hồi lâu, cuối cùng vẫn là lựa chọn tự mình lên lầu.

Kí túc xá không đóng cửa, xuất phát từ lễ phép, Hạ Quý Thần không có trực tiếp đẩy cửa vào luôn, hán nâng lên tay, vừa mới chuẩn bị gõ cửa, liền nghe thấy bên trong truyền đến thanh âm Lâm Nhã: “Tiểu Úc..... Cậu cùng Hạ đại ca năm đó biết nhau sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tôi với anh ta không có khả năng (1)

“Tiểu Úc..... Cậu cùng Hạ đại ca năm đó biết nhau sao?”

Hạ Quý Thần động tác gõ cửa bỗng dừng ngừng lại, qua vài giây, hắn mới nghe thấy Quý Úc mở miệng nói, thanh âm của cô rất bình tĩnh, thanh âm nhẹ nhàng không có nửa điểm phập phồng: “Không quen biết! ”

.....

Trong kí túc xá.

Lâm Nhã mở miệng, ngữ khí tràn ngập tiếu nuối: “Tớ còn tưởng rằng cậu cùng Hạ đại ca sẽ biết nhau, tớ rất muốn biết bộ dáng cao trung của anh ấy trông như thế nào

Quý Úc không nói tiếp.

Lâm Nhã tiếp tục nói: “Chẳng qua là, Tiểu Úc, Hạ đại ca ưu tú như vậy, ở trong trường học nhất định là nhân vật làm mưa làm gió, vậy cậu đi học lúc ấy, có hay không nghe được thông tin gì về chuyện của anh ấy không?”

Lần này, Quý Úc không ngập ngừng như lúc đầu, lại đặc biệt trả lời thật nhanh: “Tớ đối với anh ta không có quá nhiều chú ý.”

“À, như vậy sao.....” Lâm Nhã đại khái biết được, cô ta sẽ không tìm hiểu được thông tin gì về Hạ Quý Thần từ Quý Úc, liền ngưng ngưng ngậm miệng.

Trong phòng an tĩnh một lát, Lâm Nhã trang điểm xong, đứng dậy nhưng bỗng nhiên như là nghĩ đến chuyện gì, lại mở miệng: “Đúng rồi, Tiểu Úc, hai ngày trước Hạ đại ca gọi điện thoại cho tớ, nói đêm nay anh ấy có bạn ở Tô viên tổ chức một bữa tiệc ngoài trời, mời rất nhiều người có tiếng trong giới điện ảnh. Anh ấy nói, chúng ta đều học biểu diễn, có thể đến tiếp xúc học hỏi, đối với tương lai có trợ giúp không nhỏ, cậu muốn đi không?”

Cô hận không thể cùng Hạ Quý Thần này cách xa ngàn dặm, không có sự liên quan nào, sao có thể sẽ chủ động đi tham gia bữa tiệc có mặt hắn?

Quý Úc cơ hồ là phản xạ có điều kiện mở miệng: “Không.....”

Giọng nói hơi cao, Quý Úc mới nhận thấy được chính mình có chút hơi kích động, vội vàng đem ngữ khí thu lại, sau đó bổ sung thêm: “...đêm nay tớ còn bận việc khác.”

:-“Việc rất quan trọng sao? Nếu không trọng yếu, cậu liền hoãn lại đi, cùng tớ bắt đầu đi thôi, chúng ta thật vất vả có thể tiếp xúc với người trong giới, cơ hội ngàn năm mới có một lần, nếu như vậy bỏ lỡ, rất đáng tiếc.”

“Cám ơn cậu Lâm Nhã, ý tốt của cậu tớ xin nhận, nhưng tớ thật sự đi.....” Quý Úc câu nói kế tiếp còn chưa nói hết, bỗng có tiếng gõ cửa truyền đến.

Lâm Nhã đứng tương đối gần cửa, vội vàng đứng lên, mở cửa. Khi nhìn thấy người đứng trước cửa là Hạ Quý Thần, cô ta trước ngẩn người, ngay sau đó trên khuôn mặt nhỏ liền treo đầy tươi cười: “Hạ đại ca, anh như thế nào đi lên đón em vậy?”

Hạ Quý Thần không nói chuyện, sắc mặt nhàn nhạt đứng ở cửa, không đi vào trong phòng.

Quý Úc nghe được Lâm Nhã nói, biết người tới là Hạ Quý Thần, cô mắt nhìn không chớp vào quyển sách, bộ dáng giả vờ xem mê mẩn, căn bản không nhận thấy được có người tới, không hướng mắt nhìn ra cửa.

Lâm Nhã sợ Hạ Quý Thần không kiên nhẫn chờ, rất nhanh liền thu thập thỏa đáng: “Hạ đại ca, chúng ta đi thôi.”

Hạ Quý Thần như cũ không nói chuyện, chỉ là nhẹ gạt đầu, đứng thẳng thân mình, khi hắn chuẩn bị xoay người rời đi, khóe mắt hắn lóe dư quang hướng nơi Quý Úc ngồi nhìn lướt qua. Tầm mắt hắn còn không có rơi xuống trên người cô gái, liền bị cốc trà sữa trong thùng rác cạnh cô hấp dẫn lực chú ý.

Cô vẫn cứ cầm quyển sách cố ý che dấu. Hắn vẫn nhìn rõ được hộp trà sữa, nắp còn nguyên vẹn. Nghiễm nhiên là uống cũng chưa uống, liền bị cô trực tiếp ném vào thùng rác.

Hắn nhớ đó là cốc trà sữa mua hôm qua.

Lâm Nhã hướng cửa đi hai bước, rồi lại ngừng lại, quay đầu nhìn về phía Quý Úc: “Tiểu Úc, hay là cậu cùng đi

Lâm Nhã nói còn chưa xong, người đứng ở cửa ký túc xá đến bây giờ trước sau cũng chưa từng mở miệng. Hạ Quý Thần, bỗng nhiên lạnh lùng lên tiếng: “Bữa tiệc đêm nay không phải người nào cũng có thể đi! Đừng nghĩ đi được là đều có thể được tiếp đón!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tôi cùng với anh ta là không có khả năng (2)

Không phải loại người nào cũng đều đi được.....

Quý Úc nắm lại đầu ngón tay, cơ thể có chút cương cứng.

Cô đã nói không muốn đi.....

Dưới đáy lòng cô, phải nhắc đi nhắc lại bản thân, đang đọc sách, cái gì cũng không nghe, phải nhìn chăm chăm quyển sách. Lâm Nhã không mở miệng, bối rối nhìn về phía cô, nếu không cô ta thật đúng không biết phản ứng như thế nào, khi nghe được câu nói của Hạ Quý Thần.

Nói xong, Hạ Quý Thần một chút cũng không muốn ở lại, trực tiếp xoay người, để lại không khí thật xấu hổ mà lại ngừng trọng, nghênh ngang rời đi.

Lâm Nhã mặt bối rối đứng tại chỗ, nhìn nhìn bóng dáng Hạ Quý Thần, lại nhìn nhìn Quý Úc, muốn mở miệng nói cái gì, rồi lại không biết nên mở miệng như thế nào.

Hạ Quý Thần đi được một đoạn, nhận thấy được Lâm Nhã không có đuổi kịp, lại mở miệng nói: “Đi thôi.”

Lâm Nhã cảm giác được thanh âm nam tử có chút không kiên nhẫn, cô ta mím môi, hướng về phía Quý Úc nhỏ giọng: “Tiểu Úc, thực xin lỗi!”, sau đó liền bay nhanh đi ra ký túc xá, mở cửa, hướng về phía Hạ Quý Thần đuổi theo.

Ký túc xá, chỉ còn một mình Quý Úc, cô vẫn duy trì tư thế như cũ, biểu tình bình tĩnh nhìn chăm chăm quyển sách thật lâu, mới nhẹ nhàng chớp chớp mắt, nâng lên đầu ngón tay, lật tiếp trang sách.

Cô nhìn chữ trên trang giấy, nhìn nhìn, ánh mắt thần thò.

.....

Câu Quý Úc cự tuyệt Lâm Nhã kia “Đêm nay tớ còn bận việc khác” không phải lấy cớ, mà là đêm nay cô thật sự còn có việc khác, thật ra cũng không phải chuyện gì chuyện quan trọng, cô đi Hongkong công tác, ngày hôm qua đã trở lại Bắc Kinh, mẹ cô gọi điện thoại tới, kêu cô đêm nay về nhà ăn cơm.

Nhà Quý Úc, không quá xa, cô vốn định cầm quyển sách này xem xong rồi mới về nhà, Hạ Quý Thần kia vừa mới xuất hiện, trực tiếp khiến cô không có hứng thú đọc tiếp, đơn giản cô liền ném sách xuống, trước tiên rồi ký túc xá.

Về đến nhà, còn chưa tới 5 giờ, cha mẹ chắc là ra cửa dạo quanh, trong nhà không có ai, Quý Úc trực tiếp vào phòng ngủ của mình.

Giữa trưa không nghỉ trưa, lúc này nhưng có chút mệt, Quý Úc ngã vào trên giường, một lát sau liền chìm vào giấc ngủ.

Quý Úc cũng không biết chính mình rốt cuộc ngủ bao lâu, mơ mơ hồ hồ, cô nghe thấy có người đang nói chuyện, sau đó liền từ trong mơ tỉnh lại.

Ngoài cửa sổ sắc trời đã đen, thông qua cửa sổ, có gió đêm từ từ thổi tới, mang theo hương hoa quế từng đợt nhẹ nhàng.

Ngoài kia, mơ hồ có thanh âm TV truyền đến, chắc cha mẹ đã về nhà.

Quý Úc bò xuống giường, vào toilet, rửa mặt, mới mở cửa, ra khỏi phòng ngủ.

Phòng khách, có giọng cha đang nói chuyện, đều đều truyền đến, Quý Úc tưởng cha đang gọi điện thoại, không nghĩ quá nhiều, trực tiếp đi xuống lầu.

Thẳng đến gần tới phòng khách, Quý Úc mới nghe thấy được thanh âm nói chuyện khác, bởi vì thanh âm kia, âm lượng có chút thấp, Quý Úc mơ hồ không phân biệt ra đó là thanh âm của ai.

Thì ra trong nhà có khách tới..... Quý Úc hướng chỗ phòng khách nhìn lại, cô nhìn thấy bóng lưng một người con trai đang ngồi trên ghế.

Hắn đang nhìn cha cô, cô chỉ có thể nhìn đến cái phía sau của hắn, nhưng dù vậy, cô vẫn nhận ra được hắn là ai.

Hạ Quý Thần không phải cùng Lâm Nhã đi tham gia bữa tiệc ngoài trời gì đó sao? Hắn tại sao lại xuất hiện ở trong nhà của cô?

Quý Úc còn không kịp phục hồi tinh thần lại, cha cô đã nhìn cô nói: “Tiểu Úc, con xem là ai đã tới đây?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Tôi cùng anh ta không có khả năng (3)

Editor: Jenni

Beta: Stuki

Cùng với thanh âm của cha cô, Hạ Quý Thần quay đầu, nhìn lại đây.

Tầm mắt hai người đột nhiên không hẹn mà giao nhau.

Đầu ngón tay Quý Úc bỗng dung run lên, một giây kế tiếp, cô liền hết sức khắc chế chính mình, lấy tư thái tự nhiên nhất, đưa mắt chuyển đến trên người của cha.

Cha cô cho rằng ánh mắt của Quý Úc là tò mò Hạ Quý Thần làm sao xuất hiện ở trong nhà, liền mở miệng giải thích nguyên nhân: “Làm mẹ con, mấy ngày trước vô tình gặp được Quý Thần, mới biết cậu ấy cũng ở tại Bắc Kinh. Ban đầu khi con đang ở nhà bà ngoại ở Tô Thành đi học đã làm phiền không ít đến di Hạ con, hôm nay vừa vãncha đã trở về, nhất định phải mời Quý Thần tới nhà ngồi một chút.”

Quý Úc biết, trong miệng cha cô thì di Hạ là chỉ mẹ của Hạ Quý Thần, cũng là bạn bè thân thiết của mẹ cô.

Lúc trước khi cô đi học tại Tô Thành, bởi vì bà ngoại lớn tuổi, hợp phụ huynh của cô sẽ đều là mẹ của Hạ Quý Thần đi thay.

Khi đó bởi vì cô, người hai nhà liên lạc còn rất thường xuyên.

Sau đó cô tốt nghiệp trung học, nhà họ Hạ lại bởi vì Hạ Quý Thần, vội vội vàng vàng trở về Bắc Kinh. Về sau nữa bà ngoại qua đời, cả nhà bọn họ cũng không có người trở lại Tô Thành, hai nhà liền trở nên có chút xa cách. Ngay cả liên lạc cũng chỉ liên giới hạn với ngày lễ ngày tết để thăm hỏi sức khỏe.

Cha cô nói một chuỗi dài, nhìn Quý Úc đứng ngốc tại chỗ không cùng Hạ Quý Thần chào hỏi, không nhìn được mang theo mấy phần trách cứ lại mở miệng: “Tiểu Úc, ban đầu lúc ở Tô Thành, con cũng thường xuyên sang Hạ gia chơi. Hơn nữa ta nhớ không lầm, con và Quý Thần vẫn là bạn học cùng lớp, làm sao bây giờ ngay cả bắt chuyện cũng không làm?”

Quý Úc sợ bị cha hiện chính mình cùng Hạ Quý Thần có vấn đề, cho dù đáy lòng cô có muôn vàn cái không tình nguyện, nhưng sau khi nghe lời cha nói, cô vẫn cực lực duy trì bình tĩnh, hướng về phía Hạ Quý Thần lễ phép ra tiếng: “Chào cậu, đã lâu không gặp.”

Có thể là bởi vì cha cô có ở đây, Hạ Quý Thần cũng không có làm lơ cô, thanh âm hần khách khí có lễ, thông dong: “Đã lâu không gặp.”

Hần như là sợ kế tiếp còn phải chuyện với cô, chào hỏi xong, lập tức liền quay đầu hướng về phía cha cô, khéo léo nói một chút vấn đề khác dời hướng câu chuyện ra khỏi cô.

Hai người phân biệt nhiều năm như vậy, có chút xa cách cũng bình thường. Cha cô cũng không quá để ý, lại tiếp tục trò chuyện cùng Hạ Quý Thần.

Quý Úc bị bỏ quên ở một bên, rừ rừ mắt, không lưu lại ở phòng khách quá lâu, vội vội vàng vàng đi phòng bếp giúp mẹ chuẩn bị.

Khi rửa rau, Quý Úc bỗng nhiên nhớ tới, cô cùng Hạ Quý Thần, hình như là sau bốn năm trước kia đây là lần thứ hai nói chuyện trực tiếp với nhau.

Cô nghĩ, nếu không phải ở nhà cô, nếu không phải có mặt cha cô, sợ là hần cùng với cô tuyệt sẽ không có lần thứ hai nói chuyện.

.....

Bữa tối, mẹ cô sắp xếp vị trí, Quý Úc cùng Hạ Quý Thần song song ngồi ở cùng nhau.

Hai người ngồi thật sự gần, hơi thở trên người Hạ Quý Thần, như có như không quanh quẩn bên Quý Úc, khiến cả người cô cảm thấy áp lực, tay nắm đũa đều có chút không được tự nhiên, rất nhiều lần gấp đồ ăn, cũng chưa gấp lên được.

Cũng may cha mẹ lực chú ý đều ở trên người Hạ Quý Thần, cũng đều tìm nhiều đề tài rồi cùng hần trò chuyện. Nên sẽ không có người chú ý đến hành động và thái độ bất cần của cô.

Bữa cơm, cơ hồ tiêu tốn hết sạch toàn bộ sức lực của Quý Úc. Cơm nước xong, một giây cô đều không muốn ở nhà giây phút, trực tiếp nói dối cha mẹ là có bạn học bên kia xảy ra chuyện, yêu cầu cô hỗ trợ, liền vội vã rời khỏi nhà.

Tới cửa tiểu khu, Quý Úc chuẩn bị vẫy xe taxi, lúc này mới phát hiện do ra cửa vội quá, áo khoác cùng ví tiền cũng chưa mang theo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Con cùng anh ta không có khả năng(4)

Editor:Jenni

Beta: Stuki

Quý Úc vốn là bởi vì Hạ Quý Thần, mới rời khỏi nhà, tự nhiên không muốn lại trở về lấy đồ. Huống chi ở ký túc xá của trường học, còn thẻ ngân hàng dự phòng, cho nên cô dứt khoát đứng ở ven đường, cầm di động bắt đầu gọi xe.

Thời gian còn sớm, thời điểm giao thông Bắc Kinh như cũ vào lúc chính tầm, mà nhà Quý Úc lại ở ngay trung tâm thành phố nên xe cô đi lại rất đông đúc. Điều này làm cho rất nhiều xe đều không muốn nhận dịch vụ.

Quý Úc hết sức chuyên chú nhìn chăm chăm màn hình di động nên không chú ý, có một chiếc xe Audi màu đen, dừng ở bên người cô.

Cửa sổ xe hạ xuống, người bên trong hướng về phía cô nhìn lại.

Mấy ngày hôm trước, Bắc Kinh bỗng nhiên trở lạnh, ban đêm gió lớn, Quý Úc không mang áo khoác, thân thể đông lạnh đến có chút run.

Người trong xe, nhìn thân thể cô run run, ấn đường chậm rãi nhăn lại.

Quý Úc chậm chạp gọi điện, nhưng không ai nhận dịch vụ, vừa định tăng giá gọi xe, di động liền có cuộc gọi đến.

Là mẹ gọi tới.

Cô không do dự, trực tiếp nhấn nút nghe.

-"Tiểu Úc, bạn học con xảy ra chuyện gì? Không nghiêm trọng quá chứ?"

"Không nghiêm trọng. Ách! Hắt xì—" Một trận gió lạnh thổi tới, Quý Úc hắt xì một cái thật mạnh.

Trong xe, trán người đàn ông càng nhăn lại hại hơn. Hắn như là do dự, đôi mắt chớp cũng không chớp nhìn chăm chăm Quý Úc.

"VẬY là tốt rồi, mẹ còn tưởng rằng có chuyện gì lớn" ngữ khí của mẹ rõ ràng trở nên có chút lo lắng, theo sau liền thay đổi đề tài: "... Tiểu Úc, con cảm thấy Quý Thần thế nào?"

Quý Úc ngây một lát không hiểu ý mẹ mình:"Hả?"

"Tuy rằng con vẫn còn học đại học, nhưng con lại không phải không biết, lúc trước con là bởi vì xảy ra chuyện, mới bị tạm nghỉ học ba năm. Tính xuống dưới, tuổi con cũng không nhỏ, nên suy xét chuyện chung thân đại sự." Mẹ ở trong điện thoại, lời nhai nói rất dài.

Quý Úc mơ hồ đã rõ ràng ý tứ của mẹ, cô vừa định mở miệng nói chuyện, liền lại hắt xì một cái thật mạnh.

Người ngồi ở trong xe Audi, theo bản năng liền đẩy cửa xe ra.

".... Tiểu Úc, mẹ cảm thấy Quý Thần rất tốt, con nghe mẹ nói, suy xét thật kỹ, không được sao?" Rốt cuộc mẹ cũng nói trọng điểm.

"Hạ Quý Thần?" Quý Úc cơ hồ không hề nghĩ ngợi, liền buột miệng thốt ra: "Con cùng hắn không có khả năng!"

Nam nhân đang chuẩn bị mở cửa xe Audi, đầu ngón tay run rẩy hạ xuống, động tác bỗng dừng lại.

"Như thế nào không có khả năng? Quý Thần tốt nghiệp trường danh tiếng, gia thế không tồi, tướng mạo tốt. Hơn nữa mẹ cùng dì Hạ con quen biết nhiều năm như vậy, cũng coi như là hiểu tận gốc rễ. Con nếu là cùng hắn kết giao, mẹ và ba con cũng yên tâm, như thế nào liền không thể suy xét? Lại nói, lúc trước mẹ cùng dì Hạ con đồng thời mang thai, còn nói qua, nếu chúng ta sinh hạ là nam nữ, sẽ tác hợp cho hai đứa, mẹ ngày mai liền gọi cho dì Hạ con, đi ấy khẳng định sẽ rất vui lòng cũng thật vui về."

Bốn năm trước, Hạ Quý Thần đối đãi như vậy với cô, nếu là mẹ cô thật gọi cho mẹ hắn, như vậy chẳng phải làm hắn sẽ nghĩ, cô đều đã bị hắn vũ nhục như vậy, còn không biết liêm sỉ tìm cách gả cho hắn?

Bởi vì sốt ruột, Quý Úc âm điệu cao lên rất nhiều, ngay cả ngữ khí đều trở nên sắc bén mà lại kiên quyết: "Mẹ, con lại cùng mẹ nói lần nữa, con cùng hắn không có khả năng chính là không có khả năng! Con suy xét bất cứ ai chứ sẽ không suy xét Hạ Quý Thần!"

Cùng với giọng nói khẳng định của Quý Úc, bên tai cô liền truyền đến tiếng động của cửa xe bị dùng sức rất lớn đóng lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tôi cùng hắn là không có khả năng (5)

Editor: Moon Quyên

Beta: Stuki^^

Quý Úc lập tức phản xạ có điều kiện quay sang hướng có tiếng động mạnh. Chẳng biết lúc nào ở bên người cô có một chiếc xe Audi đỗ lại.

Quý Úc rất sợ mẹ cô thật sự gọi cho mẹ của Hạ Quý Thần, một mặt đối với mẹ cô bên kia điện thoại hết sức nhấn mạnh, một mặt lại hết sức tò mò nhìn hướng vào chiếc xe Audi: “Mẹ! Con là nghiêm túc! Mẹ muốn con cùng ai ở chung một chỗ cũng được, nhưng người đó tuyệt đối không thể là Hạ Quý Thần.”

Tầm mắt của Quý Úc vừa mới tiếp xúc được với bóng người ngồi ở ghế lái xe, cô ngay cả nam hay nữ còn chưa kịp nhận ra, người trong xe đã đạp mạnh chân ga, xe liền lao nhanh ra ngoài, mang theo một trận gió gào thét. Chiếc xe lao quá nhanh làm cô giật mình kinh hãi phải lùi lại hai bước.

Chiếc xe Audi chạy với tốc độ rất nhanh, cô ngay cả biển số xe cũng nhìn không rõ, chiếc xe liền biến mất khỏi tầm mắt của cô.

Không biết có phải là Quý Úc bị ảo giác hay không, cô cảm thấy chiếc xe Audi này mang cho cô cảm giác có chút quen thuộc...

Quý Úc nhui đôi lông mày một cái, trong chốc lát không nhớ nổi vì sao lại nổi lên cảm giác quen thuộc này.

Trong điện thoại, mẹ cô ở đầu dây bên kia nói chuyện rất lâu mà không có người đáp lại liền cất cao giọng: “Tiểu Úc!?”

Quý Úc vội đem tinh thần kéo trở về, cùng mẹ nói chuyện thêm một lúc rồi mới cúp điện thoại.

Ngồi trên xe, nhìn xuyên qua ô cửa sổ, cảnh đêm sáng chói không ngừng lướt qua. Quý Úc bỗng nhiên cảnh giác, chiếc xe Audi kia mang cho cô cảm giác giống với 4 năm trước đây. Một đêm hôm đó, cô tỏ tình với Hạ Quý Thần, lúc thiếu niên đem cô ép chặt vào bức tường trong con hẻm nhỏ tạo ra loại khí thế có chút giống như lúc xe phóng nhanh ra ngoài.

...

Chiếc xe Audi chạy tốc độ cao đi được rất xa rồi mới thắng gấp, dừng lại ở ven đường.

Đường đối diện, một chiếc xe ô tô mở đèn lớn, ánh sáng chói mắt vừa vịn chiếu qua kính chắn gió của chiếc xe Audi, chiếu sáng khuôn mặt của Hạ Quý Thần.

Trên mặt hắn không có thể hiện rõ cảm xúc gì, lẳng lặng dựa vào xe, nhìn thẳng về đường phố phía trước, ánh mắt rất lạnh nhạt, giống như là đang suy nghĩ cái gì đó hoặc cũng có thể là không hề suy nghĩ gì cả.

Không biết qua bao lâu, trong xe vang lên tiếng chuông điện thoại, Hạ Quý Thần móc điện thoại ra nhìn qua màn hình, khi nhìn thấy hai chữ “Lâm Nhã” ánh mắt của hắn lóe lên một tia không kiên nhẫn.

Chuông điện thoại vang mãi không ngừng, hắn nhui đôi lông mày lại, cuối cùng vẫn là nhẫn nại nghe máy: “Bạn học Lâm, có chuyện gì vậy?”

.....

Cúp điện thoại Hạ Quý Thần tiếp tục ngồi trong xe một lúc, sau đó nhẹ đạp chân ga, thuần thục lái xe, tốc độ chậm rãi đều đặn lần nữa lên đường.

Vài người Lâm Nhã còn chưa có về, trong kí túc xá một mảnh tối đen.

Quý Úc bật đèn lên trực tiếp đi vào nhà vệ sinh.

Tắm xong, Quý Úc liếc nhìn lên đồng hồ, vừa vặn đúng 9 giờ tối, cảm quyền sách buổi chiều chưa đọc xong bỏ lên giường tiếp tục đọc tiếp.

Tại thời điểm Quý Úc đang mê mẩn, “đỉnh linh đỉnh linh” tiếng chuông điện thoại cố định của kí túc xá vang lên.

Trong kí túc xá, mỗi người có một cái điện thoại di động, điện thoại cố định chỉ là trưng bày. Nếu Quý Úc nhớ không nhầm thì điện thoại cố định của kí túc xá hơn nửa năm chưa có ai dùng. Thật kì quái, Quý Úc vừa nghĩ vừa bỏ sách xuống leo ra khỏi giường.

Lúc cô đọc sách có nhét vào trong miệng một nắm kẹo vừng, cho đến thời điểm cô nghe điện thoại, miệng nhai kẹo không thể nào phát ra âm thanh.

Đầu điện thoại bên kia đợi một lúc không nghe thấy âm thanh nói chuyện, chủ động lên tiếng: “Alo”.

Quý Úc đang nhai, chợt ngừng lại, cô nắm chặt ống nghe, đầu ngón tay hơi tê tê. Giọng nói này cho dù có hóa thành tro cô cũng nhận ra. Chẳng qua là

Hạ Quý Thần vì sao phải gọi điện đến điện thoại cố định nhà trọ của cô.

Đầu điện thoại bên kia, Hạ Quý Thần vẫn thấy không có người đáp lại, lại “Alo” một tiếng nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Con cùng anh ta là không có khả năng (6)

Editor: Moon Quyên

Beta: Stuki

Quý Úc lập tức tỉnh lại!

Hạ Quý Thần gọi điện thoại tới, tám phần mười là vì Lâm Nhã đi. Chẳng lẽ điện thoại của Lâm Nhã hết pin, hẳn không liên lạc được cho nên hẳn mới gọi điện thoại đến nhà trọ để tìm Lâm Nhã?

Quý Úc khẽ nhấp khóe môi một cái, thật nhẹ nhàng mở miệng hỏi: ” Xin hỏi anh là tìm Lâm Nhã sao?”

Đầu điện thoại bên kia không có âm thanh.

Hạ Quý Thần có phải vì nghe được người đang trả lời điện thoại là cô cho nên mới không muốn nói chuyện sao?

Quý Úc đợi ước chừng được một phút, lại bình tĩnh mở miệng lần nữa: “Lâm Nhã hiện giờ không có ở đây, đợi cô ấy về tôi sẽ nhắn cô ấy liên lạc lại với anh, nếu như không còn chuyện gì khác, tôi trước hết.?”

“Cúp” hai chữ này Quý Úc còn chưa kịp nói ra thì điện thoại bên kia Hạ Quý Thần đã cắt đứt, đáp lại cô là một loạt âm thanh báo bận.

Thăng đến thời điểm khi Quý Úc đã ngủ, Lâm Nhã, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa mới trở về nhà trọ.

Bị đánh thức, tựa chưa tỉnh hẳn, Quý Úc ngồi dậy từ trên giường, âm thanh có chút lười biếng hỏi: “Tiểu Nhã, điện thoại của cậu buổi tối hết pin rồi sao?”

“Không có hết pin mà, sao vậy?”

“Buổi tối...” Quý Úc cố gắng đem cái tên “Hạ Quý Thần” đã nói đến bên mép nuốt xuống đổi thành...”Bạn trai cậu có gọi đến điện thoại cố định của phòng kí túc xã chúng ta tối tìm.”

“Anh Hạ sao?” Lâm Nhã hỏi ngược lại.

— ‘Ừ’

Nghe hai người đối thoại, Bạc Hà thuận tay nhấn một cái trên điện thoại cố định, kiểm tra các số vừa gọi mà điện thoại ghi chép: “Ồ! Là 10 giờ tối, lúc đó Hạ Quý Thần không phải đang ngồi cùng một chỗ với chúng ta sao?”

Lâm Nhã đang cột tóc, nghe vậy động tác liền ngừng một chút.

Hạ Quý Thần vốn là có hẹn cùng cô ta tham gia tụ họp ngoài trời. Nhưng vừa đến địa điểm tụ họp, anh ấy để Bạc Hà và Đường Họa Họa đi ra, liền xe cũng không xuống nói có chuyện khác phải làm, đi trước một chút.

Buổi tối cô gọi điện thoại cho anh ấy, hỏi mấy giờ đến, anh ấy nói chờ một chút, kết quả cái chờ một chút của anh chính là đến tận 10 giờ tối mới xuất hiện.

Cô ta quần lấy anh, nói rất nhiều, nhưng anh ấy đều không trả lời.

Tự nhiên là đáy lòng của cô ta có chút không vui, cuối cùng dứt khoát cũng trầm mặc đi theo sau Hạ Quý Thần, kết quả anh ấy lại chủ động nói chuyện, hỏi cô ta số điện thoại kí túc xã là bao nhiêu.

Hạ Quý Thần có số điện thoại di động của cô ta, vậy lấy số điện thoại phòng kí túc xã để làm gì?

Cô ta hiểu kỳ, lại sợ chọc cho anh phiền chán, không dám hỏi nhiều, liền ngoan ngoãn đọc số điện thoại cho anh ấy.

Ai ngờ vừa xoay người lại anh ấy đã gọi vào số điện thoại cố định của kí túc xá của cô ta.

Cô ta đang ngồi bên cạnh anh, khẳng định anh ấy không phải gọi điện thoại đến tìm cô ta. Trong phòng chỉ có 4 người, 3 người đang có mặt tụ họp ở đây, vậy chỉ còn có Quý Úc mà thôi.

Lâm Nhã tay nắm tóc để cột không tự chủ được gia tăng thêm khí lực, nhưng trong miệng cô ta phát ra âm thanh lại giống như gấm, ôn nhu mềm mại: “Buổi tối anh Hạ có xin tôi số điện thoại cố định của phòng chúng ta. Tôi cầm điện thoại của anh ấy, cố ý đùa giỡn, đổi số điện thoại cố định nhà anh Hạ thành số điện thoại cố định của phòng chúng ta, anh Hạ muốn gọi vào số điện thoại nhà anh ấy nên kết quả là anh ấy gọi nhầm rồi!”

“Hóa ra là như vậy...” Bạc Hà và Đường Họa Họa thu hồi nghi hoặc, đều đi rửa mặt.

Chỉ mỗi Quý Úc, lại nằm trên giường nhắm hai mắt lại, trông có vẻ như không quan tâm lắm.

Lâm Nhã đứng tại chỗ một lúc lâu, mới nắm dây chun buộc tóc trên đầu thật chặt, sau đó quay đầu lại, hướng về phía giường Quý Úc.

Lâm Nhã nhìn chằm chằm vào Quý Úc hiện đã ngủ say một lúc thật lâu, không chớp mắt, mới cầm nước tẩy trang trên bàn đi vào phòng vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Con cùng anh ta là không có khả năng(7)

Editor: Moon Quyen

Beta: Stuki^^

Ngày hôm sau cũng là thứ hai đầu tuần. Cũng giống như tuần trước, thẳng đến cuối tuần, Hạ Quý Thần cũng đều không có xuất hiện vào trong thế giới của Quý Úc.

....

Quý Úc có một người bạn học thời cấp 3 tên là Lý Đạt. Hiện đang học đại học tại Bắc Kinh, bởi vì ở cùng một thành phố nên hai người vẫn thường duy trì liên lạc với nhau.

Lý Đạt tính cách sáng sủa, nói chuyện hài hước, lại cùng một vài người bạn cùng kí túc xá với Quý Úc khá quen thuộc. Hơn nữa lại đối với Bạc Hà có vài phần hứng thú, cho nên cứ cách một thời gian sẽ thích mời bạn cùng phòng với Quý Úc đi ăn một bữa cơm.

Thứ 6, khi Quý Úc nhận được điện thoại của Lý Đạt, vốn cho là cậu ta cũng giống như những lần trước mời mọi người cùng đi ăn cơm, ai biết lần này cậu ta lại mời các cô đi ngâm suối nước nóng.

Được nghỉ phép, bọn cô chọn sơn trang có ôn tuyền(suối nước nóng) ở Bắc Giao để thư giãn. Đoàn người Quý Úc chiều thứ 7 lên đường đến sơn trang, làm xong thủ tục nhận phòng, cũng đã đến thời điểm ăn cơm tối.

Vài người về phòng trước để cất hành lý, hẹn 20 phút sau gặp nhau tại “đình Mẫu Đơn” – phòng ăn của sơn trang.

Quý Úc vẫn cho rằng cơm tối chỉ có mấy người trong phòng cô và Lý Đạt, nhưng thời điểm đến “Mẫu Đơn đình” nhìn thấy tư thái nhàn nhạt dựa lưng vào ghế, hơi nghiêng đầu nghe Lý Đạt nói chuyện của Hạ Quý Thần, Quý Úc đột nhiên rất hối hận chính mình đã nhận lời mời của Lý Đạt.

So với Quý Úc đang buồn rầu hối hận, Đường Họa Họa ngược lại tràn đầy kinh ngạc mở miệng: “Hạ học trường?”

Lý Đạt vừa mới chuẩn bị mở miệng hướng về phía các cô giới thiệu Hạ Quý Thần, thoáng cái liền ngập ngừng: “Các cậu quen biết anh ấy sao?”

“Dĩ nhiên là quen biết, Tiểu Nhã nhà chúng ta và Hạ học trường là...” Đường Họa Họa nghĩ cũng không suy nghĩ nhiều liền mở miệng nói, chỉ là lời của Đường Họa Họa còn chưa nói hết đã bị Lâm Nhã đứng ở bên cạnh kéo nhẹ cánh tay, nhìn Đường Họa Họa lắc đầu một cái, một mặt ra hiệu Đường Họa Họa không cần nói tiếp nữa, một mặt thật nhanh bổ sung lời của Đường Họa Họa chưa nói hết: “Anh Hạ là bạn của tôi, tất cả chúng tôi đều quen biết anh ấy”

Đường Họa Họa mặc dù buồn bực nhưng cũng không nói nữa.

Lâm Nhã thận trọng nhìn Hạ Quý Thần một cái, phát hiện vẻ mặt Hạ Quý Thần không biến hóa gì quá lớn mới thở phào nhẹ nhõm, lúc này tiếp tục mở miệng nói: “Thật là đúng dịp, hóa ra tất cả mọi người đều biết nhau.”

“Đúng vậy thật là đúng dịp!” Lý Đạt theo sau cảm khái một câu, sau đó khi mọi người đến đông đủ, rồi gọi phục vụ mang thực đơn lên. Lý Đạt không

gọi mà là đem thực đơn đến trước mặt Hạ Quý Thần: “Anh Thần, anh gọi món đi.”

Hạ Quý Thần cũng không khách khí, một tay mở thực đơn, một câu cũng chưa có nói, chẳng qua chỉ là dùng ngón tay thon dài của mình thỉnh thoảng chỉ tên món ăn trên thực đơn một chút.

“Tôi cùng anh Thần khá quen, anh ấy là lão đại của tôi.” Lý Đạt luôn luôn nói nhiều, cho dù là không có ai hỏi hấn cũng nói rõ nguyên nhân vì sao Hạ Quý Thần có mặt và ngồi tại đây: “Nhiều năm như vậy rồi, anh Thần vẫn không thay đổi gì cả, vẫn như vậy luôn khiến người khác chú ý, mới vừa rồi ở đại sảnh tôi chỉ liếc mắt đã thấy được anh Thần.”

Lâm Nhã nghe được câu này sắc mặt nhất thời trở nên có chút khó coi.

Hôm qua cô ta gọi điện thoại cho Hạ Quý Thần, hẹn anh cuối tuần đi ăn cơm, anh ấy nói để xem lại.

Lâm Nhã hiểu chuyện cộng thêm khôn khéo nói với anh ấy, nếu anh không có thời gian thì cũng không sao, phong bọn họ vừa vặn thứ 7 này cũng có hẹn.

Cô ta vì có thể nói nhiều cùng anh một chút, nên nói cho anh ấy biết người hẹn phòng bọn họ là Lý Đạt, đối với Bạc Hà có ý, là bạn học cấp 3 của Quý Úc, bảo là muốn đi ngâm suối nước nóng.

Hạ Quý Thần lúc ấy ở trong điện thoại một chút phản ứng cũng không có, nhưng hôm nay lại cùng với Lý Đạt không hẹn mà gặp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Con cùng hấn ta là không có khả năng (8)

Editor:jenni.

Beta: Stuki^^

Nghĩ nghĩ, Lâm Nhã nhin không được quay đi nhìn Quý Úc, ánh mắt có chút lãnh đạm.

Lý Đạt có thể nói suốt trong bữa cơm, 100% đề tài đều là xuất từ miệng cậu ta.

Vấn đề trong miệng cậu ta, tuyệt đại đa số đều là vây quanh sự tích huy hoàng thời cao trung của Hạ Quý Thần.

Đang trò chuyện, Lý Đạt bỗng nhiên nhớ tới, đã mời anh Thần ăn cơm, mà mình còn chưa hỏi cách liên hệ với anh Thần. Vì thế liền nghiêng đầu, đối với người mà cả đêm cơ hồ không mở miệng nói chuyện – Hạ Quý Thần dò hỏi: “Anh Thần, em thiếu chút nữa đã quên. Em còn không có cách thức liên lạc với anh, anh có WeChat không? Chúng ta kết bạn đi, đến lúc đó em đem số điện thoại gửi anh.”

Hạ Quý Thần sờ soạn di động, ở trên màn hình ấn hai lần, đưa tới trước mặt Lý Đạt.

Lý Đạt cầm di động lưu lại.

Cậu ta vừa mới chuẩn bị trả điện thoại di động cho Hạ Quý Thần, Đường Họa Họa đã yếu ớt mở miệng: “Hạ học trưởng, em có thể hay không cũng thêm anh là bạn trên WeChat?”

Lý Đạt theo bản năng nhìn về phía Hạ Quý Thần, thấy hấn hơi hơi gật gật đầu, mới đưa di động trong tay chuyển hướng về phía Đường Họa Họa.

Đường Họa Họa vui vẻ mà đứng lên, quét mã Wechat của Hạ Quý Thần, Bạc Hà thấy thế, cũng làm theo thêm Hạ Quý Thần Úc là bạn Wechat. Lâm Nhã có số điện thoại Hạ Quý Thần, nhưng không thêm Hạ Quý Thần trên WeChat, cũng lấy ra di động, quét xuống.

Duy chỉ có Quý Úc, chỉ là yên lặng cúi đầu uống trà.

Lý Đạt thấy tất cả mọi người đều quét mã Wechat của Hạ Quý Thần, chỉ có Quý Úc không thêm, liền thuận miệng hỏi cô: “Tiểu Úc, cậu kh ông kết bạn với anh Thần trên Wechat sao? Cũng là cách để mọi người liên lạc với nhau mà?”

Động tác uống trà của Quý Úc chợt dừng lại, cô rũ mi mắt, nhìn chằm chằm nước trà màu đỏ trong ly một lát, mới ngẩng đầu, biểu tình tự nhiên trả lời: “Tôi quên mang theo di động, để quên ở trong phòng khách sạn.”

Thần kinh Lý Đạt có chút mơ hồ, thấy Quý Úc nói như vậy, cũng không nghĩ nhiều, đưa điện thoại di động cho Hạ Quý Thần, lại xoay qua đề tài chính mình tương đối tò mò: “Đúng rồi, mọi người tại sao lại gọi anh Thần là học trưởng? Nếu tôi nhớ không lầm, anh Thần giống như không phải cùng trường với mọi người đi?”

Quý Úc thấy không có việc của mình, một lần nữa rũ xuống mí mắt.

Ánh mắt cô quét qua cằm Hạ Quý Thần, không biết có phải hay không cô bị hoa mắt, lại nhìn thấy cằm hấn bạnh xuống, xung quanh hấn tản ra hàn khí.

“Hạ học trưởng chính là đàn anh của chúng tôi” Bạc Hà trả lời.

Đường Họa Họa trong miệng đang nhai đồ ăn cũng gật đầu phụ họa.

Lâm Nhã ngữ khí ôn nhu mở miệng đem lời Bạc Hà bổ sung hoàn chỉnh: “..... Hạ đại ca học hệ đạo diễn, còn chúng tôi học diễn viên.”

Quý Úc Vừa mới chuẩn bị tiếp tục uống trà, nghe đến lời của Lâm Nhã, động tác nâng chén chợt dừng lại.

Cao trung năm đó, Hạ Quý Thần nổi tiếng là Tô thành học bá (học giỏi tất cả các môn), lấy thân phận đứng đầu cả lớp thi đại học, đỗ đại học S có tiếng? Thẳng đến hôm nay, hấn như cũ vẫn là thần thoại ở Tô thành, nhưng hấn là khi nào thay đổi chuyên ngành, chuyển tới trường điện ảnh?

“Anh Thần, em không nghe lầm đi?” Lý Đạt như là nghe được tin tức vô cùng lớn, không cẩn thận nghiêng chén sứ trong tay, ngay cả thanh âm đều có chút kinh ngạc: “Anh không cần danh trang nguyên đại học, anh đại học S danh tiếng không học, sự nghiệp gia tộc anh không tiếp nhận, lại chạy tới đại học B điện ảnh?”

So với sự kích động vô cùng của Lý Đạt, Hạ Quý Thần như cũ vẫn là bộ dáng vân đạm phong khinh, khoan thai bưng trà, hướng bên miệng, cứ như nhân vật chính mọi người đang nói tới căn bản cùng hấn chả liên quan.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19: Tôi và hấn ta là không có khả năng(9)

Editor:jenni.

Beta:Stuki^^

“Anh Thần, anh có phải hay không điên rồi?”

Hạ Quý Thần như cũ không phản ứng, chỉ là không nhanh không chậm uống trà.

“Anh Thần, anh rốt cuộc là nghĩ như thế nào?”

Hạ Quý Thần đem chén trà nhẹ nhàng chậm chạp thả lại trên bàn, nâng ấm trà lên, tự rót trà cho mình.

“Anh Thần, anh vì cái gì muốn làm như vậy?”

Vì cái gì?

Nghe ba chữ từ trong miệng Lý Đạt thốt ra, Hạ Quý Thần đang nhàn nhã, sắc mặt khẽ run lên, sau đó hấn nhìn chằm chằm chén trà trước mặt, rũ mí mắt xuống dưới.

Ánh đèn thủy tinh trên đầu chiếu lên người hấn, đem dung nhan không thể bắt bẻ của hấn điểm lên rõ ràng, lại càng kinh diễm.

Trên mặt hấn, rõ ràng không có bất luận cảm xúc gì, nhưng lại cho người ta cảm giác đau thương.

Thương cảm? Hạ Quý Thần cư nhiên còn có lúc thương cảm?

Quý Úc đã rất nỗ lực xem như Hạ Quý Thần căn bản không tồn tại, nhưng khi cái cảm giác này chạm đến đáy lòng cô, cô vẫn là nhìn không được tò mò mà lại kỳ quái nhấc lên mí mắt hướng Hạ Quý Thần nhìn qua.

Hạ Quý Thần cảm giác được tầm mắt của cô, nâng đầu lên, giây phút cùng tầm mắt cô chạm vào nhau, bộ dạng hấn như là tiếp xúc tới thứ gì khiến hấn vô cùng chán ghét, ánh mắt trở nên lãnh đạm. Giây tiếp theo, cả người hấn đột nhiên đứng lên, đem ghế dựa phía sau chân đá văng, không nói cái gì, trực tiếp nghiêng ngang mà đi.

.....

Người đi mất, ai cũng không chú ý tới khoảnh khắc Hạ Quý Thần cùng Quý Úc mắt nhìn nhau. Cho nên khi Hạ Quý Thần nộ khí đằng đằng rời đi, khiến

cho mọi người không thể hiểu được.

Không khí, khó tránh khỏi có chút xấu hổ. Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, từng người trầm mặc một lát. Trước hết lấy lại tinh thần là Lý Đạt, liền mở miệng đánh vỡ yên tĩnh: “Đều thất thần làm cái gì, ăn thêm cái gì đi.”

Theo tiếng Lý Đạt, mọi người sôi nổi giờ đùa lên.

Mọi người thân ngồi đó ăn uống nhưng tâm đều tò mò, nghĩ lại những chuyện mới nói, rốt cuộc nơi nào chọc giận Hạ Quý Thần nhưng lại thực ăn ý không nhắc lại đề tài vừa rồi.

Mới vừa đối mặt Hạ Quý Thần, Quý Úc cố gắng làm chính mình biểu hiện tự nhiên nên uống liên tiếp mấy ly trà. Làm đến lúc cơm ăn gần xong cô bắt đầu thường xuyên phải vào toilet.

Khi cô lần thứ ba đi vào toilet, trong túi di động vang lên.

Là mẹ cô gọi tới.

Quý Úc đi đến bồn rửa tay, làm sạch tay, mới tiếp nghe điện thoại, rồi mở cửa đi ra ngoài.

Từ toilet đi về “Mẫu đơn đình” thông qua một hành lang. Nơi này phá lệ an tĩnh, trừ bỏ tiếng giày cao gót của cô, cũng chỉ có thanh âm trong trẻo của cô nói chuyện cùng mẹ.

Điện thoại hàn huyên không quá mấy phút, liền cắt đứt. Quý Úc tùy tay đưa điện thoại di động nhét vào trong túi, nhìn phía trước tiếp tục bước, sau đó mới hậu tri hậu giác nhận thấy được phía trước cách đó không xa, bên cạnh thùng rác, có một người đang đứng.

Cô ngẩng đầu nhìn lên.

Là Hạ Quý Thần.

Lưng hần nhàn nhả dựa vào vách tường, đầu ngón cặp điều thuốc, có khói thuốc phiêu tán bay ra.

Điều thuốc kia, chỉ còn một nửa, như vậy hần có thể đứng ở hành lang một lát rồi.

Quý Úc ngón chân nhịn không được cuộn tròn xuống, co lại, nhìn thẳng phía trước, coi như Hạ Quý Thần không tồn tại, ung dung thông dong tiếp tục đi về phía trước.

Khi cô sắp lướt qua bên người hần, cô âm thầm nhẹ nhàng thở ra. Chỉ là chưa được mấy giây, Hạ Quý Thần đột nhiên đập tắt điều thuốc trong tay, đem tàn thuốc ném vào thùng rác bên cạnh. Hần đứng thẳng thân mình, khi Quý Úc còn chưa có phản ứng, Hạ Quý Thần đã giờ tay ra, chế trụ cổ tay cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Con cùng hần là không có khả năng (10)

Editor: Moon Quyên

Beta: Stuki^^

Quý Úc cảm thấy thân mình giống như bị điện giật, cả người run lập cập. Cô không có do dự cái gì, giây tiếp theo liền giãy dụa, muốn thoát ra khỏi khống chế của hần..

Hạ Quý Thần đoán được cô sẽ làm như vậy, ở thời điểm cô giãy dụa, đầu ngón tay hần cũng tăng lớn sức lực, đem cổ tay cô nắm càng chặt.

Quý Úc nhú nhú hàng lông mày, tiếp tục cố gắng tránh thoát vài cái, thấy căn bản không thể tránh thoát được liền từ bỏ, trực tiếp ngẩng đầu, nhìn về phía Hạ Quý Thần, mở miệng nói những lời mà chính bản thân cô đều không dự đoán được với giọng bình tĩnh đến không ngờ: “Anh muốn làm gì?”

Hạ Quý Thần trừng mắt nhìn chằm chằm Quý Úc. Hần giống như là không nghe được lời nói của cô, một chút phản ứng cũng không hề có.

Quý Úc nhăn mày nhiều hơn. Cô thấy hần không lên tiếng, cô cũng liền không lên tiếng nữa.

Giằng co đại khái một phút đồng hồ, Quý Úc cuối cùng chịu thua. Cô không có kiên nhẫn, lại dùng thêm một chút khí lực vẫn như cũ không thoát được lòng bàn tay Hạ Quý Thần, lần nữa dùng giọng nói bình tĩnh nhẹ nhàng mở miệng: “Làm phiền anh buông tôi ra...”

Quý Úc lùi phía sau còn chưa nói hết, cánh tay Hạ Quý Thần nắm cổ tay cô bỗng nhiên lại dùng thêm sức đem cô vùng vẫy từa vào hần, quay người ép chặt cô vào tường.

Người Quý Úc còn chưa đứng vững, cầm liền bị Hạ Quý Thần bóp, nâng cao, dung nhan tuấn mỹ của hần rơi vào đáy mắt của cô.

“Tôi phải làm gì? Rốt cuộc cô muốn làm gì? ” khóe miệng của hần mím lại thật chặt, nhìn chăm chăm vào mắt của cô, ác liệt nói: “Tôi không phải là đã nói qua với cô, để cho cô mãi mãi cũng không được phép lại xuất hiện tại trước mắt tôi sao?!”

Đại khái là gần đây, số lần thấy Hạ Quý Thần quá thường xuyên, sức miễn dịch của Quý Úc được tăng cường không ít. Không giống thời điểm lần đầu tiên gặp lại, phản ứng mãnh liệt như vậy. Vào giờ phút này, Hạ Quý Thần nắm tay ép chặt cô vào tường, cô một mực cưỡng ép chính mình không nên nghĩ về những chuyện cũ của bốn năm trước, nhưng thoáng cái lại hiện ra.

Quý Úc siết chặt ngón tay, phòng ngừa trước mặt hần lộ ra tâm tình dao động cùng đáng về thảm hại.

“Hoặc là...” Hạ Quý Thần lại mở miệng.

Quý Úc không biết hần sau đó định nói cái gì, nhưng cô tin tưởng, khẳng định là không phải là nói cái gì dễ nghe, cô gần như không có một chút do dự nào, liền mở miệng chặn lại lời của hần: “Thật là đúng ý...”

Theo Quý Úc lên tiếng, cô chậm rãi nhấc lên mí mắt, đối mặt tầm mắt của Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần thanh âm dừng lại...

Quý Úc giọng rất nhạt lại tiếp tục mở miệng: “... Nếu như có thể mà nói, tôi cũng hy vọng anh mãi mãi không nên xuất hiện ở trước mắt của tôi.”

Ánh mắt của Hạ Quý Thần trở nên có chút tàn bạo, ác liệt, giống như hận không thể đem cả người cô xé nát.

Cô biết hần đang tức giận, nhưng cô không hiểu hần tại sao phải tức giận. Bốn năm trước, người phải chịu hết ụy khuất cùng vũ nhục rõ ràng là cô mà.

Quý Úc âm thầm cảm thấy buồn cười, giọng nói trong miệng lại không có bất kỳ biến hóa nào: “Cho nên, Hạ tiên sinh, ngài xin vui lòng yên tâm, tôi là tuyệt đối sẽ không quấy nhiễu đến ngài.”

Tay Hạ Quý Thần nắm cổ tay Quý Úc trong nháy mắt dùng lực mạnh đến kinh người, Quý Úc đau đến muốn ngất, hô hấp đều muốn ngừng lại, nhưng cô lại từ đầu đến cuối không có lên tiếng cầu xin tha thứ, thậm chí ngay cả tiếng kêu đau cũng không có phát ra ngoài.

Cô một mực chờ đến chính mình dần dần quen với loại đau đớn này, mới lại mở miệng, giọng điệu lảng lảng: “Hạ tiên sinh, làm phiền ngài nương tay cho, buông tôi ra, để cho tôi mau sớm biến mất trước mắt của ngài.”

Nói xong, cô còn bồi thêm một câu khách sáo: “Cám ơn.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Cám ơn cô đã hào phóng như vậy! (1)

Edit: Quyên Moon

Beta: Stuki^^

Cám ơn?

Đáy lòng Hạ Quý Thần liền toát ra một cỗ lửa giận, hận không thể bóp chế cô gái trước mắt này. Con ngươi của hần kịch liệt co lại, ngay cả đầu ngón tay hần đang nắm tay cô cũng đang bắt đầu phát run.

Hần hung hãn nhìn khuôn mặt mềm mại của cô một lúc lâu, giống như tức giận đến mức tận cùng, bỗng dưng cười nói: “Cám ơn tôi, tôi có cái gì mà cô phải cảm ơn tôi?”

“Nếu như tôi nhớ không nhầm, bốn năm trước, cô cùng tôi ngủ, tôi cho cô tiền nhưng cô không nhận!”

“Cho nên tôi mới là người phải cảm ơn mới đúng!”

Vừa nói Hạ Quý Thần lại cười lạnh một tiếng. Nhìn ánh mắt hốt hoảng của cô, chính bản thân hần cũng không rõ vì sao lại nói những lời cay nghiệt như vậy. Trước đó rõ ràng là trong đầu không có nghĩ muốn nói những lời cay nghiệt cùng khinh bỉ cô như vậy...

“Cảm ơn cô đã hào phóng như vậy! Đã miễn phí tặng lần đầu tiên của mình cho tôi!”

Quý Úc cảm thấy như bị ai đó cầm dao đâm vào người vậy, máu chảy đầm đìa, trên mặt thoáng chốc trắng bệch không còn giọt máu nào.

Tay cô nắm lại thành quyền.

Cô dùng sức bấm thật mạnh vào lòng bàn tay mới miễn cưỡng ổn định lại tâm tình của mình...

Cô vừa cố gắng ép lại nước mắt vừa Hạ Quý Thần. Sắc mặt hắn vẫn không có thay đổi, ngay cả ánh mắt cũng vẫn lảng lạng xa cách như thế.

Cô thật ra cũng không muốn nhìn hắn, cũng không dám động dẩy dù chỉ một chút. Cô sợ chính mình động dẩy một cái nước mắt giấu nơi đáy mắt sẽ tràn ra ngoài.

Hai người không ai nói gì, lảng lạng đối mắt. Bầu không khí nơi hành lang trở nên có chút ngưng trệ.

Không biết qua bao lâu, điện thoại di động trong túi Quý Úc bỗng nhiên vang lên, trong không gian an tĩnh tiếng chuông vang lên đặc biệt chói tai. Hạ Quý Thần như là chợt bừng tỉnh, sự kiềm chế của hắn đối với cô chợt buông lỏng, sau đó lui về phía sau một bước xoay người lạnh lùng mà rời đi.

Quý Úc cắn thật chặt hàm răng, một mực chờ đến khi tiếng bước chân của Hạ Quý Thần ở bên tai biến mất, nhìn cũng không thấy bóng dáng nữa, cô mới không để ý hình tượng dựa vào vách tường, cả người từ từ trượt xuống.

Tiếng chuông điện thoại di động vẫn còn không ngừng vang lên, Quý Úc phải đợi đến khi tâm trạng mình thoáng dịu đi một chút mới run rẩy đưa tay lấy điện thoại trong túi ra.

Là Bạc Hà gọi đến.

Có lẽ vì cô đi vệ sinh quá lâu nên họ tưởng cô xảy ra chuyện gì.

Quý Úc sợ hãi nghe lúc mở miệng nói chuyện thì âm thanh của cô sẽ nghẹn ngào, vì vậy cô trực tiếp cúp điện thoại của Bạc Hà, sau đó liền gửi cho Bạc Hà một tin nhắn ngắn: “Lập tức qua!”.

Ăn cơm tối xong mọi người lại cùng đi ngâm suối nước nóng.

Đối mặt với mọi người riu rít nói chuyện, Quý Úc vẫn là im lặng không nói gì, nằm ở cạnh bờ suối nước nóng.

Bởi vì Hạ Quý Thần, ngực Quý Úc có chút khó chịu, ngâm ôn tuyền lâu cảm giác bức bối này càng nặng, làm cho cô hô hấp càng trở nên khó khăn. Không thể làm gì khác hơn Quý Úc đành đứng dậy ra khỏi suối nước nóng, tìm một cái ghế cách đám người Bạc Hà không xa nằm xuống.

Mặc dù cách một khoảng cách Quý Úc vẫn có thể nghe được đám người Bạc Hà nói chuyện với nhau.

Ngâm ôn tuyền lâu dễ dàng khát nước, Đường Họa Họa định gọi nhân viên phục vụ mua nước thì Lâm Nhã nãy giờ vẫn nhìn chăm chăm vào Quý Úc bỗng nhiên lên tiếng: “Đề tôi đi mua!”.

Lâm Nhã rất nhanh thì xách trong tay 5 chai nước quay trở lại. Trước tiên cô đưa cho đám người Bạc Hà, Đường Họa Họa còn có Lý Đạt đang ngâm suối nước nóng mỗi người một chai, sau đó mới cầm hai chai chạy tới bên người Quý Úc.

Thời điểm cô ta đưa nước cho Quý Úc còn nói thầm bên tai: “Tiểu Úc tôi có chuyện muốn nhờ, cậu có thể giúp tôi một chuyện được không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Cảm ơn cô đã hào phóng như vậy!(2)

Edit: Quyên Moon

Beta: Stuki^^

Quý Úc vặn mở nắp chai, nhưng không có uống nước, mà nghiêng đầu nhìn Lâm Nhã một cái: “Làm sao vậy?”

“Cái đó của tôi đến rồi...”

Quý Úc đầu tiên không hiểu ý của Lâm Nhã, cho đến khi nhìn thấy trên má Lâm Nhã lướt qua một màu hồng nhạt, cô mới chậm chậm phản ứng. Lâm

Nhà đây là tới kinh nguyệt.

Lý Đạt ở cách đó không xa, Lâm Nhã đại khái là sợ bị hấn nghe vội đưa tay che kín môi, tiến đến bên tai Quý Úc thấp giọng, nói tiếp: "... Tôi chính là mới vừa cảm thấy có cái gì đó không đúng, mới đi mua nước, kết quả quẹo vào phòng vệ sinh, phát hiện kinh nguyệt đến rồi. Tháng này cũng không biết là chuyện gì xảy ra, lại đến trước thật nhiều ngày, tôi căn bản không có chuẩn bị. Hơn nữa tôi có thể là bởi vì ngâm suối nước nóng mà bị ra hơi nhiều, siêu thị lại đang ở phòng tiếp khách trong cái tòa nhà bên kia, ôn tuyền cùng chỗ ở của chúng ta đều hơi xa. Chúng ta ở đây một đêm, tôi cũng chỉ mang theo có một cái quần thôi, bởi vậy tôi sợ dính lên quần. Cho nên, Tiểu Úc, cậu có thể giúp tôi đi mua một gói băng vệ sinh được không?"

Chuyện Lâm Nhã nhờ vả căn bản không phải chuyện lớn gì, Quý Úc không suy nghĩ nhiều, "Ồ" một tiếng, liền từ trên ghế nằm đứng lên.

"Tiểu Úc, cảm ơn cậu! Thật là làm phiền cậu rồi!" Lâm Nhã nở nụ cười xán lạn.

"Không có gì đâu." Quý Úc trả lời một tiếng liền đi về phía phòng thay quần áo

Cô đi còn không được mấy bước, Lâm Nhã giống như là bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, chạy theo hai bước, đuổi tới trước mặt Quý Úc: "Đúng rồi, Tiểu Úc! Cậu không cần đưa đến nơi này, tôi tới kinh nguyệt cũng không thể ngâm suối nước nóng rồi! Tôi chuẩn bị chờ chút liền trở về phòng nghỉ ngơi, cho nên cậu giúp tôi đưa đến phòng khách sạn đi."

"Ừ, đc được rồi." Quý Úc đáp lại.

"Cảm ơn." Lâm Nhã nói, lúc Quý Úc chuẩn bị cất bước rời đi, Lâm Nhã lại mở miệng nói thêm một câu: "Thiếu chút nữa quên mất, Tiểu Úc, tôi chuyển tới phòng 1808, không ở cách vách cậu nữa rồi."

Quý Úc gật đầu một cái, không nói nữa, cũng không tiếp tục dừng lại, trực tiếp đi vào phòng thay quần áo.

...

Son trang chiếm diện tích hơn ngàn mét vuông, ban đêm không có xe đưa đón nên Quý Úc đành đi bộ đến sảnh tiếp đãi.

Đến siêu thị, cô trước chọn giúp Lâm Nhã một bịch băng vệ sinh, sau đó nghĩ đến mọi người còn chưa ngâm ôn tuyền xong, đợi lát nữa phòng chừng sẽ đói, vì vậy lại chọn lựa một giỏ quà vặt, mới tính tiền rồi khỏi phòng tiếp đãi.

Quý Úc trở lại khách sạn của son trang, trực tiếp đi thang máy, lên lầu mười tám.

Tầng chót đều là phòng kín, khoảng cách giữa các phòng có chút xa, Quý Úc đi mất tới hai phút mới tìm được phòng 1808 Lâm Nhã nói tới.

Nhấn chuông cửa, Quý Úc đợi một lát. Cách cửa phòng, nghe thấy bên trong truyền đến tiếng bước chân, ngay sau đó cửa mở ra.

Quý Úc cho là Lâm Nhã, mới vừa muốn mở miệng nói chuyện thì người mở cửa nhìn cũng chưa từng nhìn một cái đứng ở cửa, trực tiếp hỏi hột để lại một câu "Đem đồ vật cầm vào đi" liền xoay người tiến vào phòng vệ sinh.

Mặc dù Quý Úc căn bản không thấy rõ là người nào mở cánh cửa, nhưng lại nghe được thanh âm của hấn, nhận ra hấn là ai.

Cô còn tưởng rằng Lâm Nhã là đại tiểu thư được nuông chiều từ bé, ở không quen phòng bình thường, tự trả tiền ở phòng tốt hơn, nghĩ nửa ngày, hóa ra đây là phòng Hạ Quý Thần. . .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Cảm ơn cô đã hào phóng như vậy! (3)

Cũng đúng! Hạ Quý Thần là bạn trai của Lâm Nhã, bọn họ gặp nhau ở son trang, buổi tối ở chung một chỗ cũng là bình thường. . .

Bất quá, việc này không có quan hệ quá lớn đối với cô. Cô cũng không cần phải tốn quá nhiều tâm tư trên người hai người bọn họ. Cô chẳng qua là đến đưa đồ cho Lâm Nhã, đưa đồ càng sớm thì rời đi càng sớm. Quan trọng hơn chính là hai giờ trước, cô vừa cùng Hạ Quý Thần đối chọi gay gắt ở trong hành lang, cô cũng không muốn cùng Hạ Quý Thần chạm mặt. Mà bây giờ Hạ Quý Thần ở ngay bên trong phòng rửa tay, cô hoàn toàn có thể thừa dịp vào lúc này, để đồ xuống rồi lách người rời đi. . .

Quý Úc suy nghĩ như vậy liền vội vàng thu hồi tinh thần, xách túi đồ vừa mua bước nhanh đi vào trong phòng.

Cửa phòng trong đang đóng kín, Quý Úc không có nhìn thấy Lâm Nhã ở phòng khách, cô nghĩ Lâm Nhã có lẽ là ở trong phòng ngủ.

Thời điểm Hạ Quý Thần mới vừa mở cửa cho cô nói câu "Đem đồ vật cầm vào đi" chắc hẳn Lâm Nhã đã nói cho hấn biết. Đợi lát nữa cô sẽ tới đưa đồ

cho cô ta, vậy nên cô cũng không cần phải vào phòng ngủ cùng Lâm Nhã chào hỏi lễ mễ mất thời gian...

Quý Úc nhanh chóng đem băng vệ sinh để cùng với đồ trong túi vừa mua móc ra đặt ở chỗ dễ thấy nhất trên bàn trà. Lùi lấy tốc độ nhanh nhất xoay người hướng về phía cửa chạy đi.

Ai ngờ cô mới vừa chạy không được mấy bước, cửa phòng nửa tay bỗng nhiên bị kéo ra. Hạ Quý Thần mặc một thân quần áo thường nắm khăn giấy lau qua tay chậm rãi từ bên trong đi ra.

Quý Úc bỗng dừng dừng lại, đầu ngón tay dùng sức nắm chặt túi đồ vừa mua, lui về sau một bước.

Hạ Quý Thần đi hai bước, mới nhận ra được trong phòng của mình đang đứng một người.

Hắn cho rằng nhân viên phục vụ đưa cả phê đến, ở trong phòng chờ hắn đi ra ký tên, nên không có lưu ý nhiều lắm, trực tiếp đưa tay đến trước mặt Quý Úc, muốn hoá đơn.

Quý Úc bị động tác của Hạ Quý Thần làm ngẩn ra, cô nhìn ngón tay thon dài đẹp đẽ của hắn, nhìn hai lần mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hạ Quý Thần: “Tôi đem...”

Cô muốn nói cho Hạ Quý Thần, cô đem đồ đạc đã đặt ở trên bàn trà rồi. Nhưng vừa nói được hai chữ, Hạ Quý Thần liền quay đầu, ánh mắt sắc bén bắn về phía cô: “Cô tại sao lại ở chỗ này?”

Lâm Nhã chưa nói cho hắn biết, là ai sẽ đến đưa cho cậu ta băng vệ sinh sao?

Quý Úc dĩ nhiên sẽ không để cho Hạ Quý Thần cho rằng cô xuất hiện ở nơi này là bởi vì hắn, “Tôi là tới tìm Lâm Nhã...”

Lâm Nhã? Bạn học Lâm? Tìm bạn học Lâm, cô không đi căn phòng của Lâm Nhã tìm, tới phòng hắn tìm bạn học Lâm gì?

Trong đầu Hạ Quý Thần nhất thời xẹt qua, tuần trước, đến nhà cô ăn cơm tối, cô một mình trở về trường học. Khi hắn gọi vào điện thoại của nhà trọ cô, cô mở miệng hỏi, cũng là một câu, “xin hỏi, ngài là tìm Lâm Nhã sao?”

Cho nên, cô là nghĩ hắn ở cùng với Lâm Nhã?

“Được...” Hạ Quý Thần chợt cười, giống như rất vui vẻ, nhưng trong con ngươi của hắn, lạnh lẽo đến kinh người: “... Mượn cơ đến tìm thật hay!”

“Cô cho rằng cô mượn cơ như vậy đến phòng tôi, tôi liền sẽ giữ cô ở lại sao?”

“Quý Úc, tôi cho cô biết! Bốn năm trước, đó là do tôi uống rượu, cô miễn phí đưa tôi trước mặt của tôi, tôi mới đụng đến cô. Bốn năm sau cho dù cô có cho tôi tiền, tôi cũng sẽ không đụng đến cô dù chỉ một ngón tay!”

“Cô thật đúng là không cần mặt mũi. Lúc này tại hành lang, tôi đều đã đem lời nói rõ như thế rồi, cô còn có mặt mũi đến phòng của tôi!”

Rốt cuộc vẫn là cô quá ngây thơ, cho là mở miệng giải thích, hắn liền sẽ tin... Quý Úc cúi đầu, không muốn nói thêm bất kì một câu nào nữa, trực tiếp vòng qua Hạ Quý Thần hướng về phía cửa đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 24: Cám ơn cô đã hào phóng như vậy! (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Một chớp mắt khi Quý Úc kéo cửa ra, chuông cửa phòng vừa vãn lại vang lên.

Quý Úc đối với việc người nào tới phòng Hạ Quý Thần một chút quan tâm cũng không có. Thậm chí cô nhìn cũng không nhìn, duy trì tư thế cúi đầu mở cửa: “Xin lỗi, làm phiền nhường đường một tý!”.

Bên ngoài cửa phòng bỗng vang lên âm thanh mang mấy phần nghi hoặc của Bạc Hà: “Tiểu Úc?”

Lời vừa đến khước miệng đều nuốt nuốt xuống, Quý Úc ngẩng đầu, ngoại trừ Bạc Hà, còn có Lâm Nhã cùng Đường Họa Họa đang đứng bên ngoài.

“Tiểu Úc, cậu tại sao sẽ ở...” Đường Họa Họa giống như là không thể tin được hình ảnh mình đang thấy, kinh ngạc bật thốt lên, chỉ là lời của cô còn

chưa nói hết, đã bị Bạc Hà đứng trước quay lại vỗ một phát vào cánh tay của cô, rồi nhảy nhảy mắt.

Đường Họa Họa chợt hiểu ý của Bạc Hà, lập tức ngậm miệng lại. Theo như Đường Họa Họa và Bạc Hà biết, Quý Úc là thông qua Lâm Nhã mới quen biết được Hạ Quý Thần, mà Hạ Quý Thần lại là bạn trai của Lâm Nhã.

Vào giờ phút này, Quý Úc xuất hiện ở phòng Hạ Quý Thần, không phải là Quý Úc chủ động câu dẫn Hạ Quý Thần, chính là Hạ Quý Thần cùng Quý Úc sau lưng Lâm Nhã lén lút qua lại.

Các cô rõ ràng là cùng Lâm Nhã đến tìm Hạ Quý Thần, kết quả lại bất gặp một màn như vậy...

Đường Họa Họa cùng Bạc Hà thỉnh thoảng liếc nhau một cái. Trong hành lang bầu không khí trở nên có chút lúng túng. Quý Úc biết, Đường Họa Họa cùng Bạc Hà hiểu lắm.

Thật ra thì cũng không trách các cô, đêm hôm khuya khoắt, một cô gái xuất hiện ở phòng của một người đàn ông, không khiến người ta hiểu làm sao là không có khả năng.

Quý Úc không hề nghĩ ngợi liền lên tiếng: “Lâm Nhã, cậu...”

Cùng lúc cô nói, Lâm Nhã cũng mở miệng, chẳng qua là cũng không phải hướng về phía cô nói, mà là hướng người đứng ở sau lưng cô cách đó không xa, nói với Hạ Quý Thần: “Anh Hạ, bọn em vừa đi đặt một chút đồ ăn khuya, nghĩ anh cũng ở đây, cho nên liền tới hỏi một chút xem anh có muốn ăn hay không.”

Bởi vì mới vừa nổi giận, dù cho Hạ Quý Thần đem tức giận thu liễm rất nhiều thì sắc mặt thoát nhìn vẫn có chút khó coi, hẳn đối với việc Lâm Nhã mềm mại hỏi, mí mắt đều không nhấc một chút, chẳng qua lắc đầu rất nhẹ một cái, cự tuyệt.

“Vậy thì anh Hạ, nếu như chút nữa anh đói thì liên lạc lại với em.” Lâm Nhã không để ý chút nào việc Hạ Quý Thần không nói, mang theo nụ cười yếu ớt, thanh âm mềm nhũn.

Lần này cô ta không đợi Hạ Quý Thần đáp lại, ánh mắt ôn nhu nhìn về phía Quý Úc, giống như là căn bản không biết vì sao Quý Úc lại xuất hiện ở nơi này, thanh âm mềm mại nhiễm vô tội cùng kinh ngạc mở miệng: “Tiểu Úc, đã trễ thế này, cậu vì sao lại ở trong phòng của anh Hạ?”

Cô tại sao lại xuất hiện ở nơi này, cô ấy không phải là rõ ràng nhất sao? Quý Úc mi tâm giật giật, trong mơ hồ giống như là đã biết cái gì.

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa căn bản không biết Lâm Nhã tìm Quý Úc nhờ giúp đỡ một chút, bây giờ nghe Lâm Nhã hỏi Quý Úc như vậy, chỉ cho rằng Lâm Nhã đang muốn hỏi tội.

Mọi người đều ở cùng phòng kí túc xã, tương lai còn cùng nhau sinh hoạt dưới một mái nhà. Bạc Hà thực sự không hy vọng quan hệ mọi người có mâu thuẫn gay gắt, cho nên kịp thời mở miệng: “Nếu như tôi nhớ không lầm, tiểu Úc khi học cấp 3 là ở Tô Thành, Hạ học trưởng cũng là người Tô Thành, bọn họ nói không chừng là đã quen biết rất sớm rồi, chỉ là chúng ta không biết thôi. Tiểu Úc đến tìm Hạ học trưởng, có lẽ là có chuyện gì quan trọng muốn trò chuyện thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Cám ơn cô đã hào phóng như vậy! (5)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Đường Họa Họa nghe Bạc Hà nói như vậy, lập tức gạt đầu phụ họa: “Đúng đúng đúng! Bọn họ có lẽ đã quen biết nhau từ trước nha.”

Lâm Nhã mỉm cười, vẫn là bộ dáng ôn nhu như nước: “Không có đâu! Tôi lúc trước có hỏi qua tiểu Úc xem cô ấy và anh Hạ có biết nhau hay không, tiểu Úc nói với tôi là không có quen biết, tiểu Úc còn nói, cô ấy và anh Hạ có khoảng cách quá lớn, làm sao quen biết được?!”

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa nghe Lâm Nhã nói, trong lúc nhất thời không biết nên nói gì.

Nếu vừa rồi Quý Úc còn mơ hồ không hiểu gì, thì bây giờ cô hoàn toàn đã biết Lâm Nhã nhờ cô mua đồ dùm là muốn làm gì rồi.

Rõ ràng là cô ta chạy đến tìm cô hỗ trợ, rồi từng bước từng bước dụ cô tới phòng Hạ Quý Thần. Mà bây giờ cô ta chẳng những làm ra vẻ cái gì cũng không biết chạy tới hỏi cô tại sao ở chỗ này, còn dẫn theo Bạc Hà ngoài mặt là để thay cô giải thích nhưng thực ra là muốn hắt nước bẩn lên người cô, chủ ý là muốn gán cho cô tội danh “câu dẫn bạn trai của bạn cùng phòng...”

“Lâm Nhã, tại sao tôi lại xuất hiện ở nơi này, cậu không biết sao?” Quý Úc chống lại ánh mắt của Lâm Nhã, lạnh lùng hỏi.

Lâm Nhã đương nhiên là dự định giả ngốc tới cùng, hai mắt mở thật to, mang theo vẻ mặt ủy khuất mờ mịt hỏi ngược lại: “Tiểu Úc, lời này của cậu là có ý gì? Tôi làm sao lại biết lý do cậu xuất hiện ở nơi này?”

“Cậu không biết sao? Không phải là cậu chạy đến trước mặt của tôi, nói cho tôi biết cậu đến kỳ kinh nguyệt, nhờ tôi giúp cậu đi mua băng vệ sinh, còn nói cho tôi biết cậu chuyển tới ở phòng 1808 để tôi đưa đồ tới đây sao?” Quý Úc một mặt nói, một mặt ngoe đầu hướng phòng Hạ Quý Thần nhìn một cái: “Cậu muốn băng vệ sinh, liền tới bàn trà trong phòng lấy.”

Bạc Hà vì muốn kiểm chứng xem Quý Úc nói có thật không, liền hướng về phía Hạ Quý Thần lễ phép hỏi một câu “Tôi có thể vào xem một chút sao?” Thấy được Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, Bạc Hà lập tức chạy vào phòng.

“Thật vẫn có...” Rất nhanh, Bạc Hà nắm một bọc băng vệ sinh quay trở lại, bởi vì có vật chứng, Bạc Hà hỏi: “Tiểu Nhã, những lời tiểu Úc vừa nói đều là thật sao?”

Lâm Nhã không trả lời câu hỏi của Bạc Hà, nhìn chằm chằm túi băng vệ sinh kia. Giống như là thấy được chuyện gì kinh ngạc, con người đều mở to, qua một lúc lâu mới ngẩng đầu lên, mang theo mấy phần không dám tin nhìn về phía Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu tại sao phải làm như vậy nha? Tôi không có nhờ cậu giúp tôi mua đồ mà?”

Tựa như là bị ủy khuất thật nhiều, hốc mắt Lâm Nhã đều đỏ cả lên, giống như muốn nhờ giúp đỡ mà nhìn về phía Bạc Hà và Đường Họa Họa: “Bạc Hà, mọi người đều biết tôi đêm nay một mực đều ngâm suối nước nóng, tôi nếu là kinh nguyệt tới thật thì làm sao sẽ còn ngâm suối nước nóng...? Hơn nữa, Bạc Hà, kinh nguyệt của tôi với cậu có cùng lúc mà!” Lâm Nhã gấp gáp giậm chân, miệng liên tiếp hỏi nhiều lần: “Bạc Hà, cậu còn nhớ sao? Có nhớ không?”

Bạc Hà nhìn Quý Úc, chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là thành thật gật đầu một cái.

“Cậu xem, Bạc Hà đều gật đầu rồi, tôi kinh nguyệt không có tới tại sao phải tìm cậu nhờ mua đồ? Tiểu Úc, cậu tại sao phải nói dối bêu xấu tôi?” Lâm Nhã vừa nói, bộ dạng lại giống như suy nghĩ ra điều gì: “Tiểu Úc, có phải là cậu muốn đến tìm anh Hạ, lại không biết nên lấy lý do gì, cho nên liền lấy tôi để kiểm soát?”

Chương 25: Cảm ơn cô đã hào phóng như vậy! (5)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Đường Họa Họa nghe Bạc Hà nói như vậy, lập tức gật đầu phụ họa: “Đúng đúng đúng! Bọn họ có lẽ đã quen biết nhau từ trước nha.”

Lâm Nhã mỉm cười, vẫn là bộ dáng ôn nhu như nước: “Không có đâu! Tôi lúc trước có hỏi qua tiểu Úc xem cô ấy và anh Hạ có biết nhau hay không, tiểu Úc nói với tôi là không có quen biết, tiểu Úc còn nói, cô ấy và anh Hạ có khoảng cách quá lớn, làm sao quen biết được?!”

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa nghe Lâm Nhã nói, trong lúc nhất thời không biết nên nói gì.

Nếu vừa rồi Quý Úc còn mơ hồ không hiểu gì, thì bây giờ cô hoàn toàn đã biết Lâm Nhã nhờ cô mua đồ dùm là muốn làm gì rồi.

Rõ ràng là cô ta chạy đến tìm cô hỗ trợ, rồi từng bước từng bước dụ cô tới phòng Hạ Quý Thần. Mà bây giờ cô ta chẳng những làm ra vẻ cái gì cũng không biết chạy tới hỏi cô tại sao ở chỗ này, còn dẫn theo Bạc Hà ngoài mặt là để thay cô giải thích nhưng thực ra là muốn hắt nước bẩn lên người cô, chủ ý là muốn gán cho cô tội danh “câu dẫn bạn trai của bạn cùng phòng...”

“Lâm Nhã, tại sao tôi lại xuất hiện ở nơi này, cậu không biết sao?” Quý Úc chống lại ánh mắt của Lâm Nhã, lạnh lùng hỏi.

Lâm Nhã đương nhiên là dự định giả ngốc tới cùng, hai mắt mở thật to, mang theo vẻ mặt ủy khuất mờ mịt hỏi ngược lại: “Tiểu Úc, lời này của cậu là có ý gì? Tôi làm sao lại biết lý do cậu xuất hiện ở nơi này?”

“Cậu không biết sao? Không phải là cậu chạy đến trước mặt của tôi, nói cho tôi biết cậu đến kỳ kinh nguyệt, nhờ tôi giúp cậu đi mua băng vệ sinh, còn nói cho tôi biết cậu chuyển tới ở phòng 1808 để tôi đưa đồ tới đây sao?” Quý Úc một mặt nói, một mặt ngoe đầu hướng phòng Hạ Quý Thần nhìn một cái: “Cậu muốn băng vệ sinh, liền tới bàn trà trong phòng lấy.”

Bạc Hà vì muốn kiểm chứng xem Quý Úc nói có thật không, liền hướng về phía Hạ Quý Thần lễ phép hỏi một câu “Tôi có thể vào xem một chút sao?” Thấy được Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, Bạc Hà lập tức chạy vào phòng.

“Thật vẫn có...” Rất nhanh, Bạc Hà nắm một bọc băng vệ sinh quay trở lại, bởi vì có vật chứng, Bạc Hà hỏi: “Tiểu Nhã, những lời tiểu Úc vừa nói đều là thật sao?”

Lâm Nhã không trả lời câu hỏi của Bạc Hà, nhìn chằm chằm túi băng vệ sinh kia. Giống như là thấy được chuyện gì kinh ngạc, con người đều mở to, qua một lúc lâu mới ngẩng đầu lên, mang theo mấy phần không dám tin nhìn về phía Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu tại sao phải làm như vậy nha? Tôi không có nhờ cậu giúp tôi mua đồ mà?”

Tựa như là bị ủy khuất thật nhiều, hốc mắt Lâm Nhã đều đỏ cả lên, giống như muốn nhờ giúp đỡ mà nhìn về phía Bạc Hà và Đường Họa Họa: “Bạc Hà, mọi người đều biết tôi đêm nay một mực đều ngâm suối nước nóng, tôi nếu là kinh nguyệt tới thật thì làm sao sẽ còn ngâm suối nước nóng...? Hơn nữa,

Bạc Hà, kinh nguyệt của tôi với cậu có cùng lúc mà!” Lâm Nhã gấp gấp giậm chân, miệng liên tiếp hỏi nhiều lần: “Bạc Hà, cậu còn nhớ sao? Có nhớ không?”

Bạc Hà nhìn Quý Úc, chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là thành thật gật đầu một cái.

“Cậu xem, Bạc Hà đều gật đầu rồi, tôi kinh nguyệt không có tới tại sao phải tìm cậu nhờ mua đồ? Tiểu Úc, cậu tại sao phải nói dối bêu xấu tôi?” Lâm Nhã vừa nói, bộ dạng lại giống như suy nghĩ ra điều gì: “Tiểu Úc, có phải là cậu muốn đến tìm anh Hạ, lại không biết nên lấy lý do gì, cho nên liền lấy tôi để kiểm soát?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dân Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Cám ơn cô đã hào phóng như vậy! (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

- Beta: Stuki^^

“Đúng, đúng, nhất định là như vậy...” Lâm Nhã gật đầu lia lịa, nhìn về phía Bạc Hà cùng Đường Họa Họa lôi kéo: “Mọi người nghỉ xem, coi như là kinh nguyệt của tôi tới thật, cũng xem như là tôi thực sự nhờ tiểu Úc giúp đi mua đồ, nhất định sẽ để cho cô ấy đưa đến phòng của tôi, làm sao có thể sẽ để cho cô ấy đưa đến phòng của anh Hạ?”

“Huống chi, nếu quả thật là tôi để cho tiểu Úc tới phòng anh Hạ, nghỉ một chút, mọi người cảm thấy tôi còn có thể cùng mọi người chơi đùa lâu như vậy trong suối nước nóng sao?”

Đúng vậy, không có một người bạn gái nào sẽ cho phép bạn trai của mình cùng một người phụ nữ diện mạo đẹp để đêm hôm khuya khoắt ở chung một phòng.

Lâm Nhã là bạn gái của Hạ Quý Thần, cô ấy làm sao có thể sẽ để cho Quý Úc tới phòng Hạ Quý Thần, lại làm sao có thể biết rõ chuyện Quý Úc và Hạ Quý Thần ở cùng nhau mà vẫn còn cùng mọi người chơi đùa lâu như vậy trong suối nước nóng?

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa mặc dù đều không trả lời của Lâm Nhã, nhưng biểu hiện trên mặt hiển nhiên là đã tin Lâm Nhã.

Quý Úc nhìn lấy một màn này, coi như là biết triệt để. Lâm Nhã lần này đến có chuẩn bị. Mặc dù không biết cô ta rốt cuộc là lúc nào đối với chính mình ghi hận trong lòng, nhưng là cô dám khẳng định, Lâm Nhã từ sớm liền đã muốn tính kế cô.

Cô ta biết rõ kinh nguyệt của mình mới hết, lại có Bạc Hà làm chứng, cho nên tìm cơ hội, chạy tới nói những lời nói dối kia, từng chút từng chút lừa gạt mọi người.

Cô ta đưa đồ ăn khuya cho Hạ Quý Thần là giả, mang theo Đường Họa Họa cùng Bạc Hà tới là thật. Thứ nhất là để cho Bạc Hà giúp cô ta làm chứng, thứ hai là để cho cô làm trò khiến toàn bộ người trong phòng khó chịu!

Lâm Nhã có thể nghĩ ra được kế hoạch như vậy mà một giọt nước cũng không lọt chứng tỏ cũng không ngốc. Cô ta thấy Đường Họa Họa cùng Bạc Hà đều đã đứng ở phía bên mình, lập tức biểu hiện càng ủy khuất, đáy mắt đọng đầy nước mắt: “Tiểu Úc, cậu tại sao phải lợi dụng tôi?”

“Mọi người đều nói, bốn năm trước, cậu mới vừa vào đại học B diện ảnh năm đầu tiên không phải là một nhân vật đơn giản. Nếu không phải vì trận tai nạn kia khiến Quý Úc hôn mê ba năm, sợ là hôm nay cô ấy đã sớm trở thành đại tỷ trong giới giải trí. Cho tới nay tôi cũng không tin những lời này, bởi vì tôi cảm thấy tiểu Úc rất tốt, nhưng hôm nay tôi mới biết là tôi sai lầm rồi, tôi thật không nghĩ tới, cô ấy vì đến gần anh Hạ lại lợi dụng tôi, tôi lại không tính toán thua thiệt đối với cô ấy tốt như vậy ...”

Từng lời nói, nước mắt của Lâm Nhã lại theo khóe mắt lăn xuống. Cô ta cứ vậy nước mắt như mưa, làm Bạc Hà cùng Đường Họa Họa đều nhìn không được.

“Tiểu Nhã, cậu đừng khóc!”

“Mọi người đều ở cùng phòng, tiểu Úc, cậu nói cậu làm sao có thể làm chuyện như vậy đây?”

“Tiểu Úc, cậu nói lời xin lỗi với Tiểu Nhã đi. Chuyện này thì cậu sai rồi, cậu tới tìm Hạ học trưởng liền coi như xong, còn lợi dụng Tiểu Nhã mượn có thì thực sự có chút quá đáng...”

Cô vốn là bị hãm hại. Cô nói cho Hạ Quý Thần, hẳn không những không tin còn nói những lời khó nghe như vậy. Bây giờ ngay cả bạn cùng phòng của

cô cũng đều tin là cô có âm mưu khác, muốn cướp bạn trai của bạn cùng phòng...

Quý Úc nghe lời nói của Bạc Hà cùng Đường Họa Họa, đáy lòng có lạnh lẽo, sắc mặt đều trở nên có chút tái nhợt.

Chính mắt thấy một màn này, Hạ Quý Thần từ đầu đến cuối đều không mở miệng, nhìn chằm chằm bóng lưng của Quý Úc một lúc lâu, sau đó tầm mắt liền rơi vào đầu ngón tay của Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Cám ơn cố đã hào phóng như vậy! (7)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

(Lâm Nhã với Quý Úc trở mặt nên đối xung hô)

Mặc dù cách một khoảng, nhưng hẳn có thể thấy rõ, ngón tay của cô đang phát run.

Khỏe môi Hạ Quý Thần khẽ mấp máy một chút, tiếp tục nhìn chằm chằm đầu ngón tay Quý Úc mấy giây, liền mở miệng. Lời muốn nói còn chưa tới miệng, Quý Úc đứng ở cửa đưa lưng về phía hắn đột nhiên mở miệng đem những lời Lâm Nhã vừa nói lặp lại một lần, chẳng qua là giọng nói không giống với Lâm Nhã điềm đạm đáng yêu, mà là tràn đầy đũa cọt cùng buồn cười: “Thua thiệt tôi cho tới bây giờ, đối với cô tốt như vậy.”

“A...” Quý Úc nói xong, âm điệu rất thấp cười khẽ một tiếng: “... Lâm Nhã, cô lúc nói những lời này, đều không cảm thấy chột dạ sao?”

“Quý Úc, cô có ý gì? Rõ ràng là cô lợi dụng tôi, còn ý đồ trước mặt nhiều người như vậy vu hãm tôi, cô chẳng những không có một chút áy náy cùng hối hận còn nói như vậy, cô rốt cuộc muốn thế nào?” Lâm Nhã khóc càng to, giống như là bị Quý Úc hù đến, thân thể đều run lẩy bẩy lên, cả người thoát nhìn muốn bao nhiêu đáng thương vô tội, thì có bấy nhiêu vô tội đáng thương.

Ánh mắt Bạc Hà cùng Đường Họa Họa nhìn về Quý Úc, rõ ràng mang theo không vui.

Quý Úc làm như không nhìn thấy, chẳng qua là mắt không chớp nhìn chằm chằm Lâm Nhã, “Tôi muốn như thế nào? Tôi cũng không muốn như thế nào! Tôi chỉ muốn hỏi cô một câu, Lâm Nhã, cô tới nay nói với tôi, là đang cùng tôi đùa giỡn, hay là nghiêm túc?”

“Tiểu Úc, đến lúc này, cô đã không thừa nhận là cô hãm hại tôi, còn tiếp tục trả đũa bêu xấu tôi...”

Trả đũa... Cái từ này dùng thật là được, chẳng qua là đến tột cùng là ai trả đũa ai?

Quý Úc không đợi Lâm Nhã nói xong, liền lên tiếng cắt đứt lời của cô ta, giọng của cô không được cao, nhưng khi nói lại kéo giọng dài ra, “Không phải muốn vu oan cho tôi những thứ này sao!”

Giọng nói của Quý Úc không có chút thân thiện, Bạc Hà không nhịn được lên tiếng: “Tiểu Úc!”

Quý Úc như cũ coi như không nghe thấy Bạc Hà oán trách, nhìn Lâm Nhã, tiếp tục lời vừa mới nói: “Lâm Nhã, cô phải trả lời tôi, cô là cùng tôi đùa giỡn, hay nghiêm túc?!”

“Tiểu Úc, tôi thật không nghĩ tới cô là người như vậy...” Cùng một bộ dạng như trước, Lâm Nhã như cũ nói vòng về vấn đề của mình.

Quý Úc không nói nữa, mà là trực tiếp đưa tay lên, đem chiếc đồng hồ chống nước từ cổ tay tháo xuống.

“Tôi là thật tâm coi cô là bạn, coi như là mới vừa rồi tôi biết cô lợi dụng tôi, bêu xấu tôi...” Lâm Nhã vẫn còn nói.

Quý Úc phảng phất không nghe được lời nói của Lâm Nhã, một dạng không coi ai ra gì đè xuống đồng hồ đeo tay bên cạnh ấn phím.

“... Tôi mặc dù rất khó chịu, rất tức giận, nhưng tôi cũng không có thực sự trách cô...”

Quý Úc đưa đồng hồ đeo tay giờ lên bên tai, giống như là đang nghe thứ gì.

“... Tôi còn suy nghĩ trong đầu là muốn tiếp tục cùng cô làm bạn...”

Quý Úc đưa đồng hồ đeo tay theo bên tai cầm xuống dưới, ngón tay thật nhanh lại nhấn đến mấy lần phím trên đồng hồ.

“... Thậm chí tôi còn muốn cùng Bạc Hà nói chuyện một chút, chuyện đêm nay coi như không phát sinh, chúng ta bốn người là bạn cùng phòng, là...”

Lâm Nhã trong miệng, phía sau chữ “bạn thân” còn nói chưa ra lời, đột nhiên có âm thanh vang lên: “Tiểu Úc, cậu có thể giúp tôi một việc không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Cảm ơn cô đã hào phóng như vậy! (8)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Những lời Lâm Nhã đang muốn nói ra khỏi miệng bỗng dừng liền biến mất không còn một chữ. Cái này, cái này rõ ràng là tiếng của Lâm Nhã. Nhưng mà Lâm Nhã mới vừa rõ ràng không có thừa nhận nói những lời này ...

Đồng dạng kinh ngạc còn có Bạc Hà cùng Đường Họa Họa.

Trong hành lang rất an tĩnh, cho tới ngay sau đó truyền tới thanh âm của Quý Úc, phá lệ rõ ràng: “Làm sao vậy?”

“Tôi, kinh nguyệt đến rồi...”

Nghe thanh âm của Lâm Nhã vang lên lần nữa, mọi người rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, không hẹn mà cùng nhìn về phía đồng hồ trên tay Quý Úc

Thì ra, các cô cho tới nay, nhìn thấy chiếc đồng hồ đeo tay này tưởng rằng chẳng qua là đồ trang sức, lại không nghĩ tới đây không phải là đồng hồ đeo tay bình thường, mà là có chức năng ghi âm

“... Tôi chính là mới vừa cảm thấy có cái gì không đúng, mới đi mua nước, kết quả queo đi phòng vệ sinh, phát hiện đến rồi, tháng này cũng không biết chuyện gì xảy ra, lại nói trước thật nhiều ngày, tôi căn bản không có chuẩn bị, hơn nữa có thể nguyên nhân do tôi ngâm suối nước nóng nên số lượng hơi nhiều...”

Thời điểm Lâm Nhã cùng Quý Úc nói những lời này, giọng điệu đều rất thấp, cho nên ghi âm âm thanh cũng rất thấp, mặc dù Quý Úc đã đem âm thanh mở lớn nhất rồi nhưng có vài chỗ nghe cũng không phải là rõ ràng, nhưng căn cứ vào lời nói lại đủ để cho mọi người biết âm thanh của Lâm Nhã trong đồng hồ đeo tay rốt cuộc biểu đạt cái gì.

Sắc mặt của Lâm Nhã dần dần trở nên có chút tái nhợt, ánh mắt cô ta liếc qua, thỉnh thoảng hướng trên người Hạ Quý Thần đang đứng sau lưng Quý Úc liếc một cái, cả người rõ ràng có chút đứng không vững.

“... Siêu thị lại ở phòng tiếp đãi trong cái tòa nhà kia, cách suối nước nóng có điểm xa mà chúng ta cũng đang ở trên lầu, lại thống nhất ở lại một đêm nên tôi chỉ mang theo một cái quần, bởi như vậy một lần, tôi sợ trên quần áo sẽ bị dính, cho nên, tiểu Úc, cậu có thể giúp tôi đi mua băng vệ sinh không?”

Trong hành lang bầu không khí bởi vì âm thanh của Lâm Nhã phát ra mà trong nháy mắt trở nên chút cứng ngắc.

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa một trước một sau nhìn về phía Lâm Nhã.

Lâm Nhã mặt lúc thì trắng lúc thì đỏ, mím chặt môi, tay dùng sức nắm vạt áo, bộ dáng kia cực kỳ giống bị bắt ăn trộm tại chỗ.

Ghi âm vẫn còn tiếp tục.

Trong hành lang yên tĩnh có chút doạ người.

“... Chờ chút nữa tôi chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi, cho nên cô giúp tôi đưa đến trong phòng khách sạn đi...!”

Lại nghe Quý Úc trả lời: “Ừ, tốt” Lâm Nhã hậu tri hậu giác nhớ tới tiếp theo cô ta nói cái gì, cả người phảng phất giống như bị chạm điện mà giật mình, hướng phía Quý Úc giương nanh múa vuốt mà nhào tới: “Đủ rồi! Dừng lại đi!”

Lâm Nhã mặt hết lên, một mặt cầm túi trên tay hướng về phía mặt của Quý Úc đánh tới.

Quý Úc không nghĩ tới Lâm Nhã lại đột nhiên ra tay, không phòng bị chút nào, căn bản không kịp trốn tránh. Thời điểm mắt thấy túi đồ sắp nện ở trên mặt mình, một cái tay có lực nắm cánh tay của cô, nhanh chóng đưa cả người cô kéo ra sau một cái.

Túi đồ lướt qua đầu của Quý Úc, bay đến trên ván cửa, phát ra “Phanh” một vang lên thật lớn.

Lòng Quý Úc vẫn còn sợ hãi, qua hai giây, mới tỉnh hồn lại. Là Hạ Quý Thần tại thời khắc mấu chốt, kéo cô ra.

Cô nghĩ cũng không nghĩ ra Hạ Quý Thần tại sao phải làm như thế, theo bản năng lấy tay hất tay Hạ Quý Thần ra, sau đó bước tới trước hai bước, đứng ở trước mặt của Lâm Nhã.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Cảm ơn cô đã hào phóng như vậy! (9)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Lâm Nhã phản ứng mãnh liệt như vậy, không phải là sợ mọi người nghe thấy lời nói phía sau sao?

Quý Úc cô chưa bao giờ biết cái gì là thiện nam tín nữ. Người không phạm ta, ta không phạm người. Nếu ai trêu chọc cô, cô cũng sẽ không cho họ lưu lại bất kì đường sống nào!

Ghi âm phát ra đã hết. Quý Úc lại không có nghĩ như vậy là đã xong, cầm đồng hồ nhàn nút lùi lại một đoạn tiếp tục phát ra.

“... Thiếu chút nữa quên mất, tiểu Úc, tôi chuyển tới phòng 1808, không ở cạnh cậu nữa rồi ...”

Quý Úc một mực chờ đến lời nói của Lâm Nhã hoàn chỉnh phát ra xong mới đưa tay thu hồi đồng hồ đeo lại trên tay, sau đó không nhanh không chậm mở miệng, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Lâm Nhã: “Cơ hội là tôi đã cho cô, là chính cô không cần!”

Sắc mặt của Lâm Nhã trắng bệch có chút dọa người, môi bị răng dùng sức cắn hiện lên thâm xanh. Quý Úc mở miệng, giọng nói không có nửa điểm chuyển biến tốt, ngược lại trở nên bộc phát ác liệt, tựa như nữ vương vậy, khí thế mười phần: “Cô đã biết bốn năm trước, mới vừa vào đại học B điện ảnh năm đầu tiên Quý Úc tôi liền nổi tiếng, không phải là một nhân vật đơn giản, như thế tôi liền khuyên cô một câu, bớt trêu chọc tôi!”

Nói xong, Quý Úc không dừng lại chút nào trực tiếp xoay người nhấc giày cao gót rời đi.

Thẳng đến khi Quý Úc bước vào thang máy, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa mới hậu tri hậu giác phục hồi lại tinh thần.

Hai người ai cũng không lên tiếng, chẳng qua là nhìn Lâm Nhã một cái, sau đó liền từng người tìm một cái cớ, cũng một trước một sau rời đi.

Trong hành lang, thoáng cái chỉ còn lại hai người Lâm Nhã cùng Hạ Quý Thần.

Thật ra thì cô chưa từng nghĩ phải đối phó Quý Úc, là bởi vì Hạ Quý Thần cô mới trăm phương ngàn kế an bài vở kịch tối nay.

Cô là hoa khôi nổi danh của B ảnh, nam sinh theo đuổi có thể xếp quanh sân thể dục cả hai vòng, cô có tiêu chuẩn cao, ai cũng đều coi thường, cho đến khi gặp Hạ Quý Thần.

Lâm Nhã có đồng hương là đạo diễn, cũng bởi vì đi gặp mặt mới gặp được Hạ Quý Thần, từ đó về sau cô thường xuyên đi tìm người bạn đồng hương kia. Bất quá là gặp mặt Hạ Quý Thần nhiều lần nhưng hần chưa từng để ý tới cô. Cho tới một lần, cô và đồng hương đang nói chuyện, nhận được điện thoại của Quý Úc. Ngày đó tại phòng ăn ăn cơm, cô tận lực tranh ngồi bên cạnh Hạ Quý Thần, thời điểm mở miệng gọi một tiếng “Quý Úc”, Hạ Quý Thần nghiêng đầu nhìn cô một cái.

Khi đó cô cho rằng mình gọi quá lớn nên hần theo tiếng nhìn một cái, nhưng ai biết một bữa cơm kia hần lại thường xuyên nhìn cô nhiều lần, cô cho là mình khiến hần chú ý, đáy lòng vô cùng vui vẻ.

Sau đó, làm cho cô vui vẻ chính là ăn cơm xong, thời điểm cô đi dọn bàn ăn, hần đứng ở bên cạnh hỏi cô một câu “Đồng học, có thể cho tôi số điện thoại không?”

Một chớp mắt kia, cô có biết bao vui mừng cùng hưng phấn. Kiểm chế con tim đập nhanh mà ra về ngay ngừng cùng hần trao đổi số điện thoại.

Cô thường xuyên chủ động liên lạc với hần, hần rất ít đáp lại cô, cô cho tính cách hần đại khái là vậy, trời sinh lạnh lùng.

Mặc dù hần không có tỏ rõ muốn cùng cô làm bạn bè trai gái nhưng lúc Đường Họa Họa cùng Bạc Hà hiểu lầm cô và hần có quan hệ, cô cũng không có giải thích.

Bởi vì cô cảm thấy, cô và hần cuối cùng sẽ trở thành đôi. Nếu không hần sao lại rủ cô ăn cơm, lại dẫn cô tham gia tụ họp ngoài trời.

Thật ra, không phải nói là rú cô nhưng mỗi lần hấn đều chỉ nói mấy chữ “Mọi người ở phòng “...

Chẳng qua là khi đó cô lòng tràn đầy vui mừng mà đắm chìm trong cảm giác được gần hấn, căn bản không có phát hiện lời nói của hấn không ổn.

Cho đến đêm tụ họp ngoài trời hôm đó, sau khi cô trở lại, Quý Úc nói với cô, Hạ Quý Thần gọi điện thoại đến nhà trọ tìm cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Cám ơn cô đã hào phóng như vậy! (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Mặc dù đêm đó, Quý Úc giải thích không có một chút sơ hở nào, có thể đem nghi ngờ của Bạc Hà bác bỏ nhưng đáy lòng của cô ta lại có nghi ngờ.

Thời điểm Hạ Quý Thần gọi điện thoại cho phòng trọ, cô ở ngay bên cạnh hấn, Bạc Hà cùng Đường Hòa Hòa cũng đều ở cùng với cô, cuộc điện thoại kia là tìm cô sao?

Trực giác của phụ nữ, có lúc thực sự rất chính xác.

Cô thừa nhận, thời điểm cuối tuần trước, cô cố ý nói cho Hạ Quý Thần chuyện Quý Úc muốn tới ngâm suối nước nóng.

Cho nên tới nay thời điểm cô không hẹn mà gặp Hạ Quý Thần tại đình Mẫu Đơn, cô cái gì cũng đều hiểu rồi, cái gì cũng biết.

Hạ Quý Thần đối với cô không có ý tứ, hấn rõ ràng đặt tâm tình ở trên người Quý Úc, không có đặt trên người cô.

Mà cô hơn một tháng tới nay, bất quá chỉ là người ngu, là con cò bị lợi dụng.

Cô làm sao có thể tình nguyện, lại làm sao có thể cam tâm?

Nhưng cô cuối cùng lại không muốn cùng Hạ Quý Thần xé tan mặt mũi, cho nên cô liền muốn phá hủy Quý Úc, nghĩ để cho Bạc Hà cũng xem thường cô ấy, cô cũng muốn để cho Hạ Quý Thần nghĩ cô ấy là người giỏi về tâm kế nữ nhân...

Cô đối với kế hoạch tới nay trong lòng có dự tính, tràn đầy tự tin, cô ngàn nghĩ vạn nghĩ lại không nghĩ rằng trên người Quý Úc sẽ có máy ghi âm.

Cô không hủy được người cô muốn phá hủy, lại đem mình phá hủy, Bạc Hà khẳng định ở đáy lòng khinh bỉ cô, mà Hạ Quý Thần...

Nghĩ tới đây, Lâm Nhã đầu ngón tay khẽ run một cái, sau đó thận trọng ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Nam nhân đang khom người nhặt túi của cô ...

Trong chớp mắt ấy, Lâm Nhã đáy lòng như tro tàn hiện lên một tia hy vọng, hấn làm như vậy, có hay không đại biểu, hấn sẽ tha thứ cho cô?

“Anh Hạ, em...”

Lời nói của Lâm Nhã còn chưa nói hết, Hạ Quý Thần đứng dậy, giơ tay liền đem túi đập vào trên mặt cô ta.

Nhìn theo túi đồ đập thẳng vào mặt đập, rớt xuống, trái tim cô ta nháy mắt lại rơi xuống đáy cốc.

Hấn đâu phải là đang giúp cô nhặt túi, hấn rõ ràng là đang gây ông đập lưng ông, đem túi đồ cô lúc này muốn cầm đập Quý Úc, thay Quý Úc trả lại cho cô!

Đáy mắt Lâm Nhã nhất thời hiện đầy nước mắt, cô một mặt ngửa đầu nhìn xem Hạ Quý Thần, một mặt nghẹn ngào lên tiếng: “Anh Hạ...”

Cô ta chỉ kêu hai chữ, Hạ Quý Thần như là một khắc đều không muốn ở cùng cô, hướng trong phòng khách sạn lùi lại một bước, giơ tay lên, ở trước mặt cô ta, hung hăng đóng lại.

Xảy ra chuyện không vui như vậy, Quý Úc cũng không có tâm tư gì tiếp tục lưu lại suối nước nóng nghỉ ngơi qua cuối tuần. Ngày hôm sau vừa rạng sáng, cô gửi cho Lý Đạt, Bạc Hà còn có Đường Hòa Hòa một cái tin nhắn ngắn, tùy tiện tìm một cái cớ, liền trực tiếp trở về nhà.

Quý Úc buổi tối hôm đó không trở về trường học. Sáng ngày thứ hai có giờ học, cô từ nhà lên trường, trực tiếp đi phòng học.

Thẳng đến tiếng chuông vào học vang lên, Lâm Nhã cũng không có xuất hiện.

Sau khi tan lớp, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa đến tìm Quý Úc nói chuyện phiếm, Quý Úc mới biết, Lâm Nhã tối hôm qua giống như cô, cũng không trở về phòng.

Kể tiếp chừng mấy ngày, bất kể là phòng học hay là nhà trọ, Quý Úc cũng chưa từng thấy Lâm Nhã.

Cho đến thứ sáu, Quý Úc, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa ba người tan lớp trở về phòng, lúc Đường Họa Họa đang chuẩn bị tìm chìa khóa mở cửa, cánh cửa lại bị người từ bên trong kéo ra.

Lâm Nhã mấy ngày không xuất hiện đang kéo rương hành lý, từ bên trong đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Để cho cô ta tự đi!

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^^

Vốn dĩ Bạc Hà và Đường Họa Họa đang ồn ào nhón nháo, lập tức an tĩnh xuống dưới.

Qua một lát, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa mới một trước một sau mở miệng: “Tiểu Nhã!”

Lâm Nhã đại khái là nhận thấy được không khí có chút không thích hợp. Theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía trước, sau đó bước chân liền dừng ở tại chỗ.

Lâm Nhã nhìn thấy đầu tiên chính là đi Bạc Hà đang đi đầu, sau đó là Đường Họa Họa. Cô ta môi giật giật, như là muốn trả lời lại, chỉ là lời nói đều còn chưa nói ra miệng, liền thấy được người đi ở cuối cùng, Quý Úc. Sắc mặt cô ta ngưng lại, ánh mắt lạnh xuống, sau đó cái gì cũng chưa nói, trực tiếp vòng qua Bạc Hà, lôi kéo rương hành lý, cũng không quay đầu lại cất bước rời đi.

Quý Úc khi thấy Lâm Nhã đi qua bên người mình, khóe mắt lóe dư quang thoáng nhìn thấy trên mặt Lâm Nhã có vết thương.

Quý Úc nhìn không được ngoảnh đầu nhìn mặt của Lâm Nhã. Tuy rằng Lâm Nhã đã trang điểm che đi nhưng kia vết thương vẫn là thấy được dấu vết. Quý Úc còn không có thấy rõ đến tốt cùng là hình dạng vết thương như thế nào, Lâm Nhã đã cảm giác được ánh mắt của cô. Cô ta như bị điện giật, đột nhiên liền nâng tay lên che mặt của mình. Sau đó liền quay đầu, hung hăng mà trừng mắt nhìn Quý Úc, ánh mắt lại lạnh lẽo, theo sau liền nện bước chân nhanh hơn, thực nhanh biến mất ở chỗ ngoặt cầu thang.

.....

Đoạn thời gian rất dài kể tiếp, Quý Úc chưa từng gặp lại Lâm Nhã.

Lúc trước nếu không phải bởi vì do Lâm Nhã, Quý Úc cũng sẽ không gặp lại Hạ Quý Thần, mà hắn cũng sẽ không xuất hiện ở trong thế giới của cô. Cho nên, việc Lâm Nhã biến mất trước mắt cô như hiện nay cũng làm cho Hạ Quý Thần đi theo biến mất sạch sẽ trong thế giới của cô.

Quý Úc thiệt tình cảm thấy như vậy khá tốt. Cô lại trở về sinh hoạt bình thường. Cuộc sống không gợn sóng, không bị kinh sợ, nhẹ nhàng khỏe mạnh.

Sống qua mỗi ngày, mất thấy mùa thu đều sắp đi qua, khi Quý Úc cho rằng sắp đem chuyện mình gặp lại Hạ Quý Thần đều quên sạch sẽ. Thì cô lại nghe được chút về tin đồn về hắn.

Đó là ngày thứ năm, cô học xong khóa vũ đạo, trở lại ký túc xá, có Bạc Hà cùng Đường Họa Họa. Thấy không khí có chút không thích hợp, cô liền nhíu mày, thuận miệng hỏi một câu: “Làm sao vậy?”

Đường Họa Họa cùng Bạc Hà cũng chưa nói chuyện, hai người ánh mắt lại không hẹn mà cùng hướng về phía giường Lâm Nhã nhìn qua.

Quý Úc cũng quay đầu nhìn lại, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện đệm trên giường Lâm Nhã đã trống rỗng.

“Không chỉ là đệm chăn không còn nữa, ngay cả đồ vật trên bàn cũng đều không có.” Bạc Hà nói.

“Cô ấy không khóa ngăn tủ, bên trong cũng là trống không.” Đường Họa Họa sau khi nói xong, lại thêm một câu: “Tớ cùng Bạc Hà khi trở về, mấy thứ

này đều đã không có, đại khái cô ấy là không muốn cùng chúng ta gặp mặt đi, cho nên thừa dịp chúng ta đi học, không ở đây, một mình trở về trộm dọn đi, xem ra cô ấy là thật sự chuẩn bị không bao giờ trở về nữa.”

“Bất quá, Hiểu Dương ở phòng ký túc xá bên cạnh vừa tới, nói lúc buổi chiều có nhìn thấy Lâm Nhã, và có nam nhân tới đây giúp cô ấy thu thập đồ đạc. Cô ấy có cùng Lâm Nhã nói hai câu, Lâm Nhã nói cho cô ấy, là dọn đến ở trong nhà bạn trai.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Để cho cô ta tự đi! (2)

Editor: Sênh Ca □□□

Beta: Stuki^^

“Ừ! Đúng vậy!”

Đường Họa Họa tiếp lời: “Hiểu Dương còn nói, bạn nam kia lớn lên rất đẹp trai. Lái một chiếc xe Audi. Chính là chiếc Audi này cậu ấy miêu tả rất giống với xe của Hạ học trưởng, tớ và Bạc Hà ngồi qua hai lần rồi, cho nên bọn tớ suy đoán Lâm Nhã chắc là dọn đến nhà của Hạ học trưởng.”

“Không cần phải suy đoán, chứng cứ vô cùng xác thực, chần chẫn là vậy rồi!” So với Đường Họa Họa, ngữ khí Bạc Hà có vẻ chắc chắn hơn nhiều: “Tớ nhớ rõ lần đó chúng ta đi tham gia tụ họp ngoài trời, bạn ký túc xá cùng Hạ học trưởng, có nói là Hạ học trưởng chỉ là ngẫu nhiên trở về ký túc xá. Anh ấy có nhà ở bên ngoài trường, nghe nói là biệt thự cao cấp, lại là còn tự mình mua. Giá hai ngàn vạn, Hạ học trưởng thật đúng là người có tiền……”

Hạ Quý Thần đương nhiên không phải là không có tiền. Hắn sau lưng có tập đoàn Hạ thị, đừng nói toàn bộ biệt thự cao cấp giá mấy trăm vạn trong thành phố Bắc Kinh, chỉ cần tiền chọn một biệt thự sa hoa mà giới thượng lưu thường tụ tập giá phải đến trăm triệu, hắn cũng có thể mua nổi.

Bất quá việc này, từ bốn năm trước, cũng đã không còn quan hệ với cô nữa……

Quý Úc trên mặt biểu tình không có biến hóa khác, cầm lấy quần áo đi vào toilet tắm rửa.

Tục ngữ nói, tai nghe là giả, mắt thấy là thật.

Nữ nhân hoặc nhiều hoặc ít người đều thích nhiều chuyện. Quý Úc cảm thấy ngày đó Bạc Hà cùng Đường Họa Họa chính là thuận miệng nói chuyện phiếm, thật giả lẫn lộn.

Thẳng đến buổi chiều ngày hôm sau, cô ra khỏi trường học đến siêu thị mua nước. Khi trở về thấy Lâm Nhã và Hạ Quý Thần, cô mới biết, những chuyện Đường Họa Họa và Bạc Hà, tất cả đều là sự thật.

Hai người kia đứng mặt đối mặt, không biết đang nói chuyện gì.

Hạ Quý Thần hơi rũ đầu, nhìn chìa khóa xe ở trong tay, lưng hắn dựa vào phía sau xe, đèn xe lập lòe.

Giống Đường Họa Họa và Bạc Hà miêu tả, thật đúng là siêu xe Audi.

Nghĩ tới đó, Quý Úc liền đem tầm mắt từ trên người Hạ Quý Thần và Lâm Nhã thu về, chỉ là lúc cô đem ánh mắt thu được một nửa. Hạ Quý Thần vẫn cúi đầu, bỗng nhiên ngừng đầu, tầm mắt đúng lúc nhìn về phía cô.

Ánh mặt trời tươi đẹp, Quý Úc không xác định có phải hay không mình bị hoa mắt. Cô có cảm giác, Hạ Quý Thần đột nhiên hoảng hốt, rồi hắn liền đứng thẳng thân mình, tư thế như là phải hướng về phía cô đi tới.

Quý Úc theo bản năng nâng bước chân, rồi thực nhanh liền đi về phía sân thể dục.

Ước chừng đi khoảng năm mươi bước, sau đó cô xoay người về phía sau, thấy Hạ Quý Thần và Lâm Nhã như cũ còn đứng tại chỗ, cô không nhịn được bật cười. Cô quả nhiên lúc này là bị hoa mắt, Hạ Quý Thần làm sao có thể sẽ đi về phía cô chứ? Chỉ là chiếc xe Audi kia trông ra có vài phần quen mắt, hình như là đã từng thấy qua……

—

Tâm tình Hạ Quý Thần gần đây rất xấu. Đặc biệt là hôm nay, khi hắn lái xe trở về trường học. Khi hắn cho xe dừng ở ký túc xá, muốn đi mua đồ mới, kết quả mới vừa xuống xe, đã bị Lâm Nhã đã lâu không gặp ngăn cản lại.

Lâm Nhã đứng ở trước mặt hắn, hướng về phía hắn nói gì đó, hắn cũng không có cẩn thận nghe, cho nên cũng không mở miệng nói gì.

Chương 33: Để cho cô ta tự đi! (3)

Editor: Sênh Ca □□□

Beta: Stuki^^

Kỳ thật Lâm Nhã cũng chưa nói được bao nhiêu câu, nhưng Hạ Quý Thần chính là người không có tính nhẫn nại, hắn vừa mới ngẩng đầu, muốn tránh khỏi cô ta, kết quả liền thấy được Quý Úc đứng ở cách đó không xa.

Cô đang nhìn hắn và Lâm Nhã, ánh mắt thực sạch sẽ, không biểu lộ cảm xúc gì. Nhưng vào thời khắc ấy, hắn cũng không biết là mình tại sao lại thế này. Đáy lòng lộn xộn, nổi lên loại cảm giác hoảng loạn nói không nên lời, theo bản năng mà liền tính bước về phía cô, chỉ là chân còn không chưa bước được nửa bước. Cô cũng đã xoay người, vội vàng rời đi.

Vốn dĩ tâm tình không tốt, nháy mắt như đã chịu đựng tới cực hạn. Hắn nhìn chằm chằm chỗ Quý Úc vừa mới đã đứng, yên lặng nhìn một lát, sau đó liền bật lửa cũng không mua, trực tiếp xoay người kéo cửa xe, vào trong xe.

Anh cũng không để ý tới Lâm Nhã đang không ngừng vờn tay đập cửa sổ xe, tàn nhẫn dẫm chân ga, đem cô ta ném ở phía sau xe, nghênh ngang mà đi.

Khi về gần đến nhà, Hạ Quý Thần nhận được điện thoại của Hàn Tri Phán gọi tới: “Đến Kim Bích Huy Hoàng đánh bài!”, hắn chưa nghĩ ra có đi hay là không, “Ừ” một tiếng, liền cúp điện thoại.

Chạy đến cửa tiểu khu, Hạ Quý Thần chuẩn bị quẹo vào, lại nhớ tới cuộc điện thoại vừa rồi, cuối cùng vẫn là chần chờ. Lần nữa lựa chọn thay đổi hướng xe, hướng về phía “Kim Bích Huy Hoàng” mà đi.

Thời gian trôi qua, ánh sáng dần bị bóng tối thay thế, thoát cái, sắc trời ngoài cửa sổ đã tối mịt.

Hàn Tri Phán đem bài hạ xuống trước mặt Hạ Quý Thần, nâng mắt nhìn thời gian. Đã lâu, vì thế liền quay đầu, nhìn người từ khi xuất hiện trước đến bây giờ luôn luôn bảo trì yên tĩnh, cũng chưa mở miệng nói một câu, hỏi: “Đi sang bên cạnh ăn một chút gì?”

Hạ Quý Thần biết, trong miệng của Hàn Tri Phán nói “bên cạnh” là chỉ khách sạn Bắc Kinh nằm bên cạnh. Đầu ngón tay hắn tùy ý vuốt ve tấm bài tẩy, trầm tư một lát, nhẹ gạt đầu, dẫn đầu đứng lên, hướng về phía ngoài đi ra.

Người phục vụ vội vàng tiếp đón Hàn Tri Phán, ký giấy tờ, sau đó nhìn vị khách vội vàng này xách quần áo, vội vàng vang vàng đuổi theo.

Cơm nước xong, Hàn Tri Phán theo thói quen lấy ra gói thuốc, khi lấy ra thuốc, vừa mới chuẩn bị đưa tới bên miệng, liền nghĩ tới Hạ Quý Thần, vì thế yên lặng đưa qua trước mặt Hạ Quý Thần: “Hút không?”

Hạ Quý Thần vờn tay tiếp lấy, không mở miệng.

Hàn Tri Phán đưa cho Hạ Quý Thần, sau đó mới lấy cho mình. Anh ngậm điếu thuốc chậm rãi hút, vốn tưởng rằng Hạ Quý Thần sẽ giống như trước kia, đem điếu thuốc kẹp ở đầu ngón tay. Nhưng không ngờ, hắn ngồi lặng lẽ châm thuốc, rồi giây tiếp theo, tự nhiên đem thuốc lên miệng rít thật mạnh.

Cùng Hạ Quý Thần đã học chung với nhau bốn năm đại học, Hàn Tri Phán đối với hắn cũng tương đối quen thuộc. Trước kia hắn thích yên lặng, lại không hút thuốc lá.

Ngoại trừ một lần ba năm trước đây, anh thấy hắn yên lặng từng ngậm từng ngậm hút thuốc, đây là lần thứ hai nhìn thấy hắn hút thuốc.

Hành động khác thường của Hạ Quý Thần làm cho Hàn Tri Phán ngăn người, tầm mắt anh ta liền dừng ở trước bàn ăn của Hạ Quý Thần. Sau đó anh ta mới phát hiện ra bàn ăn Hạ Quý Thần, món dầu mỡ đều không có. Cơm chiều giống như chỉ có mình anh ta ăn, mà chiếc đĩa của hắn cũng chưa động.

Hàn Tri Phán nhìn hắn, mở miệng hỏi: “Như thế nào? Tâm tình không tốt?”

Chương 34: Để cho cô ta tự đi! (4)

Editor: Moon Quyên

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần giờ tay lên, hút một hơi thuốc, cách làn khói trắng lượn lờ, hần nhìn lướt qua Hàn Tri Phấn, vẫn là bộ dáng kia.

“Làm sao vậy? Ở B điện ảnh ngây ngô không thoải mái?” Hàn Tri Phấn lại mở miệng. Nhắc tới B ảnh, Hàn Tri Phấn lại có càng nhiều lời muốn nói: “Cậu nói cậu, trường đại học số 1 đều đạt được bằng xuất sắc rồi, trường học đều phải báo cáo đưa cậu đi nước Mỹ học đại học, kết quả cậu lại bỏ qua việc học nhiều năm như vậy chạy đến B điện ảnh?”

“Tôi thật không biết nên nói cậu như thế nào?! B ảnh có thể cùng trường đại học số 1 so sánh sao? Có thể cùng nước Mỹ so sánh sao?”

“Lui mười ngàn bước lại nói, coi như là cậu chán ghét đi học đọc sách, lấy thành tích những năm học đại học của cậu, tùy tiện tới một cái công ty đảm nhiệm CEO đều không thành vấn đề chứ?”

“Lui tiếp mười ngàn bước mà nói, coi như cậu không muốn đi làm cái gì CEO, cậu về nhà tiếp quản Hạ thị chắc cũngkoong thành vấn đề đúng không?”

“Bất kể là loại lựa chọn nào, dù sao cũng hơn tới B ảnh đi học lần nữa chứ?”

“Tôi thật sự là không nghĩ ra, cậu có con đường tương lai vô cùng rạng rỡ tại sao không đi, nhất định phải chọn cái con đường bắt đầu lại từ đầu này? Cậu cứ như vậy không rõ ràng đem thành quả nhiều năm như vậy cố gắng cùng phấn đấu, toàn bộ đều đánh đổ sao?”

Nói xong lời cuối cùng, người trong cuộc Hạ Quý Thần không kích động, Hàn Tri Phấn ngược lại kích động mà bắt đầu nói tiếp: “Cậu nói, cậu nghĩ không ra mới làm ra một lựa chọn như vậy? Nói thật, tôi thực sự vì cậu mà còn thấy đáng tiếc. Tôi không sợ cái khác, tôi chỉ sợ cậu bây giờ buông tha quá nhiều, một ngày nào trong tương lai cậu sẽ hối hận thôi.”

Hạ Quý Thần từ đầu đến cuối đều yên lặng, không có dấu hiệu muốn mở miệng nói chuyện.

Hàn Tri Phấn tự mình nói nhiều lời như vậy dừng một chút, sau một lát, hần bỗng nhiên giống như là nghĩ tới điều gì, nghiêng đầu nhìn Hạ Quý Thần, mang theo mấy phần không xác định lên tiếng hỏi: “Quý Thần, cậu tới B điện ảnh có phải hay không là có ân tình?”

“Tôi với cậu là bạn học chung thời đại học bốn năm, chưa từng nghe qua cậu nói cậu đối với làm đạo diễn cảm thấy hứng thú, cho nên đừng đem mộng tưởng hù dọa tôi, thành thật khai báo, sẽ không vì người nào đó mà tới?”

Hạ Quý Thần đầu ngón tây cầm điếu thuốc, hơi cứng một chút.

Qua một lát, hần mới đem thuốc đưa đến trước cái gạt tàn thuốc, nhẹ nhàng bắn một chút, tro thuốc lá lả chả mà rơi.

Hàn Tri Phấn tựa như một trinh thám vẫn còn đang phân tích: “Bốn năm đại học, cậu mỗi tháng đều sẽ hướng Bắc Kinh đi một chuyến, có phải hay không là tới gặp người nào?”

“Là nam hay nữ?”

“Cậu sở dĩ tới Bắc Kinh, có phải hay không là cùng người kia có liên quan?”

“Mà người này, có phải hay không là cũng ở B ảnh...”

“Phục vụ, trả tiền.” Hạ Quý Thần trầm mặc cả đêm hôm nay rốt cuộc đối với Hàn Tri Phấn mở miệng nói câu thứ nhất.

“Tôi sẽ không phải là thực sự đã đoán đúng đi...”

Lời nói của Hàn Tri Phấn còn chưa nói hết Hạ Quý Thần ký xong hoá đơn dập tắt điếu thuốc, lại một lần nữa rời đi trước.

Bởi vì “Kim Bích Huy Hoàng” cùng ”khách sạn Bắc Kinh” khoảng cách thật sự là quá gần, cho nên hai người đi bộ đến.

Trở lại cửa của Kim Bích Huy Hoàng, Hàn Tri Phấn chỉ chỉ trên lầu đánh bài còn chưa tan cuộc: “Có muốn hay không lại đi lên chơi đùa một hồi?”

“Không được, sáng mai còn có lớp.”

Hàn Tri Phấn nhìn ra được, Hạ Quý Thần thật không có ý muốn lại đi lên, liền cùng hần nói tạm biệt rồi lên lầu.

Hạ Quý Thần tại cửa của Kim Bích Huy Hoàng đứng đó một lúc lâu, mới đi đến bãi đậu xe.

Hạ Quý Thần lái xe hướng trường học đi tới.

Ngoài cửa xe ánh sáng lúc sáng lúc tối đánh vào khuôn mặt đẹp trai của hắn, hắn nhìn thẳng về phía trước, về mặt thoát nhìn rất bình tĩnh, thẳng đến lúc đèn gần trường học, hắn bỗng nhiên đạp chân phanh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Để cho cô ta tự đi! (5)

- Editor: Hồng Phan
- Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần nhìn đường phố vắng vẻ phía trước một lát mới chậm rãi quay đầu sang phía cửa sổ xe nhìn phía ven đường.

Đèn đường mờ nhạt, một cô gái cuộn tròn thân mình ngồi xõm trên mặt đất.

Cô cúi đầu, Hạ Quý Thần không nhìn thấy mặt nhưng vẫn biết cô là ai.

Bả vai cô hơi run rẩy giống như đang khóc.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm hình ảnh trước mắt, ngón tay cảm vô lăng không khống chế mà tăng thêm lực đạo.

Quý Úc ngồi xõm xuống ven đường, vui đầu ở đầu gối, tay dùng sức ôm bụng, ấn đường nhăn chặt.

Vừa nãy còn rất tốt, giờ không hiểu vì nguyên nhân gì bụng lại đau không chịu được.

Bắt đầu chỉ là hơi đau, cô cũng không quá để ý tiếp tục đi về trường học, ai ngờ càng chạy bụng càng ngày càng đau, cuối cùng cô cả sức lực đều không có, hai chân mềm nhũn không bước nổi. Cô chỉ có thể ôm bụng ngồi xõm xuống trên mặt đất đợi cơn đau giảm bớt.

Ước chừng bốn năm phút đồng hồ trôi qua, đau đớn giảm đi chút ít, Quý Úc hai chân run rẩy chuẩn bị đứng dậy bỗng nhiên bụng lại truyền đến đau đớn kịch liệt hơn lúc đầu. Quý Úc đau đến mức rên thành tiếng, nước mắt suýt nữa tuôn ra, miễn cưỡng ngồi xõm lại xuống đất.

Cơn đau lại đánh úp tới, chẳng những không giảm bớt ngược lại càng ngày càng kịch liệt, cả người Quý Úc run lên, cô bất giác ý thức được đau như vậy có chút không thích hợp, theo bản năng bắt đầu tìm điện thoại di động để gọi giúp đỡ.

Đau đớn khiến đầu ngón tay Quý Úc run cầm cập, cô tốn rất nhiều sức mới miễn cưỡng đưa túi xách tới trước mặt, lúc muốn mở khóa túi xách cơn đau nhói tim lại truyền đến. Quý Úc thiếu chút nữa ngã xuống đất, cô miễn cưỡng duy trì thân thể, bình ổn hô hấp, lúc sau mới cắn chặt răng đưa tay tới chỗ khóa kéo của túi xách. Thế nhưng Quý Úc lại phát hiện, cô một chút sức lực đều không có, đừng nói đến việc mở khóa, ngay cả cầm cái khóa kéo cô còn không cầm được.

Quý Úc cảm giác được ý thức của mình có chút tan rã, cô chống đỡ không cho chính mình ngất đi nhưng bụng đau càng ngày càng kịch liệt, sau lưng cô mồ hôi chảy đầm đìa.

Tiếng xe qua lại trên đường phố ở bên tai cô dần dần biến mất.

Thời điểm Quý Úc đau đến sắp ngất, mơ mơ hồ hồ nghe thấy âm thanh quen thuộc từ đỉnh đầu truyền đến: “Cô như thế nào lại ngồi ở đây?”

Quý Úc tưởng mình xuất hiện ảo giác, sững sờ một lát mới mơ mơ hồ hồ nhìn phía dưới trước mặt.

Đứng trước người cô là một người mang đôi giày da màu đen.

Quý Úc nhăn nhó, cố hết sức ngửa đầu nhìn lên trên xem, tầm mắt của cô mới mơ màng nhìn đến phần eo của người đàn ông, bụng đau đến mức khiến cô ngất đi, toàn thân liền mềm nhũn ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Để cho cô ta tự đi! (6)

- Editor: Hồng Phan
- Beta: Stuki^^

“Tiểu Úc! Tiểu Úc!” Âm thanh quen thuộc vang lên bên tai Quý Úc, cô nghe thấy tràn ngập sự lo lắng mang theo cả sự run rẩy.

Quý Úc tưởng mình xuất hiện ảo giác, người đàn ông kia sao sẽ dùng ngữ khí như vậy gọi cô?

Chẳng qua cái ảo giác này còn rất chân thật, cô cảm giác được người đàn ông kia nhẹ nhàng đặt tay lên mặt cô, giống như muốn đánh thức cô dậy ...

Lông mi Quý Úc run lên, muốn mở to mắt, còn chưa kịp mở cả người hoàn toàn ngất đi, lúc ý thức gần tan rã cô loáng thoáng nghe được câu: “Bác sĩ Chu, bây giờ ông lập tức qua chỗ tôi ...”

—

Khi Quý Úc tỉnh lại đã không còn nằm ở trên đường lạnh như băng mà là trên giường ấm áp.

Cô nằm trên giường mờ mịt một lát mới phát hiện trần nhà có chút xa lạ, xoay chuyển tầm mắt mới hậu tri hậu giác nhớ lại tối hôm qua cô đang trên đường trở về trường học, bỗng nhiên bụng đau, muốn gọi điện thoại nhờ giúp đỡ nhưng liền hôn mê ... Kia ... Cô hiện tại là ở nơi nào?

Quý Úc nghĩ đến đây, đột nhiên ôm chần ngồi dậy, đập vào mắt là cảnh tượng hoàn toàn xa lạ.

Chỗ này hình như là phòng ngủ, trang trí theo phong cách châu Âu, cửa kính màu trắng, giấy dán tường màu vàng, đồ vật sử dụng đều tinh xảo, toàn bộ căn phòng lộ ra sự xa hoa.

Cô đây là ở trong nhà ai? Nhìn bày biện trong phòng, chủ nhân nói vậy rất có tiền ... Quý Úc nhìn khắp nơi trong phòng.

Trong phòng có hai cánh cửa, một cánh đóng còn một cánh hơi mở ra.

Nhìn qua khe hở, Quý Úc có thể nhìn thấy rõ ràng bên trong là phòng thay đồ, tất cả đều treo quần áo của đàn ông.

Cho nên, cô là đang ở trong nhà của một người đàn ông?

Quý Úc vừa mới nghĩ đến điểm này, cửa phòng đã bị mở ra.

Một phụ nữ trung niên xa lạ nhẹ nhàng đi đến, thấy cô đã tỉnh lại liền cười thân thiết: “Tiểu thư, cô đã tỉnh?”

Quý Úc nhìn chằm chằm người phụ nữ trung niên xa lạ, chần chờ mở miệng: “Xin hỏi bà là ...”

Người phụ nữ trung niên nghe đến đó, lại mở miệng cười nói: “Tôi là quản gia của nhà này, cô có thể kêu tôi là Thím Trương”

Thím Trương giống như nghĩ đến cái gì, tiếp tục nói: “Xem đầu óc của tôi này, suýt nữa quên mất, tiểu thư đã tỉnh, tôi đi thông báo cho cậu chủ ...”

Thím Trương cũng không đợi Quý Úc kịp phản ứng, xoay người liền rời khỏi phòng ngủ.

Đại khái sau năm sáu phút đồng hồ, bên ngoài phòng ngủ truyền đến tiếng bước chân, Quý Úc có thể phân biệt được đây không phải tiếng bước chân của Thím Trương.

Thím Trương vừa mới rời đi cũng không có đóng cửa, nhận thấy được tiếng bước chân Quý Úc quay đầu nhìn, vừa lúc thấy Hạ Quý Thần một thân quần áo màu trắng xuất hiện ở cửa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Để cho cô ta tự đi! (7)

- Editor: Hồng Phan
- Beta: Stuki^^

Cả người Quý Úc bỗng nhiên cứng lại, nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần một lúc, đại não mới chậm chạp phản ứng.

Tối hôm qua người đem cô về nhà là ... Hạ Quý Thần?

Cho nên hôm qua những thứ xuất hiện trước mặt mà cô nghĩ là ảo giác đều là thật?

Cái suy nghĩ này xuất hiện trong đầu, sau hai giây liền bị cô bác bỏ không thương tiếc.

Tối hôm qua cô thấy đôi giày da trước mặt là sự thật, nhưng cô nghe thấy tiếng kêu lo lắng chắc chắn là ảo giác.

Dùng ngón chân suy nghĩ cũng biết, Hạ Quý Thần sao sẽ vì cô mà lo lắng?

Lúc Quý Úc đang miên man suy nghĩ, cô nghe thấy tiếng bước chân tiến vào phòng ngủ, theo sau vang lên âm thanh của Thím Trương nói với Hạ Quý Thần: “Cậu chủ!”

Thím Trương xuất hiện khiến Quý Úc hoàn hồn, cô lúc này mới phát hiện Hạ Quý Thần lúc này mới đứng ở cửa bây giờ đã sắp đi tới mép giường.

Hạ Quý Thần tới gần, Quý Úc theo thói quen không được tự nhiên, bàn tay theo bản năng nắm chặt chăn.

“Cậu chủ, cháo đã bung lên, bây giờ đưa cho tiểu thư ăn sao?”

Thím Trương lại mở miệng, Quý Úc giờ mới phát hiện trong tay của bà có thêm một cái bàn đựng đồ ăn.

Hạ Quý Thần không nói chuyện, nhìn chằm chằm Quý Úc đang nắm chặt một lát, sau đó nhìn lại Thím Trương gật gật đầu.

Được Hạ Quý Thần cho phép Thím Trương mới đi tới mép giường, đem bàn ăn đặt ở trên tủ bên cạnh, sau đó cầm hai cái gối kê ở đầu giường đỡ Quý Úc dựa vào, lúc này mới ngồi xuống cầm thìa vừa khuấy khuấy cháo vừa thổi, hướng về phía Quý Úc mở miệng: “Tiểu thư, tối hôm qua bác sĩ Chu tới khám, nói cô bị viêm dạ dày cấp tính, truyền cho cô bình nước ...”

Nguyên lai tối hôm qua bụng cô đau như vậy là do bị viêm dạ dày cấp tính a ... Nghe Thím Trương nói, Quý Úc cúi đầu nhìn cổ tay của mình, quả nhiên bên tay trái có một lỗ kim.

“Bác sĩ Chu dặn dò mấy ngày nay nên ăn chút gì đó thanh đạm, cho nên tôi có nấu cháo, bây giờ cô ăn chút đi, lát nữa còn uống thuốc.” Nói xong, Thím Trương liền đưa thìa cháo đến môi của Quý Úc.

Quý Úc nhìn chằm chằm thìa cháo, không ăn mà quay đầu nhìn sang phía Hạ Quý Thần đang đứng, khách sáo mở miệng: “Tối hôm qua cảm ơn anh.”

Quần áo Quý Úc mặc hôm qua vẫn y nguyên, trên người không có tổn hại gì, Quý Úc nói xong liền xốc chăn lên muốn xuống giường.

“Tiểu thư, cô hôn mê lâu như vậy, bữa sáng cơm trưa đều chưa ăn, thân thể không tốt vẫn là ăn một chút gì đó hăng xuống giường ...” Thím Trương vội vàng mở miệng khuyên.

“Tôi không sao.” Quý Úc trả lời Thím Trương, khom người nhấc giày ở trên đất.

Thím Trương còn muốn khuyên nhưng bà chỉ mới nói hai chữ “Tiểu thư”, Hạ Quý Thần người từ lúc vào phòng đến giờ cũng chưa mở miệng lại mở miệng nói với Thím Trương: “Thím ra ngoài trước đi.”

“Vâng, cậu chủ.”

Lúc Thím Trương đứng dậy, Hạ Quý Thần lại nói thêm: “Đưa cháo cho tôi”

Thím Trương vội vàng đưa cháo qua.

Hạ Quý Thần một tay tiếp nhận, đợi đến khi Thím Trương ra ngoài mới nhìn về phía Quý Úc: “Ăn chút đi, cho dù không muốn ăn uống cũng nên ăn một ít.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Để cho cô ta tự đi! (8)

- Editor: Moon Quyen
- Beta: Stuki^^

Mang giày xong, Quý Úc đứng thẳng người mở miệng nói, cùng với chủ đề Hạ Quý Thần nói hoàn toàn không liên quan: “Thật sự không có cố ý, tối

hôm qua đã làm phiền anh.”

Ấn đường Hạ Quý Thần hơi chau lại, mở miệng tuy không mang theo bất kì cảm xúc gì nhưng âm thanh như cũ thực vững vàng: “Như thế nào? Cháo không hợp khẩu vị?”

Từ lúc cô và hấn gặp lại, trừ bỏ lúc ở suối nước nóng hấn chăm chọc cô có vẻ nhiều, thời điểm khác hấn hoặc là không cùng cô nói chuyện, hoặc là nói chuyện cũng nói rất ít, số lượng từ chỉ đếm trên đầu ngón tay. Kể từ bốn năm trước cô và hấn gặp lại đến nay, đây là lần thứ hai hấn đối với cô bình tĩnh mà nói chuyện.

Quý Úc cảm thấy có chút kỳ quái, cô nhìn Hạ Quý Thần trầm mặc như cũ không có nói tiếp liền mở miệng: “Tôi hiện tại khá hơn nhiều, liền tạm biệt trước.”

Hạ Quý Thần cắn chặt môi, Quý Úc mơ hồ thấy đáy mắt hấn thoáng qua chút không vui, chờ cô cẩn thận nhìn lại đã thấy đáy mắt hấn như cũ trầm tĩnh cùng thâm thúy.

Hạ Quý Thần ưu nhã đứng tại chỗ nhìn Quý Úc, mở miệng nói: “Cô muốn ăn cái gì? Tôi sẽ cho người chuẩn bị.”

Ở trong trí nhớ của Quý Úc, Hạ Quý Thần rất ít khi giống hôm nay thực nhẫn nại, nếu đổi là lần trước, hấn có thể khuyên cô một câu đã là kỳ tích, hôm nay lại đã khuyên đến câu thứ ba ... Quý Úc càng thấy cô quái, nghĩ một lát mới nhìn Hạ Quý Thần nói: “Cảm ơn anh, không cần.”

Quý Úc cảm giác được lúc cô nói xong câu này, Hạ Quý Thần biểu tình trầm xuống, không khí trong nhà đều tràn ngập cảm giác áp bách.

Quý Úc đợi nửa phút, thấy Hạ Quý Thần không nói chuyện liền nâng chân lên chuẩn bị rời đi.

Cô vừa mới bước chưa tới một bước, Hạ Quý Thần lại đã mở miệng: “Nếu không ăn cái gì, vậy thì uống thuốc.”

Hạ Quý Thần nói xong liền đi về phía tủ đầu giường.

Hạ Quý Thần không đề cập tới thuốc còn đỡ, đề cập đến Quý Úc mới nhớ chính mình tối hôm qua bị bệnh vội vàng mở miệng: “Hạ tiên sinh, thực xin lỗi, tôi vừa mới tỉnh lại không có nhớ tới, hiện tại có thể phiền anh nói cho tôi biết tiền thuốc tối qua hết bao nhiêu?”

Hạ Quý Thần đưa lưng về phía Quý Úc, cả người hơi cứng lại một lát mới buông chén sứ xuống.

Hấn làm như không nghe thấy Quý Úc nói, vươn tay cầm lấy điện thoại.

Điện thoại thật nhanh liền kết nối, từ Hạ Quý Thần nói, Quý Úc có thể biết được là hấn đang gọi cho Thím Trương: “Mang một ly nước lên đây.”

Cắt đứt điện thoại, Hạ Quý Thần lấy túi trên tủ đầu giường, từ bên trong lấy một túi thuốc ra, sau đó lấy mấy viên thuốc.

Thím Trương vừa lúc tiến vào, Hạ Quý Thần đưa tay nhận lấy sau đó xoay người đi về phía Quý Úc.

Quý Úc không ngạc, đương nhiên biết Hạ Quý Thần đây là muốn cho cô uống thuốc, cô không rõ Hạ Quý Thần vì cái gì đối với cô như vậy?

Tối hôm qua hấn đưa cô từ đường cái mang về, cô có thể nghĩ là hấn không thể thấy chết không cứu. Nhưng bây giờ cô đã tỉnh, cô chủ động muốn đi, không phải hấn phải cảm thấy thực vui vẻ sao?

Chẳng lẽ hấn là ...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Để cho cô ta tự đi! (9)

Chương 39: Để cho cô ta tự đi! (9)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Hấn chẳng lẽ là...

Không biết làm sao, trong đầu Quý Úc bỗng nhiên thoáng hiện lên hình ảnh của Lâm Nhã. Lập tức cô cả người như bị điểm huyệt vậy, đứng im không nhúc nhích, một lúc lâu mới tiếp tục suy nghĩ chuyện vừa rồi.

... Thay Lâm Nhã nói xin lỗi?

Hắn là bạn trai của Lâm Nhã, Bạc Hà với Đường Họa Họa đều nói Lâm Nhã chuyển tới ở trong nhà của Hạ Quý Thần, ngày hôm qua cô cũng tận mắt nhìn thấy hai người bọn họ cùng nhau xuất hiện tại cửa trường học.

Ban đầu ở tuổi nước nóng, Lâm Nhã đối với cô làm chuyện quá phận, thậm chí ngay cả mọi người trong kí túc xá đều nhìn không được. Hắn thân là bạn trai nhất định không hy vọng bạn gái mình với bạn cùng phòng mâu thuẫn không vui như vậy. Cho nên hắn mới có thể nhẫn nại để cho cô ăn cháo rồi lại uống thuốc, dùng hành động này tới tỏ vẻ áy náy, hy vọng cô có thể thấy hắn hôm qua cứu giúp cô mà không cùng Lâm Nhã so đo chuyện quá khứ không vui...

Hạ Quý Thần ghét cô bao nhiêu, cô rất là rõ ràng. Hắn tuyệt đối không phải là bởi vì quan tâm cô mà làm những chuyện này, cho nên cô càng nghĩ càng thấy lí do này là hợp lí nhất.

Hạ Quý Thần đem chén nước và thuốc tới trước mặt của Quý Úc, hắn chờ giây lát, nhìn cô đang rũ mi mắt chăm chú nhìn trên mặt đất không chút phản ứng, vì vậy lên tiếng: "Uống thuốc đi."

Dừng một chút, hắn như là chợt nhớ tới cái gì, quay đầu hướng Trương tẩu sắp rời đi mở miệng phân phó: "Thím Trương, thím tìm tờ giấy, đem những lời bác sĩ Chu nói viết lại rồi đưa cho cô ấy."

Thím Trương còn chưa đi, nghe Hạ Quý Thần nói liền đáp lại "Vâng".

Lúc này Quý Úc mới từ trong suy nghĩ của mình tỉnh táo lại, không nghĩ ngợi liền hướng về phía Thím Trương bật thốt lên một câu: "Không cần!"

Thím Trương nghe Quý Úc nói như vậy, vội vàng đem lời muốn nói đến khóe miệng nuốt trở vào, nhìn về tầm mắt của Hạ Quý Thần, mang thêm vài phần dò hỏi.

Quý Úc biết, Thím Trương đây là đang chờ Hạ Quý Thần gật đầu, cô quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần, đem những lời vừa mới nói lặp lại một lần nữa: "Thực sự không cần..."

Hạ Quý Thần không có lên tiếng, tầm mắt nhìn về phía cửa có chút hoảng hốt. Hắn nhẹ nhàng chớp mắt một cái, lần nữa nhìn về phía Thím Trương ra hiệu, Thím Trương vội vàng đem việc hắn giao đi làm. Quý Úc đứng ở một bên cửa nhìn Hạ Quý Thần hồi lâu không phản ứng lại đột nhiên mở miệng: "Anh không cần làm những việc này cho tôi..."

Hạ Quý Thần nghe Quý Úc nói như vậy, không giải thích được, hơi nghi hoặc một chút mà nghiêng đầu nhìn về phía cô.

Quý Úc nuốt một ngụm nước miếng, dứt khoát trực tiếp nói rõ: "... Tôi biết anh sợ dĩ đối với tôi như vậy là bởi vì thay Lâm Nhã ấy xin lỗi tôi."

Khóe môi Hạ Quý Thần khẽ mím lại, ngay cả bàn tay cầm ly nước cũng bắt đầu tăng thêm lực đạo.

"Anh yên tâm, tôi sẽ không làm gì cô ấy, huống chi hôm qua anh còn cứu tôi, chuyện kia tôi sẽ coi như không có xảy ra." Quý Úc dừng lại một chút, mở khóa kéo túi xách đem toàn bộ tiền mặt lấy ra: "Chùng này tiền hắn là đủ tiền thuốc tối qua."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Để cho cô ta tự đi! (10)

Chương 40: Để cho cô ta tự đi! (10)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần nắm ly nước, lòng bàn tay bắt đầu run rẩy.

Quý Úc nghĩ, tối hôm qua Lâm Nhã có chuyện, chưa trở lại nhà Hạ Quý Thần, nếu lát nữa cô ấy trở lại... Quý Úc nghĩ thật mau rồi đi. Thấy Hạ Quý Thần không đưa tay nhận tiền liền khom người đem tiền đặt lên giường, sau đó hướng về phía Hạ Quý Thần lễ phép nói: "Tôi đi trước, tránh cho đội lát nữa Lâm Nhã trở lại sẽ hiểu lầm mà cùng anh phiền toái..."

Quý Úc vẫn chưa nói hết chữ "Phiền", Hạ Quý Thần đột nhiên giờ tay đem ly nước ném thật mạnh ra ngoài.

Âm thanh "choang" sắc bén vang lên, Quý Úc sợ đến mức vội vàng im bật, theo bản năng lùi về sau một bước cách xa Hạ Quý Thần một chút, lúc cô chưa kịp phản ứng Hạ Quý Thần đã bước một bước dài, cầm lấy cổ áo của cô rồi kéo đến trước mặt hắn.

Hắn giống như là tức giận, cả người đều run run. Cả người hắn bao phủ một cỗ khí tức lạnh lẽo phóng chừng phá hủy được toàn thể giới khiến cho người ta cảm giác bị áp bách mười phần, không rét mà run.

Ánh mắt hắn nhìn về phía cô ác liệt lại âm lãnh, giống như là hai lưỡi dao vô hình sắc bén, hận không thể đem người đang sống sờ sờ là cô băm thành trăm mảnh.

Bộ ngực hắn phập phồng kịch liệt, một lúc lâu, hắn mới miễn cưỡng cắn răng nghiêng lợi lên tiếng: “Tôi cho cô biết, tôi...”

Nói tới chỗ này, Hạ Quý Thần mới kịp phản ứng chính mình suýt nữa thốt lên cái gì, bỗng dưng im tiếng mím chặt môi, câu “Cùng Lâm Nhã không có bất kỳ quan hệ gì” định nói đều không có nói ra nữa.

Hạ Quý Thần nhìn về phía Quý Úc, muốn mở miệng mấy lần lại không biết giải thích như thế nào cho tốt.

Chuyện cô đem Lâm Nhã cùng hắn đặt chung một chỗ dường như không phải là lần đầu tiên. Lại cho rằng những thứ hắn làm cho cô là thay Lâm Nhã nói xin lỗi, lại còn nói cái gì mà nếu Lâm Nhã trở lại...

Cô dựa vào cái gì mà cho rằng Lâm Nhã sẽ ở trong nhà của hắn...

Càng nghĩ Hạ Quý Thần càng tức giận, khiến mắt hắn đều đỏ cả lên, đầu ngón tay run run cầm lấy cổ áo Quý Úc, miệng nuốt nước miếng như cũ không nói tiếng nào liền đem cô quăng ra ngoài.

Thân thể của Quý Úc giống như là bị cuồng phong thổi qua, không có lực phản kháng chút nào ngã nhào trên đất.

Đầu cô đụng phải chiếc ghế gỗ, “đùng” một tiếng âm thanh phát ra thật lớn.

Đứng ở cửa trông thấy một màn này, Thím Trương sợ đến thất kinh hô lên, hướng về phía Quý Úc chạy tới: “Cậu chủ, tiểu thư!”

Thím Trương chạy chưa được hai bước Hạ Quý Thần đột nhiên cúi kinh rống lên một câu: “Không cho đỡ! Cô ta không phải là muốn đi sao? Để cho cô ta tự đi!”

Thím Trương sợ đến đứng tại chỗ, động cũng không dám động, chỉ có thể lo lắng mà nhìn Quý Úc.

Qua chừng mấy giây, Quý Úc từ trong đau đớn mới phản ứng lại, từ dưới đất bò dậy, cái gì cũng không nói, cũng không nhìn Hạ Quý Thần một cái, trực tiếp cất bước chân, loạng choạng hướng về phía cửa phòng ngủ đi tới.

Lúc Quý Úc đi ngang qua Hạ Quý Thần, hắn chợt đưa tay nắm lấy cổ tay của cô, từng chữ từng chữ ác liệt lên tiếng: “Tôi cảnh cáo cô, sau này ít để cho tôi nghe thấy bất kỳ chuyện gì liên quan đến tôi từ miệng của cô!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Ở nơi nhìn thấy được (1)

Chương 41: Ở nơi nhìn thấy được (1)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki ^^

Quý Úc cả người không nhúc nhích, chỉ hơi dùng lực đem cổ tay trong lòng bàn tay của hắn rút ra, cũng không quay đầu nhìn Hạ Quý Thần mà cất bước rời đi.

Cô tỉnh táo và bình thản khiến cho lửa giận của Hạ Quý Thần chẳng những không có giảm bớt ngược lại càng nồng nặc. Hắn nhắm mắt lại hít sâu một hơi, muốn ép xuống sự nóng nảy trong lòng ngực nhưng vừa mở mắt ra lại nhìn thấy xấp tiền cô đặt ở trên giường, đáy lòng nhất thời lửa giận càng kịch liệt hơn. Hắn quay đầu thấy bóng lưng Quý Úc sắp biến mất tại cửa phòng ngủ chợt mất khống chế, hướng về phía Thím Trương rống lên: “Còn đứng ở chỗ này làm gì? Nhanh tới phòng ngủ đem những đồ vật cô ta vừa chạm qua tất cả đều vứt hết! Bắn chết...”

Cuối cùng một chữ “được” còn chưa nói ra, ánh mắt hắn thấy Quý Úc hơi khựng lại, liền im lặng không nói nữa.

Thím Trương sợ hãi đến nổi một chữ “Dạ” cũng chưa nói, vội vội vàng vàng chạy đến mép giường, bắt đầu kéo ga trải giường, vô chân thay đi.

Hạ Quý Thần mặt đầy âm hàn đứng trong phòng ngủ, cho đến khi dưới lầu truyền đến tiếng cánh cửa bị kéo ra rồi bị đóng lại, hắn mới xoay người rời đi phòng ngủ tiến vào thư phòng. Đại khái là tâm tình như cũ vẫn còn đang buồn bực, hắn đem cửa đóng thật mạnh, vang lên tiếng đĩnh tai nhức óc.

Ngồi ở trước bàn đọc sách, Hạ Quý Thần mở máy vi tính ra, nhìn chăm chăm màn hình không quá hai phút, liền đem máy vi tính đóng lại.

Hắn dựa lưng vào ghế nhắm mắt lại, mặt không cảm xúc yên lặng một hồi, đột nhiên ngồi thẳng người cầm điện thoại di động lên, mở WeChat tìm một lát, cuối cùng đầu ngón tay dừng lại ở trên tên của Đường Họa Họa, do dự chốc lát, cuối cùng vẫn là gửi đi một tin nhắn.

Quý Ưc đi vòng vo một lúc lâu trong tiểu khu mới tìm được cửa ra.

Từ trong tiểu khu đi ra, cô đi tới ven đường, vừa định vẫy một chiếc xe taxi, lại nghe thấy có người gọi mình: “Tiểu Ưc?”

Quý Ưc ngẩng đầu, nhìn thấy Đường Họa Họa đứng ở ven đường đối diện.

...

Tối hôm qua bụng đau quằn quại như vậy, hôm nay mặc dù đã không còn đáng ngại nhưng Quý Ưc cũng không dám xem thường, cùng Đường Họa Họa chạm mặt trò chuyện đôi câu, sau vẫn là quyết định đi một chuyến đến bệnh viện gần đây.

Đường Họa Họa trùng hợp không có việc gì, nghe cô nói phải đi bệnh viện, liền nhiệt tình đi cùng cô.

Từ bệnh viện đi ra, đã là bốn giờ chiều.

Lúc trở lại ký túc xá, đại khái là do bị bệnh, Quý Ưc uống thuốc xong nằm xuống liền ngủ.

Lúc tỉnh lại bên ngoài trời đã tối, Bạc Hà không biết đi đâu, chỉ có Đường Họa Họa đang đeo tai nghe nằm trên giường, thỉnh thoảng cười ngây ngô một chút, không cần nhìn Quý Ưc cũng biết cậu ấy nhất định là đang chơi game.

Thời điểm Quý Ưc xuống giường đi vệ sinh, Đường Họa Họa mới phát hiện cô tỉnh rồi, đem tai nghe bên trái tháo xuống hướng Quý Ưc hỏi: “Tiểu Ưc, cậu đã tỉnh?”

“Ừm.” Quý Ưc đáp một tiếng.

Đường Họa Họa nhìn Quý Ưc rồi dùng cảm hất về phía cái bàn một cái: “Tiểu Ưc, lúc này tớ thấy cậu đang ngủ, không có đánh thức, nghĩ sau khi tỉnh cậu có khả năng sẽ không xuống căn tin, vì vậy liền mang cho cậu một chút đồ ăn.”

Quý Ưc lúc này mới nhìn thấy trên bàn của nàng đặt hai hộp giữ ấm, cô hướng về phía Đường Họa Họa nói một tiếng cảm ơn, sau đó liền tiến vào phòng vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Ở nơi nhìn thấy được (2)

Chương 42: Ở nơi nhìn thấy được (2)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Quý Ưc rất là đói rồi, từ phòng vệ sinh đi ra liền kéo ghế ra ngồi ở trước bàn, ăn đồ ăn mà Đường Họa Họa mua cho.

Theo màu sắc của đồ ăn thì hẳn là từ căn tin số 1, chẳng qua là mùi vị có chút khác, so với bình thường ăn ngon hơn rất nhiều.

Quý Ưc tò mò, không nhịn được quay đầu hỏi Đường Họa Họa một câu: ” Đồ này là cậu mua từ căn tin số 1 sao?”

“Đúng vậy...” Đường Họa Họa chăm chú nhìn màn hình điện thoại di động, đầu ngón tay thật nhanh động một cái.

“Làm sao tớ lại cảm thấy so với bình thường mùi vị không giống lắm.”

“Thật sao?” Đường Họa Họa ánh mắt lóe lên hai cái, sau đó thì im lặng, qua một lúc lâu, đại khái trò chơi kết thúc mới thả máy xuống, hướng về phía Quý Ưc lại mở miệng: “Là cậu quá đói, sinh ra ảo giác đi?”

Quý Ưc cảm thấy Đường Họa Họa nói rất có lý, gật đầu một cái, “Có lẽ vậy.”

Đường Họa Họa không có cùng Quý Úc tiếp tục chủ đề này mà từ trên giường trèo xuống, bộ dạng giống như muốn kể cho Quý Úc nghe chuyện gì đó rất bí mật, Đường Họa Họa kéo ghế ngồi xuống bên cạnh Quý Úc, sau đó nghiêm trang mở miệng: “Tiểu Úc, cậu biết không? Xê chiều hôm nay tớ nghe thấy một tin tức không thể tin nổi!”

Quý Úc quay đầu nhìn Đường Họa Họa một cái, bởi vì miệng ngâm đồ ăn nên âm thanh của cô có chút không rõ: “Tin tức gì?”

“Chính là liên quan với Lâm Nhã, tôi mới biết được, nguyên lai bạn trai của cậu ấy không phải là Hạ học trưởng!”

Hạ học trưởng.. Thời điểm nghe được ba chữ kia cô lại nhớ tới những chuyện phát sinh buổi sáng ở nhà Hạ Quý Thần, đầu ngón tay cảm muốn run run, nhẹ rũ mi mắt, sắc mặt bình tĩnh không có lên tiếng.

Đường Họa Họa lại tiếp tục nói về tin tức mà mình phát hiện được: “Có lẽ Lâm Nhã cậu ấy từ đầu đến cuối đều không phải là bạn gái của Hạ học trưởng! Gần đây cậu ấy mới kết giao bạn trai, người bạn trai kia là môn đệ của tớ. Chính là ý trong nhà có chút tiền, đôi bạn gái như thay quần áo, là hoa hoa công tử, tên Dương Sóc, tớ đoán Dương Sóc chính là cùng Lâm Nhã vui đùa một chút...”

Đường Họa Họa vừa nói đột nhiên giống như là kịp phản ứng cái gì, “A” một tiếng, sau đó mở miệng nói: “Tớ cứ thấy Lâm Nhã cùng Hạ học trưởng quái lạ chỗ nào, cho tới bây giờ mới thông suốt được. Ở trước mặt Hạ học trưởng, Lâm Nhã chỉ nói hai người là bạn bè. Có một lần tớ muốn nói Hạ học trưởng là bạn trai của Lâm Nhã kết quả bị Lâm Nhã giữ lại, lúc ấy tớ liền không nói tiếp nữa, bây giờ nghĩ lại, thì ra vẫn luôn là Lâm Nhã tự mình đa tình, tự phong là bạn gái của Hạ học trưởng a...”

Cho nên, Lâm Nhã cùng Hạ Quý Thần thật ra thì cho tới nay căn bản không có bất kỳ quan hệ gì? Nhưng bọn họ có quan hệ hay không, dường như cùng cô cũng không có quan hệ quá lớn ... Quý Úc dừng một chút, tiếp tục im lặng không lên tiếng ăn bữa ăn tối.

—

Thời điểm Thím Trương xuất hiện ở cửa thư phòng lần thứ năm, Hạ Quý Thần như cũ duy trì tư thế không nhúc nhích đứng ở trước cửa sổ sát đất.

Nhìn nam nhân như vậy thấy đặc biệt ôn hòa, kết hợp với ngàn vạn ánh đèn ngoài cửa sổ lại giống như một bức họa tuyệt đẹp.

“Cậu chủ, hiện tại muốn dùng bữa tối sao?”

Giống như bốn lần trước, đáp lại Thím Trương vẫn là một mảnh yên lặng.

Thím Trương đứng một lúc, quyết định trước tiên lui xuống chờ một giờ nữa lại trở lại hỏi thăm

Thím Trương còn chưa có xoay người, điện thoại di động của Hạ Quý Thần liền ding đong ding đong vang liên tục chừng mấy tiếng.

Thím Trương theo bản năng ngẩng đầu, nhìn thấy Hạ Quý Thần đưa tay lấy máy lên nhìn, bộ dáng kia giống như đứng ở nơi này ước chừng năm tiếng đồng hồ chỉ vì chờ thời khắc điện thoại di động kêu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Ở nơi nhìn thấy được (3)

Chương 43: Ở nơi nhìn thấy được (3)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Thím Trương thị lực cực tốt, cho dù bà cùng Hạ Quý Thần cách một khoảng cách nhưng vẫn là liếc thấy được màn hình điện thoại di động của Hạ Quý Thần.

Mặc dù không thấy rõ chữ trên màn hình điện thoại nhưng có thể nhìn thấy Hạ Quý Thần nhận được mấy cái tin nhắn, nội dung không dài, đại khái mỗi tin chữ cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Thím Trương không mở miệng quấy rầy Hạ Quý Thần nữa, yên lặng rời đi thuận thế đóng cửa lại.

Trong thư phòng lập tức tĩnh lặng lại.

Hạ Quý Thần mắt vẫn đang không chớp nhìn mấy cái tin nhắn Đường Họa Họa gửi tới trên màn hình điện thoại di động.

“Hạ học trưởng, tiểu Úc đã đi bệnh viện rồi, bác sĩ nói không có chuyện gì.”

“Tiểu Úc trở lại ký túc xá liền ngủ, sau khi tỉnh lại, cơm anh đem tới đều ăn hết rồi.”

“Tin tức liên quan đến Lâm Nhã anh bảo em nói, em đều không sót một chữ nói cho tiểu Úc rồi.”

“Tiểu Úc mới vừa uống thuốc, tắm rửa xong xem một tập phim truyền hình, lại ngủ rồi.”

Điện thoại di động bởi vì thời gian dài không có đụng chạm, tự động khóa màn hình. Hạ Quý Thần giống như là không có cảm giác được vẫn duy trì tư thế nhìn điện thoại di động, không chút phản ứng.

Không biết qua bao lâu, điện thoại di động lại ding đong vang một tiếng, màn hình sáng lên, Hạ Quý Thần liếc mắt liền thấy tin nhắn hiện lên trên khóa màn hình, vẫn là Đường Họa Họa gọi tới: “Hạ học trưởng, anh tại sao lại đối tốt với tiểu Úc như vậy?”

Tại sao?

Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm ba chữ kia rất lâu mới nhẹ nhàng nâng mí mắt, ngẩng đầu lên nhìn ra ngoài cửa sổ.

Trong khoảng thời gian gần đây, ba chữ kia dường như là hần được nghe nhiều nhất?”

Lúc trước nghỉ tại suối nước nóng vô tình gặp được Lý Đạt, Lý Đạt sau lại biết hần đi đại học B điện ảnh, hỏi hần: “Anh Thần, anh tại sao phải làm như vậy?”

Ngày hôm qua tại khách sạn Bắc Kinh, Hàn Tri Phần cũng hỏi hần: ” Tôi thật sự là không nghĩ ra, cậu tại sao tương lai sáng lạn, đường đi vô hạn rạng rỡ không muốn, nhất định muốn bắt đầu đi lại từ đầu lần nữa?”

Lý Đạt cùng Hàn Tri Phần, một người hỏi hần có phải điên rồi hay không, một người nói không hiểu hần đang nghĩ gì.

Thậm chí Hàn Tri Phần còn nói, hần sợ tương lai một ngày kia Hạ Quý Thần sẽ hối hận.

Nhưng hai người họ không biết, hần không có điên, hần biết rõ chính mình đang làm gì, nếu là hần không đến đại học B điện ảnh, tương lai một ngày kia mới là hối hận.

Trường đại học hàng đầu, được cử đi học đại học ở Mỹ, CEO của tập đoàn Hạ thị thì thế nào? Tương lai thật tốt, vô hạn rạng rỡ thì sao?

Hết thấy những thứ này đều không phải điều hần muốn. Điều hần mong muốn chỉ là đem cô đặt ở nơi mà lúc nào hần cũng có thể thấy được.

Chỉ cần thấy được liền có thể... Thấy được liền có thể...

Hạ Quý Thần nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh mắt có chút hoảng hốt. Thật giống như rất nhiều năm trước, hần cũng là nghĩ như vậy, chỉ cần có thể thấy được cô là tốt rồi, cho nên trong quá khứ hần chưa bao giờ hy vọng xa vời có một ngày có thể nắm giữ cô. Cho đến một đêm bốn năm trước kia, vận mệnh xui khiến đưa cô cùng hần quấn quanh với nhau.

Dù cho bốn năm qua đi, Hạ Quý Thần vẫn còn nhớ rõ ngày đó. Ngày mừng 1 tháng 6, Ngày quốc tế thiếu nhi, chỉ còn lại một tuần là hần và cô thi vào trường đại học.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Ở nơi nhìn thấy được (4)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stukí^^

Ngày hôm đó là cuối tuần, buổi chiều cùng buổi tối không khóa học. Chủ nhiệm lớp chấp nhận tổ chức tiệc liên hoan chia tay cuối cấp cao trung.

Lúc mới bắt đầu có thầy giáo, tất cả mọi người đều không uống rượu, chờ đến thầy đi rồi. Trong ban mấy bạn nam sinh liền gọi người phục vụ mang rượu lên.

Lần chia tay sắp tới, khó tránh cũng có chút bùi ngùi, mọi người cùng nhau uống đến khi mỗi người đều say tới đi lao đảo.

Ngày đó, nam sinh ở trong banl cùng nhau uống rất nhiều rượu. Từng ly lại từng ly cho tới cuối cùng, cơ hồ tất cả mọi người uống quá nhiều, bao gồm cả hần ở bên trong đó.

Tất cả mọi người, rõ ràng ai cũng say đầu óc mơ hồ, lại còn uống từ bình rượu này đến bình rượu khác.

Đầu của hắn cũng có chút mơ màng, sợ khi uống xong thật sự say, liền tìm lấy cái cốc, rồi đi phong bao, đi vào toilet.

Rửa mặt xong, ý thức của hắn có chút tỉnh táo, hắn đứng ở bên ngoài, tìm điều thuốc, vừa định bật lửa, liền nhìn thấy Quý Ưc từ toilet nữ lao đảo đi ra.

Hắn đang bật lửa liền khựng lại, còn không kịp mở miệng nói chuyện với cô. Cô liền hướng về phía hắn cười xán lạn, sau đó liền lao đảo, lắt lư chạy chậm tới trước mặt hắn.

Cô rõ ràng đã uống rất say, đứng còn không vững, thân thể lung lay, hắn sợ cô bị té ngã liền vươn tay đứng lúc đỡ lấy cô.

Cô sau khi ổn định thân thể, nhón chân, cố gắng đem mặt mình tiến đến trước mặt của hắn. Cô nghiêm túc đánh giá một lát, như là phân biệt hắn là ai, sau đó liền nhếch môi, hướng về phía hắn cười ngây ngốc.

Cười cười, cô nắc náy cái, mơ hồ nghe được cô gọi từ “Hạ”, đầu liền ngã quỵ vào trong lòng ngực của hắn, không có động tĩnh gì.

Hắn biết cô là say rượu.

Ở trên lầu nhà ăn là khách sạn, hắn tùy tiện gọi một người phục vụ, giúp hắn đi đăng kí một căn phòng, sau đó liền cầm chìa khóa, ôm cô đi lên lầu.

Hắn đem cô đặt ở trên giường, vốn sau khi đắp chăn cho cô xong hắn sẽ rời đi, nhưng cô lại say đến mức mơ mơ màng màng vươn tay ra ôm lấy cổ hắn.

Hắn gỡ cánh tay của cô ra, cũng chưa kéo xuống hắn. Hắn sợ làm cô bị thương, lại không dám dùng sức, càng đừng nói đây là lần thứ hai từ trước tới nay hắn được gần gũi, thân mật với cô như vậy. Nghĩ như vậy hắn ngay cả ý kéo cô ra cũng hủy bỏ.

Hắn đã thành niên, nhưng thật sự không biết làm như thế nào với cô nàng này.

Hắn cho rằng hắn cùng cô nhiều nhất liền cùng nhau ngủ ở trên giường, quần áo cũng có thể ăn mặc chỉnh tề, ở trên giường thuần khiết là nằm cùng nhau một đêm.

Nhưng hắn vẫn là xem nhẹ lực hấp dẫn của cô đối với hắn, cũng đánh giá quá cao sự tự chủ của mình.

Cụ thể là bắt đầu như thế nào, hắn say đến có điểm nhớ không rõ ràng.

Có lẽ là do hắn chủ động đem tay của cô đặt trên cổ mình chậm rãi vuốt ve, cũng có lẽ là do cô chủ động trước đem bàn tay ôm lấy eo của hắn, càng có lẽ là do hắn cùng cô đồng thời đều đối với nhau làm cái gì đó.

Nói ngắn lại, chờ đến lúc hắn phản ứng lại thì hắn cùng cô quần áo đều đã cởi sạch sẽ.

Thời khắc đó khi hắn nhìn cô lỏa thể, lộ ra thân thể mềm mại, làn da trắng nõn, vô cùng quyến rũ. Nơi nào còn có nửa điểm lý trí, hắn cơ hồ không có chút gọi là do dự, liền cúi đầu hung hăng mà hôn lấy môi cô.

Hắn cùng cô đều thực yên lặng, cho đến khi hắn xâm nhập vào thân thể của cô. Cô bởi vì đau, mới thấp giọng nức nở.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 45: Ở nơi nhìn thấy được (5)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^^

Hắn bỗng dừng dừng lại động tác. Hắn đau lòng mà nắm chặt tay cô, hạ giọng ní non xin lỗi. Hắn mang lại cho cô ôn nhu mà xưa nay chưa từng, lại cúi xuống nhẹ nhàng hôn lên mắt cô, môi cô, đến gò má, tới xương quai xanh của cô.....

Hắn chờ đến khi cô bớt đau đớn, thân thể căng chặt dần dần thả lỏng, hắn mới một lần nữa có động tác.

Hắn không dám sử dụng lực quá mạnh, sợ làm đau cô. Hắn cứ nhẹ nhàng chậm chạp như là che chở viên ngọc quý giá nhất toàn thế giới.

Hắn chờ cô chậm rãi thích ứng với hắn, mới một lần nữa kịch liệt.

Hắn cảm thấy chuyện này, những việc hắn làm giống như là một giấc mộng kiều diễm, cho đến lúc hắn cùng cô kết thúc trận kịch liệt, hắn đều có chút không thể tin được.

Hắn ở trên người cô thật lâu sau đó mới ngẩng đầu nhìn về phía gương mặt cô.

Hắn có thể rõ ràng thấy khuôn mặt cô trong gang tấc. Nhưng hắn vẫn vờn tay nhẹ nhàng mà chạm vào khuôn mặt nhỏ bé, đầu ngón tay truyền cảm giác mềm mại đã nói cho hắn biết chuyện này tất cả đều là thật sự. Hắn mới bình thường trở lại.

Thời khắc đó, hắn mặt mày âm áp nhìn cô, lòng tràn đầy vui mừng đến lạ kỳ.

Hắn nhìn không được bắt lấy bàn tay nhỏ, đem những đầu ngón tay đặt ở bên môi, khi thì khẽ cắn, khi thì khẽ hôn.

Cô bị hành động thân mật nhỏ này của hắn, chọc đến thân thể nhẹ nhàng run rẩy, sau đó liền chậm rãi mở mắt ra, nhìn về phía hắn.

Cô rượu còn không chưa thanh tỉnh, biểu tình có chút mê say, nhưng đáy mắt đen nhánh in hình ảnh ngược dưới ánh đèn mờ nhạt mà sáng ngời đến kỳ lạ.

Hắn thấy từ được trong mắt cô, thấy được ảnh ngược của chính mình, thời khắc đó, hắn cảm thấy chính mình là như thế đẹp mắt. Hắn bình tĩnh nhìn đôi mắt cô, đắm chìm trong đôi mắt đó.

Hắn không biết chính mình cùng cô đến tột cùng nhìn nhau bao lâu. Hắn cảm giác được thân thể của mình càng ngày càng nóng, có cái gì này nọ trong lòng, ở trong phòng tràn ngập mùi ái muội.

Hắn lại lần nữa mất đi không chế, cúi đầu hôn lên môi cô.

Cô so với lúc đầu, không có gầy gù, thậm chí so với lần đầu ngây ngô thì lần này cô, thân thể mềm mại thuận theo từng cử động của hắn, thậm chí cô còn chủ động mà vờn tay, bầm lấy bờ vai của hắn.

Hắn thân thể run run lên, sau đó dùng sức mà hung hăng xâm nhập, lại mỗi lần càng tiến sâu vào bên trong thế giới của cô.

So với lần đầu, lần thứ hai hắn cùng cô càng điên cuồng hơn rất nhiều, thời gian cũng kéo dài rất lâu.

Thẳng đến cuối cùng, khi hắn cùng cô sắp lên tới đến đỉnh cao trào, cô cắn chặt lấy môi dưới, chịu không nổi, trong miệng truyền ra những âm thanh trầm thấp, uyển chuyển mà mê người.

Âm điệu của cô, tuy rằng thực nhẹ, nhưng hắn vẫn là nghe thấy được.

Hắn đột nhiên liền ngừng lại, hắn nhìn chăm chăm cô mà không chớp mắt dù chỉ một lát. Sau đó liền từ trên người cô rút ra, xoay người ngã xuống bên cạnh cô.

Cô chắc là do mệt mỏi, kết thúc, liền nhắm mắt lại, nặng nề chìm vào giấc ngủ.

Nhưng hắn không có nửa điểm buồn ngủ, đầu óc dị thường thanh tỉnh.

Trong không khí nơi nơi đều tràn ngập hương vị tình cảm mãnh liệt giữa hắn và cô, nhưng giờ phút này tâm hắn như bị lãng trí.

Rõ ràng là mùa hạ, bởi vì vừa mới qua cơn vận động kịch liệt, hắn toàn thân đều ra đầy mồ hôi, nhưng hắn lại cảm thấy mình như bị chôn trong hầm băng ngàn năm, từ sâu cốt tủy trong đều lạnh lẽo.

Hắn không ở trong phòng lưu lại quá lâu, đi xuống giường, tắm rửa qua loa, mặc quần áo vội vàng rời đi.

Phòng ở lầu hai, học sinh sớm đã tan cuộc, hắn đứng ở trong đêm khuya trống vắng, một người đi trên đường phố, nhìn ánh đèn không xa, bỗng nhiên bên tai lại vang lên âm thanh trầm thấp ôn nhu nói câu nói kia khi cô nằm bên dưới hắn.

.....

Đứng ở trên ban công, Hạ Quý Thần lẳng lặng nhớ tới chuyện cũ, đột nhiên dừng lại suy nghĩ, ép bản thân mình bỏ đi hồi ức ấy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Ở nơi nhìn thấy được (6)

Beta: Stuki^^

Cho dù đã qua bốn năm, hấn vẫn không có dũng khí cùng can đảm khiến chính mình nghiêm túc nhớ lại câu nói đó, một lần nữa cứ mơ mơ hồ hồ chôn sâu vào ký ức.

Nhưng dù vậy, hấn vẫn tinh tường cảm giác được tâm của mình giờ phút này, bởi vì nhớ tới chuyện cũ đêm đó, mà nổi lên đau đớn...

Biết không?

Những năm tháng dài qua đi, hấn từng yêu sâu sắc một người, yêu đến khắc cốt ghi tâm.

Ở thời điểm mà cô không biết, hấn lại lén lút đi tới bên cô gần chút nữa.

—

Quý Úc vẫn đang đợi một cơ hội có thể giúp cô trở về giới giải trí.

Bốn năm trước, bởi vì chuyện kia, thời gian cô từ Tô thành trở về Bắc Kinh ngắn hơn rất nhiều, cũng coi như là nhờ họa được phúc. Ngày cô đến Bắc Kinh, gặp được Tỉnh Thăm ở sân bay.

Ban đầu cô tưởng là kẻ lừa đảo, không nghĩ tới lúc sau, Tỉnh Thăm thật gọi điện thoại cho cô, mời cô đến thử vai.

Thi đại học qua đi là thời gian nghỉ hè, vốn là ăn không ngồi rồi, hơn nữa cô vốn dĩ đã thích diễn kịch. Thi đại học chính ý nguyên là vào B điện ảnh, cho nên ngay lúc đó, cô, không có cái gì do dự, trực tiếp đồng ý thử vai.

Sau khi kết thúc, Quý Úc liền trở về nhà, ngày hôm sau cô liền nhận được điện thoại của đoàn phim, nói cho cô được đạo diễn nhìn trúng, tham gia bộ phim 《 Muôn vàn phong hoa 》 vai nữ chính số 2.

Vì thế hơn nửa học kỳ tháng thứ nhất, cô đều ở đoàn phim.

《 Muôn vàn phong hoa 》 chiếu trên cả nước sau 11 tháng, đạo diễn nổi danh, nhà đầu tư tai to mắt lớn, đoàn phim, diễn viên trẻ đẹp đều khiến bộ điện ảnh này nổi tiếng từ nam ra bắc.

Đương nhiên, ngoài dự đoán của mọi người chính là cùng trở thành đề tài nóng lúc ấy còn có người diễn vai nữ chính số 2 là cô.

Có người nói cô là có được tướng mạo xuất chúng của giới giải trí, cũng có người nói cô trời sinh diễn tốt, mỗi nụ cười đều là diễn, còn có người nói, sau này ảnh hậu cùng truyền kỳ giới giải trí chính là Quý Úc.

Nói ngắn gọn, cô sau một đêm trở thành người bị mọi người chú ý, sau mười tháng, cô nhận lời mời diễn phim cổ trang 《 Mẫu nghi thiên hạ 》vai nữ chính.

Năm thứ hai giữa tháng tư,《 Mẫu nghi thiên hạ 》trở nên nóng, cô thân là nữ chính, lại lần nữa trở thành tiêu điểm vạn người chú ý, quảng cáo, phát ngôn, phim truyền hình, sóng trước sóng sau tới trước mắt cô, thậm chí có nhà đầu tư liên hệ với cô đầu tư cho cô một đoàn phim riêng.....

Khi đó cô, thật là phong vân vô hạn, vinh quang rực rỡ, sự nghiệp thành công.

Khi cô đã chuẩn bị xong xuôi, đoàn phim đã bàn xong, tên đã lấy tốt, phim mới đã ký hợp đồng, cô lại bị tai nạn xe cộ, sau đó liền lâm vào hôn mê suốt ba năm.

Khi đó cô, tuy rằng chạm tay là bóng, nhưng cô chung quy mới vừa bước vào giới giải trí, căn cơ không vững, hướng chỉ, giới giải trí không thiếu nhất chính là người mới.

Cho nên, vô hạn vinh quang, trong khi cô hôn mê, tan thành mây khói tiêu tán vô tung vô ảnh. Người đã từng được xưng là truyền kỳ Quý Úc, thành hoa quỳnh trong truyền thuyết.

Cô sau khi tỉnh lại, chỉ có thể tiếp tục kéo dài con đường trước khi hôn mê, chính là trở về trường học, tiếp tục thời gian đại học của chính mình.

Quý Úc nhìn trên màn hình di động biểu hiện tin tức: “Lương Văn Tân, nhân vật tân đạo diễn điện ảnh đã chính thức tuyển diễn viên chính thức bắt đầu”. Nghĩ thầm, cô đợi nửa năm, đây chính là cơ hội mà mình chờ để trở về giới giải trí.

Lương Văn Tân chính là đạo diễn của《 Muôn vàn phong hoa 》，di động của cô có số điện thoại có thể liên hệ với ông ấy, chỉ là qua thời gian ba năm. Ông ấy có khả năng đã sớm quên mất cô, cô tùy tiện gọi điện thoại tới sợ là ông ấy nói cũng sẽ không thèm nói với nhân vật tôm tép như cô.

Quý Úc trầm tư một lát, xoay xoay tờ chương trình học, nhìn đến buổi chiều không có khóa, quyết định tự mình đi thử vai ở công ty của Lương đạo diễn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 47: Ở nơi nhìn thấy được(7)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^^

Khi Quý Úc đi tới công ty của Lương đạo diễn, đã là ba giờ chiều.

Cô không hẹn trước, tiến vào đại sảnh công ty, liền bị một nữ lễ tân trẻ tuổi xinh đẹp ngăn cản: “Tiểu thư, xin hỏi ngài tìm ai?”

Quý Úc trả lời: “Đạo diễn Lương Văn Tân.”

Nữ lễ tân cầm lấy máy bàn, gọi một cuộc điện thoại. Sau khi nói nhỏ hai câu, cô buông điện thoại, mang theo tươi cười lễ phép, ngừng đầu hướng về phía Quý Úc trả lời: “Tiểu thư, xin thứ lỗi, Lương đạo diễn không ở đây.”

Lương đạo diễn không ở đây? Quý Úc tự hỏi hai giây, thay đổi câu hỏi khác: “Xin hỏi, Từ Nghệ hiện tại vẫn là trợ lý của Lương đạo diễn sao?”

Từ Nghệ là trợ lý của Lương Văn Tân, lúc trước khi cô ở đoàn phim 《Muôn vàn phong hoa》，cùng anh ta còn xem như tương đối quen thuộc.

“Đúng vậy.”

“Anh ấy có ở công ty sao?”

“Dạ có, xin tiểu thư chờ một chút.” Nữ lễ tân lại cầm lấy điện thoại: “Tù trợ lý, có vị.”

Nữ lễ tân quay lại, nhìn về phía Quý Úc, cô còn không có hỏi Quý Úc gọi là gì, Quý Úc liền trả lời: “Quý Úc.”

Nữ lễ tân lại tiếp tục nói chuyện điện thoại: “Tiểu thư Quý Úc tới tìm ngài.”

Không biết Từ Nghệ nói chút cái gì ở trong điện thoại, nữ lễ tân trả lời câu “Vâng”, liền cúp điện thoại, sau đó mang theo Quý Úc đi hướng bên thang máy: “Tù trợ lý ở lầu bảy.”

Quý Úc đi thang máy lên lầu, cửa thang máy mở ra, cô liền thấy được Từ Nghệ.

So sánh với bốn năm trước, Từ Nghệ già hơn chút, anh ta còn nhớ rõ cô, thấy cô, liền cười ha hả hô lên câu “Tiểu Úc”, sau đó mang theo cô đi vào văn phòng của mình.

Từ Nghệ ở trong giới lộn lộn đã lâu như vậy, đương nhiên biết Quý Úc tới tìm mình là vì chuyện gì. Anh ta cùng cô hàn huyên vài câu, sau đó liền đi thẳng vào chủ đề: “Tôi là vì bộ phim mới của Lương đạo diễn?”

“Đúng vậy” Quý Úc không che lấp, thoải mái hào phóng thừa nhận: “Em hôm nay đọc được tin tức, thấy bộ phim mới của Lương đạo diễn muốn tuyển diễn viên, cho nên liền tới đây thử xem”

Ngoài dự kiến của Quý Úc chính là Từ Nghệ người này còn xem như nhớ tình cũ, sau khi nghe được lời nói của cô, không có nửa điểm do dự, liền cho cô lời chắc chắn: “Tiểu Úc, cô cũng biết, tôi không có tư cách xét tuyển, không thể cam đoan với cô nhất định có thể diễn bộ phim mới của Lương tổng, nhưng là tôi có thể đề cử cô với Lương đạo diễn, việc có thể thành hay không, liền xem may mắn của cô.”

Dừng một chút, Từ Nghệ lại nói: “Như vậy đi, đêm nay tôi gặp Lương đạo diễn, nói chuyện này, rồi gọi điện cho cô có câu trả lời.”

Nói tới đây, Từ Nghệ như là nghĩ đến cái việc gì, lại hỏi: “Đúng rồi, số điện thoại của cô là bao nhiêu?”

Quý Úc nói cảm ơn, sau đó để lại số điện thoại, cô thấy trên bàn Từ Nghệ, máy bàn không ngừng vang lên, chắc là công tác rất bận, liền không ở lại quấy rầy Từ Nghệ thêm, lễ phép khách sáo chào từ biệt rồi đi.

Cô từ văn phòng Từ Nghệ đi ra, Quý Úc đi về hướng thang máy chưa được hai bước, liền nghe thấy phía sau có người gọi tên cô, đại khái là không xác định, thanh âm có chút chần chờ: “Quý. Úc?”

Quý Úc đột nhiên giật mình, sau một lúc lâu, mới quay đầu lại, đáng người của Thiên Ca đập vào mắt cô.

Đây là người Quý Úc rất quen thuộc.

Nếu nói Hạ Quý Thần là người mà cô không muốn thấy nhất trên thế giới thì cô ta chính là người mà cô không muốn thấy nhất chỉ sau Hạ Quý Thần.

Cô ta gọi là Thiên Ca, từ Tô Thành đến B ảnh, là người cô quen biết suốt mười năm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Ở nơi nhìn thấy được (8)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^^

Cô từng đem cô ta trở thành người bạn quan trọng nhất trong cuộc đời. Nhưng cô chưa từng nghĩ đến, theo năm tháng thay đổi, tình bạn cô từng cho rằng sẽ không bao giờ thay đổi thế nhưng lại biến chất.

Khi còn nhỏ cô cùng Thiên Ca, đều có giấc mơ trở thành minh tinh.

Thiên Ca so với cô có nhiều may mắn hơn, nhưng lại cũng so với cô bị nhiều bất hạnh.

May mắn chính là khi Thiên Ca sáu tuổi liền bước lên màn hình ti vi, từ nhỏ liền có hào quang là “Ngôi sao nhí”.

Bất hạnh chính là Thiên Ca bắt đầu rõ ràng rất tốt, nhưng chính là không có thể trở nên nổi tiếng.

Cô cùng Thiên Ca khi học cao trung liền làm ước định, tương lai có ra sao, mặc kệ là trong hai người các cô ai nổi tiếng, đều nhất định sẽ không quên người còn lại.

Cô thật sâu mà nhớ kỹ ước định của cô cùng Thiên Ca, cho nên bốn năm trước, sau khi cô dựa vào 《 Muôn vạn phong hoa 》 nổi tiếng cả nước, lại tiếp 《 Mẫu nghi thiên hạ 》, cô mang theo Thiên Ca, đem cô ta đẩy đến trước mặt đạo diễn, vì Thiên Ca giành vai nữ chính số hai.

Không phải mỗi cái vai nữ chính số hai, đều có thể có được kỳ ngộ tốt như cô, sau khi《 mẫu nghi thiên hạ 》 nóng sốt, mọi người nhớ kỹ Quý Úc, lại không chú ý tới Thiên Ca.

Cô biết đáy lòng cô ta không vui, cô còn an ủi cô ta. Khi cô nhận phát ngôn quảng cáo, còn ra sức đối với nhà đầu tư đề cử cô ta. Đương nhiên, khi cô nhận phim mới, cô cũng như cũ không quên vì cô ta tranh thủ vai diễn, thậm chí ngay cả khi cô thành lập phòng làm việc riêng, cô đều cho Thiên Ca làm một đối tác.

Cô không thay đổi, cho nên cô cho rằng Thiên Ca cũng không thay đổi. Nhưng cô chung quy không phải Thiên Ca, cũng chung quy không lý giải được Thiên Ca vốn là tính cách mạnh mẽ, sau khi diễn một thời gian, tính cách lại thay đổi.

Ở thời khắc xảy ra chuyện, cô cũng chưa hoài nghi Thiên Ca chút nào. Cô cho rằng sự cố kia, đơn giản là lái xe say rượu gây tai nạn, thẳng đến nửa năm trước cô tỉnh lại, phát hiện đoàn làm phim của chính mình biến thành của Thiên Ca.

Cô đã từng vì Thiên Ca tranh đoạt vai nữ chính số 2 trong 《 Mẫu nghi thiên hạ 》 mà đắc tội Tạ Tư Dao. Ba năm trước đây, người say rượu lái xe gây tai nạn là người bạn trai nào đó của Tạ Tư Dao. Sau này cô nhớ đến ngày đó, tin tức cô đi ra ngoài trừ bỏ cô cùng Thiên Ca không ai khác biệt, mà đêm đó vốn dĩ Thiên Ca cùng cô ngồi xe về B ảnh. Nhưng Thiên Ca lại tìm lý do nói có việc xuống xe giữa đường, sau đó cô liền xảy ra tai nạn.

Khi đó cô mới hiểu được, thì ra vụ tai nạn xe ấy không phải là vụ tai nạn xe cô đơn thuần mà là do Thiên Ca cùng Tạ Tư Dao hợp tác, cho cô rơi vào cái bẫy này.

Tuy cô đã rõ chân tướng, nhưng sự việc đã qua đi hơn ba năm, căn bản không thể nào truy cứu.

Cô bất ngờ xảy ra chuyện, lại tới thời gian sắp quay bộ phim kia, vai nữ chính số 1 của cô thuộc về Thiên Ca, mà vai nữ chính số 2 của Thiên Ca lại thuộc về Tạ Tư Dao.

Bộ phim kia, là cô tự mình chọn kịch bản, đề tài mới mẻ độc đáo, nhân vật đặc sắc, chuyện xưa đầy đủ, như cô dự đoán, bộ phim kia được ra mắt, liền khiến trở thành đề tài hot, sáu tuổi xuất đạo Thiên Ca, trải qua suốt mười bốn năm, rốt cuộc nhận lại được phong hoa vô hạn.

Từ đây về sau, Thiên Ca ở giới giải trí hô mưa gọi gió, ngăn ngụt trong ba năm, trở thành đại tỷ của giới giải trí.

Không chỉ như thế, cô ta cướp đi đoàn làm phim nguyên bản thuộc về cô, ở đầu năm, được đánh giá giá trị bốn trăm triệu.

Mà cô bị Thiên Ca đâm đạp l đi xuống?

Đã từng có hào quang vô hạn, cô tự tay thành lập đoàn làm phim riêng, nhưng tất cả đều đã mất, thậm chí bạn bè cùng đại học đều đã tốt nghiệp, mà cô còn bị bắt lưu tại B ảnh đọc sách.

Quý Úc ở thời gian ngắn nhớ lại một số chuyện, ánh mắt nhìn Thiên Ca, trở nên có chút thâm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Ở nơi nhìn thấy được (9)

Editor:jenni.

Beta: Stuki°°

Cô ở tầng thấp nhất đau khổ giữa, mà Thiên Ca ý vào nguyên bản mọi thứ vẫn dĩ thuộc về cô kia, đứng ở trên đỉnh cao thuận buồm xuôi gió, cái này làm cho cô như thế nào mà cam tâm? Lại như thế nào không oán?

“Thật đúng là chính là cô a, Tiểu Úc.”

So với Quý Úc trong thời gian ngắn suy nghĩ muôn vàn chuyển biến, cảm xúc của cô ta lại có vẻ vững vàng rất nhiều: “Tôi còn tưởng rằng tôi vừa mới nhận sai người.”

Thiên Ca nói, đối với hai trợ lý đi theo phía sau ném cho họ ánh mắt, ý bảo các cô rời đi trước.

Chờ đến trong hành lang chỉ còn hai người Thiên Ca cùng Quý Úc, Thiên Ca mới dẫm giày cao gót, tư thái ưu nhã bước bước chân đi tới trước mặt Quý Úc.

Cô ta trên dưới đánh giá Quý Úc một vòng, cơ mặt mới mặt giãn ra, cười mở miệng: “Đã lâu không thấy, Tiểu Úc.”

Có một số việc, cô ta cùng cô đều trong lòng biết rõ ràng, nhưng không có xé rách mặt nhau, cô ta có thể bảo trì thông dong cùng dịu dàng, Quý Úc cô cũng có thể.

Nghĩ nghĩ, Quý Úc liền chớp chớp mắt, đem tinh thần chính mình từ chuyện cũ kéo lại, khéo môi cô khẽ nhếch, nở nụ cười ngọt ngào xinh đẹp, ngữ khí ôn hòa trả lời: “Đúng vậy, có đoạn thời gian không gặp.”

Thiên Ca thấy Quý Úc cười, trên mặt cười càng sáng lạn: “Tiểu Úc, cậu khi nào thì tỉnh lại? Cậu hẳn chắc cũng biết, tôi mấy năm nay rất bận, hạp báo không ngừng, cho nên cũng chưa có nhiều thời giờ đi chú ý chuyện khác.”

Quý Úc đương nhiên chú ý tới Thiên Ca cổ tình nhấn mạnh hai chữ “Hạp báo”, cô cũng minh bạch, cô ta đây là điều vô dương oai với cô, bức cô khó chịu. Quý Úc hơi rừ rừ mi mắt, trên mặt tươi cười chưa tán, như là không nhận ra ám chỉ của cô ta, dùng giọng điệu thân thiết ngay thơ: “Tình đã được nửa năm.”

“Như vậy a.....” Thiên Ca đại khái nhận thấy được chính mình như là đánh vào bông, căn bản không gây nổi nửa điểm gợn sóng, thanh âm trả lời hơi mang vài phần có lệ, sau đó nghiêng đầu nhìn cánh cửa bên người Quý Úc, thực tùy ý hỏi: “Tôi tìm Từ Nghệ? Vì bộ phim điện ảnh mới?”

Quý Úc cong cong môi, thản nhiên thừa nhận: “Đúng vậy.”

Thiên Ca hơi rừ rừ mi mắt, cười nhạt: “Lương đạo diễn chọn diễn viên, hiện tại cũng không phải là dễ dàng diễn như vậy, so với bốn năm trước, tuyển chọn hà khắc hơn nhiều.” Dừng một chút, Thiên Ca nhắc lên mí mắt, nhìn Quý Úc, trong miệng nói như là nói giỡn, lại như là vô hình khiêu khích: “Huống chi, Tiểu Úc, cậu cũng không phải là cậu của bốn năm trước.”

Quý Úc đương nhiên biết, Thiên Ca khiêu khích vui đùa, chỉ tiếc, Quý Úc cô chưa bao giờ là ăn chay, đều không cho phép chính mình chịu thiệt thòi.

Quý Úc không chút hoang mang liếc Thiên Ca, thông thả ung dung đáp lại: “Tôi đương nhiên không phải tôi của bốn năm trước, so với bốn năm trước, hiện tại tôi, muốn chính là vị trí đại tỷ của giới giải trí.....”

Dừng một chút, Quý Úc học ngữ khí vừa mới của Thiên Ca, cũng nhìn như giống nói giỡn, lại như là đánh trả lại: “..... Cho nên, Thiên Ca, cô nên chú ý, đừng ngày nào đó bị tôi chen ép mất nổi bật, cướp đi vị trí đại tỷ.”

Thiên Ca bị Quý Úc nói đến ghen, sắc mặt cứng ngắc, đáy mắt ý cười rõ ràng đã lạnh lùng rất nhiều. Cô ta đại khái sợ chính mình không làm cô mất đi tư thái, ngược lại chính mình mất đi hình tượng, cúi đầu nhìn đồng hồ trên tay, xoay đề tài: “Tôi còn có việc khác, đi trước, tương lai có thời gian lại nói chuyện.”

Chương 50: Ở nơi nhìn thấy được (10)

Editor:jenni.

Beta: Stuki^^

Quý Úc không nói chuyện, mặt mỉm cười nhìn Thiên Ca xoay người rồi đi, thẳng đến khi thân ảnh cô ta hoàn toàn biến mất không thấy, sâu trong đáy mắt loát ra sự lạnh lùng lại sắc bén.

Cô cũng không phải là cùng Thiên Ca nói giỡn, cô muốn lấy lại vị trí của cô.

Quý Úc cô tuyệt không phải cái loại bị người khi dễ mà không đánh trả, ở trong từ điển của cô chỉ có bốn chữ: Có thù tất báo.

Cô tuyệt đối không cho phép Thiên Ca độc chiếm phòng làm việc(đoàn làm phim riêng) nguyên bản thuộc về cô kia, không cho cô ta quá cao ngạo mà lại không để ai vào mắt.

Cô sẽ dùng hết toàn lực, đem Thiên Ca cùng Tạ Tư Dao thiếu cô, tất cả đều làm bọn họ nhỏ ra.

Mặc kệ là vị trí đại tỷ giới giải trí, hay là phòng làm việc, cũng hoặc là nói hào quang hiện tại bọn họ Cô hết thấy đều phải làm mấy người họ xuống đài!

Công ty Lương đạo diễn rất gần nhà Quý Úc, lần trước về nhà, Quý Úc không cẩn thận đem hộp com để ở trong nhà, trong khoảng thời gian này dùng đều là dùng chung với Đường Họa Họa, cho nên cô tra khỏi công ty, đứng ở ven đường bắt xe taxi, trực tiếp trở về nhà.

Ăn xong com chiều, Quý Úc xem thời gian thấy còn sớm, nằm trên ghế, xem TV.

Mẹ cô cắt chút hoa quả, để ở trước mặt cô, đi theo cô nhìn TV một lát, sau đó bỗng nhiên như là nhớ tới cái chuyện gì, quay đầu hỏi Quý Úc: “Tiểu Úc, Quý Thần gần đây có khỏe không?”

Theo câu hỏi này của mẹ, bên tai Quý Úc chợt liên vang lên kí ức ngày hôm qua khi ở trong nhà của Hạ Quý Thần, không thể hiểu hần vì sao trở mặt, ném cho cô câu nói kia: “Tôi cảnh cáo cô, về sau đừng để tôi nghe bất luận chuyện gì của tôi từ miệng cô!”

Quý Úc cảm tấm xìa răng, động tác chọc quả táo bỗng dừng dừng lại, có điểm không muốn trả lời mẹ cô.

“Tiểu Úc?! Mẹ hỏi con có nghe không?!” Mẹ Quý Úc xem con gái nửa ngày không lên tiếng, ngữ điệu tăng thêm rất nhiều.

Quý Úc chậm rì rì đem miếng táo nuốt xuống sau, mới không tình nguyện trả lời: “Khá tốt.”

Mẹ Quý nhìn ra được con gái chỉ trả lời cho có lệ: “Ày ya, dựa vào con cũng không đáng tin cậy.”

Quý Úc cho rằng việc này đã qua, ai ngờ giây tiếp theo, mẹ cô lại mở miệng: “Lúc trước con ở Tô thành, di Hạ đối với con chiều cố như vậy, hiện tại Quý Thần ở Bắc Kinh, chúng ta cũng không thể cái gì cũng không làm. Cho nên, Tiểu Úc, không phải con cùng Quý Thần ở rất gần sao? Vừa vặn lúc con đi, đem một chút đồ ăn dinh dưỡng mà mẹ cố ý chuẩn bị cho cậu ấy, con mang qua đi.”

Quý Úc theo bản năng mà cự tuyệt: “Con không biết hiện tại hần ở nơi nào.”

Dừng một chút, Quý Úc lại bỏ sung: “Hơn nữa cách thức liên lạc con đều không có, và lại ngay cả bóng dáng cậu ta con còn không thấy, đưa như thế nào”

Quý Úc nói còn chưa nói xong, mẹ cô liền bắt đầu cầm di động của bà, nhấn nhấn trên màn hình, sau đó di động trong tay Quý Úc “Leng keng” vang lên, cô cúi đầu, nhìn thấy là tin nhắn của mẹ, một dãy mười con số.

Cho dù mẹ không nói, cô cũng biết, đây là số điện thoại của Hạ Quý Thần.

Quý Úc hiểu mẹ mình, bà muốn làm việc gì, không ai có thể cự tuyệt, cùng với mẹ dây dưa như vậy, còn không bằng trước thuận theo ý tứ bà.

Cùng lắm thì cô đem thực phẩm dinh dưỡng trở lại ký túc xá, đưa Bạc Hà cùng Đường Họa Họa ăn.

Quý Úc tính như ý, mới vừa nghĩ tới nữa, di động trong tay cô liền bị mẹ lấy mất rồi, cô còn không có phản ứng lại đây là chuyện như thế nào, mẹ cô liền

cầm di động của cô, tay mát lạnh lẹ bắm số gọi đi: “Quý Thần à, cô là Quý bá mẫu của con đây, mẹ của Tiểu Úc.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Cô cầm miệng cho tôi(1)

Editor: Jenni.

Beta: Stuki^^

Quý Úc ngồi dựa gần mẹ, xuyên thấu qua tiếng TV, cô tình tường nghe thấy từ điện thoại truyền đến thanh âm lễ phép của Hạ Quý Thần: “Quý bá mẫu, bá mẫu khỏe.”

Không biết có phải hay không Quý Úc nghe lầm, Hạ Quý Thần tiếng nói ần ần có chút khàn khàn, lộ ra vẻ suy yếu.

Mẹ cô cũng đã nhận ra, mặt quan tâm khẩn trương ra tiếng: “Quý Thần, con làm sao vậy? Thanh âm thế nào không thích hợp như vậy, sinh bệnh?”

“Không, cháu mới vừa tỉnh ngủ.” Hạ Quý Thần thanh thanh giọng nói, mở miệng thanh âm như cũ ôn nhã có lễ.

“Vậy là tốt rồi.” Mẹ Quý rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, sau đó liền cắt chủ đề: “..... Là có chuyện này, Quý Thần, Quý bá phụ con lần trước đi công tác, lúc trở về mang theo chút đồ dinh dưỡng nhập khẩu, nghĩ con đang ở Bắc Kinh, vì thế muốn bác cho con một phần. Vừa đúng hôm nay Tiểu Úc về nhà, con bé không phải trọ ở gần chỗ con ở sao? Vừa lúc bác bảo con bé giúp con mang qua, con xem chừng nào thì tiện, bảo Tiểu Úc đưa qua chỗ con.”

Đại khái là ngại với mẹ mình, Hạ Quý Thần không có bởi vì mẹ cô đề nghị cô hỗ trợ đưa qua đi mà lộ ra nửa điểm không vui cùng chán ghét, ngữ khí như cũ ôn nhã có lễ: “Cháu lúc nào cũng có thể.”

Quý mẹ nghe Hạ Quý Thần nói như vậy, liền tự chủ trương hẹn thời gian: “Vậy ngay bây giờ nhé? Chất lượng của đồ dinh dưỡng kia có hạn thời, miễn cho ngày mai Tiểu Úc đi học, vội nên không có thời gian.”

“Cám ơn Quý bá mẫu.”

“Con đừng khách khí.” Quý mẹ bị thái độ lễ phép của Hạ Quý Thần làm cho vui đến cười không khép miệng được, đang chuẩn bị ngắt cuộc gọi, bỗng nhiên nhớ tới còn không có hỏi địa chỉ, lại nói câu: “Quý Thần, con gửi địa chỉ lại đây, gửi luôn vào số này nhé, đây là số điện thoại của Tiểu Úc.”

Ngắt điện thoại, không tới nửa phút sau, đi động Quý Úc “Leng keng” vang lên âm báo tin nhắn đến.

Là số mẹ cô vừa mới gửi tới, trừ bỏ tên tiểu khu cùng số phòng, không còn có bất kì lời nói thừa thãi nào, đây đúng là phong cách làm việc của Hạ Quý Thần.

.....

Nếu không có mẹ cô gọi cuộc điện thoại này, Quý Úc xác định chắc chắn đem đồ này làm của riêng, hiện tại mẹ lại gọi cuộc gọi này, nếu cô là thật đem đồ này cất đi, không chừng khi nào Hạ Quý Thần cùng mẹ mình gặp mặt, nhắc tới chuyện này, đến lúc đó biết cô không đưa đồ đến, xác định rằng mẹ sẽ xé xác cô, cho nên Quý Úc dù không tình nguyện, cô vẫn là chỉ có thể lựa chọn căng da đầu dựa theo địa chỉ Hạ Quý Thần gửi tới, đi tới nhà hắn.

Nơi Hạ Quý Thần ở chính là tiểu khu xa hoa, thái độ phục vụ cho giới thượng lưu đạt tới trình độ cao nhất. Sau khi Quý Úc đến tiểu khu Hạ Quý Thần, cô nhìn quanh rồi đi tới trung tâm toà nhà, muốn đem đồ gửi lại nơi quản lý để Hạ Quý Thần tự mình tới lấy.

Trung tâm quản lý có quy định, cần phải có sự đồng ý của chủ căn hộ, mới có thể gọi lại đồ, nhân viên công tác nghe xong Quý Úc trình bày, xem xét thời gian liền gọi cho Hạ Quý Thần, mặc kệ trong nhà là máy bàn hay di động, gọi rất nhiều lần, đều không người tiếp nghe, cuối cùng nhân viên công tác chỉ có thể xin lỗi cự tuyệt Quý Úc gửi lại đồ.

Quý Úc xách theo mấy túi thực phẩm dinh dưỡng, từ trung tâm đi ra, đấu tranh một lát, cuối cùng vẫn là bất đắc dĩ hướng về phía tầng 16 nơi ở của Hạ Quý Thần đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Cô cầm miệng cho tôi!!(2)

Chương 52: Cô cầm miệng cho tôi!!(2)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Đến tầng của Hạ Quý Thần, Quý Úc do dự một lát mới giơ tay lên nhấn chuông.

Chuông vang lên hồi lâu, mãi tới khi không có người mở cửa mới ngừng.

Hạ Quý Thần không ở nhà? Không phải chứ? Mẹ cô rõ ràng đã nói với hấn là tối nay cô tới nhà hấn ... Quý Úc nhũu mày, lần nữa giơ tay lên bấm chuông.

Giống như lúc này, chuông vang lên lại thôi, vẫn không có dấu hiệu có người mở cửa.

Chẳng lẽ có là chuyện gì gấp nên Hạ Quý Thần tạm thời ra ngoài?

Quý Úc trầm tư một lúc, như vậy cũng tốt, ngày mai cô gửi chuyển phát nhanh cho hấn, đến lúc mẹ cô hỏi thì nói cô vội lên lớp, không có thời gian đi lần hai.

Nghĩ vậy, Quý Úc xách túi đồ quay trở lại thang máy, vừa nhấn nút mở cửa thang máy phía sau liền truyền đến tiếng mở cửa.

Quý Úc hít sâu một chút mới chậm rãi quay đầu lại.

Cửa phòng của Hạ Quý Thần đang đóng kín giờ lại hé ra một chút.

Cũng không biết người mở cửa đang chần chừ chuyện gì, một lát sau mới mở hấn cửa ra.

Hạ Quý Thần mặc một thân áo ngủ màu xanh da trời, Quý Úc thấy tóc hấn hơi tán loạn, bộ dạng mới tỉnh ngủ hết như mẹ cô nói, sắc mặt có chút tái nhợt.

Hấn im lặng mà nhìn cô.

Quý Úc không đến gần hấn mà đứng cách tầm một mét, cũng không ngẩng đầu, trực tiếp đưa túi đồ tới trước mặt hấn nói nhanh: “Mẹ tôi kêu mang cho anh!”

Chờ ước chừng hơn một phút, thấy Hạ Quý Thần không đưa tay lấy, liền khom người đặt túi đồ trên mặt đất: “... Thời gian không còn sớm, tôi đi trước.”

Nói xong, Quý Úc liền xoay người, vội vàng đi về phía thang máy.

Bởi vì Hạ Quý Thần đứng ở đằng sau nên động tác ấn thang máy của Quý Úc có phần luống cuống.

Cô một mặt nhìn con số thang máy đang nhảy, mặt khác lại cầu nguyện thang máy nhanh nhanh lên một chút, lúc thang máy chuẩn bị đến tầng của Hạ Quý Thần phía sau liền truyền đến âm thanh “bịch” một cái.

Quý Úc theo bản năng quay đầu, chỉ thấy Hạ Quý Thần lúc này còn đứng ở cửa giờ đã nằm trên mặt đất.

Quý Úc lúc này mới nhìn rõ, sắc mặt của hấn không phải do ánh đèn dọi vào nên nhìn tái nhợt mà cơ bản một chút máu đều không thấy.

Hấn không phải đi ngủ mà là bị bệnh?

Tiếng cửa thang máy vang lên đem lực chú ý của Quý Úc đặt trên người Hạ Quý Thần dời đi, cô vừa quay đầu liền thấy cửa thang máy chậm rãi mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Cô cầm miệng cho tôi!!(3)

Chương 53:Cô cầm miệng cho tôi!!(3)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Quý Úc nhìn chăm chăm thang máy một hồi mới quay lại nhìn Hạ Quý Thần. Người hấn không có chút sức sống nào đang nằm trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt... Không biết nên làm thế nào, đến khi thang máy không có người đi vào chuẩn bị đóng lại cô mới lấy tay chặn thang máy lại.

Cửa thang máy lần nữa mở ra, Quý Úc cắn chặt răng bước chân vào thang máy.

..Cô thật sự không muốn có liên quan gì đến hấn...

Cô rất sợ chính mình nhìn Hạ Quý Thần liền mềm lòng mà thay đổi quyết định, một mực nhìn chăm chăm số tầng trệt, nhanh chóng ấn số mà đóng cửa lại.

Thang máy một đường xuống thẳng tầng trệt. Cửa vừa mở, Quý Úc liền vội vã chạy ra ngoài, đến khi cách xa căn hộ của Hạ Quý Thần cô mới đi chậm lại.

Hấn cùng cô sớm đã không có quan hệ, huống chi hấn còn mong cô mãi mãi không xuất hiện ở trước mặt hấn, cho nên hấn thế nào cũng không liên quan đến cô..

Quý Úc vừa nghĩ vừa lắc lắc đầu, muốn đem hình ảnh Hạ Quý Thần ngã trên mặt đất quăng ra khỏi đầu.

Hấn nói cả đời này không muốn cô xuất hiện trước mặt hấn, hấn còn nói không muốn nghe thấy bất kì việc gì liên quan đến hấn từ miệng cô...

Cho nên cô không nên bị hấn ghét bỏ còn không biết xấu hổ chạy đến bên cạnh hấn...

.. Nhưng tối hôm trước cô đau bụng té xỉu trên đường cái... là hấn đưa cô về...

Quý Úc đi gần đến cửa tiểu khu, bước chân chợt dừng lại.

Cô mím chặt môi, nhìn chăm chăm con đường phía trước, tay nắm thành quả đấm.

Nhờ Đường Họa Họa, cô biết được Hạ Quý Thần và Lâm Nhã không phải quan hệ bạn bè trai gái, cũng biết tối đó Hạ Quý Thần đưa cô về nhà không phải vì Lâm Nhã. Nguyên nhân vì cái gì cô không nghĩ ra, cũng không muốn nghĩ, nhưng cô nợ hấn một cái ân tình..

Nghĩ đến đây, Quý Úc xoay người lựa chọn quay lại chỗ Hạ Quý Thần.

Bước ra khỏi thang máy, Quý Úc hít sâu một hơi mới đi đến chỗ Hạ Quý Thần. Cô khom người nhấc cánh tay hấn lên, cách một lớp quần áo cô vẫn cảm nhận được nhiệt độ nóng kinh người, đầu ngón tay run run một chút, lấy hết sức lực kéo hấn vào trong phòng.

Căn hộ của Hạ Quý Thần có 2 tầng, lần trước đến rồi nên Quý Úc biết phòng ngủ của hấn ở trên lầu 2, nhưng sức lực của cô có hạn, khả năng đưa hấn lên lầu là không thể.

Lầu 1 lại không có phòng ngủ, lần trước cũng không thấy Thím Trương ở lại. Quý Úc nhìn quanh một vòng phát hiện phòng tập yoga có đệm rất sạch sẽ liền đưa Hạ Quý Thần vào trong.

Quý Úc đem hộp thức ăn vào trong phòng rồi mới đóng cửa đi lên lầu.

Cửa phòng ngủ của Hạ Quý Thần không đóng, cô vừa nhìn vào liền thấy thuốc rớt lung tung trên mặt đất.

Chắc hấn do Hạ Quý Thần đột nhiên khó chịu, tự mình tìm thuốc... Quý Úc đầu tiên ôm chần ra khỏi phòng, sau đó nhặt toàn bộ thuốc bỏ vào trong hộp rồi mang xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Cô câm miệng cho tôi!!(4)

Chương 54: Cô câm miệng cho tôi!!(4)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Quý Úc đắp chăn cho Hạ Quý Thần, sau đó ngồi xuống mở hộp đựng thuốc tìm lấy nhiệt kế đặt vào nách Hạ Quý Thần.

Lúc cô rút tay lại, đầu ngón tay vô tình lướt qua ngực Hạ Quý Thần, vẫn giống như bốn năm trước, bờ ngực hần rần chắc, cơ ngực mạnh mẽ, ấm áp.

Trong đầu Quý Ưc thoáng qua hình ảnh cô và hần triền miên lúc trước, cả người run lên, vội vàng rút tay về, lấy tay chà trên áo nhiều lần đến khi trên tay có cảm giác hơi đau mới ngừng lại.

Trong lúc đo nhiệt độ cho Hạ Quý Thần, Quý Ưc mở hộp đựng thuốc định lấy thuốc hạ sốt, lại nhớ ra chưa có lấy nước.

Cô đứng dậy đi xuống lầu, vào phòng bếp rót một ly nước ấm rồi trở về.

Quý Ưc đặt ly nước trên thảm, để tránh đựng chạm tới người Hạ Quý Thần lần nữa, cô cẩn thận mà từ từ rút nhiệt kế ra.

Hạ Quý Thần sốt cao gần 40 độ.

Quý Ưc để nhiệt kế xuống, vội vàng cho Hạ Quý Thần uống thuốc. May là Hạ Quý Thần vẫn có chút ý thức, tuy nước ở miệng chảy ra không ít nhưng thuốc vẫn nuốt hết vào trong.

Trong sách hướng dẫn có viết, sau bốn tiếng đồng hồ nếu người bệnh không hạ sốt thì tiếp tục cho uống thuốc một lần nữa.

Nếu có thể lựa chọn, Quý Ưc thật không muốn ở trong cùng một phòng với Hạ Quý Thần, may nhờ bị bệnh nên này giờ Hạ Quý Thần đều ngủ, cô mới thả lỏng một chút.

Trời dần dần tối.

Quý Ưc nhìn chăm chú điện thoại di động thật lâu, mắt cũng có chút mệt mỏi liền ngẩng đầu nhìn ra cửa sổ.

Bên ngoài mở đèn, cửa sổ sát đất trở thành một chiếc gương, cô nhìn thấy rõ ràng hình ảnh Hạ Quý Thần trên cửa sổ.

Quý Ưc nhìn chăm chăm mặt Hạ Quý Thần một lúc lâu mới đem tầm mắt rời đi, trên mặt Quý Ưc không có nhiều biến hóa nhưng đáy mắt lại lộ chút bi thương.

Quý Ưc đặt đồng hồ báo thức, sau bốn tiếng Hạ Quý Thần vẫn sốt cao như cũ, cô cho hần uống thêm một lần thuốc nữa.

Buổi sáng ngày hôm sau, Quý Ưc thức dậy sớm. Buổi trưa lại đi gặp đạo diễn Lương nên không có thời gian nghỉ trưa. Sau 12 giờ, cô dần dần có chút không tỉnh táo.

Cô vốn nghĩ chờ Hạ Quý Thần giảm sốt liền rời đi nhưng khi đưa tay sờ lên trán hần kiểm tra vẫn thấy nóng sốt.

Chờ một lát, đôi mắt cô cứ điu lại, ngồi trên giường dựa lưng vào tường ngủ gà ngủ gật. Trong lúc mơ màng lại sờ trán Hạ Quý Thần lần nữa, thấy không nóng như lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ ngợi liền ngủ say.

Dần dần, cả người Quý Ưc nghiêng ngã xuống giường, cô mơ màng tỉnh. Không có đau đớn gì mà lại có một luồng ấm áp từ dưới thân truyền đến, cô đôi tư thể thoải mái, chìm dần vào giấc ngủ.

...

Hạ Quý Thần trong giấc mộng cảm thấy nơi khuỷu tay của mình có một cơ thể mềm mại, mùi hương quen thuộc không ngừng bay vào mũi hần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Cô cầm miệng cho tôi!!(5)

Chương 55:Cô cầm miệng cho tôi!!(5)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Mấy năm nay, trong giấc mơ của hần không biết xuất hiện bao nhiêu lần cảnh tượng như vậy, chỉ có ở trong mơ hần mới dám nghĩ rằng cô đang ở cạnh hần.

Hạ Quý Thần không dám cử động, chỉ sợ động một cái thì cơ thể mềm mại cùng mùi hương quen thuộc sẽ hóa thành mây khói biến mất không bóng dáng như mọi lần.

Hạ Quý Thần duy trì một tư thế không biết bao lâu, thấy người trong tay hơi động một chút, trong mơ nhưng cảm giác giống y như thật.

Không biết bởi vì lạnh nên Quý Úc tìm chút ấm áp hay là do tư thế nằm không thoải mái mà cô lăn qua lăn lại.

Quý Úc cử động khiến người cô và Hạ Quý Thần dựa vào nhau càng gần, cuối cùng cả người cô đều chặt chẽ dán trên người hắn, thậm chí tay còn ôm eo Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần ngửi thấy mùi hương càng ngày càng rõ, mặt Quý Úc hướng về phía cổ của Hạ Quý Thần, hơi thở không ngừng phun ra mang cho hắn từng đợt tê dại cùng kích thích khiến hắn không không chế được, cơ thể bắt đầu có phản ứng.

Quý Úc còn thường xuyên thay đổi tư thế, cả người cô cọ sát người Hạ Quý Thần, khiến đốm lửa trong người hắn bốc cháy càng ngày càng lớn, mặc dù đang mơ mơ màng màng hắn vẫn cảm nhận được nhiệt độ cơ thể thật vạt và mới giảm được bây giờ lại tăng chút một tăng lên.

Hô hấp Hạ Quý Thần trở nên dồn dập, tim đập nhanh không khống chế được, lúc Quý Úc vẫn còn đang động đậy, Hạ Quý Thần liền xoay người một cái, ôm chặt Quý Úc vào lòng.

Tư thế ngủ như vậy quá mức ái muội, lưng Quý Úc dán vào ngực Hạ Quý Thần, cặp mông vừa lúc chống đỡ ngay bụng hắn, tiếp xúc thân mật như vậy khiến cho cơ thể hắn phản ứng ngày càng mãnh liệt.

Trong khoảng thời gian hắn và cô không gặp nhau, không phải chưa bao giờ hắn có giấc mơ như thế này, chỉ là mỗi lần cảm giác của hắn đạt tới cực hạn không nhẫn nhịn được mà cúi người hôn xuống thì mọi thứ đều tan biến.

Hạ Quý Thần nghĩ mình đang nằm mơ, mặc dù nhẫn nhịn rất khó chịu nhưng vì muốn khoảnh khắc này kéo dài thêm nên hắn kéo căng thân thể, nhắc nhở chính mình không nên lộn xộn.

Dù đang ở trong mơ, Hạ Quý Thần vẫn cảm giác được mình chặt vật như thế nào, cũng chỉ trong mơ mới có can đảm cùng cô thân mật. Hắn biết rõ mơ rồi cũng sẽ tỉnh, lúc tỉnh lại cả người sẽ có bao nhiêu khổ sở. Tuy vậy cũng không bỏ được việc hôm sau lại mơ lại giấc mơ như thế, hắn sẽ lại được ôm cô trong vòng tay...

Không biết có phải do hắn ôm cô duy trì một tư thế không đổi hay không mà cô có vẻ không thoải mái, hơi động đậy nửa người dưới một chút, khiến hắn mất kiểm soát suýt nữa xoay người đặt cô dưới thân. Hắn giữ tay cô lại, ghé sát tai thì thầm một câu: “Đừng cử động, nếu lại cử động, tôi cũng không dám cam đoan không làm gì với em đâu.”

Cô đúng là không có cử động nữa.

Bởi vì tay Hạ Quý Thần dùng sức, hai người tiếp xúc càng chặt chẽ, cách một lớp quần áo hắn vẫn cảm nhận được đường cong mềm mại, vân vân tương tự như làn da trắng mịn của cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Cô cam miệng cho tôi!!(6)

Chương 56:Cô cam miệng cho tôi!!(6)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Cuối cùng, Hạ Quý Thần không khống chế nổi chính mình, cách một lớp quần áo, bắt đầu vuốt ve eo Quý Úc.

Người Quý Úc co rúm lại một chút, giống một đêm bốn năm về trước, eo của cô bị Hạ Quý Thần chậm rãi vuốt ve mà trở nên càng nhạy cảm, xoay eo tránh đi.

Quý Úc có phản ứng khiến đầu óc Hạ Quý Thần mơ mơ hồ hồ. Hắn không biết ruột cuộc mình đang nằm mơ hay là hiện thực. Giờ đối với hắn dù mơ hay thực cũng không quan trọng, hắn chỉ biết, chỉ một chút đụng chạm nhẹ nhàng như vậy chính là mê hoặc rất lớn đối với hắn. Một chút vậy căn bản không thể thỏa mãn hắn, vì thế hắn yêu cầu càng nhiều hơn, đưa tay dọc theo quần áo của Quý Úc dờ lên đặt ở trên ngực của cô.

Cô giống như có phản ứng, lại cũng giống như không có. Hạ Quý Thần không có để ý nhiều, chỉ thuận theo cảm xúc của chính mình, đem tay thăm dò vào bên trong quần áo của Quý Úc.

Da thịt dẹt thường mềm mại, cùng với một đêm bốn năm trước giống nhau như đúc khiến Hạ Quý Thần đắm chìm. Không nhịn được, lực đạo vuốt ve da thịt Quý Úc lại tăng thêm một chút. Hô hấp Hạ Quý Thần lúc nhanh lúc chậm, môi hắn hôn một đường từ tóc xuống trán, mũi, rồi dừng lại ở môi của

Quý Úc.

Sợ chỉ là mơ, Hạ Quý Thần không dám dùng sức chỉ mà sát rất nhẹ, một luồng điện mãnh liệt đánh úp vào người hắn. Lúc hắn chuẩn bị hôn sâu thêm một chút, cô đột nhiên quay mặt tránh đi khỏi môi của hắn.

Hạ Quý Thần căn bản không có chú ý, cảm giác chân thật như vậy đáng lẽ sẽ không xuất hiện trong mơ, hắn xoay người đè lên người Quý Úc, lần nữa cúi đầu dùng sức ngăn chặn môi của cô.

Nụ hôn của Hạ Quý Thần mang theo sự nóng bỏng, sốt ruột, đưa tay bắt đầu cởi quần áo của Quý Úc.

Quý Úc giãy dụa tìm mọi cách ngăn cản Hạ Quý Thần. Sức lực của cô không bằng hắn, hắn dễ như trở bàn tay tránh né tay của cô, một tay kiềm chế hai tay cô, một tay vẫn vuốt ve da thịt mềm mại.

Quý Úc giãy dụa mãnh liệt, chân bắt đầu đạp lung tung, ngộ ngộây đầu khiến cho nụ hôn của Hạ Quý Thần rơi vào khoảng không.

Ồ trong mơ cô cũng chạy trốn hắn như vậy hay sao?

Đáy lòng Hạ Quý Thần thất lại, không cởi bỏ từng nút áo của cô nữa mà dùng sức, đem quần áo của cô xé thành hai mảnh. Sau đó dùng một tay giữ gáy cô, lần nữa ngăn chặn đôi môi của cô, tay còn lại tùy ý vuốt ve trên cơ thể của cô.

Trong mơ mơ màng màng, Hạ Quý Thần dường như nghe thấy âm thanh nghẹn ngào nức nở của cô. Hắn cho rằng mình bị ảo giác nên không quá để ý. Cô kháng cự, cả người xoay tới xoay lui, lực đạo ngày càng lớn khiến hắn có chút buồn bực lại có chút hờn dỗi. Hắn như trừng phạt, ở trên da thịt trắng nõn của cô vẽ lên từng dấu hôn đỏ thắm, càng mãnh mẽ, từng đóa hoa trái đầy trên thân thể trắng nõn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Cô câm miệng cho tôi!!(7)

Chương 57: Cô câm miệng cho tôi!!(7)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Thời điểm Hạ Quý Thần vừa tiến vào, bên tai bỗng truyền đến tiếng kêu đau đớn tột cùng khiến hắn dừng động tác.

Tiếng kêu vang lên bên tai kéo ý thức của Hạ Quý Thần trở lại. Mỗi tới lúc này hắn mới cảm nhận được bả vai của mình có chút đau đớn, giống như bị móng tay của ai đó cào cào. Hạ Quý Thần hơi nhăn mày, sau đó liền nghe được âm thanh nghẹn ngào quen thuộc truyền đến: “Anh buông tôi ra! Buông tôi ra!”.

Hai đầu lông mày của Hạ Quý Thần nhăn lại, vẫn duy trì tư thế ban đầu, chậm chạp không có phản ứng.

Âm thanh phản kháng của nữ nhân còn đang quanh quẩn bên tai, móng tay không ngừng cào cào khiến bả vai của Hạ Quý Thần chảy máu. Máu chảy xuống chậm rãi làm hắn cảm thấy hơi ngứa, lúc đó mới ý thức được mà giật mình, liền chậm chạp ngừng đầu nhìn xuống dưới.

Đập vào mắt Hạ Quý Thần là khuôn mặt trắng bệch của Quý Úc, lúc này mới chậm chạp phản ứng, những việc hắn cảm thấy này giờ đều không phải là mơ.

Tầm mắt Hạ Quý Thần dừng lại trên người Quý Úc, đại khái lúc hôn hắn hơi dùng sức nên môi của cô có chút sưng đỏ. Vừa rồi cô lại giãy dụa kịch liệt, mồ hôi ra nhiều, đầu tóc đều ướt, dính lên trên cằm cổ trắng nõn. Sau lại chậm rãi nhìn xuống ngực của cô, phát hiện tư thế của hai người lúc này, môi hắn khẽ động.

Hắn ... hắn cư nhiên trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê lại đi cưỡng bức cô.

Hạ Quý Thần còn chưa có hoàn toàn tỉnh táo lại, Quý Úc nằm phía dưới nhận ra Hạ Quý Thần đã dừng động tác, lại không có phòng bị, liền vươn tay dùng sức đẩy hắn ra.

Thoát khỏi sự kiềm chế của Hạ Quý Thần, Quý Úc cơ hồ không có một chút do dự liền lấy quần áo bị Hạ Quý Thần xé thành hai mảnh, miễn cưỡng che đậy thân thể, liên tục lui về phía sau giữ khoảng cách.

Hạ Quý Thần bị đẩy, cả người lay động hai cái. Sau đó hắn mới phát hiện mình đang ở trong phòng tập thể thao, phía dưới hắn là thảm tập yoga cùng chấn ở trên phòng ngủ.

Hạ Quý Thần nhớ rõ, tối hôm qua hắn nhận được điện thoại của bác gái nói muốn đưa thức ăn cho hắn, hắn có chút khó chịu nên miễn cưỡng ứng phó đôi ba câu, cũng không có nghe rõ ràng. Xong liền đi ngủ, càng ngủ càng thấy nặng nề, hắn ý thức được cả người mình nóng ran, muốn xuống giường tìm thuốc, lúc này lại mơ mơ hồ hồ nghe thấy tiếng chuông cửa. Hắn tốn rất nhiều sức lực mới từ trên lầu đi xuống mở cửa, còn chưa thấy rõ ràng ai là người gõ cửa, rồi cuộc chống đỡ không nổi liền hôn mê bất tỉnh...

Cho nên tối hôm qua, người gõ cửa là cô?

Ý thức của Hạ Quý Thần dần dần thanh tỉnh, ánh mắt lần nữa chậm rãi dừng ở trên người của Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Cô câm miệng cho tôi (8)

Chương 58: Cô câm miệng cho tôi (8)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Sắc mặt cô tái nhợt như cũ, có lẽ bị hắn dọa sợ nên cả người run run, thoát nhìn có chút đáng thương. Long mi của cô hơi ướt, hắn là vừa mới khóc.

Ngực Hạ Quý Thần cảm thấy đau giống như bị thứ gì đâm vào.

Hắn theo bản năng muốn xin lỗi cô nhưng mở miệng mấy lần đều không nói nên lời.

Cô vừa mới khóc, nước mắt vẫn còn dính trên mi, ngưng tụ lại, thật nhanh rơi xuống đất.

Giọt nước mắt kia khiến tim Hạ Quý Thần trùng xuống, dường như muốn đem trái tim hắn xé nát. Hắn nuốt nước miếng, khom người nhặt quần áo lên nhanh chóng mặc vào, sau đó cất bước hướng về phía Quý Úc.

Hạ Quý Thần đi chưa được hai bước, Quý Úc nhận ra hắn đang đến gần, đáy mắt tràn đầy phòng bị.

Hắn đi tới chỗ này làm gì? Đừng nói là cô tới gần hắn, ngay cả chuyện của hắn hắn cũng không muốn nghe thấy từ miệng cô phát ra... Vừa nãy trong lúc mơ mơ màng màng, hắn suýt nữa muốn cô... Hình ảnh bốn năm trước liền hiện lên trong đầu của Quý Úc, mỗi tình đầu của cô chưa có bắt đầu đã bị dập tắt, trong ngõ nhỏ cô bị hắn xé rách quần áo hết sức nhục nhã... Hắn lại muốn nhục mạ cô nữa sao?

Nghĩ đến đây, Quý Úc không do dự thốt lên: “Anh đừng tới đây.”

Bước chân của Hạ Quý Thần hơi dừng lại, qua hai giây lại tiếp tục đi về phía Quý Úc.

“Giống như anh nói, đừng tới gần tôi”. Lúc Hạ Quý Thần bước gần tới, Quý Úc tùy tiện chụp lấy cuốn tạp chí ném về phía Hạ Quý Thần. “Hạ tiên sinh, tôi nói cho anh biết, hôm qua nếu không phải mẹ tôi bắt tôi mang đồ tới cho anh thì tôi sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt anh. Do hai ngày trước anh giúp tôi, tôi không muốn mắc nợ, lại đúng lúc nên tôi muốn hai chúng ta thanh toán cho xong, mới bắt đầu đi mà ở lại. Vì thế mong anh cách xa tôi một chút.”

Tạp chí ném trúng đùi làm bước chân của Hạ Quý Thần dừng lại.

Hạ tiên sinh, thanh toán xong... Cô luôn luôn có thể dùng từ ngữ đơn giản, dễ như trở bầy tay khiến tim hắn đau đớn.

Hạ Quý Thần gất gao cắn chặt răng, nhắc nhở chính mình không để ý lời nói của cô, bước nhanh về phía trước.

Hắn ngồi xổm xuống, vươn tay muốn giúp cô lau đi nước mắt, nhưng tay của hắn còn chưa chạm đến cô đã bị cô dùng sức hất ra, cô giống như con sư tử nhỏ hét lên: “Đừng đụng lung tung vào người tôi.”

Cô dùng sức rất lớn. Rõ ràng là đụng tay, nên đau là tay hắn nhưng tim hắn lại đau đớn.

Hắn cực lực đem cảm xúc áp xuống, nhẫn nại lần nữa đưa tay lên. Hắn còn chưa có nói gì với cô, giọng nói sắc bén của cô đã truyền đến: “Tôi đã nói là anh đừng đụng lung tung vào người tôi.”

“Hạ tiên sinh, tôi nghĩ trong lòng anh còn nhớ rõ, bốn năm trước, tôi và anh đã nói gì...”

Bốn năm trước, hắn và cô đã nói gì...

Câu nói vô cùng đơn giản lại khiến cả người Hạ Quý Thần như bị điểm huyết.

Đáy mắt Hạ Quý Thần đang an tĩnh mà thâm thúy, trong nháy mắt lại bùng lên cảm xúc mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Cô câm miệng cho tôi (9)

Chương 59: Cô câm miệng cho tôi (9)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Tay Hạ Quý Thần nắm lại thành quyền, bởi vì dùng sức khiến mu bàn tay nổi đầy gân xanh.

“... Mặc kệ là bốn năm trước hay là bây giờ, đáy lòng anh rất rõ ràng, tôi từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc ...”

Quý Ưc không để ý Hạ Quý Thần có điểm khác thường, vẫn tiếp tục nói, chỉ là cô mới nói được một nửa, Hạ Quý Thần biết tiếp theo cô muốn nói gì liền phản ứng mãnh liệt: “Câm miệng!”

Quý Ưc đang nói dở, nghe Hạ Quý Thần quát lên bỗng ngừng lại một chút.

Cả người Hạ Quý Thần tràn đầy sát khí khiến người ta sợ hãi, đáy mắt Quý Ưc tràn ngập khiếp sợ nhưng qua vài giây lại tiếp tục mở miệng, chỉ là giọng điệu không có khí thế như lúc này: “Anh vì cái gì không cho tôi nói? Anh hẳn cũng biết bốn năm trước, tôi uống nhiều rượu ...”

“Tôi nói cô câm miệng”. Cô không nhắc đến chuyện bốn năm trước còn đỡ, nhắc đến chuyện bốn năm trước lại khiến Hạ Quý Thần càng ngày càng tức giận, mở miệng thanh âm chỉ toàn sự lạnh lẽo cùng tàn nhẫn.

Âm thanh của Quý Ưc nhỏ dần nhưng cũng không có dừng lại: “... Tôi nói là ...”

“Cô câm miệng cho tôi! Câm miệng! Cô có nghe thấy không? Câm miệng cho tôi!” Hạ Quý Thần tức giận muốn điên lên, hẳn là đang sợ, sợ từ trong miệng cô lần nữa nghe lại chuyện của bốn năm trước. Cả người hắn run run, liên tục quát lên. Thấy cô vẫn muốn nói tiếp, hắn dường như mất hết lí trí, không chút lưu tình bước nhanh qua chỗ của cô.

Quý Ưc sợ đến mức nhắm hai mắt lại, miệng cũng không nói nữa.

Hạ Quý Thần nắm tay, nện thật mạnh ở trên vách tường, xẹt qua bên tai của Quý Ưc.

Cùng với tiếng “Đông” phát ra, máu từ tay của Hạ Quý Thần chảy ra rớt xuống trên vai Quý Ưc. Cảm giác được chất lỏng sền sệt, cả người cô run run, hoàn toàn không phát ra âm thanh.

Trong phòng an tĩnh mấy giây, Hạ Quý Thần liền vươn tay về phía cằm của Quý Ưc, đem mặt cô nâng lên đối diện với hắn.

Đáy mắt hắn hiện đầy tơ máu, có chút dọa người.

Hạ Quý Thần nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng: “Cô không xứng cùng tôi nói nhiều lời vô nghĩa như vậy, cô cho rằng cô là cái gì? Nếu không phải hôm qua cô nằm bên cạnh tôi, cô nghĩ tôi sẽ chạm vào cô?”

“Tôi nói cho cô biết, cái kia chỉ là phản ứng sinh lý bình thường của đàn ông!”

Chung quy vẫn không thể tránh được, cô vẫn phải nghe hắn nói những lời nhục mạ.

Cũng không quan trọng, dù sao cô nghe xong là có thể rời đi, cô cũng không phải chưa từng nghe qua ...

Quý Ưc an ủi chính mình, nhắc nhở bản thân không cần để ý Hạ Quý Thần nói gì, cố gắng duy trì sự bình tĩnh trên mặt.

Biểu tình của cô như vậy càng chọc giận Hạ Quý Thần, hắn bóp cằm Quý Ưc, từng câu từng chữ nói ra ngày càng tàn nhẫn.

“Xem ra tôi vẫn còn may mắn, vào thời điểm máu chốt cô khiến tôi tỉnh lại, nếu như tôi mơ mơ màng màng không biết gì mà ngủ với cô thì thật là ghê tởm!”

“Loại người bẩn thỉu như cô, bốn năm trước chạm qua đã đủ khiến tôi buồn nôn!”

Chương 60: Cô cầm miệng cho tôi(10)

Chương 60: Cô cầm miệng cho tôi(10)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Ghê tởm, bẩn thỉu, buồn nôn ...

Từng câu từng chữ như dao nhọn hướng về phía tim Quý Úc đâm tới.

Sắc mặt cô trắng bệch, cô đưa tay dùng sức giữ chặt vạt áo, không chế sự run rẩy.

Cô chung quy vẫn tính sai, cho rằng chỉ cần làm bộ như không nghe thấy sẽ không bị hắn nói đến tổn thương. Cũng không nghĩ đến, lời nói của hắn lại chọc trúng chỗ đau của cô.

Nhưng cho dù như thế, cô cũng không muốn hắn thấy bộ dáng chật vật của cô.

Quý Úc rũ mi mắt, che lấp cảm xúc nơi đáy mắt, nhắc nhở chính mình không cần nghe lời của hắn mà đau lòng.

Giống như đêm bốn năm trước, cô chạy tới tỏ tình cùng hắn, hắn nói toàn những lời khó nghe nhưng cô vẫn duy trì một bộ dáng không đau không ngứa.

Quý Úc như vậy càng kích thích Hạ Quý Thần, khiến hắn đánh mất lí trí, càng điên cuồng tổn thương cô.

“Chẳng qua bốn năm trước còn tốt, là lần thứ hai của cô, nếu không phải là lần thứ hai của cô, tôi chẳng những chán ghét mà còn ngại dơ, vì là lần thứ hai của cô, tôi ...” Hạ Quý Thần cố tình nhắc đi nhắc lại ba chữ “lần thứ hai”, hắn biết đây là chỗ đau nhất của cô, cô đau hắn cũng đau. Đúng như hắn nghĩ, nghe đến đây, sắc mặt cô tái nhợt không còn một giọt máu, trong mắt ầng ầng nước mắt. Lời vừa đến khước môi liền nuốt trở lại, không khí trong nhà an tĩnh có chút quỷ dị.

Hắn có thể nghe rõ hô hấp của cô.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm mặt của Quý Úc một lúc, đột nhiên cảm thấy cả người không có chút sức sống.

Giống như đêm bốn năm trước, hắn biết chính mình lại nói sai rồi.

Hắn biết, cho dù hắn lại nói sai, cô cũng không có để ý.

Lực đạo nắm cầm Quý Úc giảm dần, tay Hạ Quý Thần từ từ rời đi.

Hạ Quý Thần chậm rãi đứng lên, cúi đầu nhìn chằm chằm Quý Úc đang cuộn người ngồi xồm trên đất một lát, sau đó im lặng mà quay đầu ra chỗ khác.

Ánh sáng ngoài cửa sổ phá lệ tươi đẹp, mắt Hạ Quý Thần có chút mệt mỏi.

Loại mệt mỏi xưa nay chưa từng có quét qua khiến hắn cực kì mệt, ngay cả âm thanh phát ra cũng đặc biệt mệt mỏi: “Cô cút cho tôi!”

Cô so với trong tưởng tượng của hắn vô cùng quật cường, quần áo của bị xé nát nhưng trong khoảnh khắc hắn vừa nói xong, cô thật sự đứng lên rồi đi.

Giống như chỉ có lúc này cô mới nghe thấy hắn nói ... Hạ Quý Thần tức giận, cũng không có nhìn qua Quý Úc, trực tiếp vượt qua cô bước ra khỏi phòng tập thể thao.

Hắn hiểu tính của cô, hắn không còn trong phòng cô cũng không ngu ngốc ở lại trong nhà của hắn, cho nên lúc vừa bước ra hắn thuận tiện đem cửa khóa trái lại nhốt cô trong phòng.

Chương 61: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (1)

Chương 61: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo. (1)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki ^^

Hạ Quý Thần làm như không nghe thấy tiếng Quý Úc liều mạng kéo cửa, trực tiếp cất bước đi lên lầu hai.

Trở về phòng ngủ, Hạ Quý Thần vô lực ngã xuống giường, lẳng lặng nhìn chằm chằm trần nhà. Hắn vươn tay tìm trên bàn trà gói thuốc cùng bật lửa, đốt một điếu thuốc nhưng không có hút, chỉ là ngửi mùi thuốc lá bay ra như mọi lần.

Lúc điếu thuốc sắp tắt, Hạ Quý Thần mới ngồi dậy tìm điện thoại di động, gọi cho Thím Trương đang nghỉ phép.

“Trước tiên Thím trở về đi ... lúc trở về tiện thể ghé trung tâm thương mại mua một bộ quần áo cho nữ, size S ... Trong nhà còn yến mạch không? Nếu không thì nhớ mua thêm yến mạch để nấu cháo, cô ấy thích ăn ... Đúng rồi, cô ấy ở trong phòng tập thể thao ...”

Dừng một chút, Hạ Quý Thần lại nói: “... Nhớ nấu cháo cho cô ấy, nhanh lên một chút đừng chậm trễ. Còn có, nói với cô ấy là tôi không có ở nhà ...”

Hạ Quý Thần ngừng lại một lúc, xác định mình không còn gì cần dặn dò mới ngắt điện thoại.

...

Thăng đến giữa trưa cửa phòng tập thể thao mới được mở ra.

Thím Trương như là đoán được cảnh tượng bên trong, cũng không có đi vào nhìn xem, đưa tay đem túi đồ đặt vào bên trong: “Tiểu thư, quần áo này là cậu chủ kêu tôi chuẩn bị cho cô.”

Nói xong, Thím Trương đặt túi đồ trên mặt đất, sau đó đóng cửa lại.

Quần áo Hạ Quý Thần chuẩn bị cho, nếu có thể lựa chọn Quý Úc sẽ lựa chọn không mặc, nhưng cô không muốn quần áo không chính tề trở về trường học.

Cân nhắc xong, Quý Úc vẫn là lựa chọn mặc vào quần áo mà Hạ Quý Thần chuẩn bị.

Trong túi không có hóa đơn mua hàng, Quý Úc biết nhãn hiệu này, cô lục tìm một lúc mới thấy tem giá, hiện giờ trong ví của cô tiền mặt cũng không có nhiều. Đợi lát nữa cô sẽ đi tìm Thím Trương hỏi Alipay hoặc WeChat, khi trở về sẽ gửi lại tiền rồi nhờ Thím Trương chuyển cho Hạ Quý Thần giúp cô.

Thím Trương cũng không có rời đi mà đứng ở trước cửa, lúc Quý Úc kéo cửa ra vừa vặn thấy bà.

“Tiểu thư, buổi sáng cô chưa có ăn cái gì, tôi mới nấu cháo yến mạch, cô ăn một chút đi?”

Quý Úc lắc đầu, còn chưa kịp nói gì Thím Trương đã mở miệng nói tiếp: “Tiểu thư, cậu chủ đi ra ngoài, trong nhà chỉ còn có mình tôi.”

Quý Úc tiếp tục lắc đầu: “Không cần, cảm ơn Thím, tôi không có đói bụng.”

“Tiểu thư, cháo tôi đã nấu, nếu cô không ăn thì thật lãng phí ...”

“Thật lòng cảm ơn Thím, thực sự tôi không muốn ăn, với lại tôi còn có việc khác.”

Thím Trương còn muốn nói cái gì nữa, Quý Úc lại lên tiếng: “Đúng rồi Thím Trương, Thím có Alipay hoặc WeChat không? Tôi đem tiền mua quần áo chuyển cho Thím.”

Quần áo là cậu chủ phân phó bà chuẩn bị cho cô ấy, bà làm gì dám tự tiện chủ trương lấy tiền? Thím Trương không do dự mở miệng: “Tôi làm sao biết dùng mấy thứ kia”

Quý Úc nghĩ nghĩ, quyết định lát nữa đi rút tiền, thừa dịp Hạ Quý Thần không ở nhà sẽ đưa qua đây cho Thím Trương. Cô hướng về phía Thím Trương cười nhợt nhạt: “Vậy tôi không làm phiền nữa, tạm biệt.”

Thím Trương còn muốn giữ Quý Úc ở lại nhưng Quý Úc đã xoay người mở cửa đi ra,

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (2)

Chương 62: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (2)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuko ^^

Thím Trương nhìn chằm chằm cánh cửa mà thờ dài, quay đầu nhìn lên trên lầu lại thờ dài, bà đi xuống bếp đem nồi cháo đang nấu bắc xuống, tắt bếp. Sau đó pha một ly trà, đang chuẩn bị mang lên lầu, chuông cửa lại vang lên.

Thím Trương vội vội vàng vàng chạy đi mở cửa, mở cửa ra nhìn thấy Quý Úc, khuôn mặt lập tức nở nụ cười: “Tiểu thư ...”

Bà mới nói được hai chữ, Quý Úc đã đưa một cái phong bì đến trước mặt: “Thím Trương, phiền Thím đem phong bì này chuyển lại cho Hạ tiên sinh, cảm ơn.”

Nói xong, Quý Úc hướng về phía Thím Trương mỉm cười lễ phép nói câu “Tạm biệt”, lại bước vào thang máy rồi đi.

Thím Trương đứng im nhìn thang máy một lúc lâu mới đóng cửa lại, hướng về phía cầu thang lầu hai đi lên. Thím Trương bước chưa tới hai bước liền thấy Hạ Quý Thần đang đứng ở lan can lầu hai, bà dừng lại ngẩng đầu hô một tiếng: “Cậu chủ.”

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm phòng khách, không mở miệng nói chuyện.

Thím Trương đứng đó một lát mới bước tiếp lên lầu, đi đến bên cạnh Hạ Quý Thần, bà đưa phong bì tới trước mặt hắn rồi mới mở miệng: “Tôi khuyên tiểu thư vài câu, cô ấy vẫn không chịu ở lại ăn cơm.”

Ngừng hai giây, Thím Trương tiếp tục: “Cô ấy rồi đi một lát lại quay lại đưa cho tôi cái phong bì này.”

Thím Trương nói xong, Hạ Quý Thần cũng không có đáp lại, bà lại mở miệng: “Cậu chủ”

Lần này Hạ Quý Thần chần chờ hồi lâu mới quay đầu nhìn phong bì trên tay Thím Trương, yết hầu hắn lên xuống hai ba cái mới vươn tay nhận lấy.

Thím Trương không nói nữa, thức thời mà trở về phòng bếp. Ngẩng đầu nhìn lại chỗ lan can lầu hai, Hạ Quý Thần vẫn đứng chỗ đó, chỉ là bàn tay bóp chặt phong bì.

...

Có vài chuyện Thím Trương không nói cho Hạ Quý Thần, hắn cũng biết.

Bởi vì lúc dưới lầu truyền đến âm thanh của cô, hắn liền mở cửa đứng ở lan can lẳng lặng mà nhìn cô.

Hắn nghe thấy được cô cự tuyệt Thím Trương, cũng thấy được cảnh tượng cô trở lại đưa phong bì cho Thím Trương.

Bất lực mà nhìn người mình thương rồi đi?

Khoảng khắc lúc đó hắn chính là có cảm giác như thế nào? Giống như đang ở trong nước sôi lửa bỏng chịu đựng hình phạt trăm thành trăm mảnh.

...

Mấy ngày liền, dù ở ký túc xá hay là ở trên lớp, Quý Úc cũng không dám mặc quần áo mỏng.

Dấu vết Hạ Quý Thần lưu lại trên người Quý Úc, ước chừng gần một tuần mới hoàn toàn biến mất.

May là đã vào mùa thu, cô mặc quần áo kín mít cũng không có vẻ khác người.

Ngày thứ hai sau sự việc kia một tuần, Quý Úc nhận được điện thoại từ trợ lý của đạo diễn Lương.

Anh ta nói cho cô biết, anh ở trước mặt đạo diễn Lương nhắc tới cô, nói đạo diễn Lương vẫn còn nhớ cô, bảo cô cuối tuần này đến thử vai.

Điện thoại vừa ngắt, Quý Úc nhận được bưu kiện, là kịch bản đạo diễn Lương gửi tới.

Quý Úc đợi chờ nửa năm mới chớp được cơ hội, cô tự nhiên không dám lơ là, cho nên cô đọc kịch bản mất tới hai ngày.

10 giờ bắt đầu thử vai, 9 giờ Quý Úc đã tới.

Số thứ tự của Quý Úc là 14, thẳng đến hơn 11 giờ cô mới nghe thấy nhân viên công tác gọi tên của mình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 63: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (3)

Chương 63: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (3)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Chờ đến khi thí sinh bên trong đi ra, vị nhân viên công tác mới hướng về phía Quý Úc làm tư thế mời, ý bảo cô đi vào.

Mỗi thí sinh có mỗi cách diễn khác nhau, vì tránh cho thí sinh dự thi sau tham khảo cách diễn của thí sinh trước nên mỗi lần dự thi đều chỉ cho phép một người vào.

Phim của đạo diễn Lương, dù là kinh phí đầu tư hay đội ngũ sản xuất đều đứng đầu. Cho nên trừ bỏ một số nhân vật có uy tín trong giới giải trí được mời đến làm giám khảo thì nhà làm phim, phó đạo diễn cùng các nhà đầu tư đều tới.

Bốn năm trước Quý Úc sau một đêm thành danh, do đó đã có kinh nghiệm biểu diễn trên sân khấu nên trường hợp như thế này cô cũng không thấy khẩn trương, cô đợi đến khi đạo diễn Lương báo diễn mới ưu nhã đi đến trước mặt ban giám khảo, duy trì trạng thái mỉm cười tự nhiên mà tiếp thu đánh giá từ mọi người.

Trong lúc mọi người đánh giá, Quý Úc cũng tự động nhìn nhanh qua một lượt ban giám khảo, có người cô đã từng gặp qua cũng có người cô chưa gặp bao giờ. Cuối cùng khi tầm mắt Quý Úc dừng lại ở người đạo diễn Lương, khóe mắt hơi lơ đãng quét qua người ngồi bên cạnh, cô không có nhìn kĩ nhưng lại nhận ra đó là Hạ Quý Thần.

Hắn như thế nào lại xuất hiện ở chỗ này? Lại còn ngồi bên cạnh đạo diễn Lương... Quý Úc cảm giác được sự tồn tại của Hạ Quý Thần, tâm tình không tránh khỏi có chút kích động, nhưng cô biết rõ ngày hôm nay đối với mình có bao nhiêu quan trọng vì vậy nhanh chóng ổn định lại tinh thần, nhắc nhở chính mình coi như Hạ Quý Thần không có tồn tại, bình tĩnh mà thông dong hướng tới ban giám khảo giới thiệu: “Tôi tên là Quý Úc.”

Vị diễn viên gao cội nghe Quý Úc giới thiệu xong, hỏi: “Tiểu thư Quý Úc, xin hỏi cô muốn diễn thử nhân vật nào?”

Quý Úc không chút do dự mở miệng: “Tiểu Cửu.”

Cô vừa nói xong hai chữ, cả phòng đều ồ lên.

Trong kịch bản, nhân vật Tiểu Cửu chỉ có năm lời thoại, đừng nói là diễn viên nổi tiếng, ngay cả những diễn viên không có tên tuổi cũng không màng ngó đến.

Nữ chính đã định, nữ phụ số 2 và số 3 còn trống, hôm nay tới casting đại đa số đều vì hai vị trí này mà tới. Vậy mà người trước mặt mở miệng lại muốn diễn vai Tiểu Cửu, mọi lực chú ý tức khắc đều đặt trên người Quý Úc.

Từ lúc bắt đầu casting đến giờ, đạo diễn Lương rất ít khi mở miệng nói chuyện cũng không nhìn được mà lên tiếng: “Cô vì sao muốn nhân vật này.”

“Bởi vì tôi thực thích nhân vật này.” Quý Úc nói thật chậm rãi “Hai ngày liền nghiên cứu kịch bản, tôi thấy các nhân vật khác không phải khắc họa không tốt, nhưng nhân vật Tiểu Cửu này lại khắc họa rất ấn tượng. Tiểu Cửu thích nữ chính, vì tình mà điên cuồng sa đoạ, cuối cùng cũng vì tình mà hy sinh, Tiểu Cửu xuất hiện rất ít nhưng lại khiến người xem thấy rung động.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (4)

Chương 64: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (4)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Quan trọng nhất chính là Tiểu Cửu là đồng tính luyến ái, đề tài dễ khiến cho người ta tranh luận, lại càng dễ khiến cho người ta nhớ kĩ.

Quý Úc quay lại giới giải trí, chuyện đầu tiên muốn làm chính là khiến cho khán giả chú ý.

Đạo diễn Lương nghe Quý Úc trả lời xong, đáy mắt rõ ràng hiện vẻ khen ngợi nhưng ông không hướng về phía Quý Úc nói chuyện mà quay sang vị giám khảo bên cạnh hỏi: “Có thể bắt đầu chưa?”

Phân cảnh mà Quý Úc diễn thử có tên: “Người cô yêu thương nói chia tay với cô, cô sẽ đồng ý sao?”

Quý Úc rừ mi mắt, suy nghĩ ba phút rồi mới gãi hiệu “ok”, sau đó cô đối với nhân viên phụ diễn nói câu “Chúng ta chia tay đi”, Quý Úc ngẩng đầu bắt đầu diễn.

Cô đối mặt với nhân viên phụ diễn nói câu kia, không có nói ra tiếng, chỉ là bình tĩnh nhìn người phụ diễn. Qua vài giây, cô mới nhẹ nhàng mà giật giật môi giống như muốn nói gì, cuối cùng lại lựa chọn không nói, sau đó liền chậm rãi cúi đầu, chậm rãi hướng phía ngược lại đi tới, đi qua một đoạn bước chân cô ngừng lại, như là muốn quay đầu nhìn lại nhưng cuối cùng vẫn lựa chọn nhin xuống. Nhắc nhở chính mình không được quay lại, lần nữa nhấc bước chân bước về phía trước, còn chưa được hai bước đáy mắt đã phấp hồng, một giọt nước mắt bỗng đọng từ khóe mắt chảy xuống ...

Tuy rằng cô không có nói một câu thoại nhưng lại đem cảnh chia tay diễn tả vô cùng nhuần nhuyễn.

Khoảnh khắc Quý Úc rơi lệ một cái, năm vị giám khảo nhìn nhau vẻ mặt tán dương, sôi nổi gật đầu.

Quý Úc diễn xong, vừa mới chuẩn bị xoay người nói với mọi người trong phòng câu “Tôi diễn xong rồi”, nhưng còn chưa có kịp làm gì cửa phòng đã bị đẩy ra, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, là Thiên Ca một thân quần áo hoa lệ dẫn theo trợ lý tới.

Thiên Ca cất ngang buổi casting, một câu xin lỗi cũng không có liền dẫm giày cao gót hướng phía đạo diễn Lương đi tới. Đến trước mặt đạo diễn Lương không biết Thiên Ca ghé vào tai nói cái gì mà âm đường đạo diễn Lương nhăn lại, ngẩng đầu nhìn Quý Úc một cái, sau đó liền đứng dậy bảo mọi người trong phòng chờ một chút, liền đi theo Thiên Ca ra ngoài.

Ước chừng qua hai phút, cửa phòng lần nữa bị mở ra, đạo diễn Lương hô một tiếng: “Trợ lý Từ, cậu ra đây một chút.”

Trợ lý Từ lập tức đứng dậy, chạy ra ngoài.

Lần này đại khái chỉ tầm 30 giây, trợ lý Từ liền đi vào, tiến đến chỗ Quý Úc mở miệng: “Thật ngại quá, Quý Úc tiểu thư phiền cô trở về, chúng tôi quyết định tạm thời hủy bỏ tư cách thử vai của cô.”

Cô thử vai kết thúc, năm vị giám khảo rõ ràng bị cô thuyết phục, tỉ lệ thông qua rất lớn, hơn nữa nhân vật Tiểu Cửu cũng không phải quan trọng, đơn giản là Thiên Ca xuất hiện cô liền bị hủy bỏ tư cách ...

Quý Úc không phải không thấy được mọi người trong phòng hai người một mặt nhìn nhau ghé mặt nhỏ giọng suy đoán, thậm chí Hạ Quý Thần từ lúc cô xuất hiện đến giờ chỉ chăm chăm nhìn điện thoại cũng ngẩng đầu lên nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (5)

Chương 65: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (5)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Không có người nào không để ý mặt mũi, Quý Úc cũng không ngoại lệ. Đặc biệt là cô không đếm được bao nhiêu lần bị Hạ Quý Thần nhục mạ, cho nên cô thật sự không muốn ở trước mặt hắn lộ ra chật vật.

Nhưng vận mệnh lại không như cô mong muốn, những điều cô càng không muốn lại càng xuất hiện.

Quý Úc không dám nhìn Hạ Quý Thần, cô nhìn chăm chăm trợ lý Từ muốn hỏi vì sao nhưng lời nói đến miệng lại nghĩ, Thiên Ca có thể khiến cô bị hủy bỏ tư cách tức là có chuẩn bị mà đến. Cô ngược lại dây dưa càng làm cho chính mình càng thêm thảm hại hơn.

Giới giải trí hỗn loạn, đặc biệt còn trải qua sự cố ba năm trước, cô quá hiểu được cái gì gọi là việc nhỏ không nhin sẽ hỏng việc lớn, quân tử báo thù mười năm chưa muộn. Cô đảm bảo nếu bây giờ mở miệng đối với chính mình hoàn toàn không có lợi, biết khó mà lui may ra vẫn còn đường lui.

Nghĩ đến đây, lùi ra đến miệng Quý Úc lại vội vàng nuốt lại, lễ phép hướng mọi người cúi chào, sau đó đứng thẳng người ưu nhã đi về phía cửa.

...

Quý Úc không ở lại, khoảnh khắc cô rời đi Hạ Quý Thần cũng đứng lên.

Bởi vì động tĩnh có chút lớn, khiến không ít người nhìn hấn vài lần, Hạ Quý Thần không để ý người khác nhìn mình chỉ chăm chăm nhìn bóng lưng Quý Úc rời đi, thẳng đến khi cô kéo cửa đi ra mới rời mắt, đá văng chiếc ghế ra sau rồi vội vã đi theo ra ngoài.

—

Nói không tức giận là giả nhưng Quý Úc cũng không ở trước mặt Thiên Ca tỏ thái độ, cho nên từ lúc đi ra khỏi phòng trên mặt cô đều phẳng phất nét cười nhợt nhạt, làm như không thấy đạo diễn Lương cùng Thiên Ca cười trò chuyện, đi thẳng về phía thang máy.

Đứng ở trước cửa thang máy, Quý Úc không nhanh không chậm ấn nút, đợi đến khi cửa thang máy hoàn toàn mở ra mới từ từ đi vào, ấn nút đóng cửa.

Lúc cửa thang máy gần đóng bỗng nhiên có một đôi tay thon dài ngăn lại.

Cửa thang máy một lần nữa mở ra, Thiên Ca vừa mới cùng đạo diễn Lương nói chuyện phiếm, giờ đã mang kính râm, kiêu căng ngạo mạn đi đến cùng trợ lý.

Quý Úc không có biểu tình gì, xem như Thiên Ca không tồn tại.

Qua gương thang máy, Quý Úc nhìn thấy rõ ràng trên mặt Thiên Ca cũng không có biểu lộ cảm xúc gì lớn, giống như hai người trước đây chưa từng quen biết.

Ngược lại trợ lý của Thiên Ca lâu lâu lại liếc cô mấy cái.

Thang máy đi xuống, Quý Úc tự nhiên hướng ngoài cửa đi ra.

Cô vừa mới ra khỏi thang máy, trợ lý của Thiên Ca liền chạy qua người Quý Úc rất nhanh biến mất tại chỗ ngoặt của hành lang cách đó không xa. Sau lưng Quý Úc liền vang lên âm thanh của Thiên Ca: “Quý Úc, tôi lần trước nói với cô. Tôi nói, cô không giống bốn năm trước, tôi còn nửa câu sau chưa có nói, đó chính là tôi cũng không giống bốn năm trước.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (6)

Chương 66: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (6)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Cô ta cố ý đuổi theo cô vào thang máy chính là muốn vào giờ phút này khoe khoang sao?

Quý Úc coi như không nghe thấy gì, tiếp tục đi về phía trước.

“Cô xem, bây giờ tôi chỉ cùng đạo diễn Lương nói hai câu, ông ấy liền hủy bỏ tư cách dự thi của cô, còn cô thì sao? Cái gì cũng không làm được, chỉ có thể im lặng rời đi.” Thiên Ca tiếp tục mở miệng, thời điểm nói xong khóe môi đỏ nở nụ cười nhẹ, giống như trào phúng Quý Úc không biết tự lượng sức mình.

“Cô còn nghĩ trụ lại ở giới giải trí sao? Cô bây giờ ngay cả bước chân vào giới giải trí còn không làm được, như thế nào nghĩ trụ lại?”

Thiên Ca càng nói tâm trạng càng thấy tốt: “Không đúng, cô ngay cả một vai diễn không quan trọng cũng không dành được thì làm sao mà trụ lại nổi.”

Quý Úc dừng bước, cười khẽ.

Cô không muốn cùng cô ta dây dưa, tiếc là cô ta cứ bám mãi không dứt.

Quý Úc nghĩ nghĩ liền quay đầu, nhìn về phía Thiên Ca: “Cô cảm thấy mình rất có mặt mũi? Thắng tôi? Cô luôn miệng nói bốn năm sau tôi không bằng cô, nếu cô cảm thấy tôi không bằng cô, vì cái gì chỉ là một vai diễn không quan trọng cũng phải đích thân ra đối phó tôi? Thiên Ca, cô rốt cuộc là đang sợ cái gì?”

Thiên Ca trên mặt đang có nét cười bỗng nhiên có chút ảm đạm.

“Thiên Ca, cô vừa không có chút tự tin vừa quá đáng thương? Mặc kệ là bốn năm trước hay là bốn năm sau, cô đối với chuyện của tôi đều đề ý!”

Ý cười trên mặt Thiên Ca hoàn toàn biến mất, cách kính râm Quý Úc vẫn có thể cảm nhận được ánh mắt âm hiểm mà ngoan độc.

Sau một lúc lâu, Thiên Ca mới mở miệng: “Không nghĩ tới qua nhiều năm như vậy mà cô vẫn nhanh mồm dẻo miệng.”

Thiên Ca vừa nói vừa đi đến gần Quý Úc: “Chẳng nhẽ cô không muốn biết tôi cùng đạo diễn Lương nói gì với nhau sao?”

Thiên Ca đứng ở trước mặt Quý Úc, tháo kính râm xuống, ghé sát tai Quý Úc gần từng tiếng: “Tôi nói cho đạo diễn Lương biết cô bốn năm trước chưa kết hôn đã có thai, ông ấy sợ nếu dùng diễn viên có bối cảnh như vậy sẽ phiền phức, sợ sau này sẽ có người lợi dụng chuyện này để viết báo, đến lúc đó tin đồn không tốt lan ra sẽ ảnh hưởng đến bộ phim, không có bán được vé.”

Thiên Ca nói xong, cúi đầu nghịch nghịch móng tay: “Huống hồ cô cũng không có bối cảnh gì lớn lại khiến bộ phim bị ảnh hưởng, thật sự không cần mạo hiểm như vậy.”

Biết được Thiên Ca nói với đạo diễn Lương những lời này, Quý Úc khoe môi mấp máy hơi rử mi mắt.

Cô không thể không thừa nhận, Thiên Ca đưa ra trường hợp khiến cô rất khó giải quyết.

Hiện giờ dư luận rất dễ dàng bùng nổ, rất nhiều minh tinh đều cẩn thận, nếu không cẩn thận danh tiếng gầy dựng bao nhiêu năm đều bị hủy hoại.

Huống chi những điều cô ta nói vẫn là sự thật, bốn năm trước cô xác thực chưa kết hôn đã mang thai.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (7)

Chương 67: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (7)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Tuy rằng cô mang thai ngoài tử cung nhưng chung quy vẫn có thể tra được bệnh án ở bệnh viện, một khi mà đám phóng viên tra được bệnh án rồi đăng lên mạng, đến lúc đó lại có một hồi sóng to gió lớn.

“Hơn nữa cô phải biết rằng, tin tức này chỉ cần tôi tùy tiện nói cho một vài người, bọn họ rất nhanh sẽ có đề tài để nói chuyện phiếm. Nói hoa phù dung sớm nở tối tàn Quý Úc lúc mười tám tuổi đã vào khoa sản, sau đó tất cả nhà làm phim, nhà đầu tư, còn có các đạo diễn lớn, ai cũng đều thông minh tự động đưa tên cô vào danh sách đen...” Cục diện hòa nhau, Thiên Ca một lần nữa nở nụ cười.

Thiên Ca nói không sai, trong cái vòng luẩn quẩn mà hỗn tạp này, cho dù kỹ thuật diễn của cô có tốt đến mấy cũng không ai dám đặt tiền cọc trên người xa lạ lại có “chuyện xưa” như cô.

Quý Úc không phải không nghĩ đến việc cô trở lại giới giải trí Thiên Ca sẽ ngáng chân cô, chỉ là không nghĩ tới Thiên Ca vừa ra tay đã sử dụng cách thức tàn nhẫn nhất. Xem ra Thiên Ca không có suy nghĩ dây dưa nhiều với cô mà mau chóng giải quyết cô ngay từ đầu, hơn nữa phải nhỏ cô tận gốc, tránh hậu quả về sau.

Môi Quý Úc càng ngày càng cắn chặt. Mặt càng ngày càng trắng bệch.

Thiên Ca trên mặt tươi cười càng ngày càng sáng lóa, thấy Quý Úc không nói gì ngược lại càng nói không dứt: “Quý Úc, vẫn là câu nói kia, bốn năm trước thời kì huy hoàng của cô đã qua đi, cho nên cô nhận thua đi, hiện tại cô không phải là đối thủ của tôi...”

Nói xong lời cuối cùng, giọng điệu Thiên Ca tăng thêm rất nhiều, mang theo kiên định cùng chắc chắn, còn có một chút khinh thường: “Hôm nay không phải, tương lai càng không phải.”

“Phải không?” Quý Úc hồi lâu không nói chuyện cũng bắt đầu mở miệng, cô chậm rãi nhìn thẳng vào mắt Thiên Ca: “Cô cho rằng cô làm như vậy liền có thể khiến tôi khốn đốn sao?”

“Như vậy tôi hiện tại liền xác nhận cho cô, Thiên Ca cô sai rồi, giải quyết cục diện cô để lại cho tôi rất đơn giản, chỉ cần tôi kết hôn, những điều cô nói chẳng những không khiến tôi bị ảnh hưởng mà còn tạo cho tôi cơ hội. Ngược lại sẽ khiến các nhà đầu tư, làm phim, đạo diễn lớn cảm thấy đây là một cơ hội tuyệt vời để pr phim, chưa kết hôn đã mang thai chủ đề này rất tốt, chờ mọi người đều chú ý đến liền lấy ra giấy chứng nhận kết hôn xoay chuyển tình thế, một công đôi việc, tôi tin tưởng bất kể người nào thông minh cũng đều cảm thấy tôi là một lựa chọn tốt.”

Thiên Ca không nghĩ tới Quý Úc sẽ dùng phương thức như vậy để đối phó cô, nét cười trên mặt lần nữa biến mất.

Thiên Ca không cười, Quý Úc ngược lại lại khẽ cười: “Tôi thật muốn cảm ơn cô, Thiên Ca, nếu không phải cô đem chuyện cũ đào lại tôi còn không biết chính mình có một lợi thế lớn như vậy?”

Quý Úc nói xong nhìn về phía Thiên Ca, không để ý tới bộ dáng của cô ta, nâng bước chân chuẩn bị rời đi lại đột nhiên nghĩ đến cái gì, ngừng lại hơi hơi nghiêng nghiêng đầu hướng về phía cô ta: “Cô vừa mới nói cái gì với tôi? Nhận thua đi? Hiện tại tôi không phải là đối thủ của cô?”

“Thiên Ca, cô cảm thấy tai nạn xe ba năm trước đều không khiến tôi bị gì, ba năm sau cô có bản lĩnh gì động tới tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (8)

Chương 68: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (8)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

Không khí trong nháy mắt ngưng đọng lại.

Quý Úc không nhìn Thiên Ca lâu, trực tiếp thu hồi tầm mắt, cô căn bản không để ý biểu tình của Thiên Ca đang đứng phía sau, không muốn ở lại lâu, nhấc chân nghênh ngang rời đi.

....

Thiên Ca gắt gao nắm chặt tay, cả người đều bị Quý Úc chọc tức run lên, hung tợn nhìn chằm chằm bóng lưng Quý Úc ngày càng xa dần, đáy lòng tràn đầy sự không phục, nghiêng răng nghiêng lợi muốn mở miệng nói cái gì đó nhưng thẳng tới khi âm thanh giày cao gót của Quý Úc biến mất cũng chưa nói được một chữ.

Thiên Ca tức giận hung hăng dẫm giày cao gót, nhắm mắt lại hít sâu vài lần mới khiến cảm xúc của chính mình bình ổn lại đôi chút, sau đó xác định bản thân vẫn có thể duy trì trạng thái ưu nhã đi ra ngoài mới chậm rãi mở mắt.

Thiên Ca đưa tay lên muốn đeo lại kính râm nhưng đầu ngón tay vừa mới nâng lên đến chỗ cảm khoe mắt đã liếc thấy hình bóng của người đàn ông quen thuộc, ngón tay đột nhiên run lên, theo bản năng quay đầu lại hướng về phía cửa an toàn không biết đã được mở ra khi nào.

Một người đàn ông khí chất phi phàm mặc bộ tây trang đứng ở trước cửa.

Khoảnh khắc Thiên Ca nhìn thấy người kia, chiếc kính râm liền rơi xuống đất.

Thiên Ca như cũ nhìn chằm chằm người đàn ông kia, ước chừng hơn mười giây đồng hồ mới xác định mình không phải hoa mắt, mà đúng là Hạ Quý Thần, cô ta rất lâu rồi mới nhìn thấy hắn.

So với ba năm trước đây, Hạ Quý Thần bây giờ trông thành thực hơn nhiều, cũng hấp dẫn hơn rất nhiều, đương nhiên càng khiến cô ta động tâm nhiều hơn.

Một hồi lâu Thiên Ca kìm nén không được, ngực rung động kịch liệt, chậm rãi hướng về phía Hạ Quý Thần xoay người, đi về phía hắn, đến đứng tận trước mặt hắn cô ta mới có thể chậm rãi mở miệng: “Hạ ...”

Thiên Ca chỉ kịp kêu họ của hắn, hắn đã liền lạnh lùng mở miệng, so với âm thanh của Thiên Ca thì xa cách rất nhiều: “Cô lúc này nói đều là sự thật? Bốn năm trước Quý Úc thật sự mang thai?”

Cô ta nghĩ tới hắn nhiều năm như vậy, hắn mở miệng câu đầu tiên lại có quan hệ tới Quý Úc.

Thiên Ca trong lòng phức tạp, nhìn Hạ Quý Thần không chớp mắt.

Tâm tình Hạ Quý Thần không được tốt, hắn đợi một lát không thấy Thiên Ca trả lời liền lấy một điều thuốc trong túi ngậm ở trên miệng, châm lửa nhưng không có hút, giấy tiếp theo liền kẹp ở ngón tay.

Qua nhiều năm Hạ Quý Thần vẫn duy trì thói quen như vậy, lúc phiền lòng sẽ châm một điều thuốc rồi kẹp ở đầu ngón tay.

Thiên Ca nhìn chằm chằm khói thuốc bay ra từ điều thuốc ở đầu tay Hạ Quý Thần, cảm thấy chán ghét. Qua một lúc lâu mới hướng Hạ Quý Thần nhẹ

nhàng chớp mắt: “Anh nhìn thấy tôi, trừ bỏ hỏi chuyện của cô ta thì không còn gì muốn nói với tôi sao.?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (9)

Chương 69: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (9)

- Editor: Hồng Phan – Virgo
- Beta: Stuki^^

“Có ...”. Hạ Quý Thần đáp nhanh gọn.

Đáy mắt Thiên Ca nổi lên sự chờ mong, trong lòng cũng nổi lên chút vui mừng.

Chỉ là sự vui mừng cùng chờ mong duy trì không đến hai giây, Hạ Quý Thần hướng về phía thùng rác, gảy một chút tàn ở đầu điếu thuốc sau đó lại dứt khoát mà mở miệng: “Cách xa cô ấy một chút ...”

Thiên Ca biểu tình như muốn cười lại như muốn khóc, lời nói đều mang đầy tức giận: “Hạ Quý Thần, anh là cố ý có phải không? Anh biết rõ tôi không muốn nghe thấy từ trong miệng anh chuyện liên quan đến cô ta, vậy mà mỗi lần anh mở miệng đều dính líu đến cô ta! Anh là cố ý muốn cho tôi khó chịu đúng không?”

“A...” Hạ Quý Thần như là nghe được chuyện buồn cười, cười khẽ hai tiếng, trong miệng mang theo trào phúng: “Tôi cố tình khiến cô khó chịu? Cô cũng không nhìn lại mình! Cô cho rằng tôi đứng chỗ này để cùng cô ôn chuyện? Không phải, tôi cùng cô không có chuyện cũ để ôn lại, tôi sợ đi đứng ở đây nói chuyện cùng cô là bởi vì tôi có chuyện muốn nói với cô.”

Hạ Quý Thần vừa nói vừa đem điếu thuốc vút vào thùng rác, sau đó bước hai bước tới trước mặt Thiên Ca.

Khoảnh khắc hần dừng lại, trên người tràn đầy hơi thở nguy hiểm, khiến người đối diện có cảm giác áp bức mười phần, ngay cả âm thanh hần mở miệng cũng tàn nhẫn cùng nghiêm túc hơn trước rất nhiều.

“Cách xa cô ấy một chút, tôi vừa nói mấy chữ này là nghiêm túc! Nếu cô một hai cùng cô ấy so đo, tôi hiện tại liền nói cho cô biết, bốn năm trước cô không phải đối thủ của cô ấy, bốn năm sau cô cũng vậy.”

“Mặc kệ cô có phục hay không, kể cô có dùng những thứ kia, cô cũng không có thắng được cô ấy.”

“Cô đem những lời này nhớ cho kĩ, một ngày nào đó Quý Ưc sẽ đem cô hạ xuống! Hơn nữa cô ấy cũng không cần so đo với cô, bởi vì cô ấy có thực lực sẵn, bốn năm trước cô ấy đứng ở trên đỉnh, bốn năm sau cũng có thể trở về trên đỉnh.”

“Tôi nói cho cô, sẽ có một ngày Quý Ưc đứng ở đâu ở đó sẽ là đỉnh, cho dù cô ấy không đứng ở đỉnh, Hạ Quý Thần tôi cũng sẽ làm cho cô ấy đứng ở trên đỉnh.”

Hạ Quý Thần lưu loát nói xong, nâng tay sửa sang lại quần áo, chuẩn bị xoay người rời đi.

Hần chưa kịp nhắc chân lại nghĩ nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn Thiên Ca sắc mặt đang trắng bệch tiếp tục nói: “Còn có, ít nói cô ấy là phù dung sớm nở tối tàn, cô ấy cũng không phải là hoa quỳnh, cho dù cô ấy thật sự trở thành hoa quỳnh, Hạ Quý Thần tôi cũng có bản lĩnh khiến cho cô ấy làm một đóa hoa quỳnh bất bại.”

Nói xong Hạ Quý Thần cất bước rời đi.

Hạ Quý Thần đi không bao xa, Thiên Ca đang đứng im tại chỗ bỗng hoàn hồn, không màng hình tượng đuổi theo Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (10)

“Anh không phải muốn biết bốn năm trước Quý Úc có thật sự mang thai hay không sao?” Thiên Ca ngăn ở trước mặt Hạ Quý Thần, sợ hấn rồi đi: “Tôi hiện tại nói cho anh biết, đúng vậy, vào tháng bảy bốn năm trước cô ta mang thai, vừa lúc tròn một tháng.”

Tháng bảy bốn năm trước, một tháng ... Hấn cùng cô phát sinh quan hệ vào đêm đầu tháng sáu, dựa theo thời gian có thể phỏng đoán, cô mang thai con của hấn.

Lúc đầu Hạ Quý Thần tính muốn vòng qua người Thiên Ca để đi, giờ thì dừng lại.

“Anh nghĩ không sai, đứa con trong bụng cô ta chính là con của anh”. Thiên Ca giống như biết Hạ Quý Thần nghĩ gì, lại mở miệng: “Nhưng mà anh biết con của anh hiện giờ ở đâu sao?”.

Bốn năm trước là Quý Úc nhất thời tin người.

Quý Úc mang thai, không dám để cho mọi người trong nhà biết, đầu tiên là liên hệ Thiên Ca.

Cô ta cùng Quý Úc đến bệnh viện, kết quả khám ra lại là: Thai ngoài tử cung.

Đứa bé kia căn bản là không có biện pháp giữ lại, vì giữ cho tính mạng của Quý Úc an toàn, bác sĩ trước tiên giúp cô sắp xếp cuộc phẫu thuật.

Sự thật chính xác là như thế, Thiên Ca cũng không muốn cho Hạ Quý Thần biết, bởi vì nếu hấn biết, chỉ càng làm cho hấn cảm thấy thêm đau lòng cùng áy náy với Quý Úc.

Cả đời này điều cô ta không muốn nhất chính là nhìn thấy Hạ Quý Thần đối tốt với Quý Úc.. Nghĩ đến đây Thiên Ca liền lại mở miệng: “Con của anh đã chết!”

“Lúc mới phát hiện mình mang thai, điều đầu tiên cô ta làm là đi phá thai.”

Thiên Ca mặt không đỏ tim không đập, nói dối rất tự nhiên lưu loát: “Cô ta không có nửa điểm do dự liền phá thai, cô ta căn bản là không muốn mang thai con của anh.”

Biểu tình trên mặt Hạ Quý Thần không biến hóa gì quá lớn, nhưng bàn tay lại nắm chặt lại thành quyền.

“Nếu tôi đoán không sai, anh tới Bắc Kinh là vì cô ta? Nghe nói hiện tại anh ở đại học B điện ảnh, cũng là vì cô ta đi? Ngay cả hôm nay anh ở chỗ này, cũng giống trước đều là vì cô ta đi?”

Người khác thì Thiên Ca còn không có hiểu biết như vậy, nhưng Hạ Quý Thần xuất hiện ở Bắc Kinh, đạo học B điện ảnh rồi ở chỗ này, cô lại biết rõ lý do.

“Cô ta đối như vậy với anh, anh vì sao còn làm như vậy vì cô ta? Anh cảm thấy mình làm nhiều chuyện như vậy cô ta sẽ cảm kích sao?”

Lúc Thiên Ca nói xong những lời này, Hạ Quý Thần đem tâm mắt đang nhìn ở hư không kéo trở về dừng lại trên người Thiên Ca.

Ánh mắt hấn bình tĩnh, giống như những lời Thiên Ca vừa nói hấn không có nghe thấy, hấn mở miệng, lời nói mang theo sự nghiêm túc cùng thành kính: “Tôi đối với cô ấy như thế nào là chuyện của tôi, cũng chưa từng nghĩ muốn cô ấy cảm kích.”

Nói xong Hạ Quý Thần lướt qua người Thiên Ca cất bước rồi đi.

Cô ta đã nói nữ nhân kia không chút nào lưu tình bỏ đi cốt nhục của hấn, vậy mà hấn vẫn còn che chở cho cô gái kia như vậy.

Một loại cảm xúc không rõ là hâm mộ hay ghen ghét cứ dâng lên trong lòng cô ta, đáy mắt Thiên Ca bao phủ sự toan tính, đột nhiên xoay người nhìn chằm chằm bóng lưng Hạ Quý Thần: “Hạ Quý Thần, anh cảm thấy một bên tình nguyện thích cô ta có ý nghĩa sao? Trong lòng anh rất rõ ràng, nếu lúc trước không phải nhờ anh của anh, Hạ Dư Quang, cơ hội để anh tới gần Quý Úc đều không có!”.

P/s: Mọi người muốn biết bốn năm trước rốt cuộc phát sinh chuyện gì không? Ngày mai sẽ nói cho mọi người biết nha:-*:-*

Chương 71: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta (1)

Editor: Jenni.

Beta: Stuki^{oo}

Hạ Quý Thần đều có thể đem cảm xúc dấu kín nhìn không ra hi vọng, nhưng khi hắn nghe đến câu “anh trai của anh, Hạ Dư Quang” này, thân thể rõ ràng hung hăng run rẩy một trận, ngay cả bước chân đang đi cũng từng bị hỗn loạn.

Hắn tiếp tục đi lên phía trước một đoạn, mới ngừng lại được.

Bởi vì hắn đưa lưng về phía Thiên Ca không quay đầu lại, cho nên Thiên Ca căn bản nhìn không thấy biểu tình của hắn, nhưng cô ta xuyên thấu qua thân ảnh của hắn, lại có thể cảm giác được phía sau lưng hắn thực khẩn trương, hơi hơi run run nói cho cô ta, cả người hắn đều run nhè nhẹ, bộ dáng kia hiển nhiên là do cảm xúc quay cuồng tràn ra cơ thể mà không thể khống chế.

Bất quá rất nhanh, hắn liền sửa sang lại tâm tình thật tốt, như là không nghe được lời Thiên Ca nói, một lần nữa nâng chân lên.

Hạ Quý Thần lái xe, còn chưa có đến cổng trường điện ảnh, liền qua cửa kính xe, nhìn thấy Quý Úc đứng ở cổng lớn vẫy xe taxi.

Xe taxi qua cổng, xe liền chậm rãi đi trên đường lớn.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm hướng xe rời đi, chần chờ một lát, cuối cùng nhẹ nhàng mà dẫm chân chân ga, chuyển tay lái, đi theo sau xe taxi.

Khu Điện ảnh ở phía nam, muốn đi B ảnh thì phải đi hơn phân nửa cái thành Bắc Kinh, sau 12 giờ con đường không tính là thông thuận, xe lúc nhanh lúc chậm, khi đến phía tây, Hạ Quý Thần thấy Quý Úc trước tiên ra đường chính, liền dẫm phanh lại, không để ý tới sau xe tràn ngập âm thanh còi xe bắt nấn, đánh tay lái cũng theo đi ra ngoài.

Đi ước chừng năm phút đồng hồ Hạ Quý Thần đại khái đoán được Quý Úc muốn đi đâu.

Xuyên qua hai dãy đường phố điều hơi có chút cổ kính, Hạ Quý Thần xa xa nhìn đến xe taxi quả nhiên ngừng ở hẻm cửa phía nam.

Chờ Hạ Quý Thần ở phụ cận xuống xe, xe taxi Quý Úc đi nhờ kia đã không thấy bóng dáng, Hạ Quý Thần bước nhanh đi vào hẻm phía nam, trái phải nhìn xung quanh rồi theo cảm giác chọn một hướng, đi ước chừng năm mươi mét, rốt cuộc cũng tìm được thân ảnh của Quý Úc.

Hắn không tiến lên quấy rầy cô, chỉ là vẫn duy trì theo sau một khoảng cách không xa không gần.

Sau 12h, ánh mặt trời tươi đẹp ấm áp, quang cảnh đường phố phủ lên một lớp ánh vàng mềm mại.

Từ khi thử diễn đến bây giờ, cô còn không có ăn cái gì, đại khái là đói bụng, khi đi qua nhà hàng Russia, cô ngừng lại, hai mắt nhìn chằm chằm cửa, ở bên trong khi phục vụ chạy ra tới gần cô, cô mới đưa tầm mắt từ trên biển hiệu thu trở về, hướng về phía người phục vụ nhẹ gật đầu, sau đó đi theo phục vụ bước vào nhà hàng.

Hạ Quý Thần không theo vào, hắn chờ trước cửa nhà hàng cách đó không xa, đứng bên cạnh một cây cỏ thụ, rút điều thuốc.

Điều thuốc trên đầu ngón tay hắn cứ cháy dần cháy dần, khi hút đến điều thứ năm, cô rút cuộc từ bên trong đi ra, hắn theo bản năng hướng sau phía cây trốn đi, chờ cô đi phía trước một đoạn, mới dập tắt điều thuốc trên tay, một lần nữa đuổi kịp.

Đại khái cô là có tâm sự, bước chân thông thả, từ hẻm phía nam vòng đến sau hồ nước, sau đó liền bắt đầu lang thang không có mục đích dọc theo con đường bên hồ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta(2)

Editor: Jenni.

Beta: Stuki^{oo}

Cô đi đi dừng dừng, chờ đến khi đi hết một vòng quanh hồ, đã là chạng vạng tối.

Cô hẳn là đi mệt, tìm một chỗ không người mới dừng lại, lưng tựa vào trong túi lấy ra một tập khăn giấy, lót trên mặt đất, an vị ngồi lên.

Cô suy tư nhìn chăm chăm mặt hồ hồi lâu, mới chớp chớp mắt, cúi đầu thấp xuống, đầu ngón tay cô trên mặt đất vạch tới vạch lui, khi lơ đãng sờ đến một viên đá, cô thuận tay cầm lên, sau đó liền ngồi xổm, cầm đá, dùng sức nhấn xuống mặt đất.

Hắn sợ bị cô phát hiện, nên cố ý đứng cách một khoảng cách. Từ chỗ hắn nhìn chỉ mơ hồ có thể thấy được hình như cô đang viết cái gì đó trên mặt đất.

Một lúc lâu, cô mới không viết nữa.

Cô nhìn chăm chăm trên mặt đất nơi cô vừa mới viết viết vẽ vẽ. Nhìn nhìn, nhìn đến thơ thẩn. Sau đó Hạ Quý Thần tình cờ nhìn thấy được biểu tình của cô, từ lúc ban đầu thờ ơ, một chút một chút trở nên bi thương vô cùng, cho đến khi hắn cho rằng cô muốn khóc, cô quay đầu, nhìn về phía mặt hồ.

Có thể là bởi vì ngồi xổm thời gian dài, chân cô bị chuột rút, một lát liền ném đá xuống, đứng lên.

Cô tại chỗ co giãn chân trong chốc lát, cúi đầu, lại nhìn nhìn mặt đất, cuối cùng mới cất bước, rời đi.

Chờ cô đi ra rất xa rất xa, Hạ Quý Thần mới xuất hiện ở chỗ cô vừa mới ngồi.

Lúc này, sắc trời đã tối, con đường xung quanh hồ ánh đèn đã sáng lên, trên mặt hồ ngập trong sắc vàng, phong cảnh xung quanh sáng tối âm trầm.

Hạ Quý Thần nương một bên đèn đường mờ nhạt, phân biệt ra dấu vết đã được cô dùng đá trắng vẽ trên mặt đất: “Dư Quang Mãn Mãn đều là anh!”

Bảy chữ vô cùng đơn giản, Hạ Quý Thần một chữ một chữ nhìn vài lần, dưới đáy lòng mới đem những lời này nổi lên.

Hắn không biết trong đáy lòng đem những lời này lặp đi lặp lại mặc niệm bao nhiêu lần, cuối cùng chỉ hóa thành bốn chữ, quanh quẩn ở trong lòng, kéo dài không dứt.

“Dư Quang”, “Mãn Mãn”, “Mãn Mãn”, “Dư Quang”.....

Một trận gió đêm thổi tới, mang theo cái lạnh đến thấu xương đầu mùa đông. Hạ Quý Thần như bưng bình, đứng ở tại chỗ, ánh mắt mịt mờ nhìn xa xa.

Hắn hơi rũ mi, che lấp đôi mắt đầy bi thương và mất mát, mới chuyển người, nhìn khắp nơi, bắt đầu đi tìm Quý Úc.

Chung quanh đã không có bóng dáng cô tồn tại, hắn theo hướng cô vừa mới rời đi, hốt hoảng nhanh chóng bước theo thật xa, sau đó xuyên qua cửa kính pha lê của một quán bar tên là “Phi ngư”, hắn nhìn thấy cô lẳng lặng ngồi dựa trên cửa sổ, nghiêng đầu, ra hiệu cho người phục vụ rót chút rượu.

Hạ Quý Thần đứng ở bên đường, nhìn Quý Úc nhìn một lúc lâu, nâng bước chân, cũng vào quán bar này.

Quán bar không bật đèn, trừ bỏ nơi đang đứng bên ngoài trên mặt đất có ánh đèn sáng hắt vào, chỉ còn lại có mỗi ngọn nến đang cháy trên bàn.

Ánh nến lúc sáng lúc tối, khuôn mặt mỗi người mơ mơ hồ hồ, Hạ Quý Thần hướng về phía người phục vụ đang chào đón làm một động tác suy nhẹ ra hiệu, chọn vị trí phía sau Quý Úc, lưng tựa vào ghế sau lưng cô ngồi xuống, sau đó cầm menu trên bàn rượu, chọn một ly trà xanh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta (3)

Editor: Jenni

Beta: Stuki°°

Sắc trời còn sớm, quán bar không đông cho lắm, trừ bỏ một chàng trai ôm đàn ghi-ta đang ở giữa sân khấu biểu diễn, còn những thanh âm khác đều không có.

Hạ Quý Thần cùng Quý Úc hai người như vậy lưng tựa lưng ngồi không biết bao lâu, người nam biểu diễn biến thành nữ.

Cô gái đi lên, cầm microphone, thử giọng, thanh âm uyển chuyển triền miên, sau đó liền mở miệng, hát một ca khúc đã xưa.

Khi cô hát đến “em hoài niệm chính là chuyện không nói, em hoài niệm chính là cùng nhau xây ước mơ, em hoài niệm chính là dù hay cãi nhau nhưng về sau vẫn là muốn yêu anh đến trọn đời”, Hạ Quý Thần liền quay đầu liếc bóng lưng cô.

Cô gái giống như là đang nghe hát, lại giống như là đắm chìm ở trong suy nghĩ của chính mình, ngọn nến đem hình dáng cô vốn là hoàn mỹ trở nên càng kinh diễm hơn. Từ trên thân ảnh trầm tĩnh của cô, Hạ Quý Thần mơ hồ cảm nhận được một loại hương vị hoài cổ lại man mác buồn.

Trong hồi ức cô là hoài niệm cái gì sao? Cái ký ức mà cô nhớ tới nhất là gì? Ở đâu?

Hắn thì sao?

Hạ Quý Thần suy nghĩ lập tức phiêu lãng xa xôi, hồi lâu, trong đầu hắn, mới chậm rãi hiện ra đáp án của chính hắn: “Tôi hoài niệm chính là thời niên thiếu của chúng ta.”

Hắn hoài niệm chính là, hắn cùng cô, còn có thời niên thiếu cùng nhau.

Một đoạn thời gian kia, là đoạn thời gian đẹp nhất trong đời hắn đến bây giờ.

“Em hoài niệm chính là chuyện không nói, em hoài niệm chính là cùng nhau xây ước mơ, em hoài niệm chính là.....” Cùng với ca từ uyển chuyển lại lần nữa vang lên ở bên tai, hắn đem tầm mắt từ trên người Quý Ưc kéo lại, chậm rãi dừng ở trước ngọn nến trên bàn. Ánh nến tí tách, đôi mắt hắn lập loè, thời gian phẳng phất trong nháy mắt nghịch lưu trở về quá khứ thực xa xôi trước kia.

Hạ Quý Thần từng có một đoạn thời gian nghịch ngợm phá phách rất dài, hắn chơi bời không phải bởi vì vi biểu hiện chính mình “phi phạm”, cũng không phải vì chơi khốc giả soái ca, hắn chơi bời, phá phách là bởi vì anh trai của hắn Hạ Dư Quang.

Nói là anh trai, kỳ thật Hạ Dư Quang chỉ so hắn sinh ra sớm hơn một phút.

Không sai, hắn cùng Hạ Dư Quang là sinh đôi cùng trứng, sinh giống nhau như đúc, đừng nói là người khác, ngay cả cha mẹ bọn họ, nếu không phải dựa vào màu sắc quần áo, đều rất khó phân biệt ra bọn họ ai là ai.

Đồng dạng đều là con trai Hạ gia, nhưng vận mệnh lại hoàn toàn tương phản.

Hắn từ bé thân thể khỏe mạnh, nhưng Hạ Dư Quang lại bệnh tật ốm yếu, bẩm sinh mất thanh.(Câm bẩm sinh)

Bác sĩ có giải thích là, song bào thai ở trong quá trình nuôi dưỡng, một bên hấp thu tuyệt đại đa số dinh dưỡng khỏe mạnh, một bên khác bẩm sinh tính dinh dưỡng hấp thụ không tốt.

Bác sĩ còn nói, Hạ Dư Quang khả năng rất khó sống quá hai mươi tuổi.

Cho nên, thời thơ ấu, hắn là dưới ánh mặt trời, nhà trẻ cùng rất nhiều đứa trẻ cùng tuổi làm bạn cùng trường thành, mà Hạ Dư Quang lại là ở trong bệnh viện, trong nhà còn có gia đình thầy giáo dạy dỗ trưởng thành.

Nguyên nhân bởi vì thân thể Hạ Dư Quang không tốt, làm cho gia tộc Hạ gia, chỉ có thể trông cậy vào một mình hắn, cho nên người Hạ gia đối hắn hoặc nhiều hoặc ít đều có chút thiên vị.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta (4)

Editor: Jenni.

Beta: Stuki°°

Tuổi nhỏ không hiểu chuyện, không cảm thấy có cái gì. Tuổi càng lúc càng lớn, vào sơ trung hắn chậm rãi hiểu rõ, hắn khỏe mạnh tất cả là nhờ Hạ Dư Quang.

Cho nên hắn liền nghĩ, có lẽ hắn không nghe lời như vậy, không ưu tú như vậy, cha mẹ liền sẽ ít nhiều thích Hạ Dư Quang thêm một chút.

Cũng là từ lúc ấy, hắn trốn học, học đánh nhau, học hút thuốc uống rượu, học kéo bè kết phái, học đêm không về ngủ..... Đại khái là năm sơ trung là thời kỳ “nhiệt huyết” nhất của hắn. Hạ Quý Thần dùng thời gian không đến hai tháng, thu phục hết đám lưu manh, xử lý lão đại tiền nhiệm 3 năm trước đó, thành lão đại mới của trường.

Khi đó học sinh trong trường học khi thấy hắn đi qua, kẻ nhát gan khi nhìn thấy vội trốn xa xa, ngay cả thờ cũng không dám thờ mạnh, gan lớn hơn một chút, sau khi hắn đi qua, sẽ lặng lẽ nghị luận câu “Đây là lão đại chúng ta”, hoặc là câu “Nghe nói đây là lão đại của trường học chúng ta, ngày hôm qua đi bị người xô ngã, kết quả bản thân hắn đánh năm người, đem đôi phương toàn hạ gục.”

Lúc ấy, trong trường học rất nhiều người nhìn thấy hắn, đều sẽ khách khách khí khí nhường đường cho hắn, sau đó gọi hắn là “Thần ca”.

Bởi vì tướng mạo hắn quá mức xuất chúng, trừ bỏ hắn có những cái tin tức bên ngoài “Huy hoàng nhiệt huyết”, ngoài tin hắn phá phách, chơi bời, còn có nhiều tin tức tình cảm phong lưu.

“Cậu biết không? Lão đại trường chúng ta lại đổi bạn gái.”

“Tôi vừa mới ở nhà ăn nhìn thấy lão đại cùng hoa khôi ăn cơm”

“Nghe nói hoa khôi giảng đường trường cách vách hôm nay tới trường học chúng ta tìm lão đại rồi.”

Kỳ thật, những nữ sinh trong tin đồn, đừng nói đó là bạn gái hắn, ngay cả quan hệ bạn bè đều không phải, nhiều nhất chính là nói một vài câu với hắn, đã gặp mặt hắn thì lập tức có tin nóng.

Lúc ấy, ba chữ “Hạ Quý Thần” này, thật là như sấm bên tai, ở Tô thành người lớn bé đều biết.

Lúc ấy, hắn có rất nhiều truyền kỳ trong khu dân cư, đại gia ngầm cùng hắn làm quen, cùng hắn nói chuyện vì hư vinh, trừ bỏ hai cái xưng hô “Thần ca” cùng “Trung học lão đại”, hắn còn có thêm biệt danh “Tô thành Hạ thiếu” cùng với “Tô thành sát thủ thiếu nữ”.

Lúc ấy, mọi người nhắc tới hắn, đều sẽ suy đoán một câu, cao trung lão đại Thần ca Hạ Quý Thần, rốt cuộc sẽ thua trong tay dạng nữ nhân như thế nào?

Loại suy đoán này, cũng truyền tới trong tai hắn. Khi ấy, hắn khịt mũi coi thường cười lạnh, đáy lòng nghĩ khinh thường, vui đùa cái gì vậy? Nữ nhân có thể làm hắn chú ý, phỏng chừng còn chưa có sinh ra đâu!

Đại khái là hắn quá kiêu ngạo, kiêu ngạo đến nỗi ông trời nhìn không vừa mắt, vì thế ở nửa đầu học kỳ tháng ba, ông trời đem cô đưa đến trước mặt hắn.

Đó là lúc giảng bài, hắn dựa trên lan can sân thể dục, ở trước ánh mắt tò mò của vô số nữ sinh đi ngang qua, ngậm điều thuốc, nhàn nhã nhả khói.

Hút đến khi thoải mái nhất, phía sau hắn truyền đến cuộc nói chuyện của mấy nữ sinh.

“Hỏi mấy cậu nè, nếu vào buổi tối, một mình các cậu ra cửa, bị hai cái tên côn đồ ngăn cản, bọn họ muốn cướp sắc, các cậu sẽ làm sao?”

“Báo nguy!”

“Kêu cứu mạng!”

“Chạy”.

Cô gái cuối cùng trả lời, thanh âm nghe hay nhất, giọng nói mềm mại nhỏ nhẹ: “Các cậu cho hắn cái *****”

Vừa lúc điều thuốc đưa đến trong miệng, hắn đột nhiên bị sặc, khom người kịch liệt ho khan, thuận theo âm thanh xoay người, quét thấy một bóng dáng thanh mảnh của một người con gái.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần còn chưa kịp xem xét cẩn thận thì Mập mập bị hắn phái đi mua nước, đầu đầy mồ hôi đã trở lại, chặn mất tầm mắt của hắn: “Anh Thần, coca của anh!”

Mập mập vừa lúc che đầy tầm mắt của Hạ Quý Thần, hắn nhăn mày khó chịu, nâng tay lên đẩy Mập mập ra nhưng bóng dáng kia đã sớm trà trộn vào trong đám học sinh khiến hắn không thấy được nữa.

Mập mập đại khái là đã nhận ra Hạ Quý Thần đang khó chịu nên ra sức giúp hắn khui nắp lon, vừa thờ hỏn hển vừa mở miệng lấy lòng: “Anh Thần, em đã khui nắp ra luôn rồi”.

Không tìm được người, đáy lòng của Hạ Quý Thần khó tránh khỏi có chút bức bối, hắn liền đạp một bên chân của Mập mập, tức giận trả lời lại: “Coca cái đầu cậu!”.

Sau đó liền hung hăng lấy đầu ngón tay bóp tắt điều thuốc, đem điều thuốc vứt vào thùng rác cách đó không xa rồi chạy về phía khu dạy học.

Sự tình lần đó chung quy cũng chỉ giống như một mảnh lá rụng, nhẹ nhàng rớt xuống mặt hồ yên ả tạo nên từng vòng gợn sóng, cũng không có gì gọi là kích thích lớn nên cũng rất nhanh liền rơi vào quên lãng.

Thăng đến nửa tháng sau, Hạ Quý Thần cùng một đám “Hồ bằng cầu hữu” tụ tập ở trường học phụ cận ăn chơi thâu đêm.

*Hồ bằng cầu hữu: Bạn bè mà không phải bạn bè, bạn xấu.

Hon phân nửa thời gian đều ngồi chơi trò chơi nên Hạ Quý Thần có chút mệt mỏi, hần dựa lưng vào ghế nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Mập mạp ngồi bên cạnh lại lấy tay chọt chọt tay của Hạ Quý Thần: “Anh Thần, anh có muốn uống coca không?”.

Hạ Quý Thần nhẹ nhàng lắc đầu, không có mở miệng trả lời Mập mạp.

Mập mạp đá văng ghế dựa ra sau, sau đó chạy tới phía trước mua đồ.

Có lẽ do Mập mạp nhắc đến “coca” nên trong đầu của Hạ Quý Thần liền nhớ tới chuyện nửa tháng trước, ở sân thể dục của trường học hần nhìn thấy bóng dáng xinh đẹp kia.

Tim của hần bỗng nhiên có chút rối loạn khiến hần không thấy buồn ngủ nữa, hần sờ soạng gói thuốc cùng bật lửa ở trên bàn, sau đó ngậm lên miệng rồi châm lửa. Cách một tầng sương khói, hần thấy Mập mạp xách theo một đồng coca trở lại.

Mập mạp còn chưa kịp ngồi xuống đã bị Hạ Quý Thần vẫy vẫy tay: “Giúp anh tìm một người”.

Mập mạp đặc biệt ân cần hỏi: “Anh Thần, là ai vậy? Người đó trêu chọc anh sao? Cứ nhiên dám trêu chọc anh Thần, em giúp anh đi “lâm” hần!”

“Lâm cái đầu cậu! Cậu dám “lâm” cô ấy, tôi liền “lâm” chết cậu!” Hạ Quý Thần tà ác liếc Mập mạp một cái, hung tợn đáp lại, sau đó liền phun ra một làn khói thuốc, cho Mập mạp đáp án: “Là một cô gái”.

“Con gái?” Mập mạp đầy mắt sáng ngời: “Là chị dâu sao?”

Hạ Quý Thần không để ý tới Mập mạp nhiều chuyện, trực tiếp sáng khoái hạ lệnh: “Tôi mặc kệ cậu dùng cách gì, cho dù phải đào ba tác đất cậu cũng phải tìm được cô ấy cho tôi!”.

Mập mạp khó xử: “Anh Thần, anh chỉ nói hai chữ “con gái” cho em biết đã bắt em đi tìm người thì em biết đi đâu để tìm người đây? Dù sao anh cũng nên cho em chút gợi ý đi”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukı^^

“Tôi mà có gợi ý thì tôi còn cần cậu tìm sao?” Hạ Quý Thần một bên nói thầm ở trong lòng, một bên vẫn cho Mập mạp vài gợi ý: “Cùng trường, giọng nói ngọt ngào, đáng đẹp ...”

Mập mạp đợi hồi lâu cũng không thấy Hạ Quý Thần nói tiếp, liền mở miệng: “Hết rồi?”

“Hết rồi”.

“Dù sao cũng phải cho em biết tên chứ?”.

Bảo cậu đi tìm thì cậu đi tìm đi, làm sao lại nói nhiều như vậy chứ.

Hạ Quý Thần vừa định mở miệng mắng thì khóe mắt lại liếc trúng một đồng coca đang được Mập mạp ôm vào trong lòng, động tác cẩn điều thuốc của hần liền dừng lại khiến tàn thuốc rào rạt rơi xuống. Sau đó hần liền mở miệng, ngữ khí có chút hăm hồ nói: “Gọi cô ấy là “coca của anh” đi”.

“Coca của anh? Đây là cái quái ...” Mập mạp còn chưa có nói tới chữ “quy” đã bị ánh mắt lạnh băng của Hạ Quý Thần quét tới, hần vội vàng ngậm miệng lại, ra sức gạt đầu rồi mở miệng cam đoan: “Anh Thần yên tâm, chuyện này anh cứ giao cho em, em nhất định sẽ giúp anh tìm được chị dâu!”.

Mập mạp thật sự bắt đầu giúp Hạ Quý Thần tìm kiếm “coca của anh”, không những tích cực tìm kiếm mà tìm kiếm rất chi là phô trương.

Diễn đàn của trường cao trung ở Tô thành, bảng thông báo trong trường học, các đoạn đường để đi đến trường học, trong một đêm đều xuất hiện tin tức “Tìm kiếm coca của anh”, nội dung rất đơn giản: “Tìm kiếm một vị mỹ nữ, tên là “coca của anh”, là một học sinh trung học, giọng nói ngọt ngào, đáng đẹp”.

Không chỉ có thế, Mập mập còn bảo đám người “Hồ bằng hữu cầu” chia làm mấy nhóm, mỗi nhóm phụ trách một phòng học, dựa theo điều kiện được đưa ra đi tìm “coca của anh”.

Mỗi ngày, nhóm người Mập mập đều đưa con gái đến trước mặt của Hạ Quý Thần, không phải năm mươi người thì cũng là một trăm người.

Sự kiện lần này, đừng nói là một trường trung học mà tất cả trường học ở Tô thành đều biết Hạ Quý Thần đang tìm một cô gái có tên “coca của anh”.

Sự kiện lần này, ba chữ “coca của anh” gần như trở thành truyền kỳ, ai ai cũng đều bàn tán chuyện “Anh Thần” động tâm, nhớ nhưng cô gái có tên “coca của anh”.

Cuối cùng, sự kiện “coca của anh” còn kinh động đến cả lãnh đạo của trường, khiến Hạ Quý Thần bị kêu lên phòng giáo vụ nghe giáo huấn suốt một buổi sáng, sau đó còn bị phạt quét dọn nhà vệ sinh công cộng một tháng cùng đám người Mập mập.

Dù phải trả giá “trầm trọng” cùng “bi thảm” như thế nhưng Hạ Quý Thần vẫn như cũ không thể tìm được “coca của anh”.

Mãi cho đến khi Hạ Quý Thần cùng đám người quét dọn WC ước chừng được hai mươi tám ngày thì hần rốt cuộc mới gặp được “coca của anh”.

Hôm đó là lúc tan học buổi tối, trong tay của hần cầm một cái giẻ lau nhà, người dựa vào cửa sổ của WC nhìn đám người Mập mập đang “vát vát” cọ bồn cầu.

Nhìn một lúc liền thấy quá nhàm chán, Hạ Quý Thần chuẩn bị đi xuống lầu mua cho mình lon coca, kết quả vừa lơ đãng quay đầu liếc mắt ra ngoài cửa sổ một cái liền nhìn thấy bóng dáng quen thuộc mà hần tìm kiếm suốt một tháng nay ở dưới lầu.

Hần theo bản năng liền vứt đi giẻ lau nhà đang cầm trong tay, không để ý đám người Mập mập đang kêu mà nhanh chân chạy về phía cầu thang.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lúc đó là giờ tan học nên có rất nhiều học sinh đang xuống lầu, nhiều lần bị chặn đường khiến tâm tình của Hạ Quý Thần khó chịu, hần liền rống lên: “Đẹp quá một bên hết cho tôi!”

Sau đó gần như là tất cả mọi người trên cầu thang, từ lầu bốn cho tới tầng trệt, trong nháy mắt đều đẹp qua hết một bên.

Nhưng cho dù như thế, hần vẫn bỏ lỡ cô.

Chờ đến khi hần lao ra khỏi khu dạy học, đi vào chỗ “coca của anh” vừa mới xuất hiện thì cô cũng đã không còn đứng ở đó nữa.

Hạ Quý Thần đứng ở chỗ cô vừa đứng, tâm tình bỗng nhiên trùng xuống.

Hần cảm nhận được, khi hần thấy cô, ngay cả người vô tâm không tim không phổi như hần cũng đều xuất hiện cảm giác khác lạ, cho dù là lần đầu hay lần thứ hai.

Hần sững sờ một hồi lâu, thẳng đến khi phía sau truyền đến âm thanh “Anh Thần” thì hần mới quay đầu nhìn lại, là đám người Mập mập vốn nên quét dọn WC lại đang cầm giẻ lau cùng cây chổi hùng hùng hổ hổ chạy xuống: “Anh Thần, muốn đánh ai sao?”

Đánh cái đầu cậu chứ đánh... Tâm tình của Hạ Quý Thần không được tốt, đáy lòng chỉ thầm trả lời lại một câu, cũng không có hé răng nói lời nào, xua xua tay ý bảo đám người bọn họ nên làm gì thì làm đi.

Chờ đến khi đám người giải tán, hần đứng ở đó một lúc lâu rồi mới quay lại trên lầu.

Thẳng đến khi trời gần tối, đám người Mập mập mới quét dọn xong, mỗi người cầm lấy cặp sách của mình, xếp thành một đoàn dài, từ trường học đi đến quán mì đối diện ăn mì sợi.

Thời điểm Hạ Quý Thần tính tiền, Mập mạp ở bên cạnh nói: “Tự tập đánh một trận đi”.

Hạ Quý Thần cần điều thuốc, không có trả lời, đợi đến khi chủ quán thối lại tiền lẻ hắn mới mở miệng: “Các cậu đi đi, anh không đi”.

Mập mạp hỏi: “Anh Thần, vậy anh đi đâu?”

Hạ Quý Thần vác cặp sách, đưa lưng về phía đám người, đi được một đoạn hắn mới phun ra hai chữ: “Về nhà”.

Phải biết rằng lão đại của bọn họ “Đêm sẽ không về nhà”, hôm nay là làm sao vậy? Lão đại cứ nhiên lại về nhà?

Đám người quay mặt nhìn nhau, ai cũng đều nghĩ rằng mình vừa nghe nhầm.

Hạ Quý Thần về đến nhà thì sắc trời đã hoàn toàn đen.

Có thể là cha hắn trở về trễ nên bây giờ trong nhà mới bắt đầu dùng bữa tối, lúc mở cửa cho hắn, tiểu bảo mẫu vừa cầm cặp sách vừa mở miệng: “Nhị thiếu gia, cậu qua ăn bữa tối sao?”

Hắn không có tâm trạng nói chuyện nên không muốn mở miệng, chỉ dùng giọng mũi “ừ” một tiếng. Sau đó hắn đổi dép lê, đang chuẩn bị lên lầu, kết quả chưa đi được hai bước đã bị mẹ hắn kêu lại: “A Thần, lại đây”.

Hắn bực bội, đứng tại chỗ phòng mang trọn má một lúc rồi mới càu nhàu quay đầu đi về phía nhà ăn.

Hắn không kiên nhẫn, vừa định hỏi câu “Làm gì?” thì tầm mắt đã bị cô gái ngồi bên cạnh Hạ Dư Quang hấp dẫn, sau đó trong đầu hắn liền thoáng qua câu ngạn ngữ: “Đi mòn gót giày tìm chẳng thấy, đến khi thấy được chẳng tốn công”.

Hắn tâm tâm niệm niệm, giọng trống khua chiêng tìm kiếm cô gái này suốt nhiều tháng trời, vậy mà cô cứ nhiên lại đang sống sờ sờ ngồi ở phòng ăn của nhà hắn, an tĩnh mà đẹp mắt dùng bữa tối?!

Thời khắc đó, dưới đáy lòng của Hạ Quý Thần thoảng qua vô số câu chửi thề tục.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đêm đó hắn biết được “coca của anh” mà hắn tìm kiếm lâu nay tên là Quý Úc, cô là cháu gái của Lạc gia – hàng xóm của nhà hắn, là con gái bạn tốt của mẹ hắn.

Đêm đó hắn bị cha mẹ răn dạy suốt nửa giờ đồng hồ trước mặt của cô nhưng hắn lại không giống như trước đây chưa đến một phút đồng hồ liền xoay người rời đi.

Đêm đó tâm tình của hắn phá lệ thực tốt, hắn tắm rửa xong, nằm ở trên giường lăn qua lăn lại, làm thế nào cũng không thể đi vào giấc ngủ ngay được.

Đêm đó hắn ôm chăn cười ngây ngô vô số lần, trong miệng không ngừng nhẩm tên của cô, Quý Úc, Quý Úc, Quý Úc. Thì ra tên cô là Quý Úc, hắn là Hạ Quý Thần, Quý Úc, Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần, Quý Úc, lúc hắn nhẩm đi nhẩm lại tên của cô và hắn ở trong lòng không biết bao nhiêu lần, hắn bỗng nhiên lại nghĩ tới một câu nói thật đẹp: Tên của anh có họ của em.

Bởi vì hai nhà có quan hệ qua lại, nên Hạ Quý Thần rất nhanh liền biết Quý Úc học lớp nào.

Hắn là phòng học số 9, còn cô là phòng học số 1.

Hắn xưa giờ chưa từng đi qua cửa của phòng học số 1 bao giờ, giờ lại bắt đầu thường xuyên đi ngang qua cửa sổ của phòng học số 1.

Hắn xưa nay đều rất rất lâu mới về nhà, bây giờ lại bắt đầu mỗi ngày đều về nhà đúng giờ.

Hắn qua từng ngày biết được, cô tới Tô thành đã được hơn một năm, vì thế quen biết với Hạ Dư Quang cũng đã hơn một năm. Bởi vì hắn phản nghịch nên đêm không có về nhà, do đó hắn đã bỏ lỡ thời gian hơn một năm để có thể quen biết với cô.

Muộn chính là muộn, thời gian một năm kia hán như thế nào cũng đuổi không có kịp, tỷ như: Cô kêu Hạ Dư Quang là “Anh Dư Quang”, còn kêu hán là “Bạn học Hạ”.

Hạ Dư Quang bị mất âm thanh nên không thể nói chuyện, nhưng mỗi lần cô tới nhà hán, tuyệt đại đa số vẫn là thích cùng Hạ Dư Quang nói chuyện phiếm. Hán trên mặt giả vờ như không để ý, khinh thường nhìn lại nhưng vừa mới xoay người đi, lại như kẻ gian trốn ở một góc, mắt không chớp nghe trộm cô nói chuyện.

Sau này hán lại biết, Hạ Dư Quang kêu cô không phải Quý Úc, mà là kêu “Mãn Mãn”.

Nhưng lúc ấy hán lại có rất nhiều tự tin, hán cảm thấy mấy điều như vậy không có gì to tát cả, một ngày nào đó cô cũng sẽ thấy hán quen thuộc giống như Hạ Dư Quang.

“Mãn Mãn” là biệt danh Hạ Dư Quang gọi cô, hán cũng có biệt danh đặt cho cô, là “coca của anh” nha!.

Cho nên, một ngày kia lúc hán vô tình nhìn thấy Hạ Dư Quang viết trên quyển vở dòng chữ “Dư Quang, Mãn Mãn là của anh” cũng không cảm thấy có gì lạ, không phải chỉ là một câu bao gồm cả “Dư Quang” và “Mãn Mãn” thôi sao? Cái này thì hán cũng có, câu nói kia còn không phải là: Tên của anh có họ của em.

.....

Lưng ghế dựa bị người nào đó hung hăng đụng phải một chút khiến Hạ Quý Thần bị đánh thức khỏi hồi ức.

Có thể là do đắm chìm trong hồi ức quá lâu nên tinh thần của Hạ Quý Thần vẫn còn chút hốt hoảng, một lát sau hán mới phản ứng lại là vì sao hán lại ở chỗ này. Sau đó hán liền quay đầu, thấy Quý Úc đã uống say như chết, cả người đang lao đảo đi ra khỏi quán bar.

Cô không có tính tiền nên bị phục vụ ngăn cản, cô thật sự uống rất nhiều, hai mắt mê ly nhìn người phục vụ, hoàn toàn không rõ người phục vụ đang nói cái gì.

Hạ Quý Thần vội vàng đứng dậy, đi lên phía trước vươn tay đỡ lấy người của Quý Úc.

Thanh toán xong cho người phục vụ, Hạ Quý Thần liền mang Quý Úc rời khỏi quán bar.

Quý Úc không có tự mình đi được nên Hạ Quý Thần đành phải khom người xuống công cô lên, sau đó đi về chỗ đậu xe của chính mình.

Vừa mới đi được một đoạn, Quý Úc đang say đến rồi tỉnh rồi mù mà nằm ở trên lưng của Hạ Quý Thần, đột nhiên ghé vào tai của hán mở miệng: “Tôi không muốn kết hôn, nhưng tôi lại chỉ có thể lựa chọn kết hôn ...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tôi không muốn kết hôn, nhưng tôi lại chỉ có thể lựa chọn kết hôn

Hạ Quý Thần bỗng nhiên nhớ tới buổi trưa, cô cùng Thiên Ca nói những lời kia: “Thiên Ca, cô sai rồi, phá thể cục này của cô rất đơn giản, chỉ cần tôi kết hôn ...”

Bước chân của Hạ Quý Thần bỗng nhiên ngừng lại.

Cô vì muốn phá thể cục của Thiên Ca mà thật sự chuẩn bị kết hôn sao?

“Tôi thật sự không có muốn kết hôn ...”. Cô gái thần trí không tinh táo, một lát sau mồm miệng cũng không rõ lại đã mở miệng.

Hạ Quý Thần hoàn hồn, sắc mặt bình tĩnh, một lần nữa nhấc chân lên, bước chân thực ổn định tiếp tục đi về phía bãi đỗ xe.

“Không muốn kết hôn, không muốn kết hôn ...” Cô gái lại một lần nữa lặp lại bốn chữ này, giọng điệu càng ngày càng chắc chắn: “.....Một chút cũng không muốn kết hôn”.

Bỗng nhiên một trận gió đêm thổi tới khiến thân thể người con gái đang nằm dài trên lưng của Hạ Quý Thần run lập cập. Âm thanh lẩm bẩm trong miệng

trở nên có chút rời rạc nhưng Hạ Quý Thần vẫn nghe được rõ ràng câu nói kế tiếp của cô: “.....Có một người tôi muốn gả, rất nhiều năm trước, rất nhiều năm trước, đã có”.

Bước chân của Hạ Quý Thần dừng lại một chút, giây tiếp theo hần vẫn không lên tiếng mà tiếp tục cồng Quý Úc đi về phía trước. Đến chỗ đậu xe, Hạ Quý Thần kéo cửa xe ra, cẩn thận đặt Quý Úc vào trong.

Bên trong xe thực an tĩnh, mà cô gái ngồi ở phía sau lại không ngừng lặp lại lời nói vừa nãy.

Hạ Quý Thần không chớp mắt nhìn chằm chằm con đường phía trước, sắc mặt bình tĩnh như nước.

Bên ngoài xe đã lên đèn rực rỡ, ánh sáng nê-ông đầy màu sắc không ngừng xẹt qua gương mặt anh tuấn của Hạ Quý Thần, khiến người nhìn thấy rõ ràng hàm dưới của hần càng ngày càng cắn chặt.

Hạ Quý Thần không giống như lần trước lúc nhìn thấy Quý Úc bị đau bụng liền mang về nhà mà trực tiếp đem cô đến khách sạn Bốn mùa cách trường học không xa.

Hạ Quý Thần tìm giấy chứng minh của Quý Úc ở trong túi xách của cô để đặt phòng, sau đó bế ngang hông Quý Úc – người đang mơ mơ màng màng sắp ngủ lên lầu.

Vào đến phòng của khách sạn, Hạ Quý Thần nhẹ nhàng đặt Quý Úc lên giường, kéo chăn đắp lên cho cô.

Hần an tĩnh đứng ở mép giường thật lâu, thẳng đến khi cô gái trên giường hô hấp đều đều, hoàn toàn lâm vào ngủ say, hần mới tắt đèn rồi rón ra rón rén rời đi.

Lúc Hạ Quý Thần đi ra từ khách sạn Bốn mùa thì trời cũng đã gần rạng sáng. Hần đứng ở nơi không có một bóng người, châm một điếu thuốc. Cách một tầng khói thuốc, hần nhìn ánh đèn mờ nhạt trên đường cái bỗng nhiên lại nhớ tới bốn năm trước, sau khi hần cùng cô trải qua một đêm kia, hần cũng đứng ở trên đường cái như thế này, cùng giờ khắc này cực kỳ giống nhau.

Chỉ là khi đó, bên tai của hần vang lên thanh âm khi cô nằm dưới người của hần, cô trầm thấp mà ôn nhu nói ra một câu khiến hần đau tận tâm can. Còn lúc này, hần lại nhớ lại câu nói kia của cô: “Tôi không muốn kết hôn, nhưng lại chỉ có thể lựa chọn kết hôn ...”

Hạ Quý Thần giống như là hóa đá, vẫn đứng thẳng không nhúc nhích, mãi đến khi điếu thuốc cháy hết, lửa nóng chạm đến đầu ngón tay thì hần mới hoàn hồn mà dập tắt điếu thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tôi hoài niệm là thời niên thiếu của chúng ta (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Đem tàn thuốc ném vào thùng rác, Hạ Quý Thần đứng tại chỗ một lát rồi mới mở cửa, bước lên xe.

Hạ Quý Thần thuần thục điều khiển xe đi về hướng tiểu khu mà hần ở, thời điểm chạy được một nửa đường, chiếc xe bỗng nhiên dừng lại ở ven đường. Hần lấy di động ra, mở bảng chỉ dẫn ra rồi gõ vào hai chữ “Tô thành”, sau khi định hình được lộ trình, hần lại dẫm chân ga một lần nữa, tại giao lộ xoay một vòng, hướng về phía đường cao tốc đi qua.

Hạ Quý Thần đi từ lúc trời tối đến tận hừng đông, thẳng đến 9 giờ sáng hần mới tới trạm thu phí của đường cao tốc ở Tô thành.

Nộp xong phí, Hạ Quý Thần đóng lại bảng chỉ dẫn trên điện thoại, hướng về phía con đường quen thuộc mà hần hay đi, đi vào trong Tô thành.

Hạ Quý Thần về Hạ gia, trong nhà không có ai biết là hần về, ngoại trừ bảo mẫu thì không còn ai ở nhà.

Di quân gia nhìn thấy Hạ Quý Thần thì rất kinh hi, vây quanh hần không ngừng mà quan tâm ra tiếng: “Nhị thiếu gia, cậu như thế nào lại bỗng nhiên trở về? Cậu có đói bụng không, hiện tại có muốn ăn cái gì không, nếu không thì tôi liền gọi điện cho ông chủ cùng phu nhân báo tin cho họ biết là cậu đã trở về, nếu họ biết nhất định rất cao hứng...”

Vừa nói di bảo mẫu vừa cầm lấy máy bàn ở trong phòng khách, cô còn chưa có kịp ấn phím thì Hạ Quý Thần đã lên tiếng: “Không cần, lát nữa tôi còn có chuyện khác, sẽ đi ra ngoài một chuyến”.

Dừng một chút, Hạ Quý Thần lại nói: “Cô cứ làm chuyện của cô đi, không cần để ý đến tôi”.

Di lên tiếng: “Vâng”.

Trở lại phòng ngủ, Hạ Quý Thần liền đi tắm trước tiên, sau đó nằm ở trên giường, vừa chợp mắt một lát mà lúc tỉnh lại đã là bốn giờ chiều. Hạ Quý Thần tìm một bộ quần áo từ trên xuống dưới đều là màu đen ở trong phòng thay đồ, sau đó cầm lấy chìa khóa xe cùng ví tiền liền đi ra ngoài.

Từ tiểu khu đi ra, Hạ Quý Thần đi đến cửa hàng bán hoa phụ cận, chọn lựa kĩ lưỡng một bó hoa tươi, sau khi thanh toán xong lại đi đến siêu thị cách vách mua mấy chai bia. Mua xong, hắn đem tất cả để vào trong một cái hộp ở phía sau xe, một lần nữa điều khiển xe đi về hướng ngoại ô.

Chạy xe ước chừng bốn lăm phút đồng hồ, Hạ Quý Thần mới rẽ vào mộ viên tư nhân của Hạ gia.

Người trông coi dĩ nhiên là biết Hạ Quý Thần, sau khi xuyên qua cửa kính nhìn xuống chỗ người điều khiển xe, nhìn thấy Hạ Quý Thần liền vội vàng mở cửa, cùng Hạ Quý Thần chào hỏi: “Nhị thiếu gia, cậu đã tới”.

Hạ Quý Thần hơi hơi gật đầu, chậm rãi tiến vào mộ viên, đỗ xe xong xuôi liền mở cái hộp ở sau xe ra, xách hoa tươi cùng bia hướng về chỗ sâu trong mộ viên đi đến.

Đi bộ tầm mười phút, Hạ Quý Thần dừng lại trước một bia mộ, hắn đứng ở chỗ con đường nhỏ một lúc lâu rồi mới đi qua.

Lúc này mặt trời đã ngã về tây nên ánh sáng có màu hồng, khiến xung quanh bia mộ được bao phủ bởi một tầng vàng sáng màu hồng nhạt.

Hạ Quý Thần đứng yên ở trước bia mộ một lúc lâu rồi mới ngồi xổm xuống, hắn đem hoa tươi đặt ở trước mộ sau đó chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía ảnh chụp màu trắng đen ở trên bia mộ.

Người trong ảnh mặc một chiếc áo sơ mi trắng, mặt mỉm cười đôn hậu.

Ngũ quan cùng hình dáng của người trên bia mộ kia giống Hạ Quý Thần như đúc, không sai một chút nào.

Hạ Quý Thần tựa như đang nhìn gương mặt phản chiếu trong gương của chính mình, hắn nhìn chăm chăm ảnh chụp trắng đen kia thật lâu, sau đó mới chậm rãi nâng tay lên chạm vào trên bia mộ kia.

Ngón tay của Hạ Quý Thần động đây, ba chữ “Hạ Dư Quang” cũng đập vào mắt hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (1)

Editor: Hồng Phan-Virgo

Beta: Stuki ^^

Cho dù anh trai Hạ Dư Quang đã mất được ba năm rồi nhưng mỗi khi đứng trước bia mộ của anh ấy, đáy lòng Hạ Quý Thần vẫn nổi lên một nỗi đau thương không nói thành lời.

Sau một lúc lâu Hạ Quý Thần mới ổn định lại tâm tình, bàn tay vuốt ve chữ “Quang” trên bia mộ, giọng nói trầm thấp mở miệng: “Anh, em tới thăm anh”.

Hạ Quý Thần biết sẽ không có người trả lời lại hắn, nhưng vẫn cố gắng chờ đợi trong giây lát rồi mới tiếp tục nói: “Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối...”.

Hạ Quý Thần nhìn đi ảnh Hạ Dư Quang, hắn biết rằng cũng giống như lúc này sẽ không có ai đáp lời hắn. Hạ Quý Thần rử mắt, nuốt một ngụm nước bọt ở trong miệng, sau đó rút ngón tay đang đặt ở trên bia mộ về, xoay người ngồi xổm xuống đất, đầu dựa vào bia mộ, mắt nhắm hoàng hôn trước mặt. Hắn đốt một điếu thuốc ngửi mùi vị của thuốc lá, xong lại chậm rãi mở miệng: “...Em dạo này khá tốt, em không có nói dối, thật sự khá tốt. Cô ấy đã tỉnh, cũng coi như là tốt... Còn anh, anh thì sao?”.

Đáp lại Hạ Quý Thần là một mảnh yên tĩnh.

Thẳng đến khi có một trận gió thổi qua, xung quanh cây cối xào xạc, Hạ Quý Thần mới lại làm bầm lâu bầu nói: “Anh, em có thể hỏi anh một vấn đề không? Anh có hay không rất muốn cùng một ai đó bắt đầu quen biết lại từ đầu?”.

Hạ Quý Thần ngừng lại tầm ba giây đồng hồ mới nhẹ nhàng chớp mắt, trên người hắn tràn đầy sự bi thương, ngay cả âm thanh từ trong miệng hắn truyền

ra cũng trở nên có chút bi thương: “Anh, em có ...”

Chỉ nói xong có ba chữ, Hạ Quý Thần liền không có nói nữa nhưng hẳn biết rất rõ ràng tận sâu trong đáy lòng hẳn đang kêu gào: Em thật sự rất muốn cùng cô ấy quen biết một lần nữa, từ lúc bắt đầu biết tên của cô ấy; em thật sự rất muốn cùng cô ấy quen biết một lần nữa, từ lúc cô ấy lần đầu tiên xuất hiện ở nhà chúng ta.

Thăng tới bốn năm trước Hạ Quý Thần mới hiểu được, mặc kệ hẳn có bao nhiêu tự tin tình cảm của Quý Úc dành cho hẳn sẽ giống như Hạ Dư Quang nhưng hiện thực chung quy vẫn là hiện thực, hẳn tự tin thế nào cũng không có tác dụng gì.

Hạ Quý Thần một lần nữa yên lặng, chậm rãi nhắm mắt lại, trong không khí tràn ngập mùi thuốc lá đem suy nghĩ về năm đó cùng hồi ức đẹp đẽ bị Quý Úc nhấn chìm đánh gãy ở quán bar tối hôm qua kéo trở lại.

.....

Hạ Quý Thần cùng Quý Úc quen biết không được bao lâu liền đến kì thi cao trung.

Quý Úc thành tích rất tốt, dễ dàng đậu vào ban nâng cao của một trường cao trung ở Tô thành. Bài kiểm tra có 5 phần, hẳn bỏ trống hết 4 phần, một phần còn lại viết được vồn vẹn 20 chữ; bởi vì Hạ gia quyên tặng cho trường học 160 chiếc máy tính nên Hạ Quý Thần mới miễn miễn cưỡng cưỡng mà vào được trường cao trung ở Tô thành, bất quá không phải ban nâng cao mà là ban cơ bản.

Lên cao trung, hẳn ngoài việc học vẫn không có, hay điều vô dương oai giống hồi học sơ trung thì còn nhiều thêm một chuyện là: Bệnh vực người mình.

Cái sự kiện này bắt đầu từ lúc tháng thứ hai học ở cao trung.

Hôm đó là thứ tư, giữa trưa tan học Quý Úc không có về nhà liền cùng mấy nữ sinh ở lại rủ nhau đi ăn cơm trưa ở quán Vui Vẻ bên cạnh trường học.

Trùng hợp ngày đó Hạ Quý Thần cùng Mập Mập hẹn một đám người cùng nhau chơi game, cũng ở quán Vui Vẻ bên cạnh trường học.

Bất quá lúc đó Quý Úc ở lầu một còn Hạ Quý Thần lại ở lầu hai.

Lúc chiến đội đánh được một nửa, Hạ Quý Thần muốn đi vệ sinh nhưng WC ở lầu hai lại kín chỗ nên hẳn liền xuống lầu một, nghĩ có thể thuận đường mua thêm hộp cơm.

Nhận tiền từ quầy thu ngân trước mặt rồi rời đi, Hạ Quý Thần lơ đãng nhìn xung quanh vô tình lại nhìn thấy Quý Úc đang ngồi dựa vào cửa sổ.

Hắn theo bản năng ngừng bước chân, ngoảnh đầu mà nhìn lại.

P/s: “Anh, em có thể hỏi anh một vấn đề không? Anh có hay không rất muốn cùng một ai đó bắt đầu quen biết lại từ đầu?”. Mấy chương sau sẽ giải đáp nghi hoặc, cho mọi người biết nữ chủ đến tốt cùng là thích ai nha? Mọi người biết nữ chủ là ai không nào? Biết nữ chủ thích ai chưa nè?- tác giả..

Muốn biết thì nhớ theo dõi truyện thường xuyên nha! Yêu yêu cả nhà <3

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 82: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (2)

Editor: Hồng Phan-Virgo

Beta: Stuki ^^

Quý Úc ngồi cùng hai nữ sinh khác, vừa nói nói cười cười vừa chơi một trò chơi đang hot trên điện thoại.

Hai nữ sinh kia hẳn có ấn tượng, đều là bạn học của Quý Úc, ở trong vườn của trường hẳn thường xuyên thấy các cô ở cùng nhau, trong đó có một người có chút danh tiếng, là ngôi sao nhí tên Thiên Ca.

Ánh nắng tươi đẹp xuyên qua cửa sổ chiếu vào trên khuôn mặt trắng nõn của Quý Úc cộng với việc cô đang khẽ tươi cười lại khiến người nhìn cảm thấy đẹp kinh diễm.

Bàn tay đang cầm tiền của Hạ Quý Thần buông xuống, mắt hẳn không chớp nhìn chăm chăm vào khuôn mặt của Quý Úc.

Thăng đến khi có người nhận ra hắn đi đến chỗ hắn chào một tiếng “Anh Hạ”, hắn mới đưa tầm mắt thu trở về.

Cùng người chào hỏi mình chào hỏi cho có lệ hai ba câu, lại đợi người ta đi rồi Hạ Quý Thần mới vừa đi lên lầu vừa quét mắt qua chỗ Quý Úc đang ngồi. Bởi vì đang bước lên cầu thang nên bây giờ Hạ Quý Thần mới phát hiện, hắn không còn đơn giản là hoảng hốt trước vẻ đẹp của Quý Úc nữa mà hoảng hốt vì còn có một đám côn đồ đang ngồi cách đó không xa phía sau cô.

Hạ Quý Thần biết đám côn đồ kia, tốt nghiệp xong sơ trung liền không có đi học nữa mà đi theo một lão đại tiền nhiệm tên Tôn Chương, tuổi lại còn đang nhỏ không biết đi chỗ nào nên kéo bè kết phái cùng nhau vào trường học phụ cận tụ tập ăn chơi lêu lổng.

Về đám người này, gần đây Hạ Quý Thần có nghe thấy một chút tin tức nói bọn họ thích tìm hiểu xem có nữ sinh nào đẹp hay không, sau đó thời điểm tan học sẽ chặn đường nữ sinh đó rồi buộc nữ sinh ra ngoài đi chơi cùng bọn họ.

Tôn Chương ngồi ở chính giữa đám côn đồ kia, nhìn chăm chăm Quý Úc rồi đánh giá một lượt từ trên xuống dưới, sau đó nghiêng đầu chỉ chỉ vào Quý Úc rồi nói thầm hai câu với người một đàn em bên cạnh.

Khoảng cách giữa Hạ Quý Thần và Quý Úc có chút xa nên hắn không có nghe thấy Tôn Chương nói cái gì, nhưng nhìn bộ dáng kia của Tôn Chương Hạ Quý Thần lại biết Tôn Chương chẳng những không có chán ghét ngược lại còn rất yêu thích.

Tôn Chương nói xong hai câu liền đứng dậy đi về phía chỗ Quý Úc đang ngồi. Lúc đi đến phía sau, hắn giả bộ không cẩn thận đụng trúng ghế của Quý Úc.

Hạ Quý Thần thấy rõ ràng bàn tay của Tôn Chương đặt trên vai của Quý Úc.

Hạ Quý Thần không nghĩ ngợi gì nhiều liền xoay người đi xuống lầu dưới, đến khi còn một bậc cầu thang, Mập mập không đợi nổi hắn nữa đang chậm chạp xuống lầu chạy đến chỗ hắn kêu: “Anh Thần.”

Đúng vào lúc này Tôn Chương làm bộ ổn định thân thể, đem bàn tay đang đặt trên vai Quý Úc lưu luyến không rời mà thu về.

Mập mập đuổi tới bên cạnh Hạ Quý Thần liền mở miệng: “Anh Thần, sao lại lâu như vậy...” Nhưng hắn còn chưa nói xong Hạ Quý Thần liền chỉ tay vào hướng Tôn Chương đang đứng, cố tình nhấn mạnh chữ “thỉnh”, giọng điệu lười biếng mà mở miệng: “Đi thỉnh cái tên họ Tôn kia lên lầu một chuyến, nói anh muốn gặp hắn”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki ^^

“Vâng, anh Thần”. Mập mập trả lời xong liền nhảy qua bậc thang cuối cùng, nhanh như chớp chạy về phía Tôn Chương.

Lúc trước Hạ Quý Thần và Tôn Chương cùng tranh giành chức lão đại ở Tô thành, thời điểm tranh giành không tránh khỏi có xảy ra xung đột, bất quá mỗi lần đều là Tôn Chương bị tổn thất. Tôn Chương biết Mập mập là “trợ thủ đắc lực” bên cạnh Quý Thần cho nên lúc Mập mập xuất hiện bên cạnh, cả người Tôn Chương bất giác liền giật mình, cũng không có đợi lấy tiền thừa từ nhân viên thu ngân liền muốn chuẩn đi.

Mập mập dù mập một chút nhưng phản ứng lại rất nhanh nhẹn, Tôn Chương vừa mới lui về sau một bước Mập mập liền tay mất lạnh lẽo túm lấy bả vai của cậu ta, nhìn Tôn Chương cười hi hi tựa như anh em tốt vậy, chỉ chỉ lên lầu, sau đó nửa bắt cóc nửa uy hiếp lôi Tôn Chương hướng về phía cầu thang lầu hai đi tới.

Hạ Quý Thần đem một màn này không có nửa điểm dư thừa lưu lại trong mắt, trực tiếp xoay người đi lên lầu.

Lên đến lầu hai, Hạ Quý Thần không thèm để ý một đám người đang khí thế ngất trời chơi game gọi hắn, liền kéo một cái ghế ra mà ngồi ở giữa hành lang đối diện phía đường lên lầu.

Chưa tới nửa phút, Mập mập cùng Tôn Chương đều xuất hiện trong tầm mắt của Hạ Quý Thần.

Mập mập bước tới trước mặt Hạ Quý Thần hai bước, đem Tôn Chương đẩy tới trước mặt Hạ Quý Thần: “Anh Thần, người anh muốn”.

Hạ Quý Thần không để ý tới Mập mập mà nhìn chăm chăm Tôn Chương.

Tôn Chương bị Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm đáy lòng liền có một cổ bất an, mắt cũng không dám cùng Hạ Quý Thần đối mặt, âm thanh mở miệng chào hỏi cẩn thận lại có chút lầy lờn: “Anh Thần”.

Bộ dáng Hạ Quý Thần giống như lúc này không nói một lời nhưng lại đưa tay về phía Tôn Chương ý tứ muốn bắt tay.

Hạ Quý Thần chưa từng khách khí như vậy với Tôn Chương, Tôn Chương nhìn chằm chằm bàn tay của Hạ Quý Thần có chút thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ). Tôn Chương trước tiên lên dò xét Hạ Quý Thần, xác định về mặt của Hạ Quý Thần không có chứa đựng tức giận gì quá lớn mới chậm rãi đều đưa cả hai tay tới trước mặt Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần chỉ cầm bàn tay mới vừa này Tôn Chương đựng chạm bả vai của Quý Úc.

Tôn Chương nhìn mọi chuyện đều diễn ra bình thường lúc này mới yên tâm, lại mở miệng hỏi: “Anh Thần, anh tìm em là có ...”. Hai chữ “chuyện gì” chưa kịp nói ra, âm thanh dò hỏi thặng trọng trong miệng Tôn Chương liền biến thành tiếng kêu la thảm thiết tan nát cõi lòng.

Một giây kế tiếp, Tôn Chương liền che lấy tay lúc này Hạ Quý Thần cầm, gắng sức vận vận lại cổ tay bị trật khớp, vừa kêu thảm vừa nhanh chân hướng về phía cầu thang chạy đi.

Mập mạp đặc biệt hướng về phía cầu thang trước một bước chặn Tôn Chương lại, cười hi hi hướng về phía sau lưng cậu ta chỉ chỉ: “Con dẫu, cậu đi nhầm phương hướng rồi, anh Thần của chúng tôi ở bên kia”.

Nói xong Mập mạp liền đem Tôn Chương đẩy một cái đến trước mặt Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần không có nghĩ ngợi gì liền giơ chân lên đạp vào bụng của Tôn Chương.

Thời điểm Tôn Chương đau đớn mà té xuống đất, Hạ Quý Thần giống như lò xo từ trên ghế đứng bật dậy, đề lên người của Tôn Chương mà cho cậu ta một trận đầm đả túi bụi.

Chờ đến khi cơn tức của Hạ Quý Thần tiêu tan được hơn một nửa, hắn mới vỗ tay một cái rồi đứng lên, lui về phía sau một bước.

Hạ Quý Thần sửa sang lại quần áo vừa mới bị hấn làm mất trật tự, từ trên cao nhìn xuống Tôn Chương đang còn nằm trên đất, đáy lòng lại bốc lên một trận tức giận nhưng vẫn nhìn xuống xúc động muốn đánh Tôn Chương, dùng chân đá đá: “Còn không mau cút đi”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki ^^

Tôn Chương phản xạ có điều kiện từ dưới đất bò dậy, bước chân lảo đảo nhanh chân chạy về phía cầu thang, chẳng qua là cậu ta mới vừa đi chưa được hai bước, Hạ Quý Thần giống như là nghĩ tới cái gì liền đưa tay túm lấy cổ áo phía sau của cậu ta kéo ngược trở lại trước mặt của mình: “Nữ sinh trường nhất trung, cậu muốn chạm vào ai tôi cũng đều không có quan. Nhưng nữ sinh lúc này cậu đụng chạm ở dưới lầu kia, cô ấy là do tôi bảo bọc, tôi cảnh cáo cậu, cách xa cô ấy một chút! Nếu như lần sau lại để cho tôi thấy cậu có ý định gì với cô ấy, tôi nhất định sẽ khiến cậu tàn phế!”.

Tôn Chương kìm nén đau đớn đến mức mặt hồng hồng cả lên nhưng vẫn cố gắng gật mạnh đầu liên tục nói: “Dạ”

Hạ Quý Thần buông lỏng cổ áo của Tôn Chương, một vẻ lười thấy bộ dáng của Tôn Chương liền khoát khoát tay ý bảo Tôn Chương mau cút đi.

Tôn Chương một giây cũng không dám ở lại, cậu ta vòng qua người Mập mạp liền lẩn một vòng chạy xuống lầu.

Trải qua việc giáo huấn Tôn Chương xong, Hạ Quý Thần cũng không còn tâm tình cùng đồng đội chiến đấu. Hắn dựa vào ghế ở trong quán internet, lấy ra một điều lại một điều thuốc, đem gói thuốc nhanh chóng rút sạch. Hắn nghiêng đầu nhìn xuống dưới lầu một cái, Quý Úc cùng hai người bạn vẫn còn, ngồi xung quanh các cô có nhiều loại nam sinh, do có người hút thuốc nên Quý Úc vừa chơi game lâu lâu lại nhú mày, giơ tay lên che che mũi.

Hạ Quý Thần cũng nhú mày một cái, sau đó lại thu hồi tầm mắt, quét mắt nhìn một vòng đám người bên cạnh mình vừa la hét vừa chơi game, bỗng nhiên hấn đưa tay vỗ thật mạnh lên bàn máy tính.

Toàn bộ lầu 2 trong nháy mắt liền an tĩnh, tất cả mọi người đều bỏ tai nghe xuống, rồi rít nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần búng một cái tàn thuốc lá, chỉ vào bóng lưng của Quý Úc ở dưới lầu nói: “Các cậu mỗi một người đều không ngồi ở đây nữa, tất cả đều đi xuống dưới hết cho tôi, có thấy cô ấy không? Ngoại trừ cô ấy và hai nữ sinh đi cùng, đều bắt những người khác đổi chỗ cho tôi”.

Nghe được Hạ Quý Thần phân phó, một đám người lập tức đứng lên.

“Các cậu đi xuống xong đừng có trở lại, đợi cho mấy người đó đổi chỗ xong, các cậu liền ngồi một vòng xung quanh các cô ấy cho tôi!” Người của hắn mà ngồi xung quanh cô nhất định sẽ không xuất hiện trường hợp giống như Tôn Chương lúc này.

“Nhưng mà anh Thần, lâu hai là chúng ta bao toàn bộ”, có người ngâm thuốc lá chen lời, lời còn chưa nói hết Hạ Quý Thần liền quét qua chỗ hắn một cái, hắn lập tức sửa lại lời: “Dạ dạ dạ, anh Thần, anh yên tâm, chúng em liền đi xuống lầu”.

Hạ Quý Thần vừa định vẫy tay để cho mọi người đi xuống lầu, kết quả lại nhìn thấy trong miệng vài người đang phì phèo điều thuốc lá, nhũn mảy một cái mới chỉ tay từng người mở miệng: “Còn nữa, các cậu vứt hết thuốc cho tôi, bên cạnh cô ấy cấm không cho ai được hút thuốc”.

Nhìn thấy một điều lại một điều thuốc bị dập tắt thần sắc trên mặt Hạ Quý Thần lúc này mới thoáng chút hài lòng, hắn khẽ vuốt cằm ra hiệu cho mọi người có thể đi, thời điểm mọi người xuống lầu lại không yên lòng mà mở miệng bổ sung một câu: “Thái độ đối với cô ấy khách khí một chút”.

Kể từ ngày đó, nhóm người đàn em của Hạ Quý Thần có một cái quy định bất thành văn là: Chỉ cần Quý Úc xuất hiện tại Internet Vui Vẻ, bọn họ sẽ ngay lập tức tự chủ động đổi chỗ cùng những người phía trước, phía sau, bên phải bên trái của Quý Úc, vậy cô lại ở giữa, tạo thành một đám ô dù bằng người. Mặc dù một nhóm người đều không có quen biết Quý Úc nhưng chỉ cần cô trong lúc vô tình nhìn về phía bọn họ, bọn họ liền sẽ cho cô thấy bộ mặt tươi cười vui vẻ. Chỉ cần lúc có Quý Úc bọn họ sẽ không có hút thuốc, nếu như có nghiện thuốc lá mà nhịn không được cũng sẽ thức thời trốn ra bên ngoài tiệm Internet mà hút.

Khi đó Hạ Quý Thần cùng Quý Úc không có quen thuộc nhiều, gặp mặt cũng nói chuyện rất ít nhưng đàn em của Hạ Quý Thần đều biết, nữ sinh trường nhất trung ở Tô thành này là người trong lòng của anh Thần, anh Thần không còn là số một nữa mà Quý Úc mới chân chính là số một.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki ^^

Từ lúc học tiểu học Mập mập đã cùng Hạ Quý Thần quen biết, thời điểm lần đầu tiên Hạ Quý Thần “đánh thiên hạ”, Mập mập đều ở bên cạnh hắn “không rời không bỏ”.

Trong nhiều năm như vậy, Mập mập chưa từng thấy Hạ Quý Thần đối với cô gái nào tốt hơn, nha, không, phải là chưa từng thấy hắn để mắt tới ai.

Quý Úc là người đầu tiên, Mập mập cũng biết cô cũng sẽ là người cuối cùng.

Bất kể bao nhiêu năm trôi qua, chỉ cần có người hỏi, một người nam nhân đối với một người nữ nhân như thế nào mới gọi là được. Lúc đó trong đầu Mập mập sẽ thoáng qua hình ảnh anh Thần, đời này của hắn thực sự chưa bao giờ thấy một người đàn ông nào như Hạ Quý Thần, đối với một người phụ nữ cam tâm tình nguyện móc gan móc phổi mà che chở bảo bọc.

Mập mập chung quy vẫn cho rằng Hạ Quý Thần để cho một nhóm người bọn họ ở tiệm Internet Vui Vẻ “phát cò giống trống bí mật” bảo vệ Quý Úc là xong. Sau này cậu ta mới biết rằng, lúc đó chỉ mới là bắt đầu.

Sau khi phát sinh sự tình của Tôn Chương được một tháng, Hạ Quý Thần xưa giờ xem qua sách vở, không có làm bài tập bây giờ lại bắt đầu cố gắng học tập cho giỏi.

Thân là bạn cùng bàn của Hạ Quý Thần, Mập mập cho rằng Hạ Quý Thần chỉ là nhất thời đùa giỡn một chút. Bẵng đi một tuần, ở kỳ thi giữa kì Hạ Quý Thần lọt vào top 100, lúc này Mập mập mới biết anh Thần không phải đùa giỡn mà là nghiêm túc.

Mập mập hỏi Hạ Quý Thần: “Anh Thần, anh đây là muốn từ lão đại nhất trung gia nhập học bá nhất trung sao?”.

Hạ Quý Thần liếc nhìn sách số học, giọng nói nhàn nhạt trả lời Mập mập: “Không phải”.

Nếu như không phải thì anh Thần tại sao lại khổ cực mà học hành như vậy, Mập mập chưa kịp hỏi Hạ Quý Thần đã mở miệng: “Tôi muốn giúp một

người”.

“Giúp một người sao, giúp ai vậy?”

Hạ Quý Thần không có trả lời.

Lúc ấy Mập mập còn chưa phải là Mập mập sau này nên không biết mỗi một chuyện Hạ Quý Thần làm đều vì Quý Úc. Mập mập tiếp tục truy hỏi Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần nhìn không được cầm lấy sách nặng nề đập lên sau gáy của cậu ta, lúc này mập mập mới ngoan ngoãn ngậm miệng.

Hạ Quý Thần có đầu óc thông minh, lại nghiêm túc học hành vì thế thành tích tăng mạnh một cách đáng sợ, sau kì thi cuối cùng hắn liền gia nhập vào top 20 người đứng đầu, đứng sau Quý Úc năm tên.

Sau đó nửa học kì lớp mười liền kết thúc, mọi người thả ga nghỉ đông, qua hết mùa xuân lại tiếp tục nghênh đón học kì thứ 2.

Tự trường, Hạ Quý Thần ngoại trừ như cũ nghiêm túc học tập bên ngoài, bắt đầu nghiên cứu trọng điểm của mỗi môn.

Mập mập cảm thấy Hạ Quý Thần uổng công vô ích, nhỏ giọng lầu bầu: “Rõ ràng đã biết, vậy anh Thần anh nghiên cứu mấy cái trọng điểm này cho ai nhìn? Em chỉ học tán gái, không có học tập”.

Hạ Quý Thần nhìn giống như không nhúc nhích tiếp tục đánh dấu những chỗ trọng điểm trên sách nhưng thật ra lại bị những lời của Mập mập làm phân tâm.

Hắn nghiên cứu những trọng điểm này cho ai nhìn còn phải hỏi sao, nhất định là cho Quý Úc nhìn, hắn nghĩ hắn phải giúp được cô.

Sẽ có ý nghĩ như vậy là do lúc nghỉ đông hắn trở về nhà, trong lúc vô tình nghe lén được Quý Úc cãi nhai với Hạ Dư Quang: “Anh Dư Quang, em cảm thấy chương trình học của trường cấp 3 thật là khó a”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (6)

Editor:Jenni

Beta: Stukí^^

Cô lo lắng nói một cái, lại làm hắn âm thầm quyết định học, không vì cái gì khác, chỉ vì có thể giúp được cô.??

Sau đó, hắn cũng xác thật giúp được cô. Mẹ hắn cơ hồ mỗi ngày đều sẽ mời cô tới nhà ăn cơm, đại đa số cô đều là ở trong nhà hắn làm bài tập, hắn thừa dịp cô không ở thư phòng, sẽ trộm mà đi vào, mở ra sách giáo khoa của cô, đánh dấu trọng điểm cho cô, làm cho cô giảm bớt công phải tìm lại.

Năm thứ nhất cao trung phân ra các khoa, Hạ Quý Thần cùng Quý Úc đều là khoa học tự nhiên, bởi vì Hạ Quý Thần thành tích tiến bộ quá nhanh, hắn cùng cô phân tới cùng một ban.

Hắn cùng Quý Úc, cách trời nam biển bắc, hai người như cũ vẫn là không có gì liên hệ.

Nhưng đến năm thứ hai cao trung, nhiệm vụ học tập tăng thêm rất nhiều, buổi tối bắt đầu yêu cầu đêm tự học, buổi tối 9 giờ 30 mỗi ngày, Quý Úc đều là một người một mình đạp xe về nhà.

Năm ấy đầu mùa hè tháng mười, cách vách trường học truyền đến một tin tức không tốt, có một nữ học sinh buổi tối tan học về nhà trên đường bị mấy người đàn ông say rượu thay nhau cưỡng gian.

Hạ Quý Thần cũng không chú ý mấy tin tức lá cải đó, mà khi cái này tin tức truyền tới tai hắn, hắn nhanh chóng quyết định phân phó nhóm mập mập mỗi ngày buổi tối phải hai người xa xa mà đi theo Quý Úc, hộ tống cô về nhà.

Hạ Quý Thần như vậy trong tối ngoài sáng đứng sau một đám người kia, vì Quý Úc làm rất nhiều rất nhiều việc, nhiều đến mức nhìn hắn cùng Quý Úc trước sau không có giao tình gì quá lớn khiến các anh em hắn trong lòng dần dần bắt đầu cảm thấy không cam lòng, không đáng.

Những cái không cam lòng cùng không đáng, bạo phát một lần vào lễ kỷ niệm ngày thành lập trường.

Vẫn luôn là học sinh ưu tú, Quý Úc, vào ngày kỷ niệm đăng ký một tiết mục, cùng với thành viên của hội học sinh hát một bài.

Bởi vì lễ kỷ niệm rất quan trọng, áp lực lớn, Quý Úc cùng thành viên trong hội học sinh tập luyện chăm chỉ sau tiết tự học buổi tối. Bởi vậy Hạ Quý Thần mỗi ngày an bài hai người hộ tống Quý Úc về nhà, liền phải ngồi chờ ngồi phòng luyện tập của Quý Úc, chờ Quý Úc kết thúc luyện tập.

Cách cửa sổ, đám đàn em của Hạ Quý Thần có thể nhìn được bộ dáng Quý Úc cùng thành viên Hội học sinh nói nói cười cười.

Những hình ảnh đó, lọt vào trong mắt anh em Hạ Quý Thần, chói mắt cực kỳ.

Rõ ràng là lão đại bọn họ coi trọng nữ sinh kia. Rõ ràng lão đại bọn họ hao hết tâm tư đối với cô ấy tốt như vậy, cô ấy như thế nào mỗi lần nhìn thấy lão đại đều không nở một nụ cười, lại đối với một tên gầy gầy trong Hội học sinh mà cười đến vui vẻ như vậy?

Một đám người tụ ở bên nhau, thường xuyên nói những việc này, oán khí cũng càng ngày càng nặng. Nói đến cũng khéo, ngày kỷ niệm đó vừa lúc trùng với sinh nhật của Hạ Quý Thần, mấy anh em tụ ở bên nhau trộm mà thương lượng một phen. Giống như là khi Tôn Chương ở cửa trường học “Mời” nữ sinh khác cùng đi ra ngoài chơi giống nhau, đem Quý Úc từ trong trường học “Mời” tới, rồi bọn họ chuẩn bị tiệc sinh nhật cho Hạ Quý Thần tại KTV, chuẩn bị cho Hạ Quý Thần một kinh hi.

Ngày đó Hạ Quý Thần tới rất sớm, một đám đàn em thần bí hể hể vây quanh hắn kêu Thần ca, sau đó giúp hắn đẩy cửa phòng bao ra.

Đập vào mắt, hắn liền thấy được Quý Úc mặc một bộ trang phục dạ hội, một thân xinh đẹp rực rỡ ngồi ở ghế chính giữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (7)

Editor: Jenni

Beta: Stuki^^

Hắn đầu tiên là bị vẻ đẹp kinh điển của cô làm cho sững sốt, theo sau mới mang theo vài phần nghi hoặc nhìn về phía đám người đứng một bên.

Hắn vừa định mở miệng hỏi như thế nào cô lại ở chỗ này, nhưng hắn nói còn chưa nói ra, người nhồi trên ghế thấy hắn tiến vào, Quý Úc đột nhiên liền từ trên sofa đứng lên, cầm lấy ly rượu mới vừa rót trên bàn, tiến về phía hắn hát ngay lên mặt hắn:

“Hạ Quý Thần, anh có biết hay không còn có hai mươi lăm phút nữa, liền đến phiên tôi biểu diễn tiết mục kỷ niệm ngày thành lập trường? Anh cảm thấy các anh như vậy tùy tiện liền đem người từ trường học mạnh mẽ mang ra ngoài rất lịch sự? Theo ý tôi, ghé tòm cực kỳ! Anh như thế nào liền không biết cùng anh trai anh học hành! Anh nhìn anh trai anh xem, anh nhìn nhìn lại anh.”

Hạ Quý Thần bị Quý Úc hát rượu, khiến cho đại não có chút ngốc.

Một đám bên người hắn, nghe thấy Quý Úc mắng nhanh mồm nhanh miệng như vậy, một đám không ca hứng, thậm chí có người hung hăng nóng nảy đã mở miệng: “Cô lại đem lời cô vừa mới nói lặp lại một lần? Ai cho cô mặt mũi nói Thần ca như vậy!”

“Chính là, cô có biết hay không Thần ca của chúng tôi đối với cô.”

Người thứ hai mở miệng, lời còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần đang trầm mặc, bỗng nhiên lên tiếng: “Được rồi!”

“Thần ca, anh nghe một chút cô ta là nói anh như thế nào? Lại nói, anh làm kia.”

“Tôi nói được rồi!” Thanh âm Hạ Quý Thần lạnh lẽo có chút dọa người, nguyên bản một phòng đầy người nháy mắt an tĩnh lại, đại khái cũng không dám phát ra một tiếng.

Hạ Quý Thần ánh mắt âm trầm quét một vòng những người trong phòng, lại hỏi: “Là ai đem cô ấy mang lại đây?”

Đáp lại hắn chính là một mảnh an tĩnh.

“Là ai đem cô ấy mang lại đây?!” Hạ Quý Thần lại hỏi.

Lần này có mấy người ngoan ngoãn đứng dậy, gục đầu xuống, không có giống khi đi “Mời” Quý Úc tràn đầy khí thế: “Thần ca, chúng em là xem cô ấy.”

Hạ Quý Thần căn bản không nghe bọn họ giải thích, gọn gàng dứt khoát nói: “Đi xin lỗi!”

Vài người không cam lòng, đứng không nhúc nhích.

Hạ Quý Thần lại rống giận mắng lên: “Tôi nói, đi xin lỗi cho tôi!”

Vài người lúc này mới mặt hướng Quý Úc, từng người hạ giọng, không cam lòng: “Thực xin lỗi.”

Hạ Quý Thần sắc mặt như cũ có chút khó coi, hần chờ đến người cuối cùng nói xong thực xin lỗi, mới hướng bên cạnh cửa đập một cước, mở cửa phòng, tránh ra một bên: “Mặc kệ các cậu dùng cái dạng phương thức gì, cho các cậu mười phút, đem cô ấy trở về trường học cho tôi! Nếu là chậm trễ tiết mục biểu diễn của cô ấy, tôi tuyệt đối không tha cho các cậu!”

Vài người nói một câu “Vâng”, kêu xe, mời Quý Úc rời đi.

Chung quy Quý Úc vẫn là không cần người của Hạ Quý Thần, cô ra KTV, vậy một chiếc xe taxi, không thèm liếc mắt nhìn đám người Hạ Quý Thần, nghênh ngang mà đi.

Đêm đó, kế hoạch tỉ mỉ chuẩn bị tiệc sinh nhật của Hạ Quý Thần, ngấm nước nóng.

Đêm đó, Hạ Quý Thần ở phòng bao của KTV, hướng về phía một đám đàn em phát hỏa rất lớn, cảnh cáo bọn họ ai đi quấy rối Quý Úc, hần tuyệt không tha! Sau đó, mắng hung hăng một trận, mới đem tất cả mọi người đuổi đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (8)

Editor: Jenni

Beta: Stuki^^

Đêm đó, Hạ Quý Thần một mình ở KTV uống rất nhiều, rất nhiều rượu, hút thuốc thật lâu, đến khi hần chập vật lắc lư về đến nhà, vừa lúc nhìn thấy Quý Úc đang khoác áo đứng ở phòng ngủ Hạ Dư Quang. Khi cô xoay người từ trong phòng Hạ Dư Quang đi ra, cùng hần vừa lúc chính diện đụng phải. Cô vẫn còn tức giận, không giống như trước lễ phép mà lại xa cách kêu hần một tiếng “Hạ đồng học”, mà là trực tiếp làm như không thấy giúp Hạ Dư Quang đóng cửa phòng ngủ, chụp qua vai hần, cũng không quay đầu lại rồi đi.

Kia hần là xem như hần cùng cô lần đầu tiên lạnh mặt xa cách, thật ra chỉ mình cô không để ý hần thôi. Ước chừng trải qua nửa tháng!

Mà trong nửa tháng kia hần tâm tình không tốt, khuôn mặt tươi cười cũng chưa xuất hiện lần nào, nhớ lại chuyện hôm đó một chút hần liền hận không thể vấy dốt mấy tên đàn em kia. Vì vậy đoạn thời gian này, tên nào có thể cách hần bao xa liền cách bấy nhiêu, không dám lảng vảng trước mặt hần như trước kia, sợ không cẩn thận phạm một xiu lỗi liền bị mang họa vào thân.

Hần cùng cô lại lần nữa nói chuyện, là bởi vì Tôn Chương.

Ngày đó hần về nhà, vừa lên lầu, liền nghe thấy thanh âm của Quý Úc đối với Hạ Dư Quang ừm khua hể hể: “Dư Quang ca ca, anh không biết cái tên Tôn Chương kia có bao nhiêu đáng ghét đâu! Cậu ta gần đây thường xuyên tới quấy rầy em, hôm nay còn đặc biệt quá phận, chẳng những mắng em, còn đối với em động tay động chân.....”

Hần nhìn không thấy được cảnh tượng trong phòng, nhưng hần có thể đoán được, Hạ Dư Quang nhất định là đang viết chữ trên giấy đáp lời cho Quý Úc.

Sau một lúc lâu, thanh âm Quý Úc lại truyền ra: “Tìm Hạ Quý Thần sao? Chính là em cùng hần không thân.”

Hạ Dư Quang đại khái lại viết cái gì, Quý Úc nói: “Dư Quang ca ca giúp em tìm sao?”

Hần căn bản không chờ Hạ Dư Quang tới tìm hần hỗ trợ, một khắc kia hần nghe được cô nói Tôn Chương đối cô động tay động chân, hần đã lửa giận công tâm.

Cặp sách cũng chưa cất, một bên xuống dưới lầu, một bên gọi điện thoại cho mập mập. Hần ở trong điện thoại nói với mập mập, bất kể có phải lật tung cả Tô thành, cũng phải đem tin tức nơi ở hiện giờ của Tôn Chương đào ra.

Thăng đến ngày giữa trưa hôm sau, hắn mới biết được Tôn Chương ở nơi nào.

Hắn không chờ mập mạp gọi người đến, đơn thương độc mã lao đi.

Chiều hôm đó ba giờ, trên sân thể dục của trường, đã xảy ra một màn mà đến nay nhắc lại hình ảnh đó còn khiến người ta kinh động tâm phách.

Nam tử tuần mỹ, khí phách, tựa như anh hùng tắm máu trở về, đường hoàng mà lại ương ngạnh nắm quần áo không chỉnh tề của Tôn Chương, đem Tôn Chương kéo lê tới trước mặt Quý Úc.

Hắn làm lơ thanh âm nam nữ vây xung quanh bàn tán đứng xem, nâng lên chân, liền đem Tôn Chương đá quỳ gối trước mặt Quý Úc.

Ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chăm Quý Úc, phun ra hai chữ, là hướng về phía Tôn Chương: “Nói chuyện!”

Tôn Chương gãy giữa muốn đứng lên, bị Hạ Quý Thần lại hung hăng mà đạp một chân, lại run rẩy bò tới trước mặt Quý Úc.

Hạ Quý Thần chân không rời khỏi vai Tôn Chương. Lần này hắn không nói gì, thấy Tôn Chương chậm chạp không có động tĩnh, hơi hơi tăng sức lực trên chân, Tôn Chương lúc này mới không tình nguyện mở miệng: “Thực xin lỗi! Quý Úc, thực xin lỗi! Thực xin lỗi! Thực xin lỗi!”

Tôn Chương một bên nói “Thực xin lỗi”, Mập mạp ở bên cạnh vừa nhìn vừa đếm lượt xin lỗi, thăng đến lúc đếm tới “100”, Hạ Quý Thần mới thu hồi chân dẫm lên bả vai Tôn Chương.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (9)

Editor: Jenni

Beta: Stuki^^

Hắn ném về phía mập mạp một ánh mắt, mập mạp lập tức tiến lên, túm lấy cổ áo Tôn Chương, đem cậu ta kéo đi.

Mọi người trên sân thể dục, còn đắm chìm lơ mơ chưa hiểu chuyện gì, bao gồm cả Quý Úc ở bên trong.

Chiếc áo sơ mi trắng, nhiễm máu đỏ tươi. Hạ Quý Thần đứng dưới ánh mặt trời, không chớp mắt nhìn chăm chăm Quý Úc nhìn một lát, mở miệng, để lại câu: “Tôn Chương về sau sẽ không lại đến quấy rầy cô”, dừng một chút, hắn dường như cảm thấy câu này chưa đủ, lại bổ sung: “Về sau sẽ không có bất luận kẻ nào tới quấy rầy cô”, sau đó liền xoay người rời đi.

Ngày đó chuyện mâu thuẫn lớn, tuy rằng không phải ở trường học đánh nhau, nhưng vẫn là kinh động tới lãnh đạo của trường.

Hạ Quý Thần lại một lần nữa bị gọi cha mẹ tới, lại một lần nữa nhắc nhở nhớ lâu hơn, lại một lần nữa bị phạt quét dọn WC trường học một tháng.

Ngày đó sau khi tan học, học sinh trường học không biết lần thứ mấy lại nhìn thấy màn trình diễn hình ảnh Hạ Quý Thần lười biếng dựa vào cửa sổ, chỉ huy một đám đàn em cạo bồn cầu.

Bất đồng chính là, một đám người ồn ào nhón nháo dọn dẹp WC đến một nửa, Quý Úc mặc đồng phục mang theo hai cái túi xuất hiện ở trước mặt Hạ Quý Thần.

Một đám người Mập mạp đầu tiên là trợn mắt mồm nhìn nhìn Quý Úc, lại nhìn nhìn Hạ Quý Thần, sau đó phát ra tiếng la hét linh ngạc hét đột này đến đột khác.

“Oa”

Thanh âm còn chưa hết xong, Hạ Quý Thần lập tức quay đầu, hướng về phía một đám người nhìn lại, đám người lập tức động tác nhất trí vọt vào toilet, bởi vì chạy trốn mau, chạy vội, vài người đụng phải, không khí ngưng ngừng trở nên buồn cười mà lại khôi hài.

Quý Úc bị hình ảnh như vậy, chọc cho cô cúi đầu mỉm cười.

Hoàng hôn ngày ấy, xuyên qua đỉnh đầu Hạ Quý Thần, rơi vào trên mặt cô, tạo nên một bức tranh hoàn hảo tuyệt mỹ.

Cô mỉm cười, giống như là một đóa hoa kinh điển tuyệt sắc, từ từ nở rộ ở trong lòng Hạ Quý Thần.

Một cái chớp mắt kia, hần bắt đầu từ sinh nhật ngày đó, bởi vì cô mà khổ sở, tức khắc tiêu tán không còn một mảnh. Hạ Quý Thần nhìn lại cô, cũng cười theo.

Một lát sau, Hạ Quý Thần thu hồi nụ cười, thoát nhìn thực không chút để ý hỏi: “Có việc?”

“Không có việc gì a.....” Quý Úc trả lời cũng thực không chút quan tâm gì.

“Ừm.” Hạ Quý Thần ngữ khí không có nhẹ nhàng như mới vừa rồi.

Quý Úc đẩy mắt mang theo ý cười, ngữ khí như cũ nhẹ nhàng: “Cám ơn anh.”

Hạ Quý Thần biết cô cảm ơn là vì sự việc lúc chiều. Nghĩ lại, tựa hồ từ lúc hần bắt cô cho tới nay, lần đầu tiên cô đối hần nói chuyện nhẹ nhàng như vậy, trong khoảng thời gian ngắn, Hạ Quý Thần có chút không biết phải làm sao nhìn chăm chăm gương mặt cô. Sau đó mới dời đi tầm mắt, nhìn ngoài cửa sổ, bộ dáng giả vờ chẳng hề để ý trả lời: “Không quan hệ.”

Trầm mặc lại lần nữa vòn quanh giữa hai người.

Qua đại khái một phút đồng hồ, Hạ Quý Thần bỗng nhiên hỏi: “Phải về nhà sao?”

Quý Úc “Àn” một tiếng.

Hạ Quý Thần cầm cặp sách treo trên cửa sổ: “Đi thôi.”

Quý Úc không nhúc nhích, nhìn phía WC: “Anh đi rồi, không có việc gì sao?”

Hạ Quý Thần hiểu ý Quý Úc, trường học lần này phạt chính là một mình hần quét WC, hần quay đầu hướng về phía WC hét câu: “Cố gắng quét tước sạch sẽ cho tôi!”

“Tuân lệnh!” Trong WC truyền đến tiếng đáp lại đồng nhất, vang đến đỉnh tai nhức óc.

Cứ như vậy, Hạ Quý Thần bước đi, Quý Úc cũng nâng chân, hai người một trước một sau đi xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Anh dạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối (10)

Editor: Jenni

Beta: Stuki^^

Đó là sau hai năm Hạ Quý Thần nhận thức Quý Úc cho tới nay, lần thứ 2 cùng cô tan học về nhà.

Chuyện Hạ Quý Thần buổi chiều bắt Tôn Chương đi sân thể dục của trường đến quầy xuống nói xin lỗi Quý Úc, truyền tới tai Hạ Dư Quang, Hạ Quý Thần cùng Quý Úc mới vừa vào tiểu khu, liền thấy được Hạ Dư Quang đang chờ ở cửa nhà họ Hạ.

Quý Úc cùng Hạ Quý Thần sóng vai đi tới, cô nhanh hơn vài bước, giành trước chạy vội tới trước mặt Hạ Dư Quang, thanh âm giòn giòn vang lên: “Dư Quang ca ca.”

Hạ Dư Quang hướng về phía Quý Úc cười nhợt nhạt, duỗi tay tiếp nhận cặp sách của cô, sau đó mới nhìn về phía Hạ Quý Thần. Hạ Dư Quang không viết gì cả, chỉ là hướng về phía Hạ Quý Thần chỉ phía sau Hạ gia.

Hạ Quý Thần biết, ý của anh trai là bảo đi vào. Hần gật gật đầu, đi phía trước hai bước, vượt qua Quý Úc đến gần Hạ Dư Quang: “Anh, em về đây rồi.” Nói rồi vờn tay ra.

Hạ Dư Quang không cự tuyệt.

Hạ Quý Thần sắc mặt chưa động đem cặp sách Quý Úc hướng sau lưng treo lên, liền đột nhiên đi lên phía trước hai bước, xác định phía sau hai người nhìn không tới biểu tình lúc này của hần, hần mới cong môi cười, chỉ vì có thể đeo cặp của cô. Buổi chiều hần cùng đám người Tôn Chương kia đánh nhau nên trên mặt có vết thương, cười một cái động đến vết thương, đau đến mức răng trợn mắt một lát, mới đeo hai cái cặp sách, của cô và của hần,

ngheh ngang đẩy cửa ra, vào nhà đổi dép lê. Khóe mắt hần liếc thấy cặp sách hồng nhạt của cô đang trên lưng mình, lại mỉm cười vui vẻ.

Đêm đó, Hạ Dư Quang giúp Hạ Quý Thần xử lý miệng vết thương, Quý Úc đứng ở bên cạnh hỗ trợ.

Hạ Quý Thần là một mình đi tìm Tôn Chương, nhưng Tôn Chương bên kia lại có năm sáu người, hần đánh lại được. Tuy rằng thắng được quang vinh, nhưng cũng bị thương vô cùng bị thảm.

Hạ Dư Quang đau lòng, thời điểm bôi thuốc cho Hạ Quý Thần, nhìn không được đối với hần viết hỏi: “Có đau hay không?”

Lúc ấy Hạ Quý Thần, niên thiếu ngông cuồng, trước mặt cô gái thăm mền, tâm chi nghĩ sấm vai anh hùng, liến tỉnh là đau, cũng không muốn biểu hiện ra chút nào. Cho nên Hạ Quý Thần đang ngồi trên giường, thấy Hạ Dư Quang viết những lời này, đầu ngón tay trộm dùng sức bóp lấy đùi, ngữ khí nhẹ nhàng thoải mái: “Không đau.”

Hạ Quý Thần bôi thuốc xong, đã là 10 giờ tối.

Bà ngoại Quý Úc sang đây thúc giục cô về nhà ngủ, đang ở dưới lầu cùng Hạ phu nhân nói chuyện.

Quý Úc thu thập cặp sách xong xuôi, mang xuống lầu, Hạ Dư Quang viết cho Hạ Quý Thần: “Quý Thần, cảm ơn em!”

Buổi sáng Hạ Quý Thần nhận được tin nhắn của Hạ Dư Quang nói Quý Úc ở trường học bị Tôn Chương quấy rầy, hần biết Hạ Dư Quang cảm ơn chuyện gì. Niên thiếu, thiếu niên a, luôn là sẽ có chút khẩu thị tâm phi. Hần rõ ràng là chính mình muốn đi giúp Quý Úc, lại bởi vì chuyện liên quan đến Quý Úc, cổ tình lại buột miệng thốt ra một câu: “Anh, anh nói làm cái gì? Anh là anh của em, anh tìm em hỗ trợ, em sao có thể không giúp?”

Hạ Dư Quang miệng cười thỏa mãn, cúi đầu, lại viết một câu: “Kia về sau còn muốn phiền toái em ở trong trường học chiều cổ cho Mãn Mãn.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Một trăm lần

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Có trời mới biết được Hạ Quý Thần cảm thấy biết ơn Hạ Dư Quang bao nhiêu vì đã nói những lời này, bởi vì nhờ những lời này mà hần mới có một lý do chính đáng để đối tốt với Quý Úc một cách quang minh chính đại.

Hạ Quý Thần đối với Quý Úc thật là tốt, tốt đến mức học sinh từ nhất trung năm đầu tiên đến nhất trung năm cuối toàn trường đều biết.

Cái tốt này ảnh hưởng rất lớn đối với giới nữ sinh, tốt đến nỗi cho dù qua rất nhiều năm khi Hạ Quý Thần lẫn Quý Úc đều không tồn tại trong thế giới của các cô nữa nhưng mỗi lần chỉ cần các cô nghe được hai chữ “sủng ái”, trong đầu ngay lập tức sẽ nhớ lại thuở thiếu niên, hình ảnh một nam sinh đối với một nữ sinh cưng chiều nhất mọi thời đại. Cho dù sau này, các cô có nghe qua bao nhiêu chuyện nam nhân nào đó đối tốt với nữ nhân nào đó cũng đều thấy bình thường, bởi vì không có ai cho các cô cái cảm giác vừa nghe thấy liền thốt lên hai chữ “sủng ái”, cơ bản là thuở thiếu niên các cô đã thấy qua cái gì gọi là sủng ái chân chính.

(sủng ái: nuông chiều)

Khi đó, bất kể là Quý Úc đi mua đồ ở căn tin hay là vào phòng ăn nấu nước nóng, cô đứng xếp hàng ở chỗ nào thì người ở chỗ đó cũng sẽ tự động nhường đường để cho cô đứng đầu tiên.

Khi đó, buổi trưa Quý Úc đi xuống phòng ăn lấy cơm, thứ tư có đùi gà lớn nhất, thứ năm lại có cá hoa vàng tốt nhất, sẽ luôn luôn để phần lại cho cô. Vị trí gần cửa sổ có quạt điện trong phòng ăn vĩnh viễn đều trống, ngoại trừ Quý Úc sẽ không có ai ngồi.

Khi đó, Quý Úc tham gia hội thể thao, cho dù là 100m chạy nhanh hay là 3000m chạy đường dài, chỉ cần là hạng mục cô đăng kí sẽ không có ai cướp vị trí số một của cô, cho dù thực lực đủ để nghiền nát cô nhưng vẫn sẽ đem vị trí thứ nhất nhường cho cô.

Khi đó, lúc tan học Quý Úc cũng không bao giờ phải lau bảng hay quét dọn vệ sinh bởi vì sẽ có một đám tiếp lấy một đám người giúp cô làm.

Khi đó, buổi trưa lớp số 1 thường xuyên sẽ bị đám người Mập mập vây quanh, không cho bất kì ai vào trong, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Quý Úc ngủ trưa, Hạ Quý Thần sợ nếu có người tiến vào sẽ đánh thức cô.

Mọi người biết đến công chúa là thông qua nhân vật trong truyện cổ tích. Còn giới học sinh trong trường nhất trung lại thấy được “công chúa Quý Úc” đời thực, bởi vì cô được Hạ Quý Thần nâng niu trong lòng bàn tay mà bảo bọc che chở như công chúa.

Người nào được cung chiều như vậy đa phần cũng đều bị người khác ghen ghét, nhưng Hạ Quý Thần lại khiến cho toàn thể mọi người trong trường đều yêu thích Quý Úc. Thời điểm học tại trường nhất trung, Quý Úc chính là nữ sinh được toàn thể giáo viên cung chiều.

Khi đó, mọi người trong trường nhất trung thấy Hạ Quý Thần đối tốt với Quý Úc như vậy đều cảm thấy hai người họ nhất định sẽ không bao giờ xuất hiện mâu thuẫn. Thực tế đúng là như vậy, sau khi Hạ Quý Thần và Quý Úc chân chân chính chính quen thuộc xác định rất ít khi mâu thuẫn.

Làm sao mà sẽ mâu thuẫn được, đây là lời của Mập mập nói: “Bởi vì khi Hạ Quý Thần ở cùng với Quý Úc sẽ không có cái gọi là ranh giới cuối cùng, cho dù Quý Úc nói trắng sáng thành mặt trời thì Hạ Quý Thần cũng sẽ mắt nhắm mắt mở mà phụ họa theo, Hạ Quý Thần để cho Quý Úc muốn gì được nấy, bọn họ làm sao có thể sẽ phản đối?”

Nhưng thế sự lại vô thường, tại hơn nửa học kỳ lớp mười hai, Hạ Quý Thần cùng Quý Úc vẫn xảy ra mâu thuẫn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Một trăm lần (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đó là hôm Thất Tịch, ngày lễ tình nhân, lúc năm giờ chiều Quý Úc chạy đến chỗ Hạ Quý Thần đang nằm úp sấp trên bàn ngủ: “Này, nói cho cậu biết một chuyện”.

Toàn bộ trường học, người dám quấy rầy Hạ Quý Thần lúc đang ngủ cũng chỉ có một mình Quý Úc. Hạ Quý Thần lúc tỉnh dậy về mặt có chút nghiêm trọng nhưng hần là khi nhìn thấy là Quý Úc đánh thức nên không có nửa điểm tức giận, mở ánh mắt mịt mù hỏi: “Chuyện gì?”

“Buổi tối cậu tới rừng cây nhỏ phía sau trường học một chuyến.”

Quý Úc thật đơn giản nói có một câu nhưng nhịp tim của Hạ Quý Thần lại loạn mất hai nhịp, hần mắt thật lớn sức lực mới giữ vững tâm tình, “ồ” một tiếng.

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần đáp ứng liền xoay người rời đi, tóc thắt bím đuôi xoay theo động tác của cô vẽ ra một đường cong đẹp đẽ mà kiêu ngạo.

Buổi tối là tiết tự học, Hạ Quý Thần không có lên lớp mà kéo Mập mập cúp cua đi trung tâm thương mại mua một thân quần áo mới tinh, còn chạy đi tiệm làm tóc cắt một kiểu mới mẻ, sau đó thật sớm chạy tới rừng cây nhỏ chờ đợi.

Thăng đến mười giờ rớt cuộc cũng có người lững thững đi đến, nhưng không phải Quý Úc mà là bạn của cô, Thiên Ca.

Cho nên buổi chiều là cô giúp Thiên Ca hẹn hần tới rừng cây nhỏ sau trường?

Nữ nhân mình yêu lại giúp mình hẹn hò cùng nữ nhân khác, loại cảm giác này có biết bao nhiêu khó chịu.

Quý Úc làm chuyện gì Hạ Quý Thần cũng có thể nhịn, duy chỉ chuyện này hần lại không có cách nào nhịn được, xung quanh hần toát lên sự lạnh lẽo dọa người, hần liếc cũng không thèm liếc nhìn người có ý ấn mặc trang điểm lộng lẫy Thiên Ca một cái, trực tiếp rời đi.

Ở bên ngoài rừng cây nhỏ, Hạ Quý Thần gặp phải Quý Úc đang đứng chờ.

Quý Úc nhìn hần nhanh như vậy đã đi ra, còn hỏi một câu: “Cậu làm sao nhanh như vậy đã rời đi?”

Cô không hỏi như vậy còn đỡ, hỏi như vậy lại đem tất cả lửa giận của hần bùng nổ, hần không có suy nghĩ vọt tới trước mặt Quý Úc quăng một câu: “Cậu có bị bệnh không?”.

Nói xong cũng không có nhìn Quý Úc nhiều, trực tiếp nghênh ngang rời đi.

Kể từ lúc Hạ Quý Thần và Quý Úc quen thuộc, đó là lần đầu tiên không có cùng tan học về nhà.

Sau đó có một khoảng thời gian thật dài, cho dù là bắt gặp Quý Úc ở Hạ gia hay là ở trong trường, Hạ Quý Thần đều không để ý tới Quý Úc.

Nhưng những chuyện hần phân phó Mập mập làm vì cô đều vẫn làm như cũ, mua bữa ăn sáng, nấu nước nóng, quét vệ sinh, lau bảng.

Hần một mực cùng cô chiến tranh lạnh kéo dài cho tới đầu tháng chín, trời mưa một trận to, cô không có mang dù tội nghiệp đứng tránh mưa dưới mái

hiên của cửa hàng nhỏ đối diện trường học.

Hắn cùng nhóm người Mập mập, mỗi người che một chiếc ô lần lượt đi qua trước mặt cô.

Thật ra hắn đã nhìn thấy cô từ sớm nhưng hắn chính là làm bộ như không nhìn thấy, cho đến khi Mập mập tiến đến bên cạnh hắn nói: “Anh Thần, chị dâu này”.

Hạ Quý Thần mặt lạnh nhìn thẳng về phía trước, tiếp tục đi về phía trước nhưng tầm mắt thì thoáng lại nhìn về phía người của Quý Úc. Bắc Kinh vào mùa thu, có mưa lại đặc biệt lạnh, cô mặc áo tay ngắn không ngừng run rẩy, tim của hắn bị hình ảnh cô lạnh mà cả người run rẩy làm mềm nhũn. Hạ Quý Thần liền ngừng bước chân, xoay người che dù sai bước đi tới trước mặt Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Một trăm lần (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hồi đó hắn đã cao hơn cô rất nhiều, Quý Úc nhận ra có người đi tới, ngẩng đầu lên hướng về phía hắn nhìn sang.

Quý Úc nhìn thấy Hạ Quý Thần, về mặt đầu tiên là ngẩn ra sau đó liền dời đi tầm mắt.

Hắn và cô yên lặng đứng ở đó một lúc lâu, sau đó hắn đem dù đang cầm trong tay nhét vào tay của cô, liền cái gì cũng không nói xoay người vọt vào trong mưa to.

Mưa thật sự rất lớn, qua mấy giây quần áo của hắn đều ướt đầm.

Hạ Quý Thần chạy chưa được mấy bước, âm thanh của Quý Úc liền truyền đến: “Hạ Quý Thần!”

Thấy Hạ Quý Thần không có ý định dừng lại, Quý Úc lại kêu: “Hạ Quý Thần!”

Hạ Quý Thần quay đầu, thấy Quý Úc đang che dù hướng về phía hắn đuổi tới.

Cô đứng ở trước mặt hắn, đem dù giơ lên cao qua trên đầu hắn, cô nói với hắn một câu, một câu mà đến nay hắn vẫn còn khắc cốt ghi tâm.

“Hạ Quý Thần, cậu gần đây có khỏe không?”

Cô không chờ hắn mở miệng lại tiếp tục nói: “Chúng ta đều từng nói dối”.

“Hạ Quý Thần, tớ trước tiên nói trước, thời gian tớ trải qua gần đây không có tốt chút nào, sự tình của Thiên Ca lần trước là lỗi của tớ. Sau này tớ sẽ không bao giờ xen vào chuyện của cậu, cậu đối với tớ mà nói, là người bạn quan trọng nhất, tớ không muốn cùng cậu giận dỗi”.

“Người bạn quan trọng nhất”, lúc đó Hạ Quý Thần không có để ý hai từ “người bạn” mà chỉ nghe lọt ba chữ “quan trọng nhất” nên hết sức hài lòng, sự tức giận của hắn đối với cô đều tan thành mây khói, hắn cúi đầu nhìn cô nói: “Tớ gần đây cũng không có tốt, bởi vì cậu đối với tớ cũng là người quan trọng nhất”.

“Đình đông, đình đông”

Liên tiếp mấy tiếng tin nhắn vang lên nhắc nhở Hạ Quý Thần, hắn cảm nhận được điện thoại di động trong túi đang rung lên, hơi hơi nhúu mày rồi chậm rãi mở mắt ra, lúc này mới phát hiện sắc trời đã tối.

Bởi vì mới vừa lâm vào trầm tư quá lâu, Hạ Quý Thần có chút hoảng hốt, qua một lúc lâu hắn mới phản ứng được, bây giờ hắn là đang ở trước mộ của Hạ Dư Quang.

Vừa rồi hắn lại có thể lãng lãng hồi tưởng chuyện cũ lâu như vậy.

Hạ Quý Thần lần nữa đốt một điếu thuốc, đặt ở trong miệng, chậm rãi rít một hơi mới lòi điện thoại ra.

Là tin nhắn trong WeChat do Đường Họa Họa gửi tới, chừng mấy cái.

“Hạ học trường, nói cho anh biết một chuyện kinh thiên động địa”.

“Hôm qua Tiểu Úc không có trở về ký túc xá, xế chiều hôm nay mới trở về, sau khi trở lại cậu ấy liền nhìn chăm chăm cửa sổ bắt đầu ngẩn người, rất lâu sau đó liền gọi một cú điện thoại xong lại đi ra ngoài”.

“Anh biết cuộc điện thoại kia là cậu ấy gọi cho ai không? Là cho công ty môi giới hôn nhân, cậu ấy thế mà lại muốn đi xem mắt”.

“Hạ học trường, em vừa mới hỏi qua Tiểu Úc rồi, cậu ấy thật sự muốn kết hôn”.

“Em hỏi cậu ấy tại sao, cậu ấy không có trả lời em, chỉ qua loa lấy lệ nói muốn kết hôn”.

Không nghĩ tới, cô hành động so với hần tưởng tượng nhanh hơn rất nhiều, bây giờ mới là ngày thứ hai cô ấy liền muốn kết hôn rồi.

Hạ Quý Thần chân chờ một chút mới nhấn lại cho Đường Họa Họa một tin “Biết rồi”, sau đó liền cắt điện thoại di động.

Hần duy trì tư thế cũ, tiếp tục ngồi một lúc mới dập tắt điều thuốc, đứng dậy hướng mặt về phía bia mộ của Hạ Dư Quang.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Một trăm lần (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Anh, lần này em trở về là có chuyện muốn xin anh”.

Đáp lại hần chỉ có gió đêm đang gào thét.

“Anh, anh sẽ đáp ứng em đúng không?”. Hạ Quý Thần khom người, hướng về phía bia mộ Hạ Dư Quang cúi mình vái chào, một lúc lâu hần mới đứng vững được người: “Cảm ơn anh”.

Giọng điệu của Hạ Quý Thần vừa trịnh trọng lại nghiêm túc, sau khi nói xong hần đứng ở trước bia mộ một lúc lâu mới xoay người rồi đi.

Trở lên xe, Hạ Quý Thần chậm rãi dặm chân ga, hướng về phía trung tâm Tô thành đi tới.

Đèn đường hai bên xa lộ xa khuất dần, thời gian phảng phất lại ngưng tụ lại, suy nghĩ của Hạ Quý Thần một lần nữa trở lại thời điểm lớp mười hai.

Sau lần đó, Hạ Quý Thần và Quý Úc lại như cũ giống như chưa từng xảy ra mâu thuẫn.

Thời gian thi vào trường đại học càng ngày càng gần, việc học tập càng ngày càng bận rộn, Hạ Quý Thần ngoại trừ tiếp tục nghiên cứu các trọng điểm cho Quý Úc, bắt đầu suy nghĩ sau khi thi vào trường cao đẳng sẽ tỏ tình với cô.

Kế hoạch dần dần hình thành, sau khi kết thúc kì thi vào trường đại học ngày thứ hai, Hạ Quý Thần suy nghĩ sẽ tiến hành kế hoạch trước đó.

Nhưng hết thảy những thứ này cuối cùng vẫn bị bỏ lỡ.

Hoặc nói là, Hạ Quý Thần có chút vui mừng nên hết thảy những thứ này đều chưa kịp thực hiện.

Hần cho rằng, hần cùng cô náo loạn hai lần sau đó lại chiến tranh lạnh, về sau sẽ không xuất hiện mâu thuẫn nữa.

Nhưng hần không nghĩ tới, mâu thuẫn lần thứ ba lại tới khiến cho hần và cô mỗi người một đường.

Lần thứ ba mâu thuẫn, chính là trước kỳ thi tốt nghiệp trung học, một đêm kia khiến hần và cô say rượu ngủ chung với nhau.

Trời mới biết đêm đó chính hần rốt cuộc có bao nhiêu sợ hãi cùng vui mừng, hần tâm tâm niệm niệm che chở cô nhiều năm như vậy, cuối cùng cô cũng trở thành người phụ nữ của hần. Một đêm kia, hần cảm thấy thỏa mãn giống như có cả thế giới vậy, biết như vậy là đủ.

Nhưng là hần không có biết thiên đường cùng địa ngục thường thường chỉ cách nhau một tầng mỏng manh.

Đêm đó, lần thứ hai khi hần cùng cô triền miên, lúc hần sắp đạt tới đỉnh cao trào hạnh phúc, trong miệng cô lại không phải kêu tên của hần mà là anh trai

của hắn.

“Dư Quang, Dư Quang, Hạ Dư Quang!!”

Cô không giống như trước kia thêm chữ “anh” đằng trước, giọng nói của cô uyển chuyển mang theo nhu tình.

Nguyên lai nữ nhân mà hắn yêu thích, còn có một mặt thâm tình như vậy.

Hắn nằm mơ cũng muốn thấy phương diện như vậy của cô, thế nhưng hắn không có nghĩ tới, thời điểm hắn thấy được mộng cảnh liền tức khắc rút xuống địa ngục.

Hắn một lòng bí mật bảo vệ cô hai năm, lại lên giọng sùng ái cô hai năm, cư nhiên người cô yêu thích không phải hắn mà là anh trai của hắn.

Cô cùng hắn đang làm chuyện hạnh phúc nhất trên đời, nhưng có lẽ trong suy nghĩ của cô lại đang là cô và anh trai hắn.

Chân tướng có biết bao đau thương!

Hạ Quý Thần lái xe, đầu ngón tay run rẩy lợi hại.

Một đêm kia hắn không biết nên đối mặt như thế nào lúc cô tỉnh lại, chỉ biết chạy trốn chết. Một mình hắn đêm khuya ở trên đường cái của Tô thành, trời tối rồi bắt đầu tối sáng hắn mới về đến nhà, ngã lên giường liền bắt đầu ngủ, sau khi tỉnh lại còn có thể nghe thấy hơi thở của cô quanh quẩn bên tai.

Ngày trước có biết bao nhiêu mê say mùi vị này, một khắc kia hắn lại có biết bao nhiêu thống hận mùi vị ấy.

Hắn mãi mãi cũng không thể quên được, chiều ngày thứ ba sau khi hắn và cô phát sinh quan hệ, lúc Hạ Dư Quang đang nghỉ trưa, hắn ngồi một bên ngăn người, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, không phải là của hắn mà là của Hạ Dư Quang.

Hắn nhìn lướt qua, thật sự là trong lúc vô tình nhớ đến một đêm kia, cũng đang trong lúc nhìn màn hình điện thoại di động của anh trai, quét qua hai chữ “Mãn Mãn!”.

Hạ Quý Thần ma xui quỷ khiến cầm điện thoại di động của Hạ Dư Quang lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Một trăm lần (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần đã mơ hồ đoán được Quý Úc đến tìm Hạ Dư Quang là vì chuyện gì, hắn cầm điện thoại di động của Hạ Dư Quang chặn chờ trong chốc lát mới mở khóa điện thoại, mở tin nhắn ra đọc.

“Anh Dư Quang, tối mai anh có rảnh không, em có chuyện muốn nói với anh. Nếu như anh có thời gian thì tám giờ tối mai, anh có thể tới quảng trường Lạc Mây một chuyến không?”.

Đêm đó lúc trong miệng cô thốt lên hai chữ “Dư Quang”, hắn hết thảy đều biết là do cô say rượu nên nhầm hắn thành anh Dư Quang.

Hắn không chờ cô tỉnh dậy liền rời đi, cho nên trong lòng cô vẫn nghĩ đêm đó là anh trai hắn sao?

Ba ngày nay cô một mực đều chưa có đến Hạ gia, ngày hôm qua lúc ăn cơm chiều hắn có nghe thấy mẹ hắn nói cô bởi vì kì thi vào trường cao đẳng sắp tới nên chuyển qua trường học ở.

Lúc này cô gửi tin nhắn qua hẹn anh Dư Quang là cùng một đêm kia có liên quan đi.

Hắn không biết ngày đó chính mình như thế nào, nhìn tin nhắn đến trong điện thoại di động của anh trai một lúc lâu xong liền trả lời lại một chữ: “Được”.

Rất nhanh cô lại gửi cho Hạ Dư Quang một tin: “Anh Dư Quang, tối nay chúng ta không gặp không về”.

Hắn không có trả lời, trực tiếp đem tin nhắn Quý Úc gửi cho Hạ Dư Quang tất cả đều xóa hết, sau đó trả điện thoại di động về vị trí cũ.

Hạ Quý Thần và Hạ Dư Quang có chút giống nhau, cha mẹ của hai người nhiều lúc còn khó có thể phân biệt được, cho nên trên cổ tay của Hạ Quý

Thần có đeo một sợi dây đỏ để phân biệt hẳn với Hạ Dur Quang.

Xế chiều hôm sau, nội tâm của Hạ Quý Thần vùng vẫy suốt bốn giờ đồng hồ liên. Cuối cùng vẫn là thừa dịp Hạ Dur Quang không chú ý mà lên vào phòng, lặng lẽ đến phòng thay đồ lấy một bộ quần áo khác với ngày thường hẳn thường mặc bỏ vào trong ba lô của mình, sau đó đeo lên lưng rồi đi ra ngoài.

Hạ Quý Thần đi đến tiệm làm tóc, sau đó đưa hình ảnh của Hạ Dur Quang cho chủ tiệm tóc, để cho thợ hót tóc cắt một kiểu tóc giống Hạ Dur Quang như đúc. Sau đó lại tìm một phòng vệ sinh công cộng, tháo sợi dây đỏ trên cổ tay xuống, đứng ở ven đường một hồi rồi mới bắt taxi đến quảng trường.

Lúc Hạ Quý Thần đến nơi Quý Ưc còn chưa có xuất hiện, hẳn tùy tiện tìm một cái cột đèn dựa vào, kiên nhẫn chờ đợi.

Hắn nghiện thuốc lá như điên, bây giờ có chút thèm nhưng lại nghĩ đến Hạ Dur Quang không có hút thuốc liền cố gắng nhịn.

Thẳng đến 8h hắn mới thấy cô đến, ngơ ngẩn từ trên xe bước xuống.

Cô nhìn đông nhìn tây một lúc mới phát hiện ra hắn, từ xa xa cô hướng về phía hắn nở một nụ cười, sau đó liền chạy tới chỗ hắn.

Cô đứng trước mặt hắn, căn bản không có phát giác ra hắn không phải Hạ Dur Quang, ôn nhu kêu một tiếng: “Anh Dur Quang”.

Hắn không có lên tiếng.

Coi như Hạ Dur Quang thật sự đứng ở chỗ này, cũng sẽ an tĩnh đáp lại như vậy, cho nên cô căn bản là không có phát hiện điều bất thường.

Cô đại khái là đang khần trương, ngón tay không ngừng nắm vạt áo. Một lát sau, cô ngẩng đầu lên nhìn hắn một cái, còn chưa có lên tiếng mặt liền đỏ.

Lại trải qua mấy giây, cô đại khái là đã chuẩn bị sẵn trong đầu, rốt cuộc lên tiếng: “Đêm hôm đó, là anh sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Một trăm lần (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô do dự một chút mới đem lời nói nói đầy đủ: “Đêm hôm đó, người nam nhân kia là anh sao?”.

Hắn biết là cô đang nói chuyện hân ngũ cùng cô mấy đêm trước, nhưng bởi vì hắn đang giả vờ Hạ Dur Quang nên chỉ trầm mặc không trả lời.

Cô mở miệng lần nữa, giọng điệu chắc chắn hơn nhiều: “Đêm hôm đó chính là anh, có phải không?!”.

Từ đêm hôm đó, hắn cũng biết là cô nhận lầm người.

Nhưng khi hắn đóng giả bộ dáng của anh Dur Quang mà đứng ở trước mặt cô, thời điểm nghe được câu khẳng định trong miệng cô, hắn phát hiện đáy lòng mình vẫn có chút khổ sở không chịu nổi.

Hắn sợ chính mình ở lại nữa sẽ không chịu được mà thất thố nên dứt khoát rời đi, nhưng hắn lại không nghĩ đến cô sẽ cố chấp đuổi theo: “Em biết đêm đó người đó là anh”.

Những lời này là cô nói với anh trai của hắn, hắn không muốn nghe một chút nào nên tăng nhanh bước chân, chỉ muốn mau thoát khỏi cô nhưng cô lại càng đuổi chặt hơn: “Em, em từ rất sớm liền chú ý đến anh rồi, em...”.

Trong miệng cô mặc dù lời nói nói ra có chút khó khăn nhưng thời điểm hắn mở cửa xe lại quả quyết vô cùng bắt lấy ống tay áo của hắn, Hạ Quý Thần nghiêng đầu nhìn về phía Quý Ưc.

“Em từ lâu đã rất thích anh, một mực chỉ yêu thích anh, anh...” cô lại nhìn nhìn ánh mắt của hắn, kiên định vô cùng mà mở miệng hỏi lại, khiến hắn tới tận bây giờ mỗi lần nhớ đến lòng đều chua xót: “...cũng yêu thích em sao?”.

Thích, hẳn đương nhiên là yêu thích cô, có thể lại không sao, nhưng cơ bản trong miệng cô nói thích hỏi thích lại không phải nói cho hắn.

Đã từng đối tốt với cô bao nhiêu, bây giờ liền có bấy nhiêu không cam lòng, Hạ Quý Thần rõ ràng cảm giác được tim của mình đang từng chút từng chút mất thăng bằng.

Hạ Quý Thần cố gắng nén lại lửa giận và ghen tị nhưng cuối cùng vẫn không có nhịn được, câu nói kế tiếp của cô “Anh đồng ý làm bạn trai của em sao?”, ba chữ “bạn trai” (trong tiếng Trung là ba chữ) giống như là ba cây đao ác liệt hung hãn đâm vào lồng ngực bên trái của hắn, nơi mềm mại nhất.

Chính hắn đều không phản ứng kịp mình cuối cùng là làm cái gì, tay đã nắm tay cô kéo vào con hẻm nhỏ sâu cách đó không xa, hắn hung hăng lắc cô rồi đè ở trên tường, không chút lưu tình mà mở miệng: “Ra giá đi”.

Hắn mở miệng đồng nghĩa với việc nói cho cô biết, hắn không phải là Hạ Dư Quang người cô muốn tỏ tình mà là Hạ Quý Thần.

Chính mắt hắn thấy được khoảnh khắc cô nghe hắn nói, cả người liền ngây dại.

“Cho một con số đi!”, lửa giận ghen tị trong lồng ngực Hạ Quý Thần vẫn còn đang tùy ý điên cuồng thiêu đốt, hắn càng đối mặt với việc cô im lặng lại không có bất kì dấu hiệu tiêu tán lửa giận nào, ngược lại càng mất khống chế. Hắn đưa tay ra xé nát áo của cô, lạnh lùng nhìn da thịt cô đang phơi bày ra bên ngoài, lại nhớ tới một đêm kia cô ở dưới người hắn gọi tên “Dư Quang”, tâm tình hắn bị đè nén nhiều ngày như vậy bỗng nhiên liền bộc phát: “Nhìn thấy chưa, coi như là cô coi hết quần áo đứng trước mặt của tôi, tôi đối với cô cũng không nhắc lên được nửa điểm hứng thú”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Một trăm lần (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Thời điểm lúc đó Hạ Quý Thần nghĩ rằng hắn nhất định là đã tức điên lên rồi mới dùng những lời nhục nhã cô như thế để che giấu tâm ý thật sự của mình.

Hắn biết trong lòng cô tràn đầy vui mừng nghĩ một đêm kia là Hạ Dư Quang, nhưng hắn vẫn hết lần này đến lần khác lòng dạ độc ác mà phá hủy ảo tưởng của cô.

Hắn chẳng những để cho cô biết cô tỏ tình sai người, hắn còn muốn cho cô biết đêm đó người ngủ với cô không phải là người cô tâm tâm niệm niệm Hạ Dư Quang, mà là Hạ Quý Thần hắn! Cho nên hắn lại mở miệng: “Nếu như không phải đêm đó tôi uống rượu, cô nghĩ là tôi sẽ chạm vào cô sao”.

Đáy mắt của cô tràn đầy khiếp sợ, đầu ngón tay đang nắm vạt áo đều run run, hắn biết cô bị lời nói của hắn kích thích nhưng hắn lại không có nửa điểm mềm lòng. Hắn chỉ biết đêm đó cô kêu hai chữ “Dư Quang” đã khiến cho hắn đau không chịu nổi như vậy, chặt vật như vậy cho nên cô không cho hắn dễ chịu hắn cũng sẽ không để cho cô dễ chịu. Hắn giống như một đứa trẻ, ăn không được thì đập đồ, hắn tệ hại hơn lên tiếng: “Nói thiệt cho cô biết, đêm hôm đó tôi căn bản không biết mình phát sinh quan hệ với ai”.

Hắn cố gắng hết sức của mình để bản thân lại nói những lời vô tình tổn thương cô, hắn thật chỉ còn bày ra thái độ căn bản không nguyện ý cùng cô có quan hệ dính líu, lại tiến tới nhục nhã cô: “Cho nên cô cho một con số đi, kết quả buổi tối đó bao nhiêu tiền cô mới chịu cùng tôi thanh toán cho xong, coi như chuyện gì cũng chưa xảy ra”.

Như ước nguyện của hắn, sắc mặt cô tái nhợt không có nửa giọt máu, hắn cho là cô sẽ khóc nhưng cô phản ứng gì cũng không có, chỉ lẳng lặng nhìn hắn một hồi lâu, sau đó liền nhẹ nhàng tránh thoát khỏi hắn, lúc hắn không còn cản trở liền xoay người rời đi.

Cô khiến cho hắn đau như vậy, làm sao còn có thể bình tĩnh lãnh đạm như thế, để mình hắn đang điên cuồng ở lại.

Hắn tuyệt vọng mà lại không cam lòng, nhìn bóng lưng của cô, muốn bao nhiêu tuyệt tình liền có bấy nhiêu tuyệt tình, lại buông lời ác độc: “Còn nữa, nếu như có thể, tôi hy vọng cô mãi mãi cũng không lại xuất hiện trước mặt tôi”.

Cô như cũ cái gì cũng không có nói với hắn, tăng nhanh bước chân đi ra khỏi hẻm.

Lúc Hạ Quý Thần nghĩ đến đây, xe của hắn vừa vặn lái vào trong sân của Hạ gia.

Hắn không có gấp gấp xuống xe mà ngồi ở trong xe, nhìn ánh đèn sáng chói của biệt thự trước mặt, lại nhớ lại hình ảnh cô lao đảo chạy ra khỏi con hẻm một lần nữa.

Đêm đó sau khi cô biến mất khỏi tầm mắt của hắn cũng giống trái tim bên trong cơ thể hắn cũng không còn nữa.

Sau này trong những năm tiếp theo, hắn đi qua Bắc Kinh dõi theo cô rất nhiều lần nhưng không bao giờ xuất hiện trước mặt cô.

Nếu không phải cô bị Thiên Ca hãm hại xảy ra tai nạn xe cộ, hắn nghĩ đời này của hắn chỉ có thể yên lặng đứng nhìn cô từ xa mà thôi.

Hắn sợ cô sau khi thật vất vả mới tỉnh lại lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn cho nên hắn đặt cô ở nơi mà hắn có thể thấy được để bảo vệ thật tốt, cho nên hắn đi đến thành phố cô đang ở, vào học ở trường cô đang học.

Nghĩ tới đây, đáy mắt Hạ Quý Thần tràn đầy ưu sầu nhàn nhạt.

Hắn rõ ràng nghe thấy lòng mình đối với nữ nhân hắn yêu nhiều năm như vậy, từng cung chiều nhiều năm như vậy nói: “Quý Úc, em biết không? Trong tình yêu, anh và em cách nhau cả một cái thanh xuân nhưng anh nguyện ý cùng em đi hết quãng đường thanh xuân”.

Giống như là anh đã học xong đại học, giữa anh và em cách nhau cả một khoảng thời thanh xuân học đại học, nhưng anh nguyện ý cùng em lại trải qua thời gian thanh xuân học đại học một lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Một trăm lần (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ngày thứ hai trời còn chưa có sáng, Hạ Quý Thần đã lên đường từ Tô thành trở về Bắc Kinh. Trước khi đi, hắn còn ghé vào phòng của Hạ Dư Quang, thu thập một số di vật của Hạ Dư Quang mang về Bắc Kinh.

Tận đến 6h chiều, Hạ Quý Thần mới về tới Bắc Kinh.

Do lái xe đường dài nên Hạ Quý Thần có chút mệt mỏi, tắm nước nóng xong liền ngã lên giường.

Vừa nhắm mắt lại ngủ không được bao lâu điện thoại di động liền vang lên, Hạ Quý Thần nghe tiếng điện thoại kêu không ngủ được mới bất đắc dĩ đưa tay mò hai cái. Cầm điện thoại lên nhìn thì thấy là Đường Họa Họa gọi đến.

Nhấn nghe điện thoại, Hạ Quý Thần còn chưa có mở miệng liền truyền tới âm thanh của Đường Họa Họa: “Hạ học trưởng, tiểu Úc hành động thật là nhanh a, ngày hôm qua mới quyết định đi xem mắt thôi vậy mà tối nay đã thực sự đi xem mắt rồi, địa điểm cậu ấy đi xem mắt em đã gửi tới WeChat của anh”.

Cả người của Hạ Quý Thần trong nháy mắt đều tỉnh táo lại, hắn hướng về phía Đường Họa Họa ở trong điện thoại “Ừ” một tiếng, đáp một câu “Biết rồi” liền cúp điện thoại.

Hắn cầm điện thoại di động, nhìn chằm chằm bầu trời đã tối ngoài cửa sổ trong chốc lát mới vén chăn lên, xuống giường tiến vào phòng thay quần áo.

Thời điểm Hạ Quý Thần lái xe ra từ bãi đỗ xe dưới đất, trời Bắc Kinh bắt đầu rơi xuống vài hạt mưa nhỏ.

Giọt mưa càng ngày càng lớn, chờ đến khi Hạ Quý Thần lái xe đến quán cà phê mà Đường Họa Họa nói mưa nhỏ đã biến thành trận mưa lớn dữ dội.

Hạ Quý Thần còn chưa có lái xe đến trước cửa quán cà phê, xuyên qua mưa lớn mật mờ liền thấy được rõ ràng Quý Úc đang ngồi ở chỗ gần cửa sổ.

Có một nam nhân ngồi đối diện với cô, nam nhân kia trò chuyện cùng cô đôi câu hai người liền đồng thời đứng dậy, hướng về phía cửa ra vào của quán cà phê đi tới.

Nam nhân kia lái xe đến, cho nên khi vừa ra khỏi cửa quán cà phê liền chạy về phía xe của mình rồi rời đi.

Hạ Quý Thần nhìn thấy Quý Úc đứng ở cửa quán cà phê cúi đầu lấy điện thoại di động, chắc là đang gọi xe.

Thời gian chậm chạp qua đi vẫn không có xe đến đón cô, hắn thu hồi tầm mắt đang nhìn cô chằm chằm, do dự trong chốc lát mới đánh tay lái lái xe đến trước cửa quán cà phê.

Hạ Quý Thần ngồi ở ghế tài xế nhấn còi xe.

Quý Úc đang chăm chú nhìn điện thoại di động, nghe thấy tiếng còi xe liền kinh hãi ngẩng đầu nhìn vào phía trong xe.

Mượn ánh sáng từ trong quán cà phê, Hạ Quý Thần thấy rõ ràng cô đầu tiên là nhìn mặt của hắn, sau đó tầm mắt liền chuyển tới sợi dây đỏ trên cổ tay của hắn. Lúc ánh mắt chạm đến sợi dây đỏ trên tay hắn, cả người cô trở nên có chút cứng ngắc.

Sở dĩ cô quét mắt nhìn sợi dây đỏ trên tay hắn là vì muốn xác định hắn là ai đi.

Hạ Quý Thần hơi rũ mi mắt xuống, không để ý về mặt mắt tự nhiên của cô khi biết hắn là ai, giọng nói bình tĩnh mở miệng: “Trở về trường học sao?”.

Hạ Quý Thần nói xong liền nhìn qua phía cửa xe phía sau: “Tôi đưa cô về”.

Quý Úc đứng tại chỗ không nhúc nhích, cô trầm mặc trong chốc lát mới hướng về phía Hạ Quý Thần nở nụ cười yếu ớt: “Cám ơn anh, Hạ tiên sinh, bất quá không cần, tôi đang ở đây chờ người”.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm Quý Úc hai giây, khẽ gật đầu hai cái, cái gì cũng không nói liền đạp chân ga rồi đi.

Đến giao lộ phía trước, Hạ Quý Thần liền dừng xe ở ven lề đường đối diện với quán cà phê trước mặt.

Cách một đoạn mưa rơi rất lớn như cũ, Hạ Quý Thần vẫn thấy được Quý Úc đang còn đứng ở trước cửa quán cà phê.

Không biết qua bao lâu mưa dần dần ngừng, Quý Úc chân liền dẫm lên mặt đất ướt nhẹp chạy về trạm xe lửa cách đó không xa.

Vừa nãy cô nói câu kia, nguyên lai chỉ là một cái cớ.

Chờ người là giả, không muốn ngồi xe của hắn mới là thật.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Một trăm lần (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Bóng người Quý Úc biến mất ở cánh cửa của trạm xe lửa rất lâu Hạ Quý Thần mới đem tầm mắt thu hồi lại, lần nữa lái xe trở về nhà.

Thím Trương nghe thấy động tĩnh ngay lập tức chạy tới, nhìn thấy hắn liền cười tủm tỉm mở miệng: “Cậu chủ Hạ, cậu đã trở lại”.

Hạ Quý Thần khẽ gật đầu một cái, không lên tiếng mà khom người cúi chào.

“Cậu chủ, cậu có muốn ăn một chút gì không?”. Thím Trương lại hỏi.

Cúi chào xong, Hạ Quý Thần mới ngồi dậy nhìn Thím Trương lắc đầu một cái, sau đó đi lên lầu.

Trở về phòng ngủ, Hạ Quý Thần liếc mắt liền thấy di vật của Hạ Dư Quang mà hắn tiện tay thả trên ghế salon: quần áo, bảng viết chữ, điện thoại di động, đồng hồ đeo tay.

Hạ Quý Thần nhìn một chút ngực liền khó chịu, hắn đi tới cửa sổ sát đất đẩy cửa sổ ra.

Sau cơn mưa, không khí mang theo mùi vị ẩm ướt, mùi hương của vườn hoa dưới lầu nhàn nhạt theo gió đêm từng trận bay vào trong hơi thở của hắn.

Hắn tiện tay châm một điếu thuốc, cách lớp khói lượn lờ mù mịt nhìn về xa xa.

Hắn nhớ tới lần đầu tiên hắn đến nhà của cô, trong lúc vô tình tại bên đường nghe được cô và mẹ cô nói chuyện điện thoại: “Mẹ, con nói với mẹ một lần nữa, con với hắn không có khả năng là không có khả năng! Con cân nhắc ai cũng sẽ không cân nhắc Hạ Quý Thần!”.

Còn có lúc nghỉ phép ở suối nước nóng, cô rõ ràng là mang theo điện thoại di động nhưng vì không muốn thêm WeChat của hắn nên nói dối rằng để quên điện thoại ở trong phòng khách sạn.

Ngày hôm đó lúc hắn phát sốt, hắn với cô suýt một lần nữa lại va chạm gây gổ. Buổi sáng hôm đó hắn gấp gấp cắt đứt lời của cô bởi vì hắn thật ra rất rõ ràng cô muốn nói rằng: “Bất kể là bốn năm trước hay là bốn năm sau, đây lòng anh rất rõ ràng, người tôi mong muốn từ lúc bắt đầu đến lúc cuối cùng đều không phải là anh”.

Cùng cô lần nữa gặp lại đến nay, thật ra cô đều một mực muốn cùng hắn phôi sạ quan hệ, kéo dài khoảng cách. Giống như tối nay, cô thà đứng trước cửa quán cà phê chờ mưa tạnh rồi rồi đi cũng không muốn ngồi xe của hắn.

Nhưng hắn lại không có cách nào trở mặt nhìn cô vì muốn phá thế cục Thiên Ca bày ra mà gả cho người khác, chẳng lẽ con đường duy nhất hắn có thể

đi cũng chỉ là đóng vai anh Dư Quang để đến gần cô sao.

Hạ Quý Thần giống như là lâm vào một mê cung phức tạp, ló ra một mờ nào đó, mi tâm chậm rãi nhủ lại.

Trước đây hắn còn oán trách việc lúc anh trai qua đời tại sao Hạ gia lại không công bố ra bên ngoài mà cứ yên lặng chôn cất như vậy, bây giờ chuyện hắn oán trách ngược lại lại tạo cho hắn một cơ hội.

Hạ Quý Thần không khỏi cảm thấy buồn cười, sau khi cười xong đáy lòng hắn lại hiện lên sự bi thương nồng đậm.

Hắn biết anh trai của hắn đối với cô rất quan trọng, điều hắn không muốn nhất chính là dùng thân phận anh trai tiếp cận cô nhưng hắn lại không có cách nào, bởi vì chỉ khi dùng thân phận anh trai của hắn mới có thể đến gần cô, điều này khiến hắn cảm thấy thật bi thương nhưng cũng đành chịu.

Nghĩ tới đây Hạ Quý Thần liền xoay người lần nữa nhìn về phía sau lưng ghế salon, nơi để những di vật của Hạ Dư Quang.

Hắn mấp máy môi, cuối cùng vẫn bóp tắt đầu thuốc lá, đi tới ghế cầm điện thoại di động của Hạ Dư Quang lên nhấn nút mở máy, sau đó soạn một cái tin nhắn gửi vào số điện thoại của Quý Ưc.

.....

Quý Ưc tắt xong liền bò lên giường, mới đặt điện thoại xuống chuẩn bị chìm vào giấc ngủ, điện thoại di động liền “ding dong” vang lên một tiếng.

Là một cái tin nhắn ngắn, mặc dù trong điện thoại di động của cô không có lưu số điện thoại này nhưng cô lại nhận biết được chủ nhân của số điện thoại này, nhất là thời điểm cô nhìn thấy hai chữ “Mãn Mãn”, đầu ngón tay cô không chịu nổi chế mà hưng hăng run run một chút.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Một trăm lần (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trên thế giới này, người gọi cô là “Mãn Mãn” chỉ có một người.

Người đó là Hạ Dư Quang, anh trai sinh đôi của Hạ Quý Thần.

Năm ấy cô mười ba tuổi gặp anh, đó là ngày thứ hai cô tới Tô thành, theo bà ngoại tới Hạ gia làm khách.

Anh ngồi ở trên ghế salon đang truyền nước biển, sau khi nghe bà ngoại giới thiệu, anh hướng về phía cô chậm rãi cười một cái. Dung nhan của anh tinh xảo mà nho nhã, cô giống như là thiếu nữ đang trong thời kì điên cuồng mê luyện thiếu niên ở trong truyện manga, anh hấp dẫn đến mức khiến cho cô quên mất cảm trái táo mà Hạ bá mẫu đưa cho.

Ngày đó, cô nói với anh mấy câu, anh không phải là cười yếu ớt thì chính là gật đầu. Ở đáy lòng cô len lén nghĩ, anh trai nhỏ này nguyên lai không có thích nói chuyện a.

Trở lại nhà bà ngoại, cô nhờ bà ngoại kể chuyện mới biết được anh trai nhỏ mà cô cho là không thích nói chuyện thực ra là người cảm.

Đáy lòng cô có chút tiếc nuối, còn có chút đồng cảm không nói nên lên.

Bà ngoại còn kể cho cô nghe anh trai nhỏ đó có một người em trai sinh đôi, không học vẫn không nghề nghiệp, suốt ngày đánh nhau, là một tên bất lương.

Bất quá sự thật chứng minh bà ngoại lo âu có chút hơi thừa rồi, bởi vì em trai bất lương trong miệng bà ngoại chưa từng trở lại Hạ gia.

Bà ngoại khi đó còn chưa có về hưu mà vẫn đi làm ở bệnh viện Tô thành, bà thường xuyên bởi vì giải phẫu mà làm thêm giờ, cho nên rất nhiều lần cô bị bà ngoại giao cho Hạ bá mẫu nhờ cậy, vì vậy cô và Hạ Dư Quang tiếp xúc tương đối thường xuyên.

Hạ Dư Quang tính khí rất tốt, là người ôn nhu cho nên cô và anh ngày càng quen thuộc.

Mùng hai nửa học kì sau, cô si mê một trò chơi liền giới thiệu cho Hạ Dư Quang cùng chơi, bên trong có một cái nhiệm vụ tình nhân cô liền yêu cầu cùng Hạ Dư Quang ở trong game kết làm tình nhân.

Hạ Dư Quang không có do dự liền đáp ứng.

Cô tưởng tượng ra những cặp tình nhân khác, cùng Hạ Dư Quang cũng đặt một tên tình nhân, vì vậy cô liền đặt rất nhiều rất nhiều câu tốt đẹp, cuối cùng tìm được một câu chứa tên của Hạ Dư Quang: “Bên trong tim anh Dư Quang, tràn đầy hình ảnh đều là em”.

Vì vậy cô liền mừng rỡ mà đề nghị, Hạ Dư Quang kêu Dư Quang, cô kêu Mẫn Mẫn.

(trần đầy: mẫn mẫn)

Hạ Dư Quang mỉm cười gật đầu.

Lúc đầu Hạ Dư Quang chỉ gọi cô là “Mẫn Mẫn” ở trong game, sau đó trong thực tế cũng bắt đầu gọi cô là “Mẫn Mẫn”

Khi đó cô và Hạ Dư Quang chẳng qua chỉ là mối quan hệ rất thuần khiết.

Năm lớp 9, một lần cô ở Hạ gia dùng bữa, rốt cuộc đã gặp cái em trai có đại danh bất lương – Hạ Quý Thần người nối nghiệp Hạ gia trong tương lai.

Giống như bà ngoại nói vậy, em trai bất lương cùng Hạ Dư Quang giống nhau như đúc, nếu như không phải trên tay em trai bất lương có đeo sợi giây đỏ, cô nghĩ là cô sẽ không phân biệt được hai người.

*Sao Quý Úc lại gọi nam thân của Mị là em trai bất lương >.< Nhưng thật lòng xin lỗi Thần ca, Mị là Mị thích nghe từ em trai bất lương quá đi, cứ nghe là thấy mắc cười hà.v xin Thần ca thứ lỗi:3

Bà ngoại nhiều lần dặn dò cô cách xa em trai bất lương một chút, cho nên cô một mực cùng hấn duy trì khoảng cách, lễ phép kêu “Bạn học Hạ”.

Bất quá hấn so với Hạ Dư Quang tiếp xúc khó hơn nhiều, đối mặt với việc cô nói chuyện, hấn một là “hừ” một tiếng hai là phản ứng gì cũng không có liền lướt người cô đi qua.

Có lẽ là mới biết yêu, có lẽ là cùng nhau sinh hoạt nên từng li từng tí thấm thấu đã động vào trái tim của cô, tại lúc bắt đầu học lớp mười một, tình cảm của cô đối với Hạ Dư Quang sản sinh biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Lựa chọn cùng anh kết hôn đi (1)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki°°

Năm ấy bà ngoại công tác rất bận rộn, cô ở nhờ Hạ gia thời gian cũng tương đối lâu, Hạ bá mẫu cố ý chuẩn bị phòng ngủ cho cô. Cô có đôi khi làm bài tập sẽ tựa vào trên bàn ngủ, hoặc là khi tỉnh lại trên người rất nhức mỏi, hoặc là sách giáo khoa vurun vài một ít đồ ăn vặt.

Những đồ ăn vặt đó, đều là cô thích ăn, hơn nữa đều là cô nói thầm với Hạ Dư Quang trước hai ngày. Cô muốn ăn cái gì, qua hai ngày liền sẽ xuất hiện ở trước mặt cô.

Cô chỉ cùng Hạ Dư Quang nói những lời này, cô đương nhiên tưởng Hạ Dư Quang trộm mua cho cô.

Thời điểm bắt đầu, cô không có quá nhiều cảm xúc gì đặc biệt, cho đến kỳ khảo nghiệm môn toán học không có làm được, về nhà cùng Hạ Dư Quang ca ca phản nản[cao trung bài kiểm tra rất khó], sau đó qua không bao lâu, sách giáo khoa của cô bị vòng ra rất nhiều trọng điểm chính trong đó.

Chính là từ lúc ấy thì bắt đầu, tâm cô bắt đầu thay đổi. Khi nhìn thấy Hạ Dư Quang, sẽ mặt đỏ; khi nói chuyện, cô và Dư Quang ca ca đều hiểu ý của nhau, buổi tối trước khi ngủ sẽ cảm lòng không được lại nghĩ đến anh ấy.

Lại lâu sau đó, cô bị Tôn Chương quán lấy, cô theo bản năng nghĩ tới Hạ Dư Quang.

Hạ Dư Quang thân thể không tốt, không giúp được cô, nhưng anh ấy lại giúp cô tìm người không quen thuộc là Hạ Quý Thần giúp.

Cô vĩnh viễn đều không thể quên được cái khi ấy, sau giờ trưa, ở trường học trên sân thể dục, cô đứng ở trước sự chú ý của mọi người, tiếp thu lời xin lỗi của Tôn Chương.

Cứ việc cô biết, là bởi vì nguyên nhân Hạ Dư Quang, Hạ Quý Thần mới ra tay giúp cô, nhưng ở ngày đó tan học, cô vẫn là chủ động đi tìm Hạ Quý Thần, nói lời cảm ơn.

Hạ Dư Quang sợ cô về sau còn sẽ bị khi dễ, cố ý dẫn dò Hạ Quý Thần, ở trong trường học chiếu cố cô nhiều hơn.

Thời khắc đó cô lòng tràn đầy vui mừng, cô lặng lẽ chú ý nam sinh đã luôn như vậy quan tâm cô.

Tuy rằng bà ngoại luôn cảnh cáo cô rời xa Hạ Quý Thần, nhưng cô vẫn là từ khi ấy, tiếp nhận xem Hạ Quý Thần là bằng hữu, cũng bởi vì hắn là em trai của Hạ Dư Quang, cũng bởi vì hắn nghe Hạ Dư Quang nói, ở trong trường học thực quan tâm cô.

Lúc ấy Hạ Quý Thần, đối với cô thật sự thực tốt. Tuy rằng hắn tính tình rất kém cỏi, trong trường học không người nào dám chọc, nhưng hắn lại đối cô tốt quá mức.

Duy lần đầu tiên bọn họ mâu thuẫn, là bởi vì Thiên Ca.

Thiên Ca thích hắn, cô giúp Thiên Ca hẹn hắn ra rừng cây nhỏ, có thể là hắn không thích Thiên Ca đi, bởi vì sự kiện kia, hắn cùng cô vô tình gặp mặt, cũng không thêm quan tâm cô như trước.

Lúc ấy đáy lòng cô, đặc biệt khổ sở, bởi vì lúc vô hình, cô đã đem Hạ Quý Thần trở thành bạn bè rất quan trọng trong sinh mệnh của cô, cho nên cô chủ động đi xin lỗi Hạ Quý Thần.

Cô đối với Hạ Dư Quang có tâm tư thiếu nữ, đều là trộm giấu ở đáy lòng, cô chưa từng nghĩ tới muốn nói ra.

Thẳng đến trước khi thi đại học, tụ hội lớp, cô uống quá nhiều rượu, choáng váng đầu để mơ hồ, liền muốn về nhà, cho nên liền nhắn cho Hạ Dư Quang.

Cô từ WC ra, thấy được người đứng ở toilet đối diện là Hạ Dư Quang, cô liền hướng về phía anh ấy xán xán cười, liền lung lay lắc lư đi qua.

Cô kỳ thật rất sớm liền muốn được gọi là “Dư Quang” hoặc là “Hạ Dư Quang”, cô không muốn gọi “Dư Quang ca ca”, như vậy làm cô cảm thấy cô chỉ là em gái của anh ấy.

Cô ngày đó thừa dịp rượu say, gọi tên của anh ấy, cô cũng không rõ ràng lắm chính mình rốt cuộc gọi xong rồi hay vẫn là không gọi xong, dù sao cô không nhớ nổi đoạn ký ức sau đó.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Lựa chọn cùng anh kết hôn đi (2)

Editor:Sênh Ca

Beta: Stuki°°

Trong lúc mơ mơ màng màng, cô biết có người thực ôn nhu hôn môi cô. Cô nỗ lực mở to mắt ra xem, thấy được khuôn mặt của Hạ Dư Quang.

Anh ấy làm cô rất đau, nhưng lại làm cô thực hạnh phúc, cô thẹn thùng, ở đêm đó cũng không dám phát ra âm thanh, nhưng cô cuối cùng vẫn là không nhịn xuống, nức nở gọi tên anh ấy: “Dư Quang.”

Tỉnh lại, cô mới biết được, việc này không phải giấc mơ, cô không biết làm sao, rồi lại có chút nho nhỏ hạnh phúc.

Cô tưởng, Hạ Dư Quang đêm đó che chở đối đãi với cô như vậy, có phải hay không chứng minh anh ấy cũng là thích cô, nhưng cô đợi rồi lại chờ, cũng chưa không chờ được tin nhắn của Hạ Dư Quang ca ca. Cô tưởng có phải hay không Hạ Dư Quang bởi vì thân thể suy yếu, không dám chủ động tới tìm cô, vì thế cô liền chủ động tìm anh ấy.

Cô ngàn tưởng vạn tưởng, không nghĩ tới, cô lấy đủ dũng khí để tỏ tình với anh ấy, tự nhiên lại là Hạ Quý Thần.

Càng làm cho cô không dám nghĩ chính là, đêm đó, người cùng cô triền miên, tự nhiên cũng là Hạ Quý Thần.

Cô rõ ràng đã gửi tin nhắn cho anh Dư Quang, sau đó, cô lật xem di động, mới phát hiện, cái tin nhắn kia cô gửi cho anh Dư Quang tới đón cô. Cô lại lưu làm tin nháp, căn bản không gửi đi ra ngoài.

Thì ra tất cả, đều là cô đã làm.

Cô thích anh trai của người bạn thân quan trọng nhất. Cô lại lên giường với người mà cô xem là bạn tri kỷ nhất.

Thế giới của cô trở nên vô cùng hỗn loạn, cô không biết chính mình nên như thế nào đối mặt Hạ Dư Quang, cũng không dám cùng Hạ Quý Thần có bất

hận cái gì qua lại. Cô không còn con đường khác, duy chỉ còn một con đường, chính là thoát đi, thoát đi Tô thành, thoát khỏi anh Dư Quang, thoát khỏi Hạ Quý Thần, thoát khỏi giấc mộng hoang đường vô cùng kia!

Theo thời gian trôi qua, cô thời niên thiếu khi đối với anh Dư Quang có cảm tình ngây thơ tuổi trẻ, đã phai nhạt rất nhiều. Nhưng chuyện cũ bốn năm trước kia mang cho cô thương đau vô cùng, đặc biệt là ở đêm đó, Hạ Quý Thần xé nát quần áo của cô, nói những lời đâm xéo lòng cô, rõ ràng đã qua lâu như vậy, mỗi khi nhớ tới đều có thể làm cho cô tâm trí rối loạn một trận.

Lòng bàn tay cô nắm chặt lấy di động, bỗng nhiên di động lại rung lên, còn kêu: “Leng keng”.

Quý Úc đem tinh thần vội vàng kéo về, nhìn về màn hình di động, đại khái là anh Dư Quang thấy cô chậm chạp, chờ đến khi cô hồi phục tinh thần, lại gửi thêm tin cho cô: “Mãn Mãn, anh là Hạ Dư Quang, em không nhớ rõ anh sao?”

Quý Úc mở khóa màn hình di động, gõ vài cái, gửi qua: “Anh Dư Quang, đã lâu không gặp.”

“Là đã lâu không liên hệ, vừa lúc anh tới Bắc Kinh xem Quý Thần, nghĩ đến em cũng ở Bắc Kinh, liền muốn gọi điện thoại báo cho em, em chừng nào thì có thời gian? Chúng ta cùng gặp mặt đi.”

Nếu là đối thành bốn năm trước, cô cùng Hạ Quý Thần vừa mới xảy ra sự việc hoang đường kia, Quý Úc nghĩ chính mình vô pháp đối mặt Hạ Dư Quang. Còn may, hiện tại những tình cảm tuổi trẻ đã qua, đã theo thời gian trôi đi làm cô sắp tìm không thấy dấu vết gì, lại có tin tức của anh ấy, cô có cũng chỉ là cảm khái nhiều năm không thấy bạn tốt.

Quý Úc không bài xích cùng Hạ Dư Quang gặp mặt, sáng khoái đáp ứng rồi trả lời: “Được ạ, anh Dư Quang, anh khi nào thì có thể? Anh quyết định địa điểm cùng thời gian, thông báo cho em là được ạ.”

Ngày hôm sau giữa trưa, Quý Úc liền nhận được thời gian và địa điểm cùng anh Dư Quang tới gặp mặt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

(Vi đây là Quý Úc nói với Hạ Dư Quang nên mình sẽ đề là anh, dù Hạ Dư Quang là ai đang đóng thì mọi người cũng đã biết rồi)

Quý Úc đi đến khách sạn Bốn mùa, tới nơi cô được người phục vụ dẫn lên quán cà phê ở lầu hai, “anh Dư Quang” đã ngồi đợi ở bàn gần cửa sổ.

Quý Úc vừa ngồi xuống, anh Dư Quang liền đem menu đẩy đến trước mặt của cô. Quý Úc biết anh Dư Quang là ý muốn nói cô gọi món, vì thế cô cũng không có khách sáo mà thoải mái lựa chọn món trong menu, lật qua lật lại một lát cô mới gọi hai ly cà phê Lam Sơn.

Chờ đến khi người phục vụ rời đi Quý Úc mới hướng về phía Hạ Dư Quang, giống như là bạn bè cũ lâu ngày gặp mặt mà mở miệng: “Anh Dư Quang, mấy năm nay anh có khỏe không?”

“Hạ Dư Quang” gật gù đầu, cầm lấy di động gõ gõ hai cái rồi đưa tới trước mặt của Quý Úc: “Khá tốt, còn em thì sao?”

“Em cũng không tệ lắm”. Quý Úc mỉm cười trả lời.

“Hạ Dư Quang” khẽ cười, lại cầm di động gõ gõ vài cái: “Nghe Quý Thần nói, sau khi em tỉnh lại đã đi học lại ở trường đại học B điện ảnh?”

Quý Úc đọc xong câu hỏi của Hạ Dư Quang ở trong điện thoại, đang định trả lời thì điện thoại di động trong túi lại vang lên. Cô đối với Hạ Dư Quang nói câu “Thật xin lỗi”, chờ đến khi Hạ Dư Quang gật đầu thì mới lấy điện thoại ra nghe.

Là công ty môi giới hôn nhân gọi tới, hỏi cô cuối tuần này có thời gian hay không để bọn họ sắp xếp gặp mặt? Đây là nam nhân trong công ty môi giới hôn nhân sau khi nhận đề nghị của cô liền giúp cô liên hệ.

Quý Úc đáp lại một từ “được” rồi ngắt điện thoại, sau đó mới hướng về phía Hạ Dư Quang tiếp tục chủ đề lúc này: “Đúng vậy, đại học còn chưa có học xong nên nhất định phải học lại. Còn anh? Anh Dư Quang? Mấy năm nay anh làm gì?”

“Hạ Dư Quang” gõ chữ: “Ồ Hạ gia hỗ trợ”.

Quý Úc nghĩ đến chuyện thân thể của Hạ Dư Quang không tốt lại hỏi: “Thân thể anh thì sao? Có khỏe không?”.

“Hạ Dư Quang” không có gõ chữ mà gật gật đầu, sau một lúc lâu, anh như là nhớ tới chuyện gì mới lại ở trên di động gõ hai cái: “Tiểu Úc, em đang muốn xem mắt sao?”.

Sau khi đưa cho Quý Úc xem, “Hạ Dư Quang” đại khái là nhận thấy được chính mình hỏi chuyện quá mức đột ngột nên lại cầm di động, tiếp tục gõ chữ: “Vừa rồi anh nghe thấy em nói chuyện trong điện thoại”.

Quý Úc đã rõ ràng, cô hướng về phía Hạ Dư Quang “ừ” một tiếng.

“Xảy ra chuyện gì sao? Như thế nào lại bỗng nhiên muốn kết hôn?”

Quý Úc không muốn kể lại những chuyện xưa cũ cho Hạ Dư Quang nghe, chỉ là trả lời lại: “Gặp chút phiền toái, nhất định phải kết hôn mới có thể giải quyết được”.

“Hạ Dư Quang” nhìn ra được Quý Úc không muốn nói chuyện nên cũng không có truy hỏi, anh nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ như là suy nghĩ chuyện gì, qua một lát mới cầm di động ần ần mấy cái.

Ước chừng qua ba phút đồng hồ, Hạ Dư Quang mới đẩy điện thoại đến trước mặt Quý Úc: “Mãn Mãn, nếu em kết hôn không phải vì tình yêu mà chỉ vì giải quyết phiền toái như em nói thì lựa chọn kết hôn cùng anh đi. Em cũng biết thân thể của anh không được tốt nên không thích hợp với hôn nhân, nhưng mà người trong nhà hiện tại rất muốn anh kết hôn, nếu chúng ta đều có chung một mục đích là sử dụng việc kết hôn để giải quyết phiền toái thì em hãy suy xét tới anh thử đi, chúng ta coi như là hai bên hỗ trợ nhau”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Hạ Dư Quang” nhìn thấy Quý Úc mãi chưa có phản ứng, lấy điện thoại di động lại rồi tiếp tục gõ chữ: “Đợi em giải quyết xong phiền toái, chúng ta lúc nào cũng có thể kết thúc cuộc hôn nhân này”.

“Gần đây anh cũng đau đầu vì chuyện này, lúc này lại nghe thấy em nói chuyện điện thoại nên mới có tính toán như vậy, em cũng không cần phải lập tức trả lời anh mà cứ từ từ suy nghĩ cho kỹ, suy nghĩ xong thì lại liên hệ lại với anh sau”.

.....

Cuối cùng Quý Úc vẫn là đáp ứng đề nghị của Hạ Dư Quang.

Những đối tượng trong công ty môi giới đều có chung một mục đích là ổn định hôn nhân mới tới, nên hiệp nghị kết hôn của Hạ Dư Quang rất thích hợp với cô.

Hơn nữa thời gian rất cấp bách, nếu như cô cứ tiếp tục do dự thì đạo diễn Lương sẽ tuyển xong người mất.

Quan trọng nhất là Hạ Dư Quang cũng coi như là người cô hiểu rất rõ nên không cần lo lắng việc kết hôn sẽ gặp phải chuyện gì nguy hiểm.

Quý Úc nhấn tin cho Hạ Dư Quang đáp ứng việc cùng anh kết hôn không bao lâu thì anh liền tới tìm cô.

Hạ Dư Quang dẫn cô đi chụp ảnh để in lên giấy chứng nhận kết hôn rồi bảo cô ký tên lên trên máy điện tử, sau đó anh nói cho cô biết anh đã liên hệ xong với người trong cục dân chính, hai người bọn họ thì chỉ cần về nhà ngồi đợi giấy chứng nhận kết hôn là được.

Ở Tô thành Hạ gia có thế lực rất lớn nên việc cô chỉ cần ở nhà mà không phải đi trình diện để xử lý thủ tục kết hôn cũng là điều dễ hiểu. Huống chi Hạ Dư Quang còn từ Tô thành chạy đến tận trường học để xin cho cô nghỉ, cho nên lúc nhìn thấy anh gõ trên di động rồi đưa cho cô xem mấy chữ này, cô cũng không có do dự hay hoài nghi bất cứ chuyện gì liền đem sổ hộ khẩu giao cho Hạ Dư Quang toàn quyền xử lý.

Năm ngày sau Quý Úc liền nhận được bưu kiện chuyển phát nhanh từ Tô thành, mở bưu kiện ra, bên trong ngoại trừ sổ hộ khẩu mà cô giao cho Hạ Dư Quang thì còn có giấy chứng nhận kết hôn màu đỏ tươi.

Mở giấy chứng nhận ra xem, đập vào mắt của Quý Úc là ảnh chụp của cô cùng Hạ Dư Quang, phía dưới ghi tên họ là: Hạ Dư Quang, Quý Úc.

Quý Úc nhìn chằm chằm giấy chứng nhận một lát rồi cầm sổ hộ khẩu lên, đem hai cái đều cất đi. Sau đó lấy điện thoại di động ra gửi một tin nhắn cho Hạ Dư Quang: “Anh Dư Quang, em đã nhận được bưu kiện chuyển phát nhanh”.

Qua một lát Quý Úc mới nhận được tin nhắn trả lời của Hạ Dư Quang: “Ba mẹ của anh không có ở trong nước, đợi khi nào bọn họ về nước thì anh dẫn em qua Tô thành gặp họ”.

Cô kết hôn là muốn phá thế cục của Thiên Ca cho nên không có nghĩ chuyện kết hôn của mình sẽ lâu dài, vì vậy cũng không muốn cho ba mẹ của Hạ Dư Quang biết.

Nếu như bác trai bác gái biết cô cùng Hạ Dư Quang kết hôn chắc chắn sẽ gọi điện cho cha mẹ của cô. Hiện tại hai người họ đều không ở trong nước, Hạ Dư Quang nói đợi bọn họ về mới nói, như vậy cũng tốt, đỡ khiến cô phải giải thích cho cha mẹ, nói không chừng lúc bác trai bác gái về nước thì hiệp nghị giữa cô và Hạ Dư Quang cũng đã kết thúc.

Nghĩ đến đây Quý Úc liền gõ hai cái trên điện thoại, trả lời lại tin nhắn của Hạ Dư Quang: “Em đã biết, anh Dư Quang”.

.....

“Em đã biết, anh Dư Quang”.

Hạ Quý Thần nhìn màn hình điện thoại di động, nhìn tin nhắn mà Quý Úc trả lời, cũng không có trả lời lại mà nhìn về phía bàn sách.

Trên bàn đang đặt ba tờ giấy chứng nhận kết hôn.

Hình ảnh trên giấy chứng nhận đều giống nhau, chỉ là tên phía dưới lại có chút bất đồng.

Trên tờ giấy màu đỏ bên trái là: Hạ Dư Quang, Quý Úc.

Hai cái còn lại lại ghi: Hạ Quý Thần, Quý Úc.

Hắn biết cô sẽ không thể nào nghĩ tới, tờ giấy chứng nhận kết hôn mà cô đang giữ là do hắn bỏ ra năm trăm nhân dân tệ tìm người làm giấy chứng nhận giả.

Mà hai tờ giấy chứng nhận ký tên “Hạ Quý Thần, Quý Úc” mới thật sự do cục dân chính chân chân chính chính làm ra.

Tro mắt nhìn cô cùng người khác lãnh giấy chứng nhận kết hôn, hắn không làm được, cho dù là giấy chứng nhận giả đi nữa.

Cho nên việc duy nhất hắn có thể làm là dùng thân phận anh trai để lừa cô lãnh giấy chứng nhận kết hôn với hắn.

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần vươn tay cầm lấy hai tờ giấy chứng nhận kết hôn có tên “Hạ Quý Thần, Quý Úc”, sau đó đầu ngón tay bắt đầu vuốt ve tên của hắn và Quý Úc.

Hắn rốt cuộc cũng cưới được nữ nhân mà mình yêu thích, nhưng lại là lấy danh nghĩa của nam nhân mà cô thích... Lừa cưới.

P/s: Kỳ thật thì không có thể thân nha, chỉ là lừa để lấy cái giấy chứng nhận thôi. Hehe!

“Hắn rốt cuộc cũng cưới được nữ nhân mà mình yêu thích, nhưng lại là lấy danh nghĩa của nam nhân mà cô thích”, tội nghiệp Thần ca của Mị *huhu*

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 105: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nếu như cuộc hôn nhân này có người khác biết, cô cứ việc đưa ra lời đề nghị kết thúc với anh của hắn, hắn vẫn sẽ chấp nhận ly hôn với cô.

Còn tên của cô và hắn ở trên giấy hôn chứng nhận kết hôn, chung quy vẫn được pháp luật công nhận.

Khóe môi của Hạ Quý Thần nhẹ nhàng cong lên, nở rộ ra một nụ cười rạng rỡ chói mắt nhưng đáy mắt của hắn lại tràn đầy sự bi thương, không cách nào xóa bỏ được.

Hắn rất vui.....

.....

Sau khi nhận được giấy chứng nhận kết hôn, buổi tối Quý Úc liền liên hệ với trợ lý Từ Nghệ của đạo diễn Lương.

Quý Úc không có lòng vòng mà trực tiếp làm sáng tỏ chuyện lần trước cùng Từ Nghệ thông qua điện thoại, cô hỏi anh ta có phải nghe được tin đồn cô đã từng sinh non hay không?

Từ Nghệ cũng là ngoài ý muốn mà biết được nguyên nhân lúc trước đạo diễn Lương dùng phần thù vai của Quý Úc, do đó liền hỏi lại: “Cô thật sự sinh non?”

Quý Úc cũng không có giấu giếm Từ Nghệ mà thoải mái cùng hào phóng thừa nhận, đầu dây bên kia khi Từ Nghệ nghe được ngược lại lại ngơ ngẩn. Qua giấy lát, Quý Úc liền giải thích cho Từ Nghệ biết là cô mang thai ngoài tử cung chứ không phải sinh non, đồng thời cũng nói chuyện cô đã kết hôn cho anh ta nghe. Vì muốn chứng minh lời nói của mình là thật, cô còn chụp ảnh giấy chứng nhận kết hôn cho Từ Nghệ xem.

Ngày đó Quý Úc thử vai vốn là vô cùng hoàn mỹ, hiện giờ cô cũng đã kết hôn, chuyện Thiên Ca nói cô sinh non cũng không còn tạo nên uy hiếp gì lớn. Giống như những gì ngày đó Quý Úc nói với Thiên Ca, sau khi Từ Nghệ ngắt máy không bao lâu liền gọi điện trả lời lại cho cô, anh ta nói rằng anh ta đã đem sự tình phản hồi lại với đạo diễn Lương, đạo diễn Lương nghe xong liền nói nhân vật “Tiểu Cửu” sẽ dành cho cô!.

Tuy rằng “Tiểu Cửu” không phải là nhân vật gì chủ yếu nhưng sau khi nhận được cuộc điện thoại này của Từ Nghệ, Quý Úc vẫn là thở phào nhẹ nhõm. Cô hôn mê ba năm, sau khi tỉnh lại lại đợi lâu như vậy, thậm chí còn kết hôn giả với Hạ Dư Quang, cô trả giá nhiều như vậy cuối cùng cũng không uổng phí, hiện giờ rốt cuộc cũng thành công bước bước đầu tiên.

Đất diễn của “Tiểu Cửu” rất ít, Quý Úc chỉ cần thời gian hai ngày để quay cho nên đối với yêu cầu vào dọn vào đoàn làm phim trước khi quay, Quý Úc liền từ chối. Trong khoảng thời gian này cô đều ở tại kí túc xá, lên lớp đầy đủ.

Thời niên thiếu cô và Hạ Dư Quang đã từng không giấu diếm nhau bất cứ chuyện gì, nhưng hai người dù gì cũng đã không gặp gỡ nhau tận bốn năm trời, cho nên bọn họ vẫn trở nên có chút xa cách. Tuy rằng bây giờ trên danh nghĩa hai người đã là vợ chồng nhưng ngày thường cũng vẫn không liên lạc gì với nhau. Hôm gặp mặt duy nhất là sau ngày nhận giấy chứng nhận kết hôn một tháng, lúc đó Hạ Dư Quang tới Bắc Kinh giao chìa khóa cho cô, anh nói cho cô biết đó là căn hộ mà anh chuẩn bị cho hai người.

Có một chuyện kỳ quái mà Quý Úc vẫn đang không thể hiểu được. Trước kia khi ở trường học, tuy rằng cô không có đi tìm hiểu tin tức của Hạ Quý Thần nhưng ít nhiều vẫn sẽ nghe được một vài chuyện liên quan đến hắn, không thì cũng gặp được hắn ở vườn trường. Còn bây giờ, kể từ khi cô cùng Hạ Dư Quang lãnh giấy chứng nhận kết hôn, cô không còn nghe thấy tin tức của Hạ Quý Thần ở đại học B điện ảnh nữa, hắn giống như là không hề tồn tại trên đời vậy.

Đảo mất một cái, “Vương thành” của đạo diễn Lương cũng đã quay được hơn hai tháng, giờ đến lượt vai diễn “Tiểu Cửu” của Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Các cảnh quay của “Tiểu Cửu” đều được quay ở trong nhà cho nên Quý Úc chỉ cần đợi đến 9 giờ sáng của ngày quay đầu tiên rồi đi đến sân khấu đã được dựng sẵn ở ngoại ô là được.

Quý Úc sợ đến trễ nên còn cố ý đặt báo thức lúc 5 giờ sáng.

Vì để có được làn da hoàn hảo nhất có thể mà chưa tới giờ ngủ như mọi ngày, Quý Úc đã leo lên giường đi ngủ.

Quý Úc nhắm mắt lại, vừa mới chuẩn bị đi vào giấc ngủ thì cửa phòng ký túc xá đột nhiên bị đẩy ra, là Lâm Nhã – người từ hơn hai tháng trước cũng chưa có đêm nào về ký tá.

Kể từ hôm xảy ra chuyện ở suối nước nóng đến giờ, Lâm Nhã không có nói chuyện với Quý Úc nữa, mà Quý Úc thì cũng lười quản, cho nên cô chỉ liếc Lâm Nhã một cái rồi tiếp tục nhắm mắt lại ngủ.

Không khí trong phòng ký túc xá rõ ràng bởi vì Lâm Nhã trở về mà gượng gạo hơn rất nhiều, thân là người chịu trách nhiệm quản lý phòng nên Bạc Hà liền tìm cách làm giảm bớt bầu không khí căng thẳng. Quý Úc nghe thấy Bạc Hà mở miệng hàn huyên vài câu với Lâm Nhã.

“Tiểu Nhã, cậu đã trở lại?”.

“Ừ”.

“Cậu chuẩn bị trở lại ký túc xá luôn sao?”.

“Không phải, ngày mai phải dậy sớm vì giáo sư tìm tờ có chút việc, tờ sợ đến muộn nên về đây ngủ một hôm”.

“.....”

Đoạn sau hai người hàn huyên chuyện gì nữa thì Quý Úc không có chú ý, cô cường bách chính mình đi vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau đúng 5 giờ là Quý Úc rời giường, sau khi rửa mặt xong cô liền cầm lấy túi đồ hôm qua đã xếp sẵn, tay chân nhẹ nhàng rời khỏi ký túc xá.

.....

Cửa ký túc xá vừa đóng, Lâm Nhã liền mở mắt, cô ta cảm di động lên ần ần mấy cái, sau đó gửi đi.

.....

Bắc Kinh đang là mùa đông nên 5 giờ sáng chung quy vẫn còn tối, vườn trường cơ hồ không có một bóng người, Quý Úc vì muốn tới sớm một chút nên cố ý đi vòng qua đường tắt ở phía sau vườn trường.

Ở phía sau vườn trường có một khu dạy học bị bỏ hoang, lúc cô đi đến gần đấy thì gặp phải hai thanh niên đang đứng hút thuốc. Quý Úc càng đi đến gần thì hai người kia càng nhìn chăm chăm cô.

Cô không có để ý tới, bước nhanh chân hơn, lúc cô vừa bước qua hai người kia được một bước thì một trong hai người thanh niên kia liền vút điều thuốc xuống đất, vươn tay bắt lấy cổ tay của cô.

Quý Úc theo bản năng muốn giãy giụa kêu cứu nhưng cô còn chưa có kịp lên tiếng đã bị người thanh niên còn lại bịt miệng, hai người hợp sức kéo Quý Úc vào trong khu dạy học bỏ hoang.

Bọn họ hành động rất nhanh, nhanh đến nỗi khi thần trí của Quý Úc kịp định thần lại thì cô đã bị vút vào trong một phòng học vừa bẩn thỉu vừa có nhện bám đầy tường. Bọn họ cột cô vào một cái ghế bị hư, sau đó dán băng keo lên miệng cô, xong xuôi liền một giây cũng không lưu lại mà lập tức rời đi.

Cách ván cửa nhưng Quý Úc vẫn nghe được tiếng bọn họ khóa cửa ngoài, sau đó tiếng bước chân của hai người thanh niên cũng dần dần biến mất.

Toàn bộ khu dạy học cũ nát trong nháy mắt chỉ còn có mỗi Quý Úc, không khí trở nên yên tĩnh đến đáng sợ.

Bị dán băng keo lên miệng nên Quý Úc chỉ có thể nức nở ra tiếng, cô liều mạng giãy giụa nhưng cũng không thể thoát khỏi giây trói buộc chặt trên người.

Thông qua cửa sổ, Quý Úc có thể nhìn rõ ràng bên ngoài, sắc trời đang dần dần chuyển biến, cô biết thời gian đang từ từ trôi đi. Nếu như trước 9 giờ sáng mà cô không kịp đến chỗ đoàn làm phim thì nhân vật “Tiểu Cửu” chắc chắn sẽ không giữ nổi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nhân vật “Tiểu Cửu” cô sẽ không giữ nổi ... Nghĩ đến đây, biểu tình của Quý Úc bỗng nhiên đình trệ.

Trên thế giới này, người mà không kị cô có được vai “Tiểu Cửu”? Chỉ có Thiên Ca

Hai người thanh niên trẻ tuổi kia rõ ràng là đang đợi cô, ra khỏi cổng trường có nhiều đường như vậy, bọn họ làm sao lại biết được cô sẽ đi đường tắt phía sau vườn trường?

Khẳng định là có người báo tin cho bọn họ, hơn nữa người báo tin cho bọn họ nhất định là người hiểu rất rõ cô.

Nhưng Thiên Ca đã ba năm không có liên lạc với cô, cho nên người này là Sự nghi hoặc vừa nổi lên trong lòng, Quý Úc liền nhớ tới chuyện hôm qua Lâm Nhã đột nhiên trở về ký túc xá, tức khắc đáy mắt của Quý Úc liền hiện lên một mảnh lạnh lùng.

Nguyên lai bây giờ cô bị nhốt ở chỗ này là do Thiên Ca và Lâm Nhã đã lên kịch bản sẵn, mục đích chính là không để cho cô đạt được vai diễn “Tiểu Cửu”!

Nghĩ đến đây, Quý Úc liền nhìn xung quanh phòng học, đối diện với cửa sổ chính là vách tường nên chắc chắn sẽ không có người qua lại, cho dù cô có chạy tới trước cửa sổ kêu cứu thì cũng sẽ không có ai biết. Mà cửa lại bị khóa ở bên ngoài nên cô cũng không thể mở ra, huống chi khu này đã bị bỏ hoang nhiều năm, bình thường căn bản không có khả năng có người đi vào nơi này

Không thể không thừa nhận, chiều này của bọn họ cũng đủ tàn nhẫn cùng ngoan độc, đã ra tay thì sẽ không chừa lại bất cứ cơ hội nào để cô chạy thoát.

Khóe môi của Quý Úc mấp máy lên xuống.

Cho dù bọn họ tính toán rất tốt nhưng cô cũng sẽ không dễ dàng nhận thua, cô cũng không thể sợ hãi, không thể vì bị cô lập mà tuyệt vọng.

Nếu cô không tranh thủ thời gian thì ý đồ của Thiên Ca sẽ thành công, chỉ cần cô không buông tay thì sẽ luôn có hy vọng!

Nếu như không thể cầu cứu thì chỉ còn cách dựa vào chính mình.

Quý Úc cúi đầu nhìn đôi tay của mình đang bị trói, không chút do dự liền nâng tay lên cọ đi cọ lại vào mép ghế.

Dây thừng thô ráp di chuyển lên xuống làm đau tay của Quý Úc, da thịt trắng nõn rất nhanh liền bị rách da chảy máu, nhưng cô lại không có dấu hiệu dừng lại, chỉ cắn răng chịu đựng đau đớn, tiếp tục ma sát dây thừng.

.....

Hai tháng này, Hạ Quý Thần tuy rằng đều ở trong đoàn phim “Vương thành” nhưng nhờ Đường Họa Họa mà hắn đều nắm rõ động thái hàng ngày của Quý Úc.

Trước khi Quý Úc đến chỗ của đoàn phim “Vương thành”, vào đúng 9 giờ rưỡi, tối nào hắn cũng nhận được tin nhắn của Đường Họa Họa.

“Hạ học trường, hôm nay không có tiết nên cả ngày Tiểu Úc đều ở trong ký túc xá không có ra ngoài, 9 giờ tối cậu ấy đã đi ngủ, hình như cậu ấy đặt báo thức lúc 5 giờ sáng, nói muốn dậy sớm để đến đoàn làm phim”.

Từ đại học B điện ảnh đến phim trường, nếu như không bị kẹt xe thì chỉ mất hơn một tiếng đồng hồ.

Giao thông ở Bắc Kinh vào lúc sáng sớm thông thuận vô cùng, nếu buổi sáng mà 5 giờ Quý Úc đã rời giường thì khoảng 6 giờ rưỡi cô ấy sẽ tới phim trường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Tháng vừa rồi “Vương thành” đều có cảnh quay ở mấy nơi khác, Hạ Quý Thần thân là phó đạo diễn nên phải đi theo đoàn làm phim. Chỉ có tháng trước nữa, Hạ Quý Thần gặp được Quý Úc là do hắn lấy thân phận anh trai đến Bắc Kinh đưa chìa khóa cho cô. Kể từ lần đó đến giờ, Hạ Quý Thần cũng chưa có gặp lại Quý Úc, cho nên sáng sớm hôm sau, vì cảm thấy phấn khích mà chưa tới 6 giờ hắn đã tỉnh.

Lúc đầu, ngồi chờ đến 6 rưỡi, Hạ Quý Thần cũng không cảm thấy được có chỗ nào không đúng, nhưng khi thời gian cứ thế qua đi, lúc đồng hồ chỉ 6 giờ năm mươi mà Quý Úc còn chưa có đến thì cả người của hắn mới trở nên căng thẳng bất an.

Hạ Quý Thần nhẫn nại tiếp tục chờ, năm phút đồng hồ ngắn ngủi qua đi mà hắn lại thấy như là cả thế kỷ vậy, Quý Úc vẫn còn chưa có xuất hiện.

Hắn liền lấy điện thoại di động ra, gấp gấp nhấn tin cho Đường Họa Họa. (Đến nước này rồi mà Thần ca vẫn còn ngồi đó mà nhấn tin > <).

Đợi hơn nửa phút, Hạ Quý Thần không thấy Đường Họa Họa trả lời, liền trực tiếp gọi điện thoại.

Âm thanh kết nối đại khái vang lên được ba tiếng liền có người nhận điện thoại, bên trong truyền đến âm thanh “Alo” mơ mơ màng màng của Đường Họa Họa, dĩ nhiên là còn chưa có tỉnh ngủ.

Hạ Quý Thần không đợi Đường Họa Họa tiếp tục mở miệng đã đánh gãy lời của cô ấy: “Quý Úc đâu?”.

“Ách?” Đường Họa Họa ở bên đầu dây bên kia quả nhiên là đang còn ngây ngốc, một lát sau mới trả lời lại Hạ Quý Thần: “Cậu ấy không phải đi tới đoàn làm phim sao?”

“Đi khi nào?” Hạ Quý Thần nhều mày.

“5 giờ” Đường Họa Họa dừng một chút mới mở miệng: “5 giờ cậu ấy đã ra khỏi cửa, lúc chuông báo thức của cậu ấy kêu còn đánh thức em và Lâm Nhã, em còn tranh thủ đi rửa tay”.

Đường Họa Họa còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần đã bắt lấy trọng điểm: “Lâm Nhã?”.

Đường Họa Họa là người nói nhiều, hơn nữa cô đối với Hạ Quý Thần có ấn tượng rất tốt nên cái gì cũng nói hết, không có nửa điểm gian dối: “Đúng vậy, ngày hôm qua Lâm Nhã bỗng nhiên trở về ký túc xá, cậu ấy nói với Bạc Hà là hôm nay giáo sư tìm cậu ấy có chút việc nên cậu ấy sợ đến muộn mới trở về ký túc xá. Bất quá cũng rất kỳ quái nha, Tiểu Úc vì phải đến đoàn làm phim nên 5 giờ liền ra ngoài, nhưng Lâm Nhã không phải làm gì mà 5 giờ cũng ra ngoài”.

Quý Úc và Lâm Nhã lại kẻ trước người sau đi ra ngoài Trong lòng của Hạ Quý Thần vang lên âm thanh “lộp bộp”, hắn không chờ Đường Họa Họa nói hết câu liền trực tiếp ngắt điện thoại, sải bước đi về phía bãi đỗ xe.

Lâm Nhã bỗng nhiên trở về ký túc xá, hôm nay Quý Úc liền chậm chạp chưa có đến phim trường, trong này nhất định có chỗ nào đó không đúng Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần đang bước đi liền biến thành chạy.

Lâm Nhã đi theo Quý Úc ra ngoài, nhất định là theo dõi cô ấy.

Quý Úc hiện tại còn chưa có tới đoàn làm phim, Lâm Nhã chắc chắn không thoát khỏi có liên quan!.

Lâm Nhã đảm bảo không biết được Quý Úc sẽ đi xe taxi nào nên việc thông đồng với tài xế taxi là không có khả năng.

Mà nếu như Quý Úc có đi taxi thì đảm bảo cô ấy sẽ an toàn đến đoàn làm phim.

Nếu trên đường không xảy ra chuyện gì, như vậy chỉ dư lại một khả năng, Quý Úc còn chưa có ra khỏi cổng trường!.

Nghĩ đến đây Hạ Quý Thần liền dẫm mạnh chân ga, đại an toàn cũng không cài đã hướng về phía trường học phóng xe đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Nhã tận mắt nhìn thấy Quý Úc bị hai thanh niên kéo vào trong khu dạy học bị bỏ hoang, cô ta đứng tại chỗ một lúc lâu, xác định Quý Úc thật sự bị nhốt ở trong không ra được thì mới trở về ký túc xá, leo lên giường tiếp tục ngủ.

Không biết ngủ được bao lâu, Lâm Nhã đột nhiên bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

Lâm Nhã vẫn còn buồn ngủ, cô ta quét mắt nhìn điện thoại, lúc vừa nhìn đến tên hiển thị trên màn hình, cả người lập tức tỉnh táo.

Lâm Nhã trước tiên ngồi dậy, sau đó nhìn một vòng trong phòng, trong phòng không có ai, Đường Họa Họa cùng Bạc Hà không biết đã ra ngoài từ lúc nào. Lúc này cô ta mới tiếp điện thoại, giọng điệu vô cùng cung kính mà khách sáo: “Thiên Ca tiểu thư, cô khỏe”.

Cách vài giây, đầu dây bên kia mới vang lên một giọng nói ôn nhu lại dễ nghe: “Chuyện tôi an bài cho cô, làm thế nào rồi?”.

“Thiên Ca tiểu thư yên tâm, sự tình đã sắp xếp thỏa đáng, hai giờ trước cô ta đã bị nhốt ở khu dạy học bỏ hoang”. Lâm Nhã mang theo vài phần lấy lòng, đem tình huống trước đó miêu tả lại kỹ càng, tỉ mỉ: “Tôi chính mắt thấy cô ta bị hai người kia kéo vào bên trong khu dạy học bỏ hoang, chỗ đó bình thường đều không có người ra vào, cho nên chỉ cần chúng ta không thả người, đừng nói là tới 12 giờ trưa hôm nay, cho dù có đến 12 giờ trưa ngày mai cũng không thành vấn đề”.

Trong điện thoại, lúc Thiên Ca nghe được Lâm Nhã nói những lời này thì rất hài lòng, khẽ cười một cái: “Tốt, khi nào tôi có chuyện lại sẽ tìm cô”.

Lâm Nhã thấy Thiên Ca muốn ngắt điện thoại, vội vàng mở miệng: “Thiên Ca tiểu thư”.

“Ừ?”.

Lâm Nhã do dự một lát mới áp a áp ứng lên tiếng: “Thiên Ca tiểu thư, lúc trước cô nói với tôi, nếu tôi giúp cô làm tốt chuyện này, nhân vật hiện tại của Quý Úc sẽ là của tôiTôi muốn biết, tôi đã làm tới mức này rồi, chuyện này cũng coi như là xong rồi sao?”.

“Cô nói chuyện này sao” Giọng điệu Thiên Ca kéo dài, giống như là bưng tỉnh: “..... Cô yên tâm, 9 giờ mà Quý Úc không có đến được thì sẽ không có cách nào quay, đạo diễn Lương lúc đó khẳng định sẽ không hài lòng, nếu chờ đến 12 giờ mà cô ta còn chậm chạp không có tới, nhất định đạo diễn Lương sẽ đổi người, đến lúc đó tôi liền đề cử cô, cô cứ chờ tin tức tốt từ tôi”.

Lâm Nhã tức khắc cười tươi như hoa: “Cám ơn cô, Thiên Ca tiểu thư”.

Thiên Ca ở đầu kia điện thoại không có nói nữa, trực tiếp ngắt điện thoại.

Ký túc xá trở lại trở về an tĩnh như lúc đầu, Lâm Nhã buông đi động, khoe môi cong lên đầy đắc ý.

Tuy rằng lần trước nghỉ phép ở suối nước nóng, cô ta không có chiếm được chỗ tốt từ Quý Úc, nhưng hiện tại, cô ta lập tức có thể đoạt được nhân vật của Quý Úc, lại còn là tác phẩm của đạo diễn Lương, cái này coi như là không uổng công lúc trước cô ta nhẫn nhịn chịu nhục.

Vừa nghĩ Lâm Nhã vừa không nhịn được mà cười ra tiếng, khoe mắt của cô ta đều dào dạt sự đắc thắng. Lâm Nhã thân nhiên xốc chăn lên, vừa mới chuẩn bị xuống giường đi rửa mặt, cửa phòng ký túc xá bỗng nhiên bị ai đó dùng sức đá văng ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Lựa chọn cùng anh kết hôn đi (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Nhã sợ tới mức đầu ngón tay run run, tức giận ngẩng đầu nhìn về phía cửa, cô ta vừa định mở miệng mắng câu “Bị bệnh tâm thần hả?”, kết quả lại nhìn thấy Hạ Quý Thần đang sải bước đi tới, lời nói vừa đến khoe miệng liền ngừng. Ước chừng hơn hai tháng rồi cô ta chưa gặp lại Hạ Quý Thần, bây giờ đột nhiên lại thấy hẳn nên cả người đều đứng yên bất động, không có làm bất kì hành động nào.

Động tác đá cửa của Hạ Quý Thần có chút hung mãnh nên làm ảnh hưởng tới ký túc xá bên cạnh, rất nhiều người đều chạy ra vây xem.

Hắn đối với việc những nữ sinh xung quanh đang nghị luận cũng không có để ý, tiếp tục đi tới trước giường của Lâm Nhã.

Lâm Nhã lúc này mới hoàn hồn, âm thanh rất nhỏ hướng về phía Hạ Quý Thần mở miệng: “Hạ học ...”

Lâm Nhã ngay cả chữ “trường” cuối cùng còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần liền vươn tay tóm lấy người của cô ta từ trên giường lôi xuống dưới đất.

Lâm Nhã sợ tới mức trong miệng phát ra tiếng kêu thảm thiết, cô ta còn chưa có kịp phản ứng lại đây rốt cuộc là đang xảy ra chuyện gì, cả người đã bị Hạ Quý Thần ném đi, lưng liền đụng phải thanh chắn của giường.

Thanh giường bằng sắt thép nên phía sau lưng của Lâm Nhã đều đổ một mảng, đau đớn thấu tim. Cô ta hít một ngụm khí lạnh nhưng do quá đau đớn nên ngừng lại giữa chừng rên rĩ.

Âm thanh âm trầm của Hạ Quý Thần từ đỉnh đầu của Lâm Nhã truyền xuống: “Cô ấy đâu?”

Lâm Nhã cả người run lập cập, thẳng đến khi phía sau lưng thoáng giảm bớt chút đau đớn mới miễn cưỡng mở to mắt, môi hơi run rẩy nhìn về phía Hạ Quý Thần hỏi lại: “Cái gì?”.

Nét mặt của Hạ Quý Thần âm lãnh đến cực độ, hắn tóm lấy cánh tay của Lâm Nhã rồi kéo cô ta tới trước cửa sổ ký túc xá, nhanh nhẹn mở cửa sổ ra,

sau đó đem cả người Lâm Nhã đẩy ra phía bên ngoài cửa sổ khiến toàn bộ nửa người phía trên của cô ta lơ lửng chới với giữa không trung. Hạ Quý Thần giọng điệu lạnh lùng mà trầm thấp lần nữa mở miệng: “Cô đừng có giả ngu với tôi, tôi không có dư nhẫn nại mà ở đây cùng cô dong dài, tôi hỏi cô, Quý Ưc bị cô đưa đi đâu?”

Nửa người phía trên đều treo lơ lửng trên không khiến mặt Lâm Nhã cắt không còn giọt máu, qua một lát cô ta mới trì hoãn mà phản ứng lại, lúc này mới biết Hạ Quý Thần tìm cô vì chuyện gì.

Chỉ là cô ta cùng Thiên Ca lên kế hoạch vô cùng chặt chẽ tỉ mỉ, không có người thứ ba biết, Hạ Quý Thần làm sao lại biết Quý Ưc mất tích có liên quan với cô ta? Chẳng lẽ là suy đoán?

Cả hàm răng của Lâm Nhã đều run run, trầm mặc một lát mới lại run rẩy mở miệng: “Hạ học trưởng, em không biết anh đang nói”

“..... A” Lâm Nhã đang nói bỗng nhiên biến thành hét chói tai.

Cả người cô hai phần ba đều bị Hạ Quý Thần đẩy ra ngoài cửa sổ, tay cô ta quờ quạng lung tung ý đồ muốn bắt lấy thứ gì đó để tìm chút cảm giác an toàn, Lâm Nhã sợ tới mức nước mắt bắt đầu tuôn ra như mưa.

Hạ Quý Thần lại giống như không có nhìn thấy, giọng điệu lạnh băng như cũ nói: “Tôi nói lại một lần nữa, tôi là muốn nghe thấy cô ấy đang ở chỗ nào? Cô chỉ cần nói cho tôi, tôi biết được đáp án sẽ thôi, còn nếu cô muốn tiếp tục nói những lời vô nghĩa ...”

Hạ Quý Thần không nói nữa, chỉ đem cả người của Lâm Nhã hướng ra phía ngoài cửa sổ mà đẩy đẩy, Lâm Nhã sợ tới mức khóc thành tiếng: “Em nói, em nói ... Cô ấy, cô ấy, cô ấy ... ở trường học bỏ hoang ...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Cô không xứng để tôi làm như vậy! (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Còn chưa chờ Lâm Nhã nói xong, Hạ Quý Thần đã biết Quý Ưc ở đâu liền đem Lâm Nhã kéo vào, ném cô ta sang một bên, một câu cũng không có lưu lại liền sai bước hướng về phía ngoài cửa ký túc xá mà đi.

Cửa phòng ký túc xá rộng mở, rất nhiều người đứng ở ngoài cửa đều thấy được một màn này, tất cả mọi người hầu như đều bị sát khí lạnh lẽo của Hạ Quý Thần làm kinh sợ, thời điểm Hạ Quý Thần đi tới tất cả mọi người không hẹn mà cùng nhau lui lại sau một bước.

Mãi cho đến khi bóng dáng của Hạ Quý Thần biến mất ở chỗ ngoặt của cầu thang, sự an tĩnh này giờ mới bị phá vỡ bởi vài giọng nói khe khẽ.

Tất cả đều bàn luận một màn vừa phát sinh lúc này.

“Sao lại thế này a?”

“Không có đặc biệt rõ ràng nhưng qua đoạn đối thoại vừa rồi của bọn họ thì hình như là Lâm Nhã đem Quý Ưc nhốt ở đâu đó thì phải?”

“Lâm Nhã vì cái gì mà làm như vậy với Quý Ưc? Tất cả mọi người đều ở cùng một ký túc xá, có mâu thuẫn gì ở đây sao?”

“.....”

Những âm thanh nghị luận càng ngày càng lớn, đánh thức Lâm Nhã đang sợ tới mức hồn bay phách lạc. Cô ta dựa vào tủ đựng đồ, hít sâu từng ngụm từng ngụm khí mới miễn cưỡng đứng thẳng thân mình, sau đó chân tay run rẩy đi đến trước cửa rồi đóng cửa lại, ngăn cách đám đông vừa bình luận sôi nổi ở bên ngoài vừa chỉ chỉ trỏ trỏ.

.....

Quý Ưc không biết chính mình bị nhốt ở chỗ này đã được bao lâu, nhưng cô biết trời nhất định đã trưa, bởi vì mặt trời càng lên cao thì ánh nắng càng ngày càng sáng.

Cổ tay của cô bị dây thừng ma sát khiến máu tươi đầm đìa, so với ngày thường cổ tay bị sưng hơn hẳn một vòng.

Quý Ưc không có ý nghĩ từ bỏ nhưng cô lại tinh tường cảm nhận được mỗi khi mình cử động một chút liền truyền đến một trận đau đớn, bèn nhón đủ để cho cả người cô chấn động run rẩy.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ, sau đó lại di chuyển một chút một chút một lên phía trên mặt của Quý Úc, sự tuyệt vọng trong lòng của cô ngày càng tăng.

Tuy rằng không có biện pháp nhìn thấy thời gian cụ thể nhưng mặt trời lên cao đến độ này, phòng chừng đã sắp tới 9 giờ.

Cô không phải Quý Úc hào quang ngút trời của bốn năm trước, cô không có tư cách đến trễ cũng không có tư cách làm cho cả đoàn làm phim trẻ giờ quay chỉ vì một mình cô, sợ một lát nữa quá giờ quay, đạo diễn thấy cô chậm chạp không có đến sẽ lập tức đổi người khác.

Quý Úc không cam lòng, lại một lần nữa cắn chặt răng, buộc chính mình xa mát thật chặt dây thừng. Một tia đau đớn xuyên tim lại truyền đến, từ miệng vết thương ở chỗ cổ tay trắng nõn trong nháy mắt liền chuyển đến trên toàn thân của cô, Quý Úc đau đớn rên lên một tiếng, trán đổ đầy mồ hôi.

Đợi một lúc lâu cô lại bình ổn hô hấp, chờ đến sự đau đớn bắt đầu chậm lại, cô lại muốn chịu đựng đau đớn tiếp tục ma sát dây thừng nhưng cổ tay của cô giống như không còn là của cô nữa, như thế nào động cũng không động được nữa.

Tuyệt vọng phảng phất giống như thủy triều, hoàn toàn đem cô bao phủ.

Đáy mắt của Quý Úc đang tràn đầy sự cứng cỏi liền chậm rãi biến mất không thấy bóng dáng, thay thế bằng sự bi thương tuyệt vọng vô tận.

Chẳng lẽ bây giờ, cô lại bại bởi Thiên Ca lần nữa sao?

Đây là cơ hội cô thật vất vả mới tranh thủ được, nếu bỏ lỡ, có hay không cô sẽ giống như lúc mới bắt đầu tỉnh lại sau tai nạn xe cộ? Mất hết mọi thứ?..

Cô chờ thật lâu thật lâu mới có thể chờ được một cái cơ hội mới... nhưng có lẽ cũng không còn sử dụng được nữa rồi.

Quý Úc vừa nghĩ đến đây, đáy mắt liền nổi lên một tầng nước, cô tình tường cảm nhận được có nước tràn đầy ở hốc mắt, lúc nước mắt sắp tràn mi đột nhiên cô lại nghe được một loạt bước chân dồn dập truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Cô không xứng để tôi làm như vậy (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc hơi nhíu nhíu mi, còn chưa kịp xác định có phải mình xuất hiện ảo giác hay không, cửa sau của phòng học liền vang lên một tiếng “phanh” thật lớn.

Quý Úc kinh sợ đến nỗi trong tim “bùm” lên hai cái, theo bản năng mà quay đầu lại hướng về phía cửa sau.

Cánh cửa có chút cũ, lại không biết vừa bị thứ gì dùng sức đâm phá, tro bụi liền theo đó mà rơi xuống.

Cánh cửa lắc lư hai cái, còn chưa trở về như lúc đầu, tiếng “phanh” đình tai nhức óc lại truyền đến.

Quý Úc nhìn chằm chằm cửa sau, mấy giây trước đang còn lắc lư, giây tiếp theo liền ầm ầm ngã trên mặt đất.

Theo sau đó Quý Úc nhìn thấy đôi giày da màu đen giẫm trên ván cửa đã bị đá nằm xuống.

Thật sự có người xuất hiện... ở thời điểm cô tuyệt vọng nhất.

Quý Úc tình tường cảm giác được tâm của chính mình lúc này còn tràn đầy mùi vị chết chóc, giờ đây lại bắt đầu nhảy lên mà sống lại.

Cô ngăn chặn sự xúc động trong lòng, tầm mắt theo giày da chậm rãi hướng lên trên, thấy được đôi chân dài thẳng tắp, cổ áo sơ mi trắng rộng mở lộ ra xương quai xanh tinh xảo mà xinh đẹp, hàm dưới là đường cong hoàn mỹ... Tầm mắt của Quý Úc dừng lại một chút, sau đó mới tiếp tục hướng lên trên xem, dung nhan khiến người ta kinh ngạc nhưng lại quen thuộc triệt để lọt vào đáy mắt của cô.

Qua nhiều năm, sự bàng quang đối với mọi thứ của cô đã được dưỡng thành thói quen nhưng cô vẫn là không nhìn được mà nhìn chằm chằm nam nhân kia chừng mấy giây. Lúc đang thất thần nhìn người kia, trên mặt Quý Úc lại xuất hiện mấy con nhện bò lung tung, cô không được tự nhiên lại cũng không nói nên lời, theo bản năng lắc lắc đầu, đám nhện lại bắt đầu bò đầy ra phía sau lưng của cô.

Là Hạ Quý Thần..... Chỉ là, hửn, hửn như thế nào sẽ biết cô ở đây?

Trong đầu Quý Úc hiện lên sự kinh ngạc, còn chưa có kịp suy nghĩ gì Hạ Quý Thần đã đi đến trước mặt của cô.

Khỏe môi của Hạ Quý Thần gât gao cắn chặt, sắc mặt trầm thấp có chút dọa người, một giây cũng không nhìn đến tay chân của Quý Úc đang bị buộc chặt liền ngồi xổm người xuống, vươn tay bắt đầu cởi dây thừng.

Hạ Quý Thần hành động như vậy khiến hấn và Quý Úc dựa vào nhau rất gần.

Quý Úc vô tình nhìn thấy chỗ cổ trắng nõn của Hạ Quý Thần có mồ hôi đang từng hàng từng hàng chảy xuống.

Quý Úc giật mình rồi mới hơi quay đầu nhìn Hạ Quý Thần đang cúi đầu, không biết hấn vừa trải qua chuyện gì, trời mùa đông thế mà người hấn lại chảy đầy mồ hôi, thậm chí trên tóc còn lấm tấm vài sợi tóc bị mồ hôi thấm ướt, vài giọt mồ hôi cũng theo trán của hấn chảy xuống.

Trong phòng học thực tĩnh lặng, hai người ai cũng chưa nói chuyện với ai.

Hạ Quý Thần vớt dây thừng vừa cởi ở chân của Quý Úc ra, sau đó vươn tay xé băng dính ở miệng của cô trước rồi mới giải thoát dây thừng trên cổ tay của cô.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần còn chưa có đụng tới trên cổ tay của Quý Úc, tầm mắt đã thấy vài chỗ của dây thừng đều dính máu, lúc này hấn mới hậu tri hậu giác phát hiện cổ tay của Quý Úc bị dây thừng chà sát rách da không ít, có máu đang không ngừng chảy ra bên ngoài.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần hơi run run, tâm can đau đớn, cả người vốn đã lạnh băng giờ lại như bao phủ bởi hàn khí.

Hấn bước vào cuộc sống của cô, đem cô đặt ở nơi hấn lúc nào cũng có thể nhìn thấy, chính là vì muốn cô khỏe mạnh, nhưng chung quy hấn vẫn khiến cô bị thương

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Cô không xứng để tôi làm như vậy (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần vẫn duy trì tư thế bất động, an tĩnh một lát mới áp xuống sự ảo não cùng đau lòng đang quay cuồng trong lồng ngực, ngón tay đang muốn vươn tới cởi dây thừng cho Quý Úc đột nhiên dừng lại giữa chừng, qua vài giây mới lại tiếp tục.

Bộ dạng của Hạ Quý Thần thoát nhìn vẫn lãnh đạm như cũ nhưng lực đạo cởi dây thừng lại ôn nhu vô cùng.

Ném dây thừng xuống xong, Hạ Quý Thần liền cầm lấy tay của Quý Úc kiểm tra miệng vết thương.

Nhiều năm trước kia khi còn ở Tô thành, nhất là trong khoảng thời gian tốt đẹp giữa hai người, Quý Úc và Hạ Quý Thần không phải chưa từng đụng chạm qua da thịt.

Cho tới bây giờ Quý Úc vẫn còn nhớ rõ, lúc còn học cao trung, có lần cô cùng với bạn học đi leo núi, lúc xuống núi cô không cẩn thận bị trật chân, khi đó Hạ Quý Thần liền công cô từ tận trên núi xuống.

Lúc ấy cô thật sự coi hấn là người bạn quan trọng nhất, ngồi xe trên lúc mệt nhọc đều không ngại ngừng mà dựa vào trên vai của hấn nhắm mắt lại ngủ.

Nhưng từ bốn năm trước, lúc cô biết người ngủ cùng cô vào đêm trước khi thi đại học không phải Hạ Dư Quang mà là Hạ Quý Thần, lòng cô liền chua xót, hơn nữa lúc cô đi tìm Hạ Dư Quang để hỏi chuyện, Hạ Quý Thần lại xuất hiện trước mặt của cô rồi mạnh mẽ xé nát áo của cô, còn dùng lời nói chà đạp mà vũ nhục cô, khiến cô kể từ sau đó mỗi khi gặp mặt hấn sẽ không không chế được chính mình mà cả người trở nên cứng đờ.

Cho nên bây giờ Hạ Quý Thần đột nhiên cầm lấy tay của cô như vậy làm cô theo bản năng rút đầu ngón tay lại, sau đó cả người phảng phất như hóa đá, đáy mắt giống như sắp khóc đến nơi.

Thấy được phản ứng của cô, bàn tay đang nắm tay Quý Úc của Hạ Quý Thần liền cứng còng nhưng hấn cũng không có buông ra, chỉ cúi đầu nhìn về phía cổ tay của Quý Úc.

Da thịt của cô vốn là mềm mại trắng nõn nhưng lại bị dây thừng ma sát lâu như vậy, bây giờ sưng đỏ có chút dọa người, máu thịt lẫn lộn.

Hạ Quý Thần nhú nhú mi tâm, theo bản năng muốn xé áo sơ mi của mình để băng bó tạm cho cô, nhưng hấn còn chưa kịp hành động đã tình tường cảm

nhận được cảm giác ở chỗ tay của cô, cô hơi hơi dùng sức ý đồ muốn thoát khỏi tay của hắn.

Hạ Quý Thần ngẩng đầu, nhìn vào mắt của Quý Úc.

Quý Úc vừa tiếp xúc với ánh mắt của Hạ Quý Thần, ngay lập tức liền rũ mắt xuống, biểu tình trên mặt của cô có chút đông cứng, âm thanh mờ miệng cũng trở nên xa cách mà khô khốc: “Cái kia, cảm ơn anh!”

Cô vừa nói vừa tăng thêm sức lực ở tay, đem bàn tay từ trong lòng bàn tay của hắn rút ra.

Hạ Quý Thần rũ mắt, nhìn về phía tay của Quý Úc, hắn nhìn thấy rõ ràng lúc cô vừa rút tay ra khỏi tay của hắn liền chà chà vào vạt áo, như là hận không thể đem sự tiếp xúc vừa rồi tiêu tán thật nhanh.

Yết hầu của Hạ Quý Thần như bị thứ gì chặn nghẹn lại, trong lòng cũng dâng lên khổ sở cùng bức bối không nói nên lời.

Quý Úc còn có hy vọng với nhân vật “tiểu Cửu”, sau khi được Hạ Quý Thần giải thoát liền vội vàng nói lời cảm ơn với hắn, thấy hắn chậm chạp không có phản ứng cũng không kịp chờ đợi liền mờ miệng: “Tôi còn có việc khác, cho nên đi trước ...”

Tóm lại lần này là nhờ Hạ Quý Thần, nếu không chỉ trông chờ vào chính cô thì khả năng đã vượt mất cơ hội lần này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Cô không xứng để tôi làm như vậy (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nghĩ nghĩ, Quý Úc lại bổ sung hai câu: “... Lần này tôi thật sự cảm ơn anh đã cứu giúp, nếu như anh ngại mở miệng, có thời gian tôi sẽ mời anh ăn cơm để cảm tạ, Hạ tiên sinh ...”

Nói xong câu sau, Quý Úc mới phát hiện mình lại nói sai nữa rồi.

Hạ Quý Thần đã từng nói cô đừng có xuất hiện ở trước mặt của hắn, hơn nữa cô và hắn sau bốn năm gặp lại, mỗi lần đều cãi nhau thật không thoải mái, thậm chí lần trước lúc cô chiếu cố chăm sóc hắn, bọn họ suýt nữa còn lau súng cướp cò. Chuyện đó cũng không phải lỗi của cô, vậy mà hắn lại nói: “Nếu không phải tôi hôm qua cô nằm cạnh tôi, cô nghĩ tôi sẽ chạm vào cô sao?”, hắn còn nói: “Nếu đang trong lúc mơ mơ màng màng mà tôi chạm vào cô, thì thật là ghê tởm!” ... Thậm chí cuối cùng hắn còn muốn cô cút đi ...

Hắn cũng nói rõ cô với hắn tốt nhất đừng có liên quan nhiều đến nhau.

Nghĩ đến đây, Quý Úc lại vội vàng bổ sung: “.....Bất quá anh yên tâm, tôi sẽ không xuất hiện, tôi”

Quý Úc vừa nói vừa động não, cô nhớ tới hắn cùng bạn học Lý Đạt có vẻ thân thiết: “.....Lý Đạt giúp tôi mời cơm.”

“Không cần!” Quý Úc còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần nãy giờ trầm mặc không nói lời nào bỗng nhiên mở miệng đánh gãy lời của cô. Giọng điệu của hắn như cũ băng lãnh, nhưng không biết có phải do cô xuất hiện ảo giác hay không mà cô cảm thấy giọng điệu của hắn càng như băng lạnh ngàn năm, ý tứ lạnh lùng khắc nghiệt: “Cô mời cơm, đừng nói ăn, ngay cả nhìn mặt, tôi đều ngại hết muốn ăn!”.

Quý Úc vội vàng yên lặng nhìn vào mắt Hạ Quý Thần, sau đó lại rũ đi đáy mắt bởi vì lời nói của hắn mà khó lòng chịu đựng nổi, môi của cô hơi mấp máy nhưng lại không có nói nên lời.

“Còn có, cô cũng không cần cùng tôi nói cảm ơn, tôi sợ dĩ tới đây bởi vì tôi vô tình nghe được, Lâm Nhã bị cô nhốt ở chỗ này!”

“Lúc trước nếu không phải vì tôi, Lâm Nhã cũng sẽ không có những hành động như vậy với cô, tôi chẳng qua là tới giải quyết phiền toái do chính mình gây ra”.

“Mà cái phiền toái này, vừa khéo cùng cô có quan hệ mà thôi”.

Đầu ngón tay của Quý Úc duỗi hai bên hông, Hạ Quý Thần nói xong câu nào, bàn tay lại nắm chặt vạt áo cái đó.

“Cho nên cô cũng không cần dát vàng lên mặt mình, cảm thấy là tôi đặc biệt tới giúp cô! Cô thật đúng là không xứng để cho tôi làm như vậy!” Hạ Quý Thần nói xong lời cuối cùng, ngữ khí mang theo sự tức giận, âm điệu cũng cao không ít khiến cho người ta cảm thấy bị áp bách đến nghẹt thở.

Kỳ thật hần tới nơi này không phải vì cô cũng là chuyện bình thường, kể từ đêm bốn năm trước hần đã không còn là thiếu niên quen thuộc mà cô biết.

Chỉ là sự thật khi nghe từ chính trong miệng của hần nói ra luôn khiến người khác đau lòng.

Lúc nghe thấy Hạ Quý Thần nói hai chữ “dắt vàng” cùng “không xứng”, cả người Quý Úc khẽ run run, sắc mặt có chút trắng bệch.

Nhìn phản ứng của Quý Úc, tâm tình của Hạ Quý Thần bỗng nhiên không khống chế được, hần cơ hồ không có suy nghĩ lại buột miệng nói: “Cô không phải nói cô có việc phải đi trước sao? Như thế nào còn chưa đi? Ở chỗ này làm gì? Chờ tôi đưa cô đi sao? Tôi nói cho cô biết, nghĩ cũng đừng có nghĩ, tôi sợ cô làm ô uế xe của tôi...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Cô không xứng để tôi làm như vậy (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Quý Úc nghe Hạ Quý Thần nói tới đây giống như là bùng tỉnh, liền đứng lên rồi đẩy ghế ra phía sau.

Lúc cô khom người nhặt túi xách lại ảnh hưởng tới miệng vết thương.

Hạ Quý Thần rõ ràng thấy Quý Úc bởi vì đau mà ấn đường nhíu lại, cắn chặt lấy môi dưới. Hần theo bản năng muốn mở miệng nhưng còn chưa có kịp phản ứng, cô đã lao đảo chạy đi mất.

Trong phòng học cũ nát mà bản thiù giờ chỉ còn lại một mình Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần vẫn duy trì tư thế ngồi xồm trước ghế coi dây thừng cho Quý Úc như từ đầu đến giờ, cả người hần không có nhúc nhích một chút nào.

Thật lâu sau hần mới nhẹ nhàng chớp chớp mắt, đem tầm mắt đang nhìn về phương hướng Quý Úc mới chạy đi lúc nãy thu trở về.

Hần biết chính mình lại làm hỏng việc, nói sai lời nữa rồi.

Hần thật sự không muốn cùng cô nháo thành như vậy nhưng lúc hần nhìn thấy cô kiên quyết rút tay về, lại nói những lời như thế khiến hần thật khó chịu. Hần đã cực lực khống chế tâm tình của mình nhưng chung quy vẫn là không thể nhịn xuống được.

Tóm lại là hần vẫn không muốn cô biết được một vài chuyện, tỷ như hần thích cô; hay như việc cô rời đi mấy năm, hần rất nhớ cô.

Hần rất rõ ràng chính mình sở dĩ có ý niệm như vậy là bởi vì đáy lòng hần còn để ý chuyện một đêm bốn năm trước kia, trong lúc hần và cô đang triển miên cô lại gọi tên anh trai của hần – “Dư Quang”.

Hần yêu thích cô bao nhiêu thì một đêm kia cô lại khiến hần chật vật, không chịu đựng nổi bấy nhiêu. Mà sự chật vật như vậy hần vĩnh viễn không muốn cô nhìn thấy, cho nên hần luôn dùng những lời khẩu thị tâm phi để làm tổn thương cô, đồng thời che lấp một phần tâm tư chân thật từ đáy lòng của hần.

Hần biết rõ, đây là do lòng tự trọng cùng sự không cam lòng quá phách.

Thật lâu sau Hạ Quý Thần mới đứng lên rồi khỏi phòng học bỏ hoang.

Ngồi trên xe, Hạ Quý Thần nhìn thoáng qua thời gian trên đồng hồ, thấy đã qua 9 giờ, như vậy nếu cô muốn có được vai diễn “tiểu Cửu”, nhất định sẽ chạy đến phim trường đầu tiên.

Cho dù trước đó không lâu cô vừa mới khiến hần khổ sở như vậy nhưng giờ phút này hần vẫn là không bỏ mặc cô được.

Hần luôn luôn bởi vì cô mà rối rắm, mâu thuẫn.

Hạ Quý Thần bỗng nhiên có chút khổ sở, hần rũ mi mắt, im lặng một lát. Qua mấy giây, vẫn là làm theo ý muốn từ đáy lòng của mình, Hạ Quý Thần lấy điện thoại di động ra gọi cho đạo diễn Lương.

Điện thoại rất nhanh liền có người bắt máy, hần khách sáo hai câu liền đi thẳng vào vấn đề: “Vừa nãy tôi có việc tìm diễn viên diễn vai “tiểu Cửu” một chút, cô ấy có khả năng lát nữa mới kịp đến phim trường...”

Ngắt điện thoại, Hạ Quý Thần ở trong xe ngồi yên lặng một lát mới khởi động xe, theo đường cũ rời khỏi trường.

Trên đường đi đến phim trường, trong lúc Hạ Quý Thần dùng đèn đỏ, trong lúc lơ đãng nhìn qua cửa sổ của ghế lái phụ lại thấy một tiệm thuốc ở ven đường, trong đầu hẳn tức khắc nhớ đến chuyện cô đang bị thương.

Hắn dẫm chân ga tiếp tục đi về phía trước nhưng chỉ đi chậm rì rì, nghĩ nghĩ vẫn là dừng xe ở ven đường, xuống xe đi tới tiệm thuốc.

Quý Úc ngồi yên ổn trên xe taxi đã là 8 giờ 50 phút, đúng lúc Bắc Kinh đang vào giờ cao điểm, kẹt xe một đường thật dài, chờ đến lúc cô tới được chỗ đoàn làm phim “Vương thành” đã gần 10 giờ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Cô không xứng để tôi làm như vậy (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

So với thời gian đoàn làm phim thông báo với mọi người thì trễ hơn một tiếng, Quý Úc cũng không xác định được tình huống ở phim trường bây giờ là như thế nào, nhưng cô biết đoàn làm phim đã bắt đầu diễn là khả năng rất lớn, nhân vật “tiểu Cửu” nhất định cũng đã thay đổi diễn viên.

Bất quá cô luôn muốn tận mắt nhìn thấy mọi thứ rồi mới từ bỏ, nói không chừng đoàn làm phim còn chưa có tìm được người thích hợp ... Quý Úc đứng ở trước phim trường hít sâu một hơi rồi mới nhanh chóng đi vào.

Ngoài dự đoán chính là nhân viên công tác phụ trách đón Quý Úc không có trách cứ cô đi trễ, ngược lại còn nói cho cô biết tình huống có chút thay đổi, buổi chiều mới bắt đầu quay.

Quý Úc một giây trước còn đang lo lắng, nghe được nhân viên công tác nói những lời này, đáy lòng mới buông lỏng xuống.

Quý Úc hóa trang xong liền xử lý đơn giản vết thương một chút.

Cô sợ buổi chiều lúc quay phim sẽ làm lộ ra băng vải liền gấp rút đeo một cái vòng ngọc, vòng ngọc vừa lúc che lấp được băng vải thô.

Quý Úc mặc trang phục xong xuôi liền đứng ở trước gương, đánh giá chính mình một vòng, xác định không có vấn đề gì mới tìm một nơi không có người nghỉ ngơi, lấy kịch bản ra xem.

Những lời trong kịch bản Quý Úc đã sớm thuộc lòng, cô ngồi nhắm lại hai lần, xong nhìn thấy thời gian vẫn còn sớm liền buông kịch bản xuống, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Phòng nghỉ là phòng công cộng, không lâu sau liền có diễn viên khác hóa trang xong cũng vào nghỉ ngơi.

Phòng nghỉ vốn dĩ an tĩnh, giờ lại có chút ồn ào.

Quý Úc ngồi ở trong góc, cũng không có ai đến quây rầy, cô nhắm mắt nhưng cũng không có ngủ được.

Ngồi ở phía sau Quý Úc là hai cô gái trẻ tuổi mặc trang phục cung nữ, nãy giờ đều liên tục nói chuyện khe khẽ.

Bởi vì cách nhau không xa lắm nên mặc dù các cô đã cố tình nói thật nhỏ nhưng Quý Úc vẫn có thể nghe được rành mạch.

“Tôi nghe nói, buổi sáng hôm nay dời lịch quay phim lại là ý của phó đạo diễn”.

“Thật hay giả vậy? Vào đoàn làm phim hơn hai tháng, ai cũng biết người hà khắc nhất chính là phó đạo diễn, ngài ấy làm sao lại bỗng nhiên thay đổi lịch trình đã sắp xếp sẵn đây?”.

“Là thật nha, trong lúc ăn cơm trưa, tôi nghe nhân viên công tác bên cạnh đạo diễn Lương nói a. Hơn nữa tôi mới biết được, phó đạo diễn của chúng ta nguyên lai lại là đạo diễn chính của bộ phim “Tình cờ gặp gỡ”.

Thật ra Quý Úc không thấy hứng thú về nội dung nói chuyện phiếm của hai cô gái phía trước, cô nghe vào tai này lại lọt ra tai khác mà thôi, chẳng qua là lúc nghe đến đoạn sau, lực chú ý của cô trong nháy mắt liền bị hấp dẫn.

“Tình cờ gặp gỡ” không phải là bộ phim truyền hình lớn trong đầu năm nay sao? Nghe nói bộ phim này là tác phẩm đầu tay của một vị đạo diễn, vậy nhưng kỹ thuật quay chụp mang phong cách rất riêng, ra mắt không lâu liền oanh tạc trên mọi mặt trận, có thể nói là khiến mọi người đều kinh ngạc không thôi.

Lúc mới tỉnh lại cô có để ý vị đạo diễn này, cảm thấy vị này rất tài hoa, nghĩ có cơ hội sẽ cùng vị đạo diễn thần bí này hợp tác, nhưng mà phong cách hành sự của người này lại cực kỳ quái dị. Vì ấy chưa từng xuất hiện trước mặt truyền thông vì thế Quý Úc không có biết được một chút tin tức gì của vị ấy cả, sau này liền từ từ từ bỏ, không nghĩ tới bây giờ vị ấy lại đang ở trong cùng một phim trường với cô

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Cô không xứng để tôi là như vậy (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc đang suy nghĩ lại nghe được âm thanh nói chuyện của hai cô gái kia.

“Khó trách, tôi đang nghĩ đạo diễn Lương có thâm niên trong nghề như vậy, làm sao lại tuyển một vị phó đạo diễn trẻ tuổi như thế, nguyên lai là phó đạo diễn rất có địa vị nha”.

“Đâu chỉ có thế! Nói ra có khi cô sẽ không tin, phó đạo diễn còn đang học đại học nữa cơ, chưa có tốt nghiệp đâu”.

Nghe đến đây, tuy rằng biểu tình trên mặt của Quý Úc không có biến hóa gì nhiều nhưng đáy lòng lại hung hăng chấn kinh (chấn động + kinh sợ) một chút.

Cô vẫn luôn luôn cho rằng, người làm ra “Tình cờ gặp gỡ” có thể quay được một bộ phim có nội dung thâm thúy như vậy nhất định là một người có lai lịch dọa người, ít nhất cũng hơi có tuổi một chút, không nghĩ tới cư nhiên là một thiếu niên thiên tài

Lúc Quý Úc đang miên man suy nghĩ, phòng nghỉ bỗng nhiên truyền đến âm thanh của nhân viên công tác: “Tất cả chuẩn bị, sắp bắt đầu quay!”

Quý Úc vội vàng thu hồi tâm tình, cảm kích bản đứng lên, sau đó cùng những diễn viên khác đi đến chỗ quay phim.

Đạo diễn Lương đang cảm kích bản đứng ở giữa trường quay, đối diện với nữ chính giảng diễn.

Đoàn người đại khái đợi tầm mười phút, một người phụ trách liền chạy tới nói: “Đạo diễn Lương, phó đạo diễn tới rồi!”.

Đạo diễn Lương nghe nói liền gật gật đầu mấy cái, sau đó tiếp tục hàn huyên cùng nữ chính hai câu rồi mới bảo tất cả mọi người chuẩn bị, nói xong liền đi về chỗ máy theo dõi.

Đạo diễn Lương vừa mới ngồi xuống không được bao lâu, bên cửa hông của cung điện liền có một người đi vào.

(phim trường được dựng cảnh cung điện)

Trong cung điện rất nhiều người đều kêu “phó đạo diễn”, Quý Úc cũng theo đó mà quay đầu lại nhìn người mình đã tò mò từ lâu.

Một bóng người thon dài mảnh mẽ không kịp đề phòng cứ vậy thẳng tắp xâm nhập vào mắt của Quý Úc.

Đối mặt với đoàn người tiếp đón, hắn không có chút biểu tình gì đi về phía chỗ đạo diễn Lương đang ngồi trước máy theo dõi.

Hắn mang theo một chút vội vàng bước từng bước lớn, đối diện với Quý Úc là sườn mặt của hắn cho nên cô nhìn có chút không rõ, nhưng chưa đến nửa giây đầu tiên cô liền nhận ra hắn.

Đạo diễn của “Tình cờ gặp gỡ”, phó đạo diễn của “Vương thành”, thiếu niên mà lúc nãy Quý Úc mới bội phục trong lòng cư nhiên là Hạ Quý Thần!

Cô ngàn nghĩ vạn nghĩ cũng không nghĩ tới sẽ là hắn!

Cho dù giờ phút này cô đã nhìn thấy rõ ràng nhưng vẫn là có chút không thể tin được!

Quý Úc ngây ngốc tại chỗ, cô nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần một lúc lâu cũng chưa có phản ứng lại được.

Hạ Quý Thần dừng ở trước máy theo dõi, kéo ghế dựa ra một chút, ưu nhã ngồi xuống.

Đạo diễn Lương ghé vào tai của Hạ Quý Thần nói nhỏ hai câu, hắn hơi hơi gật đầu, sau đó liền cầm loa, mở miệng: “Mỗi người vào vị trí của mình!”

Tất cả mọi người đều chuẩn bị tốt, duy chỉ có Quý Úc vẫn đứng sững sờ tại chỗ.

“Tiểu Cửu!”, đạo diễn Lương liền mở miệng kêu tên nhân vật của Quý Úc.

Quý Úc lúc này mới hoàn hồn, ý thức được chính mình thất thố nên cô liền cúi đầu xin lỗi đạo diễn Lương, lúc ngẩng đầu cô rõ ràng nhìn thấy Hạ Quý Thần hơi liếc mắt nhìn cô một cái, ánh mắt của hắn bình tĩnh không có chút gợn sóng, giống như hắn và cô chỉ là người xa lạ.

Quý Úc chỉ nhìn thoáng qua liền vội vàng thu hồi tầm mắt, quay đầu chạy tới cửa cung điện rồi đứng yên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Cô không xứng để tôi là như vậy (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Có thể bởi vì Hạ Quý Thần vô duyên vô cớ lại xuất hiện ở chỗ này khiến Quý Úc lúc mới bắt đầu diễn biểu hiện có chút mất tự nhiên, thậm chí còn quên từ nên bị NG một lần.

(NG: ngưng)

Bất quá rất nhanh Quý Úc liền ổn định lại cảm xúc. Vào trạng thái, cô càng diễn càng nhập vai, do đó lúc quay cũng càng ngày càng thuận lợi, vài đoạn diễn sau trên cơ bản đều một lần liền thông qua.

Quay chụp kết thúc cũng gần 11 giờ, Quý Úc không trở về thành phố mà trực tiếp ở lại khách sạn phụ cận mà đoàn làm phim đã sắp xếp.

Chỉ cần kiên trì nốt hôm nay cô liền hoàn thành xong vai diễn trong “Vương thành”, Quý Úc không muốn chỉ vì vết thương của cô mà lưu lại ấn tượng không tốt với đạo diễn Lương cho nên liền thay một băng vải mới, quấn thật chặt vài vòng thấy máu không có thấm ra mới đeo lại vòng ngọc lên tay, sau đó đi vào đoàn phim.

Trừ bỏ việc Quý Úc lâu lâu lại trốn vào toilet thay băng vải, hôm nay quay phim vẫn thuận lợi như cũ.

Tuy rằng cô và Hạ Quý Thần cùng tồn tại trong một đoàn làm phim nhưng hai người lại không có bất kỳ tiếp xúc gì, trừ bỏ lúc cô đóng phim có thể nhìn thấy hắn ngồi ở trước mặt theo dõi, thời gian còn lại cô cơ hồ đều không đụng mặt hắn.

Hôm nay là phân đoạn cuối cùng, tiểu Cửu nhân ái vì hận mà tự sát trong mưa.

Mùa đông ở Bắc Kinh độ ẩm vốn rất thấp, nước lạnh dội xuống cũng đủ để cả người run run đến đông lạnh. Giữa trưa Quý Úc đi toilet thay băng vải, miệng vết thương có vẻ như đã nhiễm trùng, bắt đầu phồng đau, lúc bắt đầu diễn nước lạnh lại dội thẳng xuống, Quý Úc cơ hồ đau thấu tim khiến cho cô trong thời gian ngắn đã quên lời thoại, hôm nay lần đầu xuất hiện đã NG.

Một lần nữa chuẩn bị ổn thỏa, Quý Úc bắt đầu diễn lần 2. Đau đớn vẫn như cũ chưa có giảm nhưng cô vẫn cố gắng bách chính mình tập trung vào vai diễn,, mặc dù vậy biểu hiện của cô vẫn ít nhiều đã chịu một ít ảnh hưởng, không có được phát huy đến mức tốt nhất.

Đạo diễn Lương cùng Hạ Quý Thần ngồi ở trước máy theo dõi bàn luận phân đoạn Quý Úc vừa diễn.

“Tôi cảm thấy tiểu Cửu còn có thể biểu hiện tốt hơn nữa, hay là quay lại lần ba?”

Hạ Quý Thần không có lên tiếng, chỉ nhìn chăm chăm màn hình máy theo dõi, Quý Úc cảm kiếm đâm về phía ngực, túi máu đã chuẩn bị tốt liền vỡ ra, máu tươi cũng theo đó mà tràn ra, cô từ từ rút kiếm ra rồi ngã xuống đất; màn hình liền chiếu đến chỗ tay cầm đao của cô, Hạ Quý Thần tình tường nhìn thấy ngoại trừ máu dính đầy trên tay của Quý Úc còn có băng vải lộ ra qua khe hở của vòng ngọc, máu cũng đang thấm ướt cả băng vải.

Hắn có thể phân biệt được đó không phải là túi máu giả mà là máu thật.

Hắn không nghĩ cô bị thương nặng như vậy? Cô như thế nào lại không phản hồi với đoàn làm phim một tiếng, thậm chí còn bị hai trận mưa trút xuống xối xả?

Trong đầu Hạ Quý Thần còn chưa có suy nghĩ xong, đạo diễn Lương ngồi một bên đã lại mở miệng: “Chuẩn bị đóng máy...”

Đạo diễn Lương vẫn còn muốn nói tiếp nhưng lời còn chưa kịp nói ra đã bị Hạ Quý Thần đánh gãy: “Qua đi”.

Trong đoàn làm phim Hạ Quý Thần nổi tiếng yêu cầu hà khắc, hiện tại hẳn bỗng nhiên nói như vậy khiến đạo diễn Lương có chút kinh ngạc.

Hạ Quý Thần vờ như không nhìn thấy biểu tình của đạo diễn Lương, tiếp tục không lạnh không đậm mở miệng: “Tôi nhìn rồi, thấy biểu hiện như vậy không có vấn đề gì, xử lý hậu kỳ kĩ một chút là được”.

Đạo diễn Lương nghe Hạ Quý Thần nói như vậy cũng không kiên trì nữa, cầm lấy loa ở trên bàn hô một tiếng: “Qua”.

Diễn xong phân đoạn này, hôm nay cũng kết thúc quay chụp.

Lúc đóng máy, Quý Úc cũng không lưu lại lâu, đổi xong quần áo liền gọi xe.

Cô lên xe, một giây trước xe rời khỏi phim trường, giây tiếp theo liền có một chiếc Audi chạy theo sau.

Hạ Quý Thần ngồi trên ghế điều khiển quan sát xe taxi phía trước, chạy xe cách một đoạn, sau đó tầm mắt lại nhìn về phía đồng hồ hôm qua tùy tiện mua đang vứt ở trên ghế phụ, hẳn mím môi liền chuyển tay lái đem xe dừng lại ven đường.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm xe taxi không chớp mắt, chờ đến khi xe hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt của hắn mở hòm để đồ ra, sờ soạng bên trong giấy lát mới lấy ra một cái điện thoại, ngón tay linh hoạt gõ gõ trên màn hình một lúc, sau đó gửi đi một cái tin nhắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Cô không xứng để tôi làm như vậy (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc đón xe taxi, lúc cách phim trường không bao xa liền nhận được một tin nhắn.

Là của anh Dư Quang.

“Mãn Mãn, anh tối nay trở về Bắc Kinh, nếu em không có chuyện gì quan trọng thì tối nay gặp”.

Quý Úc biết tin nhắn này của anh Dư Quang là ám chỉ anh tháng trước đã đem chìa khóa chung cư cho cô giữ.

Nếu đổi là người khác, đêm hôm khuya khoắt cùng chung sống cô đã lo sợ, nhưng đối phương lại là Hạ Dư Quang – người mà cô hiểu rõ cho nên cô không quá do dự liền trả lời lại: “Dạ, anh Dư Quang”.

.....

Ước chừng qua ba phút đồng hồ, sự yên tĩnh bên trong xe bị phá vỡ bởi tiếng “tinh tinh”.

Hạ Quý Thần đang cầm điện thoại di động nhìn chằm chằm bên ngoài cửa sổ, nghe thấy tiếng tin nhắn liền quay đầu lại nhìn về phía màn hình di động.

“Dạ, anh Dư Quang!”, Hạ Quý Thần nhìn đến bốn chữ này, cũng không mở khóa màn hình mà trực tiếp ném trở về hòm để đồ.

Trừ bỏ lần thứ 2 hắn lấy thân phận Hạ Dư Quang lừa gạt cô kết hôn thì đây là lần thứ 3 hắn dùng thân phận Hạ Dư Quang để tiếp cận cô.

Tháng trước, hắn theo đoàn phim “Vương thành” đến Vân Nam nhưng hằng ngày vẫn nhận được tin nhắn của Đường Họa Họa, từ đó cũng biết mấy ngày bởi vì thời tiết không ổn định nên cô bị nhiễm phong hàn, có chút cảm mạo.

Kế hoạch phát triển như dự định, lúc đó sau khi cô và hắn lãnh giấy chứng nhận kết hôn cũng có tháng không gặp nhau, dựa theo thói quen bốn năm trước, tháng mười nào hắn cũng trở về Bắc Kinh nhìn cô, thấy được cô, ngay ngày hôm sau vừa lúc qua tháng mười liền cả đêm đi nhờ phi cơ trở về Bắc Kinh.

Ngày đó hắn cũng không hiểu mình bị làm sao lại phá lệ cùng cô ăn một bữa cơm, hẳn biết nếu là Hạ Quý Thần hẳn hẹn cô thì cô sẽ không đi nên hắn liền dùng thân phận của anh trai, thuận tiện đem chìa khóa chung cư cho cô.

Đêm đó cô ở trước mặt Hạ Dư Quang “giả” là hắn lại nhẹ nhàng tự tại chứ không có chút nào câu nệ cùng bài xích như ở trước mặt hắn.

Kỳ thật cảnh tượng ở chung như vậy khiến hắn rất khổ sở.

Nhưng hắn biết nếu hắn dùng thân phận Hạ Quý Thần ở chung với cô, người khổ sở sẽ là cô.

Nếu như hai người gặp mặt mà có người không vui, hắn thà người không vui là mình.

Giống như lần này, hắn nhớ tới cô bị thương ở cổ tay, nhưng lại không muốn khiến cô không vui nên hắn liền dùng thân phận của anh trai.

.....

Quý Úc trở lại đại học B điện ảnh đã là 7h30 tối.

Hạ Dư Quang đi phi cơ đến Bắc Kinh cũng phải gần 10 giờ tối, lại từ sân bay về nhà cũng phải hơn 10 giờ.

Cho nên Quý Úc không chờ Hạ Dư Quang cùng ăn cơm chiều mà rủ Đường Họa Họa ra ngoài ăn vài thứ.

Ăn xong liền trở về kí túc xá, Quý Úc thu thập hai bộ quần áo, sau đó đi tới phòng y tế của trường học xin một ít thuốc bôi lên vết thương ở cổ tay, sau đó trực tiếp đón xe taxi đi đến chung cư mà Hạ Dư Quang đã mua.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Cô không xứng để tôi làm như vậy (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quay phim liên tục 2 ngày, hơn nữa còn bị thương nên Quý Úc thật sự rất mệt mỏi. Trở về chung cư cô rửa sạch ẩm đùn nước rồi đùn nước tắm, sau đó lấy thuốc ra bôi vào vết thương trên cổ tay, bôi xong liền nằm lý trên thảm ở phòng khách, không muốn động dậy.

Đại khái là thật sự mệt mỏi nên Quý Úc không có chờ được Hạ Dư Quang trở về liền đã ngủ luôn ở trên thảm.

Mặc dù bên dưới đã có thảm, trong nhà cũng mở điều hòa nhưng bởi vì buổi chiều đóng phim, vào đúng lúc thời tiết giá lạnh lại còn bị dội hai trận nước mưa nên Quý Úc ngủ không được bao lâu liền mơ mơ màng màng, cảm giác cổ họng của mình như bị hỏa thiêu khiến miệng lưỡi đều khô khốc, cô cảm thấy khát nước.

Quý Úc muốn đi uống nước nhưng cô lại rất rất mệt, mệt đến mức mắt cũng không mở nổi, người mềm nhũn, trằm trằm không tỉnh táo nổi.

Cô cứ tiếp tục nằm như vậy, thân thể cũng bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, hô hấp càng ngày càng khó khăn, cuối cùng cả người không khống chế được bắt đầu run rẩy. Cả người khó chịu khiến Quý Úc hừ ra tiếng, theo bản năng mở miệng ra dùng sức hút khí nhưng cô vừa hít hít, mũi liền ê ẩm khó chịu, nước mắt cũng theo đó tuôn ra.

Lúc cả người Quý Úc khó chịu đến mức sắp nhỏ giọng khóc, cô lại cảm giác được có một bàn tay mát lạnh bao trùm lên trán của cô, sau đó cô liền rơi vào trong một lồng ngực ấm áp, tiếp theo đó cô lại rơi vào trên nệm mềm mại.

Có người xuất hiện bên cạnh cô sao?

Quý Úc mơ mơ hồ hồ mà vung tay sờ lung tung, nhưng cái gì cũng chưa sờ được ngược lại lại nghe thấy tiếng bước chân càng lúc càng xa.

Là ai vậy? Hắn vì sao đã tới rồi lại còn rời đi? Cô thật là khó chịu, hắn tại sao lại không giúp cô gọi bác sĩ?

Quý Úc muốn cử động nhưng cả người lại không thể động dậy, thân thể lại lúc lạnh lúc nóng khiến cả người cô run rẩy ngày càng lợi hại.

Không được, cô không thể như thế này được, nếu cứ như thế này có khi cô sẽ khó chịu đến chết mất ... Quý Úc nghĩ như vậy xong liền bắt đầu gãi gãi, lúc cô thật vất vả mới tới gần mép giường lại nghe được âm thanh đẩy cửa, ngay sau đó là tiếng bước chân dồn dập, rồi một phản nệm bên cạnh người cô liền lồm xướng, chắc là có người ngồi xuống. Tiếp theo cả người cô đều được đỡ lên, có một chén nước ấm được đưa đến bên miệng của cô.

Uống nước xong cả người cô thoải mái được một chút.

Cô mơ mơ hồ hồ cảm giác được mình được đặt xuống giường, sau đó liền có một cái chăn đắp lên người cô.

Nhưng cô vẫn rất lạnh, lạnh đến nỗi cả người run rẩy mấy lần. Trong lúc cô đang mộng lung, cô vẫn mơ hồ cảm giác được trong phòng ngoại trừ người cho cô uống nước còn có rất nhiều người khác, có người nói cái gì mà “Không có việc gì, chỉ là bị sốt” sau đó lại có người cầm kim tiêm đâm vào cánh tay của cô. Không biết có phải vô cơ bị bệnh, vết thương ở cổ tay cũng vẫn còn đau nên lúc này nước mắt của cô liền trào ra, cô theo bản năng

muốn né tránh ông tiêm nhưng tay lại bị người cho cô uống nước giữ chặt, cô không có cách nào né tránh liền nhỏ giọng ủy khuất mà mở miệng: “Đau, đau quá ...”

Người cho cô uống nước kia cũng không có nói chuyện, chỉ dùng tay còn lại vuốt ve mái tóc của cô, lực đạo rất ôn nhu mang theo sự trấn an.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Bỏ cả thế giới để yêu em (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Loại ám áp được người khác ôm trong lòng mà che chở khiến lồng ngực của Quý Úc căng lên, sự hoảng hốt vào giờ phút này giống như kỳ tích bỗng nhiên giảm xuống.

Đội dung dịch truyền hết vào trong người của cô, kim tiêm được rút ra, sau đó cô lại nghe thấy có người mở miệng nói: “Tôi đã tiêm thuốc xong, chờ cô ấy tỉnh lại nhớ cho cô ấy ăn chút gì đó, bệnh viện bên kia còn có việc tôi xin phép đi trước, nếu có việc gì cậu cứ liên hệ với tôi ...”

Nói những lời này hẳn là bác sĩ đi ... Quý Úc một mặt trầm trầm mê mê miên man suy nghĩ, mặt khác lại mơ hồ lắng tai nghe vị bác sĩ kia nói: “.....Cậu không cần tiễn tôi, ở lại chỗ này chăm sóc cho cô ấy đi”.

Vị bác sĩ nói xong, Quý Úc liền nghe thấy tiếng thu dọn đồ vật liên hồi, sau đó là tiếng bước chân rời đi cùng với tiếng đóng cửa.

Thiếu tiếng nói chuyện của vị bác sĩ kia, trong phòng thoáng cái liền trở nên yên tĩnh.

Người vừa nãy cho cô uống nước giờ đang nhẹ nhàng vuốt vuốt hai bên ấn đường của cô, lòng bàn tay của người đó rất ấm áp khiến cô thấy thật dễ chịu.

Không biết là do tác dụng của thuốc hay là được lòng bàn tay của người kia che chở quá mức ân cần tinh tế mà sự khó chịu trong người Quý Úc rất nhanh liền được xua tan, cô mệt mỏi nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

.....

Quý Úc ngủ một giấc này vừa sâu vừa an ổn.

Chờ đến khi cô tỉnh lại đã gần giữa trưa, Quý Úc híp mắt, nhìn chăm chăm ánh nắng chói mắt mà tươi đẹp bên ngoài cửa sổ một lát mới chợt bừng tỉnh.

Tối hôm qua cô cùng Hạ Dư Quang hẹn gặp nhau ở nhà nhưng cô không chờ tới lúc anh Dư Quang trở về liền ngủ mất rồi, sau đó cô giống như là bị sốt, trong lúc cô mơ mơ màng màng lại có người nào đó ở bên cạnh chăm sóc cho cô ... Quý Úc đột nhiên chuyển lòng ngay tức thì, nhìn đi nhìn lại khắp nơi.

Trên tủ đầu giường có đặt mấy lọ thuốc, một cái ly thủy tinh rỗng cùng với chiếc nhiệt kế ... Quý Úc ngồi dậy, xốc chân lên liền thấy vết thương trên cổ tay của cô đã được xử lý.

Nguyên lai những chuyện tối hôm qua cô trải qua đều không phải ảo giác?

Đây là phòng của Hạ Dư Quang, cho nên người chăm sóc cô suốt một đêm là anh Dư Quang?

Quý Úc vừa nghĩ xong liền đi xuống giường, ra khỏi phòng ngủ.

Phòng khách trống không không có ai.

Anh Dư Quang không có ở nhà?

Quý Úc trong đầu đang còn mơ mơ hồ hồ lại nghe được tiếng xào nấu đồ ăn truyền đến từ trong phòng bếp cách đó không xa.

Cô theo bản năng liền nhắc lên bước chân đi về phía phòng bếp, cửa phòng bếp không có đóng, cô vừa bước đến cửa liền nhìn thấy một nam nhân đang bận rộn đứng trước bồn rửa tay.

Cô liền quét mắt nhìn người kia một lát, lúc sau khi nhìn đến khuôn mặt láng bóng không chút tỳ vết mới mở miệng kêu: “Anh Dư Quang”.

Âm thanh xào nấu cơ bản cũng có chút hơi ồn ào nên người đàn ông đang đưa lưng về phía cô đại khái là không có nghe thấy, vẫn đang tự mình bận rộn.

Quý Úc đứng ở cửa nhìn chăm chăm nam nhân trong phòng bếp, cảm thấy có chút hốt hoảng.

Khi nào thì anh Dư Quang lại biết nấu cơm?

Hồi còn niên thiếu, cơ hồ mỗi ngày cô và anh ấy đều gặp mặt, lúc đó bởi vì thân thể anh không tốt nên đừng nói là nấu cơm, ngay cả phòng bếp của Hạ gia cũng không có ai chịu để cho anh ấy đi vào.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Bỏ cả thế giới để yêu em (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Trong bếp, Hạ Quý Thần vừa xoay người định lấy muống liền thấy Quý Úc đứng ở cửa.

Hắn giật giật môi, suýt nữa buột miệng nói ra hai chữ “đã tỉnh” nhưng rất nhanh liền ý thức được mình lúc này đang là Hạ Dư Quang nên vội vàng xoay đầu, điều chỉnh lửa nhỏ đi một chút rồi mới bước chân đi đến trước mặt Quý Úc.

Quý Úc lúc này mới thu hồi lại tinh thần, mở miệng kêu một lần nữa: “Anh Dư Quang”.

Hạ Quý Thần không nói chuyện mà vươn tay sờ sờ cái trán của Quý Úc, xác định cô đã khôi phục lại như bình thường mới rút tay về. Sau đó lấy điện thoại di động từ trong túi ra, vào mục tin nhắn soạn một đoạn lời muốn nói ra rồi đưa tới trước mặt của Quý Úc: “Cơm chuẩn bị xong rồi, em đi rửa mặt trước đi”.

Quý Úc cười nhạt, “ừ” một tiếng nhưng vẫn tiếp tục đứng ở chỗ cũ một lát rồi mới trở về phòng ngủ.

Đợi đến khi cô rửa mặt xong, trở lại phòng bếp thì đồ ăn đều đã được bày biện hết lên bàn.

Bởi vì Hạ Dư Quang không thể nói chuyện nên khi cùng ăn cơm, trên cơ bản Quý Úc đều không có mở miệng nói chuyện, bây giờ cô cũng duy trì thói quen như cũ.

Vì thế trên bàn cơm đặc biệt yên tĩnh, trừ bỏ lâu lâu sẽ có tiếng vang phát ra do chén đĩa va chạm thì không còn âm thanh nào khác.

Cơm nước xong xuôi, Quý Úc định đứng lên dọn dẹp lại bị “Hạ Dư Quang” ngăn cản, hắn soạn một hàng chữ trên điện thoại rồi đưa tới trước mặt cô “Không cần dọn dẹp, anh đã thuê người giúp việc, chút nữa họ sẽ tới”.

Hạ Quý Thần để điện thoại ở trước mặt Quý Úc một lúc mới lấy trở về, hắn xóa dòng chữ lúc nãy rồi soạn một đoạn mới: “Trước tiên em cứ đi nghỉ một chút đã, đợi lát nữa rồi uống thuốc”.

.....

Quý Úc tuy rằng không còn sốt nữa nhưng cũng không phải khỏi hoàn toàn, sau khi uống thuốc xong, đại khái là do tác dụng của thuốc, cả người hơi nặng nề liền chìm vào giấc ngủ.

Lúc tỉnh lại đã là chạng vạng.

Đi ra khỏi phòng ngủ, Quý Úc không nhìn thấy Hạ Dư Quang nhưng lại thấy người giúp việc mà hắn thuê.

Người giúp việc thấy cô đi ra lập tức cười hỏi: “Tiểu thư, cô đã tỉnh?”

Quý Úc “ừ” một tiếng rồi lại nhìn khắp phòng.

Người giúp việc đại khái là biết cô muốn tìm gì, không có chờ cô mở miệng liền lên tiếng trước: “Tiểu thư, tiên sinh không có ở nhà, buổi chiều tiên sinh đã ra ngoài. Lúc tiên sinh đi ra ngoài có dặn tôi nói lại với tiểu thư là cậu ấy có chút việc, không có ăn cơm tối ở nhà, kêu cô không cần đợi cậu ấy”.

Quý Úc “ồ” một tiếng tỏ vẻ đã biết, cũng không có nói thêm cái gì.

.....

Ở nhà ngày người cả ngày, sau khi ăn cơm tối xong Quý Úc liền xuống lầu dạo một vòng trong tiểu khu. Lúc trở về, cô đứng ở cửa đôi giày liền nhìn thấy giày của Hạ Dư Quang.

Đôi xong dép lê Quý Úc liền đi vào phòng khách, đúng lúc thấy người giúp việc đang bung một tách trà nóng từ trong phòng bếp đi ra, Quý Úc mở miệng hỏi: “Anh Dư Quang đã về rồi sao?”

Người giúp việc đáp lại: “Vâng, tiên sinh đang ở trong thư phòng”.

Tầm mắt của Quý Úc dừng lại trên khay trà mà người giúp việc đang bung, cô nghĩ nghĩ một chút cảm thấy mình còn chưa có nói cảm ơn với anh Dư Quang liền mở miệng: “Đưa cho tôi, tôi mang vào cho”.

Người giúp việc vội vàng đem khay đưa cho Quý Úc.

Bởi vì Hạ Dư Quang không thể nói chuyện cho nên Quý Úc lễ phép gõ gõ cửa mấy cái rồi mới đẩy cửa ra, cô liếc mắt một cái liền thấy Hạ Dư Quang: “Anh Dư Quang”

“Hạ Dư Quang” ngồi ở trước bàn làm việc, anh giống như là không có nghe thấy Quý Úc nói, mắt không chớp nhìn chăm chăm máy tính không chút phản ứng.

Quý Úc cho là Hạ Dư Quang đang tập trung tinh thần xử lý chuyện gì đó quan trọng nên không tiếp tục lên tiếng quấy rầy mà tự động đi qua chỗ anh ấy, lúc cô đặt tách trà xuống khước mắt lại lơ đãng nhìn tới màn hình máy tính của “Hạ Dư Quang”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Bỏ cả thế giới để yêu em (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Anh đang xem video, từ hình ảnh cùng màu sắc có thể biết được video này hẳn là quay từ rất lâu rồi.

Cảnh tượng trong video rất quen thuộc, Quý Úc theo bản năng liền đem tầm mắt chuyển hết qua, cô còn chưa có thấy rõ bối cảnh là ở chỗ nào, trong video đã xuất hiện một thiếu nữ mặc áo đồ đặc biệt hấp dẫn lực chú ý.

Mặc dù không thấy rõ dung mạo nhưng chỉ cần nhìn thoáng qua Quý Úc cũng có thể nhận ra thiếu nữ áo đồ kia chính là cô.

“Hạ Dư Quang” không phải đang xử lý chuyện gì quan trọng mà là xem video hồi còn nhỏ của cô ... Hơn nữa, đã qua nhiều năm như vậy mà anh ấy vẫn còn giữ những video đó sao?

Tìm của Quý Úc bỗng nhiên đập trật hai nhịp.

Chờ cô ổn định lại tinh thần, đang chuẩn bị xem cẩn thận hơn một chút đã thấy “Hạ Dư Quang” này giờ đang tập trung tinh thần xem video hơi hơi quay đầu lại, lúc nhìn thấy cô biểu cảm của anh rõ ràng cứng đờ một chút, sau đó giống như là nhớ tới cái gì liền giơ tay đem máy tính đóng lại thật mạnh.

Hạ Quý Thần không có xác định được vừa rồi Quý Úc có thấy hắn đang xem video có cô trong đó mà hắn cất giữ hay không nên đáy lòng của hắn có chút hoảng loạn. Bất quá chỉ một cái chớp mắt hắn lại khôi phục lại như thường, tầm mắt nhìn về phía tách trà Quý Úc đã đặt xuống một lúc, sau đó lại cầm lấy điện thoại gõ gõ mấy cái, hắn giống như là chuyện gì cũng chưa có phát sinh, đưa điện thoại tới trước mặt Quý Úc: “Mãn Mãn, làm sao lại là em?”

Quý Úc thấy “Hạ Dư Quang” giả bộ như không có xem cái gì, tự nhiên cũng không có bóc mẽ anh, chỉ cười nhạt một tiếng rồi nói: “Em vừa mới đi tản bộ về, đúng lúc nhìn thấy người giúp việc mang trà cho anh, cũng tiện đường nên mang vào cho anh luôn”.

Hạ Quý Thần nhẹ gật đầu một cái, thu hồi lại điện thoại, tiếp tục gõ chữ: “Thân thể tốt hơn chưa?”

“Tốt hơn nhiều rồi”.

Tuy rằng Quý Úc đã trả lời như thế nhưng Hạ Quý Thần vẫn đứng dậy, vươn tay sờ sờ trán của cô, xác định không còn sốt nữa mới rút tay về, cầm lấy điện thoại di động tiếp tục gõ chữ: “Đã uống thuốc rồi sao?”

“Còn chưa có” Quý Úc dùng một chút lại nói: “.....Em bây giờ lập tức đi uống”.

Hạ Quý Thần nhẹ gạt đầu, cũng không có gõ chữ nữa.

Quý Úc chần chừ ở thư phòng một lát, rồi cuộc mới lên tiếng nói vào vấn đề chính: “Anh Dư Quang, tối hôm qua cảm ơn anh”.

Hạ Quý Thần biết Quý Úc đang nói đến việc tối hôm qua sau khi hắn về nhà, thấy cô sốt cao không tỉnh, hắn đã chăm sóc cô một đêm... Không, không phải, trong nhận thức của cô là Hạ Dư Quang chứ không phải hắn.... Hạ Quý Thần rũ mi mắt che lấp đáy mắt vừa lóe lên sự cô đơn, giãy tiếp theo hắn lại nâng lên mi mắt, nhìn về phía cô mà mỉm cười giống như bộ dáng của Hạ Dư Quang mà hắn học được trong video, về mặt lại ôn hòa mà chậm rãi lắc đầu tỏ vẻ không cần cảm ơn.

Thư phòng an tĩnh một lát, Quý Úc chỉ chỉ về phía cửa: “Anh Dư Quang, vậy anh đang làm gì thì tiếp tục đi, em ra ngoài uống thuốc”.

Hạ Quý Thần gạt đầu nhìn Quý Úc đi ra khỏi cửa, chờ đến khi cô đóng cửa lại hắn mới lần nữa nhìn xuống máy tính.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Bỏ cả thế giới để yêu em (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trong ổ cứng của máy tính này toàn bộ đều chứa video, cái này là Hạ gia vì Hạ Dư Quang mà quay lại, mọi người muốn đợi đến khi Hạ Dư Quang mất sẽ chôn cất thứ này cùng anh cho anh giữ làm kỷ niệm.

Bởi vì thời niên thiếu cô cùng Hạ Dư Quang ở bên nhau một thời gian dài nên trong rất nhiều video đều có hình bóng của cô.

Hạ Quý Thần lại không có làm theo nguyện vọng của mọi người trong Hạ gia mà lại giữ lại. Hắn giữ lại để mỗi khi đêm xuống mà nhớ cô không chịu đựng được, hắn sẽ lòi ra xem.

Có một phần lí do hắn xem những video đó nữa là do hắn muốn bắt chước Hạ Dư Quang thật tốt.

.....

Lúc Quý Úc từ trong thư phòng đi ra, người giúp việc đã dọn dẹp xong, cũng đã rời đi rồi.

Phòng khách chỉ còn một mình Quý Úc, cô uống thuốc xong liền xem TV, xem được một lát lại cảm thấy nhàm chán liền trở về phòng ngủ. Quý Úc cầm điện thoại di động đang sạc ở trên tủ đầu giường lên xem, liếc mắt liền thấy bài viết của Đường Họa Họa ở trong diễn đàn của WeChat: “A a a, mọi người biết không? Bộ tiểu thuyết tôi thích nhất ‘Tam thiên sĩ’ sắp bắt đầu chuyển thể thành phim điện ảnh! Mọi người có biết quyền sách này là do ai viết không? Tác giả Trình Văn nổi danh nha, tuyệt đối là tác phẩm kinh điển, mười năm liền đều bán chạy, đến bây giờ cũng chưa có tác phẩm nào vượt qua ‘truyền kỳ’ của bà ấy”.

Quý Úc không thích đọc tiểu thuyết cho nên đối với “Tam thiên sĩ” cũng không có hiểu biết nhưng cô lại biết Trình Văn.

Rất nhiều tác phẩm của Trình Văn đã gây được tiếng vang lớn, mấy năm nay trong giới điện ảnh đều gọi Trình Văn là “Thần tạo giả”, chỉ cần diễn viên nào lọt vào mắt của Trình Văn thì mặc kệ là diễn vai chính hay vai phụ đều một đêm liền nổi tiếng.

Sau khi tỉnh lại, trừ bỏ đạo diễn của phim “Tình cờ gặp gỡ”, người mà cô chú ý nhất chính là Trình Văn, không nghĩ tới đợi lâu như vậy rồi cuộc cũng đợi được đến lúc tác phẩm mới của bà ấy khởi quay!

Quý Úc không tham gia nói chuyện phiếm trong WeChat mà trực tiếp mở trang web, tìm tòi tin tức nóng hổi mà Đường Họa Họa vừa nói.

Lúc ăn cơm chiều, Quý Úc có lướt tin tức một lát, lúc đó tìm kiếm hot nhất vẫn đang là scandal của Mỗ Minh Tinh, không ngờ mới trong một thời gian ngắn ngủi mà cái đề tài “Trình Văn – Tam thiên sĩ” đã nhảy lên vị trí tìm kiếm số 1.

Như Đường Họa Họa đã nói ở WeChat, quyền sách này thật sự rất hot, fan đã sớm nghị luận thành một đoàn, mọi người bắt đầu hỏi nam nữ chính là ai, thậm chí có fan đã bắt đầu lập phiếu thống kê diễn viên nào hợp với nhân vật nào trong sách.

Quý Úc đọc kĩ toàn bộ tin tức, cuối cùng chỉ tìm ra được một tin tức hữu dụng, đó chính là bộ phim này do một công ty điện ảnh mới “Ynetbsp” đảm nhận.

Quý Úc lên Baidu tìm thông tin của công ty này, thấy công ty này chỉ mới thành lập từ đầu năm nay đến giờ, sản xuất chưa quá một tác phẩm

Càng kỳ ba hơn là trên mạng căn bản không có phương thức liên hệ với công ty này, nói cách khác, nếu cô muốn có một vai diễn trong bộ phim truyền hình “Tam thiên sĩ” thì cũng không biết liên hệ với ai đi

Lúc bàn tay Quý Úc đang lướt lướt tin tức còn đầy lòng thì âm thầm than thở, cửa phòng ngủ bỗng nhiên bị đẩy ra, “Hạ Dư Quang” xách theo hòm thuốc đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dân Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Bỏ cả thế giới để yêu em (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Quý Úc xem di động có chút chăm chú nên không nhận ra Hạ Quý Thần đã tới gần, thẳng đến khi hắn đem hòm thuốc đặt lên trên bàn trước mặt của cô thì cô mới hơi ngẩng đầu nhìn lại: “Anh Dư Quang”

Hạ Quý Thần đang nhìn chăm chăm màn hình điện thoại của Quý Úc, nghe thấy cô nói liền đem tầm mắt thu trở về, ở trên di động gõ mấy cái rồi đưa cho Quý Úc: “Anh giúp em thay băng”.

Nói xong Hạ Quý Thần chỉ chỉ xuống tay của Quý Úc.

Quý Úc hiểu ý của hắn liền vội vàng đặt điện thoại xuống, nói câu “cảm ơn” xong lại ngoan ngoãn đem tay đang bị quấn băng duỗi qua.

Tay của Hạ Quý Thần đang bộn rộn nên không thể gõ chữ, vì vậy hai người không có gì để nói chuyện, trong nhà cũng liền yên tĩnh.

Chờ đến khi Hạ Quý Thần bôi thuốc rồi băng bó xong cho Quý Úc, cô lại lần nữa nói câu: “Cảm ơn!”

Bọn họ là kết hôn giả, bây giờ tuy rằng ở cùng một chung cư nhưng lại ở hai phòng khác nhau.

Thời gian không còn sớm, Quý Úc nghĩ cô nói xong câu kia thì “Hạ Dư Quang” sẽ rời đi, không nghĩ tới anh vẫn ngồi ở trên ghế, nhìn chăm chăm di động màu đen của cô, chậm chạp không có ý từ biệt.

Quý Úc vừa định mở miệng hỏi câu “Anh Dư Quang, còn có việc gì sao?” thì “Hạ Dư Quang” đã đem tầm mắt từ di động của cô quay lại di động của anh, ở trên bàn phím ấn ấn một lát rồi hướng về phía cô: “Lúc anh mới vào phòng, thấy em đang xem Weibo, tra cứu về “Tam thiên sĩ” cùng “Ynetbsp””. Quý Úc không bởi vì “Hạ Dư Quang” nhìn trộm màn hình của mình mà không vui, chỉ mở miệng nói: “Vâng, đúng vậy!”.

Nghe thấy cô trả lời, Hạ Quý Thần lại ở trên điện thoại gõ gõ mấy cái: “Em đối với “Tam thiên sĩ” có hứng thú sao?”

“Bộ tiểu thuyết này rất hot, hơn nữa tác giả nhân khí lại rất cao, hiện tại đối với em mà nói thì thật sự là một lựa chọn không tồi”.

Hạ Quý Thần thu hồi di động, đầu ngón tay đang gõ gõ được hai chữ liền ngừng lại.

Nếu như cô mà biết bộ phim truyền hình này là công ty của hắn đảm nhận, đạo diễn cũng là hắn thì chỉ sợ cô sẽ từ bỏ “Tam thiên sĩ”.

Hạ Quý Thần trầm tư một lát, đem mấy chữ vừa nảy đã gõ xóa đi, đổi lại thành: “Như vậy à?!”

Quý Úc không suy nghĩ nhiều, chỉ cho là Hạ Dư Quang thuận miệng hỏi nên nhìn anh ấy gõ ba chữ kia thì hơi kéo khóe môi rồi nở một nụ cười.

Hạ Quý Thần cũng không có ngây ngốc, lại ở trên màn hình gõ hai chữ “Ngủ ngon”, xong liền đứng dậy xách hòm thuốc rời khỏi phòng ngủ của Quý Úc.

.....

Bệnh của Quý Úc đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh, ngày thứ ba trên cơ bản là không có vấn đề gì.

Ở Tô thành chắc Hạ Dư Quang bận rất nhiều việc nên trưa hôm đó anh liền trở về Tô thành.

Thứ Bảy trường học không có tiết, Quý Úc liền trở về nhà.

Có một khoảng thời gian Quý Úc không có cùng mẹ đi dạo phố nên chủ nhật ngày đó cô tâm huyết dâng trào liền cùng mẹ ra ngoài. Lúc ba giờ chiều, cô

đang cùng mẹ ngồi ở trong quán cà phê đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại xa lạ.

Gần đây Quý Úc có rất nhiều cuộc điện thoại quấy rầy nên cô cũng không có sốt ruột tiếp điện thoại liền mà đợi quấy xong ly cà phê cho mẹ mới chậm rãi nhận điện thoại: “Ngài khỏe, tôi là Quý Úc, xin hỏi ngài tìm ai?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Bỏ cả thế giới để yêu em (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trong điện thoại tĩnh lặng vài giây mới có giọng nữ truyền đến, cách điện thoại di động nhưng Quý Úc vẫn có thể cảm nhận được hơi thở đầy sự “tri thư đạt lễ” của người kia: “Cô khỏe, tiểu thư Quý Úc, tôi là Trình Văn”.

*Tri thư đạt lễ: có học vấn và hiểu biết lễ nghĩa

Trình Văn ... Quý Úc nắm di động, đại não trống rỗng, vẫn nghĩ mình đang xuất hiện ảo giác, một lúc mới chần chừ lên tiếng: “Trình Văn?”

“Là tôi, tôi là Trình Văn”. Trong điện thoại, Trình Văn vẫn dùng ngữ điệu như lúc nãy, khẳng định với Quý Úc xong liền vào thẳng vấn đề: “Thật ngại vì đã đường đột quấy rầy cô. Tình huống là như thế này, tiểu thư Quý Úc, một người bạn của tôi hai ngày trước có đề cử cô với tôi, tôi đã xem qua các tác phẩm trước kia của cô, cảm thấy khí chất của cô rất thích hợp với vai nữ phụ số 2 trong “Tam thiên sĩ”, tôi làm biên kịch nên cũng có quyền lựa chọn diễn viên, cho nên tôi muốn hỏi cô một chút, cô đối với vị trí nữ phụ số 2 có hứng thú không? Nếu cảm thấy hứng thú thì cho tôi một giờ hẹn, tôi sẽ an bài người cùng cô gặp mặt nói chuyện, có thể chứ?”

Giọng điệu của Trình Văn không nhanh không chậm, đại não của Quý Úc cũng hoàn toàn như giọng điệu của Trình Văn. Buổi tối mấy hôm trước, chuyện cô còn đang tâm tâm niệm niệm nay bỗng nhiên lại xuất hiện ngay trước mắt, suy nghĩ đột nhiên biến thành hiện thực khiến Quý Úc có chút không tin nổi, cho nên đầu dây bên kia Trình Văn đã nói xong từ lâu mà cô vẫn chưa có phản ứng.

Trình Văn đại khái là chờ có chút lâu nên lại mở miệng: “Quý Úc tiểu thư, cô còn ở đó không?”

Lúc này Quý Úc mới đột nhiên hoàn hồn: “Có, tôi ở đây!”.

Dừng một chút, Quý Úc lại vội vàng nói: “Tôi nghe thấy những lời ngài vừa nói cảm thấy thật cao hứng, được ngài chú ý là vinh hạnh của tôi. Thời gian gần đây tôi rất nhàn rỗi, khi nào ngài an bài người xong xuôi thì cứ liên hệ với tôi”.

“Được, vậy hẹn sớm gặp mặt!”.

Quý Úc đợi Trình Văn cắt đứt điện thoại xong mới chậm rãi buông di động.

Cô đối với việc mẹ liên tục dò hỏi “Ai gọi điện thoại tới vậy?” chỉ im lặng không có trả lời, bưng ly cà phê lên nhấp một ngụm, hương vị đậm đà theo yết hầu lan tràn xuống dạ dày, lúc này cô mới biết được mình thật sự không có nằm mơ mà là chân thật!

Tác giả Trình Văn của “Tam thiên sĩ” tự động liên hệ với cô.

Nói cách khác, nếu thật sự bà ấy nhìn trúng cô thì vai nữ phụ số 2 khả năng thuộc về cô là rất lớn!

Tuy rằng không phải là vị trí nữ chính nhưng đối với một người đã yên lặng 3 năm như cô thì vẫn xem như là một kinh hi lớn.

Trình Văn gọi điện đến khiến Quý Úc kinh hi kéo dài thẳng đến lúc về nhà, ăn cơm chiều, tắm rửa xong, nằm lên giường.

Cô không ngủ được cứ nằm ôm chăn, lẩn qua lẩn lại nghĩ về cuộc điện thoại lúc chiều của Trình Văn, càng nghĩ Quý Úc càng phân chấn nên không có tinh thần để ngủ, cuối cùng cô liền xuống giường, mặc áo khoác rồi bước ra ban công xem cảnh đêm.

Cô nhìn nhìn, không biết như thế nào trong đầu lại nhớ tới câu nói mà Trình Văn nói trong điện thoại: “Một người bạn hai ngày trước có đề cử cô với tôi”.

Cả buổi chiều lẫn buổi tối cô đều vui mừng mà quên mất tin tức quan trọng như vậy.

Có một người bạn đề cử cô với Trình Văn, người bạn kia là

P/s: Quý Úc lại nghĩ là ai giúp mình nữa đây! Ta thề ta chưa có đọc chương sau mà ta đã biết là ai rồi TT *Khóc một ngàn dòng sông* – *hiu hiu*

Chương 127: Bỏ cả thế giới để yêu em (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trong đầu của Quý Úc liền nghĩ đến ba chữ “Hạ Dư Quang”.

Hai ngày trước lúc cô và anh Dư Quang ở cạnh nhau, anh ấy có hỏi qua cô có phải cô có hứng thú với “Tam thiên sĩ” hay không? Chuyện này ngoại trừ cô và anh ấy thì không có người thứ ba biết.

Mà em trai của Hạ Dư Quang là Hạ Quý Thần, hiện giờ đang ở trong giới điện ảnh cho nên anh ấy quen biết vài người trong giới cũng là bình thường.

Vì thế hẳn là anh Dư Quang, là anh Dư Quang đã giới thiệu cô đi

Quý Úc vừa nghĩ như vậy liền không nhận được trở về giường ngủ, lấy điện thoại di động soạn một tin nhắn gửi qua cho Hạ Dư Quang: “Anh Dư Quang, anh ngủ rồi sao?”.

Bởi vì ngồi trước máy tính đọc kịch bản của “Tam thiên sĩ” khá lâu nên sau khi đọc xong ấn đường của Hạ Quý Thần có chút nhức mỏi, hắn liền tùy tiện sờ soạng lung tung trên bàn sách tìm gói thuốc cùng bật lửa.

Hắn không hút mà đem điếu thuốc kẹp ở đầu ngón tay người mùi nhàn nhạt của thuốc lá, sau đó dựa vào lưng ghế nhắm mắt lại.

Lúc điếu thuốc cháy được một nửa Hạ Quý Thần liền đem nó dập tắt ở trong gạt tàn, một lần nữa ngồi thẳng người bắt đầu sửa sang lại một vài chỗ trong kịch bản của “Tam thiên sĩ”.

Mới vừa chỉnh sửa thêm được hai chỗ, điện thoại di động trên bàn liền vang lên tiếng “ting ting”.

Hạ Quý Thần thuận tay cầm lấy điện thoại lên rồi mở khóa màn hình, lại phát hiện màn hình trống rỗng không có bất kì cái gì, hắn nhăn mày nhìn điện thoại một lát mới chợt như là nhớ tới điều gì.

Một tay thì tiếp tục gõ bàn phím, tay kia lại lần nữa mở khóa màn hình.

Quả nhiên tin nhắn hiện lên ở mục thông báo mới, Hạ Quý Thần thuận tay mở ra nhưng vẫn tiếp tục thuận tay gõ chữ trong chốc lát mới lại nhìn lại màn hình điện thoại. Lúc nhìn đến mấy chữ “Anh Dư Quang, anh ngủ rồi sao?”, đầu ngón tay đang linh hoạt gõ chữ bỗng nhiên dừng lại.

Hắn nhìn thoáng qua góc bên phải của máy tính, thấy thời gian đã gần tới 12 giờ.

Đã trễ như thế này sao cô ấy còn chưa ngủ, lại đi nhắn tin cho Hạ Dư Quang

Yết hầu của Hạ Quý Thần giống như bị cái gì đó chặn lại, tràn đầy nồng đậm chua xót. Hắn chần chờ một lát, vẫn là đem bàn tay đang đặt trên bàn phím máy tính chuyển qua màn hình điện thoại, gõ gõ vài chữ liền gửi đi: “Còn chưa có ngủ, làm sao vậy? Mãn Mãn?”

Sau khi tin nhắn gửi đi thành công Quý Úc mới chú ý là thời gian đã khuya, cô nghĩ Hạ Dư Quang nhất định đã ngủ nên cũng không có ôm hy vọng sẽ được hồi âm, sau đó lại đặt điện thoại lên tủ đầu giường như cũ.

Quý Úc nghĩ ngày mai có tiết nên sau khi đi vệ sinh xong liền leo lên giường cường bách chính mình đi ngủ, lúc này điện thoại di động lại đột nhiên sáng lên.

Cô cầm lấy điện thoại di động xem, liền thấy được tin nhắn trả lời của Hạ Dư Quang: “Còn chưa có ngủ, làm sao vậy? Mãn Mãn?”

Đọc xong Quý Úc liền nhắn tin trả lời lại: “Anh Dư Quang, đã trễ thế này rồi mà anh còn chưa có nghỉ ngơi sao?”

Hạ Dư Quang: “Ừm, có một chuyện gấp cần phải làm”.

Nhận được tin nhắn này Quý Úc còn chưa kịp trả lời đã lại thấy trên màn hình hiển thị một tin nhắn mới: “Em nhắn tin cho anh khuya như vậy là đã xảy ra chuyện gì sao?”

Chương 128: Bỏ cả thế giới để yêu em (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Không có xảy ra chuyện gì!”.

Quý Úc gửi đi tin nhắn, sau đó lại tiếp tục soạn một tin nhắn khác: “Anh Dư Quang, mấy hôm trước em nhận được điện thoại của Trình Văn, bà ấy mời em đi thử vai cho bộ phim “Tam thiên sĩ”, bà ấy cũng nói là có người bạn đề cử em với bà ấy ...”

Soạn xong Quý Úc lại tiếp tục gửi đi.

Cô không đợi Hạ Dư Quang phản hồi, lại nhanh chóng soạn tiếp tin nhắn thứ ba: “Anh Dư Quang, trừ anh ra thì không có ai khác biết em có hứng thú với “Tam thiên sĩ”, cho nên người giúp em là anh phải không?”

Không biết là do quá muộn nên Hạ Dư Quang đã ngủ hay là anh có chuyện khác đang bận xử lý mà Quý Úc đợi thật lâu, lâu đến nỗi cô cho rằng Hạ Dư Quang sẽ không trả lời thì di động của cô lại sáng lên, là tin nhắn của Hạ Dư Quang, nội dung rất đơn giản, chỉ có một từ: “Ừ”.

Quả nhiên là anh Dư Quang

Đêm đó sau khi anh ấy hỏi cô, rõ ràng cái gì cũng không có nói liền rời khỏi phòng ngủ.

Lúc đó cô cũng chỉ nghĩ là nói chuyện phiếm, căn bản cũng không có để ở trong lòng. Lại nghĩ anh ấy chỉ là thuận miệng nên hỏi, cô thật không nghĩ tới anh ấy không nói lời nào liền giúp cô hoàn thành tâm niệm.

Giống như là thời niên thiếu, lúc cô buột miệng nói chương trình học quá khó, vài ngày sau sách giáo khoa của cô liền được đánh dấu toàn bộ trọng điểm. Cô tâm huyết dâng trào nói một câu cô muốn ăn kem, ngày hôm sau trên bàn của cô liền xuất hiện loại kem mà cô yêu thích

Quý Úc nhìn một chữ “ừ” trên điện thoại lại cảm tưởng như là “thiên ngôn vạn ngữ”, khoảnh khắc cô nhận được tin nhắn, đáy lòng liền mềm nhũn.

*Thiên ngôn vạn ngữ: ngàn lời muốn nói. Ở đây có thể hiểu là Hạ Quý Quang chỉ nói có một chữ mà Quý Úc đã cảm thấy như là nghìn chữ, cảm kích vô cùng.

Một hồi lâu Quý Úc mới hoàn hồn lại, cô cúi đầu nhìn tin nhắn trên màn hình lại phát hiện vừa có thêm một tin nhắn mới, tin nhắn như cũ là của Hạ Dư Quang: “Đã trễ thế này sao còn chưa nghỉ ngơi?”

“Lập tức ngủ, anh Dư Quang, ngủ ngon”. Quý Úc vội vàng trả lời, sau đó lại gửi thêm một tin: “Cám ơn anh! Anh Dư Quang”.

Hạ Dư Quang chỉ gửi lại hai chữ: “Ngủ ngon!”.

Quý Úc không có trả lời lại, cô đặt di động xuống rồi nằm thẳng ở trên giường, nương theo ánh đèn mờ nhạt trong phòng mà nhìn chăm chăm trần nhà, không biết vì sao cô lại nhớ tới đêm cô bị phát sốt sau khi rời khỏi đoàn làm phim “Vương thành”. Lúc đó anh “Dư Quang” dùng tay vuốt ve mái tóc của cô, cho dù đã qua mấy ngày, thần trí của cô lúc đó cũng mơ mơ hồ hồ nhưng cho đến bây giờ cô vẫn tinh tường cảm nhận được sự che chở ôn nhu từ lòng bàn tay ấy.

Còn có buổi tối ngày hôm sau, lúc cô mang trà nóng vào cho anh ấy, trong máy tính của anh ấy đang phát video thời niên thiếu của cô

Chuyện này có nghĩa là đã qua nhiều năm nhưng anh Dư Quang thật ra vẫn còn nhớ rõ cô, hơn nữa đối với cô rất tốt, cùng với trước đây đều giống nhau không đổi?

Một loại âm áp không thể diễn tả từ trong máu lan tràn đến toàn thân của Quý Úc.

Đầu ngón tay của cô không nhịn được liền nắm chặt chần.

Ban đêm yên tĩnh, cô cảm giác được tim của mình đập rất nhanh, một chút một chút lại nhanh hơn.

Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm lịch sử trò chuyện trên màn hình di động một lúc lâu, càng xem đáy lòng càng tắc nghẽn, hấn theo bản năng vươn tay tìm gói thuốc.

Đầu ngón tay sờ soạng thật lâu cũng không có thấy, lúc sau khước mắt mới liếc đến chỗ gạt tàn thuốc chứa đầy lòn lòn bé bé tàn thuốc hấn mới phản ứng

lại. Lúc này, khi hắn vừa nhận được tin nhắn của Quý Úc nói câu “Người giúp em là anh có phải không?”, hắn như thế nào đã đem gói thuốc hút hết trước khi phục hồi lại tinh thần mà trả lời tin nhắn cho cô?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Bỏ cả thế giới để yêu em (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Không có ai biết hắn có bao nhiêu lần xuất hiện ý nghĩ nói cho cô biết, người giúp cô không phải Hạ Dư Quang mà là Hạ Quý Thần.

Mà Hạ Quý Thần không chỉ đơn giản giúp cô một việc này, còn có nhân vật “tiểu Cửu” cũng là do hắn dời thời gian quay phim để cô kịp đến phim trường.

Còn có quyển sách “Tam thiên sĩ” này, lúc mà cô vẫn chưa có tình, hắn biết rất nhiều người đều tranh nhau mua quyển sách này, khi đó hắn liền bỏ ra một số tiền rất lớn để mua lại.

Mấy năm nay sở dĩ hắn không có khởi động “Tam thiên sĩ” là bởi vì hắn không có xác định được khi nào thì cô sẽ tỉnh.

Bởi vì hắn biết, sau khi tỉnh lại cô sẽ không cam tâm khi bị Thiên Ca cướp hết tất cả mọi thứ mà vẫn thờ ơ, cho dù cô thật sự thờ ơ thì hắn cũng không cho phép, cô là nữ nhân duy nhất mà hắn yêu thích trên đời này, hắn làm sao có thể để cô chịu ủy khuất?

Cho nên đã từ rất rất lâu rồi, hắn vì cô mà yên lặng lóe đường.

Cả đời này của hắn chỉ có hai mơ tưởng, mơ tưởng thứ nhất là cô, mơ tưởng thứ hai chính là nguyện vọng của cô.

Như hắn đã nói với Thiên Ca, mặc kệ phải trả giá như thế nào, cho dù cô không phải đang đứng ở trên đỉnh hắn cũng sẽ từng bước đem cô bước đến trên đỉnh.

Hắn yêu thích cô nên hắn muốn làm cho tất cả mọi người đều yêu thích cô.

... Vì cô muốn trở thành diễn viên nổi tiếng, được yêu thích...

Chỉ là những lời này đều là tâm sự trong lòng hắn, hắn lại không có cách nào nói cho cô biết.

Bởi vì hắn sợ, nếu hắn nói cho cô biết Hạ Dư Quang này không phải là Hạ Dư Quang thật mà là Hạ Quý Thần thì lúc đó cô sẽ nghĩ tới những việc tốt đẹp kia không phải do Hạ Dư Quang làm mà là Hạ Quý Thần làm. Như vậy cô sẽ càng hận hắn, cô sẽ không chút do dự mà chặt đứt hết thảy tất cả liên hệ giữa cô và hắn.

Hắn sợ đến lúc đó ngay cả cơ hội duy nhất để hắn đến gần cô cũng không còn nữa.

Cho nên mặc kệ hắn khổ sở, mặc kệ hắn ghen tị, cuối cùng hắn vẫn cưỡng bách chính mình trả lời lại cho cô một chữ “ừ”.

Nghĩ đến đây Hạ Quý Thần liền đem tầm mắt từ màn hình di động thu trở về, hắn nhìn nội dung kịch bản của “Tam thiên sĩ” trên màn hình máy tính, ánh mắt một cái chớp mắt liền trở nên thâm thúy mà lại thâm trầm ngập tràn tình cảm...

Quý Úc, em biết không?

Ở đây, hiện tại đang có một người bỏ cả thế giới để yêu em!

Sự tình so với Quý Úc dự đoán tiến triển nhanh hơn nhiều.

Hôm trước cô nhận được điện thoại của Trình Văn, ngày hôm sau cô liền nhận được điện thoại của đạo diễn “Tam thiên sĩ” hẹn cô ba ngày sau đến thử vai.

Quý Úc lật xem lịch học một chút, phát hiện ngày hôm nay cũng không có môn gì quan trọng nên liền không tới trường. Cô ở nhà, đem quyển sách “Tam thiên sĩ” đọc lại một lần lại một lần cho đến khi làm chính mình hoàn toàn đắm chìm trong câu chuyện xưa này, cũng hoàn toàn nhập thành nữ phụ số 2.

Ba ngày sau.

Quý Úc thử vai rất thành công, cô rời khỏi chỗ thử vai không tới hai giờ liền nhận được điện thoại của đạo diễn.

“Quý Úc tiểu thư, chúc mừng cô đã được đoàn làm phim lựa chọn vào vị trí nữ phụ số 2, tôi gọi điện thoại tới là muốn hỏi cô đêm nay có thời gian hay không? Tôi hy vọng cô có thể bớt chút thời gian để ký hợp đồng...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Bỏ cả thế giới để yêu em (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Đương nhiên là tôi có thể!”.

“Chuyện là như thế này, đêm nay hội tụ chủ yếu là nhà đầu tư của “Tam thiên sĩ”, nhà làm phim cùng với đạo diễn, còn có tổng tài của công ty Ynetbsp cùng một số diễn viên quan trọng. Sáng mai tôi sẽ đi Mỹ, khả năng phải nửa tháng mới có thể trở về nên tôi đã soạn trước hợp đồng, cô là nữ phụ số 2 cho nên cũng cần gặp mặt những người quan trọng này một chút, vậy 7 giờ tối nay chúng ta gặp mặt ở khách sạn Bắc Kinh có được không?”

Hon ai hết Quý Úc càng hy vọng có thể nhanh chóng kí kết hợp đồng, cho nên sau khi nghe đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên nói xong cô liền không có nửa điểm do dự mà đáp ứng.

Vì muốn lưu lại ấn tượng tốt cho đoàn làm phim nên 6 giờ rưỡi Quý Úc đã có mặt tại khách sạn Bắc Kinh.

Không nghĩ tới đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên cũng đã tới rồi, sau khi cô ngồi xuống đạo diễn liền phân phó trợ lý đưa hợp đồng lên.

“Tiểu thư Quý Úc, cô xem qua hợp đồng đi, nếu có chỗ nào không rõ thì hỏi lại tôi”.

Quý Úc nói một tiếng “cám ơn” xong liền nghiêm túc xem hợp đồng, hợp đồng không có vấn đề gì, ngược lại thù lao có chút cao hơn so với dự kiến của cô.

Kí xong hợp đồng, trong chốc lát liền có người bắt đầu lục tục tiến vào.

Gần 7 giờ đứng, trên bàn ăn trừ bỏ hai người không có mặt thì chỗ nào cũng kín người.

Từ nhân viên công tác phụ trách tiếp đón, Quý Úc cùng mọi người đều biết được còn có ba người chưa đến là tổng tài của công ty ynetbsp, đạo diễn chính cùng nữ chính.

Không phải là ba người sao? Như thế nào lại chỉ có hai chỗ? Chẳng lẽ đêm nay có ai nhất thời không đến được?

Đáy lòng của Quý Úc tuy có chút nghi hoặc nhưng cũng không có hỏi.

Người phụ trách tiếp đón đã chuẩn bị tốt đồ ăn, 7 giờ vừa tới liền kêu phục vụ bưng đồ ăn với rượu lên.

Lúc 7h10' cửa phòng bao bị đẩy ra, Quý Úc còn chưa có kịp quay đầu xem là ai đến lại đã nghe thấy một giọng nữ quen thuộc: “Thật ngại quá, trên đường bị kẹt xe nên đã đến muộn”.

Đầu ngón tay đang cầm di động của Quý Úc bỗng nhiên cứng đờ, sau một lúc lâu khi mọi người đều trêu chọc “Nữ chính của chúng ta đến rồi”, “Lát nữa phạt ba ly rượu” thì Quý Úc mới chậm rãi quay đầu lại, nhìn về phía người vừa tới.

Thiên Ca một thân quần áo hoa lệ đập vào mắt cô, trong đầu Quý Úc liền hiện lên một câu: Oan gia ngõ hẹp!

Đâu chỉ là oan gia ngõ hẹp! Quả thực là oan gia tương phùng!

Không nghĩ tới bộ phim mà cô lựa chọn để trở về giới giải trí, lại cùng Thiên Ca chung một đoàn làm phim.

Thiên Ca ung dung chào hỏi cùng những người có uy tín trên bàn rồi mới từ từ kéo ghế ra ngồi xuống.

Thiên Ca cần khăn lông chuẩn bị lau tay, khước mắt vô tình nhìn thấy Quý Úc đang ngồi cách đó không xa.

Động tác của cô ta dừng lại, đáy mắt rõ ràng hiện lên vẻ kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền trở về như cũ. Thiên Ca nghiêng đầu nhìn về phía Quý Úc, giống như là gặp người quen vui mừng mà mở miệng: “Tiểu Úc”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Mở miệng đáp lại Thiên Ca không phải Quý Úc mà là đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên, mặt vị đạo diễn hiện đầy vẻ kinh ngạc nhìn qua nhìn lại giữa Thiên Ca và Quý Úc, sau đó mới buột miệng hỏi: “Hai người quen nhau sao?”

“Chúng tôi đương nhiên quen biết ...” Thiên Ca giành nói trước, cô ta vừa bày ra bộ dáng hiền lành vừa kể chuyện quen biết với Quý Úc: “..... Tiểu Úc và tôi trước đây là bạn học!”

Thiên Ca nói xong liền nghiêng đầu nhìn về phía Quý Úc: “Tiểu Úc, đã lâu không thấy, mấy năm nay cậu có khỏe không?”

Mấy tháng trước các cô rõ ràng đã gặp nhau hai lần, hơn nữa mỗi lần đều là đối chọi gay gắt, thế mà Quý Úc nhìn Thiên Ca chùng ra vẻ mặt quan tâm, đáy lòng chỉ cảm thấy ghê tởm nhưng cô vẫn ở trước mặt mọi người trình diễn tiết mục chị em thâm tình. Cô cũng không thể không tiếp lời Thiên Ca, cho nên khi Thiên Ca vừa nói xong cô cũng bày ra một bộ mặt tươi cười không chệ vào đâu được rồi mở miệng nói: “Đã lâu không gặp, tớ khá tốt, còn cậu?”

“Cũng không tệ lắm” Thiên Ca nhìn Quý Úc, thấy Quý Úc cười, tươi cười trên mặt của cô ta cũng theo đó mà sáng lạn hơn. Bất quá câu nói kế tiếp của Thiên Ca lại không có hướng về phía Quý Úc mà lại nhìn về phía đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên: “..... Tiểu Úc cũng thuộc đoàn làm phim của chúng ta?”

“Cô ấy là nữ phụ số 2”. Đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên trả lời.

“Đạo diễn thật có mắt nhìn người, không giấu diếm gì, kỹ năng diễn xuất của Tiểu Úc rất tốt”. Thiên Ca một mặt nhìn như chân thành khen Quý Úc, mặt khác lại nhìn về phía Quý Úc nói: “Tiểu Úc, tớ thật cao hứng khi ở cùng với cậu trong một đoàn làm phim”.

Tuy rằng thái độ của Thiên Ca rất ôn nhu và khiêm nhường nhưng Quý Úc vẫn tinh tường cảm giác được đang có vô số ánh mắt như đao kiếm sắc bén hướng về phía mình, cô nâng lên khóe môi, thái độ ôn nhu giống như Thiên Ca, mở to mắt nói dối: “Tớ cũng thật cao hứng, lúc đầu tớ còn khần trương vì sợ sẽ diễn xuất không tốt, bây giờ lại nhìn thấy cậu ở đây, tớ cảm thấy an tâm hơn rất nhiều”.

Thiên Ca nghe Quý Úc nói xong liền cười thành tiếng, giống như là vì chuyện hai người vô tình gặp gỡ mà rất vui mừng. Nhưng cũng rất nhanh cô ta liền chuyển đề tài, cùng nhà làm phim hàn huyên.

Chiếc ghế duy nhất không có người ngồi là vị trí của người chủ trì, nhưng bữa tiệc đã bắt đầu được hơn nửa giờ rồi mà chủ nhân của vị trí cũng chưa có tới.

Thiên Ca đi ra ngoài nghe điện thoại, sau khi trở về lại đến ngồi bên cạnh Lâm tổng, cũng không biết cô ta nói nhỏ với Lâm tổng chuyện gì. Sau khi nói xong liền gờ ly rượu lên nói xin lỗi với mọi người trong phòng vì có việc phải đi trước.

Thiên Ca vừa ra khỏi phòng bao, khuôn mặt nhỏ nhắn tươi cười hoàn mỹ trong nháy mắt liền trở nên âm lãnh vô cùng, cô ta nhấc lên giày cao gót vội vàng đi vào thang máy, một đường thẳng đến bãi đỗ xe dưới tầng hầm.

Đi ra từ thang máy, Thiên Ca ngoái một vòng bãi đậu xe thấy không có người mới lấy điện thoại ra, gấp gấp gọi điện cho ai đó.

Điện thoại vừa có người bắt máy, Thiên Ca liền mở miệng: “Tạ Tư Dao, cô đang làm cái gì? Lúc cô nhận kịch bản “Tam thiên sĩ” cũng không nghe ngóng thử xem nữ phụ số hai là ai sao?”.

“Nữ phụ số hai là ai sao? Là Quý Úc! Cô không phải là không biết bốn năm trước Quý Úc có lực uy hiếp ra sao, chúng ta phải mất rất nhiều sức lực mới có thể kéo cô ta xuống! Cũng còn may, tối nay tôi phản ứng nhanh, lúc biết được Quý Úc là nữ phụ số hai đã kịp nghĩ ra kế sách. Tôi đã nói cho lão già háo sắc Lâm tổng là tôi hiểu rất rõ Quý Úc, cô ta vì muốn nổi tiếng mà chuyện gì cũng dám làm, người gì cũng đều chơi! Tôi còn nói cho lão già háo sắc kia là lúc trước Quý Úc còn một lần ngủ cùng ba người đàn ông, đoán chừng ông ta khi nghe đến chuyện này sẽ lập tức đánh chủ ý lên người Quý Úc. Mà với tính tình của Quý Úc, cô ta tuyệt đối sẽ không chấp nhận, đến lúc đó lão già kia sẽ thẹn quá hóa giận, đảm bảo sẽ đem cô ta đá ra khỏi ...”.

Thiên Ca còn chưa có nói hết, tay đang cầm điện thoại di động của cô ta bỗng nhiên bị ai đó siết lấy.

P/s: Đoán xem là ai cầm tay Thiên Ca nào???

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukı^^

Thiên Ca căn bản không nghĩ tới sẽ có người đột nhiên xuất hiện nên hoảng sợ tới mức cả người run lập cập, đầu ngón tay đang cầm điện thoại theo bản năng mà buông lỏng, di động rơi thẳng xuống đất phát ra tiếng “bang” thật lớn.

Cô ta mắt không chế liền mở miệng hét lên “Ai đó?”, vừa hỏi xong đã nghe thấy âm thanh âm lãnh mà trầm thấp truyền tới từ đỉnh đầu: “Những chuyện cô vừa nói đều là sự thật?”

Nhận ra được giọng nói này nên cả người của Thiên Ca giống như là bị điểm huyết, hoàn toàn cứng đờ tại chỗ.

Giây tiếp theo, người kia lại tiếp tục ép hỏi: “Cô nói với Lâm Chính Ích là cô hiểu rất rõ cô ấy, cô ấy vì nổi tiếng mà chuyện gì cũng dám làm, người nào cũng dám chơi sao?”

Những lời rét lạnh này lọt vào tai của Thiên Ca khiến lông mi giả dính trên mí mắt của cô ta hơi hơi run rẩy, lúc này mới hồi phục được một ít tinh thần.

Là hần, Hạ Quý Thần ... Hần như thế nào lại đột nhiên xuất hiện ở đây? Còn có, hần làm sao lại biết Lâm tổng mình vừa nói là Lâm Chính Ích?

Thiên Ca vẫn đang ngây người suy nghĩ, Hạ Quý Thần đại khái là thấy cô ta chậm chạp không có trả lời liền không kiên nhẫn chờ, túm lấy tay của Thiên Ca hất mạnh sang bên cạnh.

Thiên Ca giống như điều đứt dây, cả người không hề đề phòng liền đụng phải thân xe ô tô, khiến xe ô tô phát hệ thống báo động, tiếng còi đình tai nhức óc liên tiếp phát ra.

Mặc dù âm thanh ồn ào nhưng Thiên Ca vẫn tỉnh tường nghe thấy Hạ Quý Thần nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng, hần gần từng chữ một, ngữ điệu cũng lạnh băng vô tình: “Cô còn nói với Lâm Chính Ích là lúc trước cô ấy một lần ngủ cùng ba người đàn ông?”

Càng nói Hạ Quý Thần lại càng thêm phần nộ, Thiên Ca rõ ràng cảm giác được lực đạo từ lòng bàn tay đang nắm tay cô của Hạ Quý Thần tăng thêm rất nhiều.

Bởi vì đau nên ấn đường của Thiên Ca đều nhú lại, sau đó mới trì hoãn mà nâng mí mắt lên nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Không biết Hạ Quý Thần đi đâu mà quần áo rất chỉnh chu, hần mặc áo sơ mi trắng cùng tây trang màu đen, tuy rằng kiểu dáng đơn giản hào phóng nhưng lại mang đến cảm giác tao nhã. Chỉ là sắc mặt của hần trầm thấp đến đáng sợ, giống như là bão tố sắp nhấn chìm mọi thứ, chỉ cần nhìn khóe môi của hần cũng biết được đáy lòng hần có bao nhiêu phần nộ.

Hần từ trên cao cúi xuống nhìn chăm chăm Thiên Ca, đáy mắt của hần cơ hồ có một ngọn lửa muốn bùng lên.

Biểu tình như vậy của Hạ Quý Thần Thiên Ca đã từng gặp qua một lần, chính là ba năm trước đây, một tháng sau khi Quý Úc xảy ra tai nạn xe cộ, hần đột nhiên xuất hiện trước mặt cô.

Biểu tình khi đó của hần so với bây giờ còn khiến người ta run sợ, kinh hãi hơn nhiều.

Có lẽ ba năm trước Hạ Quý Thần phát hỏa đối với Thiên Ca nên bây giờ đã để lại bóng ma trong lòng cô ta, Hạ Quý Thần chưa có nói cái gì nhưng lưng của cô ta đã đổ đầy mồ hôi lạnh.

Thiên Ca sợ tới mức chân cũng bắt đầu run. Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm Thiên Ca, không bỏ sót một chút biểu hiện nào của cô ta, đại khái là hần nhìn cô ta một lát rồi đột nhiên cười nhạo ra tiếng: “Thật đúng là lần đầu tiên tôi gặp được một người phụ nữ không biết xấu hổ! Lúc chửi bới cùng phi báng người khác mà mí mắt cũng không chớp một cái”.

Chương 133: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Bất quá nói đi cũng phải nói lại, tôi thấy cô thật đáng thương” Sự khinh thường cùng trào phúng ở trên mặt của Hạ Quý Thần thể hiện rất rõ ràng, thậm chí ánh mắt lúc hắn nhìn về phía Thiên Ca cũng tràn đầy khinh miệt: “.....Bốn năm trước cô cái gì cũng không có, bốn năm sau mặc dù cô đã trở thành ảnh hậu nhưng từ tận sâu trong thâm tâm của cô, cô cũng vẫn cảm thấy mình không bằng Quý Úc!”.

“Bởi vì so với cô, một người lúc nào cũng giữ thủ đoạn thì Quý Úc lại khác. Đừng nói cô ấy sử dụng thủ đoạn gì với cô, cô ấy ngay cả nhắc đến tên của cô cũng lười”.

“Mà cô thì trăm phương ngàn kế dùng hết tâm tư để nhắm vào cô ấy, phỉ báng cô ấy, nhìn thì giống như so với cô ấy cô có vẻ lợi hại nhưng trên thực tế cô lại quên mất một điều, chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước”.

Thiên Ca bị Hạ Quý Thần nói đến mất đã có chút phẫn hờn, nhưng Hạ Quý Thần cũng không có ý định bỏ qua cho cô ta mà vẫn tiếp tục mở miệng, càng nói càng khắc nghiệt không chút lưu tình: “Còn có, cô lúc này luôn mồm phỉ báng cô ấy, nói cô ấy chuyện gì cũng dám làm, người nào cũng dám chơi, còn ngủ cùng ba người đàn ông một lúc, nghe qua thật giống như cô có kinh nghiệm rất phong phú, nói vậy có phải cô đã sớm tự mình chinh chiến qua rồi?”

Lời này chứa đựng ý tứ gì, Thiên Ca sao có thể không hiểu?

Hạ Quý Thần là đang chế giễu cô, ý nói cô ta sợ dĩ biết rõ những chuyện đó là bởi vì cô ta đã làm!.

Sắc mặt Thiên Ca liền trắng nhợt, theo bản năng muốn mở miệng phản bác.

Hạ Quý Thần biết Thiên Ca muốn mở miệng nên lần nữa mở miệng chặn họng cô ta: “Bất quá đây là cô, cô ở trong cái vòng lẩn quẩn này lẫn lộn đến được như ngày hôm nay dĩ nhiên sẽ phải hy sinh thân mình mà làm ra mấy chuyện đó. Nhưng Quý Úc thì không cần, cô ấy chính là trời sinh tốt số nên mới gặp gỡ tôi, tôi cam tâm tình nguyện giúp cô ấy!”

Bởi vì hắn thích Quý Úc cho nên hắn biết, thích một người là chuyện tốt đẹp cỡ nào.

Tuy hắn đối với những nữ nhân yêu thích hắn cũng không có đáp lại cái gì nhưng hắn đặc biệt tôn trọng bọn họ.

Nhưng chỉ mình Thiên Ca là ngoại lệ.

Hắn biết cô ta thích hắn cho nên hắn càng muốn làm cho cô ta phải chịu đau đớn vì đã thích hắn.(đừng nghĩ Hạ Ca xấu xa...)

Nghe đến đây, đáy mắt của Hạ Quý Thần lại hiện lên một tia sắc bén, lúc hắn mở miệng, âm thanh nghe thực nhẹ nhưng lại chứa đầy sự tàn nhẫn: “Có một chuyện tôi nghĩ bây giờ cô nên biết, đạo diễn của “Tam thiên si” là tôi, tổng tài của công ty Ynetbsp cũng là tôi! Sở dĩ tôi tuyển cô vào vị trí nữ chính không phải vì cô tài to mặt lớn mà bởi vì danh tiếng bây giờ của cô là do dẫm đạp lên cô ấy mà đổi lấy, tôi chính là muốn đem hai người đặt ở cùng một đoàn làm phim, sau đó đem những thứ mà cô đoạt lấy của cô ấy, một chút một chút tất cả đều lấy lại”.

Nghe đến đây, mắt của Thiên Ca liền mở to hết cỡ.

Cô ta không có ngốc, nếu như ngốc thì cô ta tại sao lại hết lần này đến lần khác có thể gây khó khăn cho Quý Úc?

Cho nên chỉ là một cái chớp mắt ngắn ngủi nhưng cái gì cô ta cũng đều minh bạch.

Khó trách lúc trước người phụ trách của “Tam thiên si” tìm đến cô ta, cô ta hỏi đạo diễn là ai, tổng tài công ty Ynetbsp là ai, lại hỏi vai phụ là ai, tất cả gần như đều hỏi hết nhưng vẫn còn ba cái chưa có biết, anh ta chỉ nói anh ta cũng không có rõ.

Chương 134: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nguyên lai đạo diễn của “Tam thiên sĩ” lại do hấn phụ trách, hấn chắc chắn kịch bản của “Tam thiên sĩ” tốt như vậy cô ta sẽ không có khả năng bỏ qua.

Hấn là cố ý, chờ cô ta ký hợp đồng xong mới chỉ định vai nữ phụ

Giá trị con người của cô ta hiện giờ cũng khá cao cho nên tự nhiên thù lao cũng cao dọa người, hợp đồng một khi đã ký kết nếu như cô ta muốn hủy bỏ sẽ phải bồi thường một khoản tiền kèch xù, như vậy cô ta sẽ không có khả năng vi phạm hợp đồng.

Cho nên, khoảnh khắc kịch bản của “Tam thiên sĩ” đến tay cô ta, Hạ Quý Thần cũng đã đào sẵn một cái hố chờ cô ta nhảy xuống.

Thiên Ca biết, Quý Úc sẽ không từ bỏ việc quay lại giới giải trí, cô ta cũng biết, Hạ Quý Thần không có khả năng không giúp Quý Úc. Chỉ là cô ta không nghĩ tới, Hạ Quý Thần vừa ra tay liền đem đội hình lớn như vậy ra giúp Quý Úc.

Nghĩ đến đây, đáy mắt Thiên Ca chớp chớp một cái rồi nhìn Hạ Quý Thần.

Thiên Ca phản ứng là Hạ Quý Thần biết cô ta đã minh bạch mọi chuyện.

Mục đích của hấn đã đạt được, cũng đủ làm cho cô ta khó chịu, vì vậy hấn cũng không cần thiết ở lại đây cùng cô ta lãng phí thời gian!

Nghĩ là làm, Hạ Quý Thần liền buông lỏng tay của Thiên Ca, sau đó lui lại một bước, cũng không thèm nhìn Thiên Ca một cái mà trực tiếp đi về phía thang máy.

Hạ Quý Thần nói không sai, Quý Úc chính là trời sinh tốt số, lại nhờ có hấn nên Quý Úc càng không giống như cô ta, bởi vì muốn ngày càng xuất sắc hơn ở trong cái giới giải trí này mà mỗi ngày cô ta đều phải lo lắng chu toàn mọi thứ, có như thế thì cô ta mới thuận lợi mọi bề được.

Nhưng như vậy thì cũng được gì? Cô ta thích hấn, vẫn luôn luôn thích hấn, nhưng hấn lại vì giúp một nữ nhân khác mà chán ghét cô ta đến tận xương tủy

Tâm tình Thiên Ca kích động liền trở nên mất khống chế, khoảnh khắc Hạ Quý Thần vừa bước vào thang máy một giây, Thiên Ca bỗng nhiên đứng lên gân cổ mà hét to: “Hạ Quý Thần, uống công anh vì việc cô ta bị tai nạn xe cộ ba năm trước mà chuẩn bị nhiều chuyện như vậy, đối với chính mình tạo thêm một vết dư nhưng cô ta căn bản cũng không có biết ... Anh nói tôi đáng thương, tôi thấy anh so với tôi càng đáng thương hơn, không phải, phải là thật đáng buồn ...”

Đối với việc Thiên Ca đang nói, Hạ Quý Thần từ đầu đến cuối cơ bản đều không có phản ứng gì quá lớn. Thời điểm nghe đến câu cuối cùng mà Thiên Ca nói, bàn tay đang định ấn nút đóng cửa thang máy liền dừng lại, sau đó sai bước một lần nữa quay trở lại trước mặt của Thiên Ca.

Hạ Quý Thần không nói một lời, trực tiếp đoạt chìa khóa từ trong tay của Thiên Ca rồi ấn nút báo hiệu của xe. Cách đó không xa Hạ Quý Thần liền nhìn thấy đèn của một chiếc xe thể thao đang nhấp nháy, sau đó hấn liền kéo cánh tay của Thiên Ca lôi đến trước chiếc xe, mở cửa xe ra rồi ném cô ta vào bên trong.

“Cô không nhắc tới thì tôi cũng quên mất, hôm cô ấy đi thử vai “Vương thành”, là cô cùng với Lâm nhã lên kế hoạch đem nhốt cô ấy ở trường học bỏ hoang đúng không?”

Được thôi, hôm nay hấn liền gậy ông đập lưng ông!

“Tôi thật đáng buồn đúng không? Vậy thì đem chuyện ngày hôm đó cô nợ cô ấy, đêm nay đòi lại đi!”

Nói xong Hạ Quý Thần đóng sầm cửa xe thật mạnh, hấn cầm chìa khóa khóa hết cửa xe lại, sau đó cũng không nhìn Thiên Ca bị nhốt ở trong xe đang ra sức đập cửa liền xoay người rời đi không chút lưu tình.

Vào thang máy, Hạ Quý Thần liền đi thẳng một đường đến nơi tổ chức liên hoan ở tầng trệt. Nhưng hấn cũng không vào phòng bao liền mà đi đến chỗ giám đốc khách sạn, phân phó cho ông ta sau bốn giờ cầm chìa khóa xuống bãi đỗ xe dưới tầng hầm mở cửa cho Thiên Ca, sau đó mới không nhanh không chậm bước về phía phòng bao.

Đẩy cửa ra, Hạ Quý Thần không để ý tới một phòng đầy ắp người đều đang đón tiếp hấn mà là nhìn một vòng quanh phòng, nhìn đi nhìn lại cũng không có thấy Quý Úc.

P/s: Ba năm trước lúc Quý Úc xảy ra tai nạn xe cộ, Thần ca đã làm chuyện gì? Tiểu Úc hiện tại không có trong phòng bao, vậy cô ấy đi đâu nhỉ?

Mọi người đoán xem, đoán đúng thì Virgo cho kẹo! hehe

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Hạ Quý Thần cho là Quý Úc đi toilet nên cũng không suy nghĩ gì nhiều, trong giây lát liền thu hồi tầm mắt rồi nhận lấy ly rượu trong tay của người phục vụ, sau đó mới cùng mọi người trong phòng hàn huyên.

Chào hỏi xong hết một lượt rồi Hạ Quý Thần mới kéo ghế dựa ra ngồi xuống.

Mọi người trong phòng đều đang không ngừng tìm đề tài để cùng hân nói chuyện.

Hạ Quý Thần từ trước đến nay không thích trường hợp náo nhiệt như thế này nhưng rất nhiều lúc lại không thể không ứng phó. Cho nên đối với mỗi người mở miệng nói chuyện với hân, hân không phải gật gật đầu thì cũng là trả lời qua loa vài ba câu.

So với sự nhiệt tình của người khác thì Hạ Quý Thần có vẻ xa cách, cũng may là trong phòng đủ náo nhiệt nên không có xuất hiện trường hợp bị xấu hổ.

Một lát sau, đề tài nói chuyện mới bắt đầu từ trên người Hạ Quý Thần chuyển đi chỗ khác.

Hạ Quý Thần thừa dịp này, từ trong túi lấy ra gói thuốc cùng bật lửa. Nhưng hân vẫn như thói quen thường ngày, không có hút mà chỉ kẹp điều thuốc ở đầu ngón tay, lâu lâu lại hướng về phía gạt tàn gạt gạt hai cái.

Ngồi bên cạnh Hạ Quý Thần là nam chính Lục Nam, anh ta cùng diễn viên phụ trách tuyển diễn viên nói chuyện xong, liền quay đầu sang bên phía Hạ Quý Thần, lâu lâu lại nói với Hạ Quý Thần hai ba câu.

Nhưng Hạ Quý Thần lại chỉ nghe mà không có trả lời.

Lúc lần thứ ba Hạ Quý Thần định nhắc tay lên để gạt tàn thuốc thì lại giống như nhớ ra chuyện gì, hân nhắc mí mắt quét một vòng trong phòng, lúc này mới phát hiện từ lúc hân xuất hiện đến giờ, đại khái đã qua hơn 20 phút mà Quý Úc vẫn chưa có quay lại.

Ấn đường của Hạ Quý Thần nhíu lại, nhìn về phía Lục Nam bên cạnh đang không ngừng lái nhai về “Tam thiên sĩ”, dứt khoát cắt ngang lời của anh tị: “Tại sao tôi không thấy nữ phụ số hai?”

“Thiên Ca có việc nên đã rời đi từ sớm rồi, nữ phụ số hai...” Lục Nam đại khái là không nhớ rõ tên của Quý Úc nên dùng vị trí nhân vật trong kịch bản thay thế, anh ta vừa nói với Hạ Quý Thần vừa nhìn một vòng trong phòng giống như là tìm nữ phụ số hai: “.....Tôi không có để ý cô ấy lắm, cô ấy không có ở đây chắc có lẽ đã đi toilet?”

Nói xong, tầm mắt của Lục Nam lại dừng ở một vị trí khác cũng không có người ngồi, sau đó lại quay qua nói với Hạ Quý Thần: “Ô! Lâm tổng cũng chưa có trở về sao?”

Trong đầu của Hạ Quý Thần liền nhớ đến những lời mà Thiên Ca nói ở dưới bãi đỗ xe tầng hầm, đầu ngón tay cầm điều thuốc của hân bỗng nhiên run lên, một loại dự cảm chẳng lành trào lên trong lòng Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần dường như không do dự bất cứ cái gì liền mở miệng thốt ra ba chữ: “Lâm Chính Ích?”

“Đúng vậy, nửa giờ trước Lâm tổng có nói là đi toilet, kết quả đến bây giờ cũng chưa có trở lại”

Lục Nam còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần liền bóp tắt điều thuốc, sau đó đứng dậy.

Động tác của Hạ Quý Thần rất đột ngột nên liền gây chú ý đối với mọi người trong phòng, tất cả đều hướng mắt nhìn về phía hân, có người còn mở miệng hỏi: “Hạ tiên sinh?”

Hạ Quý Thần cũng không có để ý tới, trực tiếp đá văng ghế ngồi ra sau rồi vội vàng đi ra khỏi phòng bao.

Chương 136: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tham gia những bữa tiệc như thế này không thể không uống rượu, mặc dù mỗi lần chạm cốc với mọi người Quý Úc cũng chỉ nhấp một ngụm để tượng trưng nhưng trong phòng bao tổng cộng phải mười mấy người, dồn lại thì cô uống cũng tính là nhiều. Cho nên sau khi Thiên Ca rời đi không bao lâu thì Quý Úc liền đi toilet.

Từ toilet đi ra, Quý Úc tiến đến chỗ bồn rửa mở vòi nước để rửa tay, sau khi rửa xong, đang chuẩn bị lấy khăn giấy để lau tay thì lại nghe được ai đó ở đằng sau gọi tên cô: “Tiểu Úc?”

Quý Úc quay đầu, nhìn thấy một người đàn ông trung niên đang từ toilet nam đi đến.

Quý Úc không phải gặp qua ai một lần cũng đều nhớ được, nhưng cô lại nhận biết được người đàn ông này, ông ta là người trong bữa tiệc, là nhà đầu tư lớn nhất của “Tam thiên sĩ”, cô không nhớ rõ tên nhưng lại biết họ của ông ta, Quý Úc mỉm cười lễ phép: “Lâm tổng”.

Lâm Chính Ích không có nói chuyện mà đứng im nhìn Quý Úc đang đứng ở bồn rửa tay.

Quý Úc cầm khăn giấy lau sơ sơ tay rồi ném vào thùng rác. Lâm Chính Ích cũng đi đến chỗ khăn giấy rồi lấy một ít để lau tay, ông ta vừa lau tay vừa quay đầu nhìn về phía Quý Úc. Đại khái Lâm Chính Ích giống như là nhớ tới cái gì, liền mở miệng nói: “Không nhìn thấy cô thì tôi cũng suýt nữa quên mất, thấy cô tôi mới nhớ. Tiểu Úc, hiện tại cô có thời gian không? Tôi với cô tìm chỗ nào đó tán gẫu một chút về kịch bản của “Tam thiên sĩ” đi.”

Quý Úc lúc lau tay xong định sẽ nói lời từ biệt với Lâm tổng, nhưng khi nghe Lâm Chính Ích nói như vậy, lời vừa đến miệng liền thu hồi lại rồi gật đầu, cười nhạt nói: “Được”.

Lâm Chính Ích chỉ chỉ bên ngoài toilet, một bên ý bảo Quý Úc đi ra ngoài với hắn, một bên lại nghiêm trang mở miệng giới thiệu cho Quý Úc biết vốn mà hắn đầu tư cho “Tam thiên sĩ” lớn đến mức nào.

Ngày đó khi xem tin tức ở trên mạng, những chuyện này Quý Úc cũng có biết chút ít nhưng xuất phát từ sự lễ phép cùng tôn trọng mà Quý Úc không có đánh gãy lời của Lâm tổng. Cô mỉm cười chăm chú lắng nghe, lâu lâu còn phối hợp phụ họa thêm mấy câu.

Đi được một đoạn thì hai người gặp người phục vụ đang đi từ phía đối diện tới, Lâm Chính Ích đang thao thao bất tuyệt liền ngừng lại, người phục vụ vừa đi đến trước mặt hai người ông ta liền hỏi: “Có còn bàn nào trống hay không?”.

“Lâm tiên sinh, ngài chờ một chút”. Lâm Chính Ích là khách quen của khách sạn Bắc Kinh nên phục vụ ở đây ai cũng đều biết ông ta, sau khi người phục vụ cung kính trả lời xong liền cầm bộ đàm nhỏ giọng hỏi xem bàn ăn trước sân khấu có còn chỗ hay không.

Lâm Chính Ích thừa dịp người phục vụ đang liên lạc liền quay đầu nhìn Quý Úc mở miệng: “Bàn ăn trước sân khấu quá ồn ào không tiện để nói chuyện, hay là chúng ta tìm chỗ nào yên tĩnh một chút, tán gẫu xong lại trở về?”.

Lâm Chính Ích này giờ nói câu nào cũng đều liên quan đến “Tam thiên sĩ” cho nên Quý Úc thật sự cho rằng ông ta là đang muốn “Tam thiên sĩ” đạt được hiệu quả tốt nhất. Thân là nữ phụ số 2, Quý Úc không có lý do gì mà không phối hợp với ông ta cho nên cô liền đáp ứng.

Người phục vụ thu hồi bộ đàm, mặt mỉm cười hướng về phía trước làm một tư thế mời: “Lâm tiên sinh, mời đi bên này”.

Lâm Chính Ích nói lại với người phục vụ, ông ta đặt một phòng bao giống như y phòng tổ chức liên hoan tối nay.

Bởi vì chỉ có hai người nên Lâm Chính Ích không gọi món ăn, hai người cũng không ngồi vào bàn mà đi đến khu nghỉ ngơi, ngồi xuống ghế sofa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Chính Ích không kêu rượu của nhà hàng mà trực tiếp nói người phục vụ lấy rượu ông ta đã gửi ở đây mang lên.

Người phục vụ cung kích trả lời một tiếng sau đó rời đi, trong chốc lát liền bung một chai “Hoàng gia pháo mừng” trở lại.

Lâm Chính Ích không cần nữ phục vụ rót rượu, trực tiếp kêu cô ta lui xuống.

Chờ đến khi cửa phòng bao đóng lại, Lâm Chính Ích liền cầm bình rượu lên rót vào hai ly, một ly đưa cho Quý Úc, ly còn lại thì đợi đến khi Quý Úc cầm lấy rồi cùng ly với cô, sau đó liền uống cạn.

Lâm Chính Ích cũng đã uống, Quý Úc không thể không cho ông ta mặt mũi, chỉ có thể gương cười cầm ly rượu lên miệng, sau đó uống hết một nửa.

Lâm Chính Ích vừa rót rượu cho chính mình vừa mở miệng, trong miệng lời nói như cũ đều liên quan đến “Tam thiên sĩ”.

Lúc Lâm Chính Ích uống ly thứ hai còn không quên chỉ chỉ ly rượu của Quý Úc, ý bảo cô uống.

Từ đầu đến giờ, Quý Úc cũng không cảm thấy không khí có gì lạ, chỉ đến khi người phục vụ mang bình rượu “Hoàng gia pháo mừng” lên thì cô mới cảm thấy có chỗ nào đó không đúng. Cô cảm giác được Lâm Chính Ích này giờ đều duy trì khoảng cách với cô bây giờ lại chậm rãi ngồi dịch lại gần cô, thậm chí hết lần này đến lần khác giờ ly rượu lên muốn cô cùng uống rượu, đề tài trong miệng cũng bắt đầu thay đổi: “Tiểu Úc, tôi đọc qua tư liệu, thấy trong đó ghi là hiện tại cô đang học ở đại học B điện ảnh đúng không?”.

“Đúng vậy Lâm tổng”. Quý Úc một bên trả lời khách sáo với Lâm Chính Ích, một bên mặt không đổi sắc mà hơi xê xê người qua bên cạnh, ý đồ muốn kéo dài khoảng cách giữa hai người.

Lâm Chính Ích ngửa đầu uống cạn ly rượu, lúc ông ta vươn tay để lấy bình rượu lại giả vờ như đã uống nhiều, cả người không cẩn thận liền đụng trúng Quý Úc.

Quý Úc theo bản năng muốn đứng dậy né tránh nhưng Lâm Chính Ích lại nhanh hơn cô nhiều, tay của ông ta đứng lúc ôm lấy bả vai của cô, miệng thì nồng nặc mùi rượu mà ghé sát tai của cô, mở miệng nói: “Tôi còn nghe nói, ở đại học B điện ảnh của cô có rất nhiều nữ nhân đều là tiểu thư hầu nữ? Có phải hay không?”

Nghe đến đó Quý Úc rốt cuộc cũng biết Lâm Chính Ích muốn gì, là cô quá sợ ý, thấy ông ta muốn một phòng bao lại cũng chỉ nghĩ là ông ta thật sự muốn bàn về “Tam thiên sĩ”, không nghĩ tới ... Quý Úc hơi hơi dùng sức tránh khỏi bàn tay của Lâm Chính Ích, cô làm bộ như không nghe thấy những lời ông ta vừa nói: “Lâm tổng, nếu như ngài không còn việc gì thì tôi xin phép trở về chỗ của đoàn làm phim”.

Nói xong Quý Úc liền đứng lên.

Cô còn chưa có bước đi, Lâm Chính Ích đã bắt lấy cổ tay của cô, với lực đạo như thế này thì căn bản là ông ta uống chưa có nhiều: “Cô không cần giả vờ thanh cao với tôi, cô là loại người gì chẳng lẽ tôi không rõ sao, tôi biết rất rõ, cô như vậy còn không phải là muốn có được thứ tốt một chút sao? Nói đi, cô muốn bao nhiêu tiền? Hay là cô muốn cái khác?”

Đáy mắt của Quý Úc tràn đầy sự chán ghét, cô dùng hết sức lực hất tay của Lâm Chính Ích ra, không muốn nhiều lời liền nhấc chân lên hướng về phía cửa.

Lâm Chính Ích tuy đã là trung niên, người cũng rất béo nhưng phản ứng vẫn còn rất nhanh nhạy. Quý Úc mới bước được có hai bước, Lâm Chính Ích liền tóm lấy tay của cô một lần nữa, sau đó lại mạnh mẽ lôi cô trở lại sofa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cả người của Quý Úc còn chưa có phản ứng lại như bình thường thì Lâm Chính Ích đã đem thân thể to béo của ông ta đè lên trên người của cô, tay cũng bắt đầu lôi kéo quần áo của Quý Úc.

Quý Úc phản xạ có điều kiện, tay chân bắt đầu đấm đá giãy giụa.

Thú tính nổi lên, rất nhiều lần muốn âu yếm mà lại chưa thể thành công khiến đáy lòng của Lâm Chính Ích trở nên tức giận, tay thì tăng thêm lực đạo còn miệng lại bắt đầu nói lời khó nghe: “Cô đừng cho là tôi không biết, để có được vị trí nữ phụ số 2 trong “Tam thiên sử”, cô đã phải ngủ cùng không biết bao nhiêu người. Cũng đừng cho là tôi không biết, từ trước tới giờ cô đã bị bao nhiêu người đàn ông chơi đùa, bị ai chơi cũng đều phải chơi, huống chi cô đừng quên, người đầu tư cho “Tam thiên sử” chủ yếu là tôi, tôi khuyên cô nên biết thức thời, nếu cô chọc giận tôi thì cô đừng mong có trái tốt gì để ăn! Cho nên tôi khuyên cô nên thành thành thật thật một chút mà để cho tôi chơi”

Lời của Lâm Chính Ích càng nói càng dơ bẩn không thể nghe lọt tai được, Quý Úc trước giờ chưa từng bị nhục nhã như vậy nên không hề nghĩ ngợi mà vươn tay không bị khống chế lên, quăng một bạt tai lên mặt của Lâm Chính Ích.

Lâm Chính Ích bị ăn một bạt tai nhưng người cũng không lung lay, chỉ là trở mắt một giây, giây tiếp theo liền bởi vì thẹn quá hóa giận mà chửi tục một câu, sau đó không chút lưu tình vươn tay hung hăng trả lại một bạt tai cho Quý Úc.

Một tát này của Lâm Chính Ích dùng lực rất lớn, Quý Úc đau đến nỗi tai đều ù cả lên, đợi đến khi cô phục hồi lại tinh thần thì Lâm Chính Ích đã túm tóc của cô, lôi cô ngồi dậy: “Đồ phụ nữ không biết xấu hổ! Nếu cô rượu mồi không thích lại thì uống rượu phạt thì tôi cũng không cần khách khí nữa”.

Lâm Chính Ích vừa nói xong, Quý Úc liền nhìn thấy hần sờ soạng trong túi lấy ra một lọ thuốc đem đổ hết vào bình rượu “Hoàng gia pháo mừng” còn hơn một nửa. Sau đó ông ta liền cầm bình rượu lên hướng về phía miệng của cô ép tới.

Quý Úc tuy rằng không biết đó là thuốc gì, nhưng đáy lòng của cô lại rất rõ ràng, nếu như cô thật sự uống bình rượu này, một khi thuốc phát tác thì khẳng định cô sẽ xong đời.

Quý Úc dùng sức toàn thân kháng cự nhưng Lâm Chính Ích đến tột cùng vẫn là đàn ông, rất nhanh ông ta liền khống chế được Quý Úc, sau đó gắp bình rượu lên, đổ xuống miệng của cô.

Quý Úc trốn tránh quá lợi hại khiến tất cả rượu hầu như đều đổ hết lên trên mặt của cô, Lâm Chính Ích thấy thế liền lấy tay bóp hai bên gò má của cô, đem miệng của cô mở ra, sau đó liền muốn đem bình rượu đổ hết vào.

Quý Úc đá chân, cô muốn tránh thoát nhưng dù thế nào cũng không có động đậy được, chỉ có thể trơ mắt nhìn bình rượu tới gần. Lúc bình rượu vừa chạm đến môi của cô, cô mơ hồ nghe thấy một giọng nói quen thuộc từ bên ngoài truyền đến: “Lâm Chính Ích ở bên trong?”.

Quý Úc còn chưa có xác định được là có phải ảo giác hay không thì cửa phòng bao đã bị đẩy ra.

Khỏe mắt của Quý Úc theo bản năng hướng về phía cửa, cô mơ mơ hồ hồ thấy được một thân ảnh cao lớn mang theo sức lực tàn nhẫn trong nháy mắt vọt đến trước mặt của cô và Lâm Chính Ích.

Cô căn bản còn không có thấy rõ người kia ra tay như thế nào mà thân thể của Lâm Chính Ích đang đè lên người cô liền bị quăng ra phía sau, nằm ngửa ở trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Thân thể của Lâm Chính Ích vừa chạm đất liền phát ra một tiếng “phanh”, Quý Úc hoảng loạn ngồi dậy, liếc mắt nhìn về phía Lâm Chính Ích vừa chật vạt ngã xuống đất, sau đó mới quay đầu nhìn về phía người vừa tới đang đứng ở chỗ sơ pha.

Khoảnh khắc Quý Úc nhìn thấy dung nhan của người kia cô liền ngẩn người, sau đó tầm mắt lại dừng ở chỗ bàn tay của nam nhân.

Ánh đèn chiếu xuống khiến màu da của hắn phả lệ trắng nõn, tơ máu còn hiện lên rõ ràng đến chói mắt.

Hạ Quý Thần ... Hắn như thế nào lại ở chỗ này?

Trong đầu Quý Ước vừa hiện lên sự kinh ngạc liền đã ý thức được hơi thở trên người Hạ Quý Thần có chút không thích hợp.

Quý Ước vội vàng thu hồi suy nghĩ, lần nữa đem tầm mắt chăm chú nhìn lên trên mặt của Hạ Quý Thần.

Lúc này cô mới tri giác phát hiện, Hạ Quý Thần đang nhìn cô không chớp mắt, ánh mắt của hắn thật đáng sợ, như là muốn phóng hỏa giết người đến nơi.

Quý Ước bị dọa khiến cả người run lập cập, cô theo bản năng rũ mi mắt xuống, vài giây sau cô lại nghe được một tiếng vang lớn, là bàn trà trước mặt của cô bị đá bay ra ngoài.

Đồ vật được bày biện trên bàn theo đó mà rớt xuống đất, liên tiếp phát ra vô số tạp âm.

Ngay sau đó Quý Ước liền nghe được tiếng bước chân rời xa.

Đây là hắn muốn đi sao?

Đáy lòng của Quý Ước hiện lên nghi hoặc, còn chưa có xác định được, tiếng kêu thảm thiết đã truyền tới, cô ngẩng đầu liền nhìn thấy Hạ Quý Thần đang vung nắm đấm trên mặt của Lâm Chính Ích, đem mặt của ông ta đánh lệch sang một bên.

Chỉ đứng nhìn thôi mà xương cốt của Quý Ước cũng thấy đau.

Hạ Quý Thần dường như không có ý định bỏ qua, lại khởi động tay nắm Lâm Chính Ích hai quyền, sau đó cầm lấy bình rượu khi nãy, nhìn thấy bình rượu Hạ Quý Thần lại nhớ đến một màn mà mình thấy lúc nãy, hắn không nghĩ ngợi liền đem bình rượu đập vào ót của Lâm Chính Ích.

Máu đỏ tươi từ đầu của Lâm Chính Ích chảy xuống.

Lâm Chính Ích biết người động thủ là ai, ông ta kêu thảm hai tiếng liền mở miệng: “Hạ tổng, cậu vì một người phụ nữ mà làm đến mức này sao? Cậu có biết tôi và công ty Ynetbsp của cậu đang hợp tác hay không? Tuy rằng cậu là đạo diễn của “Tam thiên sử” nhưng tôi là nhà đầu tư lớn nhất, nếu như tôi rút vốn, đối với cậu tuyệt đối không ...”

Câu kế tiếp Lâm Chính Ích còn chưa có nói xong đã bị Hạ Quý Thần nắm lấy cổ áo kéo lên, hắn không có chút lưu tình liền đem Lâm Chính Ích đá bay ra bên ngoài.

Quý Ước đang đứng bất động nhìn Hạ Quý Thần đánh người, sau khi nghe Lâm Chính Ích nói những lời kia liền ngây ngốc hoàn toàn.

Lâm Chính Ích nói gì với Hạ Quý Thần cơ? Công ty Ynetbsp của cậu? Cậu là đạo diễn?

Đây là nói ... công ty Ynetbsp là của Hạ Quý Thần? Đạo diễn của “Tam thiên sử” cũng là hắn?

Khó trách đêm nay thiếu ba người nhưng lại chỉ dư có hai chỗ ngồi, cô còn tưởng là có ai đó bận nên không thể tham dự, ai ngờ tổng tài của công ty Ynetbsp cùng tổng đạo diễn của “Tam thiên sử” đều là Hạ Quý Thần?

Quý Ước còn chưa kịp tiêu hóa tin tức kích thích như vậy đã lại nghe thấy một tiếng vang thật lớn.

Cả người Quý Ước đều run lên, cô loạng choạng đi đến chỗ phát ra tiếng vang, chưa đi được mấy bước đã nhìn thấy Lâm Chính Ích mặt mũi bầm dập ngã về phía chân của cô.

Cô theo bản năng rụt chân lại, sau đó liền nghe thấy thanh âm của Hạ Quý Thần cách đây không xa mang theo sự âm lãnh cùng kiên định truyền đến: “Xin lỗi!”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

“Hạ Quý Thần, cậu nhất thiết phải tuyệt tình như vậy hay sao?”. Lâm Chính Ích muốn bò dậy nhưng ông ta chỉ vừa động một chút liền đau đớn mà hít hà một hơi, sau đó lại mang theo mấy phần bức bối quay đầu về phía Hạ Quý Thần đang đứng một bên, nhẹ nhàng trợn mắt mà mở miệng: “Cậu phải hiểu được, nếu như cậu đắc tội với tôi...”.

Hạ Quý Thần không có kiên nhẫn mà nhẫn nại, hần bước lên phía trước hai bước, sau đó nhấc chân lên dẫm lên vai của Lâm Chính Ích, cắn răng gần từng chữ một: “Thì sao?”.

Lâm Chính Ích đau đớn liền rên lên hai tiếng, hàm răng run rẩy qua một lúc lâu mới miễn cưỡng phát ra âm thanh, lại tiếp tục nói nốt một nửa lúc này: “..... thì cậu cũng sẽ không được yên, cũng sẽ không có được thứ gì tốt.....”

Lâm Chính Ích còn chưa có nói hoàn chỉnh hết câu, Hạ Quý Thần đã không còn nhẫn nại nổi, lực đạo trên chân chợt tăng thêm, Lâm Chính Ích vừa phát ra tiếng kêu rên thì Hạ Quý Thần cũng mở miệng: “Xin lỗi!!! Tôi đây sẽ giáo huấn ông!”

Nói xong Hạ Quý Thần liền khom người, giờ tay muốn kéo phía sau gáy của Lâm Chính Ích.

Hạ Quý Thần còn chưa có động thủ, Lâm Chính Ích bị đánh đến váng đầu hoa mắt đã như quỷ khóc sói gào mở miệng: “Tôi nói, tôi nói, thực xin lỗi, thực xin lỗi, thực xin lỗi!”

Lâm Chính Ích hô liên tiếp ba lần, thanh âm lần sau so với lần trước càng to hơn, thẳng đến câu cuối cùng Hạ Quý Thần mới chậm rãi buông lỏng cổ áo của ông ta ra, sau đó đem chân từ trên người của Lâm Chính Ích rút lại.

Hạ Quý Thần cũng không nhìn Lâm Chính Ích đang quỳ rạp trên mặt đất rầm rầm rì rì mà trực tiếp đem tầm mắt dừng ở trên mặt của Quý Úc.

Lệ khí trên người của hắn còn chưa tiêu tán hoàn toàn, trong đáy mắt đen nháy dường như có khí thể sắc bén vẫn đang nhảy lên.

Hạ Quý Thần khủng bố và nguy hiểm như vậy nhưng Quý Úc lại quên cả sợ hãi cùng trốn tránh, đối mặt với tầm mắt của hắn lại ngơ ngẩn đáp lại.

Cô còn nhớ rõ nhiều năm trước, trong vườn trường ở Tô thành, một nam sinh cả người đầy máu tím một nam sinh khác ném tới trước mặt cô, sau đó lại bừa bãi đập lên lưng của nam sinh kia buộc cậu ta mở miệng xin lỗi, nam sinh kia nói một tiếng lại một tiếng “Thực xin lỗi” còn Mập mạp đứng bên cạnh lại phối hợp đếm số.

Quý Úc chớp mắt một cái, cô có chút không rõ ràng hiện giờ đang là hồi ức hay vẫn là hiện thực. Ánh mắt của Quý Úc hoảng hốt đến lợi hại, thế nên Hạ Quý Thần liền bước đến trước mặt của cô, lúc hắn đứng trước mặt cô cô còn không có một chút phản ứng.

Đứng gần Hạ Quý Thần mới thấy rõ ràng, quần áo trên người của cô có chút hỗn độn, chỗ cổ áo đều bị xé rách, khuôn mặt trắng nõn còn in rõ dấu tay.

Trước khi hắn tới Lâm Chính Ích đã động thủ?

Trong nháy mắt ý nghĩ muốn giết người liền xông lên trong lòng Hạ Quý Thần, lúc vừa tới gần Quý Úc, ánh mắt của hắn đã dịu xuống, còn hiện lên vẻ ấm áp, bây giờ nhìn thấy mặt của cô lại lần nữa trở nên âm lãnh thô bạo.

Đôi tay của hắn nắm thành quyền, nỗ lực áp chế lồng ngực đang phập phồng kịch liệt. Một hồi lâu hắn mới nâng tay lên cởi áo khoác ra rồi khoác lên trên người của cô, che lấp da thịt ở chỗ vai bởi vì quần áo bị xé rách mà lộ ra bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 141: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của hắn (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hành động này của Hạ Quý Thần đã đánh thức Quý Úc đang ngây người. Cô theo bản năng cúi đầu nhìn thoáng qua chiếc áo khoác đang khoác trên người của mình, lúc Hạ Quý Thần đang cài cúc áo hộ cô, khoe môi của cô mấp máy một chút, thân thể đột nhiên trở nên có chút căng thẳng.

Chờ đến khi Hạ Quý Thần cài xong cúc áo cuối cùng, thu hồi tay lại thì Quý Úc mới nhấc lên mí mắt, trộm nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Hạ Quý Thần đã không còn sự cuồng nộ và hung bạo lúc này, nhưng nét mặt của hắn vẫn ẩn chứa đôi chút âm trầm.

Ánh mắt mà hắn nhìn cô không được tốt cho lắm, thậm chí cô còn thấy đáy mắt của hắn chất chứa sự lạnh lùng.

Rất nhanh Quý Úc liền thu hồi tầm mắt vừa mới nhìn trộm Hạ Quý Thần.

Trong phòng, trừ bỏ tiếng rên rỉ vì đau đớn của Lâm Chính Ích thì không còn âm thanh nào khác, không khí trở nên yên tĩnh đến kỳ lạ.

Lúc Quý Úc đang suy nghĩ có nên nói lời cảm ơn rồi rời đi hay không thì Hạ Quý Thần – người đứng ở trước mặt của cô này giờ không có lên tiếng, không chút báo hiệu đã mở miệng: “Đi thôi”.

Quý Úc cho rằng chính mình nghe lầm nên ngẩng đầu lên nhìn xem Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần vẫn đang duy trì động tác không nhúc nhích đứng cạnh cô.

Án đường của Hạ Quý Thần nhú lại, có chút không vui. Quý Úc nghĩ rằng hán muốn phát hỏa, nhưng nằm ngoài dự kiến của cô, Hạ Quý Thần mở miệng, giọng điệu nhẹ nhàng đến quái lạ: “Tôi dẫn cô rời khỏi chỗ này”.

Nói xong, Hạ Quý Thần liền xoay người đi về phía cửa của phòng bao.

Đi được hai bước, Hạ Quý Thần dường như là phát hiện Quý Úc ở phía sau còn không có động đậy liền quay đầu nhìn lại. Tiếp xúc với tầm mắt của Hạ Quý Thần, Quý Úc mới vội vàng từ sofa đứng lên, vòng qua người Lâm Chính Ích rồi bước nhanh về phía hán.

Hạ Quý Thần chờ Quý Úc tới gần một chút, mới lần nữa nhắc chân lên, rời đi.

Hai người một trước một sau vẫn duy trì khoảng cách không gần không xa, đi đến phía trước thang máy.

Cửa thang máy mở ra, Hạ Quý Thần không đợi Quý Úc đã bước vào thang máy.

Quý Úc vốn tưởng rằng sau khi Hạ Quý Thần đưa cô ra khỏi phòng bao có Lâm Chính Ích, hán sẽ không quản chuyện của cô nữa, không nghĩ tới Hạ Quý Thần thế mà đang giữ cửa, nhìn cô phát ngốc đứng ở phía trước thang máy.

Quý Úc tiếp xúc với tầm mắt của Hạ Quý Thần liền hiểu ý tứ của hán, cô thấy hán không có nói chuyện nên cũng không có mở miệng, chỉ là nâng chân lên, vội vàng đi vào trong thang máy.

Chờ đến khi cửa thang máy mở ra, Quý Úc mới phát hiện, Hạ Quý Thần đưa cô tới bãi đỗ xe dưới tầng hầm.

Cô không có xe, cô là đi taxi tới khách sạn Bắc Kinh, đang lúc Quý Úc phân vân có nên theo Hạ Quý Thần ra ngoài luôn hay không thì Hạ Quý Thần đã đi tới cửa thang máy, nhưng tới đó hán lại giống như là nhận ra chuyện gì, quay đầu nói một câu: “Tôi đưa cô về”.

Nói xong Hạ Quý Thần liền nhìn lướt qua người của Quý Úc, đang một thân quần áo không chỉnh tề.

Hành động này của hán biểu đạt cho điều gì, đáy lòng của Quý Úc rất rõ ràng.

Tóc rối loạn, trên mặt của cô còn có dấu tay, làn váy bị xé rách một chỗ to, bắt xe taxi để đi đảm bảo đủ chặt vật cùng mắt mặt ...

Quý Úc rũ rũi mi mắt, không cự tuyệt đề nghị của Hạ Quý Thần, nhẹ giọng nói câu: “Cám ơn”.

Kể từ khi hán và cô gặp lại đến giờ, đây là lần đầu tiên cô không có cự tuyệt đề nghị của hán đi?

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần khẽ run run, hán không có hé răng nữa mà cất bước đi ra khỏi thang máy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của hán (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần bước những bước dài, rất nhanh liền kéo ra một khoảng cách với Quý Úc.

Hán đi tới chỗ chiếc xe nhưng không có sốt ruột lên xe ngay mà là dựa đầu vào đầu xe, roi mi mi mắt, mãi đến khi khóe mắt nhìn thấy đôi giày của Quý Úc thì hán mới mở khóa xe.

Chờ đến khi Quý Úc lên xe, Hạ Quý Thần mới kéo cửa xe ra, khom người ngồi vào ghế điều khiển.

Hắn không nói chuyện cùng Quý Úc, một tay giữ tay lái, thuần thục điều khiển xe ra khỏi bãi đỗ xe ở tầng hầm của khách sạn Bắc Kinh.

Đêm khuya, xe của Hạ Quý Thần đi dọc theo đường Kinh Thành, đi được một lúc thì Quý Úc mới ý thức là chính mình quần áo không có chỉnh tề, không thích hợp để về ký túc xá, càng không thích hợp để về nhà, chìa khóa căn hộ mà anh Dư Quang đưa cho cô thì cô lại để ở trong nhà mất, không có cầm theo.

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, Quý Úc chăm chú nhìn ánh đèn nê-ông đang lùi lại dần, cô trầm tư một lát mới quay đầu, mở miệng nói với Hạ Quý Thần – người đang chuyên chú nhìn chăm chăm con đường phía trước: “Anh thả tôi xuống ở trước cửa khách sạn Bốn Mùa đi”.

Đại khái là bên trong xe đã an tĩnh được một lúc lâu, cho nên lúc Quý Úc đột nhiên mở miệng, Hạ Quý Thần có chút không kịp phản ứng. Hắn trì hoãn một lát mới quay đầu nhìn Quý Úc, sau đó mới hoàn toàn hiểu được ý của cô, hắn không có trả lời mà tiếp tục lái xe, lúc xe dừng đèn đỏ thì hắn mới mở miệng, ngữ khí điềm đạm: “Bộ dáng này của cô, đi khách sạn cũng không thích hợp, lỡ như bị ai chụp ảnh rồi tung ra ngoài, tương lai cũng sẽ gặp không ít phiền toái”.

Hạ Quý Thần nói không sai, tuy rằng bây giờ cô không còn nổi tiếng như trước, dễ dàng bị người ta chú ý, nhưng nếu như cô mà cứ mặc quần áo không chỉnh tề thế này xuất hiện ở bên ngoài, lỡ bị ai nhận ra rồi tới chụp ảnh thật thì rất phiền toái.

Lúc Quý Úc đang rối rắm nghĩ xem mình nên làm thế nào bây giờ thì Hạ Quý Thần lại giống như là nghĩ ra biện pháp giải quyết tốt nhất: “Tới nhà tôi đi”.

Quý Úc sững sốt.

Phía trước đèn đỏ chuyển thành đèn xanh, Hạ Quý Thần dẫm chân ga, xe chậm rãi lăn bánh, lúc đi qua ngã tư, Hạ Quý Thần lại bổ sung một câu: “Tôi còn có việc khác, lát nữa phải trở về trường học, trong nhà không có ai”.

Trong nhà không có ai, nói cách khác, buổi tối chỉ có một mình cô ở trong nhà của hắn?

Quý Úc trầm mặc hai giây, lại một lần nữa mở miệng nói: “Cảm ơn”.

Hạ Quý Thần không lên tiếng nữa.

Vào đến bãi đỗ xe, Hạ Quý Thần trực tiếp lái xe đến chỗ thang máy, hắn không tắt máy, cũng không có xuống xe mà sờ soạng trong túi để tìm bút, sau đó ở trong xe tìm được tập giấy note, hắn viết mấy con số rồi đưa cho Quý Úc: “Mật mã mở cửa, tầng 18”.

Quý Úc nhìn ra được Hạ Quý Thần không có dự định xuống xe, cô nhận lấy tờ giấy trên tay của hắn, nhỏ giọng nói câu: “Đã làm phiền anh!”.

Hạ Quý Thần lại trầm mặc.

“Tôi xuống xe trước.”. Quý Úc mở miệng

Hạ Quý Thần lần này mới phản ứng, nhẹ nhàng gạt đầu.

Quý Úc đẩy cửa xe ra, xuống xe, cô đứng ở trước cửa xe quan sát một vòng rồi mới nói câu “Tạm biệt” với Hạ Quý Thần. Cũng không biết Hạ Quý Thần nghe được hay không nghe được mà cô vừa nói xong thì hắn liền dẫm chân ga, lái xe rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của hắn (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc chờ đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng xe của Hạ Quý Thần mới đi đến trước thang máy, ấn nút đi lên.

Căn hộ của Hạ Quý Thần là tiểu khu xa hoa, mỗi một hộ đều có thang máy riêng, cho nên rất nhanh thang máy liền lên đến nơi.

Quý Úc đã tới nhà của Hạ Quý Thần hai lần nhưng lại chưa lần nào đánh giá kỹ càng phòng ở của hắn.

Lần này trong nhà chỉ có một mình Quý Úc, sau khi cô thay dép lê xong thì đi về phía phòng khách. Đi vào một đoạn Quý Úc liền dừng lại, cô vừa nhìn khắp phòng vừa tỉ mỉ đánh giá.

Căn hộ được trang hoàng xa hoa, giống như con người của Hạ Quý Thần, mang lại cho người ta cảm giác cao quý, tao nhã lại mẫu mực.

Lầu một không có phòng ngủ, Quý Úc đi vào phòng bếp, rót một ly nước rồi mới đi lên lầu.

Lầu hai có hai phòng ngủ, một thư phòng, Quý Úc đã từng ở lại trong phòng ngủ chính của Hạ Quý Thần nên cô biết nó nằm chỗ nào, vì thế cô không có lãng phí thời gian, trực tiếp đi vào phòng ngủ phụ.

Tắm rửa xong, Quý Úc mặc một cái áo choàng dài rồi đi ra khỏi phòng tắm, sau đó liền leo lên trên giường.

Chỉ một ngày mà lại trải qua quá nhiều sự tình, cũng quá là kinh tâm động phách đi, Quý Úc nằm xuống không bao lâu liền lâm vào ngủ say.

.....

Bên ngoài cửa sổ của phòng ngủ phụ, Hạ Quý Thần ở dưới lầu, dựa người vào cột đèn, châm một điếu thuốc.

Trong tiểu khu thực an tĩnh, trừ bỏ trước mặt hắn lâu lâu lại có bảo an cầm đèn pin qua lại thì không còn ai khác.

Hạ Quý Thần cũng không biết mình đứng đó bao lâu, đến khi đầu ngón tay của hắn có chút cảm giác nóng rực thì hắn mới cúi đầu xuống một chút, điếu thuốc được châm cách đó không bao lâu đã láng lạng cháy đến cuối cùng rồi.

Hạ Quý Thần đem phần tàn thuốc còn sót lại vứt vào thùng rác, sau đó ngẩng đầu lên nhìn về phía căn hộ của hắn.

Phòng ngủ vừa mới còn sáng đèn, không biết khi nào đã tối sầm.

Cô ấy chắc là đi ngủ rồi

Hạ Quý Thần không có sốt ruột rời đi, lại tiếp tục châm một điếu thuốc.

Lúc điếu thuốc cháy được một nửa, Hạ Quý Thần mới đem tầm mắt đang nhìn chăm chăm cửa sổ phòng ngủ phụ này giờ, thu trở về.

Không có hắn, cô hẳn là sẽ ngủ rất ngon?

Khỏe mắt của Hạ Quý Thần như có như không trong nháy mắt tản ra một cỗ bi thương, hắn hơi chớp chớp mí mắt, bóp tắt điếu thuốc rồi vứt vào thùng rác, sau đó bước chân đi về phía chiếc xe đậu cách đó không xa.

Ngồi ở trong xe, Hạ Quý Thần lấy di động ra soạn một tin nhắn gửi cho Thím Trương, nói Thím Trương sáng mai đến sớm một chút để làm bữa sáng. Tin nhắn gửi đi thành công thì hắn mới nhớ tới quần áo của cô bị rách, hắn lại phân phó Thím Trương ngày mai đi mua một bộ quần áo, xong xuôi mới dầm chân ga rời đi.

.....

Quý Úc ngủ một giấc này có chút dài, ngày hôm sau lúc cô tỉnh lại đã là 9 giờ sáng.

Cô theo bản năng sờ soạn di động, muốn gọi điện nhờ chủ cửa hàng quần áo mà cô thường xuyên mua đồ mang đến đây cho cô một bộ quần áo, nhưng cô còn chưa có kịp cầm đến điện thoại thì đã nhìn thấy một bộ quần áo mới tinh được đặt trên tủ đầu giường.

Bên trên còn để một tờ giấy: Tiểu thư, đây là cậu chủ bảo tôi chuẩn bị cho cô.

Không cần nghĩ nhiều, Quý Úc cũng biết tờ giấy này là của Thím Trương để lại, cậu chủ trong miệng Thím Trương là chỉ Hạ Quý Thần Hắn làm sao lại cẩn thận như vậy, còn dặn Thím Trương chuẩn bị quần áo cho cô?

Quý Úc nhìn chăm chăm quần áo, tinh thần hốt hoảng trong chốc lát, vài giây sau đó cô mới xốc chăn lên, ôm quần áo đi vào toilet.

Rửa mặt, ăn mặc chỉnh tề xong Quý Úc liền ra ngoài, đi xuống lầu dưới.

Lúc vừa xuống gần đến phòng khách, Quý Úc nghe thấy động tĩnh ở chỗ ban công, cô tưởng Thím Trương đang ở đó nên liền đi tới, cô theo bản năng muốn mở miệng gọi Thím Trương một tiếng, kết quả chưa đi được hai bước đã nghe thấy âm thanh của Hạ Quý Thần từ ban công truyền tới.

P/s: Đoán xem Thần ca nói gì nào? Cái này Mị cũng không có biết đâu, Mị cũng có nhiều đáp án lắm, không biết có đúng không, hi hi.

Cả nhà cùng đoán xem nha, ai đoán đúng Mị lại cho kẹo, ahiii!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 144: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của hấn (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Những chuyện cậu vừa nói tôi đều biết ...” Hấn hấn là đang nói chuyện điện thoại, âm thanh hỗn loạn lại đặc biệt xa cách: “...Buổi sáng lúc mở cuộc họp, tôi đã nói rất rõ ràng rồi”.

Nguyên lai Hạ Quý Thần đang ở nhà a ... Bước chân của Quý Úc theo bản năng ngừng lại.

Hạ Quý Thần đang đứng ở trên ban công vẫn chưa có phát hiện Quý Úc đang tới gần, hấn trầm mặc trong chốc lát mới tiếp tục mở miệng: “Cậu không cần lãng phí thời gian để khuyên tôi, tôi sẽ không thay đổi quyết định”.

Lời nói của Hạ Quý Thần vang lên, trong lúc đó Quý Úc cũng nghe được tiếng bước chân, cô theo bản năng ngẩng đầu lên nhìn về phía ban công. Xuyên qua cửa kính, cô nhìn thấy Hạ Quý Thần đang đi đến một cái bàn tròn nhỏ ở trên ban công, hấn cầm điều thuốc lên rồi cắn ở trong miệng, sau đó lấy bật lửa châm lửa, giọng điệu vang lên chắc nịch: “Tôi không có rối rắm, cũng không xằng bậy, tôi rất rõ ràng mình đang làm gì”.

Hạ Quý Thần lấy điều thuốc từ trên miệng xuống, đại khái là người ở trong điện thoại hình như vẫn đang còn khuyên hấn, lông mày tinh xảo của hấn hơi hơi nhăn lại, dường như không có kiên nhẫn: “Được rồi, bọn họ muốn nghĩ như thế nào thì nghĩ, chuyện này là do tôi gây ra, tôi sẽ nghĩ cách giải quyết! Cho dù có là vạn kiếp bất phục thì cũng là tôi, mấy người muốn xem chuyện náo nhiệt cái gì?”

*Vạn kiếp bất phục: Muôn đời muôn kiếp không trở lại được như trước.

Chuyện gì vậy? Hạ Quý Thần gặp phiền toái gì sao? Là liên quan tới chuyện xung đột với Lâm Chính Ích ở khách sạn Bắc Kinh ngày hôm qua sao?.

Trong đầu của Quý Úc vừa mới nghĩ đến lý do này, Hạ Quý Thần đang đứng ở trên ban công đã hơi khom khom người hướng về phía gạt tàn ở trên bàn, khước mắt của hấn đúng lúc nhìn thấy cô. Môi mông đáng lẽ là nhúc nhích, lời nói chuẩn bị từ miệng truyền ra ngoài liền dừng lại, hấn vẫn duy trì tư thế khom người, nhìn chằm chằm cô một lúc rồi mới tiếp tục đem tàn thuốc ấn xuống gạt tàn. Sau đó hấn đứng thẳng người, mở miệng, nhưng lại không phải nói với cô, cũng không phải trả lời người trong điện thoại mà là kêu một tiếng: “Thím Trương!”.

“Tôi đây” Thím Trương nghe được tiếng la của Hạ Quý Thần, rất nhanh liền từ phòng bếp chạy ra, đến nơi liền mở miệng hô một câu “Cậu chủ Hạ”, sau đó lại thấy được Quý Úc đang đứng ở bên cạnh, lập tức cười nói: “Tiểu thư, cô đã tỉnh”.

Quý Úc nhẹ gật đầu, trả lời lại: “Chào buổi sáng, Thím Trương”.

Dừng một chút cô lại nhìn về phía Hạ Quý Thần: “Chào buổi sáng”.

Hạ Quý Thần nhìn lại vào mắt của Quý Úc, hấn nhìn một lúc lâu rồi mới đáp lại một tiếng “Sớm”, sau đó lại nhìn về phía Thím Trương: “Bữa sáng chuẩn bị xong chưa?”.

“Đã sớm chuẩn bị tốt, cậu chủ Hạ”. Thím Trương cung kính nói.

Hạ Quý Thần không trả lời lại, hấn hướng về phía Quý Úc chỉ chỉ phòng ăn: “Cô đi ăn chút gì trước đi, tôi còn có chút việc cần xử lý”.

Hạ Quý Thần cũng không có quan xem Quý Úc đồng ý hay không, hấn dừng một chút, sau đó lại hướng về phía Thím Trương phân phó: “Dẫn cô ấy đi ăn cơm”.

Nói xong, hấn liền giơ di động lên, lướt qua người của Quý Úc đi về phía cầu thang lầu hai, cùng với tiếng bước chân, Quý Úc còn nghe thấy âm thanh nhặt nhèo mà lạnh băng của hấn từ phía sau truyền đến: “Vừa có chút chuyện, cậu tiếp tục nói”.

P/s: Mị đoán sai mất tiu rồi, có ai đoán đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của hấn (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc nghe thấy Hạ Quý Thần lại tiếp tục cuộc nói chuyện lúc này, liền quay đầu nhìn lại, lúc này Hạ Quý Thần đang cầm điện thoại di động, từng bước từng bước đi lên cầu thang, không lâu sau liền biến mất ở chỗ quẹo của cầu thang lầu hai.

Đến khi tiếng cánh cửa của thư phòng lầu hai đóng lại thì Thím Trương mới cười cười mở miệng: “Tiểu thư, chắc cô cũng đói bụng rồi? Tôi dẫn cô đi ăn chút gì đó”.

Nói xong, Thím Trương liền hướng về phía nhà ăn, làm một tư thế mời.

Mặc kệ cô cùng Hạ Quý Thần đã từng như thế nào, tối hôm qua vẫn là do hấn giúp cô, xuất phát từ sự lễ phép thì cô vẫn phải chờ hấn xử lý xong công việc rồi nói một tiếng cảm ơn với hấn ... Quý Úc nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là hướng về phía Thím Trương mỉm cười: “Làm phiền Thím”.

Vào nhà ăn, Thím Trương đi trước Quý Úc một bước để kéo ghế ra cho cô, chờ đến khi cô ngồi xuống thì mới đi vào bếp, bụng đủ loại món ăn đã chuẩn bị xong từ sớm lên.

Thời còn niên thiếu, lúc ở Tô thành, khi cô đến Hạ gia ăn cơm cũng thường xuyên được người làm hầu hạ như thế này, nhưng sau khi rời khỏi Tô thành, mấy năm nay cô đều tự mình làm tất cả mọi chuyện, cho nên bây giờ khi nhìn thấy Thím Trương cứ loay hoay đi đi lại lại, cô có chút không quen. Cuối cùng cũng nhịn không được, Quý Úc mở miệng nói với Thím Trương: “Cảm ơn thím, tôi tự làm cũng được”.

Ngoài miệng thì Thím Trương vẫn đáp lời nhưng tay cũng không có ngừng lại.

Lúc Quý Úc cúi đầu xuống húp cháo, cô nhìn thấy Thím Trương vẫn đứng ở bên cạnh, lại mở miệng: “Thím Trương, Thím đã ăn gì chưa? Nếu chưa thì Thím ngồi xuống ăn luôn đi”.

“Tôi đã ăn rồi”. Thím Trương cười tủm tủm trả lời lại, đại khái là nhìn ra Quý Úc không được tự nhiên nên liền tìm đề tài hàn huyên với cô: “Tôi làm ở đây được ba năm rồi, cô là người phụ nữ đầu tiên mà tôi thấy cậu chủ dẫn về nhà”.

So với chuyện cô là người phụ nữ đầu tiên mà Hạ Quý Thần dẫn về nhà thì Quý Úc lại chú ý câu nói ở về trước của Thím Trương hơn, cô hướng về phía Thím Trương, có chút buồn bực lên tiếng: “Ba năm? Hạ Quý Thần đã mua căn hộ này được ba năm rồi sao?”.

“Đúng vậy, thời điểm căn hộ này mới bắt đầu được đưa vào sử dụng thì cậu chủ Hạ đã mua rồi, chính xác phải là bốn năm, nhưng thời gian trang trí cũng đã mất hơn một năm”.

Năm nay Hạ Quý Thần mới vào đại học B điện ảnh, trước đó không phải toàn ở Hạ gia sao? Như thế nào đã mua nhà ở Bắc Kinh sớm như vậy?

Trong lòng Quý Úc âm thầm cảm thấy kỳ quái, qua một lát sau mới phản ứng lại là cô còn chưa có trả lời Thím Trương, lúc này mới ngẩng đầu, hướng về phía Thím Trương “Ồ” một tiếng.

“Thật ra cậu chủ Hạ cũng không có thường xuyên ở lại căn hộ này, trước kia lâu lâu cậu ấy mới ngẫu nhiên ghé qua, có lúc là một tháng, có khi lại hai tháng. Tiểu thư nghĩ xem, phòng ốc ở Bắc Kinh đắt như vậy, cậu chủ không ở thì hà tất chỉ phải mua phòng, không bằng ở lại khách sạn còn hơn. Tôi nghĩ sao cũng không thể hiểu nổi, có lần buồn bực nên thuận miệng hỏi cậu chủ, kỳ thật tôi biết cậu chủ không thể nào cùng tôi nói chuyện này được, tôi cũng không trông mong cậu ấy sẽ trả lời, chỉ đơn giản là buột miệng thốt ra vậy thôi, hỏi xong lại đi làm việc của mình, nhưng không nghĩ tới cậu chủ cư nhiên lại mở miệng nói chuyện với tôi, nói cái gì mà”. Thím Trương nghiêng đầu, thực nghiêm túc suy nghĩ: “..... Tôi định cư ở trong thành phố, có thể tính như là một loại gặp lại hay không?”

“Tôi không có thật sự hiểu cậu chủ nói những lời này là có ý gì, nhưng tôi nhìn ra được ngày đó tâm tình của cậu chủ rất tốt, kể từ khi tôi quen biết cậu ấy đến nay, đó là hôm tâm tình của cậu ấy tốt nhất, chính xác là nửa năm trước, hôm đó tôi còn thấy cậu ấy cười nữa”.

P/s: Nửa năm trước? Là thời điểm Quý Úc tỉnh lại nha ~

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 146: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của

hắn (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Có thể là do phụ nữ rất dễ nhạy cảm, cho nên lúc Thím Trương nói đến câu “Tôi định cư ở trong thành phố, cũng tính là một loại gặp lại đi?”, Quý Úc rất để ý.

Mặc dù Thím Trương nói hơi nhỏ nhưng Quý Úc đều nghe thấy rõ ràng, chẳng qua cô không có xác định được, câu nói kia có phải là Hạ Quý Thần trả lời lại Thím Trương hay không, cho nên cô cũng không có suy nghĩ sâu xa, chỉ là đem câu nói đó nhắm đi nhắm lại vài lần, xong liền hướng về phía Thím Trương cười cười một chút, tỏ vẻ là cô vẫn đang nghe bà ấy nói chuyện.

Quý Úc ăn hết hai cái bánh quẩy liền lấy khăn giấy xoa xoa tay, sau đó cầm thìa lên múc một muỗng cháo đưa lên miệng.

Thìa cháo vừa chạm đến môi, cả người Quý Úc liền căng cứng, động tác cũng dừng lại.

Hương vị này sao lại quen thuộc như vậy? Hình như cô đã từng ăn qua ...?

Quý Úc vội vàng đưa thìa cháo vào trong miệng, cô nhai kĩ nuốt chậm, càng ăn càng cảm thấy quen thuộc nhưng lại không thể nhớ ra là mình đã ăn ở đâu, ấn đường cũng nhện không được mà nhăn lại.

Lúc cô đang vất óc suy nghĩ, từ bên cạnh lại vang lên âm thanh cung kính của Thím Trương: “Cậu chủ Hạ”.

Quý Úc hoàn hồn, cô quay đầu lại nhìn thì thấy Hạ Quý Thần đang bước vào phòng ăn.

Xử lý xong việc là Hạ Quý Thần đi tắm thì phải, tóc của hắn còn chưa có sấy, vẫn đang hơi ướt, quần áo cùng giày da trên người cũng được thay thế bằng đồ ở nhà, nhìn Hạ Quý Thần như thế này trông trẻ tuổi và thanh nhã hơn rất nhiều.

Đối với sự đón tiếp của Thím Trương, Hạ Quý Thần không có trả lời, một tay kéo chiếc ghế đối diện với Quý Úc ra rồi ngồi xuống.

Hắn vươn tay cầm một cái bánh quẩy đưa tới miệng cắn một cái, sau đó mới nhìn Thím Trương, hướng về phía nôi cháo khề hất hất cằm.

Thím Trương ở cùng Hạ Quý Thần cũng được một thời gian rồi nên hiểu hành động vừa rồi của hắn là gì, lập tức đi tới bàn ăn múc một chén cháo cho hắn.

Bởi vì bây giờ có Hạ Quý Thần nên Thím Trương đứng im, không có lời nhai nói chuyện như vừa nãy nữa.

Trong phòng rất nhanh liền ăn tĩnh lại, lâu lâu mới phát ra tiếng vang do chén đĩa va chạm.

Hạ Quý Thần ngồi xuống bàn ăn sau Quý Úc nhưng lại ăn xong trước cô.

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần buông đĩa, vội vàng húp nốt chút cháo còn lại trong chén, sau đó cũng ngừng ăn.

Quý Úc ngồi ngay ngắn, lúc cô ngẩng đầu lên thì nhìn thấy Thím Trương đặt khăn ướt lên bàn, Hạ Quý Thần đang thông thả ung dung cầm khăn ướt lau miệng với tay. Cô nuốt nước bọt, sau đó mới mở miệng: “Cảm ơn anh tối hôm qua đã giúp tôi, cả phòng ở để tôi qua đêm cùng bữa sáng nữa”.

Nghe thấy Quý Úc mở miệng, Hạ Quý Thần cũng chỉ là hướng về phía cô gật gật đầu, tỏ vẻ tiếp nhận lời cảm ơn của cô, sau đó tiếp tục lau tay.

Phòng ăn lại an tĩnh một chút, qua giây lát Quý Úc mới mở miệng: “Cái kia, quần áo tôi đang mặc là anh nói Thím Trương mua giúp tôi sao?”.

Không chờ Hạ Quý Thần trả lời, Quý Úc đã nói tiếp: “Đợi lúc nào có thời gian, tôi đem tiền trả lại cho anh” Dừng dừng một chút, Quý Úc lại bổ sung: “..... hoặc là Thím Trương”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của hắn (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần đang lau tay, nghe Quý Úc nói vậy thì động tác dừng lại một chút, ngay sau đó liền rũ mi mắt.

Không biết có phải là do Quý Úc ảo giác hay không mà cô cảm thấy không khí trong phòng ăn rõ ràng nặng nề hơn lúc này.

Cô nhìn trộm Hạ Quý Thần, nghĩ rằng hần mắt hững, ai ngờ chỉ qua ba giây đồng hồ, hần liền đặt khăn ướt ở trong tay xuống, sau đó nâng mí mắt lên, nhìn về phía cô rồi “Ừ” một tiếng.

Quý Úc vốn đang khăn trương, trong nháy mắt sự khăn trương đều tan biến hết, cô hướng về phía Hạ Quý Thần cười dịu dàng, vừa mới chuẩn bị mở miệng nói lời biệt thì điện thoại di động bị Hạ Quý Thần tùy tiện đặt ở trên bàn vang lên.

Hần hạ mi mắt, quét qua màn hình di động, theo sau liền ra dấu cho Quý Úc chờ một chút, sau đó mới cầm lấy di động, vừa nghe vừa đi ra khỏi phòng ăn.

Hạ Quý Thần giống như lúc này, ra ban công nghe điện thoại, hần nói rất nhỏ, Quý Úc ở trong phòng ăn chỉ có thể nghe lọt vài chỗ, nhưng cũng không rõ lắm nội dung nói chuyện của Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần nhận điện thoại được vài phút, âm thanh của hần bỗng lớn hơn rất nhiều, ngữ khí cũng trở nên sắc bén: “Ông ta nghĩ mình là ai! Muốn cô ấy tự mình tới cửa xin lỗi sao? Nằm mơ đi! Cậu nói lại với ông ta, hỏi xem có phải ông ta muốn tìm chỗ chết hay không!”.

Thím Trương đang dọn bàn ăn, bỗng nhiên nghe thấy Hạ Quý Thần rống lên, cả người liền bị dọa, đầu ngón tay cầm thìa cũng buông lỏng khiến mấy chiếc thìa rơi xuống bàn, phát ra tiếng vang liên tiếp.

Âm thanh tức giận của Hạ Quý Thần lại vang lên: “Tôi nói cho cậu biết, không có cửa chính là không có cửa! Tương lấy chuyện này uy hiếp được tôi sao? Hòa giải cùng ông ta? Từ nhỏ đến lớn, thứ tôi không sợ nhất chính là uy hiếp! Chi bằng ông ta? Không xứng!”.

Nói xong Hạ Quý Thần liền cúp điện thoại, cầm điện thoại ném sang một bên, sau đó trở lại phòng ăn.

Bởi vì vừa mới tức giận, cho nên lúc Hạ Quý Thần xuất hiện ở trước bàn ăn sắc mặt cũng không được tốt, nhưng âm thanh mở miệng nói chuyện với Quý Úc cũng còn xem như là bình thường: “Vừa nãy cô định nói cái gì?”.

Quý Úc vốn dĩ muốn nói tạm biệt, nhưng sau khi nghe Hạ Quý Thần hỏi, lại sửa lại: “Anh ... gặp chuyện gì phiền toái sao?”.

Hạ Quý Thần đại khái là không có nghĩ tới Quý Úc sẽ hỏi hần vấn đề này, cho nên ánh mắt đang nhìn Quý Úc liền xoẹt qua tia kinh ngạc. Lúc này, hần tình huống cảm giác được đẩy lòng của mình đang tràn ra cảm xúc quay cuồng cùng kinh hi.

Cô ... Thuận miệng hỏi, có tính là đang quan tâm không?.

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần không có nói chuyện, lại lên tiếng, đem suy đoán của mình nói ra: “Có phải hay không cùng”

Quý Úc vốn định nói “tôi”, nhưng lời vừa đến miệng cô lại ngừng lại.

Cứ cho là hần giúp cô, nhưng ở trong lòng hần, cô chưa chắc đã có trọng lượng như vậy đi.

Quý Úc mím môi, sửa miệng nói: “..... Lâm tổng có quan hệ?”.

“Không phải!” Hạ Quý Thần cơ hồ không có chút do dự liền phủ nhận suy đoán của Quý Úc.

Hần ý thức được mình quá dứt khoát, qua hai giây lại giải thích: “Bên trong công ty xuất hiện vài việc nhỏ”.

“Ồ”. Quý Úc không có nói gì nữa, cô chỉ chỉ ngoài cửa: “Quấy rầy anh lâu như vậy, tôi cũng nên đi rồi.”.

Hạ Quý Thần thản nhiên đứng tại chỗ, hần cũng không có giữ cô lại, chỉ “ừ” một tiếng rồi nhìn về phía Thím Trương.

Thím Trương hiểu ánh mắt của Hạ Quý Thần, vội vàng buông đồ ở trong tay xuống rồi tiễn Quý Úc ra cửa.

.....

Lịch trình quay của “Tam Thiên Sĩ” vẫn chưa được quyết định, do đó Quý Úc trở lại trường học, tiếp tục sinh hoạt như bình thường.

Đại học B điện ảnh lớn như vậy, Quý Úc lâu lâu cũng có tiết học cùng với lớp đạo diễn, nhưng cô lại không có gặp Hạ Quý Thần.

Thời gian trôi nhanh như nước chảy, đảo mắt liền hết một học kỳ.

Bởi vì thức đêm để xem phim truyền hình nên chủ nhật hôm nay Quý Úc thức dậy rất muộn, cô vừa mới ngồi dậy, Đường Họa Họa đang ngồi ở trước máy tính bùm bùm đánh chữ liền quay đầu, hướng về phía cô kích động mở miệng.

Chương 148: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của hấn (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Tiểu Úc, cậu còn nhớ lần trước tớ nói “Tam thiên sĩ” chuẩn bị được chuyển thể thành phim không? Trước đó tớ có cùng cậu đề cập qua, là tiểu thuyết của Trình Văn”.

Quý Úc vừa mới tỉnh ngủ nên thần trí còn chưa có đặc biệt thanh tỉnh, cô ngẩn ra một lúc mới hướng về phía Đường Họa Họa gật đầu: “Nhớ rõ”.

“Tam thiên sĩ” còn chưa có công bố nữ chính số 2 là cô, cô sợ giữa đường lại xảy ra biến cố nên đến tận bây giờ vẫn chưa nói cho bất kì ai biết.

Quý Úc dừng dừng một chút, làm bộ không để ý, tiếp tục mở miệng: “Làm sao vậy?”.

“Làm sao vậy? Có chuyện rồi chứ sao! Nguyên lai đã công bố tháng hai năm sau bắt đầu khởi quay “Tam thiên sĩ”, bây giờ không hiểu vì sao lại công bố tạm thời ngừng quay”.

Quý Úc đang xóc chân lên, nghe Đường Họa Họa nói đến đây, đầu ngón tay liền run lên.

Đường Họa Họa di chuyển con chuột, vừa đọc tin tức vừa nói cho Quý Úc hiểu rõ tình huống: “Bốn giờ sáng hôm nay, trên Weibo truyền ra tin tức này, hiện tại ai cũng đều bàn tán, đại đa số mọi người đều suy đoán vì sao đội hình làm phim của “Tam thiên sĩ” hùng hậu như vậy đột nhiên lại ngừng quay, có một nguồn tin cho hay là do nhà đầu tư cùng đạo diễn có quan điểm khác nhau ...”.

Đường Họa Họa còn chưa nói xong, Quý Úc liền tỉnh táo trở lại, cô cầm lấy điện thoại di động ở bên cạnh gối lên, mở khóa màn hình rồi vào Weibo.

Giống như Đường Họa Họa nói, tìm kiếm hot nhất trên Weibo chính là: “Tam thiên sĩ” ngừng quay.

Quý Úc bấm vào xem, đập vào mắt là dòng chữ: “Theo tin tức từ bên trong lộ ra, đạo diễn của “Tam thiên sĩ” đắc tội nhà đầu tư khiến nhà đầu tư rút vốn, do đó “Tam thiên sĩ” vốn dĩ sẽ bắt đầu quay vào tháng hai năm sau, bởi vì vốn đầu tư mà ngừng quay”.

Rút vốn, là Lâm Chính Ích sao?

Quý Úc nhấp môi dưới, thoát khỏi Weibo rồi mở phần tin nhắn ra, cô do dự trong giây lát, cuối cùng vẫn là soạn một cái tin nhắn, tác giả Trình Văn đại khái sẽ biết chân tướng sự việc đi: “Trình tiểu thư, tôi muốn hỏi một chuyện, tin tức về “Tam thiên sĩ” là thật sao?”.

Tin nhắn gửi đi thành công, Quý Úc nghĩ chắc cô phải đợi rất lâu thì Trình Văn mới trả lời lại, không nghĩ tới cô vừa mới thoát khỏi mục tin nhắn liền có thông báo tin nhắn mới.

Trình Văn trả lời rất ngắn gọn, chỉ có một chữ: “Phải”.

Quý Úc vội vàng gõ chữ, đem suy nghĩ đoán của mình ra hỏi: “Là bởi vì Lâm Chính Ích sao?”.

Cũng giống như lúc này, gần như là giây tiếp theo, Trình Văn liền trả lời lại: “Phải, nhưng tình huống cụ thể như thế nào thì tôi không có rõ, hình như là Hạ tổng động thủ đánh người”.

Động thủ đánh người ... Do chuyện đêm đó của cô nên mới gây ra sự nhiễu loạn như thế này sao?

Quý Úc thất thần, màn hình di động sáng lên, Trình Văn lại gửi qua một tin nhắn: “Cô làm sao lại biết là do Lâm Chính Ích?”.

Xem ra sự tình đêm đó cũng không có bị tiết lộ ra ngoài.

Tuy là do Quý Úc chủ động hỏi chuyện Trình Văn, nhưng thực tế cô cũng không có hiểu rõ con người của Trình Văn, cô sợ nói nhiều lại gây ra chuyện không hay, lúc đó mọi thứ lại rối tung rối mù lên, cho nên Quý Úc trầm tư một lát rồi mới trả lời lại: “Tôi nghe thấy có người nói như vậy nên thuận miệng hỏi một chút”.

Chương 149: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của hắn (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Ủm”. Trình Văn trả lời.

Quý Úc lễ phép tạm biệt: “Trình tiểu thư, vậy tôi không quấy rầy nữa”.

Lần này, phải qua một lúc thì Trình Văn mới đáp lại: “Tốt”.

Quý Úc tùy tiện chọn một icon mặt cười trả lời lại, sau đó cô liền buông điện thoại xuống, quay đầu nhìn về phía cửa sổ.

Quý Úc nhìn chằm chằm ánh nắng bên ngoài, ngẩn ngơ một lúc lâu, mãi đến khi Đường Họa Họa đi tới mép giường, vươn tay đẩy đẩy người của cô thì cô mới hoàn hồn mà nhìn về phía Đường Họa Họa.

“Tiểu Úc, cậu ngây ngốc cái gì vậy, tớ kêu nửa ngày mà cũng không có phản ứng, đi xuống căn tin ăn cơm thôi!”.

“Ừ, tớ đi ngay đây”. Quý Úc mở miệng trả lời, sau đó vội vàng xuống giường rồi đi rửa mặt.

(Truyện được cập nhật nhanh nhất tại dichngontinh.com – không nên copy trái phép)

Cuối tuần nên căn tin cũng không có nhiều người.

Bởi vì “Tam thiên sĩ” ngừng quay khiến đáy lòng của Quý Úc ẩn chứa nhiều tâm sự, cho nên cô cũng không có gọi gì nhiều, chỉ gọi một đĩa cơm rồi tìm một vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, vừa ăn cơm từ từ vừa chờ Đường Họa Họa.

Lúc Quý Úc vừa mới ăn được thìa cơm thứ hai thì có người đi tới, đến chỗ bàn của cô liền dừng lại, kêu tên của cô: “Quý Úc?”.

Quý Úc nghe thấy có người gọi tên mình thì ngẩng đầu, đập vào mắt của cô là một nữ sinh trong khu ký túc xá, tuy không có quen biết gì nhiều nhưng Quý Úc vẫn nở một nụ cười, sau đó đáp lại: “Ăn xong rồi?”.

“Ủm”. Trả lời xong, nữ sinh kia cũng không có sốt ruột rồi đi, ngược lại lại ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh Quý Úc, sau đó làm ra vẻ thần thần bí bí rồi ghé sát vào người của cô, mở miệng hỏi: “Lâu lắm rồi tớ cũng chưa có thấy cậu, hôm nay vất vả lắm mới gặp được cậu ở đây nên nhất định phải hỏi cậu một chút, nói thật đi, cậu cùng soái ca Hạ Quý Thần ở khoa đạo diễn rồi cuộc có quan hệ gì?”.

Quý Úc hơi hơi nhú mày, hướng về phía nữ sinh lắc lắc đầu: “Tớ cùng Hạ Quý Thần khi nào thì có quan hệ? Cậu đừng có nói bậy”.

“Tớ nói bậy lúc nào? Nếu cậu không có quan hệ gì với Hạ Quý Thần, hắn làm sao sẽ vì cậu mà động thủ với Lâm Nhã?” Nữ sinh bĩu môi, rõ ràng không có tin tưởng câu trả lời của Quý Úc.

Động tác nhai đồ ăn của Quý Úc liền dừng lại, chờ đến khi nuốt sạch sẽ đồ ăn ở trong miệng cô mới nghiêng đầu, về mặt cổ quái nhìn nữ sinh kia, hỏi: “Động thủ với Lâm Nhã? Cậu đang nói giỡn sao?”.

“Tớ nói giỡn? Có mà cậu nói giỡn thì có!” Nữ sinh đáp lại, sau khi nhìn thấy biểu cảm của Quý Úc giống như không phải nói dối liền kinh ngạc hô to gọi nhỏ một câu: “Không thể nào? Quý Úc, đừng nói là cậu không có biết chuyện này đi?”.

Quý Úc hướng về phía nữ sinh lắc lắc đầu.

“Trời ơi, cậu cư nhiên lại không có biết cái gì! Chuyện này toàn bộ nữ sinh ở ký túc xá đều biết!”. Nữ sinh giọng điệu khoa trương, cảm thán xong mới tiếp tục nói: “Chính là lần trước, đại khái là buổi sáng hai tháng trước, Hạ Quý Thần xông vào phòng của các cậu, sau đó đem Lâm Nhã ở trên giường lôi xuống, hỏi cậu ta là đã đem cậu giấu ở đâu?”.

Quý Úc nghe đến đó, liền hiểu được nữ sinh đang nói đến chuyện phát sinh hôm cô đi quay “Vương thành”.

Ngày đó Hạ Quý Thần có thể tìm được cô là vì tới ký túc xá tìm Lâm Nhã sao?.

“Lâm Nhã không chịu nói nên Hạ Quý Thần liền túm cậu ta đến trước cửa sổ, đem hai phần ba thân thể của cậu ta đẩy ra ngoài cửa sổ!”, nữ sinh cho

rằng Quý Úc đang chăm chú nghe mình nói chuyện nên còn vừa nói vừa chạy tới trước cửa sổ, ý tứ muốn cho Quý Úc hiểu rõ ràng cảnh tượng ngày hôm đó: “Sau đó hẳn liền nói với Lâm Nhã, nếu cô còn nói những lời vô nghĩa ... Hẳn còn chưa nói câu kế tiếp thì Lâm Nhã đã nói cho hẳn biết cậu ở nơi nào ...”

“Cậu không có biết đâu, ngày hôm đó Hạ Quý Thần thật sự rất đáng sợ! Hẳn như vậy, quả thật giống như người điên!”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Cô không biết một chút gì về chuyện ngày xưa của hẳn (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Đừng nói là Lâm Nhã, như tớ, tớ chỉ đứng ở trước cửa phòng của các cậu để nhìn thôi mà còn thấy sợ hãi, tớ cảm thấy nếu lúc đó Lâm Nhã thật sự không chịu nói cậu ở đâu thì Hạ Quý Thần thật sự sẽ đẩy cậu ta xuống lầu!”.

Vì muốn biết cô ở đâu mà Hạ Quý Thần suýt nữa đẩy Lâm Nhã xuống lầu?.

Đầu ngón tay nắm đôi đũa của Quý Úc bỗng dưng run lên, tinh thần cũng trở nên hốt hoảng.

“Bất quá ngày đó, cho dù Hạ Quý Thần thật sự đáng sợ nhưng vẫn là rất có khí chất nha! Nam nhân kiệt xuất nổi giận vì mỹ nhân a! Trong tiểu thuyết mới thấy xuất hiện cảnh tượng này, không ngờ lại xuất hiện trên người của cậu ...”. Nữ sinh một lần nữa quay trở lại ngồi bên cạnh Quý Úc, vờn tay cầm lấy tay của cô lắc lắc: “.... Quý Úc, tớ thật sự hâm mộ cậu a”.

Quý Úc bị nữ sinh lắc lắc tay mới hoàn hồn, đem tầm mắt đang dừng ở chỗ trước cửa sổ kéo trở về, quay đầu hướng về phía nữ sinh cười cười một cái, không nói ra tiếng.

Nữ sinh đem đầu dựa trên vai của Quý Úc, vẻ mặt cực kỳ hâm mộ, tiếp tục lải nhải về chuyện Hạ Quý Thần ngày hôm đó có bao nhiêu soái, một lúc sau mới ý thức được mình đã lãng phí quá nhiều thời gian ở chỗ này liền nói tạm biệt với Quý Úc, sau đó cầm khay com rời đi.

(Truyện được cập nhật nhanh nhất tại dichngontinh.com – không nên copy trái phép)

Bên cạnh khôi phục lại sự an tĩnh ban đầu, Quý Úc cúi đầu, không có lên tiếng mà tiếp tục ăn thêm hai thìa com, sau đó động tác liền ngừng lại, bàn tay nắm chặt cái thìa, nhìn chăm chăm khay com, lại thất thần.

Quý Úc ăn không tới một phần năm đĩa com liền buông thìa xuống.

Cô cúi đầu cầm lấy điện thoại di động, vào Weibo vừa xem tin tức về “Tam thiên sĩ” vừa yên lặng chờ Đường Họa Họa ăn com.

Chờ đến khi Đường Họa Họa ăn xong, hai người cùng rời khỏi căn tin, lúc này Quý Úc mới lên tiếng: “Họa Họa, tớ có chút việc, cậu về ký túc xá trước đi”.

Đường Họa Họa “ừ” một tiếng, xong liền nói lời tạm biệt cùng Quý Úc.

Quý Úc nhìn Đường Họa Họa đi xa một đoạn rồi mới đi về phía sân thể dục, cô ngồi ở chỗ rừng cây nhỏ không bóng người, cầm lấy di động, vừa mới chuẩn bị mở Weibo ra để theo dõi tin tức mới nhất về “Tam thiên sĩ” thì di động lại có người gọi tới, là Lý Đạt – người có một khoảng thời gian dài không có liên lạc với cô.

Giống như trước đây, Lý Đạt gọi điện tới là vì lấy lòng Bạc Hà nên muốn mời mọi người trong phòng đi ăn com.

Hai người hẹn xong thời gian và địa điểm, Quý Úc nghĩ Lý Đạt sẽ cúp điện thoại, không ngờ cậu ta lại chuyển đề tài khác: “Tiểu Úc, cậu cùng anh Thần gần đây có liên lạc với nhau không?”.

Thật là kỳ quái, hôm nay, từ lúc cô thức dậy đến giờ, cơ hồ mỗi phút đều có thể nghe được chuyện về Hạ Quý Thần ... Đáy lòng Quý Úc âm thầm buồn bực một cái mới, sau đó mới trả lời lại Lý Đạt: “Không có, làm sao vậy?”.

“Anh Thần giống như gặp phải phiền toái gì đó hay sao á, cậu cũng biết, tôi làm bên địa ốc, hai ngày trước anh ấy có liên hệ với tôi nói muốn bán căn hộ ở Bắc Kinh. Lúc tôi nghe thấy chuyện này liền sợ ngay người, cậu nghĩ xem, Hạ gia có tiền như vậy thì cần gì phải bán một căn hộ để lấy tiền, sau đó tôi liền hỏi anh ấy có phải đã xảy ra chuyện gì hay không, lúc đó mới biết được khi anh Thần đến đại học B điện ảnh, người nhà của anh ấy căn bản không

có đồng ý nên đã chặt đứt nguồn kinh tế, khoảng thời gian dài ở Bắc Kinh, mọi thứ anh Thần mua đều là tiền mà anh ấy kiếm ra ...”

Hạ Quý Thần cư nhiên bị Hạ gia chặt đứt nguồn kinh tế? Đầu ngón tay nắm điện thoại di động của Quý Úc chậm rãi tăng thêm lực đạo.

Cô không có mồm miệng nói chuyện.

Đầu dây bên kia, Lý Đạt vẫn đồn thao thao bất tuyệt: “ ... Gần đây anh Thần hình như thật sự xảy ra chuyện, nếu tin tức trên Weibo đều là sự thật, nói anh Thần chọc nhà đầu tư nên khiến nhà đầu tư rút vốn thì toàn bộ tài sản tích góp bao nhiêu năm nay của anh ấy đều vì bộ phim này mà bị dè lại ở bên trong, không rút ra được”.

(thao thao bất tuyệt: nói mãi không dứt)

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng? (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Nếu tài chính không đủ thì phim sẽ chậm chạp không được quay, thế thì khác nào là anh Thần bội ước, mặt khác nhà đầu tư khẳng định cũng sẽ bắt đền, đến lúc đó không những anh Thần sẽ táng gia bại sản mà có khi còn dính đến kiện tụng!”.

“Gần đây vì chuyện này mà phòng chừng anh Thần sẽ bị sút đầu mẻ trán, theo tôi được biết, anh Thần không những bán hết sạch cổ phiếu, hiện tại còn muốn bán phòng ở cùng xe, anh ấy hẳn là muốn dùng tiền của mình để bổ sung vốn đầu tư bị thiếu hụt đi ...”.

*Sút đầu mẻ trán: Bị thương tích, thương tổn nặng.

Không ngờ sự tình so với cô tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn nhiều ... Tinh thần của Quý Úc phảng phất phiêu du đi nơi khác.

Lý Đạt lăm bằm lâu bầu thật lâu mới ý thức được Quý Úc ở đầu dây bên kia không có mồm miệng nói chuyện, cậu ta nghĩ rằng điện thoại bị mất tín hiệu nên nhìn xuống màn hình, thấy điện thoại vẫn đang duy trì trạng thái nói chuyện, lúc này liền “alo” một tiếng: “Tiểu Úc, cậu còn nghe không?”.

“Ồ.....” Quý Úc theo bản năng trả lời lại một từ, sau đó liền điều chỉnh lại tâm tình, mồm miệng nói: “ Tôi đang nghe”.

Nghe thấy Quý Úc đáp lại, Lý Đạt ở đầu dây bên kia liền thở dài: “Kỳ thật tôi cũng không muốn nghị luận sau lưng anh Thần, chỉ là tôi cảm thấy anh Thần rất không dễ dàng gì nên mới nói mấy câu cùng cậu. Cậu không biết đâu, mấy ngày trước lúc anh Thần tìm tôi, anh ấy cứ hút hết điều thuốc này đến điều thuốc khác, nhìn anh ấy như vậy tôi thấy rất buồn, lúc đó tôi nhìn thấy cũng nhìn không có nổi, liền khuyên anh ấy đem bộ phim này đưa cho người khác làm, hoặc là trở về Hạ gia nhờ giúp đỡ, xong xuôi thì cùng Hạ gia thỏa hiệp, trở về tiếp quản sự nghiệp của gia tộc. Vậy mà cô biết anh ấy nói với tôi thế nào không?”.

“Nguyên văn lời nói của anh ấy là như thế này ...” Lý Đạt hơi điều chỉnh cảm xúc của mình, học theo giọng điệu của Hạ Quý Thần, mồm miệng: “ Không có khả năng, tôi thật vất vả mới đợi tới được ngày hôm nay, giờ chỉ cách “hó” một chút thôi, tôi không thể từ bỏ như vậy!”.

“Tôi tưởng hẳn là anh Thần đang nói đến sự nghiệp đạo diễn của anh ấy đi, hiện tại ở giới đạo diễn anh ấy cũng có chút thành tựu ...”.

Cô không ngờ lúc ở sau lưng cô thì Hạ Quý Thần lại thừa nhận việc hẳn chịu nhiều áp lực như thế nào, mà những áp lực đó suy cho cùng đều toàn bắt nguồn từ cô.

Nếu như lúc trước cô không cùng Lâm Chính Ích xảy ra sự việc kia thì Lâm Chính Ích cũng sẽ không rút vốn, Hạ Quý Thần cũng vì thế mà không phải lâm vào hoàn cảnh như bây giờ.

Quý Úc không thể hình dung được cảm giác của mình lúc này là như thế này, cô chỉ cảm thấy ngực nặng trĩu khiến hô hấp có chút khó khăn, tay nắm chặt di động, Lý Đạt đang nói cái gì cô cũng không có nghe thấy nữa, cô theo bản năng lên tiếng ngắt lời của Lý Đạt: “Lý Đạt, tôi còn có chút chuyện, lần sau sẽ lại cùng cậu trò chuyện. ”.

Ngắt điện thoại xong Quý Úc liền nắm chặt di động, sau đó nhìn chằm chằm tăng đá cách đó không xa, đại khái mong lung một hồi lâu rồi mới chớp chớp mắt, đem tầm mắt thu hồi lại, đứng ở trên màn hình điện thoại.

Hẳn vì cô mà đối xử với Lâm Nhã như vậy; lần này lại cũng vì cô mà đánh Lâm Chính Ích ... Cô thật sự không hiểu được, lúc nào hẳn cũng nói những lời khó nghe với cô, vì cái gì hẳn còn làm như vậy, cô cũng rất rõ ràng bắt đầu từ bốn năm trước cô với hẳn đã sớm không còn liên quan gì đến nhau, nhưng cô cũng tình tường biết được một điều, lúc này mà bảo cô không quan tâm tới Hạ Quý Thần thì cô không thể nào làm được.

Huống chi, tình cảnh bây giờ của hần là do cô mà nên.

Nghĩ đến đây, Quý Úc vẫn mở danh bạ điện thoại ra, tìm số điện thoại của Hạ Quý Thần, sau đó ấn gọi đi.

“Thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau”.

Quý Úc nhăn nhau, tay cầm điện thoại cũng buông xuống, cô do dự một lát, cuối cùng vẫn là gọi một chiếc taxi, sau đó đứng dậy đi ra ngoài cổng trường học đợi xe.

Xe ngừng lại ở dưới căn hộ của Hạ Quý Thần, Quý Úc trả tiền rồi xuống xe, cô vừa mới chuẩn bị đi vào thì lại bắt gặp Hạ Quý Thần đang từ bên trong đi ra, (Truyện được cập nhật nhanh nhất tại dichngontinh.com – không nên copy trái phép)

phía sau hần còn có một người đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng?(2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Là người Quý Úc không muốn nhìn thấy nhất – Thiên Ca.

Thiên Ca như thế nào lại ở chỗ này?

Bước chân của Quý Úc bỗng dừng ngừng lại, giây tiếp theo, mọi chuyện cô liền rõ ràng ở chỗ này.

Cũng đúng ... Bắt đầu từ thời niên thiếu Thiên Ca đã thích Hạ Quý Thần, lúc đó cô còn giúp Thiên Ca hẹn Hạ Quý Thần ở rừng cây nhỏ phía sau trường, hiện tại Hạ Quý Thần gặp phiền toái như vậy, Thiên Ca hẳn là quan tâm tới hần đi?.

Quý Úc nhìn thấy hai người kia đang đi về phía mình, vội vàng ngừng suy nghĩ lại, sau đó nhìn trái nhìn phải, thừa dịp hai người kia không chú ý liền trốn sau một chiếc xe.

“Hạ Quý Thần, tôi đi theo anh nói nhiều lời như vậy, rốt cuộc anh có nghe thấy không?” Vừa mới ẩn nấp cẩn thận xong, (Truyện được cập nhật nhanh nhất tại dichngontinh.com – không nên copy trái phép).

Quý Úc liền nghe thấy âm thanh hơi nôn nóng của Thiên Ca.

Đáp lại Thiên Ca là sự im lặng.

Đại khái là hình như Hạ Quý Thần bước đi nhanh hơn trước, Quý Úc nghe thấy âm thanh lộc cộc của giày cao gót trở nên có chút gấp gáp, giống như là đang chạy gấp.

Đáy lòng của Quý Úc có chút tò mò nên thò đầu ra ngoài trộm nhìn, cô thấy Thiên Ca đang kéo lấy tay áo của Hạ Quý Thần, đứng chắn trước mặt hần.

Thiên Ca còn chưa có mở miệng, ấn đường của Hạ Quý Thần liền nhú lại, giọng điệu mang theo vài phần không kiên nhẫn, mở miệng: “Tôi không có gì để nói với cô, mời cô rời đi!”.

Thiên Ca lại giống như là không nghe thấy Hạ Quý Thần nói, lực đạo bắt lấy ống tay áo của Hạ Quý Thần tăng thêm rất nhiều: “Hạ Quý Thần, Lâm Chính Ích không phải người ngu, kịch bản của “Tam thiên sĩ” được săn đón như vậy, ông ta là người làm ăn, đầu tư nhiều thì sau này sẽ được lợi càng nhiều, ông ta cần bản không có ý định rút vốn, chẳng qua là ông ta đề ý mặt mũi nên muốn Quý Úc tự mình tới cửa xin lỗi! Cách làm đó của ông ta chính là đưa cái thang cho cả hai bên leo xuống, nhưng anh lại nhất định không chịu nhượng bộ, cho nên ông ta mới thật sự rút vốn, khiến cho sự tình phát triển thành như thế này ...”.

Lâm Chính Ích có nói cô phải tự mình tới cửa xin lỗi? Cô như thế nào lại không biết chuyện này?

Ấn đường của Quý Úc chậm rãi nhún lại, qua hai giây cô mới tri động nhớ tới, sau hôm xảy ra chuyện, lúc cô đang ăn sáng ở trong phòng ăn, Hạ Quý Thần có nhận một cuộc điện thoại, hần có trả lời lại một câu: “Ông ta nghĩ mình là ai! Muốn cô ấy tự mình tới cửa xin lỗi sao? Nằm mơ đi! Cậu nói lại với ông ta, hỏi xem có phải ông ta muốn tìm chỗ chết hay không!”.

Cho nên, nếu cô đoán không sai, ngày đó lúc Hạ Quý Thần nhận điện thoại, chính là liên quan tới sự kiện kia của cô cùng Lâm Chính Ích ...

Rõ ràng chỉ cần cô tới cửa xin lỗi liền có thể giải quyết được mọi chuyện, vì cái gì Hạ Quý Thần lại không cho cô đi?

Nghi hoặc ở trong đầu của Quý Úc còn chưa có sáng tỏ, Thiên Ca đứng cách đó không xa lại đã mở miệng: “Hội đồng quản trị đã cho anh kỳ hạn cuối cùng, nếu trong 3 ngày mà anh không kiếm đủ vốn, đừng nói là “Tam thiên sĩ” ngừng quay, ngay cả công ty Ynetbsp của anh cũng không còn. Hạ Quý Thần, hôm nay tôi tới đây không phải cùng anh cãi nhau, tôi là thật sự muốn giúp anh, chỉ cần anh đáp ứng tôi không để Quý Úc vào vai nữ phụ số 2, tôi liền giúp anh khuyên nhủ Lâm Chính Ích đầu tư một lần nữa, không những thế mà vốn đầu tư so với lúc trước còn nhiều hơn 20%!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng? (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Từ lúc Quý Úc nhìn thấy hai người kia đến bây giờ, Hạ Quý Thần chỉ nói đúng một câu, nhưng lúc hắn vừa nghe thấy Thiên Ca nói đến chỗ này, chợt cười lạnh ra tiếng: “Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng sao?”

Thiên Ca nghe thấy Hạ Quý Thần đáp trả, có chút giật mình, sắc mặt rõ ràng không có được tốt, qua một lát mới lại mở miệng, thanh âm không còn tự tin mười phần như lúc nãy: “Tôi không phải cùng anh nói điều kiện, tôi là thật lòng muốn giúp anh ...”.

“Thật lòng?” Đuôi mắt của Hạ Quý Thần nổi lên một tầng hơi lạnh, từ đầu đến cuối cũng chưa để Thiên Ca vào mắt, hắn nghiêng nghiêng đầu, ánh mắt lạnh băng nhìn về phía trước, sau đó lại mở miệng, ngữ khí trở nên có chút âm áp, mang theo sự quyết đoán vô hình: “Thu hồi bộ dạng giả mù sa mưa của cô lại đi, cô cho là tôi không biết sao? Lâm Chính Ích rút vốn là do cô đứng ở đằng sau giở trò! Cũng đừng cho là tôi không nhìn ra, cô hao hết tâm tư làm nhiều chuyện như vậy mục đích là vì cái gì!”.

*Giả mù sa mưa: hành động, lời nói đều là giả vờ để lừa người khác, dụ người ta sập bẫy.

Quý Úc nghe đến đây, hoàn toàn minh bạch mọi chuyện.

Nguyên lai Lâm Chính Ích rút vốn là bởi vì Thiên Ca đứng sau lưng xúi giục, mà sở dĩ Thiên Ca làm như vậy là vì muốn tạo cho Hạ Quý Thần một việc khó có thể giải quyết, sau đó sẽ buộc hắn đá cô ra khỏi đoàn làm phim “Tam thiên sĩ”.

Chỉ là, rõ ràng chỉ cần cô rời khỏi đoàn làm phim liền có thể giải quyết sự tình, Hạ Quý Thần vì sao lại không làm?

Quý Úc nhăn nhó mày, rũ xuống mi mắt.

Qua một lát, cô mới nghĩ ra một nguyên nhân: Chẳng lẽ là do anh Dư Quang tìm hắn hỗ trợ?

Trừ nguyên nhân này ra, Quý Úc thật sự không thể nghĩ ra được lý do nào khác để giải thích cho chuyện này.

Nghĩ đến đây, một lần nữa Quý Úc lại ngẩng đầu, trộm nhìn về phía Hạ Quý Thần và Thiên Ca.

Thiên Ca đại khái là không có nghĩ tới chuyện mình làm đều bị Hạ Quý Thần nhìn thấu, sắc mặt cơ hồ lộ ra vài phần xấu hổ, Thiên Ca hít sâu vài ngụm khí, sau đó mới mở miệng: “Hạ Quý Thần, tôi làm sao lại cùng Lâm Chính Ích thông đồng làm khó dễ anh, anh cũng biết tôi đối với anh là thật lòng, tôi từ lúc nhỏ đã ...”

Quý Úc không cần động não cũng biết được kế tiếp Thiên Ca muốn nói gì, khẳng định là mấy chữ “Thích anh”.

Chỉ là Thiên Ca còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần giống như là không muốn nghe, liền hất tay đang nắm tay áo hắn của Thiên Ca ra, sau đó bước bước chân, lướt qua bên người của Thiên Ca, nghênh ngang rời đi.

Lực đạo của Hạ Quý Thần có chút mạnh, Thiên Ca bị hất lui lại mấy bước mới có thể miễn cưỡng ổn định thân thể.

Thiên Ca mang giày cao gót cho nên hình như là cổ chân bị trật khớp, đau đớn khiến cô ta hít vài ngụm khí lạnh, cúi đầu xoa xoa cổ chân, sau đó liền lúi điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho ai đó.

Qua một lát, Quý Úc nhìn thấy người đại diện của Thiên Ca vội vàng chạy tới.

Thiên Ca được người đại diện đỡ rời đi.

Chờ đến khi bóng dáng của Thiên Ca hoàn toàn biến mất, Quý Úc mới từ sau xe chậm rãi đứng lên.

Hạ Quý Thần đã không còn ở nhà, cô cũng không cần thiết phải lên lầu.

Từ cuộc nói chuyện của hần với Thiên Ca, cô có thể tình tường cảm nhận được hiện tại hần có bao nhiêu áp lực.

Ba ngày, trong vòng 3 ngày nếu Hạ Quý Thần không giải quyết được chuyện này thì tất cả công sức mấy năm nay của hần đều tan thành mây khói!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng sao? (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Bên tai của Quý Úc không biết quanh quẩn biết bao nhiêu lần lời nói của Lý Đạt nói với cô trước đó ở trong điện thoại: “Không có khả năng, tôi thật vất vả mới đợi tới được ngày hôm nay, giờ chỉ cách “nó” một chút thôi, tôi không thể từ bỏ như vậy!”.

Lý Đạt nói, “nó” trong miệng Hạ Quý Thần là chỉ sự nghiệp đạo diễn của hần.

Hần vì theo đuổi mơ ước mà từ bỏ Hạ gia, từ bỏ tiền đồ sáng lạn, một mình đi vào đại học B điện ảnh để bắt đầu từ đầu ...

Tỷ như Hạ Quý Thần là thật sự nể mặt anh Dur Quang mới giữ cô lại thì cô không nghĩ tới mình có điểm gì tốt để hần phải trả giá đắt như vậy

Nếu mọi chuyện là do cô gây nên, vậy thì cô cũng nên giải quyết đi!

Quý Úc đứng tại chỗ, an tĩnh suy nghĩ một lát, sau đó tầm mắt liền dừng ở chiếc đồng hồ đeo trên tay.

Cô bình tĩnh nhìn nhìn đồng hồ trong giây lát rồi mới đem đồng hồ tháo xuống, đưa lên bên tai nghe một lúc lâu, sau đó mới cất bước rời khỏi tiểu khu của Hạ Quý Thần.

Quý Úc không có trở về trường học mà là trực tiếp đi đến cửa hàng phụ cận tiểu khu, mua cây bút ghi âm, đem đoạn ghi âm chuyển từ đồng hồ đến cây bút ghi âm, sau đó liền tìm phương thức liên lạc của Lâm Chính Ích.

Úc chùng qua mười phút đồng hồ, từ chỗ Từ Nghệ, Quý Úc biết được tài khoản WeChat của Lâm Chính Ích.

Quý Úc không có chút chần chờ nào, trực tiếp gửi lời mời kết bạn cho Lâm Chính Ích.

Đại khái qua vài phút, Quý Úc mới nhận được thông báo đã thêm Lâm Chính Ích vào danh sách bạn bè, cô hồi phục tinh thần, ngón tay nhanh nhẹn gõ chữ trên màn hình điện thoại: “Ngài khỏe, Lâm tổng, tôi là Quý Úc, tôi có chút việc muốn cùng ngài nói chuyện, xin hỏi khi nào thì ngài có thời gian?”.

Thật lâu sau Quý Úc mới nhận được câu trả lời của Lâm Chính Ích: “Đêm nay tôi có bữa tiệc ở Duyệt viên, có chuyện gì thì cô cứ trực tiếp đến đó tìm tôi”.

Quý Úc không trả lời lại, trực tiếp thu hồi di động, cô đi đến ven đường bắt một chiếc taxi, sau đó báo địa chỉ của Duyệt viên.

Ở con đường đối diện, bên trong một chiếc xe chuyên dụng dành cho ngôi sao.

“Ngàn tỷ, cô ta đi rồi”. Tài xế ngồi ở ghế điều khiển, đem tầm mắt vừa mới nhìn chỗ Quý Úc đứng thu trở về, quay đầu nói với Thiên Ca đang ngồi ở phía sau: “Ngàn tỷ, giờ chúng ta trở về công ty sao?”.

*Ngàn tỷ: cách xưng hô, giống như kiểu Nhất tỷ, dành cho người có vị trí cao, được nhiều người công nhận.

Thiên Ca không có nói chuyện, ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ xe, dừng lại ở phía trước chỗ mà Quý Úc đã đứng.

Quý Úc từ trong tiểu khu của Hạ Quý Thần đi ra, chẳng lẽ cô ta giống cô, đều đến đây tìm Hạ Quý Thần?

Nhưng mà, nếu cô ta tới tìm Hạ Quý Thần thì tại sao lại vào cửa hàng điện tử mua bút ghi âm?

Cô ta còn cầm điện thoại di động đứng ở ven đường lâu như vậy mới rời đi, là muốn đem bút ghi âm đi đâu sao?

Tài xế thấy Thiên Ca chậm chạp không có lên tiếng, lại mở miệng: “Ngần tỷ?”.

Qua vài giây Thiên Ca mới lấy lại tinh thần, tầm mắt như cũ nhìn chăm chăm chỗ Quý Úc vừa đứng, ngữ khí thực đậm mở miệng: “Không trở về công ty, quay đầu xe, đuổi theo chiếc taxi vừa này”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng sao? (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Xe chuyên dụng chở Thiên Ca theo sát phía sau xe taxi của Quý Úc, ước chừng gần nửa tiếng đồng hồ thì xe mới dừng lại.

“Ngần tỷ, cô ta tới Duyệt viên”.

Duyệt viên? Quý Úc đến trung tâm biểu diễn hài kịch xa hoa này làm gì? Trong ấn tượng của cô ta, Quý Úc đối với hài kịch cũng không có lấy nửa điểm hứng thú ...

Thiên Ca không nói chuyện, ấn đường nhăn lại, đại khái qua nửa phút đồng hồ thì mới quay đầu nhìn về phía người đại diện: “Đêm nay trong giới có những ai tới Duyệt viên xem hài kịch?”.

“Đợi tôi hỏi một chút”. Người đại diện nói xong, liền cầm lấy điện thoại, nhưng chưa tới ba mươi giây lại giống như là nhớ ra chuyện gì, mở miệng nói với Thiên Ca: “Cô xem trí nhớ của tôi này, tôi suýt nữa quên mất, không phải gần đây Lâm tổng mới đầu tư một bộ phim sao? Ông ấy còn hẹn cô ăn cơm, không phải là cô cùng ông ấy hợp tác khiến ông ấy rút vốn của “Tam thiên sĩ” sao? Ngày hôm qua ông ấy còn gọi điện thoại cho cô, nói hôm nay có một bữa tiệc ở Duyệt viên, hỏi cô có tham dự được không, cô vì muốn đi tìm đạo diễn Hạ nên đã cự tuyệt ...”.

Người đại diện còn chưa nói xong, Thiên Ca liền bùng tỉnh: “Ồ, đúng là có chuyện này”.

Cho nên Quý Úc tới Duyệt viên là vì Lâm Chính Ích?

Thiên Ca rũ mắt, im lặng mới chừng ba giây đã liền ra quyết định: “Đi vào, đêm nay chúng ta cũng tới Duyệt viên xem hài kịch”.

“Nhưng mà, tối nay cô còn có hẹn với Nghiêm tổng ...”.

“Đẩy lùi lại”. Thiên Ca không chờ người đại diện nói hết đã ra hiệu cho tài xế lái xe tiến vào Duyệt viên.

“Duyệt viên” là nơi yêu cầu phải hẹn trước mới được vào.

Quý Úc vừa đến trước cửa ra vào của Duyệt viên liền bị chặn lại.

Cô lấy di động ra, gửi một tin nhắn qua WeChat cho Lâm Chính Ích.

Trên màn hình hiển thị chữ “đã xem”, điều này biểu hiện là Lâm Chính Ích đã đọc tin nhắn, nhưng Quý Úc phải đợi khoảng hơn mười phút, Lâm Chính Ích ở đầu dây bên kia mới trả lời: “Tôi kêu người ra dẫn cô vào”.

Quý Úc biết Lâm Chính Ích đây là đang làm khó dễ cô, nhưng cô lại vẫn duy trì bộ dáng nhàn nhã, không vội không hoảng hốt, khách sáo trả lời lại Lâm Chính Ích: “Cảm ơn, Lâm tổng”.

Sau khi gửi tin nhắn đi, Quý Úc đứng ở cửa Duyệt viên tiếp tục chờ gần nửa tiếng đồng hồ mới có một người đàn ông trẻ tuổi khoan thai đi tới trước mặt cô, mang theo vào phần không xác định mở miệng: “Xin hỏi, cô là Quý Úc?”.

Quý Úc mỉm cười lên tiếng: “Vâng, là tôi”.

“Là Lâm tổng để cho tôi tới đón tiếp cô, xin mời cô đi theo tôi”. Người đàn ông nói xong, liền mang Quý Úc đi vào trong “Duyệt viên”.

Dọc theo hành lang màu đỏ, người đàn ông dẫn Quý Úc rẽ trái rẽ phải mấy lần thì mới dừng lại trước một căn phòng, sau đó đẩy cửa phòng rồi làm một tư thế “mời” với cô.

Quý Úc cùng người đàn ông một trước một sau vào phòng.

Đối diện với cánh cửa là trống không, cách đó không xa có một sân khấu biểu diễn hài kịch.

Người nghệ sĩ biểu diễn xoay chuyển con mắt, khẽ mở môi đỏ, xướng lên một khúc ê ê a a.

Trong phòng có bảy người, hầu như tất cả đều nhìn không chớp mắt sân khấu kịch, giống như là đang thực sự chăm chú thưởng diễn.

Người đàn ông dẫn Quý Úc đến đây đóng cửa lại, bảo cô ở chỗ này chờ một lát, sau đó liền tay chân nhẹ nhàng đi đến bên cạnh Lâm Chính Ích, cúi đầu nói nhỏ bên tai ông ta.

Bộ dáng của Lâm Chính Ích giống như kiểu nghe diễn đến ngấm vào trong người, rung đùi theo giai điệu, đợi người đàn ông nói xong thì mới quay đầu, liếc mắt nhìn Quý Úc một cái, sau đó mới nghiêng đầu mở miệng nói chuyện với người đàn ông kia.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng sao? (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Người đàn ông cung kích gật đầu, sau đó lui về bên cạnh Quý Úc, chỉ chỉ về phía Lâm Chính Ích đang ngồi, thấp giọng mở miệng nói: “Quý Úc tiểu thư, Lâm tổng kêu cô qua bên đó”.

Quý Úc nhẹ giọng nói “Cám ơn”, đứng tại chỗ hai giây rồi mới đi về phía Lâm Chính Ích.

Lúc Quý Úc còn cách Lâm Chính Ích ước chừng nửa thước, Lâm Chính Ích giống như là nhận thấy Quý Úc tới gần, ngẩng đầu nhìn vào mắt cô.

*Thước: đơn vị đo lường của Trung Quốc, 1 thước = 1m

Quý Úc còn chưa có mở miệng hô tiếng “Lâm tổng”, Lâm Chính Ích đã chỉ chỉ vị trí bên cạnh ông ta, ý bảo cô ngồi xuống, sau đó liền đem tầm mắt một lần nữa trở về sân khấu kịch.

Mọi người đều đang xem kịch, Quý Úc sợ chính mình mở miệng sẽ quấy rầy khiến mọi người mất hứng nên liền đem lời vừa định nói ra nuốt trở về trong bụng, hai mắt nhìn chăm vị trí bên cạnh của Lâm Chính Ích, cuối cùng vẫn là cất bước đi qua rồi ngồi xuống.

Nghệ sĩ biểu diễn ở trên sân khấu kịch, phải nói là xuất sắc.

Quý Úc đột nhiên đến cũng không làm mất nhã hứng của Lâm Chính Ích, thậm chí Quý Úc còn nghe thấy ông ta hát theo người nghệ sĩ, hừ hừ ra tiếng.

Quý Úc không có nhìn xuống sân khấu, chỉ là an tĩnh ngồi chờ ở trên ghế.

Đại khái qua nửa giờ đồng hồ, sân khấu kịch cũng kết thúc.

Quý Úc lúc này mới quay đầu, đối với Lâm Chính Ích mở miệng: “Lâm tổng, tôi...”.

Lâm Chính Ích xem như Quý Úc không tồn tại, trực tiếp làm lơ cô, mở miệng nói với người phục vụ đứng cách đó không xa: “Đem đồ ăn lên”.

“Vâng, Lâm tiên sinh”. Người phục vụ trả lời xong, liền rời khỏi phòng.

“Lâm tổng, tôi tới tìm ngài...” Quý Úc thừa dịp Lâm Chính Ích không nói chuyện với người khác, lần thứ hai mở miệng nói chuyện.

Nhưng cũng giống như lúc này, Lâm Chính Ích bày ra bộ dáng không nghe thấy, mở miệng nói chuyện với những người ở trên bàn, bất quá lần này lời nói trong miệng ông ta lại liên quan tới Quý Úc: “Tôi giới thiệu cho mọi người một người, vị tiểu thư này tên Quý Úc, là sinh viên đại học B điện ảnh”.

Xưa nay Lâm Chính Ích rất ít khi mang phụ nữ đi tham gia những bữa tiệc như thế này, cho nên lúc ông ta giới thiệu xong, có vài người làm ra biểu tình ái muội cùng sáng tỏ.

Quý Úc biết bọn họ hiểu nhầm, cho rằng cô là bạn gái của Lâm Chính Ích.

Đáy lòng của Quý Úc nổi lên một tầng phản cảm, nhưng lại nghĩ đến cơ hội cùng Lâm Chính Ích nói chuyện nên liền bày ra bộ dạng cái gì cũng không nhìn thấy, tiếp tục duy trì vẻ mặt đạm nhiên (điềm đạm+thản nhiên) cùng thong dong.

Người phục vụ đã bắt đầu mang rượu cùng đồ ăn lên.

Quý Úc thấy Lâm Chính Ích rót rượu, không có nói chuyện với ai, liền mở miệng, dùng âm thanh chỉ hai người nghe thấy: “Lâm tổng, ngài có thể bớt chút thời gian cùng tôi nói chuyện không?”.

Lần này Lâm Chính Ích không có cắt ngang lời của cô, đợi đến khi cô nói xong mới cầm ly rượu lên, hướng về phía mấy người trước mặt mở miệng, chẳng qua lời nói lại không cùng chủ đề mà cô vừa mới đề cập: “Tiểu Úc, những người này đều là người phụ trách bộ phim mới “Bụi đất” mà tôi đầu tư, đây là nhà làm phim, đây là đạo diễn, đây là”.

Xuất phát từ sự lễ phép, lúc Lâm Chính Ích giới thiệu, mỗi người đều cho Quý Úc một nụ cười mỉm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng sao? (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chờ Lâm Chính Ích giới thiệu cho Quý Úc biết mặt tất cả mọi người xong, trước mặt ông ta cũng chỉ còn hai ly rượu.

Ông ta cầm một ly rượu lên, một bên đưa tới trước mặt Quý Úc, một bên ghé vào tai của cô mở miệng, âm thanh giống như cô lúc nãy, phá lệ trầm thấp: “Trước tiên cô kính rượu tất cả người trong phòng, mỗi người một ly, xong xuôi tôi liền cho cô thời gian nói!”.

Dùng một chút, Lâm Chính Ích lại bổ sung: “Cơ hội là tôi cho cô, còn cô muốn hay không là do cô!”.

Nói xong, Lâm Chính Ích liền đem ly rượu trong tay nâng lên cao, cười tủm tỉm hướng về phía Quý Úc mở miệng: “Nào, Tiểu Úc, kính đại gia một chén rượu!”.

Quý Úc làm sao không biết, Lâm Chính Ích là xem cô như những người phụ nữ ngày thường bồi rượu cho ông ta, cố ý làm khó dễ cô.

Trước khi tới đây, cô đã sớm đoán được Lâm Chính Ích sẽ không dễ dàng cùng cô thỏa hiệp.

Cô có thể tới tìm Lâm Chính Ích là do trong tay cô có ghi âm lời nói ngày hôm đó ông ta nói với cô, Lâm Chính Ích vẫn ngầm làm những chuyện bại hoại nhưng bên ngoài lại vẫn chú ý hình tượng của mình, cô chính là muốn dùng ghi âm mình có trao đổi với Lâm Chính Ích.

Nhưng cô cũng không thể lấy bút ghi âm ra rồi ngã bài với Lâm Chính Ích ở trên bàn ăn được, như vậy không khác nào hủy sạch mặt mũi của ông ta, đừng nói muốn ông ta lần nữa đầu tư vốn cho “Tam thiên sĩ”, ngược lại sẽ hoàn toàn xói hổng bóng không.

*Xói hổng bóng không: Mất hết cả, không được gì.

Nếu cô không muốn trở mặt nhìn Hạ Quý Thần khó xử, hiện tại cô chỉ có một biện pháp, đó chính là ủy khuất cùng chịu đựng.

Quý Úc nhìn chằm chằm ly rượu trong tay Lâm Chính Ích, đáy mắt xẹt qua một tia kiên quyết, giây tiếp theo cô liền nhận ly rượu, đứng dậy, hướng về phía người đạo diễn đang ngồi bên cạnh Lâm Chính Ích, tươi cười đi qua: “Đạo diễn, tôi kính ngài”.

Cụng ly xong, Quý Úc ngửa đầu uống một hơi, cạn sạch ly rượu.

Chất lỏng nóng bỏng chảy qua yết hầu xuống dạ dày khiến Quý Úc cực kỳ khó chịu, cô trở lại vị trí, còn chưa ngồi được bao lâu thì Lâm Chính Ích lại đã cầm lấy bình rượu, rót đầy ly rượu của cô.

“Nhà làm phim, tôi kính ngài”

“La tiên sinh, tôi kính ngài”.

“.....”

Quý Úc một ly lại một ly rượu kính tất cả mọi người trên bàn, đến khi kính xong, Quý Úc đã bắt đầu buồn nôn.

Quý Úc không biết lúc Lâm Chính Ích rót rượu cho cô tới lần thứ mấy thì ông ta đã cố tình dựa gần vào người của cô rất nhiều, thậm chí tay của ông ta còn như có như không bắt đầu cách quần áo đụng chạm vào người của cô.

Quý Úc phản xạ có điều kiện, muốn tránh đi nhưng lại nghĩ đến Hạ Quý Thần, nghĩ đến hân vì mơ ước mà phải vứt bỏ nhiều thứ như vậy, nghĩ đến việc hân chuẩn bị chỉ còn hai bàn tay trắng.

So với hân thì việc cô tiếp nhận những chuyện này có là cái gì?

Quý Úc không biết chính mình còn có thể kiên trì chịu đựng được bao lâu, nhưng cô lại biết, chỉ cần cô còn tỉnh táo thì nhất định phải cắn chặt răng chịu đựng, nỗ lực mà mỉm cười, tiếp tục uống rượu.

.....

Ở phòng bao đối diện, Thiên Ca một thân ưu nhã tựa lưng vào ghế ngồi, xem video ngắn mà người đại diện mới lấy trộm được, nghiêm túc xem một lần, khóe môi mỉm cười không dấu gọi lên một nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng sao? (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần là vì Quý Úc mà đắc tội với Lâm Chính Ích, mà Quý Úc lại bồi dưỡng người Lâm Chính Ích uống rượu, nếu như Hạ Quý Thần nhìn thấy hình ảnh này không biết sẽ thế nào ...

Chỉ đơn thuần là tưởng tượng thôi mà Thiên Ca cũng đã thấy rất hưng phấn, đầu ngón tay còn run run.

Thiên Ca cơ hồ không có dự định nào, mở mục tin nhắn ra, muốn gửi video qua số điện thoại của Hạ Quý Thần.

Lúc vừa mới định gửi video đi, động tác của Thiên Ca bỗng dừng ngừng lại.

“Ngần tỷ, không đúng chỗ nào sao?” Người đại diện thấy Thiên Ca chậm chạp không có phản ứng, có chút buồn bực ra tiếng dò hỏi.

Thiên Ca nghe thấy thanh âm liền quét mắt nhìn người đại diện, nhưng lại không có mở miệng, sau đó liền cúi đầu, tiếp tục nhìn chăm chăm màn hình điện thoại, qua một lúc mới nhẹ giọng lầm bầm ra tiếng: “Anh ấy biết tôi luôn đối phó cô ta, nếu anh ấy biết video này là từ trong tay tôi truyền ra thì sẽ nghĩ gì?”.

Thanh âm của Thiên Ca rất nhỏ, người đại diện cũng không nghe rõ Thiên Ca nói gì, lại mở miệng hỏi: “Ngần tỷ, cô nói cái gì cơ?”.

Thiên Ca giống như không nghe thấy người đại diện nói, trầm mặc một lúc lâu mới lại lầm bầm lầu bầu mở miệng: “..... Khẳng định sẽ cho rằng do tôi sắp đặt, đến lúc đó anh ấy khẳng định sẽ lại khiến tôi chịu đau khổ Không được! Tôi không thể gửi cái video này!”.

Thiên Ca nói xong lời cuối cùng, ngữ khí bỗng nhiên có chút kịch liệt, âm điệu cũng lớn hơn rất nhiều, người đại diện chỉ nghe được câu cuối cùng, buồn bực ra tiếng: “Vì cái gì không thể? Ngần tỷ, cô không phải nói, nếu Hạ tổng thấy được cô ta bồi dưỡng mấy người này nhất định sẽ phẫn nộ sao? Không phải cô nói, chỉ cần Hạ tổng không che chở cô ta nữa thì cô ta cái gì cũng sẽ không làm được sao?”.

“Là không thể, không phải không ...” Thiên Ca trả lời.

Đều là không cả, khác nhau ở chỗ nào?

Người đại diện bị Thiên Ca làm cho có chút mơ hồ, càng khó hiểu, cô ta đang định hỏi Thiên Ca đây là có ý gì thì Thiên Ca lại giống như là nghĩ ra biện pháp, ngừng đầu hỏi cô ta một câu không chút liên quan: “Cô có người quen trong công ty Ynetbp không?”.

“Có a ...” Người đại diện tuy không hiểu Thiên Ca muốn làm gì nhưng vẫn trả lời đúng sự thật, theo sau lại hỏi: “Làm sao vậy?”.

“Bây giờ cô lập tức gọi điện, kêu người đó đem cái video này tung lên diễn đàn của công ty, mặc kệ người đó dùng phương pháp gì, bắt buộc phải làm cho Hạ Quý Thần chú ý”. Thiên Ca vừa phân phó cho người đại diện, vừa động não: “Người đó muốn bao nhiêu tiền cũng được, nhưng phải kêu người đó cường điệu sự việc lên một chút, nói video này là do người đó trong lúc vô tình phát hiện được”.

“Vâng, Ngần tỷ, tôi sẽ làm ngay”. Người đại diện nói xong liền lấy di động ra, bắt đầu tìm số điện thoại.

Lúc người đại diện vừa tìm được số điện thoại, Thiên Ca lại bổ sung thêm một câu: “Còn có, cô nhớ nói cho người kia, đêm nay bọn họ tổ chức tiệc

rượu ở chỗ này là vì bộ phim “Bụi đất”, mà Quý Úc sở dĩ xuất hiện ở đây là do “Tam thiên sĩ” ngừng quay, cho nên cô ta muốn có một chân trong bộ phim “Bụi đất” ...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng sao? (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Thiên Ca dừng lại, xác định mình không còn để sót cái gì mới hướng về phía người đại diện gật gù đầu, ý bảo cô ta có thể gọi điện thoại.

Nhận được chỉ thị của Thiên Ca, người đại diện lập tức đi tới một góc an tĩnh, ấn phím gọi điện.

Không biết lại có phòng bao nào muốn xem kịch, trên sân khấu một lần nữa lại vang lên làn điệu ê ê a a.

Thiên Ca cũng không có nghe kịch, cô ta nhắm mắt lại, đầu ngón tay theo nhịp gõ trên mặt bàn, phát ra tiếng vang rất nhỏ.

Qua một lúc sau người đại diện mới trở về, cô ta cho rằng Thiên Ca đang nhắm mắt dưỡng thần, âm thanh mở miệng đặc biệt nhẹ: “Ngàn tỷ, sự tình đã sắp xếp thỏa đáng”.

Thiên Ca không có nói chuyện, chỉ là điểm nhẹ trên bàn một chút, tỏ vẻ đã biết.

Trước sau Thiên Ca đều không có mở mắt, nhưng khoe môi lại có ý cười, tâm tình dường như rất tốt.

Thời điểm điện thoại của Hạ Quý Thần vang lên, hần đang ở Kim Bích Huy Hoàng, trong phòng 1001 đánh bài với Hàn Tri Phán, cùng hai người mà Hàn Tri Phán mang tới.

Hần vừa cầm bài vừa lấy điện thoại từ trong túi ra, mắt nhìn điện thoại, là thư ký gọi tới.

Hạ Quý Thần ném ra một quân bài rồi mới ấn nghe, ngữ khí lãnh đạm hỏi: “Chuyện gì?”.

“Hạ tổng, ngài có ấn tượng với nữ phụ số 2 trong “Tam thiên sĩ” không?”.

Nữ phụ số 2 của “Tam thiên sĩ” không phải là Quý Úc sao? Cô là do hần chọn, hần sao có thể không có ấn tượng?

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần hoạt động trước mấy quân bài, không chút để ý trả lời: “Biết, làm sao vậy?”.

“Là như thế này, Hạ tổng, ở trong diễn đàn của công ty trên WeChat, vừa mới xuất hiện một cái video liên quan tới cô ấy ...”.

Hạ Quý Thần sắc mặt không đổi nhìn Hàn Tri Phán ném bài ra, sau đó Hàn Tri Phán kêu mình hồ, liền đem những quân bài trước mặt đẩy ra chính giữa.

“Cái hạng mục “Tam thiên sĩ” này của công ty chúng ta, không phải là bởi vì Lâm Chính Ích rút vốn mà bị ngừng lại sao? Nhưng cô ấy lại giống như có chút thân thiết với Lâm Chính Ích”.

Từ đầu đến giờ khi nghe thư ký báo cáo ở trong điện thoại, biểu tình của Hạ Quý Thần không có biến hóa gì lớn, nhưng lúc nghe đến chỗ này, ấn đường lại nhíu lại.

Quý Úc cùng Lâm Chính Ích có chút thân thiết? Sao có thể?

“.... Hôm nay cô ấy còn cùng Lâm Chính Ích ăn cơm chiều, giống như là tham gia bữa tiệc của bộ phim “Bụi đất” mà Lâm Chính Ích đầu tư ...”

Nghe đến đây, Hạ Quý Thần liền nâng mí mắt lên, cho Hàn Tri Phán một ánh mắt “chờ”, sau đó đá văng ghế dựa ra sau, đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Đúng lúc có người phục vụ đi đến đứng vào Hạ Quý Thần, người phục vụ liền nhẹ giọng dò hỏi hần có cần phục vụ cái gì hay không?

Hạ Quý Thần lắc lắc đầu, lướt qua người phục vụ, đi đến phía cuối cùng của hành lang, đứng trước cửa sổ.

Mở cửa sổ ra, gió lạnh ban đêm thổi tới khiến đại não của Hạ Quý Thần tỉnh táo rất nhiều.

Hần sờ soạng điều thuốc ở trong túi, sau đó cắn lên miệng rồi tìm bật lửa, mở miệng hỏi: “Chuyện cụ thể như thế nào?”.

Chương 160: Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng sao? (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Chính là có người nói cô ấy ôm đùi Lâm Chính Ích...”.

Thư ký chỉ nói có mấy chữ, Hạ Quý Thần liền nhíu mi lại, ngữ khí không chút thân thiện cắt ngang lời của anh ta: “Là ai nói vậy, dám bịa đặt chuyện này!”.

Bí thư bị khí thế của Hạ Quý Thần dọa cho sợ tới mức trầm mặc một lát, sau đó mới lại không có chút tự tin mở miệng: “Hạ tổng, không phải bịa đặt mà có video làm chứng, mọi người trong công ty đều đang bàn luận việc cô ấy bởi vì Lâm Chính Ích rút vốn khỏi “Tam thiên sĩ” mà luôn bám theo sát ông ta, muốn chuyển mục tiêu sang đoàn phim “Bụi đất”...”.

Thư ký đại khái là cảm nhận được hơi thở của Hạ Quý Thần ngày càng âm trầm nên âm thanh nói ra cũng ngày càng nhỏ, tới cuối cùng còn gần như không còn phát ra tiếng, anh ta sợ Hạ Quý Thần phát hỏa liền động não, vội vàng bổ sung thêm một câu: “Hạ tổng, nếu không tin thì cậu cứ vào diễn đàn của công ty trong WeChat xem...”.

Thư ký còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần liền cúp điện thoại.

Hạ Quý Thần ngâm điều thuốc, đầu ngón tay lục mở WeChat, xem nhẹ những tin tức hẩn chưa đọc, tìm diễn đàn của công ty.

Đập vào mắt của hẩn là nội dung nói chuyện phiếm của nhân viên công ty.

“Thật không có nghĩ tới, nữ phụ số 2 của “Tam thiên sĩ” cư nhiên lại là loại người này!”

“Đúng a, thời điểm xem ảnh chụp còn cảm thấy cô ta khá xinh đẹp thanh thuần, không nghĩ tới vì muốn leo cao mà không từ thủ đoạn gì!”.

“Cô xem video đi, cô ta bị chuốc rượu thành cái dạng gì rồi, cái này với mấy loại hầu gái trong quán bar khác gì nhau!”.

Hạ Quý Thần nhíu nhíu mi tâm, đáy mắt rõ ràng vì những lời này mà không vui, hẩn chịu đựng không phát hỏa, tiếp tục kéo lên phía trên để xem.

Qua một đoạn nói chuyện phiếm thật dài, Hạ Quý Thần mới nhìn thấy được video mà mọi người đang bàn luận.

Là người có nickname “Miêu miêu” đăng tải, có khoảng 5-6 cái video, Hạ Quý Thần tùy tay click mở một cái.

Hạ Quý Thần đem điều thuốc đang ngâm trong miệng lấy xuống, hướng về phía thùng rác búng búng tàn thuốc, sau đó mới nhìn về phía màn hình di động.

Hẩn không có nhìn kỹ nhưng lại rất dễ dàng phân biệt được, cần cổ thon dài kiều mỹ lộ ra trong video là của Quý Úc.

Cô ngồi ở trên bàn tiệc, người ngồi bên phải cô đúng là Lâm Chính Ích – kẻ bị hẩn đánh tới bởi khoảng thời gian trước.

Trong tay của cô cầm ly rượu, mặt mày tươi cười thân thiết kính rượu với người đàn ông trung niên béo ú đối diện.

Người quay lên video này đại khái cách bàn tiệc có chút xa nên không có ghi lại được âm thanh, cho nên hẩn cũng không biết Quý Úc nói cái gì, hẩn chỉ thấy cô sau khi kính rượu người đàn ông trung niên kia xong liền đem ly rượu tới miệng, ngửa đầu uống cạn.

Đầu ngón tay cầm điều thuốc của Hạ Quý Thần bỗng dừng ngừng lại.

Hẩn nhìn chằm chằm màn hình di động, trong nháy mắt biểu tình liền trở nên lạnh băng.

Video cũng không dài, rất nhanh liền kết thúc.

Hạ Quý Thần tạm dừng hai giây, sau đó lại click mở video khác.

Chương 161: Cô không phải thích như vậy sao? (1)

Editor: Hồng Phan – VirgoBeta: Stuki^^

Lần này, mở đầu video là hình ảnh Quý Úc ghé vào tai Lâm Chính Ích nói nhỏ cái gì đó. Lâm Chính Ích nghe cô nói xong, liền chỉ vào từng người ngồi trên bàn, sau đó mở miệng nói chuyện. Mỗi lần Lâm Chính Ích nói, Quý Úc đều mỉm cười với từng người.

Tuy rằng Hạ Quý Thần không nghe được âm thanh, nhưng từ trong hình ảnh hắn cũng đoán được, Lâm Chính Ích là đang giới thiệu mọi người xung quanh với cô. Giới thiệu xong, Lâm Chính Ích cầm ly rượu lên, sau đó lại ghé vào tai Quý Úc nói nhỏ. Nói xong Lâm Chính Ích liền cười nói với mọi người trên bàn, không biết ông ta nói cái gì, sau đó Quý Úc liền đón lấy ly rượu trong tay của ông ta, đứng lên đi qua chỗ người ngồi bên cạnh Lâm Chính Ích.

Đoạn video này kết thúc, Hạ Quý Thần không chút chần chừ liền click mở video thứ ba. Trong video Lâm Chính Ích đang rót rượu cho Quý Úc, từ biểu cảm của cô có thể thấy được cô đã uống không ít rượu, sắc mặt trở nên có chút tái nhợt.

Nhưng mà lúc Lâm Chính Ích đưa ly rượu tới mặt của cô, cô lại không có bất kỳ chút do dự nào liền nhận lấy, cũng giống như những video trước, cô tiếp tục hướng về phía những người đàn ông kia kính rượu.

Đầu ngón tay nắm di động của Hạ Quý Thần, bởi vì dùng sức mà gân xanh nổi lên rõ ràng. Hắn cắn chặt môi, mở video thứ tư. Video vẫn là hình ảnh Lâm Chính Ích rót rượu cho Quý Úc, chỉ là thân thể của ông ta dấn sát lại người của cô, thậm chí tay của Lâm Chính Ích còn vuốt ve eo của Quý Úc. Không biết do cô tự nguyện hay là tại uống rượu quá nhiều nên không cảm nhận được mà cô không có trốn, cũng không ngăn cản Lâm Chính Ích.

Điều thuốc trong tay Hạ Quý Thần bị bóp méo mó. Ánh mắt nhìn màn hình di động trầm thấp có chút dọa người. Lúc hắn xem đến video cuối cùng thì không biết Quý Úc đã uống bao nhiêu rượu, ánh mắt của mấy người trên bàn tiệc đều đã không có ý tốt, lộ ra sự ái muội.

Hạ Quý Thần nâng tay lên, ném điện thoại ra ngoài. Di động đụng trúng vách tường phát ra tiếng “phanh”, gây chú ý với người phục vụ cách đó không xa. Người phục vụ vội vã chạy tới, khom người nhặt di động lên, lúc đang chuẩn bị đưa cho Hạ Quý Thần lại phát hiện sắc mặt nam nhân âm lãnh đến đáng sợ, cô ta sợ tới mức lùi lại một bước mới dám mở miệng: “Tiên sinh, ngài có chuyện gì sao?”. Hạ Quý Thần giống như không nghe thấy người phục vụ nói, chỉ đứng bất động tại chỗ, tầm mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vách tường phía trước.

Đồng tử của hắn không ngừng co rút lại, hình như hắn đang phần nộ chuyện gì, thân thể đều run lên.

Người phục vụ không dám nhiều lời, đem điện thoại đặt ở trên bệ cửa sổ rồi để lại một câu: “Tiên sinh, tôi để điện thoại ở chỗ này”, xong liền vội vã xoay người muốn rời đi. Nữ phục vụ chuẩn bị nhắc chân rồi đi, đột nhiên lại ngửi thấy một mùi hương khó chịu.

Án đường của nữ phục vụ hơi nhíu lại, theo bản năng cúi đầu nhìn xuống, lúc này liền thấy Hạ Quý Thần cứ nhiên lại đem điều thuốc nắm chặt trong lòng bàn tay.

Nữ phục vụ theo bản năng liền vươn tay, ý tứ muốn bắt lấy cánh tay của Hạ Quý Thần: “Tiên sinh, tiên sinh, tay của ngài...”. Hạ Quý Thần quay đầu lại, ánh mắt lạnh lùng quét về phía người phục vụ, sau đó liền tránh đi khỏi sự đụng chạm của cô ta, đem điều thuốc bị nắm ở trong tay này giờ ném vào thùng rác, sau đó cầm lấy điện thoại, không nói lời nào liền sai bước về phía thang máy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Cô không phải thích như vậy sao? (2)

Editor: Hồng Phan – VirgoBeta: Stuki^^

Bước vào thang máy, Hạ Quý Thần mặc kệ phía sau còn có người đang muốn vào thang máy, trực tiếp ấn nút đóng cửa.

Thang máy đi xuống bãi đỗ xe dưới tầng hầm, cửa vừa mở Hạ Quý Thần liền bước ra. Hạ Quý Thần bị mấy video trông diễn đàn trên WeChat làm cho rối loạn, hắn đi vài vòng trong bãi đỗ xe cũng chưa tìm được xe của mình, cuối cùng mới lấy chìa khóa ra ấn nút tìm xe, cách xa xa liền nhìn thấy một chiếc đang nhấp nháy đèn.

Lên xe, đại an toàn Hạ Quý Thần cũng chưa cài, liền trực tiếp dẫm chân ga lái xe rồi khỏi Kim Bích Huy Hoàng. Cảnh tượng trong video hắn rất quen

thuộc, hẳn đã đi qua “Duyệt viên” nhiều lần.Hạ Quý Thần xác định đường đi xong, lập tức quay đầu xe đi tới “Duyệt viên”.

Kính rượu xong người cuối cùng trong phòng bao, Quý Úc cố gắng chống đỡ tinh thần.Cô chịu đựng cảm giác sóng cuộn biển gầm muốn phun lên trong dạ dày, ngón tay run rẩy, đặt ly rượu trở lại trên bàn.

Từ lượng của cô không tốt lắm nhưng cũng không tính là kém, đêm nay Lâm Chính Ích chúc rượu cũng không đến mức khiến cô say như chết. Nhưng nếu cô cứ tiếp tục ở lại nơi này, đợi một lát nữa rượu lại được mang lên thì ý thức kiểu gì cũng sẽ trở nên mơ hồ, đến lúc đó khẳng định cô sẽ như cá đặt trên thớt, mặc Lâm Chính Ích xâu xé.Nghĩ đến đây, Quý Úc quay đầu, thấy Lâm Chính Ích đang cùng nhà làm phim cụng ly, đợi ông ta buông ly rượu xuống cô liền ghé sát vào người ông ta một chút, nhẹ giọng nói:“Lâm tổng, rượu tôi cũng đã uống, hiện tại có phải ngài nên dành cho tôi chút thời gian hay không?”.Lâm Chính Ích nghe tiếng, có chút kinh ngạc nghiêng đầu nhìn Quý Úc, sau đó liền tiếp tục không nhanh không chậm rót rượu.

Quý Úc tinh tường nhìn thấy được, lúc này khi Lâm Chính Ích nhìn cô, đáy mắt của ông ta lóe lên một tia kinh ngạc.Ấn đường của cô nhú lại, còn chưa có kịp phản ứng được Lâm Chính Ích kinh ngạc vì điều gì liền thấy ông ta rót xong rượu, sau đó giờ bình rượu lên rót cho cô một ly: “Tối, Tiểu Úc, cô vừa mới kính rượu tất cả mọi người, riêng chỉ có mình tôi là chưa, hiện tại chúng ta cùng uống”.

Nghe Lâm Chính Ích nói xong, cả người Quý Úc đều trì hoãn.Nguyên lai mục đích thật sự của Lâm Chính Ích không chỉ là làm khó dễ cô, mà còn muốn chúc say cô hoàn toàn dễ dàng hành sự.Cho nên, đêm nay nếu cô không hoàn toàn say đến mức ngã xuống bàn ăn thì Lâm Chính Ích cũng không có khả năng ở một mình cùng cô ...

Quý Úc rũ mắt, hai mắt nhìn chằm chằm ly rượu, sau đó liền bùng ly rượu lên, cùng Lâm Chính Ích cụng ly.Lúc bùng chén rượu xuống, Quý Úc giả vờ giống như uống hơi nhiều, tay không cầm chắc ly rượu khiến ly rượu rót xuống đất.Cô học theo bộ dáng người uống say ở trên TV, vừa nói “Thực xin lỗi” vừa trộm nhìn Lâm Chính Ích, khóe môi của ông ta hiện ra ý cười không tốt, lúc này Quý Úc liền biết, mình đã đoán đúng mục đích của Lâm Chính Ích.Rượu, cô không thể uống thêm nữa.Nhưng mà bộ dáng say rượu thì cô nhất thiết phải diễn cho đạt.Quý Úc lén lút tính toán một hồi, sau đó liền mở miệng nói với Lâm Chính Ích: “Lâm tổng, tôi, tôi đi toilet một chút”.Nói xong Quý Úc liền lung lay đứng lên, hướng về phía toilet mà đi.Người phục vụ đứng phía sau cách Quý Úc không xa, nghe được lời cô vừa nói liền có lòng tốt nhắc nhở: “Tiểu thư, toilet ở phía này”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Cô không phải thích như vậy sao?

(3)Editor: Hồng Phan – VirgoBeta: Stuki^^

“Ờ”. Quý Úc giả vờ bày ra bộ dáng say khướt, mở miệng lên tiếng, thất tha thất thểu đi tới phía trước hai bước, sau đó mới chậm chạp xoay người, đi về hướng mà người phục vụ chỉ.Lúc cô vừa đi đến chỗ người phục vụ, liền giả thành bộ dáng đi đứng không ổn định, có ý ngã về phía người phục vụ.

Quý Úc thấy người phục vụ tay mát lạnh đỡ mình, liền to gan lớn mật dựa hẳn vào trên người của anh ta.“Tiểu thư, cô có khỏe không?”.Quý Úc nghe thấy người phục vụ quan tâm dò hỏi, liền giả vờ khó chịu, ý thức mơ hồ dựa vào bả vai của người phục vụ, không hề rằng nửa lời.“Tiểu thư, tiểu thư?”

Người phục vụ lại mở miệng.Người phục vụ hô vài câu nhưng vẫn không thấy Quý Úc trả lời, lúc này liền nhìn về phía nhân vật chính của bữa tiệc tối nay – Lâm Chính Ích, sau đó lên tiếng: “Lâm tổng, vị tiểu thư này hình như uống hơi nhiều, ngài có cần tôi dìu cô ấy đi nghỉ hay không?”.

Cảnh tượng này giờ đều bị Lâm Chính Ích thu hết vào mắt, khi ông ta nghe được người phục vụ nói những lời này liền đứng dậy, đi tới trước mặt Quý Úc, vươn tay đỡ lấy cô: “Cô không cần phải xen vào, tôi tự đưa cô ấy đi nghỉ ngơi”.Vì muốn diễn vai say rượu thật hoàn mỹ nên Quý Úc không có né tránh bàn tay đang đặt trên eo cô của Lâm Chính Ích, đáy lòng dè dặt cảm giác ghê tởm cùng phản cảm, trên mặt nỗ lực thể hiện biểu tình mê li, làm bầm lâu bầu lấm bầm câu: “Đau đầu quá ...”Nghe được âm thanh của Quý Úc, Lâm Chính Ích lập tức ôm cô hướng về phía cửa phòng bao mà đi, vừa đi ông ta vừa còn mở miệng nói những lời ái muội: “Đợi chút nữa cô còn chưa có hôn mê, tôi cam đoan cô sẽ rất thoải mái”.Lời của ông ta vừa nói ra, liền chọc cho mọi người ở trong phòng cười hi hi ha ha ra tiếng.

Quý Úc suýt trước nữa vì những tiếng cười không có ý tốt này mà phun hết rượu ở trong bụng ra, cô nỗ lực ổn định chính mình, miễn cưỡng không khiến mình lộ ra sơ hở, tùy ý Lâm Chính Ích dìu cô rời đi, đi theo phía sau người phục vụ ra khỏi phòng.

Dọc theo hành lang cổ điển mà phong nhã, người phục vụ dẫn Quý Úc cùng Lâm Chính Ích đi bộ khoảng năm phút đồng hồ mới dừng lại trước mặt căn phòng, sau đó đẩy cửa ra:“Lâm tổng, xin hỏi ngài có muốn chuẩn bị canh giải rượu cho vị tiểu thư này không?”.“Không cần”. Lâm Chính Ích trả lời xong, liền vội vàng ôm lấy Quý Úc vào trong phòng:“Đem cửa đóng lại”.“Vâng, Lâm tổng”. Người phục vụ cung kính đáp lại, sau đó liền vang lên tiếng đóng cửa.

Cửa phòng vừa đóng lại, Lâm Chính Ích liền gấp gáp ôm Quý Úc vào trong ngực, vừa cúi đầu gặm cắn cắn cổ lõa lồ ra bên ngoài vừa sờ soạng lưng của cô.Đáy lòng của Quý Úc liền hoảng loạn, cô phản xạ có điều kiện, dùng sức đẩy Lâm Chính Ích ra, tránh thoát khỏi sự ôm ấp của ông ta, sau đó liền lui lại vài bước, kéo ra khoảng cách giữa hai người.Không phải nữ nhân này đã say mềm như nước rồi sao, như thế nào lại bỗng nhiên có sức lực lớn như vậy?Lâm Chính Ích trở mặt một cái, sau đó mới ngẩng đầu nhìn về phía Quý Úc.

Trong phòng chỉ còn hai người, Quý Úc cũng thu hồi bộ dáng giả vờ say rượu, lúc cô tiếp xúc với ánh mắt buồn bực của Lâm Chính Ích, liền thần nhiên

cho ông ta đáp án: “Lâm tổng, thật xin lỗi, đã dùng cách này để lừa ngài cùng tôi ở một chỗ”. “Tôi tới tìm ngài chính là muốn xin lỗi, tôi hy vọng sau khi tôi tới xin lỗi thì sẽ được ngài tha thứ, cũng hy vọng ngài suy xét đầu tư cho “Tam thiên sĩ” một lần nữa ...”. Lâm Chính Ích đã hoàn toàn hiểu được mình bị người phụ nữ này lừa, không chờ Quý Úc nói xong liền đã mở miệng: “Muốn tôi tha thứ cho cô cũng được, bất quá tôi không thích xin lỗi bằng miệng, phải xin lỗi bằng hành động thì mới được”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Cô không phải thích như vậy sao? (4)

Editor: Hồng Phan – VirgoBeta: Stuki^^

Nói xong Lâm Chính Ích liền nghiêng đầu suy nghĩ một lát, sau đó giống như là nghĩ đến một biện pháp rất tốt, tiếp tục mở miệng nói: “Thế này đi, cô ở trên giường xin lỗi cho tôi vừa lòng, tôi liền suy xét đầu tư cho “Tam thiên sĩ” một lần nữa”

Án đường của Quý Úc hung hăng nhấn lại, đáy mắt hiện lên sự chán ghét. Lâm Chính Ích nhìn thấy rõ ràng biểu hiện của Quý Úc, ánh mắt mang theo sắc đục quét một vòng người của cô từ trên xuống dưới, cũng không đợi cô mở miệng liền nhắc bước chân hướng về phía cô, sau đó lại nói: “Trừ bỏ cách này, những cách khác đều không cần bàn nữa”. “Đương nhiên, nếu bây giờ cô muốn cự tuyệt thì cũng không còn kịp!”.

Lâm Chính Ích đứng trước mặt Quý Úc, vươn tay dùng sức bóp chặt eo của cô, đem thân thể của cô dán chặt lên người của mình: “Đây không phải là khách sạn Bắc Kinh lần trước, ở đây cũng không có Hạ Quý Thần, giờ cô ở trong tay tôi, muốn cũng được, không muốn cũng phải muốn!”. “Tôi khuyên cô tốt nhất nên biết thức thời, ngoan ngoãn chơi cùng tôi, nếu tôi cao hứng, tôi chẳng những đầu tư cho “Tam thiên sĩ”, còn có thể cho cô nhiều vai diễn khác nữa!”. “Còn nếu cô bắt buộc khiến tôi phải cưỡng gian, cho dù thân thể tôi cảm thấy thoải mái nhưng lòng tôi khó chịu thì cô đừng mơ tưởng chiếm được cái gì tốt ở chỗ này, đến lúc đó cô chính là “vừa mất phu nhân lại thiệt quân!”.* Vừa mất phu nhân lại thiệt quân: Là một vế trong câu “Chu Lang diệu kế yên thiên hạ/ Vừa mất phu nhân lại thiệt quân” mà Gia Cát Lượng (trong Tam quốc diễn nghĩa) dùng để đối phó Chu Du. Trong hoàn cảnh này có thể hiểu là không biết thức thời thì sẽ mất cả chì lẫn chài. Nói xong Lâm Chính Ích liền lấy tay còn lại bóp cằm của Quý Úc, đem mặt cô hơi nâng lên, cúi đầu hướng về phía bờ môi của cô. Quý Úc liều mạng muốn tránh thoát, nhưng bởi vì cô uống cũng hơi nhiều rượu nên sức lực không lớn.

Cô cảm giác được Lâm Chính Ích sắp chạm vào môi của mình, cách môi của cô càng ngày càng gần, thậm chí cô còn nghe thấy hơi thở trong miệng của ông ta. Cô đề chặt cảm giác muốn nôn mửa, không hề nghĩ ngợi liền nghiêng đầu né tránh môi của Lâm Chính Ích.

Lâm Chính Ích thất bại, liền nheo nheo mắt, trên mặt rõ ràng hiện lên sự khó chịu. Đại khái ông ta cũng lừa nhiều lời với Quý Úc, trực tiếp dùng sức đẩy cô đến vách tường, sau đó cúi đầu cắn cắn cổ trắng nõn của cô. Quý Úc ra sức giãy giụa rất nhiều lần, cảm thấy mình không có cách nào để chạy thoát liền nâng tay lên, bắt đầu tìm đồ ở trong túi. Lâm Chính Ích thấy Quý Úc không kháng cự, nghĩ rằng cô đã thuận theo, cả người liền trở nên vô cùng hưng phấn, bắt đầu vừa cởi quần áo của Quý Úc vừa dùng thân thể cọ lên người của cô.

Cúc áo trước ngực Quý Úc bị cởi bỏ, Lâm Chính Ích nhìn thấy da thịt trắng nõn trước ngực, lập tức cúi đầu muốn hôn lên, chỉ là môi của ông ta còn chưa có đụng tới ngực của Quý Úc, bên tai bỗng nhiên vang lên âm thanh của chính mình: “Không thấy cô thì tôi cũng quên mất, thấy cô tôi mới nhớ tới, Tiểu Úc, bây giờ cô có thời gian không? Tôi với cô cùng nhau thảo luận kịch bản của “Tam thiên sĩ” một chút”. Cả người Lâm Chính Ích bỗng nhiên cứng đờ, qua một lát ông ta mới kịp phản ứng lại, Quý Úc đang bật máy ghi âm bên tai ông ta. Máy ghi âm vẫn còn tiếp tục phát ra lời của ông ta: “Tiểu Úc, tôi xem qua tư liệu, thấy ghi là cô đang học tại đại học B điện ảnh đúng không?”. “Tôi còn nghe nói, ở đại học B điện ảnh của các cô có rất nhiều nữ nhân hầu ngừ? Có phải hay không?”. “..... Tôi khuyên cô nên thành thật thật thật để cho tôi chơi Đồ phụ nữ không biết xấu hổ! Nếu cô rượu mồi không muốn lại muốn uống rượu phạt, tôi đây liền không khách khí nữa!”. (Bây giờ Quý Úc ngả bài với Lâm Chính Ích nên mình sẽ xưng hô là tôi – ông chứ không như bên trên là tôi – ngài nữa nha!) Ghi âm kết thúc, Lâm Chính Ích còn chưa có hoàn toàn hồi phục tinh thần, âm thanh của Quý Úc đã truyền tới: “Lâm tổng, ghi âm này ông hẳn là rất quen thuộc đi? Tôi chỉ hỏi

ông một vấn đề, nếu tôi đem ghi âm này công bố ra bên ngoài, không biết mọi người sẽ nói về ông như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Cô không phải thích như vậy sao? (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Theo từng lời Quý Úc nói, cô nhìn thấy tầm mắt của Lâm Chính Ích cũng từ trước ngực chuyển dời lên bên trên đôi mắt của cô.

Cô không còn gãy gập, cũng không có hoảng loạn, vẫn dùng giọng điệu bình tĩnh, tiếp tục nói chuyện.

“Nghe nói gần đây ông có đầu tư một cái hạng mục, sang năm chuẩn bị đưa ra thị trường, nếu bây giờ ông gây ra chuyện gì đó không tốt, chỉ sợ là cái hạng mục kia khi đưa ra thị trường cũng sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ”.

“Còn có, trong đoạn ghi âm vừa nãy ông nói cái gì cơ? Rất nhiều nữ nhân hầu ngủ sao ...”

“Toàn bộ giới giải trí, 90% minh tinh đều xuất phát từ đại học B điện ảnh, ông nói như vậy, chắc chắn sẽ đắc tội với không ít người tai to mắt lớn trong giới đi?”.

“Hơn nữa, ông nói những lời này thật thiếu suy xét, khẳng định sẽ rất nhiều người nói ông ...”.

Nghe đến đó, sắc mặt của Lâm Chính Ích liền đột biến, ông ta không chờ Quý Úc nói hết lời đã lên tiếng: “Nói đi, cô muốn thế nào?”.

Quý Úc không sót ruột trả lời Lâm Chính Ích, mà là cúi đầu, nhìn chằm chằm thân thể của cô đang bị Lâm Chính Ích đè lên: “Lâm tổng, chúng ta như thế này hình như không tiện nói chuyện thì phải?”.

Lâm Chính Ích âm thầm cắn chặt răng, chung quy vẫn vì mặt mũi của mình mà buông Quý Úc ra, sau đó lui lại một đoạn rồi mới lên tiếng: “Hiện tại có thể nói chuyện chưa?”.

Quý Úc không để ý tới Lâm Chính Ích sót ruột, cô không chút hoang mang cái lại cục áo trước ngực, sau đó tìm tư thế thoải mái rồi thông dong dựa vào vách tường, cuối cùng mới chậm rãi ngẩng đầu nhìn Lâm Chính Ích, đi thẳng vào vấn đề: “Mục đích của tôi rất đơn giản, chính là muốn ông xem xét đầu tư cho “Tam thiên sĩ” một lần nữa, chỉ cần ông chịu đầu tư, tất cả ghi âm ở trong tay tôi tôi đều đưa cho ông, còn nếu ông không muốn, nghĩ sẽ tiếp tục nháo đến cùng, thì thật xin lỗi, Lâm tổng, tôi chỉ có thể lựa chọn cách “ngọc nát đá tan”!”.

“Lần trước ở khách sạn Bắc Kinh, là do ông không tôn trọng tôi trước, Hạ tổng động thủ đánh người tuy rằng không đúng nhưng cũng xem như có nguyên nhân chính đáng. Lâm tổng, nếu ông thật sự nuốt không trôi cục tức kia thì bây giờ tôi ở chỗ này, thay mặt Hạ tổng trình trọng xin lỗi ông!”.

“Lâm tổng, tôi thật sự hy vọng tất cả chúng ta đều không có tổn thất gì, ông là người thông minh, cái nào nặng cái nào nhẹ, tôi nghĩ ông so với tôi còn rõ ràng hơn”.

“Huống chi, ông hẳn phải biết, với kịch bản của “Tam thiên sĩ” thì người nào đầu tư càng nhiều sẽ kiếm lời càng nhiều, ông là người làm ăn, không có chuyện thấy tiền mà không kiếm”.

Ngữ điệu của Quý Úc không nhanh không chậm nói một đoạn rất dài, cô tinh tường nhìn thấy được đáy mắt của Lâm Chính Ích dao động, cô khẳng định Lâm Chính Ích sẽ đáp ứng yêu cầu của mình.

Kỳ thật, trước khi cô tới đây, cô đã chắc chắn Lâm Chính Ích sẽ đáp ứng.

Nam nhân có háo sắc cỡ nào, cũng sẽ không vì nữ nhân có chút sắc đẹp mà từ bỏ cơ hội kiếm tiền lớn như thế này.

Quý Úc cảm giác được rượu bắt đầu thấm vào cơ thể mình, cô thấy sự việc đã làm thỏa đáng liền chậm rãi đứng thẳng người, không tiếp tục cùng Lâm Chính Ích nhiều lời vô nghĩa nữa, trực tiếp kết thúc: “Tôi nghĩ mình đã nói rất rõ ràng, Lâm tổng, tôi cho ông thời gian tôi nay để suy xét, cách liên lạc với tôi ông đã có, nếu ông có đáp án thì lúc nào cũng có thể liên hệ với tôi, tôi còn có việc nên đi trước, không quấy rầy bữa tiệc của ngài nữa, tạm biệt”.

Quý Úc nói xong, liền hướng về phía Lâm Chính Ích lễ phép cùng khách sáo mỉm cười một cái, sau đó nhấc giày cao gót lên đi về phía cửa.

Cô vừa mới đi đến trước cửa, còn chưa kịp vươn tay mở cửa, cửa phòng đã bị người nào đó từ bên ngoài mạnh mẽ đá văng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Cô không phải thích như vậy sao? (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc sợ tới mức lui lại phía sau hai bước, lúc này mới miễn cưỡng không bị ván cửa đập trúng mặt.

Cô kinh hồn hất hà một hơi, có chút bức bối ngẩng đầu lên, cô vừa định hướng về phía người đá cánh cửa hỏi câu “Làm cái gì vậy?”, kết quả lời còn chưa ra khỏi miệng, cả người ngược lại lại nhìn chằm chằm nam nhân một thân tây trang màu đen, tư thái kiêu căng đứng ở trước cửa.

Biểu tình của người nam nhân quá mức lãnh đạm vô tình, ngũ quan đã tỉnh xảo, đèn hành lang còn rọi xuống, liền tạo nên vẻ đẹp kinh diễm khiến người nhìn hít thở không thông.

Ánh mắt hắn nhìn cô rất sâu, mang theo lực hấp dẫn trí mạng, nhưng Quý Úc lại nhìn ra sự lạnh lùng từ đáy mắt của hắn, khiến cho người ta có cảm giác không rét mà run.

Loại hơi thở nguy hiểm vô hình lặng yên không tiếng động lan tràn vào trong lòng của Quý Úc, cô theo bản năng cúi đầu xuống, né tránh tầm mắt của người nam nhân, lúc khóe mắt tiếp xúc với sợi dây đỏ trên tay của nam nhân, thần trí mới thoảng thanh tỉnh một chút.

Là Hạ Quý Thần, hắn ... Như thế nào lại ở chỗ này?

Suy nghĩ trong đầu của Quý Úc còn chưa được giải đáp, cô liền cảm giác được Hạ Quý Thần đứng ở cửa bắt đầu di chuyển.

Cô theo bản năng ngẩng đầu, liền thấy tầm mắt của hắn đang nhìn thẳng người cô, từng bước từng bước bước về phía cô.

Đầu ngón tay của Quý Úc khẽ run, cô vừa mới chuẩn bị lui về sau hai bước để kéo dài khoảng cách với Hạ Quý Thần một chút thì hắn bỗng nhiên vươn tay, chỉ về phía Lâm Chính Ích đang đứng sau lưng cô.

Động tác của Hạ Quý Thần rõ ràng rất đơn giản nhưng lại giống như sóng to gió lớn, sát khí nồng đậm toát ra từ trên người hắn.

Quý Úc cho rằng giây tiếp theo Hạ Quý Thần sẽ mở miệng mắng chửi người, nhưng nằm ngoài dự đoán của mọi người chính là hắn cái gì cũng không nói, chỉ đem ngón tay chỉ trên dưới Lâm Chính Ích hai cái, sau đó liền đem tay chuyển tới bên người Quý Úc. không chờ Quý Úc có phản ứng đã bắt lấy cổ tay của cô, kéo cô rời đi.

“Duyệt viên” có vài người nhận ra Hạ Quý Thần, khi hắn đi qua, cũng sẽ lễ phép chào hỏi với hắn.

Mặt Hạ Quý Thần lạnh băng, làm lơ tất cả mọi người xung quanh, chỉ kéo Quý Úc đi dọc theo hành lang, hướng về phía ngoài cửa.

Bước chân của hắn rất nhanh, Quý Úc mang giày cao gót nên bị hắn kéo đến thất tha thất thểu, rất nhiều lần suýt nữa ngã nhào trên mặt đất.

Sức lực nắm tay Quý Úc của Hạ Quý Thần lớn kinh người, giống như muốn bóp nát xương cốt của cô, Quý Úc đau đến nỗi hai hàm răng đều run lên.

Đứa bé giữ cửa thấy Hạ Quý Thần đi tới, lập tức đưa chìa khóa xe lại: “Hạ tổng, xe ngài ở ...”.

Đứa bé giữ cửa còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần đã đoạt lấy chìa khóa xe, kéo Quý Úc sai bước về phía bãi đỗ xe cách đó không xa.

Đi đến chỗ xe đậu, Hạ Quý Thần liền mở cửa xe ra, sau đó đem Quý Úc đẩy vào trong xe rồi dùng lực đóng cửa xe.

Lực đạo của Hạ Quý Thần rất mạnh, khiến tiếng đóng cửa vang lên rất lớn, Quý Úc bị Hạ Quý Thần ném vào ghế sau, còn chưa kịp hồi phục tinh thần đã nghe thấy tiếng mở cửa xe phía trước.

Quý Úc ngẩng đầu, thấy Hạ Quý Thần khom người ngồi vào ghế điều khiển.

Cô còn chưa kịp thấy hắn khởi động xe như thế nào, chiếc xe rất nhanh liền lao ra ngoài.

Cô chưa có cái đai an toàn nên cả người liền nhào về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Thiếu

Nguồn nhảy chương cập nhật sau

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 168: Cô không phải thích như vậy sao? (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc uống không ít rượu nên sức lực không có bao nhiêu, cô miễn cưỡng kháng cự hai cái liền hoàn toàn không còn sức nữa, chỉ có thể phản kháng bằng miệng: “Hạ Quý Thần, anh buông tôi ra! Hạ Quý Thần, anh đang làm cái gì?”.

Nước lạnh ào ào xối thẳng lên mặt, lúc cô mở miệng nói chuyện, nước cũng chảy vào trong miệng khiến cô bị sặc, sặc đến nỗi cô cảm giác chính mình hít thở không thông, cô kịch liệt ho khan một trận, chờ đến khi bình ổn trở lại thì toàn thân đã ướt đầm, quần áo dán ở trên da thịt.

Cho dù trời không lạnh lắm, trong phòng cũng có máy sưởi đầy đủ nhưng cô vẫn bị lạnh đến phát run.

Đừng nói là sức lực để phản kháng, bây giờ ngay cả việc nói chuyện cô cũng không thể mở miệng được, chỉ có thể tùy ý để Hạ Quý Thần xối nước lạnh lên người.

Nước trong bồn tắm càng ngày càng nhiều, một lát liền bao phủ cả người Quý Úc, cô ngồi trong bồn tắm, hàm răng run lập cập, cả người đều không thể nhúc nhích.

Không biết có phải do cô ảo giác hay không mà cô cảm thấy dòng nước nhỏ đi rất nhiều.

Cô hơi hơi nhấc mí mắt lên, cách một tầng nước đọng trên lông mi, nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Quần áo ở trên người hần bởi vì lúc này cô giãy giụa nên cũng bị ướt hơn phân nửa, áo sơ mi trắng dính trước ngực, mơ hồ có thể nhìn thấy da thịt rắn chắc của hần.

Hần nhìn chăm chăm mặt cô, ánh mắt rét lạnh cùng tuyệt tình, đáy mắt hiện ra tia phức tạp, lúc cô nghĩ hần muốn buông tha cho cô thì khóe mắt của hần lại quét tới chỗ khác, sau đó dừng lại ở cần cổ trắng nõn của cô.

Nơi đó hơi hồng hồng, là dấu vết lưu lại do bị gặm cắn đi?

Là Lâm Chính Ích làm sao? Cô cư nhiên để Lâm Chính Ích làm như vậy với mình?

Hạ Quý Thần nheo nheo mắt, nhìn chăm chăm cổ của Quý Úc, hần lẳng lẳng nhìn khoảng nửa phút, ánh mắt bỗng nhiên trở nên sắc bén vô cùng, phảng phất ẩn chứa con dao nhỏ, giống như muốn lột da xẻo thịt cô.

Giây tiếp theo, Hạ Quý Thần không ngăn được sự tức giận từ trong cơ thể, bàn tay đặt trên bả vai của Quý Úc tăng thêm lực đạo, gắt gao đem cô ấn vào trong nước, nước lạnh tràn ngập trong hơi thở khiến khuôn mặt của cô đều đỏ bừng cả lên, nhưng hần cũng chưa buông tay.

Dáng vẻ hung ác này của Hạ Quý Thần tựa như hận không thể giết chết Quý Úc ngay lập tức vậy.

Cô không phải chưa từng thấy qua bộ dáng này của Hạ Quý Thần, đêm bốn năm trước, lúc cô hẹn anh Dư Quang thì hần xuất hiện, cũng giống như bây giờ, vừa thấy cô hần liền phát hỏa.

Cô cho rằng lần đó Hạ Quý Thần cũng đã sắc bén vô cùng, không ngờ đến giờ phút này cô mới biết được, hần chân chân chính chính nổi giận lại đáng sợ và khủng bố như vậy.

Không biết do bị dọa hay bị sặc nước mà Quý Úc mở to mắt nhìn Hạ Quý Thần, trừ bỏ lạnh run rẩy thì cả người không có phản ứng gì khác.

Lúc cô cho rằng mình sẽ bị Hạ Quý Thần chìm nước mà chết đuối thì hần lại hung hăng vút vòi hoa sen trên mặt đất, bàn tay ấn bả vai của cô đổi thành túm lấy cánh tay cô, đem cô từ bồn tắm xách ra.

Hần không có lấy khăn tắm cho cô lau nước trên người mà trực tiếp lôi cô ra khỏi phòng tắm, đem cô vào phòng khách rồi tùy tiện đẩy cô nằm xuống thảm, sau đó liền cúi người đè ở trên người của cô, vờn tay bắt lấy cổ áo của cô.

Chiếc áo của cô mặc làm bằng vải ren, Hạ Quý Thần dùng sức như vậy thì làm sao mà chịu được, chỉ nghe thấy một tiếng “xuy”, áo của cô liền bị xé rách.

Da thịt trắng nõn mà ẩm ướt liền rơi vào trong tầm mắt của Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Cô không phải thích như vậy sao? (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đèn trong phòng khách sáng rực khiến dấu vết hồng hồng trên càn cổ của Quý Úc càng thêm rõ ràng, thậm chí Hạ Quý Thần còn mơ hồ thấy được dấu răng.

Tuy hấn không tận mắt nhìn thấy Lâm Chính Ích đến tốt cùng là như thế nào lưu lại dấu vết này, nhưng chỉ cần tưởng tượng thôi thì đáy mắt của Hạ Quý Thần liền có huyết sắc xồng ra.

Trong diễn đàn của công ty trên WeChat, hình ảnh trong mấy cái video mà hấn xem lập tức hiện lên.

Cô uống hết ly rượu này đến ly rượu khác; cô tươi cười rạng rỡ hướng về phía những người đàn ông kia; cô cùng Lâm Chính Ích châu đầu ghé tai thì thầm nói chuyện; cô không có né tránh Lâm Chính Ích đụng chạm ... Lúc hấn nhìn những hình ảnh đó, tim hấn thất lại nhưng hấn vẫn không muốn tin tưởng.

Hấn lái xe đến “Duyệt viên” nhưng lại không thấy cô ở trong bàn tiệc.

Hỏi qua người phục vụ hấn mới biết được, cô cư nhiên một mình đi theo Lâm Chính Ích tới phòng nghỉ Cô biết rõ Lâm Chính Ích có ý đồ bất lương với mình mà vẫn đơn độc ở chung với ông ta, là cô cam tâm tình nguyện đi. Cô thật sự giống như những gì mà thư ký thuật lại cho hấn, cô thật sự vì “Tam thiên sĩ” ngừng quay liền ôm chặt đùi của Lâm Chính Ích để có một chân trong “Bụi đất” sao?

Hạ Quý Thần cảm vật áo của Quý Úc, đầu ngón tay bắt đầu hơi run run.

Hấn cảm giác ngực của mình bị ngàn ngọn lửa thiêu đốt, thiêu cháy cả người hấn khiến hấn đau đớn vô cùng.

Cô có biết không? Hấn sợ cô giống những nữ minh tinh khác, vì muốn a dua nịnh hót mấy người đàn ông trong vòng giải trí này mà đem vài thứ đi đổi, vì thế hấn mới từ bỏ cơ hội xuất ngoại du học, buông bỏ tập đoàn của Hạ gia, cũng không tiếc cãi nhau với cha mẹ, ngàn dặm xa xôi từ Tô thành tới Bắc Kinh, chỉ vì muốn cô không nhiễm bụi bẩn ... Nhưng cô thì sao?

Cô cư nhiên đi bôi rượu, cư nhiên để Lâm Chính Ích chạm vào chính mình ...

Hạ Quý Thần không phân biệt được chính mình đang bị thống tốt cùng hay vẫn là phần nộ, hấn nhìn dấu vết trên cổ của Quý Úc, con ngươi không ngừng co rút lại, hấn muốn nói cái gì đó nhưng lại không thốt nên lời, khóe môi của hấn không nhin được căng thẳng, hấn giằng co một lát, sau đó liền cúi đầu dùng sức cắn lên càn cổ của cô.

Hạ Quý Thần dùng lực rất lớn, da thịt kiêu nộn của Quý Úc bị cắn chảy máu.

Thân thể của Quý Úc vừa lạnh run run lại vừa đau, nhưng Hạ Quý Thần lại không có chút thương hoa tiếc ngọc nào, thậm chí lúc sau hấn còn dùng sức mút da thịt của cô, không để ý đến cô đang phản kháng, cũng không ngừng việc xé rách quần áo của cô.

Hấn đem quần áo của cô từng cái từng cái cởi bỏ, thẳng đến khi cô chỉ còn lại chiếc quần lót, mà quần áo trên người hấn trừ bỏ có chút ẩm ướt ra thì không tồn hại gì, vẫn hoàn hảo ngăn nắp như thường.

Tương phản như vậy khiến Quý Úc cảm thấy vô cùng nhục nhã.

Cô muốn bắt lấy thứ gì đó để che đậy chính mình, nhưng Hạ Quý Thần lại không cho cô bất kỳ cơ hội nào, thậm chí tay của hấn còn bắt đầu đụng chạm da thịt của cô.

Hấn xuống tay rất nặng, không có bất luận sự ôn nhu nào, giống như là tùy ý phát tiết.

Cô thét chói tai cầu xin tha thứ nhưng Hạ Quý Thần lại không có dấu hiệu muốn bỏ qua, cô cảm giác được tay hấn rơi xuống bên hông của cô, rồi dòi xuống dưới.

Lúc bàn tay của Hạ Quý Thần sắp chạm tới phía dưới, Quý Úc rút cuộc không nhin được mà nhỏ giọng nức nở.

Nghe thấy tiếng cô khóc, động tác của Hạ Quý Thần liền ngừng lại.

Đại khái qua nửa phút, hấn mới nắm cầm của Quý Úc, đem mặt của cô chuyển về phía hấn.

Hấn nhìn chằm chằm khóe mắt của cô đang chảy ra nước mắt, ngửi khí mang theo sự trào phúng, mở miệng lạnh lùng: “Cô không phải thích như vậy sao?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 170: Cô không phải thích như vậy sao? (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Từ khi Hạ Quý Thần không báo trước mà xuất hiện ở “Duyệt viên” đến giờ, rồi làm tất cả những chuyện này, Quý Úc trước sau vẫn không rõ chính mình chọc tới hán lúc nào, lúc cô nghe thấy hán khinh miệt chất vấn, ánh mắt của cô nhìn Hạ Quý Thần lập tức trở nên có chút mờ mịt.

Cô thích như vậy? Cô thích như thế nào cơ?

Đôi mắt đen nhánh của cô mở to, con ngươi long lanh, biểu tình khó hiểu của cô khiến cả người thoạt nhìn có chút vô tội.

Vô tội?

Hai chữ này vừa mới hiện lên trong lòng Hạ Quý Thần, khóe môi hán liền hiện lên một nụ cười lạnh.

Hán nguyên ý tin tưởng cô vô tội, nhưng những video đó thì sao? Trên người cô còn có dấu hôn, cô biết rõ Lâm Chính Ích có mưu đồ bất chính với mình mà còn ở cùng với ông ta ... Cô làm ra đủ loại hành vi như thế thì làm sao mà hán tin tưởng được là cô vô tội?

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần nắm cầm Quý Úc, hán nhìn không được hơi tăng thêm sức, tiếp tục mở miệng, ngữ khí so với vừa nãy càng thêm lạnh lẽo, lời nói ra khỏi miệng cũng đã thương người đến khắc nghiệt: “Như thế nào? Cô có thể giống như hầu gái trong quán bar, bởi Lâm Chính Ích uống rượu, cùng ông ta ở chung một phòng, lại không thể bị tôi chạm vào hai cái? Là cảm thấy tôi không bằng Lâm Chính Ích? “Tam thiên sĩ” ngừng quay, không thể cho cô vai diễn, cho nên hiện tại cô liền hạn không thể bò lên trên giường của Lâm Chính Ích, cầu ông ta cho cô một vai diễn mới?”.

Hầu gái quán bar? Bò lên trên giường của Lâm Chính Ích?

Quý Úc bị lời nói tàn nhẫn của Hạ Quý Thần đã thương, khiến mặt cắt không còn giọt máu, ánh mắt cô nhìn Hạ Quý Thần nổi lên một trận kinh ngạc, sau đó liền không dám tin tưởng vào tai của mình.

Cô không phải chưa từng lĩnh giáo sự độc miệng của Hạ Quý Thần, nhưng cô cũng chưa từng nghĩ tới, hán thế mà lại dùng mấy từ ngữ như vậy để hình dung cô.

Qua một hồi lâu, Quý Úc mới hoàn toàn minh bạch đến tột cùng là xảy ra chuyện gì.

Đêm nay Hạ Quý Thần vừa lúc có mặt ở “Duyệt viên” là do có người báo cáo với hán, hán đại khái biết cô ở bữa tiệc cùng Lâm Chính Ích bởi người khác uống rượu, cũng biết cô say khướt cùng Lâm Chính Ích đơn độc đi phòng nghỉ ... Cho nên, đây là hán hiểu lầm, nghĩ rằng cô bởi vì “Tam thiên sĩ” xuất hiện vấn đề liền ôm chặt đùi của Lâm Chính Ích, muốn có một chân trong “Bụi đất”.

Từ lúc hán xuất hiện đến giờ cũng không hỏi cô lấy một câu, liền một mực chắc chắn cô là cái loại vì tài tiền hư vinh mà bán rẻ thân thể?

Khóe môi của Quý Úc theo bản năng căng thẳng, đáy mắt rõ ràng lóe lên sự bi thương.

Cô giật giật khóe môi, muốn nói với Hạ Quý Thần, cô sợ đi sẽ xuất hiện ở đó là vì hán!

Nhưng lời vừa đến miệng, trong đầu của cô bỗng nhiên hiện lên sự kiện bốn năm trước, lúc cô biết lần đầu tiên của mình là dành cho hán, cô chấn động cùng sợ hãi, nhưng hán thì sao?

Câu đầu tiên hán nói lại không phải “Thực xin lỗi”, cũng không phải “Thực xin lỗi, đêm đó uống quá nhiều nên phạm phải sai lầm như vậy” mà là “Ra giá đi”.

Cho nên mặc kệ là nhiều năm trước hay là nhiều năm sau, ở tận trong đáy lòng hán, cô đã là loại phụ nữ không sạch sẽ.

Mà cô thì sao? Vừa rồi còn định giải thích với hán?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 171: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời! (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nếu như hấn thật lòng tin tưởng cô, vậy sẽ cần cô phải giải thích sao?

Quý Ưc thấy mình vừa rồi còn suýt nữa buột miệng thốt ra lời giải thích, bỗng nhiên buồn cười tới cực điểm.

Tóm lại là do cô quá ngốc nghếch, chỉ vì đêm đó hấn cứu cô từ trong tay Lâm Chính Ích rồi đem về nhà, cô liền có cách nhìn khác về hấn, thậm chí sau khi nghe thấy những việc hấn phải chịu đựng vì cô, cô còn cảm thấy áy náy với hấn, vì hấn mà đau lòng.

Đến mức biết rõ Lâm Chính Ích có mưu đồ bất chính với mình, cô vẫn cố tình cầm bút ghi âm tiến vào hang cọp, chỉ vì muốn tranh thủ đem vốn đầu tư trở về lần nữa cho hấn.

Cô chưa bao giờ vì một người mà ăn nói khép nép rồi bị buộc phải uống nhiều rượu như vậy, ngay cả khi cô tỉnh lại sau tai nạn xe cộ, cô cũng chưa từng nghĩ sẽ dùng thủ đoạn bản thủ nào đó để quay trở lại giới giải trí, cô vì một cơ hội mà nhẫn nại chờ đợi hơn nửa năm.

Cảm xúc của Quý Ưc lập tức trở nên có chút phức tạp.

Cô từng bị Hạ Quý Thần xem nhẹ mà không cam lòng, cũng có khi bị hấn hiểu lầm mà khổ sở, giờ còn vì hấn không phân rõ trắng đen đã đối đãi với cô thế này mà ủy khuất.

Đáy mắt của cô càng thêm chua xót lợi hại, nhưng cô lại quật cường cùng cố chấp, không cho phép bản thân lại rơi lệ trước mặt hấn.

So với vừa nãy, cô vì Hạ Quý Thần đặng đặng sát khí mà tinh thần hoảng loạn sợ hãi thì lúc này cô lại ngược lại, không còn sợ nữa, thậm chí ánh mắt nhìn thẳng Hạ Quý Thần còn lạnh hơn mùa đông khắc nghiệt gấp một ngàn lần.

Dù sao cô ở trong lòng của hấn đã không đáng một đồng, vậy thì cô cũng không cần để ý nữa.

Nghĩ đến đây, Quý Ưc liền đối mặt với Hạ Quý Thần, chậm rãi mở miệng: “Đúng vậy, là tôi thấy “Tam thiên sĩ” ngừng quay nên mới đi tìm Lâm Chính Ích, ông ta có thể cho tôi một vai diễn khác, cũng có thể cho tôi chỗ tốt hơn, tôi vì lý do gì mà không đi tìm ông ta?”.

Đôi mắt của Hạ Quý Thần híp lại, hơi thở thô bạo từ trong cơ thể hấn liền vọt ra.

Quý Ưc tinh tường cảm giác được, đầu ngón tay đang nắm cầm của cô bắt đầu run run, cô biết biểu hiện này của hấn là đang tức giận, nhưng cô vẫn cười cười, lời trong miệng lại như cũ, không có dấu hiệu dừng lại: “Anh nói tôi có thể bồi ông ta, vì sao lại không thể cho anh chạm vào hai cái? Có thể a, Hạ tổng, bất quá tôi muốn biết, anh có thể cho tôi vai diễn cùng chỗ tốt gì nào?”.

Cánh môi của Hạ Quý Thần động rất nhiều lần, nhưng lại không nói được chữ nào.

Quý Ưc cười càng thêm kiều mị, âm điệu trong miệng cũng nhu mì hẳn lên: “Hạ tổng, hiện tại chúng ta có thể nói chuyện a, đợi nói chuyện xong, ngài muốn tôi hầu hạ ngài như thế nào thì tôi liền hầu hạ như thế ...”

Hạ Quý Thần bóp cằm của Quý Ưc, siết chặt đến cực hạn, khiến lời ở trong miệng Quý Ưc không nói tiếp được nữa.

Dưới con thịnh nộ mà trên mặt của Hạ Quý Thần lại không có chút biểu tình gì, đôi mắt hấn đỏ bừng bừng nhìn chăm chăm Quý Ưc, hấn căn bản không biết mình muốn nói gì, lời nói cứ thế tuôn ra từ trong miệng, mỗi một chữ đều như hận không thể đem cô lột da rút gân: “Chỉ bằng cô mà cũng muốn cùng tôi làm giao dịch? Cô thật cho rằng tôi hiếm lạ nên quản cô? Nếu không phải”.

Hạ Quý Thần dừng một chút, chợt như là nghĩ tới cái gì, tiếp tục nói: “ Tôi vì người khác nhờ vả thì tôi đã mặc kệ cô! Tôi nói cho cô biết, tôi không chơi những nữ nhân như hầu gái, ngại dơ ...”.

Chơi nữ nhân như hầu gái, ngại dơ ... Đầu ngón tay của Quý Ưc run rẩy, không đợi Hạ Quý Thần nói câu kế tiếp liền mở miệng đánh gãy lời hấn nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện bên em cả đời!(2)

“Anh đang nói tôi nhưng làm sao lại quên rồi, Hạ tổng đã từng nói rất ghê tởm khi ngủ với tôi, bốn năm trước chúng ta từng có một lần, một lần đó đã đủ làm Hạ tổng buồn nôn!”.

Thân thể Hạ Quý Thần liền cứng đờ, qua vài giây mới phản ứng lại, những lời này đều là hắn nói với cô.

“Hạ tổng còn nói, cho dù tôi cởi hết quần áo đứng trước mặt Hạ tổng, Hạ tổng cũng không có lấy nửa điểm hứng thú! Là tôi sai rồi, không nên không biết tự lượng sức mình đã nói như vậy, làm vậy bản Hạ tổng ...”.

Quý Ưc mở miệng một tiếng Hạ tổng, khép miệng một tiếng Hạ tổng đem những lời lần trước Hạ Quý Thần nói đáp trả lại hắn, khiến hắn nghẹn đến nỗi một chữ cũng không nói nên lời.

Hạ Quý Thần cảm giác được đám lửa trong ngực mình tùy thời đều có thể phát nổ, hắn sợ chính mình đánh mất một chút lí trí còn sót lại nên cực lực khống chế bản thân, nhưng hắn càng khống chế thì đáy lòng càng đau, hắn phí sức lực rất lớn mới có thể miễn cưỡng hét hết một câu: “Cô câm miệng cho tôi!”.

Nhưng cô hoàn toàn không có ý tứ muốn dừng lại, còn ở đó nói không dứt lời, thậm chí tươi cười trên mặt càng thêm kiều mỵ: “Bất quá cũng không quan hệ, Hạ tổng, trên thế giới này cũng không phải chỉ có một mình Hạ tổng là kim chủ, anh ghét bỏ tôi nhưng vẫn có người không chê tôi, vẫn nguyện ý cùng tôi nói chuyện, tỷ như ...”.

Quý Ưc nghiêng nghiêng đầu, giống như rất nghiêm túc suy nghĩ, một lát sau liền có ý nâng cao âm điệu một chút, gằn từng chữ một: “..... Lâm, Chính, Ích”.

Ba chữ này giống như một cái ngòi nổ, hoàn toàn châm nổ quả bom trong cơ thể Hạ Quý Thần.

Hắn rốt cuộc không nhịn được nữa, đem bàn tay đang bóp cầm Quý Ưc dịch chuyển xuống cổ, dùng sức đem cả người cô xách lên, không hề nghĩ ngợi muốn quăng một bạt tay lên mặt của cô, nhưng tay hắn vẫn chưa chạm tới mặt của cô đã ngừng lại giữa không trung.

Bất quá chỉ dừng lại có một giây, ngay sau đó hắn liền phát tay, ném cô về phía sô pha.

Sô pha mềm mại nên Quý Ưc cũng không có bị tổn thương chỗ nào, nhưng cả người đều bị Hạ Quý Thần dùng hết sức lực ném đi nên đại não vẫn ngây ngốc một lát.

Tinh thần của cô còn chưa có ổn định, bên tai đã truyền đến một đạo âm thanh kịch liệt.

Cô sợ tới mức cả người run run, quay đầu lại trộm nhìn, liền nhìn thấy Hạ Quý Thần đem bàn trà đá văng xa hai mét.

Đầu ngón tay của cô theo bản năng cầm lấy gối ôm trên sô pha, lúc cô đang nghĩ có khi nào Hạ Quý Thần sẽ xé xác cô hay không thì phía sau liền truyền đến tiếng bước chân, cô còn chưa có quay đầu lại thì cửa phòng đã được kéo ra rồi bị đóng lại thật mạnh.

Hạ Quý Thần đi rồi?

Quý Ưc sợ chính mình xuất hiện ảo giác nên liền xoay đầu, tỉ mỉ nhìn khắp nơi quanh phòng một lần, xác định Hạ Quý Thần thật sự không còn nữa, lúc này mới vươn cánh tay nhặt quần áo bị hắn xé rách ở trên mặt đất, sau đó miễn cưỡng che đậy thân thể rồi chôn mặt ở sô pha, yên lặng mà rơi nước mắt.

Quý Ưc im lặng chảy nước mắt thật lâu, thẳng đến khi đáy mắt khô khốc không còn nước mắt để chảy thì cô mới gầy giữa bò lên từ sô pha, sau đó cầm lấy máy bàn gọi điện cho lễ tân khách sạn, báo kích cỡ quần áo của chính mình để nhờ họ tùy tiện đưa một bộ quần áo lên đây, xong rồi mới đi vào toilet.

Quý Ưc đứng ở dưới vòi hoa sen, nước ấm chảy xuống thật lâu, thẳng đến khi cô nghe thấy chuông cửa vang lên thì mới thu hồi tinh thần, nhanh chóng tắt vòi nước, tùy tiện mặc lấy áo tắm, tóc cũng chưa làm khô liền chạy về phía cửa phòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 173: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện ở bên cạnh em cả đời! (3)

Beta: Stukí^^

Cô sợ là Hạ Quý Thần đi rồi quay lại, nên thông qua mắt mèo nhìn ra ngoài trước, thấy bên ngoài là một vị phục vụ mặc đồng phục của khách sạn, lúc này mới mở cửa ra.

Người phục vụ lễ phép mỉm cười một cái, sau đó đưa một túi giấy cho Quý Úc: “Tiểu thư, đây là quần áo cô muốn, xin hỏi là cô muốn góp luôn trong phòng hay trả bằng tiền mặt?”.

“Cám ơn, tiền mặt”. Quý Úc tiếp nhận hóa đơn rồi nhìn thoáng qua, sau đó liền xoay người trở lại phòng khách, lấy tiền rồi đi ra, đếm đủ mới đưa cho người phục vụ.

Chờ đến khi người phục vụ rời đi, Quý Úc liền đóng cửa, sau đó xách theo túi đồ đi vào phòng tắm.

Cô cầm khăn tắm đứng trước bồn rửa tay lau tóc, xuyên thấu qua tấm gương liền nhìn thấy chính mình ở bên trong, trên da thịt của cô hiện đầy dấu vết.

Đây đều là Hạ Quý Thần dùng ngón tay cùng hàm răng lưu lại ... Động tác lau tóc của Quý Úc bỗng dừng lại, một tia uất ức lại từ đáy mắt tràn ra.

Cô sợ mình sẽ tiếp tục rơi lệ, vội vàng rũ mi mắt, làm bộ như cái gì cũng chưa nhìn thấy, nhanh chóng lau khô tóc, sau đó cầm máy sấy thổi lung tung mấy cái nữa liền bắt đầu mặc quần áo.

Mọi chuyện đều làm xong thỏa đáng, Quý Úc cũng không ở lại phòng tắm lâu liền đi ra ngoài, đem quần áo bị Hạ Quý Thần xé rách cất vào túi giấy người phục vụ mới đưa lúc này, sau đó liền vội vã cầm túi rời đi.

Đi thang máy xuống lầu, Quý Úc lấy di động ra gọi một chiếc taxi.

Trời đông giá rét, còn là ban đêm nên nhiệt độ ngoài trời rất thấp, Quý Úc không ở trong đại sảnh ấm áp của khách sạn Bốn mùa để chờ taxi mà trực tiếp đi đến ven đường, tìm một cột đèn rồi đứng ở đó chờ.

).

Đại khái qua một phút, di động trong túi Quý Úc vang lên.

Cô tưởng vừa nãy mình gọi taxi nên là tài xế taxi gọi đến, trời lạnh khiến cả người cô đều run, cô lấy di động ra, nhìn thấy số điện thoại cũng không có kiểm tra mà trực tiếp nghe, mở miệng nói: “Bác tài, bác ở chỗ nào?”.

Trong điện thoại an tĩnh vài giây rồi mới truyền đến âm thanh quen thuộc: “Quý Úc tiểu thư, là tôi”.

Là giọng của Lâm Chính Ích.

Quý Úc giật mình, cô ý thức được chính mình nhận lầm, vội vàng mở miệng: “Lâm tổng, xin lỗi, tôi tưởng xe taxi mình gọi tới rồi”.

“Không sao, Quý Úc tiểu thư!”. Lâm Chính Ích khách sáo đáp lại, đại khái qua vài giây lại lên tiếng: “Tôi gọi điện thoại cho cô, là muốn cho cô đáp án”.

Quý Úc biết, đáp án ở trong miệng của Lâm Chính Ích là chỉ sự việc đêm nay cô cầm bút ghi âm rồi nói với ông ta những lời kia.

Cô “ừ” một tiếng: “Lâm tổng, ông nói đi”.

“Buổi tối lúc ở Duyệt viên, điều kiện cô đưa ra tôi sẽ đáp ứng, so với vốn đầu tư lúc ban đầu, tôi lại tăng thêm 20%, cho nên ...”. Nói đến đây Lâm Chính Ích liền dừng lại.

Câu kế tiếp Lâm Chính Ích còn chưa có nói nhưng Quý Úc vẫn biết ý tứ của ông ta: “Lâm tổng, chuyện đầu tư là ông cùng với công ty Ynetbsp hợp tác, cho nên ông trực tiếp liên hệ với công ty Ynetbsp đi, chỉ cần ông ký kết hiệp định với công ty Ynetbsp một lần nữa, tôi sẽ lập tức đưa bút ghi âm mình sở hữu cho ông, đến lúc đó muốn tiêu hủy hay giữ lại đều do ông quyết định”.

Lâm Chính Ích nghe thấy Quý Úc nói sáng khoái như vậy, ngữ khí liền nhẹ nhàng hơn rất nhiều: “Chuyện này, lát nữa tôi ... Không, bây giờ tôi liền sắp xếp người đến công ty Ynetbsp, chờ đến khi mọi chuyện xong xuôi tôi sẽ liên hệ lại với cô”.

“Tốt, vậy tạm biệt Lâm tổng”. Quý Úc nói xong, vừa chuẩn bị cúp điện thoại, bỗng nhiên lại nhớ tới cái gì, liền tiếp tục lên tiếng: “Lâm tổng ...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện bên cạnh em cả đời! (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Chính Ích đại khái cũng chuẩn bị cúp điện thoại, nghe được âm thanh của Quý Úc, im lặng khoảng hai giây mới trả lời lại: “Làm sao vậy? Còn có chuyện gì khác sao?”.

“Là thế này ...” Quý Úc ngập ngừng giây lát mới tiếp tục nói: “..... Về việc ông một lần nữa lại đầu tư cho “Tam thiên sĩ”, nếu có người hỏi thì tôi hy vọng ông sẽ tìm một cái lý do qua loa lấy lệ nào đó cũng được, đừng nói vì tôi nên ông mới thay đổi chủ ý”.

“Tại sao?”. Lâm Chính Ích bật thốt lên sự nghi hoặc trong lòng.

Ông ta không chờ Quý Úc trả lời liền bồng như là hiểu rõ ý tứ của cô, tiếp tục mở miệng: “Tôi biết rồi, cô sợ nói ra sẽ ảnh hưởng đến mặt mũi của tôi đúng không? Tiểu Úc à, cô yên tâm, tôi sẽ lấy lý do cá nhân để giải thích, vẫn là cô nghĩ chu đáo ...”.

Quý Úc nghe thấy âm thanh vui sướng của Lâm Chính Ích, liền biết rằng ông ta đã hiểu lầm.

Cô mới không sợ chuyện cô cầm bút ghi âm ra nói điều kiện cùng Lâm Chính Ích sẽ quét sạch mặt mũi của ông ta, cô chỉ không muốn cho Hạ Quý Thần biết mục đích thật sự cô đến tìm Lâm Chính Ích không phải vì ôm đùi ông ta mà là vì hấn!.

Dù sao Hạ Quý Thần cũng không tin cô, cô cũng không cần tiếp nhận sự cảm kích của hấn.

Huống chi, “Tam thiên sĩ” ngừng quay vốn cũng có quan hệ với cô, đây coi như là cô vì những người khác.

Kể từ đó, hấn cùng cô cũng coi như là không thiếu nợ lẫn nhau, thanh toán xong.

Nghĩ như vậy nên Quý Úc cũng không có giải thích suy nghĩ thật lòng của mình với Lâm Chính Ích, cô chỉ khách sáo nói xong câu “Tạm biệt” liền ngắt điện thoại.

Một trận gió thổi tới, Quý Úc lạnh đến mức run lập cập.

Cô ôm bả vai, đem cổ rút vào trong áo, tiếp tục đứng chờ ở ven đường, một lát sau mới thấy xe taxi mình gọi đang chậm rãi chạy đến.

Hạ Quý Thần thật sự phẫn nộ, từ trong phòng đi ra liền đụng phải giám đốc khách sạn đang đưa mâm trái cây đến phòng bên cạnh.

Giám đốc khách sạn nhận thức được Hạ Quý Thần, lập tức ôm khay đứng ở một bên, ông ta vừa định cung cung kính kính chào hỏi liền nhìn thấy biểu tình tức giận của Hạ Quý Thần, sợ tới mức cái gì cũng không dám nói, cả người ngừng hô hấp, đứng ở sát vách tường không dám cử động.

Hạ Quý Thần cũng không thèm liếc giám đốc khách sạn một cái, sai bước đi qua người ông ta tiến đến trước thang máy, sau đó ấn nút mở cửa thang máy.

Cửa thang máy vừa mở ra, Hạ Quý Thần liền bước vào, đi thẳng đến bãi đỗ xe tầng hầm.

Những lời Quý Úc vừa nói với hấn ở trong phòng, vẫn còn đang lặp lại quanh quẩn bên tai hấn.

“Tôi chính là thấy “Tam thiên sĩ” ngừng quay, liền đi tìm Lâm Chính Ích Anh đang nói tôi mà làm sao lại quên rồi, Hạ tổng đã từng nói rất ghê tởm khi ngủ với tôi Bất quá cũng không quan hệ, Hạ tổng, trên thế giới này cũng không phải chỉ có một mình Hạ tổng là kim chủ, anh ghét bỏ tôi nhưng vẫn có người không chê tôi”

Một loại cảm giác muốn xé rách da thịt, hấn hít thở không thông, nhớ lại những lời này lồng ngực của Hạ Quý Thần liền đau đớn kịch liệt, đau đớn khiến huyết thái dương của hấn cũng nhảy thình thịch, ngay cả thân thể cũng không chế không được mà bắt đầu run rẩy.

Không được, hấn không thể tiếp tục nhớ đến những lời cô nói, nếu không hấn thật sự sẽ phát điên!

Nghĩ nghĩ, Hạ Quý Thần liền hung hăng lắc lắc đầu, đem những lời cô nói đang văng vẳng bên tai ném ra.

Hấn phải tìm việc khác để làm, bằng không hấn thật sự sẽ không không chế được chính mình mà trở lại trên lầu một lần nữa, sau đó sẽ đem nữ nhân mỏng manh yếu đuối nhưng lại nhanh mồm dẻo miệng kia cấp thiên đao vạn quả!

*Thiên đao vạn quả: chém nghìn vạn nhát đao, chết không toàn thây

Phải, hấn cần tìm chuyện gì đó để làm

Chương 175: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện bên cạnh em cả đời! (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nhưng mà hần phải làm cái gì bây giờ?

Một giây trước Hạ Quý Thần còn đang vắt hết óc để suy nghĩ xem mình nên làm cái gì, thì giây tiếp theo liền nhìn thấy chiếc xe của mình, hần không hề nghĩ ngợi liền mở cửa xe ra rồi ngồi vào, sau đó dẫm chân ga lái xe rời khỏi bãi đỗ xe dưới tầng hầm, ra đến đường lớn, Hạ Quý Thần cứ đi lang thang vòng quanh trong thành phố mà không có mục tiêu.

Hần không biết rốt cuộc chính mình đang ở trên đường nào, cũng không biết tốc độ lái xe của mình nhanh hay chậm, hần chỉ biết khi nào đèn đỏ thì hần dừng, đèn xanh thì hần lại đi. Hần giống y như con rối không có suy nghĩ, thẳng đến khi xe hết xăng mà ngừng lại, hần cũng chưa có phản ứng gì, chỉ liều mạng dẫm chân ga, dẫm đến khi lòng bàn chân phát đau thì hần mới nhẩn nhẩn này, lúc này hần mới thoáng thanh tỉnh một chút, hần cúi đầu nhìn đồng hồ, nguyên lai là xe hết xăng a ...

Buổi chiều hần vừa mới đổ xăng xong ... Hạ Quý Thần vừa nghĩ vừa chậm rãi quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, bên ngoài bóng đêm đã mờ mịt, sâu đến cực hạn.

Hần lúc này mới hậu tri hậu giác vội vàng xem thời gian trên xe, vậy mà đã đến 12 giờ khuya rồi.

Hần thế mà lái xe một mình vòng quanh trong thành phố Bắc Kinh gần 3 tiếng đồng hồ.

Hần nâng tay lên, xoa xoa ấn đường phỉếm đau vì lái xe trong thời gian dài, sau đó sờ soạng điều thuốc trong túi, cắn ở trong miệng rồi châm lửa, nhưng hần không có hút mà kẹp ở đầu ngón tay, tùy ý để cho điều thuốc cháy.

Cửa sổ xe đóng chặt, mùi thuốc lá nhanh chóng tràn ngập xung quanh người Hạ Quý Thần khiến cảm xúc của hần đang căng chặt liền thả lỏng hơn rất nhiều, lúc này hần mới tìm điện thoại rồi gọi cho công ty bảo hiểm, nói họ phải người tới kéo xe hần đi.

Cắt đứt điện thoại, Hạ Quý Thần gồi tay sau ót, sau đó nằm ở trong xe, tiếp tục nhìn trời đêm mờ mịt bên ngoài cửa sổ, bắt đầu đốt hết điều thuốc này đến điều thuốc khác.

Một hộp thuốc bị hần đốt chỉ còn lại một điều thuốc, hần vươn tay tới ghế điều khiển phụ lấy điện thoại di động rồi giơ lên trước mặt.

WeChat có rất nhiều tin nhắn chưa đọc.

Hần mở ra đọc, tất cả tin nhắn đều là của Đường Họa Họa, nhắn cho hần lúc một giờ trước.

“Hạ học trường, buổi sáng hôm nay sau khi Quý Ước rời giường liền rời khỏi trường học, sau đó đến bây giờ cũng chưa có trở lại phòng để ngủ”.

“Em gọi điện thoại cho cậu ấy cậu ấy cũng không có nghe, lúc 10 giờ đêm mẹ cậu ấy tìm cậu ấy, mẹ cậu ấy gọi tới điện thoại bàn trong phòng ký túc xá nói là di động của cậu ấy không có ai nhận hết, em sợ mẹ cậu ấy nghĩ nhiều nên liền tìm một cái cờ lung tung để qua loa lấy lệ cho xong”.

Cô bị hần đem tới khách sạn Bốn mùa, quần áo còn bị hần xé rách, hiện tại còn chưa có về phòng ngủ thì chắc vẫn đang còn ở khách sạn đi ...

Hạ Quý Thần không trả lời Đường Họa Họa, trực tiếp mở diễn đàn của công ty trong WeChat ra xem.

Sắc trời đã tối, bên trong đã không còn ai nói chuyện phỉếm nữa, nhưng nếu lướt lên trên thì như vẫn cũ, có thể nhìn thấy vài nhân viên trong công ty bàn tán về Quý Ước ...

Hần luôn là như vậy, mặc kệ cô chọc hần khó chịu thế nào, phẩn nộ ra sao, cho dù hần bức bối hận không thể giết chết cô nhưng hần vẫn không có cách nào chịu đựng được chuyện người khác chỉ trích cô.

Giống như mấy năm nay, hần biết rõ trong lòng cô không có hần nhưng hần vẫn cố chấp yêu cô.

Hần đại khái chính là một người nhìn như bất động thanh sắc, kỳ thật lại rất điên cuồng. Hần yêu thích cô bao lâu nay nhưng vẫn chưa nhìn thấy chút hy vọng nào, cho nên cô khi nào cô cũng chỉ cần một đao liền có thể đâm đến chỗ sâu nhất trong lòng hần, lúc nào cũng khiến hần mất lý trí dễ như trở bàn tay.

tay.

*Bắt động thanh sắc: Tĩnh bơ, không biến sắc

Giống như là đêm nay, nhìn những video đó, nhìn thấy cô đi ra từ phòng nghỉ của Lâm Chính Ích, nghe cô nói những lời đó ... Hắn liền mất khống chế.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hắn biết rõ sau khi phát hỏa với cô, đợi đến lúc lý trí trở về thì hắn so với ai khác sẽ hối hận nhất, nhưng hắn lại luôn không kìm nén được cảm xúc, nói cho cùng thì chỉ bởi vì hắn quá yêu cô nên mới như vậy.

Nghĩ đến đây, khuôn mặt của Hạ Quý Thần liền nổi lên một tầng bi thương.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần chậm rãi lướt trên màn hình điện thoại, chung quy vẫn là không nhìn nổi một đám người đang nghị luận sôi nổi về cô nên liền rời khỏi WeChat. Trời cũng khuya rồi, thư ký hắn là đã đi ngủ, nhưng hắn vẫn mở danh bạ điện thoại ra, tìm số của thư ký.

Lúc Hạ Quý Thần chuẩn bị bấm số điện thoại của thư ký để gọi đi thì lại phát hiện có mấy cuộc gọi nhỡ, ngoại trừ thư ký thì còn có hai cuộc là của Hàn Tri Phán.

Ấn đường của Hạ Quý Thần giật giật, lúc này mới hậu tri hậu giác nhớ tới chuyện hắn cùng Hàn Tri Phán ở Kim Bích Huy Hoàng đánh bài, kết quả lại vì chuyện của cô mà dang dở, hắn cũng chưa kịp nói gì với Hàn Tri Phán thì đã bỏ đi.

Đầu ngón tay đang dừng lại trên số điện thoại của thư ký liền được chuyển hướng sang số điện thoại của Hàn Tri Phán.

Điện thoại vang lên hồi lâu thì mới có người nhận, Hàn Tri Phán hình như đã về nhà, đang chuẩn bị tắm rửa, ở đầu dây bên này nhưng hắn vẫn có thể nghe thấy tiếng nước chảy rầm rầm, Hàn Tri Phán không chờ Hạ Quý Thần mở miệng đã giành trước: “Cậu còn biết đường gọi điện thoại cho tôi a?”.

Hàn Tri Phán nửa châm chọc nửa trêu ghẹo nói, Hạ Quý Thần cũng không có đáp lại mà vào thẳng chủ đề: “Tình huống thế nào?”.

“Cậu bỏ đi mất nên thất bại rồi” Hàn Tri Phán trả lời.

Hạ Quý Thần im lặng, đầu ngón tay cầm điện thoại di động bỗng dưng tăng thêm lực.

Có thể là Hàn Tri Phán cảm nhận được Hạ Quý Thần đang khấn trương nên giãy tiếp theo liền “Phụt” một cái, cười ra tiếng: “Hạ Quý Thần, từ trước tới giờ cậu không có như thế này nha, trước kia mỗi lần cậu nói chuyện hợp tác, mặc dù có lúc sẽ do dự nhưng lại không bao giờ khấn trương a, cậu nói đi, vì sao cậu lại đề ý đến “Tam thiên sĩ” như vậy? Có phải cậu có bí mật gì không thể cho ai biết hay không?”.

“Còn nữa, buổi tối hôm nay sau khi cậu nhận điện thoại, cái gì cũng không nói đã bỏ đi mất, tôi quen biết cậu đã nhiều năm rồi nhưng cũng chưa bao giờ thấy cậu thất thố như thế này, tôi phát hiện ra gần đây cậu càng ngày càng thần thần bí bí ...”

Hạ Quý Thần nãy giờ vẫn luôn không nói gì, cũng không nghe nổi Hàn Tri Phán lái nhái nữa, liền mở miệng nhắc nhở Hàn Tri Phán nói vào chủ đề chính.

“A, quên mất ...” Hàn Tri Phán nghe được âm thanh ho khan của Hạ Quý Thần liền hiểu ý của hắn, lập tức nói sang chuyện chính: “Vừa nãy là tôi lừa gạt cậu thôi, chuyện hợp tác bàn bạc rất thuận lợi, bọn họ đã đáp ứng đầu tư cho “Tam thiên sĩ”, hợp đồng tôi đã giúp cậu soạn sẵn, lát nữa sẽ gửi qua mail cho cậu, cậu xem xét cho kỹ, nếu không có gì thắc mắc thì ngày mai hẹn họ tới công ty của cậu ký tên ... Đã nói xong chuyện chính rồi, vậy có phải sẽ được nói tiếp chuyện vừa nãy hay không? Quý Thần, cậu nói đi, có phải cậu đang yêu đương hay không? Gần đây ...”

Đã nghe được chuyện mình muốn nghe, Hạ Quý Thần cũng không tiếp tục nghe Hàn Tri Phán lái nhái nữa, trực tiếp ngắt điện thoại, sau đó gọi điện cho thư ký.

Thư ký gọi cho hắn nhiều như vậy hắn là có việc muốn tìm hắn. Thư ký thế nhưng lại chưa có ngủ, điện thoại vừa mới kết nối đã có người nghe: “Hạ tổng, tôi đợi điện thoại của anh từ tối đến giờ”.

Ngực khí của thư ký có chút kích động, ấn đường của Hạ Quý Thần giật giật, ngón tay giữa bóp tắt điều thuốc, sau đó mới không nhanh không chậm trả

lời: “Xảy ra chuyện gì sao?”.

“Không có xảy ra chuyện gì, là có chuyện tốt, thư kí của Lâm tổng vừa mới liên hệ với tôi, nói sẽ đầu tư cho “Tam thiên sĩ” lần nữa, không những thế mà vốn đầu tư còn nhiều hơn 20% ...”

Thư kí còn chưa có báo cáo xong, Hạ Quý Thần liền không nóng không lạnh phun ra ba chữ: “Cực tuyệt đi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Ách?” Nghe thấy Hạ Quý Thần nói như vậy, thư kí có chút sửng sốt, một lát sau mới mở miệng xác nhận lại, đem câu nói chắc chắn của Hạ Quý Thần chuyển thành câu nghi vấn: “Cực tuyệt đi?”

Hạ Quý Thần không chút để ý, “ừ” một tiếng.

“Hạ tổng, gần đây không phải anh luôn đau đầu vì chuyện vốn đầu tư cho “Tam thiên sĩ” sao? Thậm chí anh còn kêu tôi đem cổ phiếu của anh bán lấy tiền, phòng ở hiện tại cũng đang muốn bán đi! Giờ chỉ cần tiếp nhận vốn đầu tư của Lâm tổng thì mọi việc đều được giải quyết hết, không phải sao? Ban đầu Lâm tổng đã đầu tư tận hai trăm triệu, giờ lại tăng thêm 20% so với ban đầu, vậy tức là thêm bốn ngàn vạn, tương đương Lâm tổng đầu tư cho chúng ta hai trăm triệu bốn ngàn vạn a”

“Thế thì làm sao?” Thư kí nói một tràng thật dài, nhưng Hạ Quý Thần lại chỉ trả lời hờ hững một câu.

Cái gì mà “thế thì làm sao?”

Đây quả thật là chuyện tốt từ trên trời rơi xuống nha, chẳng những đầu tư lại mà còn nhiều thêm bốn ngàn vạn, bốn ngàn vạn không những đủ để trả thù lao cho diễn viên mà còn dư ra một khoản để phục vụ cho công tác hậu kỳ ...

Thư ký bị bốn chữ của Hạ Quý Thần làm cho nghẹn không nói nên lời, qua một lát mới miễn cưỡng mở miệng: “Hạ tổng”.

Thư ký muốn đem suy nghĩ trong lòng của mình phân tích cho Hạ Quý Thần nghe, nhưng cô ta vừa mới nói được có hai chữ thì Hạ Quý Thần đã lại lên tiếng, ngữ khí thanh đạm: “Làm theo lời tôi nói”.

Hạ Quý Thần hình như đang trong trạng thái không được thoải mái, bởi vì trong giọng nói của hắn lộ ra chút mệt mỏi, nhưng như thế thì đã sao, thông qua điện thoại thư ký vẫn cảm nhận được sự áp bách dày đặc phát ra từ người Hạ Quý Thần, cô ta cũng không dám khuyên bảo, chỉ thấp giọng nói: “Vâng, Hạ tổng”.

Hạ Quý Thần không lên tiếng, hần giống như là đang lâm vào trầm tư, một lúc lâu sau mới lại mở miệng: “Đừng nói là tự ông ta rút vốn, nếu như lúc trước ông ta không có rút vốn, tôi cũng sẽ khiến ông ta phải rút vốn!”.

Trước khi Lâm tổng rút vốn, Hạ tổng cư nhiên đã tính toán khiến cho Lâm tổng không đầu tư nữa ... Thư ký trợn to mắt, lúc cô ta đang còn tưởng là mình nghe nhầm thì Hạ Quý Thần lại lên tiếng, ngữ khí so với lúc này còn quyết đoán hơn mười phần, nhưng lúc này giọng nói của hắn lại rất thấp, còn có chút hốt hoảng, càng như là lầm bầm lầu bầu nhẹ giọng lầm bầm: “Cô ấy là người phụ nữ tôi che chở, tại sao tôi có thể cho phép người khác tùy tiện tiện trên chộc cô ấy, lại chỉ lo cho mình”.

Âm thanh của Hạ Quý Thần tuy nhỏ nhưng thư kí lại nghe thấy không lọt chữ nào.

Rõ ràng vừa rồi khi Hạ Quý Thần nói chuyện, hắn không có biểu lộ bất kì cảm xúc gì nhưng không biết có phải do cô ta ảo giác hay không mà lại cảm giác được một cỗ thương cảm dày đặc phát ra từ từng câu, từng chữ..

Tim của thư ký giống như là bị cái gì đó hung hăng chạm tới, cả người bỗng dưng đứng hình, có chút thất thần.

Hai đầu dây điện thoại đều an tĩnh hồi lâu, lúc sau Hạ Quý Thần mới chợt nhớ tới lý do mình gọi điện cho thư ký nên vội vàng thu hồi lại tinh thần, ngữ khí không ngại không ngại mở miệng: “Đừng rồi, cô nói với toàn bộ nhân viên trong công ty, không cho phép bất kì ai phát tán ra ngoài chuyện video về nữ phụ số 2 của “Tam thiên sĩ” ở trong diễn đàn của công ty trên WeChat”.

Video đó liên quan đến danh dự của cô, cho dù cô chà đạp chính mình nhưng hấn vẫn nguyên ý giả câm vờ điếc để bảo hộ cô chu toàn.

“Còn nữa, cất chức nhân viên có nickname “Miêu miêu” đã lan truyền video trong diễn đàn ...” Ngừng một chút, Hạ Quý Thần sợ thư ký nhìn ra được tình cảm của hấn dành cho Quý Ước nên lại bổ sung một câu: “Bộ phim “Tam thiên sĩ” này đối với công ty của chúng ta rất quan trọng, tôi không cho phép xuất hiện bất kỳ sai lầm nào, càng không cho phép bất kỳ ai làm ảnh hưởng đến công ty!”.

“Vâng, Hạ tổng, sáng sớm ngày mai khi đến công ty, tôi sẽ đi giải quyết chuyện này ngay lập tức”. Như Hạ Quý Thần nghĩ, sau khi hấn bổ sung thêm một câu, thư kí cũng không có hoài nghi gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần không còn gì để nói, chuẩn bị ngắt điện thoại.

Chỉ là hấn còn chưa có đem điện thoại từ bên tai chuyển xuống dưới thì ở đầu dây bên kia, thư lý lại mở miệng: “Hạ tổng? tôi”

“Ừ?” Hạ Quý Thần cho rằng thư kí còn có việc muốn nói nên liền lên tiếng.

Thư ký là buột miệng mới kêu Hạ Quý Thần, sau đó liền ý thức được là mình vượt quá giới hạn nên vội vàng dừng lại, hiện tại lại nghe được âm thanh nhẩn nại của Hạ Quý Thần, liền do dự một lát, cuối cùng vẫn là đem câu hỏi mình vừa mới chuẩn bị hỏi ra: “Hạ tổng, anh vừa mới nói, cô ấy là người phụ nữ anh che chở, anh không cho phép người khác tùy tiện trêu chọc cô ấy, cô ấy ở đây là chỉ người anh thích sao?”.

Hạ Quý Thần không nghĩ tới thư ký sẽ đột nhiên quan tâm việc cá nhân của hấn, ấn đường lập tức nhủ lại.

Ở đầu dây bên kia thư ký khẩn trương đến cực hạn, cô ta nắm chặt di động, đợi một lát mà vẫn không thấy Hạ Quý Thần trả lời, đáy lòng bỗng nhiên không còn chút tự tin nào: “Thực xin lỗi, Hạ tổng, là tôi”.

Hạ Quý Thần chớp chớp mắt, sửa sang lại cảm xúc thật tốt, lúc thư ký còn chưa nói xong câu xin lỗi thì đã thanh thanh đạm đạm “ừ” một tiếng.

Sau khi tiếp thu được câu trả lời Hạ Quý Thần, thư ký lập tức ngơ ngẩn.

Cô ta không có nghĩ tới, Hạ tổng cư nhiên lại trả lời vấn đề cá nhân của chính mình.

Hạ Quý Thần không rõ ràng lắm tâm tình của thư ký, hấn an tĩnh vài giây rồi lại mở miệng: “Phải, cô ấy là người phụ nữ tôi thích”.

Thư ký không có biết quá khứ của hấn, cũng không rõ ràng việc hấn với Quý Ước có liên quan, không chỉ thế, đêm nay sau khi hấn phát hỏa với Quý Ước một hồi thì tâm tình quá mức nặng nề. Vì vậy, trước giờ hấn không bao giờ bộc lộ tâm tình ra ngoài, giờ khắc này lại lần đầu tiên bại lộ cảm xúc chân thật nhất của bản thân trước mặt thư ký, người đã đi theo hấn được một thời gian rất lâu rồi.

Nếu nói là hấn trả lời lại thư ký thì không bằng nói là hấn tìm một chỗ để phát tiết tình cảm sâu nặng đã cất giấu trong lòng bấy lâu nay.

Hạ Quý Thần nắm chặt di động, ánh mắt trở nên có chút mềm mại, không chờ thư ký đáp lại, liền tiếp tục bổ sung một câu: “ Từ ánh mắt đầu tiên gặp được, liền thích cô ấy”.

Thư ký nghĩ một lát, liền thấy mình đi theo Hạ Quý Thần lâu như vậy, hình như đây là lần đầu tiên ông chủ nói nhiều nhất.

Bởi vì Hạ Quý Thần nói nhiều cho nên lá gan của thư ký cũng lớn hơn một chút, chờ đến khi Hạ Quý Thần nói xong, ước chừng hai phút sau, thư ký lại nói ra vấn đề mình tò mò trong lòng: “Hạ tổng, tôi có chút không nghĩ ra, anh thích cô ấy như vậy, vậy không biết cô ấy là người như thế nào?”.

Cô là người như thế nào?

Hạ Quý Thần nắm di động, nhìn ngoài cửa xe, mắt không chớp nhìn bên ngoài một hồi lâu, cuối cùng dường như phát hiện ra bầu trời đen

tuyền, cứ nhiên lại có ánh sáng lập lòe, một khắc đó trong lòng hắn bỗng nhiên hiện lên bảy chữ, ngời khi thực nhẹ: “ Hàng tỉ sao trời không bằng em

Thư ký không nghe rõ liền hỏi lại: “Cái gì cơ?”.

Hạ Quý Thần hoàn hồn, “ngô” một tiếng mới lại mở miệng: “Cô ấy sao? Cô ấy vô tình đi vào cuộc sống của tôi, sau đó lại bất động thành sắc chiếm cứ lấy tâm hồn của tôi ...”

Nói xong những lời này, Hạ Quý Thần không cho thư ký chút thời gian nào để phản ứng, liền ngắt điện thoại.

Hắn nhìn ánh sáng lập lòe trên bầu trời không chớp mắt, đem lời vừa mới nói lại lặp ở trong lòng một lần nữa.

Hắn thích phụ nữ, vậy người phụ nữ ấy là người như thế nào?

Rất đơn giản, tên của cô là Quý Ước, ở trong lòng hắn, hàng tỉ sao trời cũng không bằng cô; còn cô thì chỉ vô tình đi vào cuộc sống của hắn nhưng lại chiếm cứ lấy tâm hồn của hắn.

.....

Công ty bảo hiểm đem xăng đến đổ vào xe cho Hạ Quý Thần, hắn tiếp tục ngồi ở trong xe một lát, sau đó mới khởi động xe. Chờ đến khi hắn dừng lại, hắn mới phát hiện chính mình lại quay trở lại khách sạn Bốn mùa.

Bạn đang đọc truyện Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đứa bé giữ cửa nhận thức được Hạ Quý Thần nên vội vã chạy tới, cung cung kính kính đứng chờ ở bên ngoài cửa xe, đợi Hạ Quý Thần xuống xe.

Hạ Quý Thần hạ cửa sổ xe xuống, hướng về phía đứa bé giữ cửa vẫy vẫy tay, ý bảo cậu bé rời đi.

Chờ đến khi đứa bé giữ cửa tránh ra sau, Hạ Quý Thần đem cửa sổ xe kéo lên, lúc này lại bắt đầu tự hỏi chính mình kế tiếp nên đi trường học hay là về nhà?

Chỉ đơn giản là lựa chọn một trong hai cái mà ngồi nửa ngày hắn cũng chưa chọn được, tầm mắt của hắn lại không chút để ý đến tình huống này giờ, chỉ chăm chăm nhìn về phía tầng 21 của khách sạn.

Không biết cô ấy bây giờ như thế nào?

Lúc hắn nâng chân lên đạp bàn trà rồi rời đi, khóe mắt vẫn tình tình nhìn thấy thân thể gầy gò của cô ngã trên sofa đang run lập cập, lúc cô len lén nhìn về phía hắn, cô giống như là bị dọa sợ rồi, đáy mắt cô tràn ngập sự hoảng sợ, còn hơi phấp phồng, giống như cô có thể khóc bất cứ lúc nào.

Hắn thì ngu ngốc chạy lấy người, để cô một mình ở lại trong phòng, có khi nào cô sẽ trộm khóc thút thít hay không?

Còn có Hạ Quý Thần đem tầm mắt thu trở về, dừng ở trên bàn tay đang cầm vô lăng.

Dọc đường lúc hắn lái cô về từ Duyệt viên, có phải đã dùng sức quá hay không? Hắn còn dùng nước lạnh xối lên người của cô, thậm chí lúc cô nói chuyện hắn còn ném cô ra ngoài.

Hắn như thế nào luôn không thể khống chế tính tình của mình một chút, khi nào cũng mất khống chế ở trước mặt cô.

Còn có, cô vì cái gì mà nói như vậy với hắn, hắn rõ ràng đã cố gắng không phát hỏa, cô còn kích thích hắn

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần liền đau đầu, hắn nâng tay lên xoa xoa huyệt thái dương, ý muốn cưỡng bách chính mình không suy nghĩ lung tung nữa nhưng những ý nghĩ trong đầu lại càng quay cuồng lợi hại hơn.

Trời lạnh như vậy mà cô lại bị dội nhiều nước lạnh như thế, không biết có thể phát sốt giống lần trước hay không, còn có, cổ tay của cô cũng bị thương,

không biết có được xử lý tốt không

Hạ Quý Thần chợt vươn tay đẩy cửa xe ra rồi xuống xe.

Xe cũng chưa khóa đã vội vàng đi vào đại sảnh của khách sạn.

Đúng lúc giám đốc khách sạn đang đứng ở trước quầy lễ tân nói chuyện cùng nhân viên, thấy Hạ Quý Thần bước vào, lập tức lễ phép đón tiếp: “Hạ tiên sinh!”.

Hạ Quý Thần nghe thấy âm thanh của giám đốc khách sạn thì mới phản ứng lại mình đang làm cái gì, bước chân chợt ngừng lại, nhìn chằm chằm thang máy trong chốc lát rồi mới nghĩ thâm, đã khuya thế này rồi, cô ấy hẳn đã sớm đi ngủ đi? Hắn lặng lẽ đi lên nhìn cô một chút, nếu cô không có việc gì thì hẳn sẽ rời đi. ...

Nghĩ xong Hạ Quý Thần liền lần nữa nâng chân lên, không để ý tới giám đốc khách sạn đang tiếp đón, trực tiếp đi vào thang máy.

Đến tầng 21, Hạ Quý Thần ra khỏi thang máy, liền đi thẳng đến trước cửa phòng.

Ngó nghiêng một vòng xung quanh, thấy không có người Hạ Quý Thần mới nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Đèn trong phòng vẫn còn bật, bàn trà thì duy trì trạng thái xiêu xiêu vẹo vẹo như cũ, khăn giấy cùng chiếc điều khiển từ xa lại đông một cái tây một cái rớt trên mặt đất.

Đèn trong phòng tắm cũng bật, cửa phòng đang mở, nhìn vào bên trong hẳn liền nhìn thấy hai cái khăn tắm đã dùng qua bị ném trên sàn.

Chỉ là trên sofa không có bóng dáng của cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Sau khi hắn rời đi thì cô đi tắm, rồi vào phòng ngủ nghỉ ngơi?

Hạ Quý Thần nghĩ như vậy nên liền nâng chân lên, bước nhẹ về cửa phòng đối diện.

Hắn sợ đánh thức cô nghỉ ngơi nên động tác mở cửa cũng nhẹ nhàng đến cực hạn.

Phòng ngủ không bật đèn, nhưng nhờ vào ánh đèn của phòng khách Hạ Quý Thần vẫn nhìn thấy rõ ràng bên trong, phòng ngủ sạch sẽ ngăn nắp vô cùng, không có chút dấu vết nào của việc đã có người ở.

Hạ Quý Thần nhăn nhó, sau đó liền vươn tay sờ soạng trên vách tường tìm công tắc để bật đèn.

Ánh đèn sáng rực, hắn liếc mắt một cái liền nhìn thấy giường lớn trống rỗng, nệm sạch sẽ chần gập gọn gàng, căn bản là không ai

Trong lòng Hạ Quý Thần đột nhiên nhảy dựng, hắn sai bước đi đến trước giường, lật chăn lên, xác định không có ai liền lập tức xoay người quay trở lại phòng khách.

Hắn quét một vòng cảnh tượng trong phòng, xác định cô không có ở đây xong liền đi vào toilet, bồn tắm cùng phòng xông hơi, phòng nào hắn cũng tìm hết một lượt, nhưng tình trạng lại giống y như phòng ngủ, không có bóng dáng của cô.

Lúc này Hạ Quý Thần mới hậu tri hậu giác phát hiện, quần áo của cô bị hắn xé rách cũng không còn.

Cô sẽ không phải là mặc bộ quần áo đó mà rời đi đi?

Hạ Quý Thần đi nhanh lại chỗ máy bàn, sau đó gọi một cuộc điện thoại, giám đốc khách sạn vừa mới tiếp điện thoại, hắn lập tức mở miệng hỏi: “Phòng 1001, người tôi mang về đâu?”

“Hạ tiên sinh, ngài chờ ...” Cách điện thoại, Hạ Quý Thần nghe thấy âm thanh dò hỏi của giám đốc khách sạn đối với nhân viên lễ tân, đại khái qua một phút đồng hồ thì giám đốc khách sạn lại mở miệng: “Hạ tiên sinh, vị tiểu thư mà ngài mang đến, ba giờ trước có nhờ nhân viên công tác chuẩn bị một bộ quần áo, sau khi trả tiền liền rời đi”.

Ba giờ trước liền rời đi Hạ Quý Thần ngắt điện thoại, sau đó lấy điện thoại từ trong túi ra xem giờ.

Nói cách khác, sau khi hân rời đi khoảng nửa giờ thì cô liền rời đi rồi Lúc ấy còn chưa đến 9 giờ, 11 giờ Đường Họa Họa nhắn tin cho hân nói là cô còn chưa trở về ký túc xá, cũng không có về nhà Vậy cô đã đi đâu trong hai giờ kia?

Hạ Quý Thần rốt cuộc vẫn là có chút không yên tâm, trong đầu vừa mới hiện lên nghi hoặc đã lập tức click mở WeChat, gửi một tin nhắn qua cho Đường Họa Họa: “Cô ấy đã về trường chưa?”.

Đường Họa Họa hân là đi ngủ rồi, mãi mà vẫn chưa thấy trả lời lại hân.

Hạ Quý Thần nắm đi động, đứng ngồi không yên, đi tới đi lui trong phòng khách một lúc lâu, sau đó mới ý thức được chính mình hình như đã quá mức khẩn trương, 11 giờ cô chưa có về trường, nhưng bây giờ cũng đã là rạng sáng rồi, có khi 11 rưỡi hoặc 12 giờ gì đó cô đã trở về trường học rồi cũng nên?

Cô là người lớn cũng không phải là con nít, trị an của Bắc Kinh lại rất tốt, lúc rời khỏi khách sạn cô còn chuẩn bị quần áo nữa, hân là sẽ không có chuyện gì

Hạ Quý Thần cường bách chính mình phải bình tĩnh lại, sau đó đứng ở trước cửa sổ sát đất nhìn chằm chằm bóng đêm bên ngoài một lúc lâu thì mới trở lại phòng ngủ, nằm ở trên giường, đi vào giấc ngủ.

Hạ Quý Thần không biết mình đã ngủ bao lâu, lúc mơ mơ màng màng nghe thấy tiếng “Leng keng”, cả người liền bừng tỉnh.

Rèm màn không có kéo lại, ngoài cửa trời cũng đã sáng, ánh sáng mặt trời chiếu một thành một vùng đỏ rực.

Hạ Quý Thần ngồi dậy, cảm lấy di động click mở WeChat, liền nhìn thấy tin nhắn của Đường Họa Họa: “Suốt một đêm qua Tiểu Úc không có trở về, em vừa mới gọi điện cho cậu ấy nhưng lại không có ai nhận điện thoại”.

Suốt đêm không về? Không ai nhận điện thoại?

Ngay sau đó Hạ Quý Thần liền gọi vào số điện thoại của Quý Úc, giống như Đường Họa Họa nói, bên trong điện thoại truyền đến câu “Thực xin lỗi, thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không thể nghe điện thoại được”, Quý Úc cũng không nghe điện thoại của hân.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (11)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chẳng lẽ là về nhà?

Nghĩ vậy, Hạ Quý Thần liền tìm số điện thoại của Quý bá mẫu, nhưng đầu ngón tay vừa chạm đến màn hình điện thoại lại đột nhiên dừng lại.

Lỡ như cô không có về nhà, chẳng phải sẽ khiến cha mẹ của cô lo lắng?

Hạ Quý Thần chần chờ một giây, cuối cùng vẫn là mở WeChat ra, gửi cho Đường Họa Họa một cái tin nhắn: “Còn chưa có trở về?”

Đường Họa Họa rất nhanh đã trả lời lại hân: “Vâng ạ”.

Chỗ khung gỗ chữ phía trên WeChat biểu hiện dòng chữ “Đối phương đang nhập tin nhắn mới”, Hạ Quý Thần đợi khoảng nửa phút, Đường Họa Họa lại gửi tới một tin nhắn: “Hạ học trưởng, 10 giờ bọn em có tiết, Tiểu Úc chưa bao giờ vô duyên vô cớ bỏ tiết, cho nên lát nữa có khi sẽ nhìn thấy cậu ấy”.

Hạ Quý Thần gõ hai cái trên màn hình, đang chuẩn bị nhập chữ vào thì lại nhận được tin nhắn của Đường Họa Họa: “Lúc đó em sẽ hỏi cậu ấy tối hôm qua đi đâu, hỏi xong thì sẽ nói lại cho anh”. Đường Họa Họa cũng không biết chuyện phát sinh giữa Hạ Quý Thần và Quý Úc, chỉ đơn thuần nghĩ rằng Hạ Quý Thần tò mò hành tung của Quý Úc.

Có lẽ vì tối hôm qua náo loạn với Quý Úc nên Hạ Quý Thần có chút không thoải mái, đáy lòng của hắn có chút thấp thòm, bắt an không nói thành lời, nhưng hắn lại không muốn Đường Họa Họa nhìn thấy hắn lo lắng nên chỉ trả lời lại một chữ “tốt”.

Sau đó Hạ Quý Thần nhận được một icon mặt cười từ Đường Họa Họa, hắn không có trả lời, thu hồi lại di động rồi nhìn thoáng qua thời gian, đã 7 giờ rưỡi, 9 giờ hắn còn có một cuộc họp cho nên hắn vừa đi vào toilet vừa gọi điện thoại đặt bữa sáng.

Ngồi trong phòng họp của công ty, lúc mới bắt đầu thì lực chú ý của Hạ Quý Thần vẫn còn đặt ở trên nội dung hội nghị.

Thời điểm đồng hồ chỉ 9 giờ 50 phút thì Hạ Quý Thần thường xuyên xem di động, hắn sợ bỏ qua tin nhắn Đường Họa Họa gửi tới WeChat, nhưng mà hắn chờ đến tận 10 giờ 5 phút, di động vẫn là một mảnh an tĩnh.

Hạ Quý Thần nhìn thì giống như đang chuyên chú nghe giám đốc bộ phận kế hoạch nói chuyện, nhưng thực chất là đang nhìn chăm chăm điện thoại di động.

Hắn mở WeChat ra, bắt đầu nhắn tin cho Đường Họa Họa.

Hạ Quý Thần mới vừa gõ vào chữ “Thế nào?” thì điện thoại trong lòng bàn tay bỗng dừng chấn động một chút, Đường Họa Họa rút cuộc cũng thông báo tin tức cho hắn biết: “Hạ học trưởng, Tiểu Úc cư nhiên lại không đi học, lúc này thầy giáo vừa mới điểm danh, nhìn bộ dáng của thầy giáo thì hình như cậu ấy cũng không có xin nghỉ, lúc đó em núp ở dưới bàn rồi trộm gọi điện cho cậu ấy, thế nhưng điện thoại lại không liên lạc được, đã ở trong trạng thái tắt máy”.

Hạ Quý Thần bắt đầu cảm thấy có chút không thích hợp, hắn không để ý mọi người trong phòng họp, trực tiếp cầm di động lên gọi điện cho Quý Úc.

“Thực xin lỗi, thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được”.

Đường Họa Họa nói tối hôm qua Quý bá mẫu gọi điện cho Quý Úc, cho nên trong nhà cô sẽ không xảy ra chuyện gì, vậy cô ở nhà sao?

Hạ Quý Thần vừa suy đoán xong đã lập tức đá văng ghế dựa ra sau, không nói câu nào liền cầm chìa khóa xe, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người rời khỏi phòng họp, đi thẳng xuống bãi đỗ xe tầng hầm, lái xe tới Hạ gia.

Quý bá phụ đi làm, chỉ có một mình Quý bá mẫu ở nhà, cho nên lúc mẹ Quý Úc thấy Hạ Quý Thần thì rất là kinh hi (kinh ngạc + vui mừng).

Hạ Quý Thần đem thức ăn dinh dưỡng tới cho Quý bá mẫu, hắn nói dối là mẹ hắn bảo hắn mang đến.

Hắn hàn huyên với Quý bá mẫu trong chốc lát, sau khi xác định Quý Úc không có ở nhà liền lập tức tìm một cái cớ, vội vàng rời khỏi Hạ gia.

Trở lại trên xe, Hạ Quý Thần lấy di động ra gọi điện cho Quý Úc, nhưng điện thoại vẫn trong tình trạng tắt máy như cũ, lúc này hắn mới cảm thấy hoàn toàn bất an.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 182: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (12)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Cô không ở trường học, cũng không về nhà, có khi nào cô đi gặp một người bạn nào đó không?

Mấy năm nay hắn vẫn luôn chú ý hành tung của cô, cô hôn mê ba năm, sau khi tỉnh lại, quan hệ với những người lúc trước đều đã phai nhạt, hiện giờ người mà cô có thể gặp gỡ cũng không còn bao nhiêu ...

Người đầu tiên Hạ Quý Thần nghĩ đến là Lý Đạt, nhưng lúc hắn gọi điện cho Lý Đạt, còn chưa kịp mở miệng hỏi xem có phải Quý Úc đi tìm cậu ta hay không thì đã nghe thấy một giọng nữ lễ phép vang lên thông qua điện thoại: “Thực xin lỗi, quý khách, máy bay chuẩn bị cất cánh, làm phiền quý khách cắt điện thoại di động và thắt đai an toàn”.

Lý Đạt khách khí trả về một câu “Lập tức” với nữ tiếp viên hàng không, sau đó mới nói chuyện với Hạ Quý Thần: “Anh Thần, có chuyện gì sao? Em đi công tác ở Hàng Châu, nếu anh không có chuyện gì gấp thì đợi máy bay đáp xuống Hàng Châu em sẽ liên lạc lại cho anh”.

“Một người?” Hạ Quý Thần giả bộ lơ đãng hỏi.

“Đương nhiên một mình, hiện tại chức vị của em cũng không cao”.

“Cũng không có việc gì, chờ cậu xuống máy bay rồi nói sau”. Nghe đến đó, Hạ Quý Thần biết Quý Úc không ở cùng với Lý Đạt, giọng điệu nhàn nhạt ngăn cản Lý Đạt nói câu kế tiếp, sau đó nói câu tạm biệt rồi ngắt điện thoại.

Hạ Quý Thần cầm di động, thông qua đủ loại cách thức, những người có quan hệ với Quý Úc hẳn đều liên hệ, nhưng tất cả mọi người đều không phải đang có việc bận thì là đi du lịch nước ngoài.

Cho nên Quý Úc cũng không có đi gặp mặt bạn?

Lúc đầu di động của cô là không thể nghe điện thoại, sau đó lại chuyển sang trạng thái tắt máy, sẽ không phải có chuyện gì xảy ra đi?

Trong đầu của Hạ Quý Thần lập tức hiện lên tin tức hần mới nhìn thấy trên di động không lâu trước đó, một sinh viên đi nhờ xe taxi gặp phải chuyện không may, mất tích 48 tiếng mới được tìm thấy, nữ sinh viên nằm ở trong rừng núi hoang vắng, từ sớm đã không còn hơi thở.

Đầu ngón tay cầm điện thoại di động của Hạ Quý Thần bỗng nhiên siết chặt, sau đó hần liền mất bình tĩnh dẫm chân ga, một tay chống lên vô lăng, lái xe lang thang vòng quanh thành phố Bắc Kinh mà không có mục tiêu.

Thời gian từng giây từng phút trôi đi, đợi đến khi Hạ Quý Thần phát hiện xe sắp hết xăng, tìm trạm xăng dầu để dừng lại thì đã là buổi chiều.

Hần cầm di động, gửi một cái tin nhắn qua cho Đường Họa Họa: “Cô ấy trở về trường học rồi sao?”.

Đổ xăng, trả tiền xong, Hạ Quý Thần dẫm chân ga rời khỏi trạm xăng thì mới nhận được tin nhắn trả lời của Đường Họa Họa: “Còn chưa có, Hạ học trưởng, anh nói xem, Tiểu Úc sẽ không xảy ra chuyện gì đi?”.

Đáy lòng vốn dĩ đã bất an, lúc Hạ Quý Thần nhìn thấy tin nhắn của Đường Họa Họa, cả người càng thêm nôn nóng bất an, thậm chí hần còn mở trang web ra rồi tìm kiếm xem có nữ sinh nào ở Bắc Kinh xảy ra chuyện hay không.

Thời điểm phát hiện tất cả đầu đề đều là tin tức về giới giải trí thì đáy lòng của Hạ Quý Thần mới hơi yên ổn một chút, qua giây lát lại cảm thấy chính mình hình như quá mức ngu xuẩn, nếu Quý Úc thật sự xảy ra chuyện thì làm sao mà có tin tức nhanh như vậy?

Tâm tình lúc lên lúc xuống khiến đáy lòng của Hạ Quý Thần càng thêm bức bối, hần nâng tay lên xoa xoa mi tâm, sau đó lần nữa điều khiển xe rời đi.

Chờ đến khi mặt trời ngả về tây, một ngày nay Hạ Quý Thần vẫn chưa ăn chút gì, dạ dày liên đau đớn, hần dừng xe lại ven đường rồi xuống xe, nhưng hần không có đi vào cửa hàng bán đồ ăn nhanh mà vào cửa hàng tiện lợi bên cạnh, mua một gói thuốc.

Hần không quay trở lại trên xe mà đứng ở cạnh thùng rác ven đường, mở gói thuốc ra.

Tàn thuốc trong thùng rác ngày càng nhiều, sắc trời cũng ngày càng u ám.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 183: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (13)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chờ đến khi trời tối đen như mực, không còn điều thuốc nào, lúc này cả người Hạ Quý Thần mới mềm nhũn, lui lại sau hai bước dựa vào một cái cây.

Hần lấy di động ra, không biết là lần thứ mấy hần điện thoại cho cô, nhưng điện thoại vẫn trong trạng thái tắt máy như cũ, sau đó hần lại nhấn tin cho Đường Họa Họa, cũng lại vẫn nhận được tin nhắn như cũ là cô chưa có trở về trường học.

Cô không ở cùng bạn, những chỗ cô hay lui tới hần đều dạo quanh cả ngày, nhưng vẫn chưa nhìn thấy cô Cô không có khả năng rời khỏi Bắc Kinh đi?

Hạ Quý Thần nghĩ đến đây, liền lục lại nhật ký cuộc gọi tìm số điện thoại của thư ký, hần vừa mới chuẩn bị gọi điện nhờ thư ký tra giúp hần xem chuyến bay hoặc tàu lửa gần nhất có thông tin của Quý Úc hay không, nhưng đầu ngón tay còn chưa kịp bấm quay số thì di động đã nhắc nhở “lượng pin không

đủ”.

Ngón tay giữa của Hạ Quý Thần đang cầm điều thuốc cuối cùng, hần tùy tiện ném điều thuốc vào thùng rác, sau đó ngồi dậy, đi tới chỗ xe đang đậu, mở cửa xe ra, cúi người lục tìm cục sạc dự phòng trong hộp chứa đồ, trong lúc tìm cục sạc thì tầm mắt của hần lại lơ đãng nhìn tới một chiếc điện thoại di động.

Đây là điện thoại của Hạ Dư Quang Hạ Dư Quang.

Lúc ba chữ này hiện lên trong đầu của Hạ Quý Thần, động tác tìm cục sạc của hần cũng liền dừng lại.

Hần như thế nào lại quên mất? Nơi nào hần cũng đi tìm, làm sao lại không nghĩ tới hần dùng thân phận Hạ Dư Quang chuẩn bị cho cô và hần một căn hộ? Cô đối với Hạ Dư Quang luôn ý lại, có khi nào cô sẽ tới chỗ đó hay không?

Ý tưởng trong đầu của Hạ Quý Thần còn chưa có thông suốt thì hần đã khom người ngồi vào trong xe, dẫm mạnh chân ga lái xe rời đi.

Chạy xe được một đoạn, Hạ Quý Thần đột nhiên nhớ tới nếu như cô thật sự ở nơi đó thì đáng về này của hần không được tốt cho lắm, lúc đi tới giao lộ, Hạ Quý Thần liền quay xe đi về hướng nhà của hần.

Ở trong phòng tắm, Hạ Quý Thần nghiêm túc tắm rửa, sau đó tìm quần áo của Hạ Dư Quang ở ngăn kéo phía dưới trong phòng thay đồ, tháo xuống sợi dây đỏ mấy năm nay không rời khỏi người. Hạ Quý Thần soi gương, cẩn thận đánh giá bản thân từ trên xuống dưới, xác định mình không lộ ra sơ hở gì, lúc này mới cầm điện thoại của Hạ Dư Quang, vội vã ra cửa.

Hạ Quý Thần ngăn cản một chiếc taxi, đi thẳng tới căn hộ mà hần dùng thân phận Hạ Dư Quang chuẩn bị cho cô.

Đến dưới lầu, Hạ Quý Thần thanh toán tiền taxi, tiền thừa cũng chưa lấy đã sải bước vào trong lầu.

Cửa thang máy mở ra, Hạ Quý Thần đi thẳng đến trước cửa phòng, nhanh tay nhập vào mật mã, sau đó giầy cũng không đổi đã xông thẳng vào trong phòng.

Trong nhà không bật đèn, nhờ vào ánh sáng rải rác bên ngoài cửa sổ ban công, Hạ Quý Thần liếc mắt một cái liền nhìn thấy có một bóng người đang ngồi phía trước cửa sổ sát đất.

Lưng của Hạ Quý Thần căng chặt một chút, hần quên cả việc ấn công tắc đèn trên vách tường, chậm rãi bước qua chỗ cửa sổ.

Lúc tới gần, nhờ vào ánh sáng ngoài cửa sổ, Hạ Quý Thần cũng nhìn thấy rõ ràng.

Là cô, là người hần tìm cả ngày hôm nay.

Cô ngồi xõm trong góc tường, cả người cuộn tròn, đem mặt chôn ở đầu gối.

Bộ dáng của cô thoát nhìn rất an tĩnh, nhưng Hạ Quý Thần nhìn thấy lại đau lòng vô cùng.

Lúc hần cách cô khoảng hai mét, bước chân đột nhiên ngừng lại, hần đứng tại chỗ vài giây thì mới bước tiếp một bước lớn, sau đó ngồi xõm xuống trước mặt cô.

Cô giống như không nhận ra có người tới gần, không nhúc nhích lấy một cái.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm đỉnh đầu bù xù của cô một lát, sau đó mới chậm rãi vươn tay chạm vào cô.

Cô rút cuộc có phản ứng, đầu chậm rãi nâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 184: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (14)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô khóc sung sướng cả đôi mắt, hình ảnh này lập tức đập vào tầm mắt của hần.

Biểu tình của cô rất là thê lương, trong con người đen nhánh tất cả đều là sương mù, đông đầy nước mắt, bất cứ lúc nào cũng có thể tràn ra.

Hắn chưa từng nhìn thấy bộ dáng như vậy của cô bao giờ, hình ảnh này lập tức khiến đôi mắt của hắn như bị ngàn mũi dao đâm bị thương, bàn tay đang ngừng lại ở trên bả vai của cô đột nhiên run lên, giây tiếp theo lại không biết nên phản ứng như thế nào.

Cách một tầng nước mắt, Quý Úc nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần hồi lâu, lúc cô thấy rõ khuôn mặt của hắn thì lập tức né tránh, trong mắt rõ ràng xẹt qua tia khiếp sợ. Nhưng ngay sau đó tầm mắt của cô liền dừng ở chỗ cổ tay của hắn, lúc phát hiện không có sợi dây đỏ thì thân thể đang căng chặt mới thoáng thư giãn ra một chút, cô hướng về phía hắn hơi hơi hé miệng, đại khái là muốn kêu một tiếng “Anh Dư Quang”, xong cuối cùng lại chỉ gật gật khóe môi, cái gì cũng không nói liền rũ đầu xuống một lần nữa.

Hạ Quý Thần đem một loạt phản ứng của Quý Úc thu hết vào đáy mắt, cảm giác lúc đó của hắn giống như là bị một bàn tay hung hăng bóp nát tâm can, trái tim kịch liệt đau đớn.

Ở khách sạn Bốn Mùa, hắn phát hỏa với cô, chung quy vẫn khiến cô sợ hãi

Hạ Quý Thần rũ mi mắt, che đi sự ảo não trong đáy mắt, chờ đến khi ngực bớt đau một chút thì hắn mới chậm rãi đem bàn tay đang đặt ở trên bả vai dịch chuyển lên trên đỉnh đầu của cô, nhẹ nhàng vuốt ve.

Thân thể của Quý Úc nhẹ nhàng run rẩy, bàn tay đang đặt trên đầu gối cũng tăng thêm lực, nhưng cô lại không có né tránh lòng bàn tay của Hạ Quý Thần.

Lực đạo vuốt ve của Hạ Quý Thần càng thêm mềm nhẹ (mềm mại + nhẹ nhàng) ôn hòa, còn mang theo một cỗ thương tiếc.

Tối hôm qua sau khi ra khỏi khách sạn, cô một thân một mình ngồi trên taxi, không thể trở lại trường học, không thể về nhà, cũng không thể đi tìm bạn bè, cuối cùng cô chỉ có một lựa chọn là trốn ở chỗ này để xử lý vết thương.

Cô không nghĩ sẽ có người quan tâm đến mình, nhưng có tình vào thời điểm cô khổ sở nhất, Hạ Dư Quang lại xuất hiện, còn ôn nhu quan tâm cô như vậy.

“Hạ Dư Quang” nhẹ nhàng lau nước mắt còn lưu lại trên khóe mắt của Quý Úc, úy khuất trong lòng của cô qua thời gian dài rõ ràng đã tiêu tán được một ít, nhưng lúc này không biết vì sao lại bỗng nhiên tăng thêm vô số lần, vốn nghĩ rằng không còn nước mắt để khóc nữa, ngờ đâu sương mù nơi đáy mắt lại hóa thành nước mắt, tràn ra từ khóe mắt rồi rớt xuống sàn nhà, phát ra âm thanh thực nhẹ.

Nhìn thấy cô rơi nước mắt, tim của Hạ Quý Thần giống như bị một con dao nhỏ đâm một cái, khiến hô hấp của hắn ngừng lại, sau một lúc lâu hắn mới sờ soạng di động trong túi, mở khóa màn hình, vào mục tin nhắn gõ một câu, một câu mà hắn đã biết rõ nhưng vẫn cố hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”.

Hắn chột chột vào đầu gối của cô, sau đó đưa điện thoại di động tới trước mặt của cô.

Cô hơi nâng mặt lên một chút, không nhìn hắn, tầm mắt trực tiếp đặt tại chỗ màn hình điện thoại.

Đã xảy ra chuyện gì?

Một câu hỏi rất đơn giản, lại làm Quý Úc rơi nước mắt càng nhiều.

Bàn tay cầm điện thoại di động của Hạ Quý Thần, không bao lâu liền dính đầy nước mắt của Quý Úc.

Hạ Quý Thần mím môi, không phát ra âm thanh, thu hồi điện thoại, tiếp tục gõ mấy chữ: “Đừng khóc”

Sau khi Quý Úc nhìn thấy hai chữ này, chẳng những không có ngừng khóc mà ngược lại càng khóc nhiều hơn.

Hạ Quý Thần thấy cô vẫn khóc, còn càng ngày khóc càng dữ dội, cả người liền trở nên có chút không biết làm thế nào.

Hắn cầm di động, vắt hết óc để suy nghĩ, nhưng vẫn không nghĩ ra được câu từ gì tốt để an ủi, vì thế liền tùy tiện ném điện thoại sang một bên, sau đó nâng mặt cô lên, lau nước mắt giúp cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (15)

Thẳng đến lúc bàn tay của hắn đều bị nước mắt của cô thấm ướt đầm đìa, cô vẫn còn khóc.

Hạ Quý Thần thật sự không có cách gì, hắn khẽ thở dài một hơi rồi ngồi trên chiếu, sau đó vươn tay kéo cô từ góc tường đến trước người của mình, đem thân thể của cô tựa vào trong lồng ngực của hắn, đem bàn tay vừa mới lau nước mắt đổi thành nhẹ nhàng vỗ lưng cho cô.

Hạ Quý Thần ôm Quý Úc khiến cả người Quý Úc cứng đờ một chút, cô hơi hơi muốn tránh thoát khỏi lồng ngực của hắn nhưng cánh tay của hắn lại tăng thêm lực, vì thế cô liền dừng giữa giữa.

Có thể là cô không có thói quen được hắn ôm ấp nên cả người cô cứng đờ, có lẽ là động tác hắn vỗ vỗ lưng cho cô quá mức ôn nhu nên qua một lúc, cơ thể của cô dần dần buông lỏng xuống, sau đó đem mặt chôn ở lồng ngực hắn, tùy ý khóc ra tiếng.

Hạ Quý Thần để cô khóc tùy ý, đến khi quần áo trước ngực của hắn đều bị nước mắt của cô làm cho ướt nhẹp, cô khóc khàn cả tiếng thì hắn vẫn duy trì tư thế ôn nhu ôm cô.

Tiếng khóc của cô dần dần biến thành tiếng nức nở, lúc sau so với lúc trước càng ngày càng nhỏ, thẳng đến cuối cùng, trong phòng hoàn toàn an tĩnh trở lại, Hạ Quý Thần ôm lấy Quý Úc không buông, Quý Úc nằm ở trong lồng ngực của Hạ Quý Thần cũng không có tránh thoát.

Nếu như có thể, Hạ Quý Thần thật sự hy vọng hắn và cô cứ ôm nhau như thế này đến thiên trường địa cửu.

*Thiên trường địa cửu: Trường tồn sánh ngang trời đất.

Lúc cảm xúc của cô đã ổn định, hắn mới bỗng nhiên nghĩ tới, tối hôm qua sau khi cô rời khỏi khách sạn, liền một mình trốn ở đây luôn sao?

Chỗ này ngày thường không có ai đến, bộ dáng của cô thoát nhìn giống như không có thay đổi gì, đã gần qua một ngày một đêm, chẳng lẽ cô vẫn luôn ngồi xỏm ở đây, không ăn cái gì sao?

Hạ Quý Thần vừa nghĩ, liền hơi lùi cô ra khỏi lồng ngực của hắn một chút, sau đó sờ tìm điện thoại trên mặt đất, mở mục tin nhắn ra, gõ lên: “Em đã ăn gì chưa?”

Quý Úc đọc xong dòng chữ hắn viết liền nhẹ nhàng lắc đầu.

Thật đúng như hắn suy đoán, cô cả ngày không có ăn cơm?

Tim của Hạ Quý Thần lại đau thêm một chút, sau đó lại tiếp tục gõ chữ trên màn hình: “Anh đi nấu cho em chút gì đó, được không?”

Lúc nhìn thấy những lời này, Quý Úc liền liếc nhìn thời gian trên điện thoại của Hạ Quý Thần, đã 9 giờ tối rồi, giờ này mà còn nấu cơm thì có phải là làm phiền anh ấy quá hay không?

Cô vừa mới chuẩn bị cự tuyệt, Hạ Quý Thần đã thu hồi điện thoại lại, rồi đánh một hàng chữ trên màn hình: “Trên đất rất lạnh, anh đưa em vào phòng ngủ nghỉ ngơi trước, đợi anh nấu cơm xong sẽ gọi em ra ăn, được không?”

Giọng điệu anh Hạ Quý Thần nói chuyện với cô, cả hai lần đều là kiểu thương lượng, cảm giác được người ta coi trọng cùng đề ý quét qua toàn thân Quý Úc, làm đáy lòng của cô hơi hơi ấm áp, rốt cuộc cũng chịu mở miệng nói chuyện: “Quá phiền toái”

Bởi vì khóc nên âm thanh của cô có chút khàn khàn, Hạ Quý Thần suy nghĩ một lát mới hiểu được ý tứ của cô

Cô là không muốn hắn nấu cơm, bởi vì rất phiền toái.

Mặt mày của Hạ Quý Thần liền trở nên ôn nhuận, hắn hướng về phía cô lắc đầu, không có gõ chữ nữa mà trực tiếp đứng lên, sau đó bế cô đi về phía phòng ngủ.

Lúc đặt Quý Úc nằm xuống giường, Hạ Quý Thần mới phát hiện ra cô cứ nhiên vẫn luôn để chân trần.

Tuy rằng trong nhà có lò sưởi nhưng bàn chân của cô vẫn lạnh băng, có chút dọa người.

Hắn đắp cho cô hai lớp chăn, cầm di động gõ cho cô một câu “Chờ anh một lát, lập tức xong”, sau khi nhìn thấy cô gật đầu thì hắn mới đứng dậy, lúc hắn chuẩn bị xoay người rồi đi thì lại nhìn thấy trong tay cô đang cầm một chiếc bút ghi âm

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (16)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô không có chuyện gì, trong tay lại cầm bút ghi âm làm gì?

Đáy lòng Hạ Quý Thần nổi lên một trận nghi hoặc, hẳn muốn hỏi nhưng cuối cùng vẫn là nhin xuống, chỉ nhần nhần mảy, giả bộ như cái gì cũng chưa phát hiện, rồi khỏi phòng ngủ.

Đầu tiên, Hạ Quý Thần đem nồi cháo bắc lên bếp, trong lúc chờ đợi thì hẳn vào phòng ăn tìm đường đồ trong quầy trữ đồ, sau đó rót một ly nước ấm rồi quay trở lại phòng ngủ.

Quý Úc không ngủ, cô dựa người vào đầu giường, tìm kiếm cục sạc trong túi xách.

Nghe thấy âm thanh mở cửa, cô liền ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa, vừa vặn nhìn thấy Hạ Quý Thần đang từ cửa tiến vào.

Hạ Quý Thần cùng Quý Úc nhìn nhau khoảng ba giây đồng hồ, sau đó Quý Úc liền rũ nhanh mi mắt xuống, đem một đầu cục sạc cắm vào ổ điện, đầu còn lại thì cắm vào điện thoại di động.

Một giây trước, Quý Úc vừa mới buông điện thoại thì giây tiếp theo, Hạ Quý Thần liền ngừng lại ở mép giường.

Bởi vì vừa mới khóc nên đôi mắt của cô sưng đỏ như hạch đào, cô đại khái cũng biết hình tượng của mình lúc này không được tốt cho lắm, liền vội vàng cùng Hạ Dư Quang nhìn nhau một chút rồi cúi đầu nhỏ giọng hô câu: “Anh Dư Quang”.

So với lúc này, âm thanh bây giờ của cô đã bình thường hơn rất nhiều, nói vậy chắc tâm tình cũng chuyển biến tốt đẹp không ít.

Tâm tình của Hạ Quý Thần cũng theo đó mà nhẹ nhàng hơn một chút, hẳn đưa ly nước đường đồ tới trước mặt Quý Úc, ý bảo cô nhận lấy, sau đó mới lấy điện thoại từ trong túi ra, nhanh tay gõ trên bàn phím “Uống một ít nước đường đồ đi, cơ thể sẽ ấm hơn một chút”.

Có lẽ tối hôm qua Hạ Quý Thần khiến cô quá mức khổ sở, cô lại nghĩ người ở đây lâu như vậy cũng không có ai để ý tới, bây giờ “Hạ Dư Quang” chỉ đơn giản quan tâm một chút đã dễ như trở bàn tay khiến đáy lòng của cô nổi lên một cổ ấm áp, cô cầm lấy ly nước rồi gật gật đầu, nhẹ giọng nói câu: “Cảm ơn anh, anh Dư Quang”.

Trong phòng bếp còn cháo ngao nên Hạ Quý Thần không ngại ngốc ở đây nhiều, cầm điện thoại nói với Quý Úc một tiếng, lúc chuẩn bị rồi đi lại nhớ tới nước đường đồ là hẳn dùng nước sôi pha, liền không yên tâm cầm lấy di động gõ mấy chữ, dặn dò Quý Úc một tiếng: “Nước nóng”.

Quý Úc nhìn thấy mấy chữ này, trở mắt một giây mới phản ứng lại, đây là anh Dư Quang đang chỉ ly nước cô ôm trong lồng ngực, đáy lòng cô khẽ run lên, đầu ngón tay không nhịn được nắm chặt ly thủy tinh, cô hướng về phía “Hạ Dư Quang” cười cười nhợt nhạt, nhỏ giọng phát ra một tiếng: “Vâng”.

Sau đó Quý Úc liền cầm cái ly, cúi đầu uống một ngụm nước đường đồ.

Hương vị ấm áp ngọt ngào theo yết hầu lan tràn một đường xuống dạ dày, rất nhanh liền khiến cơ thể cô ấm áp một chút.

Hạ Quý Thần đứng ở mép giường, nhìn chằm chằm bộ dáng Quý Úc cúi đầu uống nước đường đồ một lát thì mới nhẹ nhàng rời khỏi phòng.

Lúc hẳn đóng cửa, tầm mắt lại nhìn lướt qua trên giường, nhìn thấy bút ghi âm bên cạnh chiếc gối, tầm mắt dừng lại hai giây thì mới đóng cửa lại, đi tới phòng bếp.

Nấu com xong đã là 10 giờ rồi.

Hạ Quý Thần đẩy cửa phòng ngủ ra, chuẩn bị kêu Quý Úc thì lại phát hiện cô đang nhắm mắt, hình như là đã ngủ rồi.

Hạ Quý Thần vội vàng nuốt xuống âm thanh đến bên miệng, tay chân nhẹ nhàng đi đến mép giường, đem chăn đắp kín người Quý Úc, tính toán đi xuống phòng bếp đem cháo giữ ấm, chờ cô tỉnh lại rồi ăn, kết quả vừa mới đứng thẳng người, cô liền mở mắt: “Anh Dư Quang?”.

Hắn đánh thức cô?

Hắn còn chưa có kịp mở khóa màn hình để gõ chữ, Quý Úc lại giống như là biết hẳn muốn làm gì, liền mở miệng: “Em có chút đói, cho nên không có ngủ sâu, lúc anh vừa đắp chăn thì em liền tỉnh”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (17)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ăn đường của Hạ Quý Thần lúc này mới giãn ra một chút, hần không gõ chữ nữa mà chờ ở bên ngoài cửa phòng ngủ.

Quý Úc biết hành động của hần biểu thị điều gì, là nói hần đã chuẩn bị com xong, có thể đi ăn, cô lại lên tiếng: “Em đi toilet xong sẽ ra ăn com”.

Hạ Quý Thần gật đầu nhẹ một cái, sau đó rời khỏi phòng ngủ.

Hần bung đồ ăn lên bàn, vừa mới sắp xếp xong thì Quý Úc cũng vừa vận xuất hiện ở cửa phòng ăn.

Hần thuận tay kéo ra một cái ghế cho Quý Úc, một bên ý bảo Quý Úc ngồi, một bên kéo ra một cái ghế, sau đó ngồi xuống.

Hần múc một chén cháo, đặt ở trước mặt Quý Úc.

Quý Úc nói lời cảm ơn.

Từ tối hôm qua tới giờ, Quý Úc chưa ăn một chút gì, thật sự rất đói bụng, cô cầm cái thìa, quấy vài cái, sau đó không nói một lời đã bắt đầu ăn, thẳng đến khi dạ dày trở lại bình thường thì mới thả chậm động tác, Quý Úc ngẩng đầu nhìn cái người bên cạnh đang không nhanh không chậm ăn com – “Hạ Dư Quang”, bỗng nhiên nhớ tới, ngày thường không phải Hạ Dư Quang đều ở Tô thành hay sao? Có chút nghi hoặc nên cô liền mở miệng hỏi: “Anh Dư Quang, hôm nay vì sao anh lại bỗng nhiên tới Bắc Kinh?”.

Động tác húp cháo của Hạ Quý Thần bỗng dừng lại một chút, sau một lúc lâu hần mới buông chén cháo trong tay xuống, trước tiên cầm khăn giấy lau tay một chút, sau đó mới cầm điện thoại gõ gõ chữ rồi đẩy tới trước mặt của Quý Úc: “Ngày mai anh chuẩn bị đi Mỹ, nếu đi từ sân bay Bắc Kinh thì hành trình có chút dài, sợ thân thể không chịu đựng được nên liền đến đây trước một ngày, cũng có thể nghỉ ngơi được một chút”.

“À”. Quý Úc lên tiếng, sau đó cũng không có hỏi nữa.

Hạ Quý Thần cầm cái thìa, lại ăn thêm hai thìa, sau đó cầm lấy điện thoại một lần nữa, lại hỏi Quý Úc một câu mà hần đã biết rõ: “Em thì sao? Làm sao lại một mình ngây ngốc ở chỗ này? Gặp chuyện gì phiền toái sao?”.

Lúc “Hạ Dư Quang” gõ chữ, từng từ đều lọt vào tầm mắt của Quý Úc, trước mắt cô lập tức hiện ra những chuyện Hạ Quý Thần đã làm với cô, nói những lời kia với cô

Cô hơi nhấp nháp khóe môi, rũ mắt, che lấp đi sự chật vật cùng bi thương.

Hạ Quý Thần là em trai của anh Dư Quang, cô cùng em trai của anh ấy nào loạn không vui, người khó xử vẫn là anh ấy đi Quan trọng nhất là, Hạ Quý Thần mắng cô như vậy, cô cũng không muốn để cho người khác biết

Nghĩ đến đây, Quý Úc liền nỗ lực nâng khóe môi lên, gượng ép nở một nụ cười yếu ớt cho “Hạ Dư Quang” thấy, sau đó trực tiếp chuyển đề tài: “Anh Dư Quang, em có chút mệt nên muốn đi tắm rửa để nghỉ ngơi”.

Nói xong Quý Úc liền đứng dậy, cũng không cho “Hạ Dư Quang” thời gian gõ chữ, sau khi để lại câu “Ngủ ngon” thì liền đẩy ghế dựa ra rồi đứng lên, vội vã rời khỏi phòng ăn.

Hạ Quý Thần tiếp tục ngồi một mình trong chốc lát mới đứng dậy, dọn dẹp bàn ăn.

Cả ngày đều vội vàng đi tìm cô ở bên ngoài, công ty đang chồng chất không ít chuyện chờ hần xử lý, hần pha cho mình một ly trà, cũng tiện thể pha cho cô một ly sữa bò.

Hần bung ly thủy tinh đến trước cửa phòng, nhẹ nhàng gõ cửa, bên trong không có đáp lại, ngược lại cách một cánh cửa, hần lại nghe thấy tiếng chuông điện thoại vang lên.

Hạ Quý Thần đợi trong chốc lát, thấy điện thoại của cô mãi không có người nghe, liền đẩy cửa đi vào.

Di động bừa bãi ngắt lại vang lên lần nữa, hần liếc mắt qua màn hình, liền nhìn thấy ba chữ “Lâm Chính Ích” quen thuộc.

Đã hơn nửa đêm, Lâm Chính Ích còn gọi điện cho cô làm gì?

Hạ Quý Thần sợ đánh thức Quý Úc, liền vươn tay đem điện thoại của cô chuyển sang chế độ im lặng.

Lúc hán đặt di động xuống, trên màn hình liền hiện lên một tin nhắn mới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (18)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Hán cúi đầu nhìn thoáng qua màn hình điện thoại, nội dung tin nhắn hiện ra rõ ràng trên chỗ khóa màn hình.

Là Lâm Chính Ích gửi tới: “Tiểu Úc, tôi gọi điện cho cô cả ngày hôm nay, tại sao cô lại không nghe?”.

Cả ngày hôm nay Lâm Chính Ích cũng gọi điện thoại cho Quý Úc?

Mặt mày Hạ Quý Thần lạnh hơn rất nhiều, hán vừa mới chuẩn bị chuyển dời tầm mắt, điện thoại di động trong tay lại chấn động một chút.

Vẫn như cũ, là tin nhắn của Lâm Chính Ích: “Tiểu Úc, chuyện đầu tư cho “Tam thiên sĩ”, tôi đã cho thư ký nói chuyện với thư ký của Hạ Quý Thần, không phải tôi không muốn làm như cô nói, tôi đã đưa ra vốn đầu tư như ban đầu, còn tăng thêm 20% nhưng mà Hạ Quý Thần lại không cần, không chút nghĩ ngợi đã cự tuyệt, buổi sáng hôm nay tôi còn cho người sang bên đó bàn bạc, bên kia cũng không thêm cho người đón tiếp, cô nói xem chuyện này mà nháo”

Tin nhắn của Lâm Chính Ích có chút dài, Hạ Quý Thần vừa mới đọc xong, còn chưa có hiểu thấu nội dung thì tin nhắn thứ ba của ông ta lại nhảy vào chỗ khóa màn hình: “Tiểu Úc, hiện tại tôi thật sự không có biện pháp để đầu tư cho “Tam thiên sĩ”, nếu không thì cô xem như thế này có được không, bộ phim tôi mới đầu tư, tôi sẽ để cho cô nhân vật tốt nhất, cô đem bút ghi âm trong tay cô đưa cho tôi có được hay không?”.

“Hoặc là, cô nói điều kiện khác, chỉ cần tôi có thể đáp ứng thì đều tận lực thỏa mãn cô”.

Phía sau Lâm Chính Ích còn gửi rất nhiều tin nhắn nhưng Hạ Quý Thần lại không có xem, tất cả lực chú ý đều bị câu “cô đem bút ghi âm trong tay cô đưa cho tôi có được hay không?” hấp dẫn.

Ở giới giải trí hỗn loạn, Quý Úc vẫn luôn có thói quen mang theo đồng hồ ghi âm bên người, nếu không thì lần nghỉ phép ở suối nước nóng cô cũng sẽ không dễ dàng vạch trần âm mưu của Lâm Nhã.

Từ nội dung tin nhắn của Lâm Chính Ích, Hạ Quý Thần có thể phỏng đoán được là trong tay Quý Úc đang cầm ghi âm có nhược điểm của Lâm Chính Ích

Hạ Quý Thần vừa nghĩ, tầm mắt vừa nhìn về phía Quý Úc đang ngủ say, bên cạnh gối đang đặt một chiếc bút ghi âm, thứ mà cô luôn nắm chặt gấu gao trong tay từ lúc hán bế cô từ phòng khách vào phòng ngủ.

Hạ Quý Thần biết, khi người khác chưa cho phép mà đã tùy tiện động chạm vào đồ vật của họ là hành vi không có đạo đức.

Nhưng hán lại mơ hồ cảm nhận được mình đang hiểu lầm chuyện gì đó, cho nên hán do dự vài giây, cuối cùng vẫn là đặt di động của Quý Úc xuống, sau đó nhẹ nhàng cầm lấy bút ghi âm rồi rời khỏi phòng ngủ.

Đóng cửa lại, Hạ Quý Thần không có đi xa mà tùy ý đứng ở một bên vách tường, hán bật bút ghi âm, bên trong rất nhanh liền truyền đến giọng nói của Lâm Chính Ích: “Không thấy cô thì tôi cũng quên mất, thấy cô tôi mới nhớ tới, Tiểu Úc Ở đại học B điện ảnh của các cô có rất nhiều nữ nhân hậu ngữ? Có phải hay không? Tôi khuyên cô nên thành thành thật thật để cho tôi chơi”.

Tại khách sạn Bắc Kinh, Lâm Chính Ích có ý đồ quấy rối đối với Quý Úc, Hạ Quý Thần cũng đã nổi trận lôi đình, dù đã nghe thấy những lời này từ trước nhưng bây giờ khi nghe lại, ánh mắt của Hạ Quý Thần vẫn có chút âm trầm, bất quá hán cũng không có đắm chìm lâu trong lời nói của Lâm Chính Ích mà là nhớ lại nội dung tin nhắn trên màn hình điện thoại của Quý Úc.

Lâm Chính Ích nói là do Quý Úc phản phò nên mới đầu tư cho “Tam thiên sĩ” một lần nữa.

Tuy rằng chỉ là tin nhắn, nhưng dựa trên nội dung Lâm Chính Ích thao thao bất tuyệt thì Hạ Quý Thần vẫn có thể suy đoán được, hán cự tuyệt đầu tư

khiến Lâm Chính Ích có chút sốt ruột.

*Thao thao bất tuyệt: Nói hoặc viết liên hồi, hết cái này sang cái kia, tưởng như không bao giờ dứt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (19)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Cũng đúng, quy tắc ngầm như thế nào Lâm Chính Ích cũng có thể chơi, nhưng những lời nói bị ghi âm này lại không thể lọt vào tay người khác, nếu thật sự bị truyền ra ngoài, tất nhiên sẽ phiền toái vô cùng.

Khó trách ông ta sẽ làm theo lời Quý Úc, không những thế mà còn đưa ra điều kiện khác với cô, chỉ vì muốn có những đoạn ghi âm trong tay cô.

Lâm Chính Ích lẫn lộn ở trong giới nhiều năm như vậy, có thể đi tới ngày hôm nay dĩ nhiên là người khôn khéo đến cực hạn, Quý Úc có thể khiến Lâm Chính Ích nói gì nghe nấy, tất nhiên sẽ không có khả năng là dựa vào sắc đẹp, cho nên bút ghi âm mà hắn đang cầm mới là điểm mấu chốt ...

Suy nghĩ này vừa hiện lên trong lòng, Hạ Quý Thần liền nhớ tới sự tình phát sinh trong hai ngày này.

Tối qua, Quý Úc cùng Lâm Chính Ích dùng bữa tối.

Ban đêm, Lâm Chính Ích liên hệ với công ty của hắn, ý muốn đầu tư cho “Tam thiên sử” lần nữa.

Buổi tối hôm nay, Lâm Chính Ích muốn đầu tư nhưng lại bị cự tuyệt, vì thế liền sốt ruột, vội hoảng (vội vàng + hoảng loạn) gọi điện cho Quý Úc để nói điều kiện khác

Cả người Hạ Quý Thần giống như bị điểm huyết, bỗng nhiên đứng im bất động, hắn mơ hồ như là hiểu ra cái gì.

Có lẽ, có lẽ là do hắn hiểu lầm, tối hôm qua Quý Úc đi tìm Lâm Chính Ích, căn bản không phải vì nhân vật trong “Bụi đất”, mà là vì

Hạ Quý Thần không dám suy đoán nữa, hoặc có thể nói là, hắn cảm thấy nếu mình suy đoán tiếp thì quả thực chính là thiên phượng dạ đàm.

*Thiên phượng dạ đàm: Ý nói những chuyện quá hoang đường, khóác loác, không thật.

Cô cô, cô sao có thể vì kéo đầu tư cho “Tam thiên sử” mà đi tìm Lâm Chính Ích Cô biết “Tam thiên sử” là bộ phim của hắn, mà cô lại bài xích hắn như vậy

Nhưng cho dù hắn không tin thì Lâm Chính Ích cũng đã viết rõ ràng

Hạ Quý Thần ngừng suy nghĩ để hít thở, đầu ngón tay cầm bút ghi âm không nhận được tăng thêm lực, một loại cảm giác kinh hoàng (kinh ngạc + hoảng loạn) cũng không biết nói gì, trong nháy mắt quét qua toàn thân của hắn.

Nếu đời là ngày thường, nếu hắn biết được cô làm chuyện gì đó vì hắn thì hắn nhất định sẽ rất vui mừng, nhưng giờ phút này, hắn lại sợ hãi, hắn sợ cô thật sự vì hắn mà đi tìm Lâm Chính Ích

Tối hôm qua, tận một đêm Quý Úc không có ngủ, cho nên một giấc ngủ này, cô ngủ rất lâu.

Chờ đến khi cô tự nhiên tỉnh lại thì sắc trời ngoài cửa sổ đã rất rực rỡ, ánh sáng chói lóa chiếu xuống toàn bộ thành phố, khiến cho người ta có cảm giác không chân thật.

Cô nằm trong chăn thêm một lát rồi mới bò xuống giường, đi toilet.

Lúc tắm, cô nhìn mình trong gương, đập vào mắt chính là vô vàn dấu vết mà đêm qua Hạ Quý Thần lưu lại trên người cô, ngay tức khắc mặt mày của cô liền ảm đạm.

Cô không dám để bản thân suy nghĩ nhiều, rất nhanh liền ngừng lại ý nghĩ trong đầu, lau khô người rồi đi tới phòng thay đồ tìm một bộ quần áo bảo thủ, đem chính mình bọc lại kín mít, sau đó mới trở lại phòng ngủ, cầm di động đi ra ngoài.

“Hạ Dư Quang” đã tỉnh, đang ngồi ở trên sofa xem tin tức.

Trong nhà nhiều thêm một người giúp việc, đi giúp việc đang quét dọn, nhìn thấy cô đi ra liền cười tủm tỉm mở miệng: “Thiếu phu nhân, bây giờ tôi chuẩn bị đồ ăn cho cô?”.

Quý Úc nhẹ gật đầu rồi nói câu “Cám ơn”, đợi đến khi người giúp việc vào phòng bếp, cô mới ngồi xuống sofa, sau đó hướng về phía “Hạ Dư Quang” nói: “Anh Dư Quang, chào buổi sáng”.

Tối hôm qua hình như “Hạ Dư Quang” ngủ không có ngon, quảng thâm ở mắt có chút dọ người, “Hạ Dư Quang” không mang theo di động nên không có cách nào cùng cô nói chuyện, vì thế chỉ hơi mỉm cười nhìn cô.

Ngồi xuống sofa, Quý Úc liếc sơ qua tin tức mà “Hạ Dư Quang” đang xem, sau đó mở khóa màn hình điện thoại.

Cur nhiên lại có mấy chục thông báo nhắc nhở tin nhắn cô chưa đọc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (20)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trong đó có một chuỗi dài là của “10086”, ngoài ra còn có mẹ cô, có Đường Họa Họa, có Hạ Dư Quang, có Lâm Chính Ích, còn có Hạ Quý Thần.

*10086: Là tổng đài hỗ trợ bên Trung Quốc, có rất nhiều dịch vụ, trong đó có dịch vụ trả lời tin nhắn tự động. Mình gửi tin nhắn tới tổng đài, 10086 sẽ gửi tin nhắn trả lời tự động lại.

Quý Úc xem từng cái thông báo nhắc nhở, người nào cô cũng sẽ trả lời lại một tin nhắn báo mình bình an.

Từ khi Quý Úc đi ra khỏi phòng ngủ đến giờ, mọi lực chú ý của Hạ Quý Thần đều dịch chuyển tới trên người của cô, trong lúc cô cúi đầu bấm điện thoại, hần không cảm lòng nổi, thỉnh thoảng lại ngó nghiêng đi động của cô một chút.

Hần ngồi yên bên cạnh cô, thị lực của hần rất luôn luôn rất tốt, có thể nhìn rõ chữ trên màn hình điện thoại của cô.

Tuy hần không cố tình xem thử cô nói chuyện phiếm cùng với ai, nhưng từ những từ ngữ rải rác, hần vẫn biết được cô là đang trả lời tin nhắn cho mấy người gọi điện cho cô ngày hôm qua.

Lúc tầm mắt của hần một lần nữa hướng về phía cô, hần liền nhìn thấy trên màn hình điện thoại của cô đang biểu hiện ba chữ “Hạ Quý Thần”, tâm tư của hần ngay lập tức đều đặt hết ở trên người của cô.

Cô cúi đầu xem điện thoại, hần không nhìn thấy đôi mắt của cô nhưng hần lại có thể nhìn thấy rõ ràng lúc cô nhìn thấy tin nhắn nhắc nhở hiện lên số điện thoại của hần, đầu ngón tay nắm di động bỗng thêm tăng lực, cô nhìn chăm chăm thông báo nhắc nhở hần ngày hôm qua gọi điện thoại cho cô, nhìn khoảng ba giây đồng hồ, khóe môi nhấp nhấp một chút, sau đó liền xóa toàn bộ.

Đầu ngón tay của cô đang chuẩn bị dời đến tin nhắn tiếp theo, cô lại bỗng nhiên giống như nghĩ tới cái gì, liền ngừng lại một chút, sau đó thoát khỏi mục tin nhắn, mở mục danh bạ ra, tìm số điện thoại của hần rồi cho vào sổ đen.

Cô làm một loạt hành động không chút do dự, phảng phất giống như chưa có chuyện gì phát sinh, giây tiếp theo lại mở mục tin nhắn ra, đọc mười mấy cái tin nhắn mà Lâm Chính Ích gửi cho cô.

Nội dung của những tin nhắn đó tối hôm qua Hạ Quý Thần đều đã xem qua cho nên hần không có lấy nửa điểm tò mò, hần chỉ nhìn chăm chăm mặt Quý Úc vài lần, sau đó liền thu hồi tầm mắt nhìn về màn hình TV phía trước.

Bất luận là cuộc điện thoại của ai mà cô chưa nhận thì cô đều trả lời lại, duy chỉ có mình hần là không, không những thế cô còn đưa số của hần vào danh sách đen.

Lần trước ở khách sạn Bắc Kinh, hần động thủ đánh Lâm Chính Ích, ngày hôm sau sau khi hần đưa cô về nhà hần, cô rõ ràng đã chủ động nói chuyện

với hắn.

Khi đó hắn cực kì vui sướng, còn tưởng rằng quan hệ giữa cô và hắn rốt cuộc cũng bắt đầu có chút cải thiện, nhưng mới có mấy ngày ngắn ngủi, quan hệ giữa cô và hắn so với trước đây càng tệ hại hơn

Hạ Quý Thần nhớ lại chuyện tối hôm qua sau khi cô đi ngủ, hắn vô tình nhìn thấy mấy cái tin nhắn mà Lâm Chính Ích gửi cho cô, sau đó lại nghe thấy những lời nói trong bút ghi âm, kể từ lúc đó hắn bắt đầu bất an suốt một đêm, áp lực càng ngày càng lớn.

Quý Úc ngồi bên cạnh đang còn cúi đầu, không ngừng ần ần màn hình điện thoại, hình như là đang trả lời tin nhắn cho người khác.

Âm thanh “lộc cộc” vang lên rất nhỏ, Hạ Quý Thần có chút khó chịu, hắn sợ mình lại đột nhiên mất khống chế nên liền buông điều khiển từ xa xuống, đứng dậy đi vào thư phòng.

Quý Úc gần như trả lời xong tất cả tin nhắn, âm thanh của người giúp việc ở trong phòng ăn cách đây không xa, vừa vãn truyền đến: “Thiếu phu nhân, có thể ăn cơm”.

Quý Úc lên tiếng, đem mấy chữ cuối cùng gõ cho xong rồi mới đứng dậy, vào toilet rửa tay, sau đó mới quay lại phòng ăn.

Trong lúc ăn cơm, Quý Úc thấy Hạ Dư Quang chậm chạp không có ra, liền tò mò hỏi: “Anh Dư Quang không ăn sao?”.

“Tôi đi gọi tiên sinh”. Người giúp việc vội vàng dừng lại việc đang làm, đi về phía thư phòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 191: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (21)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Âm thanh nói chuyện của người giúp việc cùng Hạ Dư Quang có chút nhỏ cho nên Quý Úc không nghe thấy chút gì, đại khái qua một phút đồng hồ thì người giúp việc quay trở lại: “Tiên sinh nói hiện tại ngài ấy không muốn ăn, nói ngài ăn một mình đi”.

Quý Úc “ừ” một tiếng, cúi đầu húp một ngụm cháo, sau đó lại mở miệng nói: “Phiền đi chuẩn bị giúp tôi một phần ăn, tôi mang vào cho anh Dư Quang”.

“Được, thiếu phu nhân, ngài chờ một chút”.

Quý Úc không lên tiếng nữa, đẩy nhanh tốc độ ăn.

Ăn hết chén cháo, Quý Úc cầm khăn giấy lên lau miệng một chút, sau đó đứng dậy bưng lấy phần ăn người giúp việc đã chuẩn bị, đi về phía thư phòng.

Bởi vì sợ bữa sáng bị đổ xuống đất nên Quý Úc không dám bưng khay bằng một tay, cô dùng cánh tay phải đụng đụng vào cánh cửa, ý tứ muốn tạo ra tiếng động để lễ phép thông báo cho người trong thư phòng, ai ngờ cửa lại không đóng, bị va chạm của cô làm mở rộng ra.

“Hạ Dư Quang” đang ngồi trên bàn đọc sách, tập trung tinh thần cầm bút không biết đang viết cái gì, nghe thấy âm thanh liền ngẩng đầu nhìn về phía cửa.

Sau khi nhìn thấy Quý Úc, vẻ mặt của “Hạ Dư Quang” rõ ràng hiện lên sự hoảng loạn, sau đó liền nhanh tay đem đồ ở trên bàn nhét lung tung vào ngăn kéo.

Động tác của Hạ Quý Thần quá nhanh cho nên Quý Úc chỉ mơ mơ hồ hồ nhìn thấy chứ không rõ ràng, cô không nghĩ tới “Hạ Dư Quang” sẽ phản ứng như vậy nên liền ngăn người, qua giây lát mới vừa cười cười vừa xin lỗi: “Anh Dư Quang, thực xin lỗi, em đã gõ cửa, nhưng lại không nghĩ tới cửa không có đóng”.

Hạ Quý Thần điều chỉnh lại cảm xúc thật tốt, sau đó mới hướng về phía Quý Úc cười nhạt, lắc lắc đầu.

Quý Úc tiến lên phía trước, đem bữa sáng đặt ở trên bàn sách: “Anh Dư Quang, em nghe di giúp việc nói anh không muốn ăn, cái này không thể được, không muốn ăn cũng phải ăn một chút”.

Hạ Quý Thần cầm lấy điện thoại đang đặt trên bàn, gõ gõ hai cái: “Cám ơn em, đợi lát nữa anh sẽ ăn”.

Quý Úc thấy “Hạ Dư Quang” chịu ăn cơm, lúc này mới yên lòng: “Chút nữa em lại quay lại”.

Cô còn chưa có nói xong lời tạm biệt, “Hạ Dư Quang” lại giống như là nhớ ra chuyện gì, cầm điện thoại lên gõ chữ: “Tiểu Úc, có phải em với Quý Thân có một ít mâu thuẫn hay không?”.

Anh Dư Quang làm sao lại biết?

Quý Úc nhìn thấy những lời này, biểu tình bỗng dưng đình trệ, mấy giây sau cô mới hiểu ra, Hạ Dư Quang và Hạ Quý Thân là anh em thân thiết, quan hệ của bọn họ tốt như vậy, anh Dư Quang biết được cũng là bình thường, chỉ là có khi nào anh Dư Quang cũng giống như Hạ Quý Thân, thật sự nghĩ cô là người phụ nữ không sạch sẽ?

Đáy lòng Quý Úc có chút thấp thỏm, suy nghĩ còn chưa có thông suốt thì “Hạ Dư Quang” lại thu hồi điện thoại, tiếp tục gõ chữ: “Có phải có hiểu lầm chỗ nào hay không?”

Hiểu lầm?

Anh Dư Quang cư nhiên cũng sẽ dùng hai chữ “hiểu lầm”, đây có phải ý nói là anh ấy có chút tin tưởng cô?

Quý Úc khẽ há miệng, có chút do dự được, nhìn “Hạ Dư Quang” một lát rồi mới mở miệng: “Anh Dư Quang, anh nói là hiểu lầm? Có phải ý muốn nói là anh tin tưởng em không phải loại phụ nữ như vậy?”

Tối hôm qua Hạ Quý Thân cũng đã mơ hồ biết được chân tướng sự việc, sờ dĩ hấn hỏi bóng gió như vậy chẳng qua là muốn nghe thấy sự khẳng định từ cô, bây giờ nhìn thấy dáng vẻ này của cô, đáy lòng hấn hoàn toàn sáng tỏ.

Hấn chỉ cảm thấy tim mình như bị dao đâm, đau đến không thở nổi, hấn miễn cưỡng ổn định ngón tay, bắt chước giọng điệu Hạ Dư Quang nói chuyện với cô ở trong video, gõ mấy chữ trên màn hình: “Mẫn Mẫn, anh đương nhiên tin tưởng em”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 192: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (22)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Tin tưởng

Sau khi bị một người hiểu lầm sâu sắc, lại có người đứng ra nói tin tưởng mình, loại cảm giác ảm áp như thế này thật không thể nói thành lời.

Buổi tối hôm trước, Hạ Quý Thân nhọc nhằn cô như vậy, cô cũng chỉ biết liều mạng giữ ở trong lòng, một mình chịu đựng, cô chưa từng nghĩ sẽ đem những ủy khuất của mình nói cho ai nghe, nhưng vào giờ phút này, “Hạ Dư Quang” chỉ nói một tiếng “tin tưởng” lại dễ như trở bàn tay đem vỏ bọc bên ngoài của cô tháo xuống, khiến đáy lòng cô tan chảy.

Cô nhìn khuôn mặt ôn nhuận tinh xảo của “Hạ Dư Quang”, hốc mắt bắt đầu có chút phấm hồng, cô sợ mình sẽ không khống chế được mà rơi nước mắt nên liền rũ nhanh lông mi xuống.

“Mẫn Mẫn, bị ủy khuất, em có thể nói với anh, mặc kệ như thế nào anh cũng sẽ ở cạnh em, làm bạn với em”. Yết hầu của Hạ Quý Thân giống như bị cái gì đó chặn lại, khiến hấn có chút nghẹn, phỉ sức lực rất lớn mới có thể gõ ra một hàng chữ trên màn hình.

Hạ Quý Thân đưa điện thoại đẩy tới trước mặt Quý Úc.

Đầu Quý Úc hơi hơi nâng lên một chút, tầm mắt nhìn về phía màn hình điện thoại.

Một câu nói rất đơn giản nhưng lại khiến cô nhìn chăm chăm thật lâu, sau đó hấn nhìn thấy đầu ngón tay của cô nhẹ nhàng run rẩy.

Hạ Quý Thân biết cô đã đọc xong những lời này, hấn không tiếp tục gõ chữ nữa mà thu hồi điện thoại về.

Thời niên thiếu, mỗi khi cô gặp chuyện phiền toái đều tìm anh Dư Quang rồi nói hết cho anh ấy, không ngờ đã nhiều năm trôi qua như vậy, anh ấy vẫn còn nguyện ý nghe cô than thở

Một trận rung động mãnh liệt thổi vào trong lòng Quý Úc.

Một cái chớp mắt hiện tại, lại giống như nghịch chuyển về những năm tháng tươi đẹp trước đây, cô không hề nghĩ ngợi quá nhiều, liền giống như thời niên thiếu, tỏ khổ với “Hạ Dư Quang”: “Anh Dư Quang, em không phải loại phụ nữ như trong miệng Hạ Quý Thần nói, không phải nhìn thấy “Tam thiên sư” xảy ra chuyện phải ngừng quay, liền đi tìm Lâm Chính Ích để kiếm một đường lui”.

Những lời này là cô vốn muốn nói với Hạ Quý Thần lúc ở khách sạn Bốn Mùa, nhưng bộ dạng kia của hắn, trong nháy mắt làm cô không có ý nghĩ muốn giải thích.

Hoặc cũng có thể nói, một khắc kia, cô có chút nản lòng thoái chí.

Người ta nếu như tin cô thì cần gì yêu cầu cô giải thích? Còn nếu như người ta không tin cô thì cô có giải thích nhiều cũng có tác dụng gì?

Quý Úc tạm dừng một lát, sau đó mới lại nhỏ giọng mở miệng nói: “... Em tìm Lâm Chính Ích, là bởi vì em chỉ có thể tìm ông ta, ở trong giới giải trí này, em không quen biết mấy người có tiền, cho dù có quen biết bọn họ cũng chưa chắc chịu giúp em khuyên bảo Lâm Chính Ích đầu tư lại, em có phương pháp khác có thể khiến cho ông ta đáp ứng”.

Tuy cô chưa nói phương pháp khác là phương pháp gì nhưng do tối hôm qua hắn đã nghe lén bút ghi âm của cô nên biết rõ phương pháp của cô là gì.

“Việc này vốn dĩ không có liên quan tới em, em chỉ là cảm thấy hắn vì giúp em nên mới gặp phiền toái, lòng em hơi băn khoăn nên em mới nghĩ cách giúp hắn, nhưng em lại không nghĩ tới, hắn vừa xuất hiện, hỏi cũng không hỏi xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, liền nhận định em là loại phụ nữ như vậy”.

Cho dù sự tình đã qua đi hai ngày, nhưng khi nhắc lại, đáy lòng của Quý Úc vẫn ứ khuất vô cùng.

Đại khái là cô kể chuyện quá nhập tâm nên không có chú ý tới Hạ Quý Thần, sắc mặt của hắn có chút tái nhợt.

Cô nói chuyện rất suôn sẻ từ đầu đến cuối, cho nên lời tiếp theo cũng rất tự nhiên, nhỏ giọng oán trách một câu: “..... Hắn căn bản không biết em vì đòi lấy cơ hội ở chung một chỗ với Lâm Chính Ích mà phải uống rất nhiều rượu”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 193: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (23)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

“Một chút rượu em cũng không muốn uống, nhưng em không có biện pháp nào khác, Lâm Chính Ích nói với em, nếu em uống chịu uống rượu thì ông ta mới bằng lòng nói chuyện riêng với em một chút”.

Cho nên, hắn mới có thể nhìn thấy cảnh tượng cô uống hết một ly tới một ly rượu trong video

Mà sở dĩ cô làm như vậy là vì muốn nói chuyện riêng với Lâm Chính Ích, sau đó sẽ đem bút ghi âm cho Lâm Chính Ích rồi nói điều kiện với ông ta, khiến ông ta đầu tư cho “Tam thiên sư” một lần nữa.

Nhưng hắn thì sao? Hắn chẳng những hiểu lầm cô, lại còn đối xử tàn nhẫn với cô

Tối hôm qua, dựa theo hắn suy đoán thì hắn thật sự đã hiểu lầm cô, lúc biết được điều này hắn khó chịu đến tận cùng. Bây giờ lại nghe chính miệng cô nói ra, cơ thể hắn giống như bị xé thành trăm mảnh, mỗi một tế bào đều đau đớn vô cùng.

Cô ở sau lưng suy nghĩ cho hắn.

Nhưng mà ý tốt của cô lại bị hắn nhìn tâm đắc.

Khó trách một đêm kia, cô vốn không bao giờ cãi cọ với hắn đột nhiên lại trở nên nhanh nhẹn dẻo miệng như vậy, hắn còn nghĩ cô thật đáng giận, cư nhiên có thể nói ra những lời như thế, không ngờ lúc này hắn lại mới biết, khi đó khẳng định cô đau thấu tim mới nói như vậy.

Khó trách sau khi hắn rời đi, một giây cô cũng không muốn ở lại khách sạn Bốn Mùa.

Khó trách sau một ngày một đêm hắn đi tìm cô, sẽ gặp được bộ dáng cô tuyệt vọng ...

Hạ Quý Thần càng nghĩ, toàn thân hắn càng đau đớn không chịu đựng được, hắn phải cố gắng hết sức mới có thể hô hấp, ngay cả đầu ngón tay cầm điện thoại cũng không ngừng run rẩy.

(

Quý Úc đang đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình nên không có nhận thấy “Hạ Dư Quang” khác thường, cô rũ mắt, nhìn chăm chăm mặt bàn gỗ một lát, sau đó mới tiếp tục mở miệng: “... Em biết, nếu em không uống say thì Lâm Chính Ích sẽ không bao giờ ở một mình với em, cho nên em mới cố ý giả bộ say, em sợ ông ta phát hiện, còn bị ông ta, bị ông ta”.

Quý Úc vốn định nói “ăn rất nhiều đậu hũ”, nhưng mấy chữ này cô làm thế nào cũng không nói ra được, cuối cùng liền ngừng lại.

Hạ Quý Thần nghe cô nói không sót chữ nào, tuy rằng cô nói một nửa rồi ngừng lại nhưng hắn lại biết kế tiếp cô muốn nói cái gì.

Cô là vì hắn, mới cưỡng ép bản thân thừa nhận nhục nhã từ Lâm Chính Ích

Đau lòng, ảo não, hối hận, tự trách Vô số loại cảm xúc phức tạp hội tụ cùng một chỗ, bao phủ toàn thân hắn, làm hắn khó chịu mà buông lỏng lực đạo của bàn tay, di động liền từ đầu ngón tay rớt xuống, nện thật mạnh lên bàn trà, phát ra âm thanh thật lớn.

Quý Úc nghe thấy tiếng động liền ngừng đầu, cô lúc này mới hậu tri hậu phát phát hiện, không biết từ khi nào mà sắc mặt của “Hạ Dư Quang” đã trở nên tái nhợt như vậy.

“Anh Dư Quang, anh sao vậy?” Quý Úc hoàn toàn không rảnh rỗi để ý đến những lời cô vừa nói, chỉ biết vội vàng vàng chạy đến trước mặt “Hạ Dư Quang”, bắt lấy cánh tay anh ta: “Anh Dư Quang, anh có khỏe không?”.

Cô biết, từ nhỏ thể chất của Hạ Dư Quang đã không được tốt, vừa hồi xong, cô liền quay đầu về phía bên ngoài cửa phòng hô: “Dì, dì ơi, giúp tôi gọi cứu”

Quý Úc còn chưa nói xong ba chữ “Xe cứu thương”, Hạ Quý Thần đã vươn tay cầm lấy tay của cô, ngăn cản lời cô định nói.

Quý Úc cảm nhận được đụng chạm của hắn, liền cúi đầu nhìn về phía hắn.

Hạ Quý Thần nhìn Quý Úc, sau đó mới sờ soạng di động, mở mục tin nhắn ra, đầu ngón tay run rẩy gõ trên màn hình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 194: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (24)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hắn muốn yên lặng một chút, những lời cô vừa nói với hắn, hắn cần có thời gian để tiêu hóa, hắn không thể tiếp tục ngây ngốc trước mặt cô, nếu không khẳng định sẽ làm ra hành động sai lầm gì đó.

Hạ Quý Thần nghĩ, trên màn hình liền xuất hiện một hàng chữ: “Anh không có việc gì, không cần kêu xe cứu thương”

Quý Úc đứng ở bên cạnh, toàn bộ quá trình “Hạ Dư Quang” gõ chữ cô đều nhìn thấy, lúc cô nhìn thấy những lời này, liền không nhịn được mở miệng: “Anh Dư Quang, em thấy sắc mặt của anh rất kém”

“.... Có thể là tối hôm qua vội chuẩn bị cho chuyến công tác, chưa nghỉ ngơi đủ, bây giờ anh đi ngủ một lát, tỉnh dậy sẽ không có việc gì”.

Trong lúc cô nói, Hạ Quý Thần lại gõ một hàng chữ nữa.

Sau khi gõ xong, hắn không để Quý Úc có cơ hội khuyên bảo, tay liền chống vào mặt bàn, từ ghế đứng lên.

Hắn cầm di động, hướng về phía Quý Úc miễn cưỡng cười cười, sau đó cọ qua người cô rồi đi ra khỏi thư phòng.

Hắn đi rất nhanh, bước chân có chút lảo đảo, ấn đường của Quý Úc không nhịn được liền nhíu lại, anh Dư Quang làm sao vậy? Cho dù là thân thể quá thực không thoải mái, nhưng cô lại cảm thấy anh ấy giống như bị chuyện gì kích thích thì đúng hơn ...

Quý Úc đứng ở bên cạnh bàn đọc sách, vẻ mặt khó hiểu, trầm tư suy nghĩ một hồi lâu cũng không nghĩ ra được cái gì, vì thế liền thu hồi tầm mắt nhìn chăm chăm “Hạ Dư Quang” rồi đi.

Cô nhìn bữa sáng đặt trên bàn chưa có người động vào, theo bản năng muốn bước lên trước bưng khay cơm sang cho “Hạ Dư Quang”, để anh ấy ăn xong rồi mới nghỉ ngơi. Nhưng đầu ngón tay vừa mới chạm vào khay cơm, tầm mắt lại bị mấy tấm thiệp nhỏ rút dưới chân ghế hấp dẫn.

Tấm thiệp nhỏ này cô rất quen thuộc, lúc cô vừa mới xông vào thư phòng, anh Dư Quang liền vội vàng giấu đi tấm thiệp nhỏ này, lúc đó trong tay anh ấy cầm mấy cái, chắc là anh ấy quá hoảng loạn nên không nhìn thấy có một tấm rút xuống đất

Lúc ấy cô mơ hồ nhìn thấy, hình như anh ấy đang viết cái gì đó trên tấm thiệp.

Quý Úc vừa nghĩ, liền thu hồi bàn tay đang đặt tại khay cơm, đi về phía chiếc ghế, quả nhiên nhìn thấy một dòng chữ trên tấm thiệp.

Thị lực của cô không tính là đặc biệt kém nhưng cô vẫn bị cận thị nhẹ, cho nên cô liền ngồi xổm xuống, lúc nhặt tấm thiệp lên thì cô mới nhìn thấy rõ ràng dòng chữ trên mặt trái tấm thiệp.

“Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời”.

Một câu nói rất hay

Quý Úc nhìn chăm chăm dòng chữ, lặp lại dòng chữ trong lòng mấy lần rồi mới đưa tấm thiệp lại gần, lúc nhìn rõ tấm thiệp, cô liền trở mặt.

Đây đâu phải là tấm thiệp, cái này rõ ràng, rõ ràng là ảnh chụp ...

Ảnh này chụp một cô gái mặc váy liền màu đỏ, buộc tóc đuôi ngựa đơn giản, tươi cười sáng lạn, thoát nhìn ước chừng 18 tuổi, là người cô rất quen thuộc.

Bởi vì cô gái trong ảnh chụp chính là cô, là cô thời niên thiếu.

Từ cảnh tượng trong ảnh, hình như là chụp lên.

Cho nên, ảnh chụp hồi cô còn ở Tô thành, là anh Dư Quang chụp lên?

Anh Dư Quang vì sao lại chụp lên cô? Lại còn giữ gìn nhiều năm như vậy? Còn ...

Quý Úc vừa nghĩ liền đọc lại dòng chữ trên tấm ảnh.

Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời Cái này là một câu nói biểu hiện sự yêu thầm a

Quý Úc nhìn chăm chăm câu nói kia thật lâu, chỗ mềm mại nhất sâu trong ngực trái, giống như bị thứ gì đó hung hăng va chạm.

Những lời này viết ở mặt sau của tấm ảnh, chẳng lẽ là viết cho cô?

Tìm Quý Úc bỗng nhiên lệch nửa nhịp, sau đó liền mất không chế, nhịp sau so với nhịp trước càng đập nhanh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (25)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lỡ không phải anh Dư Quang viết thì sao?

Quý Úc vừa nghĩ vừa nhìn chăm chăm dòng chữ, mỗi một chữ đều nghiêm túc nhìn một lần, lúc nhìn đến chữ “cả đời”, cô liền xác định đây là chữ của “Hạ Dư Quang”.

Thời niên thiếu, có một đoạn thời gian rất dài, sách giáo khoa của cô bị anh Dư Quang khoanh tròn đầy trọng điểm.

Một vài chữ cái theo thói quen của anh ấy, cô vẫn nhớ rất rõ ràng, giống như từ “cả đời” này, ba nét hoành ở giữa, lúc nào anh ấy cũng viết thiếu một nét hoành (Nét thiếu là dựa theo tiếng trung quốc nha mọi người, nên cái này mình để nguyên).

Từ lúc gặp lại “Hạ Dư Quang” đến giờ, những chuyện phát sinh giữa cô và anh ấy lại bắt đầu xẹt qua trong đầu cô, giống như một thước phim quay chậm

Anh ấy nghe thấy cô muốn đi xem mắt, liền đưa ra yêu cầu kết hôn với cô.

Mỗi lần anh ấy tới Bắc Kinh đều mời cô đi ăn cơm.

Trong lúc quay phim “Vương thành”, cô sốt cao, anh ấy liền xuất hiện ở bên cạnh cô, đầu lòng che chở cho cô, lau nước mắt cho cô, ôm cô, nấu ăn cho cô, thậm chí vừa rồi còn nói tin tưởng cô.

Còn có tấm ảnh trong tay của cô Đầu ngón tay cầm tấm ảnh không nhận được tăng thêm lực.

Nếu không có tấm ảnh này, cô tuyệt đối không dám suy đoán lung tung, nhưng sự thật lại bày ngay trước mặt, làm cô không thể không nghĩ rằng, anh Dư Quang thích cô?

Ảnh này chụp lúc cô còn niên thiếu, có phải muốn biểu đạt rằng, mấy năm nay anh ấy vẫn luôn lén lút giữ gìn ảnh chụp của cô?

Chẳng lẽ, chẳng lẽ lúc thời niên thiếu, có một khoảng thời gian cô thầm thích anh ấy, lúc đó anh ấy lại cũng giống cô, thích cô?

Ý nghĩ này vừa nảy lên trong lòng, Quý Úc lại mơ hồ cảm nhận được bốn năm trước cô vì Hạ Quý Thần mà chết tâm, trong một phút này lại hồi sinh trở lại.

Hoặc có thể nói là, cảm giác rung động này so với năm đó, càng mãnh liệt hơn.

Giống như tro tàn cháy lại, tìm cô một lần nữa vì một người mà nhảy lên.

Kỳ quái a, Hạ Dư Quang vì sao lại cho cô cảm giác trước sau khác biệt lớn như vậy.

Quý Úc cầm ảnh chụp, ngồi xỏm trên mặt đất ngây người thật lâu, thẳng đến khi hai chân tê dại thì mới kéo suy nghĩ của cô quay trở về.

Cô giả vờ như không nhìn thấy tấm ảnh, đem tấm ảnh đặt lại vị trí ban đầu, sau đó đứng dậy bụng khay cơm ra khỏi thư phòng.

Đồ ăn đã lạnh, cô nói đi giúp việc hâm nóng lại.

Lúc rời khỏi thư phòng, sắc mặt của “Hạ Dư Quang” rất khó coi, Quý Úc không yên tâm nên liền đi về phía phòng ngủ của “Hạ Dư Quang”, cô đứng ở trước cửa, vừa mới chuẩn bị vươn tay gõ cửa, bỗng nhiên lại nhớ tới bốn năm trước, chính mình cùng Hạ Quý Thần từng có *** duyên.

Cô đã không còn là Quý Úc lúc trước, có thể không cần kiêng nể gì mà thích Hạ Dư Quang.

Tại đêm bốn năm trước, cô đã khẳng định mình cùng anh ấy không thể có tương lai

Cô sợ dĩ kết hôn giả cùng Hạ Dư Quang chẳng qua là vì cô xác định mình không còn tình cảm thời niên thiếu với anh ấy, nhưng hiện tại, mọi chuyện dường như đã thay đổi ...

Tâm Quý Úc lập tức lạnh xuống.

Cô chần chờ một lát, cuối cùng vẫn đem tay thu trở về, không gõ cửa nữa mà xoay người đi về phòng ngủ của mình.

Cô nhanh chóng thu dọn một chút đồ vật, sau đó dặn dò đi giúp việc chờ Hạ Dư Quang tỉnh lại, cho anh ấy ăn chút gì đó, rồi nói ở trường học của cô có chút việc cần phải trở về, liền mang giày vào, rời khỏi nhà.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 196: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (26)

Beta: Stukí^^

Đi ra khỏi nhà được một đoạn, Quý Úc liền dừng lại, xoay người nhìn về phía tầng trệt căn hộ của “Hạ Dư Quang”.

Cô bình tĩnh đứng nhìn được khoảng nửa phút, sau đó liền cúi đầu, rũ mắt xuống, che lấp sự âm thầm vừa lóe lên trong đáy mắt.

Anh Dư Quang chắc không có biết chuyện phát sinh bốn năm trước giữa cô với Hạ Quý Thần, nếu như anh Dư Quang mà biết cô cùng em trai anh ấy đã từng xảy ra quan hệ thì nhất định sẽ không đưa ra đề nghị kết hôn với cô.

Sau khi đã xảy ra quan hệ với Hạ Quý Thần mà vẫn còn cùng anh trai hân hoan chúc, chuyện này cô không làm được.

Đợi tới ngày tình cảm của cô với anh Dư Quang đã sâu đậm không kiềm chế được mới kéo ra khoảng cách thì không bằng thừa dịp cô còn chưa có lún sâu, anh Dư Quang cũng vẫn còn không chế được tình cảm của anh ấy, cô liền kéo ra khoảng cách an toàn giữa hai người.

Hiện tại có lẽ cô sẽ có chút tiếc nuối, anh ấy cũng sẽ buồn vì tình cảm không được đáp lại, nhưng còn hơn để đến sau này, hai người không thể đến được với nhau, lại cũng không biết dứt bỏ đoạn tình cảm này như thế nào.

Phải biết rằng, lúc đó nếu mà phải từ bỏ thì chẳng khác nào mình tự cắt cổ tay mình rồi thừa nhận sự đau đớn như chết đi sống lại.

Nghĩ đến đây, Quý Úc liền nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, đem hình ảnh cô vừa nhìn thấy ở trong thư phòng của “Hạ Dư Quang” cất giấu trong chỗ sâu nhất của đáy lòng, sau đó liền xoay người rồi đi, ra khỏi tiểu khu, Quý Úc bắt một chiếc taxi rồi đi về trường học.

Từ tin nhắn của Lâm Chính Ích, Quý Úc đã biết Hạ Quý Thần cự tuyệt vốn đầu tư mà Lâm Chính Ích cấp cho “Tam thiên sĩ”.

Nếu như không có phát sinh sự việc ở khách sạn “Bốn Mùa” thì Quý Úc có lẽ sẽ khuyên bảo Hạ Quý Thần hai câu, nói hán lấy đại cục làm trọng, nhưng đêm đó cô lại bị hấn nhục nhẽ như vậy, giờ tự nhiên cũng sẽ không tiếp tục xen vào việc của người khác, cho dù “Tam thiên sĩ” làm ảnh hưởng đến dự định trong tương lai của cô, nhưng cùng lắm thì cô vừa tiếp tục việc học tập ở trường, vừa chờ đợi cơ hội, cô cũng không cần cái gì từ chỗ Lâm Chính Ích nên đưa tất cả ghi âm cho ông ta, chuyện này cứ xem như tùy ở ông thôi.

Tin tức “Tam thiên sĩ” vì vốn đầu tư mà ngừng quay, mới ồn ào huyền náo được ba ngày thì đã bị tin tức một nam minh tinh chuẩn bị tái xuất đẩy lùi.

Bởi vì đã vào tháng 1, chuẩn bị tới kì thi cuối kỳ cho nên Quý Úc cũng không quá chú ý tin tức giải trí, mỗi ngày cô đều ở trong ký túc xá để ôn tập.

Sau khi cô rời khỏi nhà “Hạ Dư Quang” được nửa tháng thì nhận được tin nhắn của anh ấy, nói anh ấy đã đi công tác về, vẫn xuống ở sân bay Bắc Kinh, hỏi cô có thời gian ăn cơm chiều cùng anh ấy hay không.

Lúc đó Quý Úc đang dựa người vào đầu giường ôn tập Tiếng Anh, khi nhìn thấy tin nhắn của “Hạ Dư Quang” thì lại nhớ tới chuyện lần trước, tâm tình cô liền phức tạp, do dự một lát, cuối cùng vẫn là tìm cái cớ cự tuyệt lời mời của “Hạ Dư Quang”.

Nếu như không có tương lai, tốt nhất vẫn nên ít gặp nhau một chút.

Quý Úc đặt di động xuống, nhìn một đồng chữ cái Tiếng Anh chi chít nhau, nhìn một lúc lâu, mới kéo lực chú ý quay trở lại.

Cuối tháng 7, kiểm tra cuối kỳ kết thúc, trường học chính thức nghỉ đông.

Nhà Quý Úc ở Bắc Kinh, không giống như Đường Họa Họa với Bạc Hà phải xách bao lớn bao nhỏ đi ra nhà ga, cho nên sau khi kiểm tra xong, buổi trưa hôm đó cô liền quay trở lại ký túc xá, chưa tới mười phút đã thu dọn xong một vài đồ dùng thiết yếu.

Ôm hôn nói từ biệt với Đường Họa Họa cùng Bạc Hà xong, Quý Úc liền xách theo túi đồ mình đã sắp xếp tốt, đi ra khỏi phòng ký túc xá.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (27)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Ra khỏi trường học, Quý Úc đứng ở ven đường chờ xe taxi, trong lúc đó cũng có một chiếc xe đi ra từ trong trường, bởi vì hôm nay là ngày nghỉ cho nên

phía trước cổng trường có chút tắc đường, chiếc xe kia vừa mới chạy đến bên người cô liền phanh gấp lại bởi vì chiếc xe phía trước bỗng nhiên dừng lại đột ngột.

Lốp xe ma sát mặt đất phát ra tiếng vang chói tai, Quý Úc nghe thấy liền ngẩng đầu lên, nhìn về chiếc xe trước mặt.

Từ về bên ngoài, cô nhận ra được đây là xe Audi, cô cũng không bận tâm lắm, lại cúi đầu xuống nhìn màn hình điện thoại.

Đại khái qua một phút đồng hồ, cửa sổ bên ghế phụ của chiếc xe Audi được hạ xuống, sau đó liền có cái gì đó từ bên trong xe bắn ra ngoài, xẹt qua người của cô rồi rơi vào thùng rác.

Quý Úc bị hành động bất ngờ này làm cho kinh sợ, cô nhìn qua phía thùng rác trước, thấy bên trong là một cái đầu điều thuốc đã bị dập tắt, sau đó mới quay lại nhìn về phía chiếc xe.

Trong lúc tắc đường, chiếc xe cũng đã dịch lên trước được một chút, cho nên tầm mắt của cô cũng vừa vặn có thể nhìn thấy bên trong xe thông qua cửa sổ xe.

Nam nhân mặc một chiếc áo gió màu đen, ngồi ở ghế lái, trong tay kẹp một điều thuốc, một bên hướng về phía miệng, một bên cầm bật lửa.

Ánh lửa bùng lên, Quý Úc liền nhìn thấy rõ ràng khuôn mặt tuấn mỹ quen thuộc.

Cô nhìn chằm chằm một bên mặt của người nam nhân một lát, sau đó mới nhìn về phía bàn tay đang đặt trên vô lăng, sợi dây hồng trên cổ tay liền lọt vào tầm mắt của cô.

Sau khi cô và Hạ Quý Thần mỗi người một ngã, rồi đi trong sự buồn bực không vui thì đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy hắn.

Sự việc đã trôi qua rất lâu nhưng khi Quý Úc nhìn thấy Hạ Quý Thần, cô vẫn không nhận được mà nhấp nhấp khóe môi.

Hạ Quý Thần cầm lấy điều thuốc, hắn cảm thấy giống như có người đang nhìn hắn nên nhàn nhạt quay đầu, cách một làn khói thuốc, xuyên qua cửa sổ xe, nhìn về phía Quý Úc.

Quý Úc đang chuyển tầm mắt từ sợi dây đỏ trên cổ tay của Hạ Quý Thần trở về màn hình điện thoại, lúc Hạ Quý Thần quay đầu lại nhìn, tầm mắt hai người vừa vặn chạm vào nhau.

Cả người Quý Úc liền căng thẳng, đầu ngón tay cầm điện thoại di động cũng trở nên có chút cứng đờ.

Hạ Quý Thần cũng không nghĩ tới sẽ gặp phải Quý Úc ở chỗ này, đáy mắt hắn rõ ràng xẹt qua một tia kinh ngạc, vài giây sau lại nhớ tới Quý Úc không thích mùi thuốc lá, liền không chút nghĩ ngợi bóp tắt điều thuốc vừa mới được châm lửa.

Động tác của hắn vừa mới dứt, Quý Úc đứng ở bên ngoài đã không lạnh không nhạt đem tầm mắt thu hồi trở về, giống như kiểu hắn chỉ là một người xa lạ không quen biết, sau đó xách một túi đồ đặt ở dưới đất lên, vòng qua đuôi xe của hắn, đi về phía đối diện.

Đầu ngón tay đang cầm điều thuốc của Hạ Quý Thần run run, hắn không suy nghĩ liền đẩy cửa xe ra, xuống xe.

Cách một chiếc xe, hắn nhìn thấy Quý Úc đang cố hết sức xách theo túi đồ đi về phía xe buýt.

Xe buýt có khu đường đi riêng dành cho xe chạy, cho nên cũng không dừng lại lâu, rất nhanh xe đã rời đi, thoát khỏi tầm mắt của hắn.

Hạ Quý Thần dựa vào cửa xe, thật lâu sau hắn mới bình thường trở lại, hắn quay đầu nhìn về phía chỗ Quý Úc vừa đứng, là vị trí chờ xe taxi.

Cô là bởi vì nhìn thấy hắn nên mới không cần đi xe taxi mà đi xe buýt sao?

Sự tình cũng đã qua lâu như vậy, nhưng cô vẫn còn tức giận sao?

Chính xác là giận hắn, hắn không những không tin cô, mà còn nhục nhã cô, ngay cả việc cầu xin cô tha thứ hắn cũng chưa làm, chưa có đi tìm cô nói một tiếng xin lỗi.

Hạ Quý Thần giống như một pho tượng, đứng bất động tại chỗ nhìn chằm chằm vào hư không

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 198: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả

đời (28)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đường phố trở nên thông thuận, vô số chiếc xe phía sau xe của Hạ Quý Thần ầm ầm inh ỏi, vậy mà hắn cũng chưa có hoàn hồn.

Mãi đến lúc có người xuống xe, đi đến trước người hắn vỗ vỗ bờ vai của hắn, bức tức mở miệng nhắc nhở: “Người anh em, cậu đừng có chặn đường nữa có được không?”.

Hạ Quý Thần cảm nhận được sự đụng chạm của người khác thì mới chậm rãi thu hồi tầm mắt, hắn nhìn người nhắc nhở mình trong chốc lát rồi mới chậm chạp phản ứng lại rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vội vàng nói câu “Thực xin lỗi”, sau đó ngồi vào trong xe, lái xe đi về phía trước.

Lái xe ước chừng khoảng mười phút đồng hồ, đầu ngón tay của Hạ Quý Thần đột nhiên run rẩy, hắn dừng xe lại ven đường, sau đó che lại phía ngực trái đang phát đau, ghé người vào trên vô lăng.

Thực xin lỗi, thật sự hắn rất không đúng Hắn biết cho dù mình nói thực xin lỗi bao nhiêu lần cũng không thể bù đắp được sự thương tổn mà hắn tạo nên cho cô, nhưng trong khoảng thời gian này, hắn đã lặp lại không biết bao nhiêu lần ba chữ này ở trong mơ.

Nửa tháng đầu tiên khi bắt đầu nghỉ đông, Quý Úc ngày nào cũng nằm ở nhà, trên cơ bản đều là không ngủ thì ăn.

Tết âm lịch mọi năm, một nhà Quý Úc đều ở Bắc Kinh, năm nay mẹ Quý lại tâm huyết dâng trào, đưa Tết âm lịch về Hải Nam.

Vì thế một nhà Quý Úc vào ngày hai tám tháng chạp, đi máy bay từ Bắc Kinh đến Hải Nam ăn tết.

Gần cuối năm nên chuyến bay tương đối nhiều, bởi vì nhiều nguyên nhân nên Quý gia bắt chuyến bay vào buổi tối, đợi đến khi đến Hải Nam thì cũng đã là tám giờ tối.

Mọi người lấy xong hành lý thì đi thẳng ra phía bên ngoài sân bay, vừa ra ngoài liền gặp ngay một chiếc taxi.

Trong xe taxi có TV di động, bên trong đang phát tin tức giải trí.

Quý Úc cùng mẹ Quý ngồi ở ghế sau, cửa sổ xe mờ, gió bên ngoài mang theo độ ẩm thích hợp thổi đến, mang cho người ta cảm giác thoải mái, đi đường dài nên Quý Úc có chút mệt mỏi, liền nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Xe chạy khoảng mười phút, mẹ Quý đột nhiên chột chột cánh tay của Quý Úc.

Quý Úc mở to mắt, nhìn thấy mẹ cô đang chỉ chỉ vào TV.

Cô liền chuyển tầm mắt nhìn lại, còn chưa kịp nhìn xem TV đang phát tin tức gì thì âm thanh của mẹ cô đã truyền tới: “Tiểu Úc, con xem, đây không phải Quý Thần sao?”.

Cô còn chưa có thấm thấu xong câu hỏi của mẹ Quý thì hình ảnh quảng bá cho bộ phim “Vương thành” mà cô quay hồi đầu tháng 10 đã đập vào mắt của cô, lúc này cô mới hậu tri hậu giác phản ứng lại, hôm nay là lễ ra mắt đầu tiên của “Vương thành”.

Một loạt người đứng ở trước poster chính, Quý Úc liếc mắt một cái là có thể nhìn thấy Hạ Quý Thần một thân tây trang đỉnh đạc.

Đạo diễn Lương đứng bên cạnh Hạ Quý Thần, đang cầm micro nói chuyện.

TV không có tiếng nên Quý Úc đọc phụ đề, đạo diễn Lương chỉ nói mấy câu, đại khái là hy vọng mọi người đón nhận “Vương thành” nồng nhiệt.

Người quay phim có lẽ thấy dung mạo của Hạ Quý Thần xuất chúng nên cho hắn xuất hiện trên màn hình rất nhiều lần, không những thế còn quay cận mặt, Quý Úc có một đoạn thời gian không để ý tới Hạ Quý Thần cho nên lúc nhìn thấy những hình ảnh này, biểu tình có chút đình trệ.

Mẹ Quý cũng không nhận thấy Quý Úc khác thường, còn ở một bên lải nhải: “Nguyên lai Quý Thần tới Bắc Kinh là lẫn lộn làm phim a, Tiểu Úc, này không phải đúng lúc có liên quan đến chuyên ngành của con sao? Bình thường con có hay liên lạc với Quý Thần không? Mẹ thấy Quý Thần hiện tại không tồi, nói không chừng còn có thể giúp đỡ con”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (29)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“..... Di? Không đúng a, bộ phim con quay vào mùa thu còn không phải là “Vương thành” sao? Nói cách khác là con cùng với Quý Thần ở chung một đoàn làm phim a Tiểu Úc, hiện tại quan hệ giữa con với Quý Thần như thế nào rồi?”

Mẹ Quý nói thật nhiều, nhưng một hồi lâu mà cũng không thấy có ai trả lời, nhin không được liền nói to hơn: “Tiểu Úc, mẹ hỏi con sao con không trả lời?”.

“Cũng bình thường” Quý Úc trả lời qua loa lấy lệ một câu, sau đó quay đầu nhìn về phía cửa sổ.

Càng ngày càng gần bờ biển nên gió cũng càng ngày càng lớn, Quý Úc liền kéo cửa sổ lên.

Cửa sổ xe bằng thủy tinh nên có thể nhìn thấy hình ảnh ngược trong TV, bên trong TV đang không ngừng phát lặp lại tin tức, cho nên trong chốc lát, rất nhanh Quý Úc lại nhìn thấy tin tức về “Vương thành” một lần nữa.

Đến khách sạn, Quý Úc không ở lại tám chuyện nhiều với cha mẹ mà trực tiếp trở về phòng của mình.

Không biết có phải vì nhìn thấy hình ảnh của Hạ Quý Thần trên TV hay không mà Quý Úc có chút không thoải mái, cô ngồi ngáy ngốc ở trên giường một lúc lâu mới bắt đầu ngủ.

Năm nay chỉ có 29 không có 30 cho nên đêm 29 chính là đêm giao thừa.

Cha mẹ cô chuẩn bị com tất niên ở trên du thuyền, cô ngủ một giấc đến buổi chiều, sau khi rửa mặt xong thì đến thẳng du thuyền, cùng cha mẹ dùng com.

Ăn xong com tất niên, Quý Úc không có quấy rầy cha mẹ, thức thoir rồi đi, lên trên boong tàu của du thuyền ngắm gió biển.

Có người bắn pháo hoa bên bờ biển, giữa không trung có ánh sáng của pháo hoa không ngừng nở rộ.

Cô đeo tai nghe nghe nhạc, nhìn chăm chăm trên không trung ngáy người hồi lâu, tiếng nhạc bên tai đột nhiên tạm dừng rồi được thay thế bằng tiếng “ting ting”, qua hai giây, ca khúc lại tiếp tục.

Quý Úc biết là có tin nhắn đến, cô ngửa đầu, nhìn chăm chăm đoàn pháo hoa đang dần tan đi ở phía cuối chân trời một lát, sau đó mới giờ điện thoại lên trước mặt, mở khóa màn hình.

Là Hạ Dư Quang gửi tin nhắn chúc phúc tới: “Năm mới vui vẻ, Mãn Mãn”.

Tuy rằng Quý Úc vẫn luôn không chế bản thân, nhắc nhở mình không được thân cận quá mức với anh Dư Quang, nhưng khi cô nhận được lời chúc phúc năm mới, vẫn lễ phép trả lời lại một câu: “Năm mới vui vẻ, anh Dư Quang”.

Quý Úc gửi tin nhắn đi chưa tới nửa phút, “Hạ Dư Quang” đã trả lời lại: “Mãn Mãn, em đang làm gì?”.

Quý Úc: “Xem pháo hoa”.

“Hạ Dư Quang”: “Ăn com tất niên rồi sao?”.

Quý Úc: “Ăn rồi”.

“Hạ Dư Quang”: “Ăn những món gì?”.

“.....”.

Quý Úc đều trước sau như một, không có chủ động hỏi chuyện Hạ Dư Quang, Hạ Dư Quang hỏi cái gì thì cô trả lời cái đấy, hai người cứ hàn huyên như vậy trong chốc lát, sau đó Quý Úc lấy cớ “Cha mẹ kêu mình” để ngừng nói chuyện phiếm với “Hạ Dư Quang”.

Trước khi tới Hải Nam, một nhà ba người Quý Úc đã bàn bạc với nhau, buổi tối thì ăn com tất niên trên du thuyền, còn ngày hôm sau thì cô đi Lệ Giang để cha mẹ cô có thể giới hai người ở Hải Nam.

Cho nên sáng Mừng 1, Quý Úc liền đón xe đi đến sân bay, sau đó đi Lệ Giang.

Đến Lệ Giang, Quý Úc đến chỗ khách sạn mà mình đã đặt trước, sau khi xử lý xong thủ tục nhận phòng thì đến nhà ăn của khách sạn ăn trưa, ăn trưa

xong lại về phòng nghỉ ngơi khoảng 1 giờ, lúc tỉnh lại liền tắm rửa, thay một cái váy dài rồi đi dạo thị trấn cổ.

Thẳng đến khi màn đêm buông xuống, cô mới dừng lại tại một quán com mà mình đã tìm kiếm trên mạng, sau đó đi vào trong ăn bữa tối.

Trong lúc đợi người phục vụ dọn đồ ăn, bởi vì nhàm chán nên cô lấy điện thoại ra, vào Weibo xem tin tức, kết quả lại bị một tin tức hấp dẫn lực chú ý.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời (30)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Vào ngày lễ valentine trắng 14/3, “Tam thiên sĩ” chính thức khởi quay”.

Chẳng lẽ ... Hạ Quý Thần tiếp nhận đầu tư của Lâm Chính Ích rồi?

Quý Ưc có chút buồn bực, nhúu nhúu mày, cô còn chưa có kịp bấm vào đường link nói về “Tam thiên sĩ” thì điện thoại đã vang lên tiếng “ting ting” liên tục.

Cô sợ có ai đó có việc gấp tìm mình nên vội vàng thoát khỏi Weibo, sau đó mở WeChat ra, là tin nhắn của Đường Họa Họa, ngoại trừ một đoạn ghi âm giọng nói thì còn lại đều là hình ảnh.

Quý Ưc nghe đoạn ghi âm trước, cùng với tiếng động đang phát ra trong quán com, âm thanh của Đường Họa Họa truyền vào trong tai của cô.

“Tiểu Ưc, cậu nhìn ảnh chụp tớ vừa gửi nhanh lên, đây là tớ biết được thông qua bạn của Lâm Nhã, bây giờ rất nhiều sinh viên trường chúng ta đều đang bàn tán về chuyện này”

Nghe thấy tên của Lâm Nhã, đáy lòng Quý Ưc liền lộp bộp một chút, sau đó cô liền phóng to hình ảnh mà Đường Họa Họa đã gửi tới.

Tin tức là do Lâm Nhã đăng lên một giờ trước, hình ảnh chụp lại cảnh Quý Ưc cùng một đám người.

“Cho tới bây giờ tôi mới biết, người nào đó thoát nhìn thì băng thanh ngọc khiết, thực tế lại là dạng người này, vì muốn giữ được vai nữ phụ số 2 mà không tiếc bồi rệu rệ để kéo đầu tư, kết quả mấy người của mấy công ty lớn căn bản không thiếu của lạ, cũng không thèm dùng” Mặt sau còn kèm theo mấy cái icon che miệng cười, phía dưới còn có vài tấm ảnh.

Cho dù Đường Họa Họa không phóng đại những hình ảnh đó để gửi cho cô xem, nhưng cô vẫn có thể nhận ra được, những hình ảnh đó là cảnh tượng cô cùng Lâm Chính Ích ăn com ở “Duyệt viên”. Lần trước Quý Ưc với Lâm Nhã ở tuổi nước nóng náo loạn không vui, sau chuyện đó Lâm Nhã liền cho Quý Ưc vào danh sách đen, cho nên Quý Ưc chỉ có thể thông qua Đường Họa Họa mà biết được một vài tin tức, Lâm Nhã đang trả lời lại mấy câu hỏi mà đám bạn tốt của cô ta hỏi.

Có người hỏi chuyện này là thật hay giả, có người chửi rủa cô không thương tiếc, mặc kệ mọi người nói cái gì, Lâm Nhã cũng đều trả lời lại.

Từ hình chụp của Đường Họa Họa, có thể nhìn thấy rất nhiều người đang bàn tán cùng Lâm Nhã, Lâm Nhã giống như muốn làm cho tất cả mọi người đều tin lời cô ta nói, có khi còn để cho bạn bè của cô ta trả lời lại câu hỏi của mọi người, còn cô ta thì im lặng.

“Là thật a, cô nhìn đi, ảnh chụp là thật không phải giả! Hơn nữa tin tức này là do một người có địa vị trong giới giải trí nói a”.

“Đúng vậy, tôi cũng giống cô, không nghĩ tới cô ta là cái loại người này, nói không chừng còn đi bồi ngủ nhà đầu tư”.

“Khẳng định cô ta nghĩ là, nếu cô ta kéo được nhà đầu tư thì có thể lưu lại ấn tượng tốt cho công ty, kết quả lại thất bại, đúng là đủ và mặt a!”.

Quý Ưc có chút nhìn không được, cô trực tiếp lướt nhanh màn hình, đem tất cả hình ảnh mà Đường Họa Họa vừa gửi tới lướt qua, thẳng đến cuối cùng, lúc cô nhìn thấy nội dung trên Weibo bị Đường Họa Họa cắt ngang lúc này thì đầu ngón tay mới ngừng lại.

Là trang Weibo mà cô mở ra lúc này, tin tức liên quan đến “Tam thiên sĩ”.

Người đầu tư không phải Lâm Chính Ích mà là một công ty so với Lâm Chính Ích càng xuất sắc hơn, kim ngạch đầu tư gần 50% Khó trách Hạ Quý Thần đối với yêu cầu đầu tư một lần nữa của Lâm Chính Ích, không cần thương lượng đã cự tuyệt, thì ra hẳn đã sớm có tính toán khác.

Là cô không biết tự lượng sức mình mà xen vào việc của người khác, không chiếm được cái gì tốt đã không nói, còn bị Hạ Quý Thần nhục nhã, bây giờ còn bị Lâm Nhã phanh phui ra, nháo cho tất cả mọi người trong trường đều biết, làm cô mất hết mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 201: Thân phận để gặp em (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Nhã nói là một người rất có địa vị trong giới giải trí nói cho cô ta, vậy người kia chắc là Thiên Ca?

Hai người đó hẳn là đã quen biết nhau được một đoạn thời gian, nhớ lại trước đây, khi cô tới chỗ đoàn làm phim “Vương thành”, còn không phải là Lâm Nhã giúp Thiên Ca nhốt cô lại trong khu dạy học bỏ hoang sao?

Cho nên, cũng giống như lần trước, Lâm Nhã là bị Thiên Ca xúi giục, nhắm vào cô.

Đường Họa Họa lại gửi tới một đoạn ghi âm giọng nói: “Tiểu Úc, miệng Lâm Nhã cũng thật bẩn”

Quý Úc vừa nghe xong giọng nói tức giận của Đường Họa Họa thì cô ấy đã gửi tới hình ảnh chụp lại một đoạn đối thoại.

Lâm Nhã cùng hai người nữ sinh có quan hệ tốt đang nói quá đến tận trời, trong đó Lâm Nhã có nói một câu: “Cậu xem cô ta kính rượu kia, đối với từng người đều tươi cười sáng lạn, nói không chừng một bàn đó đều là kim chủ của cô ta”.

Bên dưới, một trong số hai nữ sinh phụ họa với Lâm Nhã phản hồi lại bằng ba cái icon che miệng cười.

Quý Úc nhấp nhấp khoe môi, còn chưa có xem xong mấy cái hình chụp thì Đường Họa Họa lại tiếp tục gửi tới một đoạn ghi âm giọng nói.

“Tiểu Úc, cậu xem, Lâm Nhã thật không biết xấu hổ, cư nhiên dám nói với đám bạn là cậu đàn diều cùng một đám người trên bàn rượu.

“Cậu nói xem, mọi người đều là bạn học, Lâm Nhã đem sự tình nháo thành như vậy, chẳng lẽ về sau không muốn nhìn mặt nhau nữa hay sao?”.

“Hoặc lỡ như gặp mặt nhau, cậu ấy cũng không cảm thấy khó chịu sao?”

“.....”

Đoạn ghi âm của Đường Họa Họa vẫn còn nhưng Quý Úc không có nghe nữa, cô khóa màn hình điện thoại lại, đặt ở trên bàn cơm.

Quý Úc ngẩng đầu nhìn chằm chằm đèn đèn treo trên cửa sổ, khuôn mặt cô trông rất bình tĩnh, giống như vừa rồi không có nhìn thấy cái gì ở trên điện thoại, thẳng đến khi người phục vụ mang đồ ăn lên thì cô mới đem tầm mắt thu trở về, sau đó cầm đũa lên, yên lặng ăn cơm.

Quý Úc ăn rất lâu, nhưng lại không ăn hết nổi một phần năm chén cơm, đến khi cô cảm thấy không ăn vô nữa thì mới buông đôi đũa xuống, gọi người phục vụ lại thanh toán rồi đứng dậy rời khỏi quán cơm.

Cô đi dọc theo một con đường trong thị trấn cổ, đi lang thang không có mục tiêu, theo sau đám du khách đi phía trước, đi đến khi mệt mỏi không đi nổi nữa thì cô mới tùy tiện đi vào một cái chòi bên cạnh, sau đó ngồi trên chiếu nhìn chằm chằm mặt sông, nhìn cả mấy chiếc thuyền lâu lâu lại ngẫu nhiên chạy ngang qua.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, đợi đến khi Quý Úc định thần lại thì đám đông đã rời khỏi trấn nhỏ, không còn một ai.

Ngoại trừ quán bar cách đó không xa vẫn còn truyền đến âm thanh ồn ào thì các cửa hàng khác đều đã đóng cửa.

Trên mặt sông phản chiếu hình ảnh của đèn đường, nhưng chỉ được vài cái, ngoại trừ phía xa xa đằng kia có vài chỗ được chiếu sáng thì những chỗ khác đều tối tăm mịt mù.

Cô rút cuộc đã ngồi một mình ở đây bao lâu?

Quý Úc đi từ chòi ra chỗ quán ăn gần đấy, lúc nghe thấy âm thanh nhấc nhò của điện thoại thì cô mới lấy điện thoại ra xem, không nghĩ tới trong WeChat lại có hơn “99” cái thông báo.

Quý Úc chần chờ trong chốc lát, cuối cùng vẫn mở WeChat lên.

Đường Họa Họa gửi cho cô rất nhiều tin nhắn liên quan đến tin tức mà Lâm Nhã truyền ra, còn hỏi cô có phải vẫn đang còn ở bên ngoài hay không. Ngoài ra còn có vài tin nhắn của mấy bạn học tương đối quen thuộc với cô ở đại học B điện ảnh, tất cả đều là hỏi cô chuyện Lâm Nhã nói là thật hay là giả, ngay cả trên diễn đàn của nhóm bạn học trong trường cũng đều đang nghị luận về cô.

Quý Úc chưa có vào xem nội dung nói chuyện phiếm của mọi người nhưng cô khẳng định có rất nhiều lời khó nghe, nghĩ tới cũng đã thấy rất khó chịu, cho nên cô cũng không cần thiết đi phải đi nhìn xem, nghĩ thế, Quý Úc liền rời khỏi WeChat không chút do dự.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 202: Thận phận để gặp em (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô tiếp tục đứng ở bờ sông ngầy ngốc hồi lâu, sau đó mới đứng lên, đi dọc theo bậc thang bằng đá, hướng về con đường phía trước.

Cô chung quy vẫn là bị những lời mà Lâm Nhã nói làm ảnh hưởng rồi, cho nên mới không có chú ý mà vấp phải cục đá dưới chân, cả người liền té lăn quay trên mặt đất.

Đau đớn khiến Quý Úc lập tức thanh tỉnh.

Cô chập vạt nằm mặt đất một lát, đợi đến khi đau đớn hơi hơi giảm một chút thì mới miễn cưỡng đứng lên, lúc cô nâng chân lên để bước đi thì mới phát hiện cổ chân vô cùng đau đớn.

Cô vội vàng mở đèn trong điện thoại di động lên, khom người kiểm tra cổ chân, không nghĩ tới chỗ cổ chân bị đau đã sưng đỏ cả lên.

Nguyên lai vừa nãy lúc cô bị té, cổ chân đã bị thương.

Chỗ cô đang đứng cách khách sạn cô thuê cũng không tính là xa, đi bộ về cũng chỉ mất có mười phút.

Nhưng mỗi khi cô bước một bước thì cổ chân liền đau thêm một chút, chuyện đi bộ về khách sạn dường như không có khả thi cho lắm, cho nên Quý Úc liền dựa vào một cái cây, sau đó lấy điện thoại ra để gọi xe.

Đợi đến khi cô mở phần mềm gọi xe ra, lúc này lại mới phát hiện xung quanh không có lấy một chiếc xe, bây giờ mới hậu tri hậu giác nghĩ tới, trong thị trấn cổ cấm xe đi vào.

Cha mẹ ở Hải Nam, mà cô thì ở tận Lệ Giang, cơ bản là trời đất xa lạ, ở đây cô cũng không có bạn bè cho nên khả năng nhờ vả là không có, bây giờ cũng không giống như ban ngày, nhiều người thì cô mới xin giúp đỡ được. Quý Úc trầm tư một lát, cắt điện thoại đi, sau đó cô cắn răng chịu đau, đi về phía khách sạn.

Mới đầu thì Quý Úc còn có thể ráng một chút, bước từng bước từng bước nhỏ, nhưng cô càng bước nhiều thì cổ chân càng ngày càng đau, giống như đã đau tới tận xương. Một lúc sau, cái chân bị thương chỉ cần chạm xuống đất, cô sẽ đau đến mức hít một ngụm khí lạnh, cả người cũng run lập cập.

Thật sự là không thể đi nổi nữa, lúc này Quý Úc cũng không rảnh mà để ý chuyện bậc thang ven đường có bao nhiêu dờ, liền trực tiếp ngồi xuống.

Đêm đã khuya, trên con đường này, trừ bỏ đèn đường thì chỉ còn một mình cô.

Chỗ đau ở cổ chân, còn từng đợt từng đợt đánh úp lại.

Đáy lòng Quý Úc bỗng nhiên hiện lên nhiều ủy khuất, khóe mắt cô hơi cay cay, nhịn không được liền đem mặt chôn ở trên đầu gối.

Cô không biết mình duy trì tư thế ngầy người trong bao lâu, thẳng đến khi tiếng chuông điện thoại vang lên thì cô mới chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía màn hình di động.

Màn hình nhấp nháy, lúc sáng lúc tối, nhưng ba chữ “Hạ Dư Quang” vẫn hiện lên rõ ràng.

Quý Úc nhìn chằm chằm màn hình điện thoại hồi lâu, do dự một chút, cuối cùng vẫn vươn đầu ngón tay ra, ấn nút nghe.

Bởi vì Hạ Dư Quang sẽ không nói, cho nên trong điện thoại là một hồi an tĩnh.

Quý Úc cũng im lặng một lúc mới mở miệng, nhưng cho dù cô đã cực lực áp chế cảm xúc thì lúc mở miệng nói chuyện, giọng nói vẫn cứ run rẩy: “Anh Dư Quang, anh tìm em có chuyện gì sao?”.

Ở đầu dây bên kia, không khí trầm mặc ước chừng bốn năm giây thì điện thoại bị ngắt.

Điện thoại vang lên tiếng “tút tut tut”, Quý Úc còn chưa có kịp định thần lại thì di động đã vang lên tiếng “ting ting”, là tin nhắn của “Hạ Dư Quang”: “Mãn Mãn, xảy ra chuyện gì sao?”.

Quý Úc biết, anh Dư Quang khẳng định đã nghe ra giọng cô có chỗ không thích hợp cho nên mới có thể hỏi như vậy.

Quý Úc nắm chặt di động, cô bỏ qua chuyện của Lâm Nhã, tránh nặng tìm nhẹ trả lời lại: “Không có chuyện gì, em chỉ không cẩn thận bị trật chân”.

Sau khi gửi tin nhắn thành công, Quý Úc chuyển câu hỏi vừa nảy cô đã hỏi Hạ Dư Quang trong điện thoại thành tin nhắn, tiếp tục gửi đi: “Anh Dư Quang, anh tìm em có chuyện gì sao?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 203: Thân phận để gặp em(3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Giống như cũ, “Hạ Dư Quang” trả lời lại tin nhắn của cô rất nhanh, bất quá chỉ là không có trả lời vấn đề cô hỏi mà hỏi cô câu hỏi anh ấy thắc mắc: “Mãn Mãn, em ở một mình sao?”.

“Ừ”. Quý Úc gửi đi một chữ, sau đó mới tiếp tục gõ gõ bàn phím, ý muốn giải thích cho “Hạ Dư Quang” biết là cô vì để không gian riêng tư cho cha mẹ nên không có ở Hải Nam.

Nhưng mà cô mới gõ được có mấy chữ thì lại đã nhận được tin nhắn của “Hạ Dư Quang”: “Bây giờ em đang ở chỗ nào?”.

Quý Úc cũng không có suy nghĩ nhiều, tiện tay gõ hai chữ “Lệ Giang” rồi gửi đi.

“Hạ Dư Quang”: “Chỗ nào của Lệ Giang?”.

“Có vị trí cụ thể hay không?”.

“Hạ Dư Quang” gửi qua hai cái tin nhắn liên tiếp, giống như đang rất nôn nóng.

Quý Úc còn chưa có kịp trả lời lại thì WeChat đã hiện lên thông báo nhắc nhở, cô thuận tay bấm vào, bấm vào xong thì chỉ thấy ba chữ “Hạ Dư Quang”, cô cũng không rõ “Hạ Dư Quang” gửi tới cái gì nhưng vẫn đồng ý, đợi đồng ý xong thì cô mới phát hiện là định vị vị trí chung giữa hai người.

Quý Úc thuận tiện trả lời lại cho “Hạ Dư Quang” ở trong WeChat: “Anh Dư Quang, anh phát định vị vị trí chung làm gì?”.

Không biết có phải “Hạ Dư Quang” không cầm điện thoại hay không mà không thấy trả lời lại cho cô.

Ước chừng qua một phút đồng hồ, “Hạ Dư Quang” tắt đi định vị vị trí chung.

Quý Úc biết “Hạ Dư Quang” đang xem Wechat nên liền gửi qua một dấu chấm hỏi.

Cô đợi rất lâu, “Hạ Dư Quang” đã xem tin nhắn nhưng cũng không có trả lời lại, lúc này cô liền cho rằng “Hạ Dư Quang” không cẩn thận bấm trúng, nên không có gửi tin nhắn nữa.

Điện thoại an tĩnh được năm phút đồng hồ, Quý Úc thấy “Hạ Dư Quang” vẫn chằm chập không có trả lời lại, liền nghĩ thầm rằng chắc anh ấy ngủ rồi, hoặc là bận chuyện khác, cho nên cất điện thoại đi.

Cô chịu đựng đau đớn nơi cổ chân, muốn đứng lên để quan sát khách sạn nhưng còn chưa có đứng dậy thì điện thoại cô vừa mới cất vào túi xách lại vang lên.

Cô vội vàng dừng lại hành động mình chuẩn bị làm, lấy điện thoại từ trong túi xách ra, từ chỗ khóa màn hình cô có thể nhìn thấy tin nhắn của “Hạ Dư Quang”: “Mãn Mãn, em vẫn còn ở chỗ cũ sao?”.

Anh ấy hỏi cô có còn ở chỗ cũ không làm gì?

Quý Úc nhú nhú mày nghi hoặc, nhưng vẫn trả lời lại: “Còn, làm sao vậy?”.

“Hạ Dư Quang”: “Mãn Mãn, em đứng im tại chỗ, đừng có đi lung tung”.

Anh Dư Quang bảo cô đừng có đi lung tung là có ý gì?

Quý Úc vừa định viết tin nhắn để hỏi thì “Hạ Dư Quang” lại gửi tới một cái tin nhắn nữa: “Anh gọi điện nói chuyện với em”.

Sau đó, điện thoại của Quý Úc thật sự có người gọi đến, là của “Hạ Dư Quang”.

Quý Úc ấn nút nghe máy, cô theo thói quen hô một tiếng “anh Dư Quang”, nhưng đáp lại cô là một mảnh an tĩnh.

Cô biết Hạ Dư Quang sẽ không nói, cho nên cũng không có nói nữa.

Bên phía cô rất yên tĩnh, còn bên phía Hạ Dư Quang, thông qua điện thoại lâu lâu cô lại nghe thấy tiếng gõ gõ vang lên.

Quý Úc biết, “Hạ Dư Quang” là đang dùng tạp âm nhỏ nhỏ để nói cho cô biết anh ấy đang ở đầu dây bên kia.

Kỳ thật âm thanh ấy nghe cũng không được xuôi tai cho lắm, nhưng Quý Úc lại cảm thấy giống như âm thanh của tự nhiên, khiến cho tâm tình của cô vì Lâm Nhã mà khô sở nặng nề, chuyển biến tốt hơn một chút.

Anh Dư Quang tuy không có hoàn mỹ, cũng không có khả năng nói chuyện với cô nhưng anh ấy lại có thể dùng phương thức im lặng như vậy để an ủi cô, làm cho cô cảm thấy vô cùng an tâm.

Quý Úc cảm thấy trái tim mình đang được một bàn tay to lớn cùng ấm áp che chở, tâm tình cũng vì thế mà trở nên mềm nhẹ hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Thân phận để gặp em(4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đại khái là bởi vì hai bên đều quá an tĩnh, cho nên một lúc lâu sau, bên phía “Hạ Dư Quang” truyền đến tiếng hát.

Âm nhạc nhẹ nhàng truyền vào không gian, Quý Úc có thể mơ hồ nghe thấy tiếng hít thở của “Hạ Dư Quang”, thanh thiên lại có lực.

Đêm tối cô tịch lại trở nên tốt đẹp hơn.

Quý Úc vừa nghe điện thoại vừa ngẩng đầu nhìn về phía những ngôi sao ở phía chân trời.

Cô ngắm sao không bao lâu thì nghe thấy tiếng chuông điện thoại vang lên ở đầu dây phía bên “Hạ Dư Quang”.

Cô mở miệng hô câu “anh Dư Quang”, vốn còn định nói “Anh có điện thoại, lúc khác chúng ta lại nói chuyện”, nhưng cô còn chưa có kịp nói thì đã nghe thấy tiếng bước chân truyền đến từ cách đây không xa.

Quý Úc quay đầu, liền nhìn thấy một đôi nam nữ đang đi đến.

Trong đó người con trai đang cầm điện thoại nói chuyện: “Tôi tới chỗ ngài nói rồi, nhưng vẫn chưa tìm thấy cô ấy”

Người con trai còn chưa có nói xong, người con gái đi bên cạnh đã thấy Quý Úc, liền chọt chọt vào cánh tay của người con trai, chỉ vào Quý Úc mở miệng: “Không phải kia sao?”.

Tầm mắt người con trai dừng lại trên người Quý Úc, sau đó liền mở miệng nói chuyện với người ở trong điện thoại: “.....Tìm được rồi, tìm được rồi”.

Người con trai vừa cúp điện thoại, cuộc gọi của Hạ Dư Quang ở bên tai Quý Úc cũng bị ngắt.

Ngay sau đó điện thoại di động của Quý Úc liền vang lên âm thanh tin nhắn đến, cô đưa điện thoại tới trước mặt, là tin nhắn của “Hạ Dư Quang”: “Bọn

họ là bạn của anh, anh nhờ bọn họ đưa em về khách sạn”.

Cho nên lúc này anh Dur Quang phát định vị vị trí chung không phải là không cẩn thận ẩn nấp, mà thực tế là muốn biết vị trí cụ thể của cô, sau đó nhờ bạn bè tới giúp cô?

Anh ấy là sợ cô một mình chờ ở chỗ này sẽ tịch mịch nhàm chán cho nên mới gọi điện thoại bồi cô?

Quý Úc nhìn chằm chằm tin nhắn, trong lòng bỗng nhiên hỗn loạn vô cùng.

Đôi nam nữ cũng đã chạy tới trước mặt Quý Úc: “Cô khỏe, xin hỏi cô là Quý Úc sao?”.

Quý Úc vội vàng thu hồi cảm xúc của chính mình, ngẩng đầu lễ phép trả lời: “Hai người khỏe, tôi là Quý Úc”.

“Hạ tiên sinh, cô có quen đi? Là anh ấy nhờ chúng tôi tới đón cô, đưa cô về khách sạn” Người con gái cười tủm tỉm mở miệng, sau đó lại cúi đầu nhìn về phía chân của Quý Úc, tiếp tục lên tiếng: “..... Hạ tiên sinh nói cô bị trật chân, cô có thể đứng lên không? Mà thôi, để anh ta cõng cô cũng được, đây là cu li tôi tìm tới”.

Vừa nói người con gái vừa liếc người con trai, nam nhân lập tức xoay người, ngồi xổm xuống trước mặt Quý Úc.

Người con gái sợ Quý Úc ngại nên tiếp tục mở miệng nói: “Không có sao, cô đừng cảm thấy ngượng ngùng, chủ yếu là do trong trần nhỏ không cho xe đi vào nên chỉ có thể như vậy”.

Người ta cũng đã nói tới mức này, nếu giờ cô còn ngượng ngùng nữa thì thật giống như là đang làm dáng, cho nên cô nhẹ giọng nói câu “Cám ơn”, rồi ghé vào lưng của người con trai.

Người con gái hỏi tên khách sạn của Quý Úc, sau khi biết là khách sạn nào thì liền đi đầu dẫn đường, ba người cứ duy trì trạng thái như vậy đi về phía khách sạn.

Người con gái thì ở trong phòng trò chuyện với Quý Úc, người con trai lại cầm điện thoại đi ra ngoài, không biết gọi điện cho ai.

Đại khái qua một phút đồng hồ, liền có một người đàn ông đến nữa, là bác sĩ khoa chỉnh hình.

Người con gái hình như quen biết với vị bác sĩ kia nên vừa nhìn thấy vị bác sĩ liền hô một câu “Lão Trương”, sau đó liền tránh ra, nhường vị trí lại cho ông ấy kiểm tra cổ chân của Quý Úc.

.....

“Hạ tiên sinh, tôi cũng Thái Thái đã đưa tiểu thư Quý Úc đến khách sạn, hiện tại lão Trương đang kiểm tra cổ chân cho cô ấy”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Thân phận để gặp em (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Hạ tiên sinh, tôi vừa mới đứng ở cửa phòng nghe trộm, nghe được lão Trương nói cổ chân của cô ấy không bị thương đến gân cốt”.

Hạ Quý Thần đứng ở trước cửa sổ sát đất trong phòng nghỉ của sân bay, hần nhìn chằm chằm chiếc máy bay đang hạ xuống ở bên ngoài cửa sổ, một tay cầm điện thoại nghe người ở đầu dây bên kia nói chuyện, tay còn lại thì sờ soạng trong túi tìm điều thuốc, sau đó đưa tới bên miệng, lúc hần cảm bật lửa chuẩn bị châm lửa, trong điện thoại lại truyền đến âm thanh của người nam nhân: “Bây giờ lão Trương đang băng bó cho cô ấy, nói là qua hai ngày thì có thể hoạt động lại như bình thường”.

Hạ Quý Thần thu hồi bật lửa lại, lấy điều thuốc ở trên miệng xuống, sau đó hướng về phía điện thoại di động, không nặng không nhẹ “ừ” một tiếng, tỏ vẻ hần vẫn đang nghe.

“Hạ tiên sinh, lão Trương đã đưa thuốc cho cô ấy, hình như lúc té ngã đầu gối cô ấy bị thương một chút, lão Trương đang khử trùng cho cô ấy”. Tình huống trong phòng đã xong, người nam nhân biết mình cần phải trở về, đang chuẩn bị mở miệng nói tạm biệt với Hạ Quý Thần, thì lại nghe thấy một giọng nữ dễ nghe: “Hạ tiên sinh, máy bay đã vào vị trí, hiện tại có thể đăng ký”.

Lời đến bên miệng bỗng dừng ngừng lại, người nam nhân liền hỏi: “Hạ tiên sinh, đã trễ thế này, ngài còn muốn đi máy bay? Đây là muốn”

Nam nhân hỏi được một nửa, rồi lại giống như nghĩ đến chuyện gì, liền sửa lại: “.....Hạ tiên sinh, anh muốn tới Lệ Giang sao?”.

Tâm tư bị đoán trúng, Hạ Quý Thần cũng không có giấu diếm, lẳng lặng “ừ” một tiếng.

“Tiểu thư Quý Úc thật sự không có việc gì, nếu ngài không yên tâm, tôi có thể nói Thái Thái ngày mai đến nói chuyện với cô ấy, không phải ngài đang còn rất nhiều việc ở bên kia sao? Không cần thiết phải suốt đêm.....”

Nam nhân còn chưa có khuyên bảo xong, Hạ Quý Thần đã mở miệng, hỏi một câu không liên quan: “Cô ấy không có biết hai người là do tôi an bài đi?”.

“Không biết, tôi dựa theo ngài phân phó, không nói tên của ngài, chỉ nói là Hạ tiên sinh kêu chúng tôi tới”

“Cám ơn”. Hạ Quý Thần nhân nhặt trả về một câu, sau đó tạm dừng trong giây lát rồi nói bổ sung thêm một từ “treo”, không chờ người nam nhân đáp lại liền thẳng tay ngắt điện thoại, đầu ngón tay bóp điều thuốc, sau đó đi dọc theo đường đi của khách hàng, bước lên máy bay.

Ngồi xuống, Hạ Quý Thần thất kỷ đại an toàn, đợi đến khi máy bay vững vàng lên đến giữa không trung, liền có một nữ tiếp viên cao cao gầy gầy ôm thực đơn đi đến trước mặt hắn: “Hạ tiên sinh, ngài xem thử, ngài muốn dùng cái gì?”.

Hạ Quý Thần không nhận lấy thực đơn, chỉ lãnh đạm nói một câu “Cho tôi một ly nước sôi để nguội”, sau đó liền điều chỉnh ghế dựa vào tư thế thoải mái nhất, rồi nhắm hai mắt lại.

Rất nhanh, nữ tiếp viên liền bung một ly nước quay trở lại, thấy Hạ Quý Thần nhắm mắt thì cho rằng Hạ Quý Thần đã ngủ nên không có quấy rầy hắn, tay chân nhẹ nhàng đặt ly nước xuống, giúp Hạ Quý Thần đem đèn chiếu sáng trên đỉnh đầu tắt đi, sau đó mới rời đi.

Hạ Quý Thần tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần một lát, rồi mới chậm rãi mở mắt ra, vươn tay bung ly nước uống một nửa, sau đó đặt ly nước xuống, nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, bầu trời ban đêm đen nhánh, ánh sáng từ các vì sao chiếu sáng rực rỡ.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm cảnh đẹp bên ngoài, bỗng nhiên lại nhớ tới tin nhắn mà Đường Họa Họa gửi tới WeChat cho hắn lúc 4 giờ trước.

.....

Bởi vì còn một tháng nữa là “Tam thiên sĩ” bắt đầu quay, cho nên trừ đêm giao thừa hắn ở nhà ăn bữa cơm tất niên thì cả đêm đều đi máy bay trở về Bắc Kinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Thân phận để gặp em (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Đêm nay, hắn vốn là có hẹn cùng một vài người trong đoàn phim “Tam thiên sĩ” để thảo luận kịch bản, nhưng mọi người thảo luận chưa được bao lâu thì điện thoại của hắn lại vang lên tiếng “ting ting”.

Bởi vì tất cả đều là thông báo nhắc nhở của WeChat nên hắn cũng không quá để ý, nghĩ rằng chắc không phải chuyện gì quan trọng nên liền điều chỉnh điện thoại về chế độ rung, sau đó tiếp tục thảo luận cùng mọi người.

Đại khái qua nửa giờ đồng hồ, điện thoại di động trong túi lại rung lên.

Hắn biết là có người gọi đến nên vừa lấy điện thoại từ trong túi ra, vừa tiếp tục nhấn mạnh một chỗ bất hợp lý trong kịch bản với người biên kịch.

Trong lúc nói chuyện, hắn hơi cúi đầu nhìn lướt qua màn hình điện thoại, lúc nhìn thấy ba chữ “Đường Họa Họa”, ấn đường của hắn khẽ nhúc nhích một chút, đáy lòng thì có chút buồn bực, mới mừng 1 tết, Đường Họa Họa tìm hắn làm gì?

Hạ Quý Thần trực tiếp ấn nút nghe, đợi đến khi hắn nói xong những lời mình muốn nói với mọi người thì mới đưa điện thoại lên bên tai, “uy” một tiếng.

Đường Họa Họa ở đầu bên kia, vừa mới nghe thấy hắn nói, lập tức sốt ruột cùng hốt hoảng, mở miệng: “Hạ học trưởng, em không liên lạc được với Tiểu Úc, em sợ cậu ấy trong lòng không thoải mái sẽ làm ra chuyện gì đó.....”

Hạ Quý Thần nghe được hai chữ “Tiểu Úc”, động tác cầm bút vẽ vẽ gạch gạch trên kịch bản liền ngừng lại, giây tiếp theo hắn liền nói câu “Xin lỗi” với mọi người, sau đó đá văng ghế dựa ra sau, cầm điện thoại ra khỏi phòng họp.

Đội đi đến chỗ vắng vẻ, Hạ Quý Thần mới mở miệng lần nữa: “Sao lại thế này?”.

“Là Lâm Nhã, Lâm Nhã đăng tải một số hình ảnh về Tiểu Úc rồi nói hươu nói vượn rất nhiều chuyện, lúc em biết được liền nói cho Tiểu Úc, nhưng cậu ấy lại không để ý đến em, em sợ tâm tình cậu ấy không tốt nên vẫn luôn nhắn tin qua WeChat an ủi cậu ấy, vậy mà cậu ấy vẫn không có trả lời lại, em có chút không yên tâm nên liền gọi điện cho cậu ấy, kết quả lại không có ai nghe máy”

Đường Họa Họa ở trong điện thoại lải nhải một đoạn rất dài, Hạ Quý Thần lập tức nắm lấy trọng điểm “Lâm Nhã đăng cái gì?”.

“Nửa giờ trước, em đã gửi qua cho anh”

Đường Họa Họa mới nói được một nửa, Hạ Quý Thần một từ cũng không có đáp lại, trực tiếp ngắt điện thoại, sau đó mở WeChat ra.

Hắn không để ý tới tin nhắn của những người khác mà hắn chưa đọc, chỉ lo tìm tin nhắn của Đường Họa Họa.

Lúc Hạ Quý Thần nhìn thấy ảnh chụp, ánh mắt liền lạnh xuống, mỗi lần lướt qua một bức hình, mặt mày hắn càng thêm âm trầm, đến cuối cùng còn giống như có thể nổi bão bất cứ lúc nào.

Lâm Nhã cư nhiên không biết thay đổi, còn dám làm chuyện như thế này đối với cô?

Ánh mắt Hạ Quý Thần xẹt qua một tia sắc bén, giây tiếp theo hắn liền tìm số điện thoại của Quý Úc, sau đó gọi đi.

So với Lâm Nhã, hiện tại cô mới là người cần hắn quan tâm nhất

Nhưng khi hắn gọi điện cho cô, điện thoại còn chưa có kết nối thì đã bị cắt đứt.

Hắn thử lại rất nhiều lần mà vẫn không được, đến khi hắn nghĩ là chắc điện thoại mình có vấn đề thì mới chợt nhớ tới, sau khi hắn cùng cô náo loạn ở khách sạn Bốn Mùa, ngày hôm sau cô liền cho số hắn vào danh sách đen.

Hạ Quý Thần thu hồi di động, sai bước trở lại phòng họp, định kêu thư ký đưa điện thoại cho hắn mượn một chút, nhưng chưa có cầm lấy điện thoại của thư ký thì hắn lại nghĩ tới, Quý Úc sau khi nhìn thấy hình ảnh mà Lâm Nhã đăng lên, tâm tình lúc này nhất định rất không thoải mái.

Lúc sinh viên trong trường được về nhà nghỉ đông, ở trước cổng trường cô rõ ràng nhìn thấy hắn nhưng lại bỏ của chạy lấy người, điều này chứng tỏ cô căn bản không muốn nhìn thấy hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Thân phận để gặp em (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đúng lúc việc Lâm Nhã làm lại có quan hệ với hắn, sợ là trong lòng của cô bây giờ rất oán hận hắn.

Nếu như hắn gọi điện cho cô, thì chỉ càng khiến cho tâm tình của cô xuống dốc hơn nữa.

Thư ký thấy Hạ Quý Thần gọi mình xong rồi lại chậm chạp không có nói gì nữa, liền nghi hoặc ra tiếng: “Hạ tổng?”.

Hạ Quý Thần nghe tiếng, vội vàng thu hồi tinh thần, sau đó nhìn về phía thư ký.

“Hạ tổng, anh gọi tôi có chuyện gì không?” Vừa tiếp xúc với tầm mắt của Hạ Quý Thần, thư ký liền mở miệng hỏi.

Hạ Quý Thần nắm chặt tay, hướng về phía thư ký lắc lắc đầu, ngữ khí đạm nhiên trả lời lại câu “Không có việc gì”.

Qua một lúc hắn mới lại lên tiếng: “Tôi có chuyện khác muốn xử lý, mọi người thảo luận rồi sửa đổi kịch bản trước đi, xong thì gửi qua mail cho tôi, tôi sẽ trả lời lại sau”.

Nói xong, Hạ Quý Thần liền xoay người, rời khỏi phòng họp.

Trở lại văn phòng của mình, Hạ Quý Thần dựa vào trên cánh cửa, đứng im lặng không nhúc nhích một hồi lâu, sau đó mới đi tới chỗ bàn làm việc, lấy điện thoại của Hạ Dư Quang từ trong ngăn kéo ra, ấn nút khởi động máy.

Thời niên thiếu cô thích Hạ Dư Quang như vậy, nếu hắn lấy thân phận của anh Dư Quang để liên lạc với cô, không nhiều thì ít cũng sẽ làm cho tâm tình của cô chuyển biến tốt đẹp hơn đi?

Tình tình hắn luôn không tốt, chuyện không chịu đựng được nhất là việc cô không để hắn vào trong mắt, mỗi lần hắn đóng giả anh trai, sự náo loạn dưới đáy lòng luôn không ngừng nói với hắn, rằng hắn nhất định phải nhìn xuống nhìn xuống, cho nên hắn mới không mất đi thần thái của Hạ Dư Quang trước mặt cô.

Sở dĩ hắn tình nguyện để cho bản thân mình chịu ủy khuất như vậy là bởi vì hắn sợ sẽ giống như anh trai, một cơ hội để gần cô cũng chưa có thì đã âm dương cách biệt.

Hạ Quý Thần vừa đề nén sự chưa xốt dưới đáy lòng, vừa học giọng điệu của Hạ Dư Quang, gọi điện cho Quý Úc.

Giống như Đường Họa Họa nói, cô không có trả lời lại cho hắn, cũng không có nghe điện thoại.

Hắn dần dần bắt đầu luống cuống, không hề nghĩ ngợi liền đi xuống bãi đỗ xe dưới tầng hầm, tối hôm qua hắn lấy thân phận Hạ Dư Quang chúc mừng năm mới với cô, biết được nhà cô đang ở Hải Nam cho nên trực tiếp đến thẳng sân bay.

Bởi vì trời đã khuya nên từ sớm đã không còn chuyến bay đi Hải Nam, Hạ Quý Thần chỉ có thể phân phó người chuẩn bị máy bay chuyên dụng.

Trong lúc đợi máy bay, hắn tiếp tục gọi điện thoại cho cô vô số lần, thẳng đến khi di động của hắn sắp hết pin thì cô mới nghe điện thoại.

Hắn biết được cô ở Lệ Giang nên lại vội vàng phân phó cho nhân viên sân bay chuyển tuyến từ Hải Nam qua Lệ Giang.

Chỗ hắn cách chỗ cô hơi xa, sợ cô chán cô bị thương nghiêm trọng nên hắn liền liên lạc với nhân viên trong công ty, kêu họ đi giúp đỡ cô.

Lúc cô nhận điện thoại, hắn nghe ra được âm thanh của cô có chút nghẹn ngào, hắn biết là cô chung quy vẫn bị Lâm Nhã làm ảnh hưởng tâm tình, hắn sợ cô ở một mình tại nơi xa lạ sẽ càng cảm thấy khổ sở nên liền gọi điện cho cô, im lặng bồi cô.

Mãi đến khi nhân viên của hắn gọi điện nói đã tìm thấy cô thì tâm tình hắn mới thả lỏng xuống một chút.

Lúc hắn đẩy cửa xe ra chuẩn bị xuống xe đi vào sân bay, tầm mắt lại vô tình quét đến hộp quà được gói ghém tinh xảo đang bên cạnh, hắn chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là cầm hộp quà lên.

.....

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần nhẹ nhàng chớp chớp mắt, đem tầm mắt từ cửa sổ máy bay thu hồi lại, dừng ở hộp quà đang đặt dưới chân.

Đây là quà hắn chuẩn bị cho cô để mừng năm mới, nhưng hắn lại không biết đưa cho cô như thế nào.

Giống như là đêm nay, hắn biết rõ cô khổ sở thương tâm, muốn đi bồi cô nhưng hắn lại không thể dùng thân phận Hạ Quý Thần.

Em biết không? Quý Úc Mỗi ngày, trong lòng anh đều nghĩ ra hàng ngàn hàng vạn lý do để được gặp em, nhưng anh lại không có lấy một cái thân phận nào để gặp em.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 208: Thân phận để gặp em (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần tình tường cảm giác được, có một cổ đau đón đang kịch liệt lan tràn ra khắp cơ thể hắn.

Biểu tình của hắn rất bình tĩnh, giống như không có chuyện gì xảy ra, nhưng bàn tay hắn lại nắm thành quyền.

Hắn nỗ lực khắc chế chính mình, không cho bản thân mất đi thần thái.

Móng tay đâm vào lòng bàn tay phát đau nhưng hắn vẫn không có dấu hiệu buông ra, một lúc lâu sau, mãi đến khi sự thương tâm trong lòng hoàn toàn bình ổn xuống thì hắn mới chậm rãi buông lỏng nắm tay ra, hắn cảm giác lòng bàn tay mình có chút dính dính, liền cúi đầu xuống, lập tức nhìn thấy lòng bàn tay trái vừa mới bị móng tay đâm vào đang có vài giọt máu li ti chảy ra ngoài.

.....

Bởi vì chân phải thoa thuốc nên Quý Úc không thể tắm rửa, cô đợi vị bác sĩ cùng đôi nam nữ rời đi thì mới khập khiễng bước vào toilet, rửa mặt qua loa một chút, sau đó trở lại trên giường.

Đã hơn hai giờ sáng mà Quý Úc không có chút dấu hiệu buồn ngủ nào, cô cầm lấy điện thoại, lúc cô còn chưa có phản ứng lại là mình định làm gì thì đầu ngón tay đã bấm vào WeChat, rồi ấn vào tên “Hạ Dư Quang”.

“Bọn họ là bạn của anh, anh nhờ bọn họ đưa em về khách sạn”. Lúc cô gặp được đôi nam nữ kia thì cũng nhận được tin nhắn này, lúc đó cô liền trả lời lại một câu: “Em nhìn thấy bọn họ rồi”.

Mãi cho đến bây giờ, anh ấy còn chưa có trả lời lại cho cô.

Cũng đã được bốn năm phút đồng hồ rồi, chẳng lẽ anh ấy đã ngủ?

Quý Úc cắn ngón tay, nhìn chăm chăm màn hình di động, chần chờ trong chốc lát, sau đó liền gõ một hàng chữ, gửi qua: “Anh Dư Quang, em đã về tới khách sạn an toàn, bọn họ còn tìm bác sĩ xử lý vết thương cho em”.

Dừng một chút, Quý Úc lại bổ sung thêm: “Hiện tại bọn họ đều đã về hết rồi”.

Qua năm phút đồng hồ, Quý Úc thấy “Hạ Dư Quang” vẫn chậm chạp chưa có trả lời lại, liền giết thời gian bằng việc xem mấy cái tin nhắn mà bạn bè gửi cho cô, thẳng đến hai rưỡi, cô thấy phía bên “Hạ Dư Quang” vẫn là một mảnh an tĩnh thì mới mở Wechat của “Hạ Dư Quang” ra, tìm một cái đề tài tốt để nói chuyện: “Anh Dư Quang, em muốn ngủ, đêm nay cảm ơn anh”.

“Hạ Dư Quang” vẫn như cũ không có trả lời cô, Quý Úc vẫn chưa có buồn ngủ, nhưng cô không có tiếp tục nghịch di động nữa mà là lướt lướt màn hình, nhìn lại một lần lịch sử trò chuyện của cô cùng “Hạ Dư Quang” từ lúc gặp lại tới nay.

Bởi vì vẫn không có buồn ngủ, Quý Úc lại đổi lịch sử trò chuyện ngược lại, nhìn từ đầu đến cuối một lần nữa, cô nhìn tới một phần ba, mí mắt bắt đầu đánh nhau, cô miễn cưỡng xem thêm mười câu đối thoại giữa hai người, sau đó đôi mắt liền không mở nổi nữa.

Di động của Quý Úc chưa có khóa màn hình, ánh sáng từ điện thoại chiếu lên khuôn mặt của cô, làm hiện lên muốt khuôn mặt tỉnh táo lại điềm tĩnh.

Cô không có hoàn toàn lâm vào ngủ say, trong đầu không biết làm sao lại nhớ tới chuyện một tháng trước, cô ở trong thư phòng của “Hạ Dư Quang” nhìn thấy câu “Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời”, câu nói này ở trong đầu cô càng ngày càng rõ ràng, đến cuối cùng liền biến thành chuyện hơn một giờ trước, cô một mình ngồi ở trần cổ, còn cả cảnh tượng anh Dư Quang không tiếng động yên lặng bởi cô qua điện thoại.

Khóe môi cô không nhịn được, gợn lên một nụ cười.

Điện thoại bởi vì một thời gian không có ai đụng chạm nên tự động khóa màn hình.

Ý thức của Quý Úc cũng lâm vào trong đêm tối, hoàn toàn ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 209: Thân phận để gặp em (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tuy rằng bên Lâm Nhã xảy ra chuyện không hay, nhưng một giấc này Quý Úc lại ngủ rất an tĩnh, đợi đến khi cô tỉnh lại thì đã gần 11 giờ trưa.

Cô vén chăn lên ngồi dậy, việc đầu tiên là kiểm tra cổ chân một chút, dưới tác dụng của thuốc, cổ chân bị sưng đỏ cũng đã giảm đi rất nhiều.

Cô thử xuống đất đi hai bước, chân vẫn có chút đau nhưng so với hôm qua thì tốt hơn rất nhiều.

Xem ra đúng như lời bác sĩ chính hình nói tối hôm qua, cô chỉ cần ở lại khách sạn khoảng một ngày, ngày mai thật sự có thể xuống đất đi lại bình thường.

Quý Úc đi vào phòng tắm đánh răng rửa mặt trước, sau đó mới quay trở lại giường tìm điện thoại, trên chỗ khóa màn hình, cô có thể nhìn thấy hai cái tin nhắn của “Hạ Dư Quang”.

Một cái là câu khách sáo “Không có gì”, cái còn lại là “Ngủ ngon”.

Cô mở hẳn phần tin nhắn ra, lúc này mới nhìn thấy thời gian mà “Hạ Dư Quang” trả lời lại tin nhắn cho cô, là bốn rưỡi sáng.

Anh Dư Quang là ngủ quên, sau đó tỉnh lại lúc bốn rưỡi rồi trả lời tin nhắn của cô, hay là trước đó anh ấy có việc, vẫn luôn chưa có ngủ?

Quý Úc nghĩ nghĩ, đầu ngón tay liền gõ gõ mấy chữ, sau đó gửi đi: “Anh Dư Quang, giờ đó làm sao anh còn chưa ngủ?”.

“Hạ Dư Quang” hình như không có cầm điện thoại, cô đợi một lúc lâu mà vẫn không thấy anh ấy trả lời, cô đặt di động xuống, vừa mới chuẩn bị cầm máy bàn gọi điện xuống quầy lễ tân đặt com thi di động lại vang lên tiếng “tینگ ting”.

Quý Úc liếc mắt qua màn hình điện thoại, nhìn thấy “Hạ Dư Quang” trả lời lại: “Mãn Mãn, mở cửa”.

Mở cửa? Mở cửa gì?

Quý Úc ngẩn người, tưởng “Hạ Dư Quang” gửi nhầm rồi, vừa mới chuẩn bị cầm lấy điện thoại trả lời lại một cái “?” thì cửa phòng lại vang lên tiếng gõ cửa “Thịch thịch thịch”.

Quý Úc thuận miệng hỏi câu “Ai vậy?”, sau đó thấy tiếng gõ cửa mãi không có ngừng, liền vừa nhảy lò cò một chân đi về phía cửa, vừa cầm điện thoại mở khóa màn hình, trả lời lại cho “Hạ Dư Quang”.

“Anh Dư Quang, có phải anh gửi nhầm hay không?”. Quý Úc gõ xong những lời này, vừa vặn cũng đi đến trước cửa phòng, cô chưa bấm gửi đi, mà vươn tay mở cửa trước.

Người nam nhân đứng ở trước cửa, một tay xách theo hai cái túi, tay còn lại thì cầm điện thoại di động, cúi đầu nhìn màn hình, giống như là đang muốn gõ chữ.

Hai cổ tay trắng nõn lộ ra ngoài, ngoại trừ cổ tay phải đeo một chiếc đồng hồ ngoại thì không còn cái gì khác.

Quý Úc nhìn chằm chằm người đàn ông trước mắt, cô giống như bị điểm huyệt, trong nháy mắt cả người liền ngây ngẩn.

Nam nhân nghe thấy tiếng mở cửa, liền ngẩng đầu nhìn về phía Quý Úc, hắn không nói chuyện, chỉ là hướng về phía cô cong môi, hơi hơi mỉm cười.

Nhìn thấy “Hạ Dư Quang” cười, Quý Úc mới giật giật khóe môi, sau đó cả người lại giống như bị mất hồn, vẫn đứng im không nhúc nhích, trở mắt một trợn, rồi mới mang theo vài phần không xác định, mở miệng hỏi: “Dư, Anh Dư Quang?”.

Hạ Quý Thần không nói chuyện, biểu tình nhìn Quý Úc vẫn giống như lúc này, ôn nhuận cùng thân thiện.

Quý Úc thu hồi lại tâm tình vì “Hạ Dư Quang” xuất hiện mà chấn động, sau đó tiếp tục mở miệng: “Anh Dư Quang, anh làm sao lại ở chỗ này?”.

Quý Úc hỏi xong thì mới phát hiện sắc mặt “Hạ Dư Quang” có chút mệt mỏi, đôi mắt quầng thâm nghiêm trọng, giống như là cả đêm không có nghỉ ngơi.

Cô bỗng nhiên nhớ tới, mình vừa mới nhìn thấy tin nhắn anh ấy gửi vào lúc bốn rưỡi sáng, trong đầu bỗng nhiên nổi lên một suy nghĩ mà cô không dám tưởng tượng: Anh Dư Quang sẽ không phải là đi máy bay suốt đêm để đến Lệ Giang đi?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 210: Thân phận để gặp em (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần thấy Quý Úc mãi mà không có ý định để cho hắn vào nhà, lúc này liền cúi đầu nhìn về phía di động một lần nữa.

Hắn gõ cửa một lúc lâu, thấy cô không có đi ra mở cửa, đợi không được nên liền gõ gõ mấy chữ muốn gửi đi cho cô biết, nhưng còn chưa kịp gửi đi thì cô đã mở cửa, bây giờ hắn lại phải xóa dòng chữ đó đi thì mới viết câu mới được, hắn tiếp tục gõ gõ mấy chữ: “Có thể đi vào không?”.

Bởi vì Quý Úc thất thần, cho nên Hạ Quý Thần gõ chữ xong, liền thuận tay gửi tin nhắn qua cho Quý Úc.

Điện thoại trong lòng bàn tay rung lên, đem tinh thần của Quý Úc kéo lại, cô cúi đầu nhìn thoáng qua màn hình, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện nãy giờ cô vẫn để “Hạ Dư Quang” đứng ở cửa, không mời anh ấy vào nhà.

Quý Úc vội vàng né sang một bên, có chút ngượng ngùng mở miệng: “Anh Dư Quang, là em sơ sót, mời anh vào”.

Đợi đến khi “Hạ Dư Quang” vào phòng, Quý Úc liền đóng cửa lại, cô đang chuẩn bị nhảy lò cò trở về giường giống như lúc nãy đi mở cửa thì “Hạ Dư Quang” lại giống như nhớ ra cái gì, bỗng nhiên ngừng lại, cắt điện thoại vào túi, sau đó vươn tay đỡ lấy cánh tay của cô, dịu cô lại chỗ sô pha.

Quý Úc ngồi xuống, vội vàng chỉ vào chỗ sô pha bên cạnh: “Anh Dư Quang, anh cũng ngồi đi”.

“Hạ Dư Quang” khẽ gật đầu, đem túi đồ trong tay đặt xuống trước, sau đó liền không nói tiếng nào, ngồi xồm xuống trước mặt Quý Úc.

Quý Úc bị hành động bất thành linh của “Hạ Dư Quang” dọa sợ, liền mở miệng kêu: “Anh Dư Quang!”.

“Hạ Dư Quang” vẫn là bộ dáng an tĩnh như cũ, giống như là không nghe được cô nói, vươn tay nắm lấy cổ chân của cô.

“Hạ Dư Quang” cúi đầu nhìn thoáng qua, phát hiện cổ chân mình đang cảm thấy trắng nõn mảnh khảnh, không có dấu hiệu nào của việc bị thương, lúc này mới vội vàng đổi sang cổ chân bên kia.

Lúc “Hạ Dư Quang” nhìn thấy cổ chân bị sưng đỏ một chút, ấn đường liền nhíu lại.

Quý Úc lúc này mới phản ứng lại, “Hạ Dư Quang” là đang kiểm tra vết thương cho cô.

Đáy lòng Quý Úc ảm áp, vội vàng mở miệng giải thích: “Anh Dư Quang, cổ chân em không có việc gì, hôm nay tình lại, so với hôm qua đã bớt đau đớn hơn rất nhiều.

Hạ Quý Thần nghe thấy Quý Úc nói, hần ngẩng đầu nhìn cô một chút, cũng không có buông cổ chân của cô ra, sau đó lại tiếp tục cúi đầu, đem cổ chân của cô đánh giá cẩn thận một lần, tuy hần không có học qua y, nhưng hần vẫn biết một vài phương pháp cứu trị cơ bản, lúc xác định cổ chân của cô không có bị thương đến gân cốt thì hần mới buông lỏng cổ chân cô ra, sau đó lại nhìn cẳng chân vì té ngã mà bị trầy đang lộ ra ở bên ngoài, nhìn thấy chỉ là một ít vết thương ngoài da, lúc này hần mới đứng lên, ngồi trên sô pha đối diện với Quý Úc.

Quý Úc chưa ăn sáng nên cũng đã đói bụng, cô chờ “Hạ Dư Quang” ngồi xuống ổn định rồi mới mở miệng lần nữa: “Anh Dư Quang, chắc anh cũng chưa ăn cơm trưa? Để em gọi điện cho khách sạn, kêu bọn họ mang cơm lên”

Quý Úc vừa nói vừa cầm quyển Menu trên cái bàn nhỏ bên cạnh sô pha đưa cho “Hạ Dư Quang”: “Anh Dư Quang, anh xem thử đi, anh muốn ăn gì?”.

Hạ Quý Thần cầm lấy Menu, tùy tiện nhìn một chút, sau đó lại hướng về phía Quý Úc nói “Thịt bò xào hà phấn”,

Quý Úc cầm lấy máy bàn, gọi điện xuống quầy lễ tân đặt cơm

Ngoại trừ những món “Hạ Dư Quang” gọi, cô còn đặt thêm cho anh ấy một phần canh, một ly cà phê cùng một đĩa trái cây.

Cô đặt điện thoại xuống, lúc quay đầu lại thì thấy “Hạ Dư Quang” đang nhìn chằm chằm túi đồ mà anh ấy đặt xuống bàn lúc nãy.

Không biết có phải cô ảo giác hay không, mà cô cảm thấy ánh mắt của “Hạ Dư Quang” có chút phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 211: Người duy nhất không quên cô(1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc hơi hơi nhíu mày, cô vừa mới chuẩn bị quan sát lại kĩ càng một chút thì “Hạ Dư Quang” nãy giờ không động đậy tí nào bỗng nhiên vươn tay, đem túi đồ mà mình vừa mới nhìn chằm chằm xách tới trước mặt, sau đó lấy từ trong túi ra một hộp quà, đặt ở trên bàn rồi đẩy tới trước mặt Quý Úc.

Quý Úc nhìn hộp quà, ngăn người trong giây lát rồi mới ngẩng đầu nhìn về phía “Hạ Dư Quang”.

Tuy rằng cô không có mở miệng hỏi nhưng Hạ Quý Thần lại nhìn thấy trong ánh mắt của cô có ẩn chứa ý tứ, hần lấy điện thoại từ trong túi ra, sau đó mở mục tin nhắn, gõ gõ chữ.

Viết xong, hần nhìn chằm chằm màn hình điện thoại một lúc, giống như là hạ quyết tâm, sau đó mới đặt điện thoại lên trên hộp quà.

Khi Quý Úc nhận di động, tầm mắt của Hạ Quý Thần liền chuyển dời về phía ngoài cửa sổ.

Phần quà chúc mừng năm mới này là hân lấy thân phận Hạ Quý Thần mua cho cô, nhưng cuối cùng lại lấy thân phận người đàn ông cô thích, đưa cho cô.

Kỳ thật hân không muốn làm như vậy, nhưng nếu hân không làm như vậy thì món quà này sẽ không đến được tay của cô.

Hân không có gì cần phải khổ sở cả, mặc kệ như thế nào, cô cuối cùng cũng nhận quà của hân không phải sao? Chỉ có điều là cô không biết món quà đó là của hân thôi.

“Hạ Dư Quang” chỉ viết bảy chữ đơn giản: “Quà mừng năm mới dành cho em”.

Ngoại trừ vào đêm giao thừa cô được cha mẹ lì xì thì đây là món quà đầu tiên cô nhận được vào Tết âm lịch năm nay.

Quý Úc nhìn chằm chằm câu nói mà “Hạ Dư Quang” viết trên điện thoại, đáy lòng cảm thấy ấm áp, sau một lúc lâu cô mới đưa điện thoại trả lại cho “Hạ Dư Quang”, nhẹ giọng nói câu: “Anh Dư Quang, cảm ơn anh đã tặng quà cho em”.

Hạ Quý Thần không gõ chữ nữa, chỉ hướng về phía Quý Úc cong môi cười.

Com Quý Úc đặt, rất nhanh đã được đưa lên.

Hai người mặt đối mặt ăn com, chờ đến khi bụng Quý Úc được lấp đầy thì cô mới nhớ tới chuyện vừa nãy nhìn thấy “Hạ Dư Quang” đứng ở cửa, lúc đó cô liền có suy nghĩ là “không lẽ anh ấy đi máy bay suốt đêm để đến Lệ Giang?”, hơn nữa sau khi anh ấy vào phòng, việc đầu tiên làm lại là kiểm tra cổ chân cho cô.

Quý Úc chắc chắn suy đoán của mình là đúng, cô cắn cắn chiếc đũa, nhìn chằm chằm “Hạ Dư Quang” đang rửa mắt ăn com, nhìn một lát, sau đó đặt tay cầm đũa xuống bàn, hô câu: “Anh Dư Quang”.

Hạ Quý Thần nghe thấy tiếng Quý Úc, liền dừng động tác ăn com lại, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Quý Úc.

Đầu ngón tay của Quý Úc nắm chặt đôi đũa, sau đó mới mở miệng, nhỏ giọng hỏi: “Anh Dư Quang, tối hôm qua anh mới bay tới Lệ Giang sao?”.

Hạ Quý Thần không nghĩ tới Quý Úc sẽ hỏi mình vấn đề này nên có chút bất ngờ, hân im lặng trong giây lát rồi mới gật gật đầu.

Xác định được điều mình nghĩ, đáy lòng Quý Úc nhẹ nhàng run lên, cô lại tiếp tục hỏi: “Anh Dư Quang, lúc bốn rưỡi sáng anh trả lời lại tin nhắn cho em, là do lúc đó mới xuống máy bay sao?”.

Hạ Quý Thần lại gật đầu một cái.

Tất cả những điều cô đoán đều đúng

Tim Quý Úc bỗng nhiên đập nhanh hơn.

Tối hôm qua, ở trong điện thoại, anh ấy nghe thấy giọng cô nói có chút không thích hợp, đầu tiên là hỏi cô ở đâu, sau đó lại nhờ bạn tới giúp cô.

Cô cho rằng những việc này cũng đã đủ quan tâm rồi.

Lại không có nghĩ tới, sau khi ngắt điện thoại, anh ấy còn ngồi máy bay suốt đêm, từ ngàn dặm xa xôi tới bên cạnh cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 212: Người duy nhất không quên cô(2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ý nghĩ ấy vừa xuất hiện trong đầu, bàn tay nắm đôi đũa của cô cũng run rẩy một chút, cô không cẩn thận đẩy khay đồ ăn lên phía trước, khay đồ ăn dừng lại ngay trước mặt “Hạ Dư Quang”.

“Hạ Dư Quang” đang cúi đầu ăn com, nghe thấy tiếng động liền ngẩng đầu lên, nhìn về phía Quý Úc.

Quý Úc sợ cảm xúc của mình hiện lên trên mặt, “Hạ Dư Quang” sẽ biết được điều gì đó nên còn chưa có tiếp xúc với tầm mắt của “Hạ Dư Quang”, cô

đã vội vàng cúi đầu xuống, nhìn chỗ đồ ăn thừa bị rơi rớt ở trên bàn ăn.

Cô giả vờ như vừa rồi mình không có cẩn thận, vươn tay lấy khay com lại, sau đó gấp một ít đồ ăn, bỏ vào trong miệng.

Hạ Quý Thần nhìn Quý Úc trong giây lát, thấy cô vẫn như bình thường thì cũng không để tâm nữa, nhàn nhạt thu hồi tầm mắt, cử chỉ ưu nhã, tiếp tục ăn com.

Quý Úc đợi đến khi cảm xúc quay cuồng mãnh liệt trong lòng thoáng bình ổn lại một chút thì mới nâng mí mắt lên, trộm nhìn “Hạ Dư Quang” một cái.

“Hạ Dư Quang” đang cảm lý cả phê, sắc mặt ôn hòa thường thức hương vị của cả phê, hiển nhiên là không phát hiện được sự thất thố vừa rồi của cô.

Sự thấp thỏm trong lòng Quý Úc cũng dần biến mất, cô đã ăn no nên đặt đĩa xuống, nhìn “Hạ Dư Quang” hai giây, lại nhẹ giọng mở miệng: “Anh Dư Quang, kỳ thật em không có việc gì, không cần thiết phải phiền toái anh chạy một chuyến sang đây như vậy”.

Hạ Quý Thần không nhanh không chậm hóp một ngụm cả phê, sau đó mới đặt ly cả phê xuống, cầm lấy điện thoại di động ở trên bàn, đầu ngón tay động động mấy cái rồi đưa cho Quý Úc.

Quý Úc nhận lấy, nhìn thấy trên màn hình hiển thị ba chữ đơn giản: “Không yên tâm”.

Đầu ngón tay Quý Úc run lên, di động ở trong lòng bàn tay của cô suýt nữa tuột ra, rớt xuống trên mặt đất.

Cô hơi hoảng loạn, vội vàng nắm chặt điện thoại, sau đó ngẩng đầu nhìn thoáng qua “Hạ Dư Quang”, lúc tiếp xúc với tầm mắt của anh ấy, đôi mắt của cô liền chớp chớp mấy cái.

Ba chữ kia “Hạ Dư Quang” nói quá thẳng, thẳng đến mức cô không biết nên đáp lại anh ấy như thế nào, ánh mắt cô đảo loạn trong giây lát, đợi đến khi cô miễn cưỡng ổn định lại tâm tình thì mới ra vẻ trấn định, cười mở miệng: “Mặc kệ như thế nào, anh Dư Quang, em vẫn muốn cảm ơn anh, em……”.

Quý Úc nói được một nửa, lại bỗng nhiên không biết nói tiếp như thế nào, cô cảm giác được tim mình đập càng ngày càng nhanh, giống như lúc nào cũng có thể nổ tung vì đập quá nhanh, lúc cô đang không biết làm thế nào, khước mắt vô tình lại liếc qua chiếc giường lớn ở một bên, cô nghĩ lại thì thấy “Hạ Dư Quang” ngồi máy bay suốt đêm, còn chưa có được nghỉ ngơi nên ánh mắt liền sáng lên, tiếp tục lời nói còn đang dang dở lúc nãy: “... Em ngủ rất lâu cho nên đã ngủ đủ rồi, anh Dư Quang, anh ngồi máy bay suốt đêm đến đây, nhất định là còn chưa có nghỉ ngơi đủ, anh dùng com xong thì đi rửa mặt một chút rồi nghỉ ngơi đi”.

Hạ Quý Thần cũng không cự tuyệt ý tốt của Quý Úc, “ừ” nhẹ một tiếng, bung ly cả phê đặt ở trên bàn lên, uống hết cả phê trong ly, sau đó mới đứng dậy đi vào phòng tắm.

Hạ Quý Thần rửa mặt xong thì đổi một bộ quần áo khác, hần thật sự rất mệt mỏi, hần chỉ liếc nhìn Quý Úc một chút, không có nói chuyện với cô mà trực tiếp nằm xuống giường, đắp chăn lên, không bao lâu liền chìm vào giấc ngủ.

Quý Úc không dám bật TV vì sợ phá hư giấc ngủ của “Hạ Dư Quang”, cô mở điện thoại lên, tìm cuốn tiểu thuyết “Tam thiên si” ở trên mạng, sau đó bắt đầu đọc từ đầu đến cuối.

Quý Úc duy trì tư thế đọc sách một lúc lâu nên có chút mệt mỏi.

Cô buông lỏng bàn tay đang cầm di động xuống sô pha, tay còn lại thì xoa xoa cái cổ có chút nhức mỏi, sau đó tầm mắt lại lơ đãng dừng lại trên người của “Hạ Dư Quang” đang nằm trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Người duy nhất không quên cô(3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô chần chờ một lát, sau đó ánh mắt mới chậm rãi chuyển lên trên khuôn mặt đang ngủ say của “Hạ Dư Quang”.

Cô chưa từng nghĩ đến, cô ở trong điện thoại ghen ngào một chút, lại nói thêm một câu không để ý làm cổ chân bị thương, thế nhưng lại trở thành chuyện lớn mà “Hạ Dư Quang” để ý.

Ở trước mặt anh ấy, cô có cảm giác được trân trọng, giống như cô là người quan trọng không thể thiếu.

Trên mặt Quý Úc không có biến hóa gì lớn, nhưng đầu ngón tay cầm điện thoại lại tăng thêm lực, cô rõ ràng cảm giác được sóng ngầm trong nội tâm lại bắt đầu cuộn trào.

Một lúc lâu sau, Quý Úc mới đem tầm mắt từ trên người “Hạ Dư Quang” thu trở về, cô nhớ tới món quà mà “Hạ Dư Quang” tặng, liền đặt điện thoại xuống, mở hộp quà ra.

Bên trong là một chiếc lắc tay tinh xảo.

Ánh nắng mặt trời bên ngoài cửa sổ vừa lúc chiếu vào chiếc lắc tay, làm phát ra ánh sáng chói mắt, nhìn thì giống như lọt vào đáy mắt của Quý Úc, nhưng thật ra lại lọt vào trong lòng của cô.

Sau giờ Ngọ (từ 11 giờ đến 1 giờ), ánh nắng mặt trời của Lệ Giang rất gắt, Quý Úc nhìn thấy ánh nắng chiếu vào trong phòng càng ngày càng nhiều, cô sợ ảnh hưởng tới giấc ngủ của “Hạ Dư Quang” nên vội vàng đứng dậy, tay chân nhẹ nhàng đi tới trước cửa sổ, kéo rèm màn lại.

Cô ngồi xuống sô pha một lần nữa, trong phòng trở nên tối tăm, thính giác của Quý Úc cũng nhạy hơn rất nhiều, cô mơ hồ có thể nghe thấy tiếng hít thở đều đều của “Hạ Dư Quang”.

Từng chút từng chút đào qua trong lòng cô, mang theo sự rung động cùng chút run rẩy không nói nên lời.

Quý Úc vốn dĩ định cầm điện thoại đọc “Tam thiên sĩ”, không ngờ trái tim lại hoảng loạn một lần nữa, cô nhìn chằm chằm màn hình đen ngịt, nhìn một lúc lâu cũng không có ý định mở khóa màn hình, cuối cùng liền đặt điện thoại xuống, nhìn chằm chằm bức ảnh cung nữ trên vách tường, tinh thần hoảng hốt vô cùng.

Quý Úc không nghỉ trưa nên dần dần cũng có chút buồn ngủ, cô tìm một tư thế thoải mái ở trên sô pha, sau đó nhắm hai mắt lại nghỉ ngơi.

Lúc cô tỉnh lại thì rèm cửa sổ đã được vén lên, ánh sáng chói lóa bên ngoài cửa sổ đã chuyển thành màu đỏ rực của hoàng hôn, trên người cô còn có một cái chăn mỏng.

Quý Úc giật mình, ôm chần ngồi dậy, trên giường đã không còn bóng dáng của “Hạ Dư Quang”, trong phòng lại truyền đến âm thanh gõ bàn phím, cô quay đầu lại, nhìn thấy “Hạ Dư Quang” đang ngồi trước máy tính, đầu ngón tay gõ bàn phím rất nhanh, giống như đang có chuyện gì đó rất vội.

Quý Úc không quấy rầy “Hạ Dư Quang”, cô tìm điện thoại, đầu tiên là xem mấy thứ linh tinh trên mạng, sau đó mới mở cuốn tiểu thuyết “Tam thiên sĩ” mà buổi trưa cô đã đọc được một phần ba ra xem.

Hạ Quý Thần cũng đã xử lý tốt mấy cái mail mà nhân viên gửi đến, lúc hần vươn tay lấy ly nước, tầm mắt lại theo thói quen nhìn về phía sô pha mà Quý Úc nằm.

Cô lúc này còn ngủ ngon lành, bây giờ đã tỉnh, cầm điện thoại đi động nhìn chăm chú, không biết đang xem cái gì.

Cổ tay trắng nõn của cô hiện ra trước mắt hần, bên trên đã có thêm một cái lắc tay.

Đây là món quà hần vì cô mà chuẩn bị đã lâu, mừng năm mới cho cô, sau khi hần ngủ dậy, thấy cô đã đeo trên tay, quả nhiên hần đoán không sai, đồ mà anh trai tặng, cô sẽ thích

Hạ Quý Thần rũ mắt xuống, che lấp sự bi thương nơi đáy mắt.

Ăn cơm chiều xong, Hạ Quý Thần tiếp tục ngồi trước mắt tính xử lý công việc.

Vì đang vào mùa nghỉ đông nên khách sạn ở Lệ Giang cũng kín phòng, Hạ Quý Thần là đột ngột đến đây nên không có phòng.

Quý Úc không thể để “Hạ Dư Quang” ăn ngủ ở ngoài đường cho nên “Hạ Dư Quang” liền ở cùng phòng với Quý Úc, lúc cô định đi ngủ, nhìn thấy chiếc giường đơn lớn, đáy lòng lại hận chính mình vì sao trước kia lại không đặt giường đôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 214: Người duy nhất không quên cô(4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần vội vàng xử lý công việc, nhưng lâu lâu cũng sẽ chú ý Quý Úc một chút, lúc hần nhìn thấy cô đang không ngừng nhìn tới nhìn lui chiếc

giường thì ấn đường lập tức nhú lên, hần trỉu trộn trong giấy lát, sau đó mới nghĩ ra là cô đang buồn rầu chuyện gì.

Hạ Quý Thần nhìn thời gian trên máy tính, đã 10 giờ, đúng là nên đi nghỉ rồi, hần tìm điện thoại trên bàn sách, soạn một cái tin nhắn, sau đó gửi qua cho Quý Úc.

Quý Úc thấy di động rung lên, liền cúi đầu xuống nhìn thoáng qua màn hình, lúc cô nhìn thấy ba chữ “Hạ Dư Quang”, tầm mắt liền chuyển dời về phía người nam nhân đang ngồi trước máy tính, sau đó mới xem nội dung tin nhắn: “Mãn Mãn, nếu em mệt rồi thì đi ngủ trước đi, tối nay anh còn rất nhiều chuyện phải xử lý, em không cần phải để ý đến anh”.

Một chút tâm tư nhỏ của cô này giờ, anh ấy đều nhìn ra được.

Chỉ là anh ấy thật sự có chuyện phải xử lý, hay là tìm đại một cái cớ để cô yên tâm đi nghỉ ngơi?

Quý Úc nhìn chằm chằm màn hình điện thoại, trầm tư một lát, cô không hướng về phía “Hạ Dư Quang” mở miệng nói chuyện, mà trực tiếp dùng tin nhắn trả lời lại một chữ “ồ”.

Quý Úc rửa mặt xong thì lập tức leo lên giường.

Công tắc đèn ở gần chỗ Hạ Quý Thần, hần thấy cô nằm xuống, liền tắt đèn đi, trong phòng ngoại trừ ánh sáng phát ra từ trong máy tính của hần thì xung quanh đều là một mảnh đen nhánh.

Vừa này Quý Úc còn ngáp ngắn ngáp dài, bây giờ nằm ở trên giường, mắt đang nhắm nhưng không biết vì sao lại không ngủ được.

Cô không rõ mình lật qua lật lại bao nhiêu lần, rốt cuộc vẫn không ngủ được, cho nên cô liền sờ tìm di động.

Mở WeChat của “Hạ Dư Quang” ra, Quý Úc mím mím môi, cuối cùng vẫn là không nhin được mà gõ một hàng chữ: “Anh Dư Quang, em chưa lại cho anh một nửa giường, khi nào anh xong việc thì nhớ đi nghỉ ngơi”.

Dừng một chút, Quý Úc lại bổ sung thêm mấy chữ: “Em không có ý gì khác, chỉ cảm thấy thức khuya không tốt cho cơ thể”.

Quý Úc soạn xong tin nhắn, đem đầu ngón tay nhét vào trong miệng, dùng sức cắn cắn móng tay, sau đó vẫn cắn răng ấn gửi đi.

Cô biết “Hạ Dư Quang” nhất định sẽ đọc tin nhắn của cô, cho nên cô liền đặt điện thoại xuống giường, rồi nhắm hai mắt lại.

Qua khoảng hai mươi giây, cô mơ hồ nghe thấy tiếng “Hạ Dư Quang” mở khóa màn hình điện thoại, sau đó điện thoại bên cạnh cô liền sáng lên, cô biết là tin nhắn của anh Dư Quang gửi tới, cô im lặng một lát rồi mới lạng lẽ cầm lấy điện thoại, nhìn thoáng qua màn hình.

“Hạ Dư Quang” trả lời lại rất ngắn gọn, chỉ có hai chữ: “Ngủ ngon”.

Quý Úc cũng không có trả lời lại cho “Hạ Dư Quang”, cái gì cần nói thì cô cũng nói cả rồi, tâm tình cũng thả lỏng hơn rất nhiều, cô đặt di động xuống, sau đó nhắm mắt lại, một lát thì liền chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm hôm sau, khi Quý Úc tỉnh lại thì một nửa giường vẫn trống không.

Ngay cả khăn trải giường cũng ngay ngắn chỉnh tề, dĩ nhiên là không có ai ngủ.

Anh Dư Quang sẽ không phải thật sự có chuyện gấp cần giải quyết cả đêm đi?

Cái ý nghĩ này vừa hiện lên trong đầu, Quý Úc cũng vội vàng đứng dậy, liền nhìn thấy “Hạ Dư Quang” đang nằm trên sô pha, trên người đắp một cái chăn mỏng mà buổi chiều hôm qua anh ấy đắp cho cô.

Sô pha có chút nhỏ, vóc dáng “Hạ Dư Quang” lại cao lớn, cho nên hơn một nửa đôi chân đều trong trạng thái lơ lửng trên không trung.

Tư thế như vậy, cô nhìn thấy còn cảm thấy khó chịu, nói chi là anh ấy

Tối hôm qua cô cũng đã bỏ qua sự ngượng ngùng để nói anh ấy lên giường ngủ, vậy nhưng anh ấy cũng không có lên.

Là anh ấy tôn trọng cô, sợ ngủ bên cạnh sẽ làm ảnh hưởng tới cô đi?

Đầu ngón tay của Quý Úc liền nắm chặt chặt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 215: Đó là người duy nhất không quên cô (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Qua một hồi lâu Quý Úc mới nhẹ nhàng chớp mí mắt, đầu ngón tay nắm chặt cũng hơi thả lỏng, đem tầm mắt từ trên người “Hạ Dư Quang” thu hồi trở về.

Vén chân lên, Quý Úc nhìn thoáng qua chỗ cổ chân bị thương, cổ chân vẫn còn hơi sưng nhỏ một chút, cô thử duỗi chân ra, khi đứng dậy thì cổ chân vẫn hơi đau, cô vội vàng rút chân lại, qua một lát cô lại thử lại, cảm thấy đau đớn vẫn nằm trong phạm vi mình chịu đựng được, lúc này mới đi vào toilet.

Tư thế nằm ngửa ở trên sô pha của Hạ Quý Thần cũng không được thoải mái, cho nên sau khi Quý Úc tỉnh dậy không bao lâu thì hần cũng tỉnh.

Sau khi hần rửa mặt xong, chuyện đầu tiên làm là kiểm tra miệng vết thương ở cổ chân của Quý Úc, tình huống đã chuyển biến tốt hơn hôm qua nhiều.

Quý Úc cố gắng chịu đựng sự đau đớn ở cổ chân, động tác linh hoạt, bước hai bước trước mặt “Hạ Dư Quang”, sau đó mở miệng nói: “Anh Dư Quang, em không có việc gì nữa”.

Nói xong, Quý Úc sợ “Hạ Dư Quang” không tin, còn đứng ở trước cửa sổ làm một động tác múa ba-lê đúng tiêu chuẩn.

Tầm mắt Quý Úc vẫn luôn dừng lại ở trên mặt của “Hạ Dư Quang”, lúc cô thu hồi động tác múa, liền nhìn thấy biểu tình của “Hạ Dư Quang” rõ ràng buồn lòng xuống, biết anh ấy tin cô, lúc này mới nhẹ nhàng uyển chuyển đi về phía máy bàn, đưa lưng về phía “Hạ Dư Quang” hít một ngụm khí, sau đó mới cầm điện thoại bàn lên gọi bữa sáng.

“Hạ Dư Quang” không được nghỉ ngơi tốt tận hai ngày liên tục cho nên khuôn mặt vốn tuần mỹ lóa mắt bây giờ lại chứa đầy sự mệt mỏi.

Quý Úc buồn điện thoại xuống, nhìn chằm chằm “Hạ Dư Quang” đang ngồi ở trên sô pha không ngừng xoa xoa ấn đường một lúc lâu, sau đó mới rũ mí mắt xuống, khóe môi hơi mấp máy, trong đầu lúc này lại hiện ra hình ảnh “Hạ Dư Quang” ngủ ở trên sô pha, cô cảm lòng không được liền mở miệng nói: “Anh Dư Quang, chân em khỏi rồi, giờ cũng đã không có việc gì, đợt tháo băng là có thể tiếp tục đi dạo phố cổ, cho nên anh không cần phải lo cho em, công việc của anh cũng rất bận rộn”.

Quý Úc sợ “Hạ Dư Quang” tìm cơ để tiếp tục ở lại, cho nên lại nói: “Ngày mai em chuẩn bị đi Nhĩ Hải, cho nên anh có thể đi xử lý chuyện của anh”.

Bắc Kinh bên kia thật sự có một đồng việc chờ Hạ Quý Thần về xử lý, hần thấy cô nói như vậy nên cũng không dây dưa nhiều nữa, liền hướng về phía cô nhẹ nhàng gật đầu, sau đó cầm điện thoại xem giờ bay, chuyến bay gần nhất là giữa trưa.

Hạ Quý Thần đặt vé thành công rồi mới gõ gõ mấy chữ trên điện thoại, đưa cho Quý Úc xem: “Đã đặt xong vé máy bay, 12 giờ trưa nay”.

Đợi Quý Úc đọc xong mấy lời này, Hạ Quý Thần mới tiếp tục gõ gõ mấy chữ: “Một mình em ở Lệ Giang, nhớ chú ý an toàn, nếu có chuyện gì, lúc nào cũng có thể liên lạc với anh”.

Quý Úc cười nhạt: “Cảm ơn anh, anh Dư Quang”.

Hạ Quý Thần cong cong môi, không có nói chuyện nữa.

Bữa sáng rất nhanh thì được đưa tới, hai người ngồi im lặng ăn cơm, Hạ Quý Thần nhìn thoáng qua thời gian, đã 9 giờ rưỡi, thời gian không sai biệt lắm, cũng nên xuất phát tới sân bay, hần liền đứng dậy, bắt đầu thu dọn đồ dùng của mình.

Quý Úc tiễn Hạ Quý Thần đến cửa khách sạn, quầy lễ tân đã giúp bọn họ gọi taxi, nhân viên bảo vệ giúp Hạ Quý Thần kéo cửa xe ra, Hạ Quý Thần cũng không có vội lên xe mà tiếp tục cầm điện thoại dặn dò Quý Úc mấy câu, lúc gõ xong câu “Tạm biệt” thì mới khom người ngồi vào trong xe.

Quý Úc đứng ở bên cạnh nhìn xe rời đi, sau đó mới vội vàng khom người kiểm tra cổ chân một chút, vì phải diễn cho thật nên từ lúc ra khỏi cửa phòng đến giờ cô đều ráng chịu đau, lúc xác định cổ chân không có việc gì thì mới xoay người đi khắp khiêng vào khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 216: Đó là người duy nhất không quên cô (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Tuy rằng “Hạ Dư Quang” chỉ ở cùng cô có một ngày một đêm, nhưng lúc Quý Úc bước vào thang máy, đáy lòng vẫn cảm thấy cô đơn.

Kỳ thật cô không muốn anh ấy đi, trên đời này không có ai không muốn một người bạn tri kỉ lúc nào cũng làm bạn bên cạnh mình?

Nhưng cô lại không thể vì mong muốn của bản thân mà khiến anh Dư Quang vất vả như vậy, phải ủy khuất chính mình mà ở lại Lệ Giang để lo lắng cho cô được.

Quan trọng nhất là, cô vốn dĩ vẫn luôn giữ khoảng cách với anh ấy, nếu không phải vì Lâm Nhã, nếu không phải cô bị thương cổ chân, nếu không phải anh ấy ngồi máy bay suốt đêm đến đây, thì sẽ không có chuyện cô và anh ấy ở cùng nhau một ngày một đêm như thế này

Cô không ngờ, cô có thể tình cờ cảm nhận được, một ngày một đêm này, tình cảm của cô với anh Dư Quang không tự chủ được mà ngày càng tăng lên.

So với thứ tình cảm ngây thơ thời niên thiếu thì loại tình cảm này mãnh liệt hơn rất nhiều.

Cô rất sợ, sợ mình mất không chế rồi thể hiện ra sự yêu thích đối với anh ấy, cho nên cô mới giả vờ chân đã khỏi, để cho anh ấy yên tâm rồi đi.

Đúng vậy, yêu thích.

Mặc kệ lúc thời niên thiếu tình cảm của cô có bao nhiêu mãnh liệt, hôm nay khi nhớ lại, loại tình cảm ấy đối với cô cũng chỉ là những rung động tuổi thanh xuân.

Còn tình cảm hiện tại nảy sinh từ đáy lòng của cô mới chân chân chính chính là tình yêu.

So với những tình cảm dĩ vãng kia là hoàn toàn bất đồng.

Rõ ràng là cùng một người, chẳng qua chỉ là cách nhau bốn năm, tại sao lại mang tới cho cô cảm giác khác nhau như vậy?

Quý Úc lại nhíu mày, sự khó hiểu cùng với chút buồn bực còn chưa có tiêu tan thì sự đau xót đã bao trùm lấy tim của cô.

Nếu anh ấy không phải là anh trai của Hạ Quý Thần thì tốt biết bao, cô vì thế cũng không cần cố kỵ điều gì, thích liền thích, thoải mái hào phóng

Nhưng bốn năm trước, cô cùng Hạ Quý Thần trời xui đất khiến xảy ra một đêm kia, làm cô không thể xem như chuyện gì cũng chưa phát sinh, cứ thế mà bày tỏ lòng mình với Hạ Dư Quang.

Cửa thang máy mở ra, Quý Úc đứng ngây ngốc bên trong một lát rồi mới đi ra.

Cô không biết mình đi về phòng như thế nào, cũng không biết mình mở cửa như thế nào, chỉ biết là khi cô hồi phục lại tinh thần thì đã ngồi ngơ ngác trên sofa.

Hạ Dư Quang không xuất hiện thì cô cũng không cảm thấy đi du lịch một mình có gì cô đơn, nhưng bây giờ, ở một mình trong khách sạn, nhìn thấy bàn đọc sách lại nhớ tới tối hôm qua anh ấy bận rộn làm việc ở chỗ này, nhìn đến sofa lại nhớ tới anh ấy ngủ ở đây, nhìn xuống chiếc lắc tay đeo trên cổ tay lại nhớ tới lúc anh ấy đưa cho cô ... Tâm tình của Quý Úc lập tức trùng xuống tới cực điểm.

Vết thương ở chân chưa có khỏi hẳn, Quý Úc không thể ra ngoài, cho nên cô liền ôm gối ôm ngồi trên sofa xem TV.

Nói là xem TV nhưng kỳ thật cô lại chẳng biết trong TV chiếu tin tức gì, thẳng đến khi nhân viên tạp vụ vào phòng giúp cô dọn dẹp vệ sinh thì cô mới nhìn thấy trên TV đang chiếu quảng cáo mua sắm.

Cô vội vàng cầm điều khiển từ xa đổi sang kênh khác, sau đó lại nhìn chăm chăm TV không chớp mắt.

Nhân viên tạp vụ quét dọn vệ sinh rất cẩn thận, lại an tĩnh, trước sau như một, không có làm ảnh hưởng đến cô.

Nhân viên tạp vụ thay ga trải giường với vỏ chăn xong thì vào phòng tắm, bận rộn ở trong phòng tắm khoảng mười phút đồng hồ thì bỗng nhiên chạy ra ngoài: “Tiểu thư, đây là đồ của cô sao? Tôi nhìn thấy ở trên hộp đựng giấy vệ sinh trong toilet”

Quý Úc nghe thấy người tạp vụ nói, liền quay đầu lại nhìn.

“Thứ này thoát nhìn trông rất quý”. Người tạp vụ vừa nói vừa đưa món đồ đang cầm trong tay cho Quý Úc.

Lúc Quý Úc nhìn thấy món đồ ở trên tay của người tạp vụ thì đôi mắt đột nhiên mở to hết cỡ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 217: Đó là người duy nhất không quên cô (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đó là một miếng ngọc Hòa Điền màu trắng, toàn thân trong suốt, giống như có thể bị thấm nước bất cứ lúc nào, cầm trên tay mang đến cho người ta cảm giác như có linh khí bên trong.

Ngọc hình như được ai đó mang theo bên người rất nhiều năm, cho nên hình dạng mượt mà, xúc cảm rắn chắc.

Miếng ngọc có hình trăng non, còn có hình con rồng khắc bên trên sinh động như thật, giống như lời người tạp vụ nói, khối ngọc này trông rất giá trị, chỉ có một điểm không được hoàn mỹ chính là miếng ngọc bị khuyết một góc.

Quý Úc nghĩ là có thể chủ nhân của miếng ngọc này không cẩn thận làm rơi miếng ngọc xuống đất nên mới bị nứt một góc, mà chỗ khuyết thiếu ấy, cô lại có chút quen thuộc.

Người tạp vụ thấy Quý Úc cứ nhìn chăm chăm miếng ngọc trong tay mình mà lại chậm chạp không có phản ứng gì, liền lên tiếng nhắc nhở: “Tiểu thư?”.

Quý Úc hoàn hồn, lại nhìn chăm chăm miếng ngọc trong giấy lát nữa, rồi mới ngẩng đầu hướng về phía người tạp vụ, lễ phép trả lời: “Không phải của tôi, nhưng chắc là của bạn tôi, để tôi hỏi anh ấy một chút”.

“Vâng, tiểu thư”. Người tạp vụ sợ không cẩn thận sẽ làm hỏng miếng ngọc nên nhẹ nhàng đặt miếng ngọc xuống bàn trà trước mặt Quý Úc, sau đó xoay người đi vào phòng tắm.

Quý Úc tìm điện thoại, chụp một tấm ảnh, sau đó gửi cho “Hạ Dư Quang”: “Anh Dư Quang, đây là đồ của anh sao? Nó ở trong phòng tắm của khách sạn”.

Ảnh chụp gửi đi thành công, Quý Úc nhìn thoáng qua thời gian, giờ này chắc “Hạ Dư Quang” đang ở trên máy bay, cho nên cô không chờ anh ấy trả lời lại, đem điện thoại ném trở về sô pha, sau đó liền nhìn chăm chăm miếng ngọc trên bàn, đánh giá cẩn thận, càng nhìn cô càng cảm thấy miếng ngọc bị thiếu mất một góc này có chút quen mắt, liền vươn tay cầm lấy miếng ngọc, lúc đầu ngón tay vừa chạm vào miếng ngọc, cảm xúc quen thuộc truyền đến làm cả Quý Úc run rẩy, sắc mặt đều muốn trắng bệch.

Tuy rằng cô không am hiểu về ngọc, nhưng xúc cảm của miếng ngọc này, cô quá quen thuộc, giống như là

Quý Úc bình ổn hô hấp, cô nhìn chăm chăm miếng ngọc trong tay một lát, sau đó đứng dậy, đi khắp khiêng đến mép giường, ngồi ở chỗ mép giường, cô vươn tay lấy túi xách, mở khóa kéo, lấy ví tiền từ bên trong ra, sau đó tiếp tục mở ví tiền, rồi lấy ra một cái túi nhỏ màu đỏ.

Cô mở cái túi ra, từ bên trong lấy ra một miếng ngọc nhỏ màu trắng.

Ánh sáng mặt trời bên ngoài cửa sổ chiếu vào, một miếng ngọc lớn một ngọc nhỏ ở trong tay cô phát ra ánh sáng giống nhau như đúc, cực kỳ giống cùng một khối ngọc.

Quý Úc chần chờ một lát, sau đó lôi hẳn miếng ngọc nhỏ từ trong túi đỏ ra, ghép vào chỗ khuyết của miếng ngọc mà người tạp vụ phát hiện được.

Tuy rằng chỗ khuyết của miếng ngọc đã được mài giũa có chút mượt mà hơn, không còn sắc cạnh nữa, nhưng chỗ bị nứt gãy vẫn khớp với chỗ mảnh ngọc của Quý Úc vô cùng.

Quý Úc giống như bị điểm huyết, nhìn chăm chăm hai khối ngọc trong tay, không nhúc nhích.

Người tạp vụ đã dọn dẹp xong, liền đi lại chỗ Quý Úc nói với cô mấy câu, nhưng Quý Úc lại ngồi ngơ ngẩn ở mép giường không chút phản ứng, thấy thế, người tạp vụ liền đến gần Quý Úc hơn một chút, kết quả vừa mới tới trước mặt Quý Úc, lại thấy cô đang cầm hai khối ngọc trong tay, tức khắc liền buột miệng thốt ra câu: “Tôi còn tưởng là miếng ngọc này bị khuyết ngay từ đầu, không nghĩ tới là do bị rớt mà hỏng a”.

Nói xong, người tạp vụ lại cúi đầu, đến gần miếng ngọc: “Cái này có thể sửa lại, tiểu thư, cô tìm người nào am hiểu về ngọc một chút, sau khi sửa lại, đảm bảo không nhìn ra dấu vết”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngọc: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218: Đó là người duy nhất không quên cô (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Người tạp vụ đứng hơi gần, làm ảnh hưởng đến Quý Úc, cô liền đem tầm mắt từ miếng ngọc chậm rãi dịch chuyển qua phía người tạp vụ, giọng điệu có chút mơ hồ: “Cô cũng cảm thấy hai miếng ngọc này lúc đầu là một khối ngọc hoàn chỉnh?”

“Khẳng định a, nhìn ánh sáng cũng có thể biết là một khối, ngọc này là loại tốt nhất, trên thế giới cũng có rất ít, tiểu thư, nếu cô thấy không chắc chắn thì có thể tìm người nào đó am hiểu về ngọc để họ xem thử, như vậy không phải là được rồi sao?”.

Quý Úc không nói nữa, chỉ hướng về phía người tạp vụ hơi hơi dương khóe môi một chút.

Quý Úc đợi người tạp vụ rời đi, sau đó mới cất hai miếng ngọc vào cái túi nhỏ màu đỏ, nhét vào ví tiền rồi mới quay đầu nhìn chằm chằm ánh sáng chói mắt ngoài cửa sổ, tinh thần hoảng hốt.

.....

Kỳ thật sau khi cô tỉnh lại nửa năm, cô vẫn luôn suy nghĩ xem chủ nhân của miếng ngọc nhỏ trong tay cô là của ai.

Miếng ngọc nhỏ trong tay cô không phải do cô nhặt được mà là trong lúc cô hôn mê bất tỉnh, chị họ tá nhìn thấy rồi đưa cho cô.

Lúc cô mới tỉnh lại, ý thức rất thanh tỉnh nhưng miệng mồm lại không phải đặc biệt nhanh nhẹn, một thời gian dài nằm im không nhúc nhích cho nên muốn làm gì cũng phải cố hết sức, cha mẹ cô công việc bận rộn nên không thể chăm sóc cô mỗi ngày, lúc đó tất cả đều nhờ chị họ tá nói chuyện với cô, giúp cô vận động.

Sau khi cô tỉnh lại một tháng, lúc đó là hơn một giờ chiều, cô có thể nói một câu ngắn gọn lưu loát, sinh hoạt đơn giản cũng có thể tự làm, tuy rằng phải dùng hết sức lực nhưng so với bình thường lại không có gì khác nhau.

Buổi sáng ngày hôm đó, cô đi theo chị họ tá xem chị ấy phát động phục cho bệnh nhân hơn một giờ đồng hồ, cho nên sau khi ăn cơm trưa, bởi vì quá mệt mỏi, cô ngủ rất sâu, đợi đến khi cô tỉnh lại thì đã là hoàng hôn.

Ánh sáng đỏ rực của mặt trời lặn chiếu khắp phòng, cô liếc mắt một cái liền nhìn thấy chị họ tá đang ngây ngốc ngồi xồm trên mặt đất, cảm thấy gì đó.

Cô ngồi dậy, kêu một tiếng: “Chị Lương?”.

Chị họ tá nghe tiếng, lập tức đứng dậy, đi tới mép giường, đem món đồ vừa nãy mình nhìn chằm chằm cho cô.

Cô cầm cái túi nhỏ màu đỏ, móc ra một miếng ngọc nhỏ, lúc cô nhìn thấy miếng ngọc nhỏ thì ngẩn người, hỏi chị họ tá: “Đây là cái gì?”.

Chị họ tá kéo ghế dựa ra ngồi xuống ở mép giường, nói chuyện với cô.

Chị họ tá nói rất nhiều, qua lời nói của chị ấy, cô biết được, trong ba năm cô hôn mê này, ngoại trừ ba mẹ cô thì còn có một người đàn ông, ngày 18 hàng tháng sẽ tới thăm cô.

Ban đầu hẳn cũng không có vào phòng bệnh, chỉ đứng xa xa ở hành lang, cách cửa sổ phòng nhìn cô.

Chị họ tá nói diện mạo của người đàn ông kia cực kỳ đẹp, chị thấy hẳn xuất hiện mấy tháng liền mà không có ý gì xấu, đại khái là muốn nhìn trộm cô, liền hỏi hẳn có muốn vào phòng nhìn cô hay không?

Người đàn ông kia giống như không thể nói chuyện, đối mặt với sự dò hỏi của chị họ tá, hẳn nhìn chằm chằm giường bệnh cô đang nằm, nhìn một lúc lâu, như là đang do dự cùng rồi rấm cái gì đó, qua thật lâu sau, mới nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Sau đó, mỗi tháng người đàn ông đều đến bệnh viện như cũ, có khi sẽ tiến vào phòng bệnh, có khi lại đứng ở trước cửa sổ như trước, người đàn ông đó nếu có vào phòng bệnh, cũng sẽ ngây ngốc ở bên trong rất lâu, có đôi khi đứng nhìn chằm chằm cô bốn năm tiếng đồng hồ mà không chớp mắt lấy một cái, cũng có khi ngây ngốc một giờ liền rồi đi.

Chị họ tá nói, chị ấy ở bệnh viện gặp rất nhiều người, chỉ cần nhìn mặt là đoán được ý.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 219: Đó là người duy nhất không quên cô (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chị ấy có thể nhìn ra, mỗi lần người đàn ông kia tới đây, tâm tình đều không được tốt, rất nhiều lần hấn nhìn cô, đáy mắt đều chứa đầy sự bi thương vô tận.

Mỗi khi hấn đứng ở ngoài hành lang không tiến vào, bàn tay sẽ gất gao nắm chặt thành quyền, dùng rất nhiều sức, trên mu bàn tay đều nổi lên gân xanh, thậm chí có rất nhiều lần hấn muốn nâng chân lên bước vào phòng bệnh, nhưng xong rồi lại rút trở về, như là đang sợ, sợ đến gần cô lại sẽ không chịu đựng nổi.

Chị họ tá còn nói, người đàn ông kia rất để ý đến cô, bởi vì có lần chị ấy đứng bên ngoài cửa sổ nhìn trộm, thấy người đàn ông kia đang vươn tay vuốt ve mặt cô, động tác rất nhẹ nhàng, mang theo sự che chở vô tận, thậm chí trước khi đi còn hôn lên má của cô.

Nói xong lời cuối cùng, chị họ tá mới nói lai lịch của miếng ngọc nhỏ kia, chị họ tá nói hôm đó cô ngủ trưa không được bao lâu thì người đàn ông kia lại tới, vẫn là bộ dáng trầm mặc ít nói, nhưng so với mấy lần trước thì tâm tình thoát nhìn cũng không tệ lắm.

Chị họ tá nói, đó là lần đầu trong ba năm, chị ấy thấy người đàn ông kia cười, lúc chị ấy mỉm cười chào hỏi hấn, hấn còn nhìn lại, tuy rằng vẫn không nói một lời nhưng chị ấy lại cảm thấy khoảng cách giữa hấn với nhân gian không còn xa xôi nữa, không giống như không dính khối lửa phạm tục như trước kia.

Chị họ tá nói theo như chị ấy suy đoán thì chắc chắn là bởi vì cô sắp tỉnh lại nên tâm tình hấn mới vui vẻ như vậy.

Chị họ tá còn nói, ngày đó hấn ngây ngốc ở trong phòng bệnh rất lâu, lẳng lặng nhìn cô, mặt mày ôn nhu cùng nhu tình, trong tay hấn có một khối ngọc, thẳng đến bốn giờ chiều, điện thoại của hấn vang lên, hấn sợ ảnh hưởng tới cô nên đi ra ngoài nghe điện thoại. Sau khi trở về, hấn đứng ở mép giường, không chớp mắt nhìn cô đang ngủ say một lúc lâu, rồi cúi đầu hướng về phía đôi môi của cô, lúc đó chị họ tá cũng muốn vào nhìn xem cô đã tỉnh hay chưa, nên không có gõ cửa đã lỡ mồm xông vào.

Người đàn ông kia cũng bị chị ấy dọa sợ, bàn tay run lên khiến miếng ngọc đang cầm trong tay rớt xuống đất, phát ra tiếng vang thanh thúy.

Sau đó hấn liền khom người nhặt lấy miếng ngọc đã được bọc lại hơn một nửa bằng mảnh vải màu đỏ, một câu cũng không nói liền vội vàng quét qua người của chị họ tá, đi ra ngoài cửa.

Chị họ tá nói lúc đó chị ấy cũng có chút ngượng ngùng bởi vì chị ấy nghĩ đã lâu như vậy chắc hấn cũng đi rồi. Sau đó chị họ tá mới nói tới trọng điểm, nói cô còn đang ngủ nên chị ấy lấy hoa quả đi rửa, chờ cô tỉnh lại thì sẽ gọt hoa quả cho cô ăn, kết quả lúc trên đường đi vào toilet thì chân không cẩn thận dẫm phải cái gì đó, chị ấy liền thu hồi chân, khi cúi đầu xuống thì nhìn thấy miếng ngọc nhỏ này.

Chị họ tá còn nói, lúc chị ấy nhặt được miếng ngọc thì cô cũng tỉnh.

Chiều đó, hoàng hôn tuyệt đẹp, chị họ tá ngồi bên cạnh vừa gọt hoa quả vừa kể chuyện cho cô, cô thì dựa vào đầu giường, tay nắm miếng ngọc nhỏ, tỉnh lại sau ba năm, tâm vốn dĩ đang bình lặng, lại đột nhiên dậy sóng.

Cô hỏi chị họ tá, người đàn ông kia tên là gì, trông như thế nào?

Chị họ tá nói người đàn ông kia dư thừa khí chất, thoát nhìn giống như người cao quý, có tiền, chị ấy không dám tùy tiện đến gần, cho nên cũng không biết tên của hấn, đến nỗi, bộ dáng của hấn, chị họ tá ngoài từ đẹp, so với tiên nữ còn đẹp hơn thì không biết dùng từ gì để hình dung nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 220: Đó là người duy nhất không quên cô (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chị họ tá nói là vào ngày 18 hàng tháng người đàn ông kia sẽ đến đây, nếu cô muốn biết người đó là ai thì rất đơn giản, chỉ cần chờ đến ngày 18 tháng sau là được.

Kể từ hôm đó, thời gian cũng đã trôi qua được một tháng, hôm nào cô cũng ngồi đếm ngày, mong mong ngóng ngóng suốt 30 ngày, cuối cùng ngày 18

của tháng tiếp theo cũng đến.

Nhưng tiếc là, cô đợi từ sáng sớm đến đêm khuya cũng không có thấy bóng dáng người đàn ông mà chị họ tá nói

Hy vọng càng nhiều thất vọng càng nhiều, tâm tình của Quý Úc vì thế mà u ám vô cùng.

Chị họ tá nhìn thấy cô thật lòng muốn biết người đàn ông mỗi tháng đều đúng giờ xuất hiện ở bên người cô trong lúc cô hôn mê là ai cho nên cũng an ủi cô rất nhiệt tình. Có hôm ngồi ăn cơm, chị ấy còn nói với cô là người đàn ông kia trong lúc cô hôn mê, khi nào cũng đến thăm cô, vậy sau khi cô tỉnh lại thì nhất định hẳn ta sẽ lại đến, chẳng qua lần này có khi là do hắn bận chuyện gì đó nên mới không đến được thôi, trong tay cô vẫn đang giữ một mảnh của miếng ngọc, chỉ cần cô còn giữ lại miếng ngọc nhỏ đó thì cũng sẽ có ngày cô tìm được hắn

Cô biết chị họ tá là đang thật lòng muốn giúp cô, mà lời chị ấy nói cô cũng thấy có lý, cho nên cô cảm thấy miếng ngọc nhỏ ấy rất đáng được giữ gìn, liền mang theo bên người không rời.

Khi đó thân thể của cô cũng đã hồi phục được tám chín phần, có thể xuất viện rồi, vì vậy cô cũng không chờ đến ngày 18 của tháng tiếp theo nữa mà dứt khoát trở về nhà.

Mãi một thời gian dài sau đó, cô vẫn luôn suy nghĩ xem chủ nhân của miếng ngọc là người như thế nào, nhưng thế giới lại rộng lớn như vậy, cô cũng không hiểu biết chút gì về hắn, chỉ dựa vào một miếng ngọc nhỏ kia thì cô căn bản không thể nào tìm được hắn, cho nên cô vẫn luôn ôm tâm tư chờ đợi với chủ nhân của miếng ngọc.

Có rất nhiều lần, cô cầm lấy miếng ngọc nhỏ kia rồi ngồi suy nghĩ, có lẽ cả đời này cô với chủ nhân của miếng ngọc cũng không thể quen biết.

Những lúc như thế, đáy lòng của cô sẽ tràn đầy mất mát.

Trên thế giới này, kể từ sau khi cô xảy ra biến cố, ngoại trừ cha mẹ có quan hệ huyết thống ra thì chủ nhân của miếng ngọc nhỏ này là người duy nhất không quên cô, cho nên cô thật sự rất muốn biết người đó là ai.

Nhưng thời gian cứ trôi đi, cô trước sau như một, vẫn không thể tìm ra manh mối liên quan đến người đàn ông kia, lúc cô nghĩ rằng cả đời mình sẽ không bao giờ biết được chủ nhân của miếng ngọc nhỏ kia là ai thì một nửa của khối ngọc hoàn chỉnh lại xuất hiện trước mặt cô

Nghĩ đến đây, Quý Úc nhẹ nhàng chớp chớp mắt, bởi vì nhìn chằm chằm ánh sáng ngoài cửa sổ trong thời gian dài cho nên hốc mắt của cô đã có ít nước đọng lại. Quý Úc cúi đầu, nhìn chiếc điện thoại di động mà cô vẫn luôn nắm chặt trong tay kể từ khi nhớ lại chuyện cũ.

WeChat có thông báo.

Quý Úc nhấp vào xem, là hai cái tin nhắn trả lời của “Hạ Dư Quang”:

“Là của anh”.

“Nhất thời không chú ý, quên mất”.

Buổi chiều ngày hôm qua cũng có người dọn dẹp phòng, nhưng nhân viên tạp vụ lại không phát hiện được miếng ngọc này, lúc sau trong phòng cũng chỉ có cô và “Hạ Dư Quang”, nếu ngọc không phải của cô thì chỉ có thể là của anh ấy, sự thật này đã được cô xác nhận từ đầu, nhưng khi cô nhìn thấy câu trả lời của “Hạ Dư Quang”, đầu ngón tay vẫn nắm chặt di động hơn một chút.

Một lúc sau Quý Úc mới gõ gõ mấy chữ: “Anh Dư Quang, anh xuống máy bay rồi?”.

Tin nhắn của “Hạ Dư Quang” là mười phút trước, bây giờ chắc anh ấy vẫn đang còn ở sân bay, qua một lúc lâu, Quý Úc mới nhận được tin nhắn trả lời lại của “Hạ Dư Quang”: “Ừ, vừa mới lên xe”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 221: Anh yêu người, không phải anh yêu em (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc biết, ý này của “Hạ Dư Quang” là chỉ hắn đã bắt taxi rời khỏi sân bay rồi, cô chọn một cái icon hình mặt cười trước, sau đó mới gõ gõ mấy chữ: “Anh Dư Quang, anh cho em địa chỉ, em gửi ngọc lại cho anh”.

“Hạ Dư Quang” hẳn là đang nghịch điện thoại, cho nên trả lời lại rất nhanh: “Không cần phiền toái như vậy, trước mắt cứ để tạm chỗ em đã, khi nào gặp lại, lại nói sau”.

Quý Úc trả lời lại một chữ “Được”, cô cắn cắn môi dưới, nhìn chăm chăm màn hình điện thoại, trầm tư vài giây, sau đó giả vờ lơ đãng, lại gõ mấy chữ: “Anh Dư Quang, miếng ngọc của anh bị thiếu mất một góc sao?”.

“Hạ Dư Quang” trả lời lại rất nhanh như cũ, chỉ có một chữ đơn giản: “Ừ”.

Quý Úc vừa định hỏi “Hạ Dư Quang” là làm sao lại thế thì trên màn hình lại hiện lên một tin nhắn mới: “Không cần thận làm rớt”.

Không cần thận làm rớt Giống y như lời chị họ tá nói.

Hồ hấp của Quý Úc bỗng dưng ngừng lại, ước chừng qua mười phút đồng hồ cô mới miễn cưỡng ổn định lại mấy đầu ngón tay đang phát run, tiếp tục giả vờ nói chuyện phiếm: “Không tìm người sửa lại sao? Em nghe nói bây giờ kỹ thuật rất tốt, không thể nhìn ra dấu vết gì đâu”.

“Hạ Dư Quang” đáp lại: “Chỗ góc bị khuyết do làm rớt kia, lúc ấy anh hơi vội nên không có tìm”.

Lúc ấy

Chị họ tá nói người đàn ông kia sau khi nhặt khối ngọc lên thì vội vàng rời đi?

Chẳng lẽ, chủ nhân của miếng ngọc nhỏ, là anh Dư Quang?

Quý Úc vừa nghĩ thế, lập tức mở album ảnh trong điện thoại ra, tìm ảnh của “Hạ Dư Quang” rồi gửi cho chị họ tá, còn kèm theo một câu: “Chị Lương, đây có phải là người mỗi tháng đều đến thăm em trong lúc em hôn mê?”.

Sau khi xuất viện, cô với chị họ tá trên cơ bản không còn liên lạc gì với nhau nữa, cô sợ chị họ tá không nhớ rõ mình cho nên lúc vừa gửi tin nhắn xong, cô nghĩ nghĩ một chút, liền gọi điện thẳng cho chị họ tá.

Chị họ tá hình như đã đọc được tin nhắn, vừa nhận được điện thoại của cô, liền mở miệng ngay lập tức: “Tiểu Úc, là hần, chính là hần!”.

Quý Úc còn chưa có kịp mở miệng hỏi chị họ tá thì đã bị giọng nói chắc như đinh đóng cột của chị ấy làm chấn động.

Chị họ tá so với cô còn kích động hơn, ở trong điện thoại lại nhai một lúc: “Chị khẳng định sẽ không nhớ lầm, tuy rằng chị đã gặp nhiều người, như người có diện mạo kinh diễm như hần lại rất ít, cho nên chị nhớ rõ, Tiểu Úc, em làm thế nào mà tìm được hần?”.

Chị họ tá thấy Quý Úc mãi mà không có trả lời, liền nói to hơn: “Tiểu Úc? Tiểu Úc?”.

Thần trí của Quý Úc lúc này mới thoáng trở về được một ít: “Ừ?”.

“Em làm thế nào mà tìm được hần?”

“Em?” Đại não Quý Úc trống rỗng một lúc lâu, qua một lúc mới phản ứng lại là chị họ tá đang hỏi chuyện gì, âm thanh của cô ngơ ngẩn nói: “Em, emHần là một người bạn cũ của em”.

“Hần khẳng định là yêu thăm em, Tiểu Úc, loại người này không có nhiều, nếu có duyên gặp được, em nhất định phải biết quý trọng a”.

Chị họ tá luôn luôn nói nhiều, Quý Úc biết, nếu như cô còn không ngăn chị ấy lại thì một mình chị ấy có thể làm bầm lầy bầu tạn mười phút, cô đợi chị họ tá nói xong, tới chỗ thích hợp liền ngắt lời: “Chị Lương, đã quấy rầy chị, em còn có chút việc, giờ không cùng chị hàn huyên được nữa”.

Điện thoại cắt đứt, đầu ngón tay của Quý Úc liền buông lỏng, đi động cũng vì thế mà rớt trên mặt đất.

Nhưng Quý Úc cũng không có để ý tới, chỉ im lặng ôm gối ôm, dựa người vào sofa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 222: Anh yêu người, không phải anh yêu em (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ánh mắt cô thẳng tắp nhìn chăm chăm màn hình TV phía trước, nhìn một hồi lâu thì đại não mới bắt đầu suy nghĩ.

Cho nên, sau khi cô tỉnh lại, người mà cô mãi không quên, vẫn luôn tâm niệm niệm tìm kiếm, chính là anh Dư Quang?

Cũng đúng Hiện tại, trên thế giới này, ngoại trừ cha mẹ cô, người đối xử tốt với cô nhất cũng chỉ có anh Dư Quang, chủ nhân của miếng ngọc có thể đi thăm cô mỗi tháng, tất nhiên là trong lòng sẽ nhớ nhung cô, ngoại trừ anh Dư Quang – người ở bên cạnh cô cả ngày hôm qua chỉ vì chân cô bị thương thì còn có ai khác, có ai có thể làm được như thế?

Hơn nữa, làm sao cô lại quên mất, sau khi cô cùng với Hạ Dư Quang kết hôn giả, mỗi lần anh Dư Quang đến Bắc Kinh, đều sẽ là vào ngày mười tám

Càng nhiều ý nghĩ hiện ra trong đầu, tim của Quý Úc cũng càng ngày càng đập nhanh hơn.

Nguyên lai là anh Dư Quang, trong ba năm cô hôn mê, người mà vẫn luôn không quên cô là anh Dư Quang.

Nguyên lai người mà cô muốn tìm là anh Dư Quang, lại là anh Dư Quang.

Một loại tình cảm không thể giải thích đột nhiên tràn ngập lồng ngực Quý Úc, nó cứ tùy ý cuộn cuộn trong lòng cô, làm cho cô mơ hồ cảm thấy bản thân mình sắp không xong rồi.

Cô vẫn luôn cho rằng, cô có thể khống chế tốt bản thân, tạo khoảng cách với Hạ Dư Quang, không cho mọi thứ phát triển đến mức vạn kiếp bất phục.

Nhưng đến bây giờ, cô mới phát hiện, cô đã xem nhẹ sức ảnh hưởng của anh Dư Quang đối với cô.

Loại ảnh hưởng này rất mạnh, nhìn thì giống như không có tí ảnh hưởng gì nhưng thực chất nó lại len lỏi từng tí một, tinh tế rồi lại dày nặng, giống như kiểu loại kịch độc không có thuốc giải, từ từ thấm thía tiến vào trong cơ thể của cô, sau đó đi tới lục phủ ngũ tạng, làm cô không hề phòng bị, sau đó lại càng không thể ngăn cản.

Quý Úc không biết, đối với loại độc dược này, cô có thể chống đỡ được bao lâu.

Nhưng cô lại rất rõ ràng, bây giờ, chỉ cần cô còn một chút lý trí thì phải cắn chặt răng, giữ cho mình tỉnh táo.

Bởi vì giữa cô cùng anh Dư Quang, còn có một Hạ Quý Thần

Sau khi cô chân của Quý Úc khỏi hoàn toàn, cô vẫn theo kế hoạch như ban đầu, đi Nhĩ Hải.

Mỗi ngày cô đều sẽ nhận được tin nhắn của “Hạ Dư Quang”, cô cũng vẫn trả lời lại cho anh ấy, nhưng cô lại không có can đảm phát triển tình cảm cùng anh ấy, cho nên cô vẫn không có hỏi anh ấy chuyện cô hôn mê ba năm kia, có phải mỗi tháng anh ấy đều đến thăm cô hay không, đương nhiên cô cũng không để cho “Hạ Dư Quang” biết, miếng ngọc nhỏ mà anh ấy làm rơi đang ở trong tay của cô.

Chuyến du lịch cũng nhanh chóng kết thúc, đảo mất liền đến mừng mười tháng giêng, cách thời gian khai giảng còn một khoảng thời gian, Quý Úc ngồi máy bay trở về Bắc Kinh.

Ở nhà, Quý Úc thoải mái dễ chịu ăn ngủ ngủ ăn hết ba ngày, sau đó vào ngày 14 tháng giêng, tức ngày 18 tháng 2 dương lịch, “Hạ Dư Quang” bay tới Bắc Kinh.

Quý Úc cùng “Hạ Dư Quang” chỉ ăn với nhau được một bữa tối, bởi vì Quý Úc tim lý do thoái thác cho nên tối đó cô không về chung cư cùng “Hạ Dư Quang” mà trực tiếp trở về nhà.

“Hạ Dư Quang” lái xe đưa cô về nhà, lúc xuống xe, Quý Úc liền lấy miếng ngọc nhặt được ở Lệ Giang ra trả lại cho “Hạ Dư Quang”.

Không nhìn thấy miếng ngọc còn đỡ, vừa nhìn thấy miếng ngọc, trong đầu Quý Úc liền hiện ra những việc mà “Hạ Dư Quang” làm cho cô, cho dù cô đã cực lực khống chế chính mình, nhưng lúc đưa miếng ngọc cho “Hạ Dư Quang”, đầu ngón tay vẫn nhẹ nhàng run lên.

Về nhà, lúc nằm ở trên giường, Quý Úc mất rất nhiều sức lực mới miễn cưỡng đem cảm xúc đang dao động phập phồng mà “Hạ Dư Quang” tạo ra cho cô, bình ổn xuống.

Ngày hôm sau, sau khi ăn cơm trưa xong, cô liền trở về trường học.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 223: Anh yêu người, không phải anh yêu em (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Buổi sáng hôm đó Đường Họa Họa với Bạc Hà đã tới ký túc xá rồi, lúc cô đến, hai người họ đã sắp xếp đồ đạc ổn thỏa, đang nằm trên giường nghỉ ngơi.

Hai người nhìn thấy Quý Úc thì rất vui vẻ, ba người kích động tụ lại một chỗ, vừa kéo vừa ôm vừa nói chuyện một lúc lâu, sau đó Quý Úc mới bắt đầu thay ga giường với vỏ chăn.

Chờ Quý Úc sắp xếp lại giường ngủ ổn thỏa, sau đó lại lau bàn ghế sạch sẽ thì ba người liền xuống lầu, tới phòng giáo vụ nhận sách giáo khoa cho học kỳ mới.

Buổi tối mừng một tết, Lâm Nhã đăng tải hình ảnh rồi nói lung tung như vậy, Quý Úc nghĩ là sau khi cô quay trở lại trường học, khẳng định sẽ có rất nhiều bạn học chỉ chỉ trỏ trỏ cô, rồi nghị luận sôi nổi, nhưng cô lại không ngờ tới, lúc đứng xếp hàng ở phòng giáo vụ để nhận sách, gặp phải nhiều người quen như vậy, nhưng thái độ của mọi người không những giống như bình thường mà còn kèm theo những ánh mắt “đồng tình”.

Đừng nói là Quý Úc cảm thấy hết sức quý dị, ngay cả người bạn có quan hệ tốt với cô như Đường Họa Họa cũng đã nhận ra có điểm không thích hợp, còn tiến lại gần bên tai cô thì thầm “Tiểu Úc, mọi người đều biết chuyện Lâm Nhã làm, nhưng lại không có chỉ chỉ trỏ trỏ cậu, đã thế còn quan hệ tốt với cậu, cậu không cảm thấy có gì đó không thích hợp hay sao?”.

Quý Úc cũng nghĩ như vậy nên liền gật gật đầu, cô cũng không rõ ràng nguyên nhân.

Học sinh đang xếp hàng có chút đông, cho nên ba người Quý Úc phải đứng đợi khoảng nửa giờ đồng hồ thì rốt cuộc mới thấy được chút hy vọng.

Đứng phía trước ba người là một người trong ban cán sự của lớp bọn họ, người kia rất quen thuộc với chủ nhiệm lớp, cho nên hai người vừa gặp nhau, liền tùy ý nói chuyện đôi ba câu.

Quý Úc đứng ở phía sau, lúc đầu cô cũng không quá để ý chuyện hai người đang nói, thẳng đến khi bạn cán sự lớp hỏi cô giáo chủ nhiệm một câu: “Chị Dương, em nghe nói Lâm Nhã bỏ học?”. Lúc này Quý Úc mới tập trung nghe đoạn đối thoại giữa hai người bọn họ.

Âm thanh của chủ nhiệm lớp có chút thấp, cũng may Quý Úc dựa vào gần nên cho dù không nghe thấy hết thì cũng được tám chín phần: “Đúng vậy, hôm nay chị cũng mới nghe được tin này, nhưng mà không phải bỏ học, mà là có giáo viên khuyên nghỉ, nguyên nhân là vì Lâm Nhã sinh hoạt quá mức không kiểm chế, không biết đã làm chuyện gì ở câu lạc bộ đêm mà bị người khác báo cáo lên bộ giáo dục, lãnh đạo nhà trường đều bị kêu lên phê bình, việc này quả thực là làm bại hoại thanh danh của trường chúng ta, lãnh đạo nhà trường nói muốn nghiêm túc xử lý, không chừng vào hôm đại hội của trường, chuyện này sẽ bị nhắc tới”.

Đường Họa Họa cũng nghe thấy chủ nhiệm lớp nói những lời này, liền lén lút捏 eo Quý Úc.

Quý Úc hiểu ám chỉ của cô nàng, liền quay đầu lại liếc mắt nhìn nhau, sau đó bạn cán sự lớp liền ôm lấy sách giáo khoa rồi tạm biệt cô chủ nhiệm, đến lượt Quý Úc nhận sách.

Đường Họa Họa vừa đi ra khỏi phòng giáo vụ, lập tức nói chuyện phiếm với Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu có nghe thấy lời chị Dương nói không? Lâm Nhã bị trường học khuyên nghỉ! Trường học chúng ta, không, là trường học nào cũng sẽ có vài học sinh không đứng đắn, nhưng có rất ít người bị xử lý a, Lâm Nhã rõ ràng là bị gài bẫy, không biết cậu ta đắc tội với ai mà bị chính thẩm như vậy?”.

Đường Họa Họa vừa nói hai tiếng “Lâm Nhã” thì cách đó không xa cũng vang lên tiếng “Lâm Nhã”.

Là mấy nữ sinh cùng khu ký túc xá với bọn cô, có người ôm trong tay sách giáo khoa, cũng có người tay không, một đám người tụ tập ở bên nhau, sôi nổi tám chuyện.

“Thật là không nghĩ tới, Lâm Nhã cư nhiên không biết xấu hổ như vậy! Quả thật là chuyện gì cũng có thể làm được!”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 224: Anh yêu người, không phải anh yêu em (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Đúng vậy, không nghĩ tới tâm tư đồ kỵ của cậu ta lại lớn như vậy, lúc biết Quý Úc nhận được vai diễn trong “Vương thành”, vì không để cho Quý Úc

tới phim trường, liền nhốt cậu ấy ở khu dạy học bỏ hoang”.

“Việc này nếu không phải Hiểu Dương nói tận mắt cậu ấy nhìn thấy thì tớ cũng không dám tin tưởng, cái này rõ ràng là phim truyền hình có cốt truyện mới lạ a, không nghĩ tới lại xảy ra trong hiện thực, hơn nữa theo như lời Hiểu Dương nói, ngày đó Hạ Quý Thần ở khoa đạo diễn vì bức Lâm Nhã nói ra chỗ cậu ta nhốt Quý Úc mà suýt đẩy Lâm Nhã từ trên cửa sổ xuống, lúc ấy cửa phòng ký túc xá đang mở nên rất nhiều người đều thấy được, Lâm Nhã chắc chắn vì mất hết mặt mũi nên trong lòng rất căm hận Quý Úc!”.

“Hon nữa Quý Úc đã xác nhận sẽ nhận vai nữ phụ số 2 trong “Tam thiên sử”, ngồi ăn cơm cùng những người đó cũng là bình thường, Lâm Nhã chán ghét Quý Úc như vậy, những lời cậu ta nói hôm đó, hoàn toàn không có độ tin cậy, nói không chừng chính là cố tình bôi đen”.

“.....”

Vài người tụ tập ở cạnh nhau, còn rối rít luận sôi nổi.

Quý Úc nghe đến đó, liền quay đầu liếc mắt với Đường Họa Họa một cái, hai người đồng thời có sự kinh ngạc lóe lên trong đáy mắt.

Khó trách hôm mừng một tết, Lâm Nhã đăng ảnh nói linh tinh khiến học sinh trong trường bùng nổ mãnh liệt, nhưng lúc cô trở lại trường học, lại không có ai chỉ chỉ trỏ trỏ, nguyên lai sự việc đã xoay theo chiều hướng khác từ lúc nào mà cô không biết Cái này rõ ràng có người ở sau lưng trộm giúp cô xử lý phiền toái a?

Trong đầu Quý Úc vừa hiện lên suy nghĩ này, Đường Họa Họa liền mở miệng: “Tiểu Úc, cái này rõ ràng có người giúp cậu nha, hơn nữa người giúp cậu, phỏng chừng không thoát khỏi việc có quan hệ với chuyện Lâm Nhã bỏ học”.

Bạc Hà lập tức phụ họa với Đường Họa Họa: “Không phải phỏng chừng, mà là khẳng định, người giúp Tiểu Úc sơ dĩ làm Lâm Nhã bỏ học phỏng chừng là muốn đá Lâm Nhã ra khỏi thế giới của Tiểu Úc, người này xử lý sự tình quyết đoán như vậy, hiển nhiên là muốn nhỏ cỏ tận gốc”.

Sự tình đã rõ ràng, cho dù Bạc Hà cùng Đường Họa Họa không nói thì Quý Úc cũng đoán được.

Chỉ là người này sẽ là ai?

Khẳng định không phải anh Dư Quang, bởi vì cô căn bản không nói cho anh ấy biết chuyện liên quan đến Lâm Nhã

“Các cậu nói xem, người này sẽ là ai?”. Ba người trầm mặc một lát, Bạc Hà lại mở miệng.

Bạc Hà vừa dứt lời, Đường Họa Họa liền buột miệng thốt ra câu: “Tớ biết”.

Sau đó Đường Họa Họa không để ý đến sự truy hỏi của Bạc Hà, cầm điện thoại di động ấn ấn trên màn hình.

Điện thoại của Đường Họa Họa vang lên hai tiếng “Ting ting”, cô nàng cầm di động giơ lên trước mặt Quý Úc: “Quả nhiên tớ đoán không sai, là anh ấy!”.

“Là ai? Là ai? Bạc Hà đi lại chỗ Quý Úc, cùng cô nhìn về phía màn hình điện thoại của Đường Họa Họa.

WeChat của Đường Họa Họa đang hiển thị tên của Hiểu Dương, đoạn đối thoại rất đơn giản:

Đường Họa Họa: “Chuyện cậu nói về việc Lâm Nhã nhốt Tiểu Úc ở khu dạy học bỏ hoang, có phải là có người điều khiển đúng không?”.

Hiểu Dương: “Làm sao cậu biết?”

Đường Họa Họa: “Cậu đừng hỏi làm sao tôi biết, tôi hỏi cậu, người đó có phải là Hạ Quý Thần hay không?”

Hiểu Dương: “Cái này cậu cũng biết?”.

Hiểu Dương: “Ngọa tào, thần, Đường Họa Họa, cậu là thần tiên sao?”

Bạc Hà xem xong liền quay đầu về phía Quý Úc: “Cho nên, Tiểu Úc, người giúp cậu là Hạ học trưởng?”.

Quý Úc sắc mặt đạm tĩnh nhìn màn hình điện thoại, không thể hiện biến hóa gì quá lớn, nhưng đầu ngón tay lại không tiếng động siết chặt chông sách trong lòng ngực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Anh yêu người, không phải anh yêu em (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chuyện về Lâm Nhã Cur nhiên là do Hạ Quý Thần giải quyết?

Không phải hẳn chưa từng giúp cô, tỷ như chuyện Lâm Chính Ích lần trước, nhưng mà lần trước là vì anh Dư Quang nên hẳn mới giúp cô, còn bây giờ cô gặp phiền toái anh Dư Quang lại không biết, hơn nữa ngay cả hẳn cũng cảm thấy cô là loại phụ nữ không sạch sẽ

Chuyện Lâm Nhã nói gần như là đúng với suy nghĩ của hẳn, thế nhưng hẳn lại vì cái gì mà đi giúp cô?

Đường Họa Họa cùng Bạc Hà không có nhìn thấy biến hóa nhỏ này của Quý Úc, hai người đứng ở một bên còn đang bàn tán về Hạ Quý Thần.

Đường Họa Họa nói: “Hạ học trưởng đối xử với Tiểu Úc thật tốt a”.

“Là vô cùng tốt, tớ rất hoài nghi, có khi nào trước đây Hạ học trưởng làm bạn với Lâm Nhã cũng là vì Tiểu Úc hay không?”. Bạc Hà suy đoán.

“Cái gì mà ...” Đường Họa Họa theo bản năng tiếp lời Bạc Hà, nhưng cô nàng chỉ nói có bốn chữ (tiếng Trung là 4 chữ) liền ngừng lại, Đường Họa Họa nghĩ đến việc lần trước Hạ Quý Thần tới tìm cô nàng nhờ cô nàng nói cho hẳn biết chuyện hàng ngày của Quý Úc, hẳn đã dặn cô nàng là phải giữ bí mật, cho nên Đường Họa Họa liền đem mấy chữ “hoài nghi, rõ ràng chính là” vốn định nói ra mà nuốt xuống lại, sau đó sửa lại: “....nghĩ nhiều như vậy, dù sao Lâm Nhã cũng đã là chuyện của quá khứ, bây giờ cậu ta đã nghỉ học, về sau cũng sẽ không tìm Tiểu Úc gây phiền toái nữa”.

Bạc Hà không có phát hiện ra lời nói của Đường Họa Họa có chỗ khác thường, lại còn cảm thấy Đường Họa Họa nói rất đúng, vừa gật đầu vừa nói: “Tớ đồng ý với cậu”.

Đường Họa Họa đập tay với Bạc Hà, sau đó cô nàng lại giống như nhớ tới chuyện gì, liền quay đầu nhìn về phía Quý Úc, Đường Họa Họa nhìn chăm chăm Quý Úc một lúc lâu, cuối cùng vẫn là không nhìn được, đem chuyện mình vẫn hiểu kì rất lâu rồi, lấy ra hỏi Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu cảm thấy Hạ học trưởng thế nào?”.

Quý Úc nghe thấy Đường Họa Họa hỏi, vội vàng đem cảm xúc nơi đáy lòng cường chế xuống.

Nãy giờ cô vẫn luôn suy nghĩ chuyện khác cho nên căn bản không có nghe thấy câu hỏi của Đường Họa Họa, Quý Úc nâng mí mắt lên, hướng về phía Đường Họa Họa “Ừ?” một tiếng.

“Tớ là đang hỏi trong lòng cậu nghĩ như thế nào về Hạ học trưởng?”. Đường Họa Họa cho rằng Quý Úc không hiểu ý tứ câu hỏi của cô, liền hỏi kĩ càng tỉ mỉ hơn một chút.

Quý Úc nghe rõ câu hỏi, ấn đường tinh xảo lập tức nhíu nhẹ một chút, sau đó cô liền rũ mí mắt xuống, im lặng một lát, có vẻ như không nguyện ý, mở miệng nói: “Không nghĩ gì cả, chính là bạn cùng trường thôi”.

Đường Họa Họa nhìn ra được Quý Úc căn bản không muốn trả lời vấn đề này, nhưng cô nàng cũng không muốn buông tha cho Quý Úc, lại tiếp tục mở miệng: “Tiểu Úc, cậu không được trả lời qua loa lấy lệ, tớ thật sự nghiêm túc hỏi lại cậu vấn đề này”.

“Cậu xem, Hạ học trưởng lớn lên rất đẹp trai, điều kiện gia đình lại rất tốt, người giống như anh ấy, trên thế giới căn bản không được mấy người, quan trọng hơn là, anh ấy đối với cậu” Đường Họa Họa suýt nữa thì nói ra ba chữ “Đặc biệt tốt”, nhưng lời vừa đến bên miệng, cô nàng lại nghĩ đến việc Hạ Quý Thần luôn âm thầm quan tâm ở sau lưng Quý Úc cho nên Quý Úc căn bản không có biết, vì thế liền tìm từ thích hợp để đổi lại: “..... cũng không tồi, cho nên Tiểu Úc, cậu có nghĩ tới chuyện phát triển xa hơn với Hạ học trưởng hay không?”.

?

Ấn đường của Quý Úc nhăn lại lợi hại, cô nghiêng đầu nhìn về phía Đường Họa Họa.

Đường Họa Họa tiếp xúc với ánh mắt của Quý Úc, cô nàng tinh tường phát hiện được, trong đáy mắt của Quý Úc lóe lên sự mất hứng.

Đường Họa Họa biết, điều này nói rằng, Quý Úc không thích bị hỏi về vấn đề này

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 226: Anh yêu người, không phải anh yêu em (6)

Nếu như là trước đây, nhìn thấy Quý Úc như vậy, Đường Họa Họa sẽ thức thối mà im miệng, nhưng lần này cô nàng lại không có lấy nửa điểm muốn thỏa hiệp, tiếp tục câu hỏi vừa nãy, đem vấn đề hỏi rõ hơn nữa: “Hoặc là, Tiểu Úc, có khi nào cậu sẽ thích Hạ học trưởng hay không? Hoặc sẽ động tâm với anh ấy?”.

?

.....

Buổi tối mừng một tết, lúc Hạ Quý Thần nhận được tin nhắn của Đường Họa Họa, hần liền hạ quyết tâm sẽ không buông tha cho Lâm Nhã, chỉ là lúc đó Quý Úc không có nghe điện thoại, hần cũng không biết cô đi đâu, trong lòng hần rất lo lắng nên mới đem chuyện của Lâm Nhã ném ra sau.

Sau khi trở về từ Lệ Giang, khoảng cách “Tam thiên sĩ” bấm máy chỉ còn hơn một tháng, lúc đó việc tuyên truyền, sửa lại kịch bản, ... từng hạng mục đều chờ quyết định của hần, cho nên gần như hết một tháng giêng, người người đều nghỉ lễ, chỉ có mình hần là bận tối tăm mặt mũi.

Thẳng đến ngày hôm qua, bận rộn rồi cuộc cũng vui bớt đi, sau khi hần ngủ một giấc dậy thì phát hiện ngày đó đúng vào ngày 18, vào ngày này mỗi tháng là hần đều đi nhìn trộm cô trong bốn năm cô và hần không liên lạc.

Nhớ tới cô, hần lại nhớ tới chuyện Lâm Nhã còn chưa có giải quyết.

Ngày hôm sau đã là ngày khai giảng, hần không thể để Lâm Nhã đồn đại mấy chuyện vớ vẩn về cô, cho nên hần còn chưa kịp ăn bữa sáng mà Thím Trương chuẩn bị đã vội vội vàng vàng xử lý chuyện của Lâm Nhã trước.

Chuyện Lâm Nhã trà trộn vào câu lạc bộ đêm, hần đã sớm biết, chỉ là trước đó hần không có nghĩ sẽ đuổi tận giết tuyệt.

Hần cho rằng lần ở ký túc xá, hần đã cảnh cáo Lâm Nhã tàn nhẫn như vậy, cô ta sẽ biết thức thối mà cách xa Quý Úc ra, nhưng hần lại không nghĩ tới, chỉ mới ngắn ngủi có hai tháng, cô ta lại nháo ra chuyện xấu cho Quý Úc.

Bởi vì Thiên Ca, Quý Úc cũng đã đủ phiền toái, hần không thể lại để cho Thiên Ca dễ dàng lợi dụng người không có đầu óc như Lâm Nhã nữa, không thì Quý Úc sẽ ngày càng có nhiều chuyện đau đầu.

Ở Lệ Giang, hần lấy thân phận anh trai để từ biệt với cô, ước chừng cũng đã hơn nửa tháng hần không có gặp cô, tranh thủ có thời gian rảnh, hần muốn gặp cô, hôm qua vốn là nhân rồi, hơn nữa lại giúp cô xử lý chuyện Lâm Nhã, hần càng nhớ cô nhiều, sự nhớ nhung kia ngày càng trở nên mãnh liệt, hần biết, nếu hần lấy thân phận Hạ Quý Thần, cô cần bản sẽ không ra gặp hần, nhưng hần lại không thắng nổi sự nhớ nhung, nội tâm hần giằng giụa thật lâu, cuối cùng vẫn là lấy thân phận Hạ Dư Quang ra gặp cô.

Hôm nay là ngày thứ tội, buổi chiều vốn dĩ Hạ Quý Thần có chuyện muốn nói ra, nhưng hần lại nghĩ đến, ngày hôm nay cô nhất định sẽ xuất hiện ở phòng giáo vụ để nhận sách, cho nên tám giờ sáng hần liền lái xe tới trường học.

Hần dừng xe ở gần khu dạy học, mở cửa xe xuống, châm một điếu thuốc, mở radio, đợi khoảng một giờ thì mới nhìn thấy cô cùng mấy người bạn ở chỗ xa xa đằng kia.

Cô đi tới khu dạy học, ước chừng hơn nửa giờ đồng hồ thì cô mới cùng hai người bạn ôm sách giáo khoa từ bên trong đi ra.

Chỉ là bọn cô đi không được bao lâu liền ngừng lại, cũng không biết ba người đang thảo luận cái gì, mà đứng im tại chỗ thật lâu cũng chưa thấy rời đi.

Hần ngồi trong xe nhìn nhìn cô, bỗng nhiên lại có một loại xúc động muốn nói mấy câu cùng cô.

Sau đêm xảy ra chuyện ở khách sạn Bốn Mùa, hần lấy thân phận Hạ Quý Thần nói với cô chưa quá một câu ... Giờ hần chỉ có thể lấy có “Tam thiên sĩ” bấm máy vào ngày 14/3 để nói với cô hai câu.

Hạ Quý Thần nghĩ nghĩ, liền đẩy cửa xe ra, đi qua chỗ Quý Úc.

Lúc hần đi gần tới chỗ Quý Úc, lại nghe thấy Đường Họa Họa nói: “Hoặc là, Tiểu Úc, có khi nào cậu sẽ thích Hạ học trưởng hay không? Hoặc sẽ động tâm với anh ấy?”.

Bước chân của hần liền ngừng lại, nhìn chằm chằm Quý Úc không chớp mắt, hô hấp gần như ngừng đập, yên lặng chờ đáp án của cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 227: Anh yêu người, không phải anh yêu em (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Thích Hạ Quý Thần? Hoặc là, đối với Hạ Quý Thần động tâm?

Mặt mày Quý Úc càng ngày càng không vui.

Cô vĩnh viễn đều không thể quên được, cô nén úy khuất để đi tìm Lâm Chính Ích, chỉ vì muốn kéo đầu tư về cho hắn, nhưng hắn lại đối xử với cô như thế nào? Si nhục cô ra sao?

Thích? Động tâm?

Cô chán ghét, né tránh hắn còn không kịp, sao có thể sinh ra loại tình cảm tốt đẹp như vậy đối với hắn?

Đường Họa Họa thấy Quý Úc nhấp nhấp môi, mãi vẫn không trả lời câu hỏi của cô mà chỉ lo nhìn về phía Bạc Hà để né tránh, liền nhỏ giọng thúc giục: “Tiểu Úc”

Quý Úc bị giọng nói của Đường Họa Họa cắt ngang dòng suy nghĩ, cô sợ Đường Họa Họa lại tiếp tục nói hươu nói vượn, gán ghép uyên ương lung tung nên lập tức mở miệng: “Cậu sẽ thích người mà cậu ghét sao?”

Quý Úc trả lời quá nhanh, Đường Họa Họa ngẩn người mấy giây rồi lại mới tiếp tục nói: “Tiểu Úc, cậu đùa cái gì vậy? Hạ học trường đối tốt với cậu như vậy, sao cậu lại có thể ghét ...”.

Quý Úc một giây cũng không muốn tiếp tục bàn về vấn đề này với Đường Họa Họa nữa, giây trước Đường Họa Họa vừa mới mở miệng, giây sau cô liền ngắt lời: “Tớ không nói giỡn với cậu, thích, động tâm với hắn, không bằng giết tớ đi!”.

Nói xong, Quý Úc cũng không đứng lại chỗ cũ nữa, ôm lấy chồng sách trong ngực, xoay người đi về phía ký túc xá.

Bạc Hà với Đường Họa Họa hình như đã bị câu nói chắc như đinh đóng cột của Quý Úc làm chấn động rồi, hai người đứng tại chỗ mắt to trừng mắt nhỏ một lúc lâu, sau đó mới vội vàng đuổi theo Quý Úc.

Ba người Quý Úc đã sớm đi xa, biến mất khỏi tầm nhìn của Hạ Quý Thần, nhưng Hạ Quý Thần thì vẫn duy trì tư thế đứng lại lúc này, không nhúc nhích chút nào.

Có không ít sinh viên đang đi về phía sau khu dạy học, cũng có không ít sinh viên đang ôm sách giáo khoa đứng gần hắn nói nói cười cười.

Nhưng tầm mắt của hắn chỉ lảng lảng nhìn chằm chằm chỗ Quý Úc đứng lúc này.

Ánh chiều tà của mặt trời lặn, đem bóng dáng của hắn kéo ra thật dài.

Chính hắn cũng không rõ ràng lắm mình duy trì tư thế như vậy trong bao lâu, thẳng đến khi có người cùng khu ký túc xá với hắn đến phòng giáo vụ lấy sách, thấy hắn hô lên: “Anh Thần?”

Hạ Quý Thần giống như không có nghe thấy, vẫn không nhúc nhích như cũ.

Bạn cùng phòng buồn bực, bước lên phía trước mấy bước, sau đó đứng ở phía sau Hạ Quý Thần, vươn tay vỗ vỗ bả vai của hắn: “Anh Thần, anh nhìn cái gì mà nhập tâm dữ vậy?”.

Lúc này Hạ Quý Thần mới đột nhiên hoàn hồn, quay đầu nhìn về phía bạn cùng phòng.

Bạn cùng phòng cũng nhìn về phương hướng mà Hạ Quý Thần nhìn nãy giờ, nhưng lại không có nhìn thấy cái gì, liền cười ha ha: “Anh Thần, đêm nay ký túc xá chúng ta liên hoan, anh có tới không?”.

Hạ Quý Thần vừa mới ngẩng người hơi lâu cho nên ý thức của hắn vẫn còn có chút hoảng hốt, hắn nghe thấy bạn cùng phòng nói, theo phản xạ liền lắc lắc đầu, qua một lát mới phản ứng lại là cậu ta đang nói cái gì, lại gật gật đầu.

Hắn sợ mình lắc đầu rồi lại gật đầu, bạn cùng phòng sẽ không hiểu, liền mở miệng nói thêm một câu, âm thanh khàn khàn kỳ cục: “Ồ đầu?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 228: Anh yêu người, không phải anh yêu em (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Tiệm lẩu đối diện trường học” Bạn cùng phòng nói xong, liền chỉ chỉ khu dạy học cách đó không xa: “Anh Thần, em đi nhận sách giáo khoa trước, lát nữa gặp ở tiệm lẩu”.

Hạ Quý Thần nhẹ gật đầu, không có nói chuyện.

Đợi đến khi bạn cùng phòng rời đi, hắn đứng tại chỗ ngây ngốc trong chốc lát, sau đó mới quay trở lại xe, mở cửa xe ra, ngồi xuống.

Đóng cửa xe xong, Hạ Quý Thần kéo cửa sổ lên, không khí trong xe lập tức an tĩnh xuống.

Hạ Quý Thần rũ mắt, nhìn chằm chằm vô lăng trước mặt, bên tai vẫn quanh quẩn những lời Quý Úc nói: “Cậu sẽ thích người mà cậu ghét sao?”.

“Tớ không nói giỡn với cậu, thích, động tâm với hắn, không bằng giết tớ đi!”.

Kỳ thật, hắn đã rất rõ ràng, trong lòng của cô không có hắn, nếu như có, hắn còn cần lấy thân phận anh trai tiếp cận cô làm gì?

Nhưng khi hắn nghe thấy chính miệng cô nói ra điều này, đáy lòng hắn vẫn hiện lên chút khổ sở, hắn cảm thấy mình khó có thể thừa nhận được hiện thực tàn khốc ấy.

Hắn biết hôm ở khách sạn Bốn Mùa là do hắn quá phận, cho nên hắn không có trách cô, nhưng mà tim của hắn, vẫn kịch liệt đau đớn vì lời nói của cô.

Vừa trở lại ký túc xá, Bạc Hà liền nhận được điện thoại, là lớp trưởng gọi tới.

Lớp trưởng là đồng hương với Bạc Hà, hai người là bạn học thời cao trung, quan hệ luôn luôn tốt, lớp trưởng gọi điện thoại tới, là muốn dò hỏi xem đêm nay Bạc Hà có muốn đi liên hoan cùng nhóm bạn trong phòng của bọn họ hay không?

Bạc Hà lại nghĩ tới Quý Úc và Đường Họa Họa, nên có chút chần chờ, lớp trưởng thấy có thể rủ được Bạc Hà đi ăn com, liền nói Bạc Hà kêu Đường Họa Họa cùng Quý Úc chuẩn bị một chút rồi đi cùng luôn, sau đó mặt mày hớn hờ ngắt điện thoại.

Địa điểm liên hoan, là tiệm lẩu đối diện trường học, nơi mà mười lần tụ tập thì đã hết tám lần ở chỗ này, quán này được sinh viên trong trường đại học B điện ảnh phong là “Nhà ăn thứ 2”.

Hôm nay là ngày khai giảng, cho nên gần như toàn bộ sinh viên trong trường đều tụ tập liên hoan, lúc ba người Quý Úc đến thì tiệm lẩu đã ngồi kín người.

Ba người đứng nhìn một lượt lâu một, nhưng lại không có thấy lớp trưởng bọn họ, Bạc Hà đang chuẩn bị lấy di động gọi điện hỏi một chút thì lớp trưởng đã xuất hiện ở chỗ cầu thang: “Bạc Hà”.

Ba người Quý Úc đi lên lầu, vừa theo sau lớp trưởng vừa nghe lớp trưởng giải thích: “Lúc bọn tớ tới đây, lầu một đã kín người, thật sự không còn chỗ nữa, đành phải bắt buộc đi lên trên phòng lớn ở lầu hai, mà phòng lớn thì lại có thể chứa được tận mười mấy người, ông chủ thấy bọn tớ chỉ có bảy người nên có chút không thích, may mà lúc đó bọn tớ còn gặp được nhóm bạn trong đội bóng rổ, bọn họ cũng tới cho nên chúng tớ liền ghép bàn lại với nhau, đều cùng trường cả, có khi các cậu cũng quen biết một chút ...”.

Đợi đến khi lớp trưởng lái nhai nói xong nguyên nhân thì bốn người cũng đã đi tới trước cửa phòng.

Ngoại trừ ba người Quý Úc thì những người khác đều đã đến đông đủ, ngồi thành một vòng tròn lớn, chính giữa bàn là một cái bếp lửa.

Đường Họa Họa đi phía trước, lúc cô nàng vừa mới kéo ghế dựa ra ngồi xuống, thì liền mở to mắt, không thể tưởng tượng được, hô câu: “Hạ học trưởng?”

Vừa mở miệng kêu, Đường Họa Họa lại nghĩ tới chuyện lúc nãy ở phòng giáo vụ, biểu hiện của Quý Úc khi cô nàng hỏi mấy câu kia, liền quay đầu lại nhìn Quý Úc.

Lúc Quý Úc nghe thấy Đường Họa Họa nói ba chữ “Hạ học trưởng”, đầu ngón tay cô hơi run run một chút, nhưng trên mặt lại không xảy ra biến hóa gì quá lớn.

Nếu cô biết đêm nay có thể chạm mặt Hạ Quý Thần ở chỗ này, cô khẳng định sẽ cự tuyệt buổi liên hoan này.

Nhưng bây giờ cô cũng đã tới, không thể xoay người bỏ đi được.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 229: Anh yêu người, không phải anh yêu em (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Quý Úc chỉ có thể cố nén lại sự mất tự nhiên trong lòng, nhẹ nhàng kéo ghế dựa bên cạnh Đường Họa Họa ra, sau đó ngồi xuống.

Lớp trưởng thấy mọi người đã đến đông đủ, liền kêu người phục vụ lên để gọi món.

Bởi vì đêm nay có nhiều người đến ăn, cho nên đồ ăn không những rất lâu mới được đưa lên, mà ngay cả Menu gọi món cũng một lúc sau mới có người đưa đến.

Sau lưng Quý Úc vừa vận đối diện với cửa phòng ăn, cho nên mấy cái Menu đều được đặt ở gần chỗ của cô, cô cùng Đường Họa Họa chia nhau phát Menu ra, trong lúc vô tình ngẩng đầu, liền nhìn thấy Hạ Quý Thần ngồi phía đối diện.

Hạ Quý Thần ngồi ở gần cửa sổ, trong miệng ngậm một điều thuốc, mắt nhìn chăm chăm cảnh sắc bên ngoài cửa sổ.

Tâm tình hắn hình như không được tốt cho lắm, sắc mặt thoát nhìn rất âm trầm, nhưng dù vậy cũng không thể che lại được sự kiêu ngạo toát ra từ trên người của hắn.

Hắn giờ bật lửa lên, lúc ngọn lửa bùng lên, liền chiếu sáng cả khuôn mặt hắn, vốn dĩ diện mạo của hắn đã rất hoàn mỹ, giờ khắc này lại càng thêm kinh mỹ bức người.

Sau khi châm lửa xong, hắn liền lấy điều thuốc ở trên môi xuống, không có hút mà chỉ kẹp ở đầu ngón tay.

Người này tật xấu thật đúng là nhiều, đã không hút thuốc thì còn châm thuốc làm gì?

Đáy lòng Quý Úc thầm cảm thán, xong lại mới phát hiện ra, hình như cô để ý Hạ Quý Thần hơi nhiều rồi, liền thu hồi tầm mắt, một lần nữa cùng nói chuyện phiếm với mọi người.

Toàn bộ người trong phòng đều khí thế ngất trời, duy chỉ một mình Hạ Quý Thần là không có mở miệng nói một tiếng nào từ đầu đến giờ.

Chờ người phục vụ mang đồ ăn lên xong, lớp trưởng bắc nồi lẩu thịt bò lên bếp, sau đó mới ngồi xuống bên cạnh Hạ Quý Thần, mở miệng nói: “Anh Thần, ăn com”.

Hạ Quý Thần tựa như một pho tượng, đầu hơi dịch một chút, nhưng lại vẫn như cũ, không có mở miệng nói chuyện.

Nhưng một lúc lâu sau, hắn vẫn bóp tắt điều thuốc còn một nửa đang cháy.

Hắn không có vội vàng vác ghế trở lại bàn ăn com, mà là bóp tắt điều thuốc xong, lại nhìn về phía cửa kính của cửa sổ.

Sau Tết âm lịch, độ ẩm ở Bắc Kinh vẫn thấp như cũ, trong phòng đang nấu một nồi lẩu, hơi nóng tản ra, tạo thành một tầng hơi nước trên mặt kính cửa sổ.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần đang cầm tàn thuốc vẽ vẽ trên mặt kính cửa sổ, bởi vì hơi nước rất nhanh liền tan đi, cho nên chữ hắn viết trên mặt kính cũng chỉ lưu lại trong thời gian rất ngắn.

Lúc đầu Quý Úc cũng không có để ý đến chuyện Hạ Quý Thần làm gì trên cửa sổ, nhưng lúc cô đứng dậy múc nguơ hoàn trong nồi lẩu thì nhìn thấy hắn đang viết một chữ “Anh”, bởi vì tò mò, cho nên khi ngồi xuống, cô lại tiếp tục nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Hắn viết rất chậm, từng nét từng nét viết rất nghiêm túc, đợi đến khi hắn viết xong chữ “yêu” thì chữ đầu tiên đã biến mất.

Quý Úc nghĩ thầm, Hạ Quý Thần là đang muốn viết “Anh yêu em” sao?

Nhưng khi suy nghĩ của cô còn đang mông lung thì chữ cái thứ ba đã đập vào mắt của cô, là chữ “người”.

Mỗi khi hắn viết chữ tiếp theo, thì chữ cái phía trước cũng đều bị hơi nước che mất.

Chờ đến khi hắn viết xong một câu, trên cửa sổ cũng chỉ còn có mỗi một chữ “người”.

Cur nhiên lại không phải như cô nghĩ, Hạ Quý Thần là đang muốn viết cái gì.

Quý Úc ngừng ăn cơm, không chớp mắt nhìn chằm chằm tàn thuốc ở đầu ngón tay của Hạ Quý Thần, trong lòng lại có thể mặc niệm ra một câu hoàn chỉnh mà Hạ Quý Thần muốn viết: “Anh yêu người, không phải anh yêu em”.

Một câu nói đầy thương cảm a....

Quý Úc liền đem tầm mắt chuyển sang người Hạ Quý Thần.

Hắn đưa lưng về phía toàn bộ người trong phòng, còn nhìn chằm chằm bên ngoài cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 230: Anh yêu người, không phải anh yêu em (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Không biết có phải vì bị ảnh hưởng bởi câu nói kia hay không, mà Quý Úc dường như cảm nhận được một sự bi thương dày đặc, đang từng chút từng chút toát ra từ bóng lưng của Hạ Quý Thần.

Bi thương?

Hạ Quý Thần ở trong ấn tượng của Quý Úc là người cuồng vọng bá đạo, tự cao tự đại, cho nên từ bi thương này hình như không có thuộc về thế giới của hắn.

Cư nhiên còn có chuyện khiến hắn bi thương?

Hơn nữa lúc hắn viết câu kia, giống như đang nói về chuyện tình yêu?

Hạ Quý Thần mà cũng biết yêu? Hồi cô với hắn còn ở Tô thành, có một thời gian quan hệ giữa hai người rất tốt, nhưng cô như thế nào lại không biết hắn có người yêu? Chẳng lẽ sau khi tách ra bốn năm, hắn gặp được ai đó?

Thật đúng là không thể tưởng tượng được, khi thích một người, Hạ Quý Thần sẽ trông như thế nào?

Quý Úc nhìn chằm chằm bóng dáng của Hạ Quý Thần, nhin không được thất thần, thẳng đến khi Đường Họa Họa thấy cô chậm chạp mãi không động đũa liền đụng vào cô một cái.

Lúc này cô mới giật mình, vội vàng rũ mắt xuống, che lấp tầm mắt nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần nãy giờ.

Trong miệng Đường Họa Họa đang ngậm đồ ăn, cho nên giọng nói có chút không rõ ràng: “Tiểu Úc, sao cậu không ăn?”.

“Nga, tớ ăn đây”. Quý Úc vội vàng cầm đũa gấp đồ ăn lên nhét vào miệng.

Cô nhai chưa được hai cái, lại nhin không được mà ngẩng đầu, liếc mắt nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Chữ “người” mà hắn viết trên cửa sổ đã sớm không thấy nữa, hắn bình tĩnh nhìn mọi người đang ăn cơm, nhưng hắn lại không có nửa điểm muốn động đũa, trông hắn rất khổ sở, hắn lại sờ tìm một điều thuốc, sau đó nhét vào trong miệng, cách tăng cường khói lượn lờ, lúc hắn rũ mi mắt, Quý Úc mơ mơ hồ hồ nhìn thấy trong đáy mắt hắn nổi lên một trận đau đớn kịch liệt.

Tìm Quý Úc giống như bị thứ gì đó đâm trúng, lại không nói được nguyên nhân vì sao đau đớn.

Cô vội vàng thu hồi tầm mắt, cau mày, dùng sức nắm đôi đũa, duy trì tư thế bất động, ngay người một lát thì sự đau đớn kia mới biến mất.

Thật là kỳ quái, Hạ Quý Thần đau thương thì liên quan gì đến cô? Giống như chuyện khi hắn thích một người sẽ có dáng vẻ như thế nào, cũng có quan hệ gì với cô?

Quý Úc lắc lắc đầu, đem những suy nghĩ về Hạ Quý Thần vừa mới hiện lên lúc nãy quăng ra khỏi đầu, sau đó cầm đũa lên, tiếp tục ăn cơm

Đến khi tất cả mọi người đều đã ăn uống no say, thì bàn ăn trước mặt Hạ Quý Thần vẫn ngay ngắn sạch sẽ.

Lớp trưởng thấy thời gian còn sớm nên cũng chưa muốn trở về trường học, nhưng một đám người tụ tập cùng nhau mà chỉ nói chuyện phiếm thì cũng

không có ý nghĩa gì cho lắm, liền đề nghị mọi người chơi trò chơi.

Nội dung trò chơi rất đơn giản, chính là mỗi người cầm một tờ giấy với một cây bút, chọn ra một người ở trong phòng, sau đó viết ra lời mình muốn nói với người đó, có nhiều chuyện mở miệng ra nói thì cũng hơi khó khăn, cho nên như thế này sẽ không biết được là của người nào, không bắt buộc phải viết cả họ lẫn tên, chỉ mình tên cũng được.

Mọi người đều cảm thấy trò này rất mới lạ nên đều đáp ứng.

Lúc này phục vụ đưa giấy với bút lên, có hỏi Hạ Quý Thần có muốn tham gia hay không.

Một người bạn cùng phòng ngồi bên cạnh theo bản năng liền mở miệng: “Anh Thần khẳng định sẽ không ...”.

Người bạn cùng phòng còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần này giờ đều im lặng không lên tiếng lại đột nhiên mở miệng: “Tôi chơi”.

Người bạn cùng phòng ngồi bên cạnh kinh ngạc đến nỗi cảm muốn rớt xuống đất.

Người phục vụ rất nhanh liền đưa giấy với bút cho Hạ Quý Thần.

Mỗi người đều cầm giấy đặt ở trên bàn, sau đó ghé sát người lại rồi viết lên.

Viết xong thì gấp giấy lại, người phục vụ sẽ lại giúp thu giấy, sau khi thu xong người phục vụ sẽ trộn đều lên, rồi đưa lại cho lớp trưởng.

Tờ đầu tiên là viết về lớp trưởng: “Tất của cậu thôi quá”.

Mọi người trong phòng đều cười vang.

Tờ thứ hai là dành cho một người bạn cùng phòng trong ký túc xá với Hạ Quý Thần: “Tôi biết nguyên một buổi tối ngày hôm qua cậu đều phải chà nhà vệ sinh”.

“.....”.

Bởi vì đều là bạn bè thân quen cho nên đa số mọi người đều viết về mấy chuyện mất mặt không thể nói ra, vì thế ai nấy đều cười không khép miệng được, thẳng đến một lúc lâu sau, lúc lớp trưởng mở một tờ giấy ra, lại không có đọc hung phấn như mọi lần, mà là kinh ngạc nhìn về phía Quý Úc, sau đó đưa tờ giấy sang cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 231: Tại sao không nói cho tôi(1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Qua hai giây, Quý Úc mới ý thức được tờ giấy này là dành cho mình, cô vừa mang theo khuôn mặt hoài nghi vừa vươn tay nhận lấy.

Bởi vì ánh mắt lớp trưởng nhìn cô quá mức kinh ngạc cho nên trong lòng Quý Úc có chút khẩn trương, cô chần chờ khoảng hai giây thì mới mở tờ giấy ra.

Cô cúi đầu nhìn xem, một dòng chữ màu đen trên tờ giấy trắng tinh liền lọt vào tầm mắt: “Quý Úc, thực xin lỗi”.

Khó trách vừa rồi lớp trưởng sẽ ngạc nhiên đến vậy, ngay cả Quý Úc lúc đọc được những dòng này cũng đều tròn to mắt.

Thực xin lỗi Là ai muốn xin lỗi cô?

Trong phòng này, đêm nay là lần đầu tiên cô gặp mặt ba người bạn cùng phòng ký túc xá với Hạ Quý Thần, bốn người ở cùng ký túc xá với lớp trưởng cũng chưa từng có quan hệ gì với cô, Bạc Hà với Đường Họa Họa nội dung trong tờ giấy của hai người bọn họ cũng là nói xấu cô, cho nên cũng sẽ không phải là hai người đó

Chỉ có duy nhất một mình Hạ Quý Thần là từng có xích mích với cô

Nhưng mà hần là người rất kiêu ngạo, có khả năng sẽ cúi đầu xin lỗi cô sao?

Quý Úc nghĩ nghĩ, không nhìn được liền nhẹ nhàng nâng mí mắt lên, nhìn về phía Hạ Quý Thần đang ngồi.

Trong tay Hạ Quý Thần kẹp một điều thuốc, cách một tầng sương khói lượn lờ, mắt hắn nhìn thẳng vào cô.

Ánh mắt Hạ Quý Thần đen nhánh mà thâm thúy, lúc tiếp xúc với tầm mắt của cô, hắn nhẹ nhàng chớp lông mi hai cái.

Đại khái là hắn thấy trong mắt cô hiện lên sự nghi hoặc khi nhìn những lời này, cho nên sau khi hắn nhìn cô không chớp mắt hai giây thì nhẹ nhàng gật đầu với cô một cái.

Đầu ngón tay của Quý Úc run lên, cô rũ mí mắt xuống, nắm chặt tờ giấy trong tay.

Hạ Quý Thần nhìn về phía cô rồi gật đầu là có ý gì?

Là dùng hành động để nói cho cô biết tờ giấy trong tay cô là do hắn viết sao?

Cho nên, lời xin lỗi này thật sự là của hắn? Là bởi vì chuyện đã xảy ra ở khách sạn Bốn Mùa sao?

Sau khi nhìn thấy tờ giấy, Quý Úc liền im lặng không có nói chuyện, vẫn luôn ngăn người này giờ, cho nên Đường Họa Họa có chút tò mò, hỏi: “Tiểu Úc, trên giấy viết gì vậy?”.

Tuy rằng trên giấy chỉ có năm chữ đơn giản, nhưng nếu để người khác thấy được, khó tránh khỏi việc sẽ bị suy diễn lung tung, lúc đó mọi người lại cho rằng cô với người nào đó ở trong phòng có quan hệ bất chính, cho nên Quý Úc không đợi đến khi Đường Họa Họa nhìn thấy, liền vo tờ giấy lại: “Không có gì”.

“Trông cậu như thế kia mà còn bảo không có gì? Tiểu Úc, cậu nói cho tớ biết với, rốt cuộc bên trong đó viết gì?” Đường Họa Họa càng thêm tò mò, lôi kéo cánh tay của Quý Úc, bắt đầu làm nũng.

Lớp trưởng nhìn ra được là Quý Úc không muốn để cho người khác biết nội dung trên tờ giấy, liền chủ động mở miệng giúp Quý Úc: “Thật sự không có gì, tớ có thể làm chứng”.

Tất cả mọi người đều đã là người trưởng thành, cho nên lúc nghe thấy lớp trưởng nói vậy liền hiểu rằng nội dung trên tờ giấy thuộc về chuyện riêng tư, do đó ai này cũng đều thức thời mà không truy hỏi nữa, trực tiếp bỏ qua tờ giấy trong tay của Quý Úc, mở tờ giấy cuối cùng ra, là của lớp trưởng viết cho một nam sinh trong ký túc xá: “Ngày hôm qua tớ giặt giũ nhưng không tìm được bàn chải, liền mượn tạm bàn chải đánh răng của cậu”.

Nam sinh thốt lên câu “Cái gì”, sau đó liền cúi đầu nôn khan, những người còn lại thì cười nghiêng ngả.

Quý Úc cũng nhìn không được mà cong cong khóe môi, cô ngẩng đầu nhìn người nam sinh kia, trong lúc đó khóe mắt cũng không nhìn được mà liếc một cái qua người Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 232: Tại sao không nói cho tôi ?(2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Không biết có phải là Hạ Quý Thần vẫn nhìn chăm chăm cô này giờ hay không? Hay là hắn cũng trong lúc vô tình mà nhìn về phía cô, chỉ biết là lúc cô nhìn về phía hắn thì tầm mắt của hai người vừa vặn chạm vào nhau.

Tìm Quý Úc nhảy một cái, nhưng chỉ một giây sau, cô liền dời đi tầm mắt, giả bộ như trong lúc lơ đãng mới nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Có lẽ vừa rồi mới chạm mắt với Hạ Quý Thần, cho nên trong đầu cô lại hiện lên hình ảnh hắn hướng về phía cô khẽ gật gật đầu lúc này, đầu ngón tay cũng theo bản năng mà đề điện thoại di động đang đặt trên mặt bàn xuống một chút.

Trò chơi kết thúc, có người bắt đầu nghĩ xem nên chơi trò gì tiếp theo.

Trong lúc người đầu tiên vừa đề nghị một trò chơi mới, điện thoại của Hạ Quý Thần lại vang lên.

Hắn lấy điện thoại ra, nhìn thoáng qua màn hình, sau đó ấn nút, nghe máy trước mặt mọi người.

Không biết người trong điện thoại nói gì, Hạ Quý Thần trả lời một câu “Tôi đã biết, lập tức qua đó”, sau đó liền ngắt điện thoại, đứng dậy lấy áo khoác

phía sau rồi nói với mọi người trong phòng: “Có việc, đi trước”.

Đối với việc mọi người trong phòng mỗi người một câu “Tạm biệt anh Thần”, “Anh Thần đi thông thả”, Hạ Quý Thần không có đáp lại, chỉ ngược mắt nhìn Quý Úc một cái, sau đó cất bước rời khỏi phòng ăn.

Hạ Quý Thần rời đi không lâu thì người phục vụ liền đẩy cửa đi vào, vừa cười vừa mở miệng đánh gãy dòng suy nghĩ nên chơi trò gì tiếp theo của mọi người: “Sắp đến giờ rung chuông của nhà trọ “Ước nguyện chung”, nếu mọi người có hứng thú thì xuống đại sảnh lầu một để ước nguyện nhé!”.

Nhà trọ “ước nguyện chung” là điểm đặc biệt của tiệm lẩu này, nghe nói ông chủ của tiệm lẩu là đại sư về bài Tarot, mỗi ngày sẽ tính thời gian, sau đó rung chuông của nhà trọ “ước nguyện chung” trong vòng năm giây.

Trong vòng năm giây kia, đèn trong tiệm đều tắt hết, lúc đó trong tiệm sẽ tối om, nếu một người hôn môi với người mình thích, sẽ có một ngày hai người đó ở cùng một chỗ với nhau.

Vì “ước nguyện chung” này liên quan đến tình yêu cho nên có rất nhiều sinh viên trong đại học B điện ảnh đến thử, hơn nữa còn có không ít người thật sự nên duyên, dần dà thời khắc gõ chuông nhà trọ “ước nguyện chung” đã trở thành thánh địa thông báo của mọi người.

Bởi vì thời gian rung chuông không có cố định, cho nên không phải ai tới ăn cơm cũng đều được thấy, hôm nay may mắn lại gặp được, vì thế không ít người trong phòng đều muốn xuống lầu nhìn xem.

Quý Úc đã được nghe về nhà trọ “ước nguyện chung”, nhưng cũng chưa thấy qua cảnh tượng rung chuông bao giờ nên có chút tò mò, liền cùng Đường Họa Họa và Bạc Hà đi xuống lầu.

Vẫn còn năm phút đồng hồ mới đến thời gian rung chuông, nhưng ở đại sảnh lầu một đã đứng kín người.

Đa phần mọi người vì sắp được chiêm ngưỡng khoảnh khắc rung chuông nhà trọ “ước nguyện chung” mà trên mặt không nén nổi sự kích động, còn có không ít người đang lôi kéo bạn bè riu rít nói chuyện.

Thời gian cứ thế trôi đi, nhà ăn ngược lại càng ngày càng an tĩnh, một giây trước khi chuông “ước nguyện chung” vang lên, toàn bộ đèn trong tiệm đều tắt ngúm, cả căn phòng đều là một mảnh hắc ám, mọi người cũng im lặng tới cực hạn.

Tiếng chuông vừa vang lên, Quý Úc liền nghe thấy âm thanh hôn môi ở xung quanh, còn có vài âm thanh lời nói mơ hồ truyền đến.

Tuy rằng trong tiệm lẩu rất tối, Quý Úc cũng không có nhìn thấy gì nhưng cô vẫn quay đầu nhìn về phía nơi phát ra âm thanh, chỉ là tầm mắt của cô còn chưa có định hình được phương hướng thì cổ tay của cô lại đột nhiên bị ai đó nắm lấy.

Quý Úc muốn giãy giụa, nhưng mà người cầm lấy cổ tay của cô lại giống như đoán trước được cô sẽ như thế, liền cầm chặt tay cô hơn, sau đó dùng sức kéo cô tới trước mặt.

Quý Úc còn chưa có kịp phản ứng lại đây đến tột cùng là đang xảy ra chuyện gì thì cái ót của cô đã bị giữ chặt, có một đôi môi ấm áp đặt ở trên môi của cô ...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 233: Tại sao không nói cho tôi?(3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đôi mắt Quý Úc liền tròn to, đại não cũng tức khắc trống rỗng, cả người cô giống như bị điểm huyết vậy, đại ra tại chỗ.

Hôn môi cô là một người nam nhân, nhưng chỉ là một cái đụng chạm như chuồn chuồn lướt nước, xong hần liền rời khỏi môi của cô.

Thình lình bị hôn, Quý Úc có chút phát ngốc, cả người cô còn chưa có hoàn toàn bình thường trở lại, môi của người nam nhân kia đã chuyển qua bên tai cô.

Hoàn cảnh xung quanh có chút ồn ào, nhưng xuyên qua tiếng chuông, âm thanh nói nhỏ khe khẽ bên cạnh, tiếng hôn môi ái muội của nam nữ, Quý Úc vẫn tĩnh lặng nghe thấy được lời nói của người nam nhân kia, hần cố ý đè giọng đến mức thấp nhất, tựa như dùng âm thanh của hơi thở mà nói ra: “Kỳ thật tôi cũng không tệ lắm, em có muốn thử thích tôi một chút hay không?”.

Người nam nhân vừa nói xong, hần lại đặt một nụ hôn lên ấn đường của cô.

Đôi môi mềm mại ảm áp của người nam nhân dừng lại trên ấn đường của cô khoảng một giây đồng hồ, sau đó cô nghe được tiếng thở dài như có như không của người nam nhân, giống như là đang tiếc nuối vì thời gian quá ngắn.

Giây tiếp theo, đôi môi của người nam nhân liền rời khỏi trán của Quý Úc, sau đó hấn lui lại hai bước rồi biến mất trong đám người, để lại một mình Quý Úc đứng tại chỗ ngây người, còn chưa có hoàn hồn.

Tiếng chuông dừng lại, đèn cũng được bật lên.

Đang ở trong tối, đột nhiên lại sáng đèn làm Quý Úc chưa kịp thích ứng, cô nhẩn nhẩn mảy, sau đó mới hậu tri hậu giác ý thức, trong năm giây đèn vụt tắt, cô bị một nam nhân xa lạ hôn trọn.

Cô liền mở to mắt, bắt đầu nhìn ngó xung quanh.

Ai nấy cũng đều đang lo chuyện của mình, không có ai là giống như vừa mới hôn trọn cô.

Chẳng lẽ vừa rồi là do cô tự ảo giác?

Quý Úc vừa nghĩ vừa nâng tay lên sờ sờ khoe môi, trên bờ môi của cô dường như vẫn còn sót lại độ ẩm từ đôi môi của người đàn ông kia.

Cho nên, trong năm giây kia thật sự có người đứng ở trước mặt cô

Chỉ tiếc là nụ hôn kia diễn ra quá nhanh, lúc đó cô lại ở trong trạng thái mơ mơ màng màng nên không có để ý xem hơi thở của người đàn ông đã hôn cô như thế nào?

“Tiểu Úc? Cậu phát giác cái gì? Lên lầu thôi!”. Rung chuông kết thúc, mọi người cũng đã rời đi, Đường Họa Họa chuẩn bị lên lầu, nhưng mới hướng về phía cầu thang bước được hai bước thì thấy Quý Úc vẫn đứng im tại chỗ không nhúc nhích, liền hô to một tiếng.

Quý Úc không lên tiếng, cô xoay người đi về phía Đường Họa Họa, nhưng đi chưa được hai bước thì lại nhớ tới câu nói của người nam nhân nói với cô trong năm giây kia.

Vì muốn hiểu rõ câu nói kia cho nên Quý Úc vừa suy nghĩ vừa lầm nhảm ra tiếng: “Kỳ thật tôi cũng không tệ lắm, em có muốn thử thích tôi một chút hay không?”.

Quý Úc nói rất nhỏ, Đường Họa Họa đứng cũng hơi cách xa cô cho nên không có nghe thấy cô nói gì, chỉ thấy bờ môi cô đang mấp máy nên liền mở miệng hỏi: “Tiểu Úc, cậu nói cái gì cơ?”.

Quý Úc chỉ lo đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình, không có trả lời, vừa đi về phía Đường Họa Họa vừa đưa tay lên chạm vào chỗ ấn đường bị người nam nhân hôn lúc nãy, sau đó lại nghĩ đến trước lúc người nam nhân đó rời đi, hấn có thở dài một tiếng, Quý Úc liền dừng lại, tim của cô giống như bị kim đâm, nổi lên một trận đau đớn.

Kỳ quái a, người nam nhân kia tại sao lại khiến cho cô có cảm giác bị thương như vậy?

Hắn rốt cuộc là ai? Vì sao lại nói như vậy với cô?

“Tiểu Úc? Tiểu Úc?” Đường Họa Họa thấy Quý Úc đứng im, liền dứt khoát quay lại chỗ Quý Úc đang đứng, sau đó vừa hỏi vừa lôi kéo cô đi lên lầu: “Cậu bị làm sao vậy?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 234: Tại sao không nói cho tôi? (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Tinh thần của Quý Úc chỉ thoáng trở lại một chút, cho nên cô cũng không có để ý gì đến Đường Họa Họa, liền mở miệng nói cho có: “Không có gì.....”.

“Thật sự không có việc gì sao? Làm sao tớ lại cảm thấy cậu có chỗ nào đó không bình thường.....” Đường Họa Họa tiếp tục mở miệng quan tâm.

Quý Úc chỉ nghe được đoạn phía trước, sau đó tinh thần lại quay trở lại thời khắc năm giây rung chuông “ước nguyện chung”

.....

Bên ngoài quán lẩu.

Hạ Quý Thần đứng trong gió lạnh, cách một tấm kính của cửa sổ, hắn nhìn chăm chăm Quý Úc đang bị Đường Họa Họa lôi lên lầu, đợi đến khi bóng dáng của Quý Úc biến mất hoàn toàn thì hắn mới vươn tay lấy điện thoại đang đổ chuông liên hồi từ trong túi ra, nhìn thoáng qua màn hình, là Hàn Tri Phán, trước đó không lâu cậu ta đã gọi hắn tới chỗ mình để bàn chuyện chính sự.

Ấn nút nghe máy, Hạ Quý Thần không chờ Hàn Tri Phán mở miệng thúc giục thì đã nói câu “Sắp tới rồi”, sau đó liền ngắt điện thoại.

Hạ Quý Thần ngẩng đầu nhìn lướt qua chỗ lúc này Quý Úc biến mất, sau đó tầm mắt mới dời qua phía đại sảnh ruộng chuông “ước nguyện chung”, nhưng hắn chỉ nhìn được một giây đồng hồ thì liền thu hồi tầm mắt, xoay người đi về phía bãi đỗ xe.

Hạ Quý Thần khởi động xe, sau đó thuận thực lái xe về phía công ty của Hàn Tri Phán.

Xe chạy khoảng mười lăm phút thì gặp đèn đỏ, Hạ Quý Thần dầm phanh lại, nhìn chăm chăm đèn đỏ phía trước, trong đầu lại thoáng qua hình ảnh ở tiệm lẩu lúc này, khi hắn giữ chặt đầu của Quý Úc rồi hôn cô.

Hàn Tri Phán nói với hắn là có chuyện gấp cần hắn xử lý.

Lúc hắn đứng ở trong đại sảnh chờ thanh toán, trong lúc vô tình lại nghe thấy có người nói tiệm lẩu chuẩn bị rung chuông “ước nguyện chung”.

Hắn có nghe thấy một ít truyền thuyết về “ước nguyện chung”, từ trước đến giờ hắn không có tin vào thần linh nên cảm thấy “ước nguyện chung” cũng chỉ là một hình thức kinh doanh đặc sắc của tiệm lẩu, nhưng đêm nay, lúc chuẩn bị rung chuông “ước nguyện chung”, khi người thu ngân đưa tiền thừa lại cho hắn, hắn lại không nhịn được mà hỏi: “Ước nguyện chung thật sự linh nghiệm vậy sao?”.

Vào thời khắc chuông vang lên, nếu hôn môi người mình thích thì thật sự sẽ có một ngày hai người đến với nhau sao?

Người thu ngân còn chưa kịp trả lời câu hỏi của hắn thì vợ của chủ tiệm lẩu đứng một bên đang sắp xếp lại bài Tarot đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn, mỉm cười mở miệng: “Tâm thành tắc linh”.

*Tâm thành tắc linh: Thành tâm cầu nguyện thì ắt sẽ có ngày ước nguyện thành sự thật.

Hắn không có trả lời lại, mà hướng về phía bà chủ gật gật đầu, sau đó rời khỏi quán.

Đi ra khỏi cửa, hắn lại đột nhiên dừng bước chân, rồi quay đầu nhìn về phía đại sảnh của tiệm lẩu, không ngờ lại nhìn thấy Quý Úc đang đi xuống từ lầu hai, sau đó cô đứng lại ở chỗ rung chuông của nhà trọ “ước nguyện chung”.

Hắn chần chờ vài giây, cuối cùng vẫn quyết định quay trở lại tiệm lẩu.

Bởi vì mọi người tụ tập ở đại sảnh rất đông, hắn lại bước rất nhẹ cho nên cũng không có ai chú ý tới hắn.

Hắn vẫn luôn dõi theo cô, lúc đèn vừa tắt, hắn liền tiến đến đứng bên cạnh cô.

Hắn nhớ kỹ câu nói của vợ chủ tiệm lẩu, “Tâm thành tắc linh”, hắn cầm lấy tay cô, sau đó kéo cô đến trước mặt hắn rồi hôn lên môi của cô.

Hắn giống như là học sinh tiểu học vậy, nghiêm túc dựa theo từng bước của “ước nguyện chung”, hôn cô xong, hắn liền ghé sát vào tai của cô, hắn sợ cô nhận ra hắn nên cố tình dùng hơi thở để phát ra âm thanh.

Thời niên thiếu, lúc ở rừng cây nhỏ phía sau trường, hắn đã muốn nói với cô câu đó, lúc đó không nói được cho nên bây giờ hắn gắp từng chữ một, giống như là đang tuyên thệ, nghiêm túc nói ra.

Kỳ thật câu nói kia vẫn còn một nửa đằng sau, hắn chưa có nói hết mà giữ lại một ít ở dưới đáy lòng.

Câu nói hoàn chỉnh là như thế này: “Kỳ thật tôi cũng không tệ lắm, em có muốn thử thích tôi một chút hay không, không cần chán ghét tôi như vậy?”.

(Dành cho những bạn nào không nhớ nha, ở rừng cây nhỏ Thần ca định tỏ tình với Tiểu Úc nhưng Tiểu Úc lại dẫn Thiên Ca đến, xong hai người chiến tranh lạnh một thời gian dài í, bây giờ đã nhớ chưa nào?).f.com

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Tại sao không nói cho tôi? (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trong năm giây chuông “ước nguyện chung” vang lên, hấn đã hôn cô, còn tỏ tình với cô nữa, vậy có khi nào sẽ giống như vợ chủ tiệm lẩu nói là “Tam thành tác linh” hay không?

Hấn và cô thật sự sẽ có ngày đến với nhau?

Nếu là sự thật, nếu hấn và cô sẽ ở bên nhau, chỉ cần cuối cùng là cô thì cho dù như thế nào hấn cũng không có để ý, hấn nguyện ý chờ

Cô chỉ ở bên hấn trong một khoảng thời ngắn của tuổi thanh xuân, nhưng lại tồn tại trong trí nhớ của hấn cả đời.

.....

Ngày 25 tháng 2, Quý Úc nhận được điện thoại của đoàn làm phim “Tam thiên sĩ”, thông báo cho cô biết ngày 14 tháng 3 phim chính thức bấm máy, nghi thức bấm máy được tổ chức ở Hoành Điểm.

Ngày 11 tháng 3, hai ngày đầu tiên trước khi diễn ra nghi thức bấm máy, Quý Úc đi tìm chủ nhiệm xin nghỉ học một thời gian.

Buổi sáng ngày 13 tháng 3, Quý Úc ngồi máy bay đi Hàng Châu.

Hiện tại cô không có công ty quản lý, cũng không có trợ lý, chuyện gì cũng phải tự mình lo liệu, cũng may là bốn năm trước cô đã từng tới Hoành Điểm. Quý Úc cầm điện thoại kiểm tra lộ tuyến một chút, sau đó đi ra khỏi sân bay Hàng Châu.

Cô gọi một chiếc xe taxi trung chuyển hành khách trước, sau đó mới đi mua vé đi Hoành Điểm.

Sau khi đến Hoành Điểm, Quý Úc lại bắt một chiếc taxi để đến chỗ khách sạn mà đoàn làm phim đã an bài, đến nơi thì đã là ba giờ chiều.

Lặn lội đường xa gần một ngày cho nên Quý Úc có chút mệt mỏi, sau khi tắm rửa xong, cô nằm ở trên giường không bao lâu liền ngủ. Lúc tỉnh dậy thì cũng đã 7 rưỡi tối, cô sợ nhà ăn ở lầu hai của khách sạn đóng cửa cho nên chỉ sắp xếp lại đồ đạc một chút rồi vội vàng đi xuống lầu ăn cơm tối.

Nhà ăn còn mở nhưng đã qua giờ cơm nên bên trong gần như không có người.

Quý Úc gọi một phần mì trứng, sau đó tùy tiện tìm một cái bàn trống gần đó rồi ngồi xuống.

Rất nhanh người phục vụ liền mang đồ ăn lên, Quý Úc cầm đôi đũa lên, lúc cô vừa chuẩn bị ăn thì cửa phòng bao phía đối diện bị đẩy ra, một đám người đang từ bên trong đi ra.

Những người đó Quý Úc đều biết, là người trong đoàn làm phim “Tam thiên sĩ”, ngoại

từ chủ tịch công ty ynetbsp kiêm đạo diễn Hạ Quý Thần thì những vị lãnh đạo khác đều ở chỗ này, ngay cả biên kịch Trình Văn cũng tới, đương nhiên cũng bao gồm nam chính cùng nữ chính Thiên Ca.

Một đám người hẳn là vừa mới uống rượu, bước chân của đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên có chút xiêu vẹo.

Quý Úc vốn không phải là người tai to mặt lớn gì, cô lại ngồi cách xa cho nên không có ai chú ý tới cô, một đám người cứ thế rời đi trong ánh nhìn chăm chú của cô.

Quý Úc làm như không có nhìn thấy gì, cúi đầu ăn cơm.

Có thể là do một ngày này đều chạy ngược chạy xuôi ở ngoài đường nên cô không có tâm tình để ăn uống, cô ăn được hơn một nửa thì no rồi.

Quý Úc buông đũa xuống, lấy khăn giấy lau khô miệng, sau đó mới cầm điện thoại đặt ở trên bàn, rời khỏi nhà ăn.

Dọc theo hành lang khách sạn, Quý Úc đã rẽ phải hai lần, nhưng còn chưa có đi tới chỗ thang máy thì cô lại đột nhiên dừng bước.

Là Thiên Ca – người đã rời nhà ăn từ sớm, cô ta kẹp một điếu thuốc lá trong tay, tư thái lười biếng dựa vào vách tường, đứng ở bên cạnh thùng rác.

Thiên Ca giống như là nhận thấy có người đến gần, cách một tầng sương khói lượn lờ, liền hơi hơi nghiêng đầu nhìn về chỗ Quý Úc đang đứng.

Thiên Ca hình như đang đợi Quý Úc, lúc thấy Quý Úc xuất hiện, cô ta lập tức đứng thẳng người, dầm giày cao gót, hùng hùng hổ hổ đi về phía Quý Úc, lúc tới trước mặt Quý Úc,

Thiên Ca đem điếu thuốc đặt lên trên miệng, rít một ngụm, sau đó dùng sức phun ra,

giọng điệu ngạo mạn nói: “Cô thật sự cho rằng mình đã vào đoàn làm phim thì nhân vật nữ phụ số 2 sẽ hoàn toàn thuộc về cô sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 236: Tại sao không nói cho tôi? (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cho nên lúc này ở nhà ăn, Thiên Ca nhìn thì giống như không thèm liếc mắt cô lấy một cái nhưng thật ra vẫn để ý đến cô.

Sau khi rời khỏi nhà ăn, cô ta không lên lầu cùng mấy người lãnh đạo mà đứng ở chỗ thang máy chờ cô, chỉ vì muốn nói với cô một câu như vậy?

Bất quá bây giờ không giống như mấy lần trước cô gặp Thiên Ca, đều là mấy trường hợp râu ria không đáng nói, có thể đánh nhau ầm ĩ.

Hiện tại chỗ này có đoàn làm phim, đối với toàn bộ đoàn làm phim, Thiên Ca cũng xem như là nhân vật có sức ảnh hưởng, mà cô cho dù đã từng oanh liệt một thời, nhưng so với Thiên Ca thì cũng là một người mới. Nữ phụ số 2 thuộc về cô, nhất định có rất nhiều người trong đoàn làm phim không phục, nếu cô không để ý, bị người ta nhìn thấy cô với Thiên Ca gây gổ, nói không chừng sẽ truyền ra mấy lời đồn thổi vớ vẩn.

Huống chi Thiên Ca cũng không có đơn giản, hiện tại nhìn thì giống như chỉ có hai người bọn cô nhưng nói không chừng lại đang có một cái camera được cất giấu ở trong góc nào đó.

Cô đợi hơn nửa năm mới có được cái cơ hội này, cho nên cô nhất định phải cẩn thận!

Ý nghĩ này xẹt qua rất nhanh trong đầu Quý Úc, cô trực tiếp xem như Thiên Ca không tồn tại, cũng không nghe thấy mấy lời Thiên Ca vừa nói, nâng chân lên, quẹt qua người của cô ta rồi đi đến trước thang máy, vươn tay ấn nút mở cửa.

Cửa thang máy còn chưa có mở ra, Thiên Ca lại kiêu ngạo đi tới trước mặt Quý Úc, cô ta vừa dập tắt điếu thuốc vút vào thùng rác vừa ung dung mở miệng: “Nếu cô thật sự nghĩ như vậy, tôi khuyên cô nên rút lui sớm đi, tôi không có khả năng ở chung một đoàn làm phim với cô!”.

Quý Úc nhìn chằm chằm con số màu đỏ đang nhảy không ngừng, vẫn không mở miệng nói chuyện như cũ.

“Nhưng cũng không thể không thừa nhận, cô vẫn rất có bản lĩnh, có thể tóm được nhân vật nữ phụ số 2 này”. Thiên Ca lấy ra một điếu thuốc mới, ngậm ở trên môi, sau đó lạiNói tới tôi cũng khá là tò mò, Quý Úc, cô làm

thế nào mà tóm được nhân vật nữ phụ số 2 này? Quy tắc ngầm? Theo cái nào?”.

Thiên Ca biết Quý Úc có thể vào đoàn làm phim là nhờ Hạ Quý Thần.

Mà cô ta với Quý Úc có thể ở cùng một đoàn làm phim cũng là do âm mưu của Hạ Quý Thần.

Nhưng mà cô ta chính là cố ý nói như vậy, bởi vì cô ta muốn chọc giận Quý Úc để hai người xảy ra xung đột, chỉ có thể thì người đại diện của cô ta đang cầm camera ở trong góc mới quay lại một màn này được, sau đó chỉ cần cô ta tung đoạn video Quý Úc không tôn trọng cô ta lên mạng, Quý Úc sẽ bị lực lượng fan đông đảo của cô ta chửi rủa đến chết.

Lực lượng trên Internet có bao nhiêu đáng sợ, tất cả mọi người ở trong cái vòng lẩn quẩn này đều biết, cái lực lượng ấy đủ để khiến một người phát điên!

mở miệng, âm thanh có chút hàm hồ: “

Đến lúc đó, Quý Úc đừng mơ dựa vào “Tam thiên sĩ” để chiếm nổi bật của cô ta, có khi ngược lại lại phải sống trong bóng ma cả đời.

Thiên Ca đốt điều thuốc, sau đó rít một ngụm, lời nói từ trong miệng lại càng ngày càng quá phận: “Hoặc là theo mấy cái? Có phải đều là mấy ông già hay không? Nghe nói mấy người như vậy rất biến thái, cô phỏng chừng đã bị chơi hòng rồi”.

Sau khi nghe được một nửa, ánh mắt Quý Úc liền lạnh xuống, nhưng khóe môi của cô lại nổi lên một nụ cười, cô quay đầu nhìn về phía Thiên Ca, muốn có bao nhiêu thân thiện thì liền có bấy nhiêu: “Thiên Ca, cô hiểu rõ như vậy sao? Nói vậy chắc thân thể đã được trải nghiệm qua rồi nhỉ?”.

“Cô!” Thiên Ca bị Quý Úc nói cho phát ghen, nhưng giây tiếp theo lại câu đôi môi đỏ lên, cười khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 237: Tại sao không nói cho tôi? (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

“Tĩnh, tôi cãi nhau với cô làm gì, hiện tại cô đáng thương, nhưng lại có bản lĩnh nhanh mồm dẻo miệng, hy vọng sau này cô có thể dùng bản lĩnh nhanh mồm dẻo miệng để bảo vệ mình ở đoàn làm phim đến khi quay phim kết thúc, cô cũng biết, tôi không phải loại không biết tốt xấu”

Thiên Ca cố tình tạm dừng một chút, đưa điều thuốc lên miệng rít một ngụm, sau đó mới cách một tầng sương khói lượn lờ, lười nhác mở miệng: “. . . .Đừng trách tôi không nhắc nhở cô, tôi có một ngàn thậm chí là một vạn phương thức để khiến cô không sống nổi trong đoàn làm phim, tôi căn bản không cần vận dụng quan hệ để đuổi cô ra đoàn làm phim, phỏng chừng không được bao lâu thì cô phải khóc đến kêu trời kêu đất rồi rời khỏi đoàn làm phim!”.

Lúc Quý Úc biết Thiên Ca là nữ chính trong “Tam thiên sĩ” thì cô cũng đã dự đoán được mấy tháng cô ở trong đoàn làm phim sẽ không được thuận lợi.

Nhưng cục diện như vậy không sớm thì muộn cô cũng phải đối mặt, bởi vì cô không cam lòng nhìn thấy Thiên Ca sau khi dẫm đạp lên cô như vậy mà vẫn hào quang ngút trời, lại còn tự do tự tại, cô cũng không cam lòng nhìn thấy phòng làm việc mà cô vất vả tạo dựng nên cũng ở trong tay của Thiên Ca.

Cho nên, từ rất lâu rồi, cô cũng chuẩn bị sẵn tinh thần để đối phó với những công kích của Thiên Ca.

Quý Úc xong khi nghe Thiên Ca nói xong một chuỗi dài có ý ngầm cảnh cáo, chẳng những không tức giận mà trên mặt còn treo một nụ cười thân thiết như vừa nãy, cô hướng về phía Thiên Ca nhẹ nhàng chớp chớp mắt, ôn nhu lễ phép mở miệng nói chuyện, nhưng lời nói trong miệng lại không có chút nào yếu thế: “Khóc kêu trời kêu đất rồi rồi khỏi đoàn làm phim?”.

“Thiên Ca, cô là đang khinh thường Quý Úc tôi, hay là vẫn quá để ý tới tôi?”.

“Cô có chỗ nào đáng giá để tôi rơi nước mắt? Quý Úc tôi cũng không khóc vì mấy người râu ria!”.

“Cho dù trong hai người chúng ta thật sự sẽ có người khóc đến kêu trời kêu đất thì người kia cũng nhất định là cô!”.

cuối cùng ai mới là người khiến cho người kia ở

“Cho nên chúng ta liền chờ xem, đến

đoàn làm phim sống một ngày như một năm” Quý Úc nói đến đây, thang máy cũng lên tới lầu hai, cửa thang máy vừa mở ra, Quý Úc liền đi vào, lúc cô nâng tay lên để ấn nút thang máy lại giống như là nhớ tới cái gì, liền ngược mắt nhìn về phía Thiên Ca đang đứng bên ngoài thang máy: “..... Nga, không, không phải sống một ngày như một năm mà là một giây như một năm!”.

Nói xong Quý Úc liền ấn nút đóng cửa thang máy, cửa thang máy chậm rãi đóng lại, trong lúc đó Quý Úc lại tiếp tục hướng về phía Thiên Ca tươi cười xán lạn, giống như là đang tạm biệt bạn thân.

Một giây trước khi cửa thang máy đóng lại hoàn toàn, Quý Úc nhìn thấy Thiên Ca đang nghiêng răng nghiêng lợi, biểu tình như muốn phát điên.

Đáy mắt Quý Úc tràn đầy sự âm lãnh.

Thiên Ca cũng không biết tự lượng sức mình, cô ta cho rằng cô là một quả hồng mềm, tùy tiện để người khác vuốt ve sao?

Ba năm trước, cô xem Thiên Ca là bạn thân, không có phòng bị nên mới có thể trượt chân.

Ba năm sau, cô cùng Thiên Ca đã đứng ở phe đối lập, những người đã từng đối đầu với cô đã có kết cục ra sao? Tương lai Thiên Ca cũng sẽ có kết cục như thế!.

Sẽ có một ngày cô đem những thứ Thiên Ca nợ cô, từng cái từng cái đòi trở về, cho dù gấp mười lần cô cũng đòi trở về!

Sẽ có một ngày cô đứng trước mặt Thiên ca, từ trên cao nhìn xuống rồi nói với cô ta một câu: “Thiên Ca, cô thua!”.

.....

Quý Úc biết Thiên Ca sẽ không bỏ qua cho cô, nhưng cô lại không nghĩ tới Thiên Ca sẽ

dùng thủ đoạn dơ bẩn như vậy để đối phó cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dẫn Vào Ngực: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Tại sao không nói cho tôi? (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Tĩnh, tôi cãi nhau với cô làm gì, hiện tại cô đáng thương, nhưng lại có bản lĩnh nhanh mồm dẻo miệng, hy vọng sau này cô có thể dùng bản lĩnh nhanh mồm dẻo miệng để bảo vệ mình ở đoàn làm phim đến khi quay phim kết thúc, cô cũng biết, tôi không phải loại không biết tốt xấu”

Thiên Ca cố tình tạm dừng một chút, đưa điều thuốc lên miệng rít một ngụm, sau đó mới cách một tầng sương khói lượn lờ, lười nhác mở miệng: “.....Đừng trách tôi không nhắc nhở cô, tôi có một ngàn thậm chí là một vạn phương thức để khiến cô không sống nổi trong đoàn làm phim, tôi căn bản không cần vận dụng quan hệ để đuổi cô ra đoàn làm phim, phỏng chừng không được bao lâu thì cô phải khóc đến kêu trời kêu đất rồi rời khỏi đoàn làm phim!”.

Lúc Quý Úc biết Thiên Ca là nữ chính trong “Tam thiên sĩ” thì cô cũng đã dự đoán được mấy tháng cô ở trong đoàn làm phim sẽ không được thuận lợi.

Nhưng cục diện như vậy không sớm thì muộn cô cũng phải đối mặt, bởi vì cô không cam lòng nhìn thấy Thiên Ca sau khi dẫm đạp lên cô như vậy mà vẫn hào quang ngút trời, lại còn tự do tự tại, cô cũng không cam lòng nhìn thấy phòng làm việc mà cô vất vả tạo dựng nên cũng ở trong tay của Thiên Ca.

Cho nên, từ rất lâu rồi, cô cũng chuẩn bị sẵn tinh thần để đối phó với những công kích của Thiên Ca.

Quý Úc xong khi nghe Thiên Ca nói xong một chuỗi dài có ý ngầm cảnh cáo, chẳng những không tức giận mà trên mặt còn treo một nụ cười thân thiết như vừa nãy, cô hướng về phía Thiên Ca nhẹ nhàng chớp chớp mắt, ôn nhu lễ phép mở miệng nói chuyện, nhưng lời nói trong miệng lại không có chút nào yếu thế: “Khóc kêu trời kêu đất rồi rời khỏi đoàn làm phim?”.

“Thiên Ca, cô là đang khinh thường Quý Úc tôi, hay là vẫn quá để ý tới tôi?”.

“Cô có chỗ nào đáng giá để tôi rơi nước mắt? Quý Úc tôi cũng không khóc vì mấy người

râu ria!”.

“Cho dù trong hai người chúng ta thật sự sẽ có người khóc đến kêu trời kêu đất thì người kia cũng nhất định là cô!”.

“Cho nên chúng ta liền chờ xem, đến cuối cùng ai mới là người khiến cho người kia ở đoàn làm phim sống một ngày như một năm” Quý Úc nói đến đây, thang máy cũng lên tới lầu hai, cửa thang máy vừa mở ra, Quý Úc liền đi vào, lúc cô nâng tay lên để ấn nút thang máy lại giống như là nhớ tới cái gì, liền ngược mắt nhìn về phía Thiên Ca đang đứng bên ngoài thang máy: “ Nga, không, không phải sống một ngày như một năm mà là một giây như một năm!”.

Nói xong Quý Úc liền ấn nút đóng cửa thang máy, cửa thang máy chậm rãi đóng lại, trong lúc đó Quý Úc lại tiếp tục hướng về phía Thiên Ca tươi cười xán lạn, giống như là đang tạm biệt bạn thân.

Một giây trước khi cửa thang máy đóng lại hoàn toàn, Quý Úc nhìn thấy Thiên Ca đang nghiêng răng nghiêng lợi, biểu tình như muốn phát điên.

Đáy mắt Quý Úc tràn đầy sự âm lãnh.

Thiên Ca cũng không biết tự lượng sức mình, cô ta cho rằng cô là một quả hồng mềm, tùy tiện để người khác vuốt ve sao?

Ba năm trước, cô xem Thiên Ca là bạn thân, không có phòng bị nên mới có thể trượt chân.

Ba năm sau, cô cùng Thiên Ca đã đứng ở phe đối lập, những người đã từng đối đầu với cô đã có kết cục ra sao? Tương lai Thiên Ca cũng sẽ có kết cục như thế!.

Sẽ có một ngày cô đem những thứ Thiên Ca nợ cô, từng cái từng cái đòi trở về, cho dù gấp mười lần cô cũng đòi trở về!

Sẽ có một ngày cô đứng trước mặt Thiên ca, từ trên cao nhìn xuống rồi nói với cô ta một câu: “Thiên Ca, cô thua!”.

.....

Quý Úc biết Thiên Ca sẽ không bỏ qua cho cô, nhưng cô lại không nghĩ tới Thiên Ca sẽ dùng thủ đoạn dơ bẩn như vậy để đối phó cô

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Dân Vào Ngục: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.